

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı AnaBilim Dalı

Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı

**DÂRENDELİ KÂTİPZÂDE BEKÂYÎ-MAKTEL-İ HÜSEYN
(İNCELEME-TENKİTLİ METİN-SÖZLÜK DİZİN)**

Hulusi EREN

Yüksek Lisans Tezi

Ankara, 2014

DÂRENDELİ KÂTİPZÂDE BEKÂYÎ-MAKTEL-Î HÜSEYN
(İNCELEME-TENKİTLİ METİN-SÖZLÜK DİZİN)

Hulusi EREN

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

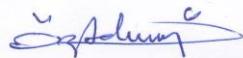
Ankara, 2014

KABUL VE ONAY

Hulusi EREN tarafından hazırlanan "Dârendeli Kâtipzâde Bekâyî-Maktel-i Hüseyin (İnceleme-Tenkitli Metin-Sözlük Dizin)" başlıklı bu çalışma, 07.01.2014 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

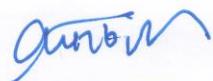
Prof. Dr. Osman HORATA (Başkan)

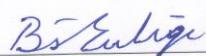
Doç. Dr. Özge ÖZTEKİN (Danışman)

Prof. Dr. Fatma Sabiha KUTLAR OĞUZ

Doç. Dr. Orhan KURTOĞLU

Yrd. Doç. Dr. Binnur ERDAĞI DOĞUER

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Yusuf ÇELİK

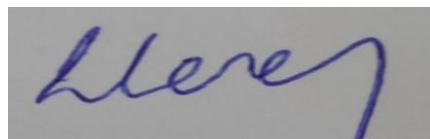
Enstitü Müdürü

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin/raporun tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğim taahhüt eder, tezimin/raporumun kağıt ve elektronik kopyalarının Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğim onaylarım:

- Tezimin/Raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.
- Tezim/Raporum sadece Hacettepe Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- Tezimin/Raporumun 3 yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

07.01.2014

Hulusi EREN

ÖZET

EREN, Hulusi. *Dârendeli Kâtipzâde Bekâyî-Maktel-i Hüseyin (İnceleme-Tenkîtli Metin-Sözlük Dizin)*, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2014.

Dârendeli Bekâyî'nın Maktel-i Hüseyin (Kitâb-ı Kerbelâ) isimli eserini incelediğimiz bu çalışma giriş ve üç bölümden oluşmaktadır. İki başlıktan oluşan giriş bölümünde Kerbelâ olayı, Maktel ve Maktel-i Hüseyin yazma geleneği hakkında genel bilgiler verilerek Arap, Fars ve Türk edebiyatlarında yazılan Kerbelâ konulu eserlere değinilmiştir. Birinci bölümde şairin hayatı, edebî yönü ve eserleri ele alınmıştır. İkinci bölümde ise eser hakkında bilgiler (şekil-konu-dil özellikleri) verilmiş, daha sonra Fuzûlî'nin Hadîkatü's-Süedâ adlı eseriyle şekil ve muhteva yönüyle ayrıntılı olarak karşılaştırılmıştır. Üçüncü bölümde eserin nüshaları tanıtılmış, ardından çevriyazılı metnin hazırlanmasında izlenen yol açıklanarak tenkitli metne yer verilmiştir. Çalışmanın sonunda Sözlük Dizin ve çalışma esnasında ulaşılan bilgi ve bulguların değerlendirildiği Sonuç bölümü bulunmaktadır.

Anahtar Sözcükler

Kerbela, Maktel, Ehli Beyt, Hz. Hüseyin, Dârendeli Bekâyî, Fuzûlî, Hadîkatü's-Süedâ

ABSTRACT

EREN, Hulusi. *Dârendeli Kâtipzâde Bekâyî-Maktel-i Hüseyin (İnceleme-Tenkîtili Metin-Sözlük Dizin)*, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2014.

This thesis in which we explicate the work of literature entitled “Maktel-i Hüseyin (Kitâb-ı Kerbelâ)” by Darendeli Bekâyî comprises an introduction and three chapters. In the introduction which has two subtitles, it is by giving overarching information about the Karbala event, Maktel, and the tradition of Maktel-i Hüseyin versification that the writings about the Karbala from Arabic, Persian and Turkish literatures are mentioned. The first chapter delves into the poet’s life, literary aspects, and his work. The second chapter of the thesis sheds light upon the text (in terms of form, subject matter, and language), and the work is compared to the one entitled “Hadîkatü’s-Süedâ” by Fuzûlî in detail in terms of form and content. In the third chapter, the criticised text is presented by explaining the way we prepare the document translation after introducing the various copies of the work. At the end of the thesis, there is a concluding part in which the relevant information and findings during the research are assessed, and Dictionary Index is found.

Key Words

Karbela, Maktel, Ahl al-Bayt, Hz. Hüseyin, Dârendeli Bekâyî, Fuzûlî, Hadîkatü’s-Süedâ

KISALTMALAR

- A:** Ankara Milli Kütüphane, 06 Hk 494
- a:** Birinci misra
- B:** Ankara Milli Kütüphane, 06 Mil Yz A 3547
- b:** İkinci misra
- Bk.:** Bakınız
- C:** Ankara Milli Kütüphane, 06 Mil Yz A 3117
- D:** Ankara Milli Kütüphane, 06 Mil Yz A 3891
- DİA:** Diyanet İslam Ansiklopedisi
- D1:** Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kütüphanesi 811.1
- D2:** Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kütüphanesi 811.7
- E:** Ankara Milli Kütüphane, Mil Yz A 8382
- İ:** İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kütüphanesi, 297.9
- İA:** İslam Ansiklopedisi
- Haz.:** Hazırlayan
- HÜ:** Hacettepe Üniversitesi
- MEB:** Millî Eğitim Bakanlığı
- Nüs.:** Nüsha/Nüshası
- Öl.:** Ölüm
- S.:** Sayı
- s.:** Sayfa
- TA:** Türk Ansiklopedisi
- TDEA:** Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi
- TDK:** Türk Dil Kurumu
- TDV:** Türkiye Diyanet Vakfı
- Ter.:** Tercüme
- TYDK:** İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu
- Vd.:** Ve diğerleri
- Yay.:** Yayıni, yayınları
- Y.:** Yıl
- Yz.:** Yazma

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	i
BİLDİRİM	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
KISALTMALAR	v
İÇİNDEKİLER	vi
ÖNSÖZ	vii
GİRİŞ	1
A. KERBELÂ OLAYI	1
B. MAKTEL VE MAKTEL-İ HÜSEYN YAZMA GELENEĞİ	3
B.1. Arap ve Fars Edebiyatlarında Maktel-i Hüseyen	3
B.2. Türk Edebiyatında Maktel-i Hüseyen	4
1. BÖLÜM: BEKÂYÎ'NİN HAYATI, ESERLERİ VE EDEBÎ YÖNÜ	6
1.1. HAYATI	6
1.2. EDEBÎ YÖNÜ	6
1.3. ESERLERİ	8
1.3.1. Kitâb-ı Battal-nâme	8
1.3.2. Maktel-i Hüseyin (Kitâb-ı Kerbelâ)	8
1.3.3. Mevlid-i Nebî	8
2. BÖLÜM: MAKTEL-İ HÜSEYN (KİTÂB-I KERBELÂ)	10
2.1. ESERLE İLGİLİ BİLGİLER	10
2.1.1. Eserin Adı, Yazım Yeri ve Yazılış Tarihi	10
2.1.2. Eserin Şekil Özellikleri	11
2.1.2.1. Eserin Vezni	13
2.1.2.2. Eserin Kafiye Özellikleri	15
2.1.3. Eserin Konusu	20
2.1.4. Eserin Dil Özellikleri	21
2.2. ESERİN HADİKATÜ'S-SÜEDÂ İLE KARŞILAŞTIRILMASI	25
3. BÖLÜM: MAKTEL-İ HÜSEYN (KİTÂB-I KERBELÂ)	54
3.1. Eserin Tenkitli Metni Hazırlanırken Kullanılan Nüshalar	54
3.2. Çevriyazılı Metnin Hazırlanmasında İzlenen Yol	60
3.3. Tenkitli Metin	64
SÖZLÜK DİZİN	605
SONUÇ	624
KAYNAKÇA	627

ÖNSÖZ

Kaynaklarda “şîir ve şair asrı” olarak kabul edilen XVIII. yüzyıl, Osmanlı Devleti’nin yaşadığı siyâsi başarısızlıklara rağmen, klasik edebiyatımızın şair kadrosu bakımından oldukça zengin bir dönemi olmuştur. Önceki devirlerde oluşan edebî zevk ve anlayışa paralel olarak gelişen XVIII. yüzyıl, asırın başında Nedîm ve sonunda Şeyh Gâlib ile en başarılı ve olgun örneklerini vermiştir.

Üstâd şair sayısı oldukça az olmasına rağmen, yapılan bir araştırmaya göre (Çeltik 1998) XVIII. yüzyılda bin üç yüz yirmi iki şair yetişmiştir. Dârendeli Bekâyî de bu şairlerden biridir. Hakkında, kaynaklarda çok fazla bilgi bulunmayan Bekâyî, vezirlik ve valilik gibi üst düzey görevlerde bulunmuş bir aileye mensuptur. Kardeşleri şair Hayret Efendi ve şair Süleyman Penâhî gibi Bekâyî de ulemâ sınıfına dahildir. Dârende muhitinde “*Kâtîp-zâde*” olarak tanındığı bilinmektedir. Şairliğinin yanında iyi de bir sufî olan Bekâyî, zamanın kutbu olarak tanınmış meşayıhtendir.

Şiirlerinde Arapça ve Farsçaya hakim olduğu görülmektedir. *Kitâb-ı Battal-nâme*, *Maktel-i Hüseyen* (*Kitâb-ı Kerbelâ*) olmak üzere iki eser yazmış olan Bekâyî, kaynaklara göre bir de *Mevlid-i Nebî* manzumesi yazmıştır. Ancak bu eser henüz tespit edilememiştir.

Çalışmamıza konu olan eser, Bekâyî’nin *Maktel-i Hüseyen*’ıdır. Fuzûlî’nin mensur-manzum karışık olarak yazdığı *Hadîkatü’s-Süedâ* adlı eserini, Bekâyî mesnevi nazım şekliyle kaleme almıştır. Fuzûlî’nin eserine göre çok muhtasar olan bu eser, Hz. Ali’nin vefatından sonra Muâviye’nin hilafetiyle başlayıp Hz. Hüseyin’in Kerbelâ’dâ şehit oluşuna kadar yaşananları anlatmaktadır.

Bekâyî’nin söz konusu eseri üzerinde çalışmamıza başlamadan önce, eserin daha önceden çalışılmış çalışılmadığını tespit etmek için hemen hemen bütün kaynakları taradık. Çalışılmamış olduğu kanısına varınca çalışmamıza başladık. Üzerinde çalışıyor olduğumuzun bilinmesi için de *Osmanlı Edebiyatı Bibliyografyası Veritabanı*¹ giriş yaptık. Eserin nûshalarını temin edip çalışmamızda önemli bir mesafe kat ettikten sonra -veritabanına yaptığımız giriş görülmüş olmalı ki- bize ulaşan bir başka araştırmacının

---

¹ www.osmanliedebiyati.com (18.01.2012)

da eser üzerinde devam eden bir doktora çalışması yaptığından haberdar olduk. Ancak çalışmamız boyunca bu çalışmayı hiç görmedik.

Bekâyî'nin tenkitli metnini hazırladığımız *Maktel-i Hüseyn (Kitâb-ı Kerbelâ)* adlı eserinin ikisi Mısır ve Almanya, ikisi Dârende, ikisi İstanbul, beşi de Ankara'da olmak üzere, yurt içi ve yurt dışında tespit edebildiğimiz toplam on bir nüshası bulunmaktadır.

Müellif nüshasına ulaşmadığımız metnin kuruluşunda, imla özellikleri olarak büyük oranda Ankara Milli Kütüphane 06 Hk 494'te kayıtlı olan nüsha esas alınmıştır. Bu husus dışında, metin hazırlarken hiçbir nüsha tek başına esas alınmamıştır. Vezin ve anlam bakımından en doğru metne ulaşılmaya çalışılmış, farklılıklar dipnota gösterilmiştir.

Çalışmamızın giriş bölümünde tarihî olarak Kerbelâ olayı üzerinde durulmuş, ardından Maktel ve Maktel-i Hüseyn yazma geleneğinden bahsedilmiştir. Arap ve Fars edebiyatları ile Türk edebiyatında yazılan Maktel-i Hüseyin'ler hakkında bilgi verilerek, bu konuda yazılmış eserlere değinilmiştir.

I. Bölümde Bekâyî'nin hayatı hakkında bilgiler verilmiş, eserleri tanıtılmış ve şairin edebî yönüne değinilmiştir.

II. Bölüm iki ana başlıktan oluşmaktadır. İlkinde; Maktel-i Hüseyin hakkında bilgiler verilmiştir. Eserin adı, yazım yeri ve yazılış tarihi, eserin şekil özellikleri, eserin konusu ve eserin dil özellikleri üzerinde durulmuştur. İkincisinde; Bekâyî'nin *Maktel-i Hüseyin'i* ile Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ'sı* şekil ve muhteva yönünden karşılaştırılmıştır.

Çalışmamızın son bölümünde, eserin mevcut nüshalarının tanıtımı ile tenkitli metnin hazırlanmasında izlenen metod ve eserin tenkitli metni bulunmaktadır. Tenkitli metnin ardından bazı arkaik kelimelerle birlikte kimi özel adların verildiği Sözlük ve Dizin gelmektedir. Sözlük ve Dizinden sonra ise Sonuç ve Kaynakça bölümleri yer almaktadır.

Öncelikle, çalışmalarımın başından sonuna kadar her aşamasında desteklerini benden esirgemeyen, bana mükemmel bir çalışma ortamı sağlayan sevgili anneme ve babama en kalbî teşekkürlerimi sunuyorum. Onların desteği şüphesiz bana güç verdi.

Ardından, danışmanlığı boyunca tüm sorularımı sabırla yanıtlayan ve bana yol gösteren hocam Doç. Dr. Özge ÖZTEKİN'e; Yüksek Lisans ders dönemimde emeği bulunan hocam Prof. Dr. Osman HORATA'ya ve Prof. Dr. Atabey KILIÇ'a; tezimin her aşamasında benden yardımını esirgemeyen, Prof. Dr. Fatma Sabıha KUTLAR OĞUZ'a ve çalışmamı baştan sonra titizlikle değerlendiren hocam Prof. Dr. F. Tulga OCAK'a saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Metnin imla ve dil özellikleri konusunda karşılaştığım problemleri çözmeme benden yardımlarını esirgemeyen Prof. Dr. Emine Yılmaz'a ve Yrd. Doç. Dr. Binnur ERDAĞI DOĞUER'e teşekkür ederim.

Eserin Dârende'de bulunanın nüshalarını temin etmem konusunda yardımını esirgemeyen Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Vakfı Genel Müdürü Resul KESENCELİ'ye, çeşitli konularda fikir alışverişinde bulduğum İsa SARI'ya, Fazile EREN KAYA'ya, M. Furkan ÇELİK'e ve Nurcan ANKAY'a teşekkür ederim.

GİRİŞ

A. KERBELÂ OLAYI¹ (680²)

Bugünkü Irak devleti sınırları içerisinde bulunan Kerbelâ, ülkenin başkenti Bağdat'ın yaklaşık yüz kilometre güneybatısında yer alan önemli bir şehirdir. Kûfe'ye yetmiş kilometre uzaklıktadır. Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin burada şehit edilmiştir. Kabri de bu bölgdededir. Bu yönyle Müslümanlığın Şii ve Alevi inancına göre; Mekke, Medine ve Necef'ten sonra en kutsal sayılan topraklarındandır.

Bu bölgede yaşanan Kerbelâ olayı, İslam tarihinin olduğu kadar insanlık tarihinin de en elim hadiselerinden biri olmuştur. Hz. Hüseyin'in şehit edilmesine kadar giden süreç, Hz. Muhammed'in 632 yılında vefatıyla başlamıştır. Birlik, beraberlik ve kabilelerarası uyum Hz. Peygamber'den sonra kaybolmuş, devlet başkanı olan dört halifeden üçü çeşitli kurgularla öldürülmüştür (Özçelik 2008: 2).

Hz. Osman'ın şehit edilmesinden sonra hilafeti devr alan Hz. Ali, halifeliğini tanımayan Muâviye b. Ebû Süfyân ile uzun süre mücadele etmek zorunda kalmıştır. Birçok Müslümanın şehit olduğu Cemel ve Siffin (656-657) savaşlarına sebep olan bu durum, Hz Ali'nin de şehit edilmesiyle daha trajik ve gırift bir boyut kazanmıştır. Hz. Ali'den sonra hilafeti devr alan Hz. Hasan, sükûneti sağlamak için halifeliği Muâviye'ye bırakmasına rağmen, babası Hz. Ali'yle aynı âkibeti yaşamıştır (Eroğlu 2010: 44).

Birçok toplumsal harekete siyasi amaçların şekil verdiği bir zamanda, Muâviye'nin hilâfetile ortam bir süreliğine yattışmıştır. Ancak, oğlu Yezîd'i halîfe ilan etmek istemesiyle kargaşa tekrar gün yüzüne çıkar. Zira Hz. Hüseyin, hilâfeti meşru hakkı görüp Yezîd'i halife olarak tanımadır. Kûfeliler de Yezîd'in halifeliğini tanımayıp Hz. Hüseyin'den taraf olduklarını kendisine bildirmiş ve biat etme sözü vererek Hz. Hüseyin'in gelip kendi başlarında bulunmasını ondan istemişlerdir. Kendisinden önce amcasının oğlu Müslim b. Akîl'i Kûfe'ye gönderen Hz. Hüseyin, bu vesileyle Kûfelilerin sözlerinde samimi olup olmadıklarını ve kendine olan desteğin boyutlarını gözlemlerek istemiştir. Müslim aracılığıyla Kûfe'den gelen olumlu izlenimler ve biat sözleri Hz. Hüseyin'i umutlandırmış, hal böyleyken kendisi de Kûfe'ye sefer

¹ Bu bölüm için Köksal 1984, Fıglalı 1998, Azizova 2001, Uzun 2002, Özçelik 2008, Arslan ve Erdoğan 2009'dan yararlanılmıştır.

² Bütün tarihler miladî olarak verilmiştir.

hazırlıklarına başlamıştır. Bu esnada İbn-i Abbas, Abdullah b. Zübeyr, Abdullah b. Ömer ile Ebû Saîd el-Hudrî gibi yakınlarının ve Mekke valisi Amr. B. Saîd'in Kûfe'ye gitmemesi yönündeki ısrarlarını ‘*Oraya gidip öldürüülmem, Mekke'de bulunmamdan benim için daha sevgili ve hayırlıdır*’ (Zehebî'den Aktaran: Köksal 1984: 77) sözleriyle geri çeviren Hz. Hüseyin, Yezîd'in hilafetine boyun eğmemek ve halkın desteğini alıp kendi halifeliğini ilan etmek için Kûfe'ye hareket etmiştir. Ancak Kûfe'den gelen ilk mektupta belirtilen olumlu havanın Yezîd'in Kûfe valisi Ubeydullah tarafından bozulduğu ve Müslim b. Akîl'in şehit edildiği haberinin Hz. Hüseyin'e ulaşmasıyla Kûfelilerin riyâkarlığı ortaya çıkmıştır. Bu haberle sarsılan Hz. Hüseyin, beraberindekilerin geri dönme tavsiyelerini dinlemek istemiştir. Fakat Müslim b. Akîl'in kardeşlerinin Kûfe'ye gidip intikam almak ya da şehit olmak hususunda ısrar etmeleri üzerine yoluna devam etmiştir.

Bu durumdan haberdar olan Emevi yönetimi, Kûfe yolunda Hz. Hüseyin'in ilerlemesine engel olmak ve onu yolundan geri çevirmek amacıyla üzerine küçük birlikler gönderir. Ubeydullah tarafından bu birliklerin başına kumandan tayin edilen Hürr b. Yezid, Kerbelâ'ya yakın bir noktada Hz. Hüseyin ile karşılaşır. Bu esnada, iyi niyetli olarak, Hz. Hüseyin'i yolundan geri çevirmek isteyen Hürr ile Hz. Hüseyin arasında samimi konuşmalar geçer. Hürr, Hz. Hüseyin'in Mekke'ye dönmesine de Kûfe'ye gitmesine de engel olur ve bu iki yönün dışında onları başka bir yöne sevk eder. Hürr'ün bu kararlı tutumu karşısında Hz. Hüseyin, mecbûr istikamet olarak 2 Ekim 680 Salı günü Ninova bölgесine bağlı Kerbelâ'ya ulaşır. Bu şartlarda daha fazla ilerleyemeyeceğini anlayan Hz. Hüseyin, yakınlarıyla beraber Kerbelâ denilen mekanda konaklar. Bir gün sonra Ubeydullah'ın görevlendirdiği Ömer b. Sa'd komutasındaki birlik tarafından Kerbelâ'da kuşatılır. Bu sırada Ubeydullah ile Hz. Hüseyin arasında bir takım yazışmalar olmuş, Hz. Hüseyin'den Yezîd b. Muâviye'ye biat etmesi istenmiştir. Ömer b. Sa'd'in gönderdiği elçiye, kendisini Kûfelilerin çağrıdığını ama on sekiz bin kişisinin biat ettikten sonra biatlarından döndüklerini söyler. Dönüp gitmek istedigini fakat Hürr'ün buna mani olduğunu, bu sebeple Kerbelâ'ya gelmeye mecbur bırakıldığını dile getiren Hz. Hüseyin, Mekke'ye tekrar dönmek için ruhsat ister. Sadece biat alması emredildiği hâlde, Hz. Hüseyin'i kendilerine ileride daha büyük tehlikeler çıkarabilecek biri olarak görüp ortadan kaldırırmak isteyen ve bu vesileyle de Yezîd b. Muâviye'nin gözüne girmeyi düşünen Ubeydullah, Şimr b. Zilcevşen'in de kıskırtmalarıyla Hz. Hüseyin ve

beraberindekilere dönüş izni vermez. Biat önerisine olumsuz cevap alan Ubeydullah, Peygamber torunlarının suyla olan irtibatını keser. Durumun ciddiyetini anlayan Hz. Hüseyin, beraberinde bulunanlara dileyenlerin yanından ayrılabilceğini söyler. Bu sözler üzerine, yolda katılanların bir kısmı kafileden ayrılır ve sayı daha da azalır. Ömer b. Sa'd'in yerine Şimr B. Zilcevşen'in komutan tayin edilmesi ve Hz. Hüseyin'in yaptığı önerilerin valilik tarafından kabul edilmesiyle Hürr ve beraberindeki bazı askerler Hz. Hüseyin'in safına geçer (Kılıç 2010: 38).

Hz. Hüseyin ve beraberindeki yetmiş iki kişinin üç gün susuz bırakıldıktan sonra, tamamına yakınının şehit edilmesiyle son bulan Kerbelâ olayı, sayıca birbirine denk olmayan kuvvetler arasında 10 Ekim 680 tarihinde başlamış ve aynı gün son bulmuştur.

B. MAKTEL VE MAKTEL-İ HÜSEYN YAZMA GELENEĞİ¹

Maktel kelimesi, ism-i zaman ve ism-i mekân olup Câhiliye devrindeki öldürmelerden söz eden şiirlerde “katl” karşılığında kullanılmakla birlikte, tarihî-edebî terim olarak anlamını İslami dönemde kazanmıştır. Hz. Peygamber döneminden itibaren İslamiyetle ilgili mücadeleler ve hilafet kavgası sonucu yaşanan ölümler, tarih kitaplarına “maktel” kelimesiyle geçmiş; zamanla bu kelime terimleşmiş, “maktel/makâtil” başlıklar altında tarihî-edebî müstakil eserler yazılmıştır. Zamanla edebî kaygı güdüllererek yazılması, bu eserlerde daha fazla duygusal vurgulara yer verilmesini ve insan tasavvurlarının sürekli canlı tutulmasını sağlamıştır. Böylelikle üzerinden asırlar geçse bile hafızalarda daima taze kalmıştır².

B.1. Arap ve Fars Edebiyatlarında Maktel-i Hüseyin³

Kerbelâ vakasından sonra maktel türünde yazılan eserlerin hemen hepsine Hz. Hüseyin'in bu olayda şehit olması konu olmuştur. Dolayısıyla bu konuda müstakil eserler yazma geleneği, “Maktelü'l-Hüseyin” adıyla Araplarda ortaya çıkmıştır.

¹ Bu konuda yapılan geçmiş çalışmalar incelendiğinde maktel yazma geleneği ile Arap, Fars ve Türk edebiyatlarında yazılan maktel bölümünün birbirinin tekrarı ifadelerden ibaret olduğu görülmüştür. Bir tekrarın daha yapılmasıından kaçınmak için bu bölüm genel hatlarıyla anlatılıp kaynaklara gönderme yapılması tercih edilmiştir.

² Maktel hakkında ayrıntılı bilgi için bk. Güngör 1986, 2003.

³ Arapça ve Farsça maksteller için bk. Karahan 1939, İsmail Paşa 1947, Başaran 1991, Kurtuluş 2002, Güngör 2003, Ertekin 2006, Esir 2012.

Arap, Fars ve Türk edebiyatlarında önemli bir yer tutan bu türe dair kaynaklarda adı anılan ilk eser Arap edebiyatında VII. yüzyılda Ebü'l-Esved ed-Düeli (öl. 688)'ye aittir. VIII. yüzyılda Esbağ b. Nubâte (öl. 719), Câbir b. Yezîd el-Cûfî (öl. 746), Ebû Mihnef Lût b. Yahyâ (öl. 774); IX. yüzyılda Hişam b. Muhammed el-Kelbî (öl. 819), Muhammed b. Ömer el-Vâkîdî (öl. 822), Ma'mer b. Müsennâ (öl. 828); X. yüzyılda ise Emevîler, Abbasîler ve Fâtımîler dönemiyle birlikte Ebu Firas el-Hamdânî (öl. 968), İbn Hâni el-Endelüsî (öl. 973), Sâhib b. Abbâd (öl. 995) ve Şerîf er-Radî (öl. 1015) gibi şairler olmak üzere birçok şair Hz. Hüseyin ve Kerbelâ şahitleriyle ilgili şiirler yazmıştır. Arapça maktellerdeki çoğu rivayetler Ebû Mihnef'e dayandırılmıştır. Onun *Maktelü'l-Hüseyn'i* günümüze ulaşan ilk metin olmakla beraber, daha sonra yazılan maktellerin önemli bir kısmı için muhteva ve kompozisyon (on veya on iki meclise ayrılabilme) bakımından kaynak teşkil ettiği için ayrı bir öneme sahiptir (Karataş 2012: 4).

Fars edebiyatında ise; ilk eserler daha ziyade manzum olmakla beraber, İran coğrafyasında Şii mezhebinin yaygınlık kazanmasıyla beraber Kerbelâ'ya verilen önem daha da artmıştır. Bu konudaki ilk örnekler, XII. yüzyıla aittir. Bu yüzyılda Senâî (öl. 1131)'nin *Dîvân*'ında ve *Hadîkatü's-Süedâ*'sında Hz. Hüseyin ve Kerbelâ'ya ait şiirler bulunmaktadır. İlk Farsça Kerbelâ mersiyesi de yine, XII. yüzyılda Kavvâmî-i Râzî tarafından yazılmıştır. XIII. yüzyılda Sa'dî-i Şirâzî (öl. 1292), Ferîdüddin Attâr (öl. 1221); XIV. yüzyılda Hâcû-yi Kirmânî (öl. 1352) Kerbelâ konusunda eserler vermiştir. Kerbelâ vakasını belki de en güzel anlatan ve sonrasında bu alanda yazılmış birçok esere esin kaynağı olan Hüseyin Vâîz-i Kâşifî (öl. 1505) ise *Ravzatü's-Şühedâ* adlı eserini XV. yüzyılda yazmıştır.

B.2. Türk Edebiyatında Makatel-i Hüseyin

Edebî eserler insan duygularının birer tercümanı niteliğindedir. Ehlibeyte duyulan derin sevgi ve saygının, yaşanan hazin olay karşısındaki üzüntünün bir göstergesi olarak Makatel-i Hüseyin'ler, Arap ve Fars edebiyatından sonra Türk edebiyatında da yer bulmuştur. Kerbelâ, Halk ve Divan edebiyatında Hz. Hüseyin ve ehlibeytin şahit edildiği yer olarak görüldüğü için buraya bir tür kutsiyet atfedilmiştir. Bu amaçla, Arap ve Fars edebiyatında yazılan eserler Türkçeye çevrilerek ehlibeytin gönüllerde yer edinmesi sağlanmıştır. Böylelikle, Kerbelâ olayının zihinlerdeki tazeligi de

korunmuştur. Bu konuda çoğu manzum olmakla birlikte, manzum-mensur karışık ya da sadece mensur olarak eserler yazılmıştır (Esir 2012: 45).

Edebiyatımızda en eski maktel, XIV. yüzyılda Yûsuf-ı Meddâh tarafından yazılan *Maktel-i Hüseyn*'dir. Yahyâ b. Bahşî *Maktel-i Hüseyn*'i ve Lâmiî Çelebi de XVI. yüzyılda *Kitâb-ı Maktel-i Âl-i Resûl*'ü yazmıştır.¹ Lamiî Çelebi'nin eseri tarihi olaylara daha uygun kabul edilse de Fuzûlî'nin (öl. 1556) *Hadîkatü's-Süedâ*'sı kadar toplumda değer kazanıp geniş kitlelere ulaşmamıştır. Çalışmamızla da yakından alakalı olan eser, Türk edebiyatının kanaatimizce en çok beğenilen makteli hüviyetindedir.

XVII. yüzyıldan itibaren, edebiyatımızda yazılan maktel sayısında azalma görülmektedir. Son elli yılda yazılan maktellerden bazıları şunlardır: Hasan İpcî-*Menâkîb-ı Âl-i Resûl* (İstanbul 1960), M. Âsim Köksal-Hz. *Hüseyin ve Kerbelâ Faciası* (Ankara 1979), Ziya Şakir-*Kerbela Vakası ve Kerbela'nın İntikamı* (İstanbul 1981)². Bu alanda yazılan Kerbelâ mersiyeleri ve muharremiyeleri de edebiyatımızda geniş yer tutmaktadır³.

---

¹ Lamiî Çelebi'nin eserleri ve Yûsuf-ı Meddâh hakkında geniş bilgi için bk. Arslan 2001, Özçelik 2008.

² Daha geniş kapsamlı Kerbelâ literatürü için bk. Aksu 2010.

³ Bk. İsen 1994, Çağlayan 1997, Arslan-Erdoğan 2009.

1. BÖLÜM: BEKÂYÎ'NİN HAYATI, ESERLERİ VE EDEBÎ YÖNÜ

1.1. HAYATI

Hasan Bekâyî, Dârende'nin Kılıçbağı Mahallesi'nin Za'imogulları ailesindendir. Bu ailenin Şeyh Hamîd-i Velî Hazretlerinin neslinden geldiği önemli kaynaklarca doğrulanmaktadır. Doğum tarihi hususunda kaynaklarda bir bilgiye rastlanmamıştır. Babası, Za'im Mustafa Ağa, Ekmekçi Koca veya Somuncu Baba adlarıyla bilinen Hamîd-i Velî'nin oğlu Halil Taybî'nin dört oğlundan biridir. Annesi Ekâbir Hanım Urfa eşrâfindan bir zatin kızıdır (Akgündüz 1992:63-64). Hayır hasenat sahibi bir kadın olarak tanınmıştır. Eski Dârende'de bir câmi yaptırılmış, ahalinin buradan göçmesi üzerine Za'im-zâde Kasım Ağa, câminin enkazını Beybağı (Kılıçbağı) mahallesine naklettirerek yine Ekâbir Hanım adına yeni bir cami inşa ettirmiştir (Akgündüz 2002: 463).

Aynı zamanda tasavvuf ehli olan Bekâyî'nin, Hamîd-i Velî'nin oğlu Halil Taybî ile ömrünün son günlerini Dârende'de çilehânesinde geçirdiği bilinmektedir (Özsoy 1974: 19). Vezirlik ve valilik gibi üst düzey görevlerde bulunan bu aileye mensup olan Hasan Bekâyî, ulemâ sınıfına dahildir. Kardeşleri şair Hayret Mehmet Efendi ve şair Süleyman Penâhî de ulemâdandır. İslam tarihine de oldukça vakıf olan Bekâyî, kardeşi Hayret Efendi gibi Dârende muhîtinde “*Kâtip-zâde*” olarak tanındığı bilinmektedir. Kumandasındaki kuvvetler ile orduya katılmış, birçok savaşta bulunmuş ve muhtemelen 1785'te Rumeli'de şehit olmuştur. Şehit düşüğü yere defnedilmiştir. Harpteki celadet ve şecabı karşılığı olmalı ki medfûn bulunduğu yere zamanın padişahı I.Abdulhamid tarafından türbe yaptırılmıştır (Gülseren 1995: 17-19). Ancak yukarıda da belirtildiği gibi, nerede vefat ettiği hususunda kaynaklarda ihtilaflı görüşler mevcuttur. Şairliğinin yanında iyi de bir sûfi olan Bekâyî'nin, bu yönünün bir gereği olarak İmroz Kalesi'nde bir tekke açıp, son günlerini burada sürdürdüğü, Merdus Kalesi yahut Mora'da İmroz Kalesi'nde medfun olduğu öne sürülse de (Gülseren 1995: 19) Şeyhüllislam Ârif Hikmet Bey şairin Dârende'de vefat ettiğini bildirmiştir (Çınarcı 2007: 33).

1.2. EDEBÎ YÖNÜ

Bekâyî'nin nasıl bir eğitim aldığına dair kaynaklarda rastladığımız herhangi bir bilgi yoktur. Yazdığı iki mesneviden hareketle edebî yönü hakkında söyleyebileceklerimiz de

sınırlı olacaktır. Şiiri oluşturan iki unsur olan söz ve ahenkten, ilkinde daha başarılı olduğunu düşündüğümüz Bekâyî, vezni kullanma hususunda ise orta seviyededir. Mesnevilerinde, beyitlerin arasına serpiştirdiği coşkun söyleyiş gerektiren şiir, murabba ve kasidelerde imale ve zihafların dışında vezni başarılı kullanmıştır.

Eserlerini sade ve samimi bir dille kaleme alan Bekâyî klasik çizgide kalmış, âşıkâne duyguları ve lirizmi ön planda tutmuştur:

Biz belâdan ǵam çeküp miḥnetden ikrâh itmeyiz

Pâre pâre ǵılsalar a' žâmızı āh itmeyiz (1773)

Gayrı şâd ol ey göñül kim geldi vuşlat demleri

Cân cânâna nâ'ıl oldu gitdi fürkât demleri (2432)

Şairliğini halkın faydası yönünde kullanan Bekâyî, *Battal-nâme* ve *Hadîkatü's-Süedâ*'yı nazma çekerken de bu amaçla hareket etmiştir. Zira, sebeb-i te'lif bölümlerinden anlaşıldığı üzere, devrin insanları bu eserleri nesirle yazılmış orijinalinden anlayamadıklarından yakınmışlar, Bekâyî'den nazma çekip daha anlaşılır kılmasının yanında talepte bulunmuşlardır.¹

Eserlerinde Arapça ve Farsçaya da hakim olduğu görülen Bekâyî, bu hakimiyetini Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ*'sı gibi Arapça ve Farsça terkiplerin bolca kullanıldığı bir eseri, halkın anlayacağı bir seviyede başarıyla nazma çekerek göstermiştir. Ancak Bekâyî'nin eserlerinde geçen Arapça ve Farsça kelimeler, uzun tamlamalar içerisinde kullanılmadığı için anlaşılması güç mısralar ortaya çıkararak Bekâyî'nin dilini ağırlaştırmamıştır.

Bekâyî, Battal Gâzî destanını ve Hadîkatü's-Süedâ'yı ilk defa nazma çeken şair olması dolayısıyla edebiyatımızda önemlidir. Ârif Hikmet Bey, Bekâyî için “*gâyet mükesser nazımda selâset üzre câhilâne Fuzûlî mertebesinde şî'iri vardır*” demektedir (Çınarci

---

¹ Bu husustan, ikinci bölümde daha ayrıntılı bahsedilmiştir.

2007: 33). Aynı zamanda tasavvuf ehli bir şair olan Bekâyî'nin, şiirlerinde ayet ve hadislerden yaptığı iktibaslar, bu yönünü de öne çıkarması açısından dikkat çekicidir.

1.3. ESERLERİ

1.3.1. Kitâb-ı Battal-nâme

Battal-nâme, Anadolu'da teşekkül eden ilk destandır. Her şeyiyle Türk-İslam kültürünün bir ürünü olan bu destanın muhtevasını, Seyyid Battal Gazi'nin Anadolu topraklarında Hristiyanlarla yaptığı savaşlar oluşturmaktadır. Battal-nâmeler, Türk edebiyatında mensur olarak çokça yazılmıştır. İlk manzum Battal Gazi destanı ise, Bekâyî'nin mensur bir nüshadan nazma aktardığı tahmin edilen eseridir. *Battal-nâme*'yi daha coşkulu ve samimi bir dille, biraz kısaltarak aruzun “*mefâ’lîün mefâ’lîün fe’ûlün*” kalıbıyla, mesnevî şeklinde kaleme almıştır. Bekâyî bu eseri 1769-70 tarihinde yazarak III. Mustafa zamanında Silahtar Mehmet Paşa'ya sunmuştur. Yaklaşık yedi bin beyitten oluşan eserin dokuz yazma nüshası bulunmaktadır (Özçelik 2009: 107-111, Gülsären 1979: 29). Eser üzerinde bir de doktora çalışması yapılmıştır (Paçacıoğlu 1993).

1.3.2. Maktel-i Hüseyin (Kitâb-ı Kerbelâ)

Bekâyî, çalışmamıza da konu olan bu eserinde, Fuzûlî'nin *Hadîkatü’s-Süedâ* adlı eserini; ‘*Kitâb-ı Kerbelâ*’, ‘*Maktel-i Şühedâ*’ ve ‘*Maktel-i Hüseyin*’ isimleriyle, mesnevî nazım biçiminde nazma çekmiştir. Kütüphanelerde on bir nüshası bulunan eserde, gazel ve musammatlara yer verilmiştir. *Hadîkatü’s-Süedâ*'ya göre çok muhtasar olan eserde konu, Hz. Ali'nin vefatından sonra Muaviye'nin hilafetiyle başlamaktadır. İçeriğine ve edebi hususiyetine ikinci bölümde daha ayrıntılı değineceğimiz eser, Battal-nâme'de olduğu gibi, halkın faydası gözetilerek anlaşılır bir dille yazılmıştır. Ağırlıklı olarak aruzun “*mefâ’lîün mefâ’lîün fe’ûlün*” ve “*fâ’lâtün fâ’lâtün fâ’lîün*” kalıpları kullanılmıştır. Yaklaşık olarak üç bin beş yüz beyittir.

1.3.3. Mevlid-i Nebî

Bursali Mehmed Tâhir ve Şeyhüllâslâm Arif Hikmet Bey, Bekâyî'nin *Mevlid-i Nebî* manzumesi de yazdığını belirtmişlerdir. Ancak bu eserin nüshaları henüz tespit edilememiştir (Tahir 1972: 59, Çınarçı 2007: 33).

Bu eserlerin dışında, Bekâyî'nin *Hikâye-i Şirvân Şâh* ve *Hârûnu'r-Reşîd Hikâyesi* isimli iki eserinin daha olduğundan söz edilmektedir (TDEA 2002: 205). Ancak Bekâyî'ye dair başka hiçbir kaynakta rastlamadığımız bu iki esere kuşkuyla yaklaştık. İlk İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde 891.5-1'de; ikincisi ise Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî Koleksiyonu nr.288'de kayıtlı olan bu iki eserin nüshalarını temin ettik. Nüshalar üzerinde yaptığımz incelemeler neticesinde, *Hikâye-i Şirvân Şâh* adlı eserin eserin ithaf bölümünde Sultan III. Murad'ın adının geçtiğini gördük. Bu sebeple eserin Dârendeli Bekâyî'ye ait olması mümkün değildir. Zira Agah Sırı Levend de bu eserin XVI. yüzyıl şairlerinden İznikli Bekâyî'ye ait olduğunu bildirmektedir (Levend 1988: 143). Aynı şekilde Millet Kütüphanesi'nde kayıtlı olan *Hârûnu'r-Reşîd Hikâyesi* adlı eseri de inceledik. Eserin Bekâyî isimli bir şair tarafından yazıldığını ancak ithafında Kanuni Sultan Süleyman'ın adının geçtiğini gördük. Dolayısıyla bu eserin de müellifi olarak Dârendeli Bekâyî'yi göstermemiz mümkün değildir.

2. BÖLÜM: MAKTEL-İ HÜSEYN (KİTÂB-I KERBELÂ)

2.1. ESERLE İLGİLİ BİLGİLER

2.1.1. Eserin Adı, Yazım Yeri ve Yazılış Tarihi

Eserin adı, *Maktel-i Hüseyin* yahut *Kitâb-ı Kerbelâ* kabul edilse de; incelediğimiz nüshalarda, metin içerisinde herhangi bir beyitte müellifince yapılmış bir isimlendirme veya eser ismi olabilecek bir ibare geçmemektedir. Metnin başlığı da nüshalara göre farklılık göstermektedir. Örneğin A nüshasında *Şühedâ-yı Hüseyin*; B, C, E ve İ'de *Kitâb-ı Kerbelâ*; D'de ise *Maktel-i Şühedâ* olarak yazılmıştır. Zannımızca, bu da müstensihlerin tasarrufıyla olmuştur. Dolayısıyla bu tür eserlerin genel ismi olan *Maktel-i Hüseyin*, Bekâyî'nın eseri için de genel bir isim olarak kabul edilebilir.

Yazılış tarihi olarak, eserin sonunda bulunan tarih mîrası bir takım ipuçları vermektedir. Ancak yazılan bu tarih mîrası, nüshalara göre farklılık göstermekle beraber bazı nüshalarda hiç yazılmamıştır. A nüshasında “*Bekâyîniñ Nazm Târiñ*” başlığıyla verilen beyitte, tespit edebildiğimiz tarih mîrası “*āl-i aḥbâb-ı şehîd-i Kerbelâniñ ‘aşķîna*” şeklindedir. Ayrıca, müstensih başlığın yanına rakamlarla h.1286 yazmıştır. Mîsra ise h.1218 tarihini göstermektedir. Ancak bu iki tarih de, Bekâyî'nın kaynaklarda ölüm tarihi olarak geçen h.1200 tarihi ile çelişmektedir. C nüshasında aynı mîsra “*āb-ı hayât iç şehîd-i Kerbelâniñ ‘aşķîna*” şeklindedir. Bu mîsranın tarihi ise 1603 çıkmaktadır. B nüshasında ise “*āb-ı aḥbâb iç şehîd-i Kerbelâniñ ‘aşķîna*” şeklinde yazılan mîsra, h.1198 tarihini vermektedir. Kanaatimizce de doğru tarih, B nüshasında verilen mîsra ile ortaya çıkmaktadır. Bu değerlendirmenin ardından, eserin h.1198 tarihinde telif edilmiş olabileceğini söyleyebiliriz.

Eserin yazıldığı yer konusunda, eserde veya başka bir kaynaka herhangi bir bilgi geçmemektedir. Ancak, Bekâyî'nın Dârendeli olması ve hayatının büyük kısmını Dârende'de geçirmiş olması, eserin burada yazılmış olma ihtimalini kuvvetlendirmektedir.

2.1.2. Eserin Şekil Özellikleri

Genel olarak mesnevi nazım şekliyle yazılmış olan eserde yer yer gazellere de rastlanmaktadır. Eserin toplam kaç beyit olduğu metinde geçmemektedir. Nüshadan nüshaya farklılık göstermekle birlikte, hazırladığımız metin üç bin altı yüz dokuz beyittir. Bu farklılığın müstensihlerin bazı bölümlerde yaptığı ekleme ve çıkarmalarla olduğu kanaatindeyiz.

Bekâyî eserini düzenli bir şekilde böümlere ayırmamıştır. Ancak konu geçişlerinde konuya uygun kimi başlıklar vermiştir. Tenkitli metni hazırlarken, şekil itibariyle büyük oranda dikkate aldığımız A nüshasının başında verilen fihriste göre; eser şu konu başlıklarından oluşmaktadır:

1. Na't-ı Resûlu'llâh Sallallâhu 'Aleyhi Ve Sellem (22-42. beyitler)
2. Sebeb-i Te'lif-i Bekâyî Der-Nâzm (43-61. beyitler)
3. Hażret-i İmâm 'Alî (kv.) Hażretlerini Şehîd Oldığı Bahîr (62-139. beyitler)
4. Hażret-i İmâm Hasânîn Zehri Nûş İtdigi Bahîriyyü'l-Mânevî (140-360. beyitler)
5. İmâm Hüseyeniñ Medîneden Mekkeye Teveccûh Eylediği Murabba'ât (361-483. beyitler)
6. İmâm Hüseyni Şâlih Yahûdîniñ İhfâ Eylediği Beyân (485-554. beyitler)
7. Şâmda Mu'âviyyeden Şoñra Oğlı Yezîdiñ İmâm Hüseyne Gönderdiği Da'vetiyye (555-646. beyitler).
8. İmâm Hüseyin Ravża-yı Peygâm-bere Varup Şalât Selâm Kıldıgi Beyân (646-674. beyitler)
9. Ravża-yı Peygâm-bere Veda'ı Beyân (675-682. beyitler)
10. Hażret-i Fâtimatü'z-Zehrâniñ Marķadından Hüseyeniñ Selâmına Kiyâmî (683-715. beyitler)
11. İmâm Hüseyin Mekkeye Varup Sehliyyeten Kiyâm Olunan Merhabâ (716-759. beyitler)
12. Müslim-i Akîliñ Kûfeye Gittiği Beyân (760-889. beyitler)
13. 'Abdu'llâh İbn-i Ziyâdîn Hafîyyen Kûfeye Vardığı Beyân (890-995. beyitler)

14. Müslim-i ‘Akīliñ Ḥazā Mā-cerāsı (996-1110. beyitler)
15. Müslim-i ‘Akīliñ İntihā-yı Şehādeti Beyān Bahṛ (1111-1144. beyitler)
16. Śi‘r-i Müslim İbn-i ‘Akīl Fi-Hākkı Hüseyen (1125-1129. beyitler)
17. Müslim ‘Akīliñ Evlādları Serencāmı ve Şehīd Olduğu Beyān (1148-1346. beyitler)
18. Fi-hakkı Eş-ār-ı Muhammed ü İbrāhīm (1302-1305. beyitler)
19. Hażret-i İmām Hüseyniñ Mekkeden Kūfeye Hicreti (1347-1563. beyitler)
20. İmām Hüseyniñ Kerbelāya Varup ḥur İle Mülākātı (1564-1650. beyitler)
21. Қays-ı A‘rābī Kūfeye Gidüp Şehīd Olduğu (1651-1667. beyitler)
22. Muḥarremin Yedinci Günü Furāt ḥifz Olındığı (1754-1757. beyitler)
23. Ḥabīb İbn-i Müzāhiriñ Қıldığı Baḥr-i Tefakkür (1823-1824. beyitler)
24. Muḥarremin Ṭoķuzıncı Gicesi Kerbelāda Olan Vuķū‘at (1839-1909. beyitler)
25. İmām Hüseyniñ Yezīd Leşkeriyle Olan Muḥārebe (1918-2038. beyitler)
26. Ḥurrīñ Yezīd Leşkeriyle Cengi ve Şehīd Olduğu (2039-2086. beyitler)
27. Zehir İbn-i Hassānīñ Muḥārebesi Bahri (2127-2177. beyitler)
28. Baḥr-i Hezec ve Ḥabīb İbn-i Müzāhiriñ Cengi (2361-2381. beyitler)
29. İmām Hüseyniñ Büyük Oğlu ‘Abdu’llāhīñ Cengi (2479-2552. beyitler)
30. Қarındaşı Қāsimiñ Cengi (2553-2698. beyitler)
31. İmām Hüseyniñ Қarındaşınıñ Cengi ve Şehīd Olduğu (2717-2723. beyitler)
32. Қarındaşı Hażret-i ‘Abbāsīñ Furāta Gitdi (2760-2830. beyitler)
33. İmām Hüseyniñ Evlādı ‘Alī Ekberiñ Cengi (2831-2937. beyitler)
34. Hażret-i İmām Hüseyniñ İntihā-yı Şehādeti (2981-3013. beyitler)
35. İmām Hüseyniñ Śi‘ri Ehl-i Beyte Vedā‘ı (3014-3022. beyitler)
36. Perīler Pād-şāhı Za‘fer Şāhın İmām Hüseyne Geldiği (3039-3059. beyitler)
37. İmām Hüseyniñ Vaşıyyetden Soñra Söyledigi Eş-ārı (3127-3130. beyitler)
38. İmām Hüseyniñ Encām-ı Seccesi ve Söylenen Eş-ārı Bahri (3231-3286. beyitler)
39. Mübārek Ser-i Sa‘ādetiñ Kūfeye Getürürken Dört ḥātūnīñ Ziyāreti (3287-3294.

beyitler)

40. Vak^c a-yı Şirin Fi-Şehr-i Haleb (3449-3494. beyitler)

41. Şâma Giderken Ebû'l-Hunukîn Leylen Gördigi Mu^cizât (3495-3549. beyitler)

42. Dâhil-i Ehl-i Beyt İle Ma^cân (3550-3605. beyitler)

Sayılan bu konu başlıklarını, kimi bölümler iç içe olduğu için, beyit numaralarıyla net olarak birbirinden ayırmak mümkün değildir. Zira bunların bir kısmı metinde başlık olarak hususen yazılmış, bir kısmı ise yazılmamıştır. Ancak yine de konuların esas olarak geçtiği beyit numaralarını vermeye çalıştık.

2.1.2.1. Eserin Vezni

Eser genel olarak aruzun remel bahrinin “fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün” ve hezec bahrinin “mefâ’ilün mefâ’ilün fe’ülün” kalıplarıyla yazılmıştır. Ancak yer yer “Beyt-i Îmâm”, “Şi’r”, “Kâside-i Murabba^c”, “Kâfiyetü'l-Murabba^c”, “Kâfiye-i Ebyâtü'l-Murabba^c” gibi farklı başlıklar altında, aruzun remel bahrinin “fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün” ve hezec bahrinin “mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün” kalıplarıyla yazılmış gazellerle de karşılaşılmaktadır. Eserde bu şiirlere verilen başlıkların müşterek olmayıp nûshadan nûshaya değişmesi, hatta bazı nûshalarda hiç olmaması müellifi tarafından değil de sonradan müstensihler tarafından konduğunu düşündürmektedir¹. Konu geçişlerinde sık sık vezin değiştirilerek aralara serpiler bu gazellerle kanaatimizce eserin tekdüzelikten kurtarılması, dikkatin dağılmaması ve coşkunun üst seviyede tutulması amaçlanmıştır.

Eser vezin yönünden incelendiğinde, Bekâyî’nin bu hususta pek de titiz davranışmadığı dikkati çekmektedir. Yapısında uzun ünlü bulundurmayan Türkçenin sade bir dille yazılmış eserlerde pek çok imale kusurunu da beraberinde getirdiği bir gerçektir (Eroğlu 2010: 51). Birçok klasik şiirde göze çarpan bu tip aruz kusurlarına Bekâyî’nin bu eserinde de sıkça rastlanmaktadır. Eserin muhtevasının verdiği hissiyatla coşkuya kapıldığı gözlenen şairin kimi yerlerde vezni pek de düşünmeden yazdığını söylenebilir.

---

¹ Bu başlıklardan şiirin muhteviyatına en uygun olanı metne dahil edilmiş, varsa diğer nûshalardaki başlıklar da dipnota gösterilmiştir.

Sanat göstermekten ziyade halkın faydası amacıyla sade bir dille eserini yazan Bekâyî, birçok beyitte imalelere başvurmuştur:

Beyān ıdem sañña yār-ı cihāni
 ‘Ayān ıdem sañña kār-ı nihāni (64)

Tīr-i a‘ dā degdi cismi zaḥmī bī-gān itmege
 Tīg-i ḡam oldı ḥavāle ańı hicrān itmege (2156)

Eger tevfiķ iderse Kibriyādan
 Irağ olur ise bu dil riyādan (65)

Ey nübüvvet nūrınıň şem‘ -i şebistānı Hasan
 Kurretü‘l-‘aynı cihāniň cānı cānānı Hasan (311)

Velvele şaldı cihānna cür‘ a-i şeh-zāde kim
 Cümle aşħāb āl-i aħbāb itdi efgān ağladı (329)

Şairin aruzu kullanmada kusur sayılabilcek bir diğer tasarrufu da zihafları kullanışında göze çarpmaktadır. İmaleler kadar çok olmasa da Bekâyî'nin zaman zaman zihaflara başvurmak zorunda kaldığı da görülmektedir:

Ol Yezid fāsıkdurur a‘ dā-yı dīn
 Düşmān-ı evlād-ı ḥatme‘l-mürselīn (742)

Cān cānāna ārzū kıldı gitdi rūḥı cennete
 İrişüp itdi temāṣā pür-fütūḥī cennete (2917)

Zi-dest-i sâki hikmet-i şerâb-ı mevti nûş itdi
 Muhaşşal oldu mağṣûdî bihişt-i bî-zevâlinden (2552)

Ol zîrâ sağ olsa bu aḥvâli bil
 Cümle ḥalḳ aña uyar bu ḥâli bil (626)

Örneklerde de görüldüğü gibi, Bekâyî'nin art arda ve sıkılıkla yaptığı imale ve zihaflar vezne hakimiyetine gölge düşürecek derecededir. Diğer aruz uygulamaları olan vasl (ulama) ve medlerde pek kusurlu davranış olmadığı görülse de eserin özellikle son bölümünde oldukça bozuk vezinli beyitlere rastlanmaktadır. Ancak, bu noktada müstensihlerden kaynaklanan hataların olabileceği de göz ardı etmemek gereklidir.

2.1.2.2. Eserin Kafiye Özellikleri

En az iki misra sonundaki ses tekrarı olarak tanımlanan kafiye, Klasik edebiyat anlayışımızda vezin ile birlikte şiirde bulunması lazım gelen iki şarttan biridir (Saraç 2007: 257). Bu yönyle, eserin kafiye yapısı ve kafiye için seçilen kelimelerin çeşitliliği de dikkat çekicidir. Eserde kafiyeyi sağlayan her iki kelimenin Türkçe, Farsça veya Arapça asıllı olduğu örnekler görüldüğü gibi, biri Türkçe diğer Arapça ya da Farsça kelimelerle, biri Arapça diğer Farsça kelimelerle de oluşturulmuş kafiyeler mevcuttur. Bu hususları, kafiye için seçilen kelimelerin kökenini esas aldiğimiz bir tasnifle şöyle örneklendirmemiz mümkündür:

- **Her iki kelime de Türkçe asıllı olanlar:**

Hemân ol nâme-i şîşeyi aldı
 Hasan öñinde köydü çünkü geldi (207)¹

---

¹ Beyitlarında bulunan parantez içindeki rakamlar, beyit numaralarını göstermektedir.

Didi ey yār-ı cefākār ben **saña**
 N'eyledim ki düşmān oldīn sen **baña** (319)

Sen de bil ḥanḳı murād içün **bunu**
 İtdin ise görmeyesin sen **anı** (322)

- Her iki kelime de Arapça asıllı olanlar:

Merḥabā ey ḥayr-ı naḳd-i rāḥmeten li'l-^cālemin
 Ey mübeşir-i bihiṣt-i fedḥulū hā **ḥalidin** (1565)

Biz belā mestinde ikrāh itmeyen **vāmiklarız**
 Biz cefāya rāzı yāre cān viren ^cāşıklarız (1545)

Nedir ey bī-baṣiret **infi**'^cāliñ
 Ziyānı ne saña evlād-ı **āliñ** (269)

- Her iki kelime de Farsça asıllı olanlar:

Sezādır Kerbelāyı yād iden zār itse her şeb **rüz**
 N'ola ḥan dökse müjgānı bu sözdür nāvek-i dil-**süz** (483)

Şinuben leşkeri çün kaçdı ol **dem**
 Didi meclisde ol ān beglere **hem** (975)

Ben dahı ardıñca varıram **hemān**
 Rāzı olup oldı Müslim çün **revān** (784)

- Kelimelerin biri Türkçe, diğerinin Arapça asıllı olanlar:

Benimçün ṭālib ol gelsün baña **ol**

İşidüp anı da կıldı o **maḳbūl** (830)

Muhammed İbn-i Eş^cab ṭurdi ol **gün**

Şimir զü'l-Cevşen irisdi o **meլ'ün** (977)

Ben dahı bir nāme yazdım **anlara**

Ol şadāḳat menba^cı **iḥvānlara** (770)

- Kelimelerin biri Türkçe, diğerinin Farsça asıllı olanlar:

Görir Nu^c mān Beşīr bu ḥāli ey yār

Hüseyne bey^c at itdi her ne ki **var** (868)

Bulara māni^c olma ey ḡani-**dil**

Ki ben hizmetçisiyem bunlarıñ **bil** (411)

Haḳ emriyle geyik buldı **zebānı**

Didi Şāliḥ Yahūdī aldı **anı** (493)

- Kelimelerin biri Farsça, diğerinin Arapça asıllı olanlar:

Ururdı na^c rayı Müslim **dem-ā-dem**

Yıkardı na^c ra ile nice **ādem** (971)

Şimdi ‘ammî-zâde Müslimi ‘ayân
Benden evvel eyledim böyle revân (776)

Sabr kıldı gice irişdi ‘ayân
Ravża-i peyğam-bere oldı revân (645)

Bekâyî, kimi zaman iç kafiye ve rediflerle de eserin ahengini güçlendirmek istemiştir:

Seniñ ol bezmgâhıñdan şafâ kesb eylemiş gerdûn
Bu kez bu rezmgâhıñdan zemîn ü âsmân ağlar (2566)

Ey şu‘ ā‘ -1 nûr-1 zulmet v‘ey hilâl-î mâh-1 dîn
Hey çerâg-1 kaşr-1 devlet zeynet-î rûy-1 zemin (2667)

Sen düşürdüñ ‘âşıkü ma‘şük elinden ayrı sen
Biñ günâh itdiñ bu yirde itmediñ bir hazırlı sen (2673)

Çarh-1 gerdûn çeşmîme gâyr-1 cihâni göstürür
Nev-bahâr-1 ömrîme vaqt-î hazâni göstürür (2676)

Kerbelâyi yâd idince çarh-1 devrân âh ider
Teşneler feryâd idince âb-1 hayvân âh ider (429)

Bu örneklerin yanında, birçok beyitte misra sonu rediflerin de kullanıldığı görülmektedir. Bu beyitler sayı itibariyle gözardı edilemeyecek kadar fazladır. Ancak birkaçını vermekle yetineceğiz:

Ağla ey çeşmim ki bunda dîdeler kan ağladı
Âsmân üzre melâ’ik yirde insân ağladı (328)

Gel ey dil gör bu devrānı ne emre iktidā **kıldı**
 Yıkup ol ‘adl-i eyvānı bu ȝulmile binā **kıldı** (361)

Hisâbsız cenneti **bula hem anlar**
 Na‘im-i raḥmeti **bula hem anlar** (539)

Baḥr-i ḥikmetden çıkar dürr-i kemālātiň **seniň**
 Tutdı dil murğını hem dām-ı maḳālātiň **senin** (510)

Āh ki gitdi i‘tibārum ey dirīg
 Kalmadı nāmūs u ‘ārim ey dirīg (350)

Es-selām ey matla‘-ı envār-ı Deyyān **es-selām**
 Es-selām ey mazhar-ı esrār-ı Raḥmān **es-selām** (647)

Geldi ey mazlūm iriṣdi va‘ degāh-ı **Kerbelā**
 Tā seniň ƙanıňla rengiň ola cāh-ı **Kerbelā** (658)

İlāhi ‘abd-i bīmārem **İlāhi**
 Ża‘if u ma‘ şiyetkārem **İlāhi** (1)

Merhabā ey seyyid-i sādāt-ı ikrām **merhabā**
 Merhabā ey mesned-i ārā-yı aķdām **merhabā** (716)

Şāh olanlar fitne-i bed-h̄āhiň **olmaz gāfili**
 Şir olanlar h̄ile-i rubbāhiň **olmaz gāfili** (639)

Seni ol buk' ada ālûde-i hûn görmek ister **Hâk**

Melâ 'ike seniñ hem şabriñi bildirmek ister **Hâk** (1415)

'Ākil ol kim her umûriñ müntehâsin **fîkr ide**

İbtidâya 'azm idince intihâsin **fîkr ide** (913)

Bekâyî rediflerin büyük çoğunluğunda Türkçe kelimeler kullanırken, örneklerle de görüldüğü üzere Arapça ve Farsça kelimelerle de redif yapmıştır. Ayrıca “*ister Hâk, fîkr ide, bula hem anlar, olmaz gâfili...*” gibi ikili ve üçlü kelimelerle oluşturduğu rediflerle de metne şîirsel akıcılık kazandırmıştır.

Verdiğimiz bu örnekler, şairin şîiri oluşturmada lazım gelen şekilsel bilgi birikimine yeteri ölçüde sahip olduğu kanaatini doğurmaktadır. Ayrıca, kelime seviyesini aşan bu türden redif kullanımıyla Bekâyî, hem Türkçenin ahenkli söyleyiş imkanlarından yararlanmasını bilmiş hem de eserin tarihî muhtevasını okuyucuya bu ahenk atmosferi içerisinde sade bir dille sunmuştur.

2.1.3. Eserin Konusu

Eser, Hz. Muhammed'in Medine'ye hicretinin dördüncü yılında Hz. Hasan'ın velâdetiyle başlar. Hz. Ali vefatından evvel Hz. Hasan'ı halife tayin etmiştir. Ancak Muâviye de halifelik iddiasındadır. Hz. Hasan kan dökülmemesi için barış taraftarı olarak halifeliği Muâviye'ye bırakır. Muâviye taraftarlarında altı kez zehirlenerek öldürülme teşebbüsünde bulunulan Hz. Hasan, yedince teşebbüste karısı Cu'de tarafından şehit edilir. Daha sonra geriye dönüşlerle, Hz. Hüseyin'in doğumumu ve Cibrail vasıtasıyla isminin konulması anlatılır. Hz. Hasan ve Hüseyin'in çocukluğundan birkaç rivayetin ardından olayların kronolojik sırayla anlatımına geçilmiştir.

Muâviye'den sonra halife tayin edilen Yezîd, Hz. Hüseyin'den de biat ister. Yezîd'e biat etmeyi kat'i bir dille reddeden ancak bu yönde yapılan baskılar karşısında da çaresiz kalan Hz. Hüseyin, Mekke'ye gitmeyi düşünür. Bu yolculuktan önce dedesi Hz. Peygamberin ve annesi Hz. Fatîma'nın kabrine veda ziyaretinde bulunup yola revan

olur. Mekke'ye varan Hz. Hüseyin'e, Kûfe'de bulunan taraftarlarından biat sözleriyle dolu davet mektupları gelir. Kendisini halife olarak görmek isteyen Kûfe halkın bu mektuplarına kayıtsız kalamayan Hz. Hüseyin, Kûfe'ye gitme fikrindedir. Yine de bazı endişeleri olduğu için kendinden evvel amcası oğlu Müslim b. Akîl'i Kûfe'ye gönderir. Düşünmek için fazla vakti olmayan Hz. Hüseyin, yakınlarının tüm uyarılara rağmen Kûfe'ye gitmek için hazırlıklara başlar. Çok geçmeden Kûfelilerin riyakarlığı ve Müslim'in şehit olduğu haberi gelir. Ancak bu, Hz. Hüseyin'i yoldan döndürmeye yetmez. Zira, takdir olunan tamam olacaktır. Daha Kûfe'ye varmadan Yezid'in askerlerince yolu kesilen Hz. Hüseyin, Kerbelâ'ya yönlendirilir. Burada Fîrat'tan mahrum bırakılan Hz. Hüseyin ve ordusu susuzlukla karşı karşıya bırakılır. Burada aralarında çocukları ve kardeşlerinin de bulunduğu yaklaşık yetmiş kişiyle beraber şehit edilir. Savaştan sonra Hz. Hüseyin ve diğer şehitlerin kesilen başlarının Yezîd'e sunulmasıyla eser son bulur.

2.1.4. Eserin Dil Özellikleri

Tenkitli metin hazırlanırken, ileride yapılabilecek bir dil çalışmasına da malzeme sunabilmek amacıyla, büyük oranda A nüshasının imla özellikleri esas alınmıştır. Bu hususta bazı istisnâî noktalar ise, çeviri yazısında izlenen yöntem kısmında detaylı olarak belirtilmiştir. Dolayısıyla, bu bölümde eserin dil özelliklerine değinirken sadece A nüshasına bağlı kalmadan, diğer nüshaların da dil özelliklerine temas etmeye çalışacağız.

Nüshalar büyük oranda düzgün, okunaklı ve harekeli bir şekilde yazılmıştır. Bu durum, harekesiz metinlerdeki bazı Türkçe kelime ve eklerin nasıl okunması gereği konusunda yaşanan zorlukta bize büyük kolaylık sağlamaktadır.

Eser, XVIII. yüzyıla göre sade sayılabilecek bir dille yazılmıştır. Türkçe asılı kelimelerle beraber Arapça ve Farsça kelimeleri de ihtiva etmesi yönüyle kelime çeşitliliği bakımından oldukça zengindir. Ancak eserde kullanılan Arapça ve Farsça kelimeler uzun terkiplerle ve süslü bir anlatımla eserin dilini ağırlaştırmamıştır.

Öte yandan, dönem XVIII. yüzyıl olmasına rağmen kimi Türkçe kelimelerin arkaikliği ve yapıları dikkate alındığında, Eski Türkçe ve Eski Anadolu Türkçesinin izlerini hâlâ görmek mümkündür. Örneğin XV. yüzyıla kadar etkin olarak kullanılan, XVI. ve XVII.

yüzyılda nispeten daha az görülen -*IsAr* ve 2. tekil şahıs emir kipi olarak kullanılan -*gIl* ekine metinde tesadüf edilmektedir: *kalısar* (537b), *geliser* (3382a), *diñlegil* (668a)...

Kullanımı arkaik olarak Eski Türkçeye kadar götürülebilecek (Ercilasun 1994: 3-9) istek ve emir kipinin birinci tekil şahıs çekiminde kullanılan -*AyIn* ekine de metinde rastlanmaktadır: *almayayın* (299a-C nüs.) Öte yandan bazı zarf fiil eklerinde de arkaik yapılar görmek mümkündür. Eski Anadolu Türkçesine kadar kullanımına sıkılıkla rastlanan -*IcAk* ve -*DikdA* zarf fill ekleri ile Uygur Türkçesi döneminde görülen -*UbAn* zarf fiil ekinin örneklerine de rastlanmaktadır: *olıcaķ* (2611b), *indikde* (956a), *gördikde* (1387b), *gelüben* (516a)... Bunun yanında, eserin söz varlığında görülen diğer arkaik kelimeleri şöyle örneklendirebiliriz: *artur-* : artırmak¹ (1028a), *eyit-* : söylemek (595a), *artıķ* (243b), *çeri:* asker (965a), *issı:* sahip (2753a), *issı:* sıcak (2413a), *ḳanda:* nerede (624a), *ḳankı:* hangi (322a), *kaçan kim:* ne zaman (404b), *nice:* nasıl (7a), *uğur:* ön, yan (2685a), *savuş- :* gitmek, uzaklaşmak (1034b), *ṣın- :* yenilmek (975a), *söyündür- :* söndürmek (1956b-E nüs.), *tamu :* cehennem (1368b), *ur- :* vurmak (2024a), *yu- :* yıkamak (3294a), *aña:* ona (152b), *bencileyin:* benim gibi (1118b), *sencileyin:* senin gibi (1959b), *berü:* bu yana, buraya, (555a), *beñzer* (2850b), *çal- :* kesmek (1285a), *dek:* kadar (233b), *deñlü:* kadar 615b), *dep-:* hücum etmek (2531b), *depren- :* hareket etmek (1621b), *deril- :* toplanmak (1354b), *eğin:* sırt (116b), *güz:* zor (531b), *imdi:* şimdi (72b), *kaķı- :* öfkelenmek (587a), *karındaş:* kardeş (575b), *kat:* yan, huzur (517a), *katr:* çok, şiddetli (604a), *kendüye:* kendisine (1108a), *kayır- :* ilgilenenmek, önem vermek (106b), *kır- :* öldürmek (2239b), *kimesne:* kimse (589b), *konuk:* misafir (3495b), *kov- :* kovmak (3308b), *kuşat- :* çevirmek (2844a), *nırə:* nere (828b), *n'olaydr:* keşke (1524a), *oğlan* (325b), *ṣın:* kırılmak (975a), *tabanca* (1256a), *taşra:* dışarı (212a), *yayaķ:* yaya (2061a) *yen:* elbise kolu (2080a), *yenile:* henüz, şimdi (3104a), *iün:* ses (3078a)...

/ye/ ile yazılmış ya da esre ile gösterilmiş bazı birinci hece ünlülerini tartışma konusudur. Bunu kapalı /e/ denilen bir sesin yazımı olarak değerlendirenler olduğu gibi /i/ sesi

---

¹ Kelimelerin anlamları Dilçin 1983'ten alınmıştır.

olarak değerlendirenler de vardır. XVIII. Yüzyıl, kapalı /e/'den normal /e/ ye geçişin yaygınlaştığı bir devre olmakla birlikte ikili yazılışlar söz konusudur (Develi 2001: 54). Metin bu hususta kıymetli bir örnek teşkil etmektedir. Zira, eserde bir yandan Eski Türkçenin /i/'li şekilleri gösterilirken, /e/'li şekillere de yaygın bir biçimde rastlanmaktadır: *didüñ* (649b) / *dedit* (1310b), *yitürdi* (392b), *yitdi* (1725b) / *yeturdi* (1320b), *yetdi* (2647b), *gecesi* (281b) / *giceye* (652a)...

Metinde tespit ettiğimiz bir diğer önemli özellik de /ñ/ sesinin kullanımıyla ilgilidir. Bu sesin /n/ sesine dönüşmeye başlaması XVIII. yüzyılın önemli bir fonolojik özelliği olarak görülmektedir (Develi 2001). Ancak eserde /ñ/ ve /n/ şeklinde iki kullanımının görülmesi bu geçişin henüz tamamlanmadığı kaanatini doğurmaktadır: *viresiñ* (2765a-A nüs.) / *idesin* (2765a-C nüs.) / *idesiñ* (2765a-E nüs.)...

Bildirme hali ekli olan +*dUr*'un bu dönemde de ekleşme sürecini tamamlamadığı ve +*dUr* şeklinin yanında *dUrUr* şeklinde yazıldığı da gözlemlenmektedir: *oldur* (122a, 375a), *lāyıkdur* (546b) / *merdān durur* (2101a), *kahhār durur* (865a)... Dikkatimizi çeken bir diğer nokta da şudur ki, *dUrUr* eklendiği kelimenin son harfinin kendinden sonraki harfle bitişen ya da bitişmeyen harf olma durumuna göre büyük oranda ayrı veya bitişik yazılmıştır. Ancak bunun da istisnalarına rastlanmaktadır: *ma'lūmdurur* (372a), *lāyıkdurur* (609b)... Özel isimlerden sonra ise daima ayrı yazılmıştır: 'Oşmān durur' (2101b), *Zeyneb durur* (3265a), *Başra durur* (883b)...

/ile/ edatının yazımında da aynı şekilde kimi zaman ayrı, kimi zaman da bitişik yazım olmak üzere iki şekil mevcuttur: *Hasan ile* (98a), *zār ile* (1165a) / *zārile* (2748b), 'Oşmānile' (38a)...

Eserde genel olarak imla birliğinden söz etmemiz mümkün değildir. Öyle ki, bir beyit içerisinde dahi aynı kelimenin iki farklı yazımına rastlanır. Düzlük-yuvarlaklı uyumunun da henüz tam gelişmediği bu dönemde, düzlük-yuvarlaklı uyumuna giren yapılar da görülür: *virir* (42a) / *virürdi* (2303b), *görir* (754a) / *görür* (863a)...

Metinde ağız ve şive özellikleriyle konuşma dilinin etkileri de açık bir şekilde görülmektedir. Büyük oranda İstanbul ağızı çevresinde gelişen standart dil, bu yüzyilda

Rumeli ağızları etkisi altındadır. Buna bağlı olarak kelimelerin konuşma dilini yansıtacak şekilde hareketlendiği görülür: *bilürem* (710a), *iderem* (606a), *benem* (9a)...

Arapça ve Farsça kökenli bazı alıntı kelimelerin de yine halk ağızıyla söyleyişine göre hareketlendiği görülmektedir: *müsâfir* (184b, 356a), *geysû* (95a, 3200b), *çışme* (3148a), *penhânum* (12a), *furşat* (1891a), *zeynet* (461a), *bey'at* (138b), *sereşk* (718a)...

Farsça terkiplerde atif vavı'nın yazılmamış olması veya Türkçenin ses düzenine uyarak esre ile harekelenmesi, bazı terkiplerin de izafet kesresinin yine söylenişe göre harekelenmiş olması metnin dikkat çeken bir başka özelliği olarak gösterilebilir: *genc ü māl* (567a) / *genc māl* (567a-B,E nüs.), *fis̄k u fūcūr* (1715a) / *fish ı fūcūr* (1715a-İ nüs.), *rūz ı şeb* (3514a-A nüs.), *ḥār-ı dil* (796a) / *ḥār-u dil* (796a-B nüs.)...

Bazı örneklerde ise, Farsça izafet kesresinin kullanılmadığına ve tamlanan durumunda olan kelimenin cezmle hareketlendiğine rastlanmaktadır. Büyük çoğunlukla ve özellikle İ nüshasında görülen bu durumu imla hatası olarak görmenden yerine kullanım sıklığına bağlı olarak gelişen bir dil hadisesi, dolayısıyla da müstensihin bir tasarrufu olarak değerlendirmenin daha doğru olacağı kanaatindeyiz: *maḥż-ı miḥnetde* / *maḥż miḥnetde* (1722b-İ nüs.), *meydān-ı firḳatde* / *meydān firḳatde* (1425a-İ nüs.), *yār-ı rāḡib* / *yār rāḡib* (1480a-İ nüs.)

Bazı terkipler nüshalara göre Arapça veya Farsça terkipler şeklinde yazılmıştır: *Nebiyy-i ṣādiḳ* (505a-B,C nüs.) / *Nebiyyün ṣādiḳun* (505a-A nüs.), *Sāḥib-ı mi'rāc* (505b-D,E nüs.) / *ṣāḥibü'l-mi'rāc* (505b-A nüs.)... Arapça ve Farsça terkiplerin yazımında harekeye itibar edilmiştir.

Metinde ünsüzlerin kullanımı noktasında bazı özelliklere de degeinmekte fayda görmekteyiz. Ünsüzlerle ilgili tespit edebildiğimiz bu değişimler şu şekildedir:

t-d değişimi: A nüshasında, az da olsa ikilikler olmasına rağmen, umumiyetle /t/ sesiyle başlayan isim ve fiiller ağırlıkla olmakla beraber, /d/'li şekillere daha çok diğer nüshalarda rastlanmaktadır: *taǵıldı* (919b-A nüs.) / *daǵıldı* (919b-E nüs.), *ṭutdı* (967a-A nüs.) / *dutdı* (967a- B ve E nüs.), *tuyar* (635a-A nüs.) / *duyar* (635a-B,C,E,İ nüs.)...

b-p değişimi: *bāzār* (2372a-A nüs.) / *pāzār* (2372a-D nüs.), *büryān* (483a- B,D nüs.) / *pūryān* (483a-A nüs.), *peygam-per* (644b- Ī nüs.)...

k-h değişimi: *yokşa* (573a-A nüs.) / *yohşa* (573a-E nüs.)

ç-ş değişimi: *kaçma* / *kaşma* (1037a-A nüs.)

Örneklerden de görüldüğü gibi metinde kullanılan dil, XVIII. yüzyılın bazı karakteristik özelliklerini aynen yansıttığı gibi, bu dönemde kullanılmayan bazı şekilleri de barındırmaktadır. Dolayısıyla morfolojik ve fonetik açıdan çok farklı çeşitlilikler sunmaktadır. Metin üzerinde bu doğrultuda yapılacak bir dil çalışmasının oldukça faydalı sonuçlar doğuracağı kanaatindeyiz.

2.2. ESERİN HADİKATÜ'S-SÜEDÂ İLE KARŞILAŞTIRILMASI¹

İranlı yazar Hüseyin Vâiz Kâşîfî'nin *Ravzatü's-Şühedâ* adlı eserinin Türkçeye serbest çevirisi niteliğinde olan *Hadîkatüs's-Süedâ*, hacim itibarıyle Fuzûlî'nin en büyük eseridir (Güngör 1987: XXXI). Fakat bu çeviri kelime kelime değildir. Fuzûlî, Hüseyin Vâiz'in eserini kendi ifadeleriyle Türkçeye aktarmıştır. Bunu yaparken kimi yerleri *Ravzatü's-Şühedâ*'dan aynen almış, kimi yerleri tercüme etmiş, kimi yerleri de nazire olarak yazmıştır. Arapça ibareleri genelde olduğu gibi alan Fuzûlî; ayet, hadis ve kelam-ı kibarlarda kendince ekleme ve çıkarmalar da yapmıştır. Eserinin mukaddimesinde “... *asl-ı te 'lîfde Ravzatü's-Şühedâ'ya iktidâ ķırup sâyir kütüpde olan nikât-ı ḡarîbeleri mümkün olduqua aña ilâve ķılam...*” (Güngör 1987: 18) diyerek eserini yazarken *Ravzatü's-Şühedâ*'ya sadık kaldığını, ancak başka kaynaklardan da faydalandığını ifade etmiştir.

İki eser genel olarak mensur olsa da, yer yer manzum kısımlarla süslenmiştir. Fuzûlî *Hadîkatüs-Süedâ*'sını, bazı ilaveler yapmış olmakla beraber *Ravzatü's-Şühedâ*'yı biraz kısaltıp biraz da sadeleştirerek Türkçeye aktarmak suretiyle oluşturmuştur. Divan nesrinde önemli bir yere ve değere sahip olan bu eser, Fuzûlî'nin tercüme sanatındaki gücünü ve çeviride orijinallige olan bağlılığını da göstermektedir.

---

¹ Bu bölümün hazırlanmasında Köksal 1984, Güngör 1987, Bayoğlu 1996, Mirzayev 2009, Güngör 2012'den yararlanılmıştır.

Bekâyî'nin çalışmamıza konu olan eseri *Hadîkatü's-Süedâ* ile yakından alâkalıdır. Yukarıda da dejindimiz gibi; Fuzûlî'nin, *Ravzatü'ş-Şühedâ*'nın Türkçeye mensur çevirisini niteliğinde olan eserini, Bekâyi yaklaşık iki asır sonra manzum hale getirmiştir. Nesirden nazma yapılmış bir tür çeviri olarak da kabul edebileceğimiz bu eseri, Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ* isimli eseriyle şekil ve muhteva yönünden karşılaştırarak incelemeye çalışacağız.

Evvela her iki eserin de yazılış sebebine bakmakta fayda görmekteyiz. Fuzûlî eserinin sebeb-i telif bölümünde, Hz. Peygamber'in ve ehlîbeytin çektiği eziyetleri unutmamak için Kerbelâ şehitlerinin matemini tutmanın sevabına değinir. Bu amaçla, Müslüman toplumlarda her sene Muharrem ayında Kerbelâ'da toplanıldığını, çekilen cefaları hatırlayıp göğüslerdeki yaranın tazelendiğini anlatır. Fakat şimdîye kadar yazılanlar, okunanlar ve meclislerde söylenenler Arapça veya Farsça olduğu için, bu metinlerden faydalananmanın sadece bu toplumlarla sınırlı kaldığından bahseder. Fuzûlî, Türklerin de bu eserlerden Arap ve Acem'e minnet etmeden mahrum kalmamasını ister. Bu amaçla, daha geniş kitlelerce anlaşılabilecek Türkçe bir maktel yazma arzusuna kapılır:

‘... Ammā cemî-i müddette mecâlis ü mehâfilde taķîr olunan veķâyi-i Kerbelâ ve keyfiyyet-i aḥvâl-i şühedâ Fârisî ve Tâzî ‘ibâretinde beyân olmağın eṣrâf-i ‘Arab ve ekâbir-i ‘Acem temettu bulup e‘izze-i Etrâk ki cüze-i a‘zam-i terkîb-i ‘âlem ve şînf-i ekser-i nev-i beni ‘Ādem’dir satr-i zâyid-i şâhâyif-i kütüb gibi şufûf-i mecâlisden hâric ķalup istifâ-yı idrâk-i haķâyiķ-i aḥvâlden maḥrûm ķalurlardı. Bu sebebden iktîżâ-yı ‘umûm-i mâtem-i Āl zebân-i hâlle ben hâk-sâra ta‘ arruż itdi ve dest-i ta‘ arrûzla girîbânum dutdî ki: Ey perverde-i hân-i nîmet-i feyz-i Şâh-i Kerbelâ Fużûlî-i mübtelâ n’ola ger bir tarz-i müceddede muḥteri‘ olsan ve himmet dutup bir maktel-i Türkî inşa ķılsañ idrâk-i mažmûnında ‘Arab’dan ve ‘Acem’den müstaġni olalar’ (Güngör 1987: 16-17).

Bu nasihatı gönül dünyasında hissedeni Fûzûlî, böyle bir eser yazmanın kendisi için saadet vesilesi olacağını düşünür. Ancak, gücünün yetmeyeceğinden, buna muvaffak olamayacağından çekinir. Zira Türkçenin ifade imkanlarıyla bu tür olayları dile getirmenin kolay olmayacağından farkındadır. Ama yine de evliyanın himmeti bu eserin tamamlanmasına yardımcı olur ümidiyle eserini yazmaya başlar:

“ ... Egerçi ‘ibāret-i Türkî’de beyān-ı vekāyi‘ düşvârdur, zîrâ ki ekser-i elfâz-ı rekîk ve ‘ibârâtı nâ-hemvârdur, ümmîd ki himmet-i evliyâ itmâmına müsâ‘id ola ve encâmına mu‘âvenet kîla ... Bu binâ-yı müceddet ta‘mînde ve bu mûlk-i mü’ebbed teshîirinde elfâz ü ma‘âniinden cemi-i meşâlihüm müheyyâ kılasen ve aşâb-ı hâsed ve erbâb-ı ‘inâd hûcûm itdikçe baña mu‘în ü müsâ‘id olasan” (Güngör 1987: 17).

Bekâyî de eserini yazma sebebini sebeb-i telif bölümünde izah etmektedir. Halktan ehibeyt aşığı insanlar Bekâyî’den, Kerbelâ’yi ve Kerbelâ’da çekilen cefayı anlatmasını isterler. Bekâyî zaten Fuzûlî’nin bu konuda bir eser yazdığını ve çok da meşhur olduğunu söyler. Ancak o eserin mensur ve dilinin çok ağır olduğundan bahsedip anlayamadıklarından dert yanarlar. Bunun üzerine şair, vezinle anlatabilirse bu eseri manzum hale getirebileceğini, onları Kerbelâ’dan, Hz. Hasan ile Hüseyin’in çektiği sıkıntılardan haberdar edeceğini söyler. Daha sonra da dilini riyadan uzak tutarak ve yardımı Allah’tan umarak eserini yazmaya başladığını ifade eder:

Meger bir gün ehibb-i aşinâdan

Dirildiler tebâr-ı Müctebâdan

Dutup dest-i ta‘ arruzla girîbân

Didiler söyle kâr-ı bi‘-vefâdan

Beyân it gerdiş-i devrân cefâsin

Haber vir Kerbelâ-yı nâ-sezâdan

Görelim pişe-i gerdunu ey yâr

Hem âgâh olalim bu mâ-cerâdan

Didim anı beyân itmiş Fużûlî

Dimişdir ibtidâ-yı intihâdan

Didiler neşr ile itmiş beyānı
 Sen anı eyle nazm-ı müntehādan

Ki nakl itmiş vefāt-ı Muṣṭafāyı
 Dimiş cüz'-i belā-yı enbiyādan

‘Ayān itmiş dahı Zühre vefātin
 Beyān itmiş vefāt-ı Murtażādan

Bular meşhūr olupdur nāş içinde
 Bilindi ibtidāsı intihādan

Hemān bize beyān it Kerbelāyı
 Hasan nūş itdiği hem zehr-i mādan

Didim taqrīr ise veznile sizi
 Ḥaberdār idem āl-i Muṣṭafādan

Murād itdim idem veznile taqrīr
 Ǧazā-yı Kerbelā-yı pür-cefādan

Müzeyyen eyleyim ‘uryāna neşrin
 Hezār elvānile mevzūn kabādan

Mu‘ayyen ola tā kim āl-i evlād
 Ne çekmişdir bu dehr-i mā-sivādan

...

Beyān idem saña yār-ı cihānı

‘Ayān idem saña kār-ı nihānı

Eger tevfīk iderse Kibriyādan

Iraq olur ise bu dil riyādan

Saña naķil ideyim Kerbelāyı

Saña tibyān ideyim her belāyı (43-66)

Genel olarak mensur olmakla birlikte, *Hadikatü’s-Süedā*nın manzum parçalar da barındırdığını ifade etmiştik. Fuzûlî bu eserinde on altı Arapça, beş yüz yirmi beş Türkçe olmak üzere beş yüz kırk bir parça manzume kullanmıştır. Toplam beyit sayısı ise bin yüz elli ikidir, bir tane de misra vardır (Güngör 1987: XXXI). Eserine dua mahiyetinde bir rubâî ile başlayan Fuzûlî, aşkınnın yoluna gönül verip mutlu olması ve ibadet hükümlerini yerine getirebilmesi için Allah'a niyazda bulunur. Allah'ın yaratma sanatının kainat kitabındaki tecellilerini görebilmeyi arzular. Son olarak da Allah'ın sevgilisi Hz. Muhammed'in vasıflarını hakkıyla anlatabilmesi için diline kolaylık vermesini Allah'tan dileyerek eserine başlar:

“Yâ Rab reh-i ‘ışķuñda beni şeydâ ḫıl

Aḥkām-ı ‘ibādetüñ baña icrâ ḫıl

Nezzâre-i şun‘unda gözüm bînâ ḫıl

Evşâf-ı ḥabîbüñde dilüm gûyâ ḫıl” (Güngör 1987: 9)

Bu rubâî dışında *Hadikatü’s-Süedā*nın başında münacat veya naat olarak vasıflandırılabilecek münferid bir bölüm yoktur. Fuzûlî münacatını, ‘*Münâcât Be-Dergâh-ı Ķadī’l-Hâcât*’ başlığıyla eserinin sonunda yazmıştır. Ancak, Bekâyî eserine bir münacat ve naat ile giriş yapmıştır. ‘*İlâhī*’ redifli gazeliyle münacata başlayarak

acziyetinden ve fakriyetinden sekva eden Bekâyî, günahlarından dolayı utanç içinde olduğunu, bu yüzden af dilemeye dahi yüzünün olmadığını söyler. Yine de, derdini anlatacak başka bir kapı yoktur. Ne kadar günahkar olsa da, Allah'ın rahmet ve merhametinden umut kesilemeyeceğinin bilinciyle hatalarının affı için en yüce dergaha şöyle seslenir:

İlâhi ¢ abd-i bîmârem İlâhi

Ża¢ if u ma¢ şiyetkârem İlâhi

Ne yüzlerle saña idem münâcât

Günâhımdan şeremsârem İlâhi

N’içün hâcâtımı itmem ki yokdur

Ki senden gâyrı gaffârım İlâhi

Eşir-i bend-i ¢ işyân oldığımçün

Melâletde giriftârem İlâhi

Seniñ deryâ-yı luşfiñ bî-nihâyet

Sezâ-yı kâtrı ebhârem İlâhi

Ümîd-i raḥmetiñ her lahzâ her dem

Penâhım mûnisim yârim İlâhi

Nice ¢ işyânımı penhân idem kim

Tapuñda keşf-i esrârem İlâhi

Gülistân-ı rizâna ārzûmendim

Velâkin beste-i hârem İlâhi

Benem bāğ-ı cināniň ´ andelībi
Cinān kim hār-ı gülzārem İlāhi

Metā`-ı suķ-ı raḥmetde ḥaridār
Olup luṭfa sezāvārem İlāhi

Serāy-ı ´ afva geldim dest-besté
Zünübimdän dil-āzārem İlāhi

Ḳapuñda cürm-i penhānim ´ ayāndır
Aniñçün kān-ı efkārem İlāhi

Zelīl itme Bekāyī pür-ḥaṭāyı
Buancak ´ arż-ı iżmārem ilāhi (1-13)

Hadīkatü's-Süedâ şekil itibariyle on bâb ve bir hâtimeden oluşmaktadır. Fuzûlî ayrıca, bu bâbların bazılarını kendi içerisinde fasıl adını verdiği bölümlere ayırmıştır. Birinci bâb sekiz, ikinci bâb dört, onuncu bâb da iki fasıldan oluşmaktadır. Hatime bölümünü ise üç fasıldır. Bekâyî'nin eserinde ise düzenli olarak bu şekilde bâblara ayırma görülmemektedir. *Hadīkatü's-Süedâ*'da bulunan bâblardan kimilerini bölüm başlığı olarak aynen almış, kimisini de biraz değiştirmiştir. Bazısını da hiç almamıştır. Ama başlığını almasa da bu bâbları atlamanın nakletmiştir.¹ İlk dört bâb Kerbelâ ile alakalı olmadığı için bu bölümleri atlayan Bekâyi, beşinci bâbı muhtasar tutup eserini *Hadīkatü's-Süedâ*'nın altıncı bâbinden itibaren yazmaya başlamıştır:

---

¹ Çalışmamızın “şekil özellikleri” kısmında Bekâyî'nin eserindeki bölümleri tek tek belirttiğimiz için, burada tekrarlamadan yalnızca aynen alınan veya benzerlik gösterenleri *Hadīkatü's-Süedâ* ile mukayeseli olarak vereceğiz.

Bāb-ı Evvel¹

Ba‘ızı Enbiyā-yı ‘İzām Ve Rüsül-i Kirām Şüret-i Ahvâllerindedür Faşl-ı İbtilā-yı Ādem
‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Nūh ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Ḥalīlullāh ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Ya‘kūb ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Mūsā ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı ‘Īsā ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Eyyüb ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı İbtilā-yı Zekeriyya Ve Yaḥyā ‘Aleyhi’s-selām (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

---

¹ Hadîkatü’s-Süedâ’nın bâbları (Güngör 1987: XXXVI)’den alınmıştır.

İkinci Bāb

Hażret-i Resūlün̄ Kureyşden Çekdüğü Belâları Beyān İder (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı Şehâdet-i ‘Ubeyde (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Faşl-ı Şehâdet-i H̄amza (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Şehâdet-i Ca^c fer (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Üçüncü Bāb

Hażret-i Seyyidü'l-Mürselin̄ün Keyfiyyet-i Vefâtın Beyān İder (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Dördüncü Bāb

Fâtimâ-i Zehrâ Vefâtın Beyān İder (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Beşinci Bāb

Hażret-i Murtażâ ^c Alî Vefâtın Beyān İder (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Altıncı Bāb

İmâm-i Hasan Hażretleri Ahvâlin Beyān ider (Fuzûlî)

--- (Bekâyî)

Hażret-i İmâm Hasanın Zehri Nûş İdüp Şehîd Olduğu (Bekâyî)

Fuzûlî bu bâbda, doğumundan şehadetine kadar Hz. Hasan'ın ahvali ve faziletlerinden bahsetmiştir. Ayrıca, *Ravzatü's-Sühedâ*dan farklı olarak bu bölüme bir de giriş yazmıştır. “*Bu mazman mesṭur-i şeref-nâme-i Şevâhidür ki...*” (Güngör 1987: 219)

Bekâyî de Fuzûlî'ye paralel olarak, Hz. Hasan'ın Medîne'de dünyaya gelmesi ile konuya başlamıştır. Beşinci bâbdan bir alıntıyla Hz. Ali'nin mescitte namaz kılarken şehit edilişini naklettikten sonra, Hz. Hasan'ın Hz. Cibrail vasıtasıyla isminin verilmesini, faziletlerini, menkîbelerini anlatmıştır. Fuzûlî'nin bu bâbda, Hz. Peygamberin Hz. Hasan'ı çocukken omzuna alıp gezdirmesi ile ilgili aktardığı bir rivayeti “*Sünen-i Tirmizi'de mezkûrdur...*” (Güngör 1987: 221) ve öncesinde yazdığı manzumeyi ise Bekâyî eserine almamıştır.

Yedinci Bâb

Hażret-i Sultân-ı Kerbelânuñ Medîneden Mekkeye Teveccûh İtdügin Beyân İder
(Fuzûlî)

İmâm Hüseyeniñ Medîneden Mekkeye Teveccûh Eyledigi (Bekâyî)

Bu bölümde her iki başlığın da hemen hemen aynı olduğu görülmektedir. Ancak Bekâyî, Fuzûlî'nin bu bölüm için yazdığı girişi çıkararak kendisi özgün bir şiir eklemiştir:

Gel ey dil gör bu devrâni ne emre iktidâ kıldı
Yıkup ol ‘adl-i eyvâni bu zulmile binâ kıldı

Kimin կոյդի melâhatde kimin կաշր-ı sa‘ ädetde
Kimin dâm-ı felâketde esîr-i mübtelâ kıldı

Nice büldâni best itdi nice yeğ-żâni mest itdi
Nice nistâni hest itdi nice şâhi gedâ kıldı

Felek deyn eylemiş ol dem müşibet ide pür-a'zām
 Bu deşt-i Kerbelāda hem gūyā pür-çin edā kıldı

Duzağ-ı zulmeti kurdı gıriftār itdi her merdi
 İdüp İslāma biñ derdi Yezidē bir devā kıldı

Gel imdi idelim takrir beyān idem saña bir bir
 Kiyās eyle o kim tedbir ne resmile cefā kıldı

Şavaş-ı Kerbelāyi hep diyem her bir belāyi hep
 Bilüp ol mā-cerāyi hep dime kim iħtīfā kıldı

Velākin müntehāsından āyān idem verāsından
 Disünler ibtidāsından bu sözi intihā kıldı (361-368)

Bekâyî'de bu girişten sonraki kısım, *Hadîkatü's-Süedâ*'da olduğu gibi Hz. Hüseyin'in doğumuya başlamaktadır. İsminin verilişi, fazileti, menkibeleri ve Mekke'ye yolculuğundan evvel annesi Hz. Fatima ile dedesi Hz. Peygamber'in kabirlerine yaptığı veda mahiyetindeki ziyaretler Fuzûlî'nin eseriyle paralel bir şekilde anlatılmıştır.

Sekizinci Bāb

Müslim-i 'Akīlüñ Şehādetin Beyān İder (Fuzûlî)

Müslim-i 'Akīliñ İntihā-yı Şehādeti Beyān (Bekâyî)

Başlıkların benzerliği bu bölümde de dikkatimizi çekmektedir. Ancak her iki eser için de bu başlığın yetersiz olduğu kanaatindeyiz. Zira burada sadece Müslim-i Akil'in şahadeti değil, onunla birlikte iki çocuğunun daha şehit edilişi anlatılmaktadır.

Bekâyî, konuyu aktarırken yine *Hadîkatü's-Süedâ* ile aynı paralelde hareket etmiştir. Kûfelilerin gönderdiği biat mektuplarına karşılık Hz. Hüseyin, sadakatlerini görmek için kendisinden önce Kûfe'ye amcasının oğlu Müslim bin Akil'i göndermeye karar verir. Böyle bir gidişin geri dönüşü olmayacağını bilen Müslim, istemeyerek de olsa Kûfe'ye gitmeye razı olur. Bu amaçla yola çıkmadan önce, Hz. Peygamberin ravzasına giderek veda ziyaretinde bulunur. Ardından ailesiyle vedalaşarak yola koyulur. Kûfe'ye ulaştığında halkın büyük çoğunluğunun biatını alır. Ancak daha sonra sözlerinden dönüp Yezid'e biat ederler. Yalnız kalan Müslim'in, Yezid askerlerince Kûfe'de alikonması ve çocuklarıyla birlikte şehit edilmesiyle bölüm sona erer.

Dokuzuncı Bâb

Hâzret-i İmâm-ı Hüseynüñ Mekkeden Kerbelâya Geldügin Beyân Îder (Fuzûlî)

Zîkr-i Gazâ-yı İmâm Hüseyniñ Mekkeden Kerbelâya Geldiğini Beyân Îder (Bekâyî)

Başlıkların ve muhtevanın hemen hemen aynı olduğu bu bölümde, Hz. Hüseyin'in gitmemesi yönündeki bütün ısrarlara rağmen Mekke'den Kûfe'ye, oradan da Kerbelâ'ya hareketi anlatılır. Kerbelâ'da Yezid'in askerleriyle karşılaşmasına kadar devam eder.

Fuzûlî bölümün girişinde, Hz. Adem'den bu güne dünyanın böyle hazin bir olay görmedigini söyler. Hz. Adem yaratılırken melekler “*Ey Rabbimiz, dünyada fesat çıkaracak kimseler mi yaratacaksın?*”(Bakara, 30) diye sormuştur. Bu ayetten hareketle Fuzûlî, meleklerin fesat çıkaracak kimseler olarak nitelendirdiği insanların Kerbelâ'da ortaya çıktığını ifade eder. Ancak Fuzûlî'ye göre Allah, yaşanan bu elim savaşı Hz. Hüseyin'in şanını yüceltmeye vesile kılmıştır. İşte bu girişle birlikte, *Hadîkatü's-Süedâ* da ayet ve hadislerden iktibasların çokça yapılarak anlatıldığı konuya Bekâyî, yapılan iktibasları da atlamanadan aynı güzellikte nakletmeyi başarmıştır.

Oninci Bāb

Hażret-i Hüseynüň Leşker-i Yezidle Muḥārebesin Beyān İder Ve Ol İki Faşldur (Fuzûlî)
Hażret-i İmām Hüseyiniň Yezid Leşkeriyle Muḥāribe ve Ehl-i Beyte Vedā'ın Beyān İder
(Bekâyî)

Faşl-1 Evvel Şehādet-i Ḥurr Ve Ba'zi Şūhedā (Fuzûlî)
--- (Bekâyî)

İkinci Faşl Hażret-i Hüseyin Ve Ehl-i Beyt Şehādetin Bildürür (Fuzûlî)
İmām Hüseyiniň İntihā-yı Şehādeti Beyān (Bekâyî)

Fuzûlî eserinin onuncu bâbını iki bölüme ayırarak Hür ile Hz. Hüseyin ve ehli beytinin şahit edilişlerini ayrı başlıklar halinde ele almıştır. Bekâyi ise Hür'ün şahadetini Hz. Hüseyin'in Yezid askerleriyle savaştığı bölümde dahil etmiştir. Bu yönyle Bekâyî'nin başlığının daha kapsayıcı olduğu görülmektedir. Zira bu bölümde Hz. Hüseyin'in Yezid askerleriyle savaşmadan önce ehlibeyte ettiği veda da anlatılmıştır. *Hadikatü's-Süedâ*'nın ise ikinci faslındaki başlığı daha uygun görülmektedir. Çünkü sadece Hz. Hüseyin'in şahadeti değil, beraberindeki ehlibeytin şahit edilişleri de bu bölümde geçmektedir.

Başlıklar dışında konu bütünlüğünü büyük oranda sağlamayı başaran Bekâyî, Fuzûlî ile aynı paralelde giderek olayı nakletmiştir.

Hâtîme

Muḥaddērāt-ı Ehl-i Beytün Şāma Gitdügen Beyān İder (Fuzûlî)

Fuzûlî, bu bölümde Yezid'in Hz. Hüseyin'in oğlu Zeynel Abidin'e bir arzusu olup olmadığını sorduğunu yazmıştır. Zeynel Abidin, iki istekte bulunarak öncelikle babasını

şehit eden kişiyi kendisine vermesini istemiştir. Bunun üzerine Şimr Zülcenşen'i Zeynel Abidin'e vermiştir. Daha sonra şehit olan yakınlarının başlarını alıp dönmelerine izin vermesini istemiştir. Bu isteğin de kabul edilmesiyle ehlibeyt yola koyulmuştur. Fuzûlî, hâtimeden sonra eserine bir de mersiye ilave etmiştir.

Bekâyî bu kısmını münferid bir başlıklı değil de Hz. Hüseyin'in şahadetinin anlatıldığı bölümle birlikte nakletmiştir. Ancak Zeynel Abidin'in ilk isteğini atlamıştır. Bazı rivayetleri de çıkararak ehli beytin Şam'a dönüşüyle eserini sonlandırmıştır.

İzhâr-ı Tevellüd-i E‘imme Ve Ȣayrihî Radiya’llâhü ‘Anhüm (Fuzûlî)
--- (Bekâyî)

Kerbelâ vakasının anlatılmasından sonra Fuzûlî, ‘konumuzla ilgisi olmayıp burada anlatılması her ne kadar münasip olmasa da, kısaca ifade etmeyi uygun bulduk’ (Güngör 1987: 483) diyerek on iki imamın doğum ve ölüm tarihleriyle, çocuklarından tanınmış olanlarının isimlerini vermiştir. Bekâyî ise bu bölümü eserine dahil etmemiştir.

Münâcât Be-Dergâh-ı Ȣadî'l-Hâcât (Fuzûlî)

Eserini bir münacatla sona erdiren Fuzûlî, bu bölümde Kerbelâ'da yaptırdığı su yolunu için Kanunî Sultan Süleyman'a ve bu eseri yazması için kendisine yardımda bulunan Mehmed Paşa'ya dua ederek, *Hadîkatü's-Süedâ*'yı tamamlamasına imkan verdiği için Allah'a şükretmiştir. Bekâyî ise, Fuzûlî'nin eserinin sonuna eklediği münacat bölümünü kendi eserinin başına eklemeyi uygun görmüştür. Ancak bu münacat nakil değil Bekâyî'nin kendi özgün şîiridir.

Göründüğü gibi, Bekâyî eserini yazarken *Hadîkatü's-Süedâ*ya muhteva açısından büyük oranda sadık kalmıştır. *Hadîkatü's-Süedâ*da olduğu gibi bâblara ayırma olmasa da Fuzûlî'nin verdiği bölüm başlıklarını korumaya çalışmıştır.

Bu değerlendirmenin ardından, Bekâyî'nin eserini yazarken hangi usulleri takip ettiğini her iki eserden de örneklerle gösteremeye çalışacağız. İlk olarak, Bekâyî'nin karşılıklı konuşmaları gayet sade sayılabilcek bir dille manzum şekilde aktarmada oldukça başarılı olduğunu görmekteyiz. Hz. Hüseyin tarafından Kûfe'ye gönderilen Muslim bin Akil'in Yezid askerlerince yakalanıp sorgulanışı (Güngör 1987: 291) şöyle nakledilmiştir:

N’içün vardiñ imāmdan ġayriya sen intisāb itdiñ
Yezide itmeyüp bey^c at Hüseyne ḫat^c-ı bāb itdiñ

Didi Müsl̄im ki ey zālim Hüseyni bil imām taħkik
N’içün böyle cehāletle yalanı irtikāb itdiñ

...

Didi Muslim ki borcum var atım Nu^c māndadur al vir
Benim hem cismimi defn it bu emre çün īcāb itdiñ

...

Didi kim öldiriñ ġayı Bekir oğlu turup anda
Didi ben öldirem anı kaçan kim sen ‘itāb itdiñ

...

Didi Muslim ben isterdim Hüseyne cān fedā idem
‘Ināyet ķıldiñ ey Mevlā du^c āmı müstecāb itdiñ (1115-1124)

Mensur kısımların naklinde büyük oranda kısa vezinler kullanan Bekâyî, *Hadîkatü's-Süedâ*'yı manzum bir şekilde neredeyse cümle cümle nakletmiştir:

“... naqlidür ki: ḥasana altı kerre zehr virdiler te’sir itmedi, ‘ākibet elmās-ı sūde eser ķıldı. Rivāyetdür ki İmām-ı ḥasan ol sırrı melāya birağmayup ḥafāda Ca’deye eyitdi: Ey yār-ı nā-mihrbān ve ey bānū-yı cefā-kār-ı āzār-resān, n’oldı ki ḥakk-ı hīdmetüm ferāmuş kılup ḥürmetüm dutmaduñ ve cedd ü bābām ḥürmetin ri^cāyet itmedüñ? Halā ben senüñ

mürâfa‘ añı divân-ı haşre bırakдум, dünyâda seni rüsvâ itmeği münâsib görmedüm ve saña āzâr yetürmedüm. Ammâ bilmış ol ki, her murâd içün ki bu şugle iķdâm itdüñ ise ol murâda dest-rest bulmazsen ve her kâm içün ki bu ԁalâleti қabûl itdüñ ise behre-mend olmazsen. Bu mu‘atebeden şoñra Hażret-i Hüseyin’i ve sâyir evlâdîn ve aşhâbın hâzır idüp, taķvâ ve tâhârete vaşıyyet կilup Ümmü Gûlǖme eyitdi: Ey hemşire, Kâsimı getür. Kâsim hâzır olduķda elinden dutup, İmâm-i Hüseyne teslim idüp eyitdi: Ey birâder, fûlân kîzuñ bu ferzendüme viresen va‘desi irüsdüķde. Bu hâl Şâfer ayınuñ igirmi dokuzuncı gicesinde idi. Rivâyetdür ki gicenüñ bir şuluşı geçdükde nergis-i şehlâsin açup, İmâm-i Hüseyne baķup eyitdi: Ey Hüseyin bu evlâdumı saña tapşurdum ve seni Vâcibü'l-Vücûda. Ve kelime-i şehâdet zebân-ı mübârekine câri olup devlet-i bekâya fâyzı oldı” (Güngör 1987: 233-234).

Râvîler söyler bu yirde bir kelâm
Altı kerre virdiler zehri temâm

İtmedi kâr hiçbirisi ser-te-ser
‘Akıbet elmâs şûde կıldı eſer

Kılmadı ol sırrı ifşâ hem ‘ayân
Cu‘ deyi çağırıldı tenhâda nihân

Didi ey yâr-ı cefâkâr ben saña
N’eyledim ki düşmân oldıñ sen baña

Tutmadıñ cedd-i atamıñ hürmetin
Çekmediñ dîn-i Muhammed ǵayretin

Rûz-ı mahşerde görem da‘ vâyi ben
Bunda dimem tâ ki rüsvâ olma sen

Sen de bil ḫanḫı murād içün bunı
İtdiñ ise görmeyesin sen anı

Soñra çağırdı Hüseyni ol imām
Geldiler evlād-ı aşḥābı temām

Didi ey hem-şire oğlum Ḳāsimı
Var getür kim tā bulam esāsimı

Ümm-i Gülşüm hāzır itdi çün anı
Hem Hüseyne teslīm itdi oğlanı

Didi tapşırdım bu oğlumı saña
Ol kızını viresin tā kim buña

Hem seni tapşırdım ol kim lā-yezāl
Hem şehādet söyleyüp buldu zevāl (316-327)

Bekâyî manzum kısımları naklederken de oldukça başarılıdır. *Hadîkatü's-Süedâ*'da geçen manzumeleri aktarırken benzer kelimeler kullanmış, ana fikri korumaya da ayrıca özen göstermiştir:

“Şāh olan fitne-i bed-hāhdan olmaz ḡāfil
Şīr olan ḥīle-i rūbāhdan olmaz ḡāfil
Sālik-i rāh-ı ḥīred ḥazm ṭārīkin gözler
Rehgüzārında olan çāhdan olmaz ḡāfil” (Güngör 1987: 256)

Şāh olanlar fitne-i bed-hāhīn olmaz ḡāfili
Şīr olanlar ḥīle-i rubbāhīn olmaz ḡāfili

Ğaşb u ġārāt içün olur kārbāna intiżār
 Her ḥarāmī reh-güzər-ı cāhiñ olmaz ġäfili (639-640)

Bekâyî, bazı manzumeleri sadeleştirmekle birlikte kimi zaman muhtevaya uygun olarak kendi düşüncelerini de ekleyerek uzatmıştır:

“Nedür ey çarḥ eşrārī ‘azīz eşrafi ḥār itmek
 Ḥilāf ehlin ser-efrāz ehl-i şidkī ḥāk-sār itmek” (Güngör 1987: 379)
 Nedir ey çarḥ-ı gerdūn bu fesādī bī-hisāb itmeñ
 Nedir mazlūma ey zālim bu ‘atṣile ‘itāb itmeñ

Nedir maḳṣad cefālardan eyā bilmem revā mīdur
 Yezīde bir murād içün Hüseyne biñ ‘azāb itmen (2423-2424)

Kimi manzumeleri de daha sade bir dille nakletmiştir:

“Biz belādan incinüp bīdāddan vehm itmenüz
 Naqd-i cānın şarf-ı cānān eyleyen ‘āşıklaruz
 ‘Işk meydānında bīdād ü belādan dönmemüp
 Rāst-rev sāliklerüz şābit-ķadem şādiklaruz” (Güngör 1987: 318)

Biz belā mestinde ikrāh itmeyen vāmiklarız
 Biz cefāya rāzı yāre cān viren ‘āşıklarız

Girmişüz meydān-ı ‘aşka her ķazā gelsün bize
 Biz ‘adūnīn keşretinden ḫorķmayan şādiklarız (1545-1546)

Bazı manzumeleri de ana düşünce sabit kalacak şekilde tamamen değiştirmiştir:

“Pâk itmeğe erbâb-ı hâtâ şafâ-i ķalbin
 İzhâr-ı kerâmet ķılur ehl-i nażar ammâ
 Zâlimlere iżhâr-ı kerâmet eṣer itmez
 Kîlmaz dil-i Fir^c avnı münevver Yed-i Beyzâ” (Güngör 1987: 338)

Şu^c ā-ı âftâb gelmez kiyâsa
 Yine rûşen degil çesm-i yarasa

Açar fettâh bâb-ı göñli yoksa
 Muşaykal n’eylesün ķalb içre pasa (1883-1884)

Bekâyî manzum kısımları aktarırken muhtevaya sadık kalmanın yanı sıra, *Hadîkâtü’s-Süedâ*nın kafiye ve rediflerini korumaya da özen göstermiştir:

“Ey nihâl-i gülşen-i ‘isyân belâdur **ħâşîluň**
 Mažhar-ı ʐulm ü sitemdür cevher-i nâ-**kâbilüň**
 Hânedân-ı ‘iffet ü ‘işmet ne lâyîkdür **saňa**
 Mekmen-i İblîsdür dâyim ħayâl-i **bâṭluň**” (Güngör 1987: 235)

Hâr imiş gülşende ra^c nâ **ħâşîlin**
 Zâr u efgân itmek ancak **nâ ’iliň**
 Hânedân olmak revâ mîdur **saňa**
 Kâr-ı şeytândur murâd-ı **bâṭılıň** (346-347)

Yine şuörnekte de Bekâyî *Hadîkatü's-Süedâ'*daki kafiyeyi korumuş, ancak daha özgün ve süslü bir dil kullanmıştır:

“Ey rikâb-ı rahş-ı ikbâlün hilâl-i evc-i **dîn**
 Nağş-ı na‘ l-i merkebüñ mihrâb-ı erbâb-ı **yakîn**
 İktidâ şer‘dür fermânuna olmaç mutî‘
 Aşl-ı imândur seni bilmek Emîrû'l-**Mü'minîn**” (Güngör 1987: 392)

Ey şu‘ â‘-ı nûr-ı zulmet v’ey hilâl-i mâh-ı **dîn**
 Hey çerâg-ı kaşr-ı devlet zeynet-i rûy-ı **zemin**

‘Ālem-i ma‘ nâda mefhûmdur şîfatîn mecmâ‘
 Şart-ı imân zâtı ki bilmek Emîre'l-**Mü'minîn** (2657-2658)

Eserde dikkat çeken bir başka husus da şudur ki; Bekâyi kafîye ve redifleri korurken, *Hadîkatü's-Süedâ'*nın manzumelerini aynı vezinle aktarmaya gayret etmiştir:

(*fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün*)
 “Ol nihâl-i nevresi sindurdu devrân **ey dirîğ**
 Kıldı ol genci felek hâk içre pinhân **ey dirîğ**
 Lem‘ a-i ruhsârı hûrşîd-i cihân-efrûz iken
 Eyledi pinhân sehâb-ı gerdi hîrmân **ey dirîğ**” (Güngör 1987: 286)

(*fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün*)
 Ol nihâliñ gülşenin hâr itdi devrân **ey dirîğ**
 Goncaveş ruhsârını şoldurdu düşmân **ey dirîğ**
 ‘Ālem içre rûy-ı şemsi pür-żiyâ rahşân iken
 Eyledi penhâniñ zulmetde şebistân **ey dirîğ** (1024-1025)

Yine şu manzumenin de aynı vezinle aktarıldığı görülmektedir:

(*mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün*)

“Dutuldı âfitâb-ı evc-i devlet
Zamâne ūre vü târ olmasun mı
Ayağdan düşdi serv-i gülşen-i dîn
Anuñçün dîde hûn-bâr olmasun mı” (Güngör 1987: 290)

(*mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün*)

Tutuldı âftâbiñ pür-ziyâsı
Cihân oldı ser-â-ser ȝulmet-i şeb
Yıkıldı ‘adl-i inşâfiñ binâsı
Serây-ı ȝulmi âbâd eyledi hep (1111-1112)

Söz sonu redifleri koruyan Bekâyî, söz başlarında tekrarlanan redifleri de korumuştur. Böylece hem *Hadîkatü’s-Süedâ*’ya şeklen bağlı kalmış, hem de eserinde şîrsel bir ahenk oluşturmuştur:

“El-vedâ‘ ey serv-i gülzâr-ı imâmet el-vedâ‘
El-vedâ‘ ey şem‘-i bezm-i istikâmet el-vedâ‘
El-vedâ‘ ey zehr te’siriyle rengüñ sebz-fâm
El-vedâ‘ ey sebze-i bâğ-ı kıyâmet el-vedâ‘” (Güngör 1987: 259)

El-vedâ‘ ey ‘âlimü'l-‘ilm-i hidâyet **el-vedâ‘**
El-vedâ‘ ey hâtime’s-sîrr-ı risâlet **el-vedâ‘**

El-vedâ‘ ey gevher-i gencîne-i *nûn ve'l-kalem*
El-vedâ‘ ey ma‘den-i luþf-ı ‘inâyet **el-vedâ‘**

El-vedā‘ kim hem-dem oldu firķatiñ ġayrı baňa

El-vedā‘ kim ḫalmadı vuşlatda rāhat **el-vedā‘**

Merķadıñ şemsinde ḥälā şemmedär olmuş idim

Ġayrı buldım ḥasret-i şeb tā kiyāmet **el-vedā‘** (675-678)

Hadîkatü's-Süedâ'nın mensur ve manzum kısımlarını büyük bir titizlikle aktaran Bekâyî, buna rağmen bazı nakillerde bilgi yanlışı yapmıştır. Örneğin; Hz. Hasan'ın hicretin üçüncü yılı olarak gösterilen doğum yılını, Bekâyî hicretin dördüncü yılı olarak almıştır. Bu konuda kaynaklar, Fuzûlî'nin verdiği tarihi doğrulamaktadır:

“*Velâdeti Hicretüñ üçinci yılında Ramażan ayınıñ evâsītında Medîne-i münevverede vâkı‘ oldu*”(Güngör 1987: 219).

Hicretiñ dördüncü yılı geldi dünyâya Ḥasan

Hem beşâretle Resûl-i Kibriyâ iħbâr olur (80)

Bu tür yanlışların bazı özel isimlerde ve rakamların nakillerinde tekrarlandığı görülmektedir:

“... *hiç ḡam çekme kim ol şehzâdeler Beniñ-n-Neccâr haṭiresinde āsâyişdedürler*”(Güngör 1987: 221).

Ol **Beni Bahhâr** haṭiresündedür

Ol melâ’ikler nažîresindedür (111)

“... *otuz biñ mücâhid bey‘ate girdi ve cem‘iyyet-i ‘asâkir-i nuṣrat-me 2âsîr mesned-i hilâfete revnâk virdi*”(Güngör 1987:224).

Râvî ider **kırk biñ** ādem anda bey‘ at itdiler

İrtifâ‘ buldu nice şems-i diraḥşân olmasun (153)

“*Hānī bin ‘Urve seksen dokuz yaşında bir pīr idi...*”(Güngör 1987: 281)

Temām **ṭoksān** yaşında idi ol Hān

Şefā‘ at kıldı meclis ehli ol ān (955)

Öte yandan, Bekâyî'nin bazı özel isimleri kimi zaman vezne uydurmak için, kimi zaman da daha çok bilinebileceğini düşündüğü için değiştirdiği görülür:

“*Hazret-i şehzāde ba‘zı ḥavāṣla müteveccih-i Medāyin olup giderken Hazrec bin Dahiyye-i Esedī ki...*”(Güngör 1987: 225)

Çün Ḥasan gördü bu ḥāli gitdi **Bağdād** şehrine

Yetdi **Hazrec İbn-i Dīhye** bahr-i meydān olmasun (161)

“*Rivāyetdür ki şehzāde andan me ‘yūs menziline mürāca‘at itdükde Berīr bin Haşīn-i Hemedānī ki...*”(Güngör 1987: 333)

Çünkü maḥzūn geldi şeh-zāde ‘ayān

Berberīn Haşīn anı gördü hemān (1788)

Bekâyî, *Hadikatü’s-Süedā*'da geçen rivayetlerin birçoğunu ravileri ile birlikte nakletmiştir:

“*Rivāyetdür ki İbn-i Zübeyrle seferde iken...*”(Güngör 1987: 223)

Ol **Zübeyr** oğlu rivāyet eyledi

Çün Ḥasan ahlākını ol söyledi (117)

“*Kenzü’l-Ġarāyībde mesṭūrdur ki...*”(Güngör 1987: 247)

Dahı hem bir hikāyet oldu mezkūr

Ki bu **Kenzi’l-Ġarā’ib** içre mesṭūr (466)

“Ebū Sa‘īd-i Dīmīṣkīden naḳıldür ki...”(Güngör 1987: 454)

Naḳl ider **Sa‘īd-i Dīmīṣkī** bunda bil

Anlar ile bile geldim diñlegil (3525)

Bazı rivayetleri ise ravilerini belirtmeden nakletmiştir:

Rāvī ider kırk biñ ādem anda bey^c at itdiler

İrtifā^c buldu nice şems-i diraḥşān olmasun (153)

Didi **rāvī** ḥur içün diñle kelām

Söyledi bu beyti ol demde imām (2084)

Hadîkatü’s-Süedâ’da geçen bazı Arapça ibarelerin, Türkçeye çevrilmeden Bekâyî tarafından olduğu gibi eserine alındığı görülür. Bu durum, Bekâyî’nin yaşadığı çevrede Arapçanın orta düzeyde bilindiği kanaatini doğurmaktadır:

“Bihîş ol müjdeye mübâhat idüp eyitdi: Rađaytû rađdaytû”(Güngör 1987:

247)

İşidüp buldu cennet anda zeynet

Rađaytû hem **rađaytû** didi cennet (462)

*“Didiler: Bu ismi daḥı Kerbelâdur. Hüseyin eyitdi: Allâhu ekber **hâzâ** arżu karabin ve belâ”*(Güngör 1987: 323)

Didi eyyâm-ı ḥarbi hem belâyi

Ve hâza’l-arḍu kerbu hem belâyi (1627)

Bekâyî'nin *Hadîkatü's-Süedâ*'da geçen ayet iktibaslarını manzum şekilde aktarmada da oldukça başarılı olduğu görülür:

“Edâ-yı senâdan şoñra ‘arż itdi ki: Ey perde-guşây-ı bârgâh-ı ‘Inni ī a‘lemü mā-lâ ta‘lemûn’ ve ey ‘ârif-i esrâr-ı ‘nûn ve ’l-kalemi vemâ yesþurûne.”

(Güngör 1987: 401)

Ber-ķarâr-ı devletiñ vaşfında **mā-lâ ta‘lemûn**

İhtiyâr-ı hizmetiñdir **fedhulū hâ hâlidîn** (2727-2728)

Bekâyî *Hadîkatü's-Süedâ*'da geçen bazı rivayetleri çıkarmış, bazlarının da yerlerini değiştirmiştir. Konu geçişlerinde girizgah mahiyetinde kısa şiirler yazan Bekâyî, böylece okuyucunu anlatacağı konuya hazırlamak istemiştir. Örneğin; Hz. Hüseyin'in amca oğlu Müslim bin Akil'in serüvenini anlatmadan önce şöyle demiştir:

Gel ey derde nice olan giriftâr

Gel ey meydân-ı miñnetde zâhîmdâr

Saña Müslim hâlin ben nakl ideyim

Saña her belâyi tibyân ideyim (760-761)

Bazı bölümlerden sonra Bekâyî konuya müdahil olup muhtevaya uygun olarak yaşananlardan duyduğu kızgınlığını belirtmiş, bazı çıkarımlarda bulunmuş veya nasihat verici sözler söylemiştir. Mesela, Kûfe ehlinin Yezid'e biat etmeyip Hz. Hüseyin'e biat edeceklerini söylemeleri üzerine (Güngör 1987: 262) bunun ne kadar doğru bir karar olduğunu beyan etmek için araya girip şöyle demiştir:

Leyl-i küfre kim baƙar īmān nehārı var iken

Kim sever berd-i şitāyi nev-bahārı var iken

Rūy-ı yāri seyr iden mekr-i rakībi n'eylesün

Kim görür hārını ḡonca iştihārı var iken (733-734)

Müslim'in çocuklarını zindanda tutmakla görevlendirilen Meşkur isminde bir ihtiyar, çocukların Müslim'in olduğunu öğrenince hallerine acayıp Yezid'den habersiz onları serbest bırakır. Haber öğrenilince Yezid'in komutanlarından Ubeydullah tarafından kamçılatılarak acımasızca öldürülür (Güngör 1987: 296). Bunun üzerine araya giren Bekâyî, yapılan zulümlere karşı yeter artık edasında bir şiir söylemiştir:

Felek mir'āt-i luṭfiñla kime bir şüret 'arż itdiñ

Vefāyi nehy idüp ḥalķa cefā-yı resmi farż itdiñ

Yiter ḡayrı semāya irdi bī-dādīñ gel inşāf it

Nice ḳadd-i şanevberveş bulandı hāki 'arż itdiñ (1231-1232)

Başka bir bölümde, Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'ya ayak basmasıyla Kerbelâ toprağının yaşanacak hazin olaydan ötürü utanç duyduğu (Güngör 1987: 324) anlatılmıştır. Burada da araya giren Bekâyî, hüznünü şu şiirle dile getirmiştir:

Utanmasun mı ol yir kim Hüseyniñ döküle ḫanı

Şavaş-ı ḥavf-ı a' dādan şararmasun mı elvānı

Olup püşt-i felek dü-tā bu ḫale şermsārlıktan

Zemīn-i Kerbelâ ḳıldı bu rezme ḡayrı efgānı (1643-1644)

Eserde Hz. Hüseyin ve beraberindekilerin hemen hepsinin susuz şehit olmaları ortak kaderleridir. Bekâyi, ehli beytin Fırat'tan mahrum edilip susuzlukla karşıya bırakılmasına (Güngör 1987: 331) ise şöyle tepki göstermiştir:

Kerbelā şahnında kıldı şusız āl-i Muşṭafā
‘Atşini kıldı ziyāde āftāb-ı bī-vefā

Teşne-leblerle fiğāna başladı ehl-i ‘ayāl
Kıldı a‘dā-yı sitemkār anlara cevr-i cefā (1758-1759)

Savaş meydanına giderken bindiği at, Hz. Hüseyin'in şehit olması sonucu ehlibeytin arasına boş dönmüştür. Bu hali gören Şehrbanu hatunun Hz. Hüseyin'in atına üzgünle seslenerek söyledişi sözler Hadîkatü's-Süedâ'da manzum hâlde anlatılmıştır. Bu manzumeye kendi hislerini de katan Bekâyi, aynı vezinde ve oldukça sade bir dille manzumeyi şöyle aktarmıştır:

“Kit‘ a:
Ey semend-i bād-pā bi’llāh ḫanı ol şehsūvār
Nişe ol serdārdan ḫıldun cüdālīk iħtiyār
Neyledün ol dürr-i şehvāri ki tapşurduk saña
Ḵande salduñ nişe gelmez ötdi ḥadden intiżār
Pāy-būsından anuñ maħrūm olup sen ey rikāb
Saħt-dilsen kim gözün olmaz dem-ā-dem eṣk-bār
Dest-būsından anuñ düşmişsen ayru ey licām
N’ola toprağa düşüp oldunsa ḥār ü ḥāksār” Güngör 1987: 431)

Ey semendim söyle bi’llāh şeh-sūvāriñ ḫandadur
Ḵanda gitdi şāhibiñ yā ġam-güsāriñ ḫandadur

N'eylediñ n'itdiñ Hüseyen-i Müctebâyi ey feres
Bir һaber vir şeh-süvâr-ı kâmkâriñ қandadur

Çün seniňle Kerbelâya girdi cevlân eyledi
Yalıñız geldiñ n'içün ol nâ-murâdîñ қandadur

Hem saña hem-râh hem-dem olmuş idi rûz u şeb
Қanda қoydîñ geldiñ anı қanı yâriñ қandadur (3242-3245)

Şehadet sonlarında söylenen bazı manzumelere de kendi hissiyatını katan Bekâyî, olayı adeta gönül dünyasında olayı yaşır gibi aktarmıştır. Hz. Hasan'ın vefatının nakledildiği bölümün (Güngör 1987: 234) sonunda yazdığı şu şiir, Bekâyî'nin eserini yazarken naklettiği hadiseleri nasıl içselleştirdiğini göstermektedir:

Ağla ey çeşmim ki bunda dîdeler қan ağladı
Āsmân üzre melâ 'ik yirde insân ağladı

Velvele şaldı cihâna cûr^c a-i şeh-zâde kim
Cümle aşhâb âl-i aḥbâb itdi efgân ağladı

Fırkatinden cûşa geldi mevc-i deryâ-yı muhiṭ
Tâ şadef baṭnında җâhir dürr-i mercân ağladı

Şanma ey ǵâfil bu ǵaddârı felekdedir aña
Çarh-ı devrân şems-i rahşân mâh-ı tâbân ağladı

Bu şehâdet sözlerinden ağladı şâh u gedâ
Ağlamasun mı Bekâyî nice biñ cân ağladı (328-332)

Sonuç olarak Bekâyî, Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ* adlı eserini ondan yaklaşık iki asır sonra ele almış ve büyük bir titizlikle manzum hale getirmiştir. Bunu yaparken bazı eklemeler ve çıkarmalar yapmış olsa da Fuzûlî'nin eserine muhteva yönyle büyük oranda sadık kalmıştır. *Hadîkatü's-Süedâ*'daki mensur kısımları neredeyse cümle cümle nakleden Bekâyî, eserdeki manzumeleri de atlamanadan nakletmiştir.

XVI. yüzyılda Arapça ve Farsça'nın yoğun tesiri altında yazılan *Hadîkatü's-Süedâ*'yı, Bekâyî XVIII. yüzyılda oldukça sade bir dil ve akıcı bir anlatımla ele almıştır. Bu açıdan, dönemin dil özelliklerini yansıtması bakımından da kayda değerdir. Konusunu tarihten alan bir eseri mesnevi nazım şekliyle nakleden şair, ehlibeytin uğradığı zulümleri ve onlara duyduğu samimi muhabbeti, lirizmin ön planda olduğu coşkun bir söyleyişle aktarmıştır. Böylelikle hadiseyi kuru bir söyleyişle değil de daha şairane bir dille anlatmıştır. *Hadîkatü's-Süedâ*'ya paralel olarak konuyu aktaran Bekâyî, sık sık araya girerek hikemî bir üslupla özgün şiirler de söylemiştir. Bu şiirlerle yaşanan olaydan ibret alınması gerektiğini ve duyduğu üzüntüyü ifade ederek, bu talihsiz olayın vahametini okuyucunun takdirine bırakmıştır.

3. BÖLÜM: MAKTEL-İ HÜSEYN (KİTÂB-I KERBELÂ)

3.1. Eserin Tenkitli Metni Hazırlanırken Kullanılan Nüshalar

Bekâyî'nin eserinin beşi Ankara Milli Kütüphane'de, ikisi İstanbul kütüphanelerinde, ikisi Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kitaplığı'nda, ikisi de Almanya ve Mısır kütüphanelerinde olmak üzere yurt içi ve yurt dışında tespit edebildiğimiz on bir nüshası bulunmaktadır. Bunlardan sadece yurt içinde olanlarına ulaşılabilmiş ve altısı karşılaştırmaya dahil edilmiştir.

Maktellerin de mevlidler gibi halk arasında çokça okunan metinler olduğu bilinmektedir. Bu sebeple bir maktelin şahsi bir çok nüshasına rastlamak olasıdır. Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi özel kütüphanesinde bulunan iki nüshayı da bu kategoride değerlendirmemiz mümkündür. Çeşitli girişimlerimiz neticesinde zor da olsa bu iki nüshaya ulaşabildik. Ancak çok eksik ve aşırı yıpranmış olması dolayısıyla olumlu-olumsuz bir katkı sağlamayacağı kanaatiyle bu nüshaları çalışmamıza dahil etmedik. Öte yandan, eserin şahsî kütüphanelerde bulunan birkaç nüshasından daha haberdar olduk. Fakat sahibinin paylaşmak istememesi gibi sebeplerden dolayı bu nüshaları görme imkanımız olmadı. Eserin Mısır ve Almanya'da bulunan nüshalarına da gösterdiğimiz tüm çabalara rağmen maalesef ulaşamadık.

Eserin ulaşabildiğimiz nüshaları şunlardır:

1. Millî Kütüphane 06 Hk 494 (A)¹

Baş	:	İlâhî 'abd-i bîmârem İlâhî Ża'îf u ma' şiyetkârem İlâhî
Son	:	Taşnîf-i Fużûlî nazm-ı Bekâyî ey şâh Okusun mâtem-i Hüseynde ol ālî-dergâh
İst. trh.	:	22 Cemâziye'l-âhir 1310
İst. eden	:	Niğdeli Hafız Ali

---

¹ Parantez içerisindeki harfler, metni hazırlarken kullandığımız nüshaların kısaltmalarını göstermektedir.

İst. Kaydı : İşbu Kerbelā kitābınıñ vak‘ası biñ üç yüz on bir senesi ḫameri cemāziye'l-āhiriñ yigirmi ikinci pençenbih günü ve biñ üç yüz on senesi ḫanūn-i evvel-i rūmīniñ sekizinci günü tahriri ḥitām bulup Nigdeniñ Ağcaşar ḫaryesi sākinlerinden Muṣṭafā oğlu ḥāfiẓ ‘Alīniñ yādgārı bulunmaıkla Hażret-i Sultān Hünkār ḫutb-ı ‘ālem Hacı Bekdāş-ı Velī ḫuddusa’llāhu sırrə'l-celī ve'l-‘ālī efendimiziñ mübārek pāk dergāh-1 ‘ālisinde mātem-i Hażret-i Hüseynde ve sā'ir günlerde Ḳırā'at olunmak içün fī-sebili'llāh vaḳf olunmuşdur sene 1311 ḫameriye fī-māliye sene 1310 fī-ġurre cemāziye'l-‘āhir 33

128 yk., 190x140-238x180 ölç., harekeli nesih yz., çift sütun 15 st., cedid kt., kaba siyah meşin kaplı mukavva ct., çift cetveller ve bazı beyitler ile bölüm başlıklarını kırmızı. Girişte bir fihrist bulunmaktadır. Sonda “Kātibü'l-Kitābıñ ‘Ilāvesi Olan Du‘ā-nāmesi” başlığı altında müstensihin eklediği harekesiz talikle yazılmış bir dua vardır. Eser boyunca ehli beyt karşıtı olan kişilerin isimleri baş aşağı veya eğiç yazılmıştır.

Başta MEB. Ankara Genel Kitaplık damgası basılıdır.

2. Millî Kütüphane 06 Mil Yz A 3547 (B)

Baş :	İlāhi ‘abd-i bīmārem İlāhi Ża‘if u ma‘ şiyetkārem İlāhi
Son :	Teşne-i ḳahri baña her-cāyi itdi Kerbelā Gel bu cāmi iç Hasan ile Hüseynüñ ‘aşķına
İst. trh. :	Zilhicce 1321 / Muharrem 1322
İst. eden :	Hidayet İbn-i Reşid Dârendevî
İst. kaydı :	قد وقع كتاب كربلا من بد الفقير القحير المحتاج الى رحمت رب القدير هدایت ابن رشید دارنده وی فی غرة المحرم الحرام غفر الله ولوبيه والمؤمنين والمؤمنات وال المسلمين والمسلمات بر حمتك يا ارحم الرحمين والمحدله رب العالمين سنہ ۱۳۲۲

96 yk., 240x180-213x133 ölç., harekeli nestalik yz., çift sütun 19 st., cedid kt., sırtı siyah meşin, kapakları bez, mukavva ct., çift cl.

Girişte 1976 tarihli Türkmen Uras'tan satın alma kaydı vardır. Eserin sonundaki instinsah tarihi 1322masına rağmen, ilk sayfada 1321 tarihi de yazmaktadır. Yine eserin ilk sayfasında sol üst köşesine Arap harfleriyle “*Eser-i Cedîd-i Ahd-i Hümâyûn*” soğuk damgası¹ basılmıştır.

3. Millî Kütüphane Mil Yz A 3117 (C)

Baş :	‘Arūs-ı bî-nevâdur kim kimesne idemez tenkîh İder mi bikrini inzâl hezârân âşinâdur bu
Son :	fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilât Vir Muhammed Muştafâya şalavât
İst. trh. :	Muharrem 1277
İst. eden :	
İst. kaydı :	تمت الكتابة بعون الله الملك الوهاب سنة ١٢٧٧

104 yk., 240x165-190x135 ölç., harekeli nesih yz., çift sütun 14 st., suyolu filigranlı kt., nokta şemşeli, zencirekli, harap hâlde siyah meşin sırtı siyah meşin ct.

Eser baştan eksiktir. Yaprakları rutubetli ve lekelidir. Girişte 1973 tarihli Abdullah Öztemiz'den satın alınma kaydı ve Millî Kütüphane resmî damgası vardır.

4. Millî Kütüphane 06 Mil Yz A 3891 (D)

Baş :	İlâhî ‘abd-i bîmârem İlâhî Ża‘îf u ma‘ şiyetkârem İlâhî
Son :	Kerbelâ vak‘ası çün oldu temâm Muştafâya vir şalâatile selâm

---

¹ Osmanlı İmparatorluğu'nda Sultan I. Abdülmecid devrinde, 1843 yılında İzmir'de bir kağıt fabrikası kurulması için teşebbüste bulunulmuş ve 1846 yılında kağıt yapmina başlanmıştır. Bu fabrikada yapılan kağıtların üzerine “Eser-i Cedîd-i Ahd-i Hümâyûn” damgası vurulmuştur.

İst. trh. : 1 Muharrem 1290
 İst. eden : Hafız Muhammed Bin El-Hac Hasan El-Ankaravî
 Kتب الحقير الفقير حافظ محمد بن الحاج حسن الانقره وى الساكن بمحلة ديركلى غفر الله
 ولوالديه والجميع المؤمنين والمؤمنات سنه تسعيه مائتين واف اليوم الاحد المحرم
 ١٢٩٠

94+V yk., 250x180-205x120 ölç., harekeli nesih yz., çift sütun 21 st., samanlı ince sarı
 kt., çiçek şemşeli, zencirekli, köşebentli siyah meşin ct., çift cl., cetveller kırmızı.

80a-82b arasında ve sonda I-V arasında harekesiz nesihle yazılmış Kerbela olayıyla
 ilgili bazı nakiller vardır. Ayrıca sayfa kenarlarına ve eserin sonuna müstensih
 tarafından günlük tarzında bazı notlar yazılmıştır.

5. Millî Kütüphane Mil Yz A 8382 (E)

Baş : İlāhī ‘abd-i bīmārem İlāhī
 Ża‘īf u ma‘ ḥiyetkārem İlāhī
 Son : Ger isterseñ kımımayetde şefā‘ at
 Muḥammed rūhına sen vir şalavāt
 İst. trh. : 15 Muharrem 1292
 İst. eden : Katrancı Oğlu Abdurrahman Efendi
 İst. kaydı : Edegiz ķaryesinden Қatrancı Oğlı ‘Abdurrahmān Efendi қazası
 Şa‘bānözi temmetü’l-kitāb sene 15 muḥarrem 1292

95 yk., 221x160-185x105 ölç., harekeli nesih yz., çift sütun 19 st., harf marka filigranlı
 kt., sırtı bez, kapakları kurt yenikli ve yıpranmış kağıt kaplı harap ct., bölüm başlıklarını
 kırmızı.

Başta Millî Kütüphane resmî mührü ile, 1997 tarihli Hasan Hüseyin Deniz'den satın
 alma kaydı vardır. Girişte bir fihrist, sonda ise “Hikâye-i Cimcime Sultân” başlıklı bir
 manzume vardır.

6. İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kütüphanesi 297.9 (İ)

Baş : Nâle kıl ey murğ-ı gülşen vaqt irişdi eyle râz

Feth olup yevm-i zemistân çün irişdi ...

Son : Okiyani yazanı yazdırani

Rahmetiñle yarlıgaçıl yā Ğānī

İst. trh. : 22 Cemaziyülevvel 1281

İst. eden : Süleyman Sırri Efendi

İst. kaydı : تمت كتابة هذا الكتب بعوائل الملك الوهاب الفقير الحقير المعترف بالعجز والقصير

حافظ كلام الله العظيم سليمان سرى بمسر المحروسه بجوار سيدنا ال حسين على ذمة تاج المخدرات السنى قادن افندي والدة المرحوم والمغفور له افدينا احمد پاشا غفر الله ذنبهما آمين فى اثنين وعشرين جمادى الاول سنہ احد

سمانین ومائین بعدلاف ۱۲۸۱

110 yk., 365x245 ölç., harekeli nesih yz., çift sütun 13 st., harf marka filigranlı kt., siyah mukavva karton kapak ct., cetveller ve bölüm başlıklarını kırmızı.

Baştan eksiktir. Girişte ve sonda müstensihin eklediği iki manzume bulunmaktadır.

Başa İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinin resmî mührü vardır.

7. Yapı Kredi Sermet Çifter Kütüphanesi Y-0772/033548¹

Baş : زهی مهربن ایررسه بو دل جانا بد ویا

صنو سنکه بکام ایتدی عطای پر خطار بو

Son : تشنھە قھرى بكا هرجايى ایتدى كربلا

كل بو جامى ايج شھید گربلا

İst. trh. : XIX. yüzyıl

İst. eden : ?

İst. kaydı : ?

¹ Kütüphanenin tadilatta olması dolayısıyla bu nüshayı görme fırsatımız olmamıştır. Nüsha hakkındaki bilgilerin tespitinde, bu kütüphanenin kataloğundaki bilgilerden faydalandık (Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Yazmalar Kataloğu 2001; 302).

105 yk., 310x210-180x135 ölç., talik yz., çift sütun 20 st., Avrupa kt., yıpranmış mukavva ct.

8. Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kütüphanesi 811.1 D1¹

Baş :	Ey dil mihr-i dünyâya hâzer kıl bî-vefâdir bu Şa[f]âsı câvidân olmaz zîrâ kân-ı cefâdir bu
Son :	Pâdşâha gelüp biri söyledi Didi inşâf ehli imiş bu didi
İst. trh. :	?
İst. eden :	?
İst. kaydı :	?

60 yk., harekeli nesih yz., çift sütun 18 st., ciltsiz, çift cl., cetveller ve bölüm başlıklarını kırmızı.

Baştan ve sondan oldukça eksiktir. Yıpranmış, çoğu sayfası yırtık ve harap hâldedir. Öyle ki bazı sayfalardan geriye sadece 3-4 satır kalmıştır. Başta “Kitap No:1, Tasnif No: 811” şeklinde kütüphane kaydı damgası basılıdır. Sonda Kerbelâ olayından bağımsız olarak “Miķdād İbn-i Esvediñ Câbir Bint-i Miyâse Ḥâtûna Şî’ridür” başlığı altında başka bir nakil vardır.

9. Dârende Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kütüphanesi 811.7 D2

Baş :	Gel ey dil mihr-i dünyâdan hâzer kıl bî-vefâdir bu Şafâsı câvidân olmaz zîrâ kân-ı cefâdir bu
Son :	Çün şehîd itdi Hüseyni ol Şimir mel‘ün dahı Haymegâhavardı leşker lâkin idüp iştirâm

İst. trh. : ?

İst. eden : ?

İst. kaydı : ?

75 yk., harekeli nesih yz., çift sütun 24 st., ciltsiz, cetveller ve bölüm başlıklarları kırmızı.

Baştan ve sondan oldukça eksiktir. Başta “Kitap No:7, Tasnif No: 811” şeklinde kütüphane kaydı damgası basılıdır.

3.2. Çevriyazılı Metnin Hazırlanmasında İzlenen Yol

1. Dârendeli Bekâyi'nin müellif hattı olan nüshasına ulaşamadığımız bu çalışmada, eserin yurt içi ve yurt dışındaki nüshaları tespit edilerek nüshaların büyük kısmının Türkiye kütüphanelerinde bulunduğu görülmüştür. Mısır ve Almanya Milli Kütüphanesi'ndeki nüshalara ulaşmak mümkün olmadığı için, yurt içinde bulunan nüshalar kullanılmıştır.
2. Nüshaların hemen hepsi harekeli olduğu için dil alanında çalışanlara da doğru malzeme sunabilme düşüncesiyle metni okurken Eski Anadolu Türkçesi kurallarına göre standartlaştırma yoluna gidilmemiştir. İmla hususiyetleri bakımından birkaç husus dışında² en hacimli olan ve diğer nüshalara nisbeten daha eksiksiz olduğunu düşündüğümüz A nühası (Milli Ktp. 06 Hk 494 numaralı nüsha) esas alınmıştır. Fakat A nühasında farklı olup diğer nüshaların ittifak ettiği kelime/ler varsa, ittifak edilen şekil yazılmıştır. Bu husus dışında, metin hazırlanırken hiçbir nüsha tek başına esas alınmamıştır. Vezin ve anlam olarak en doğru metne ulaşılmasına çalışılmış, farklılıklar dipnotta gösterilmiştir.
3. Darende Es-seyyid Osman Hulûsî Efendi Özel Kitaplığı’nda bulunan iki nüsha çok eksik ve yıpranmış olduğu için karşılaştırmaya dahil edilmemiştir.
4. E nühasında bazı bölümlerden sonra tekrarlanan dualar her seferinde metne dahil edilmeyip ilk geçtiği beyit numarası dipnotta belirtilerek göndermede bulunulmuştur.

---

¹ Olumlu-olumsuz bir katkı sağlayacağını düşünmediğimiz bu iki nüshayı çalışmamıza dahil etmedik. D1 ve D2 olarak adlandırdığımız nüshaların kaydına herhangi bir katalogda rastlayamadık. Dolayısıyla nüsha tanıtımı için söyleyeceklerimiz sınırlı olmuştur.

² Bk. n, o, ve p. maddeleri. Eserin dil özellikleri bölümünde de (s. 23) ayrıca deñinilmiştir.

5. Sayfa numaralandırmasında A nüshası esas alınmış, numaralandırma 1B'den başlatılarak “**3A, 5B**” şeklinde beyitlerin sol tarafında kalın ve büyük harfle gösterilmiştir. A ve D nüshalarının arasında ve sonrasında bulunan, müstensihin ilave ettiği dua ve bazı nakiller metne dahil edilmemiştir.
6. Karşılaştırmalı metin hazırlanırken dipnotlarda ve çevriyazida¹ şu kurallara uyulmuştur:
- Dipnotlar her sayfada yeniden başlayacak şekilde ve her beytin sonunda gösterilmiştir. Dipnotun ilk kelimesinin ve // işaretinden sonraki kelimenin baş harfi büyük yazılmıştır.
  - Metnin şeiksel olarak da bütünlüğünü korumak amacıyla bölüm başlıklarını ile şiir başlıklarını konunun akışına en uygun olarak verilen nüshadan seçilmiş, farklılıklar dipnotta gösterilmiştir. Başlıklar oluşturulan kelimeler kalın ve italik harflerle ilk harfleri büyük olarak yazılmıştır: *Mesnevî, Bahr-i Remel, Beyt-i Hüseyin, Hazret-i Fâtimatü’z-Zehrâniñ Selâma Kiyâmi* gibi.
  - Şiirdeki ayet ve hadislerle dua cümlelerinden yapılan iktibaslar, transkripsiyon harfleriyle, kalın harflerle italik ve küçük olarak yazılmış; dipnotta da nüsha farklılıklar gösterilmiştir. Kur'an-ı Kerîm'den yapılan iktibaslarda sure ismi ve ayet numarası belirtilerek anlamı² tırnak içerisinde ve italik olarak verilmiştir. Diğerleri için sadece anlam verilmiş, hadis, hadis-i kudsî, kelâm-ı kibar, duâ gibi açıklamalar yapılmamıştır.
  - Dipnotta nüsha farklılıklarını verilirken kullanılan “ / ” işaretti aynı mîsradaki kelimeleri, “ // ” işaretti ise mîsraları ayırmak için kullanılmıştır. Hiç yazılmayan beyitlerin ya da beyit içerisinde yer değiştirmiş mîsraların belirtilmesi gerektiğinde, beyit numarasının yanına yazılan a ilk mîsra, b ise ikinci mîsra göstermektedir.
  - Dipnotta nüsha farklılıklarını belirtirken metindeki şekil yazılmış, sonra karşısında diğer nüsha/nüshalarındaki şekil verilmiş ve bu farkın ait olduğu

¹ Bu konuda büyük ölçüde (Ünver 1993: 51-89)'daki çevriyazida yazım birliği sağlamaya yönelik öneriler göz önünde bulundurulmuştur.

² Kur'an-ı Kerîm Meâli, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayımları, Ankara, 2011'den yararlanılmıştır.

nüsha/nüshalar ilgili kısaltmayla belirtilmiştir: *Kı: hıç* C. Sayıları birden çok olan farklar ise şu örnekteki gibi gösterilmiştir: *Kim: ki A,C, cün D,E,İ*

- f. Nüsha/nüshalarda beyit, misra ya da misrada geçen herhangi bir kelime yazılmamışsa bu durum dipnotta şöyle gösterilmiştir: *1238: — B,C. 1244a: — E. Ol: — A,C*
- g. Tek nüshada birden fazla kelime değişikliği varsa her bir kelime “ ; ” işaretini ile ayrılarak nüsha kısaltması yinelenmemiştir: *Kānı:kānı ki; Re ı̄sü’l evliyādur:şadru ’l-enbiyādur C*
- h. Türkçe kelime ve eklerde anlam farkı yaratmayan değişiklikler ve düzlük-yuvarlaklı uyumuna bağlı yazım değişiklikleri A nüshasındaki şekliyle metne alınmış, aynı kelimenin farklı şekilde yazımları da nüshada yazıldığı gibi gösterilmiştir. A nüshasındaki yazım vezne uymuyorsa diğer nüshaların ittifakla yazdığı şekil yazılmış, farklılıklar dipnotları kabartmamak için gösterilmemiştir: göndürür/gönderir, verdigi/virdüğü, gülşenin/gülşenün...
- i. *İle* edatı ve *-dUrUr* eki A nüshasındaki yazım gözetilerek ayrı veya bitişik yazılmıştır.
- j. Vezin bozukluğu düzeltilemeyen misralara dipnotta işaret edilmiş, her nüshadaki vezin bozukluğu ayrıca gösterilmemiştir.
- k. Metinde aşağıdaki çevriyazı işaretleri kullanılmıştır:

›	ء	T t	ط
Ā ā	ا	Z z	ظ
S s	ث	‘	ع
H h	ح	G g	غ
H h	خ	K k	ق
Z z	ذ	ñ	ڭ
Ş ş	ص	Ü ü	و
D Z d z	ض	İ İ i ī	ى

- 1. Farsça *labial hı, H^v - h^v* şeklinde gösterilmiş ve bu konuda (Ocak 1997: 167-172)'deki önerilere uyulmuştur.

- m. *Āsmān, āşkār, pādşāh, āsyāb...* gibi kelimelerin asli yazımları tercih edilmiş, ses türemeleri gösterilmemiştir.
- n. Atif vavlari kalınlık incelik uyumu dikkate alınarak *ü/vü, u/vu* şeklinde yazılmıştır. Bazı hadis ve ayet iktibaslarında ise harekeli yazım dikkate alınarak */ve/* şeklinde yazılmıştır.
- o. Farsça isim ve sıfat tamlamalarında muzaf ve mevsuftan sonra kalınlık-incelik uyumu göz önünde bulundurulmuştur: *siyāh-i, nefş-i, hevā-yı...*
- ö. Arapça tamlamalarda “Allāh” kelimesinin muzafün ileyh olduğu durumlarda çizgi “ - ” kullanılmamıştır. *Resūlu'llāh, cemālu'llāh* gibi. Farsça tamlamalarda muzaf ve muzafün ileyh durumundaki kelimeler arasına - ikilemeler ve “her”den sonra gelenler dışında çizgi “ - ” konmuştur.
- p. Arapça ve Farsça uzun ünlüler vezin zarureti ile kısa okunsalar bile, daima uzunluk işaretini kullanılarak yazılmıştır.
- r. Yapım eki işlevi taşıyan Farsça ekler kelimeye bitişik yazılmıştır. Farsça ve Arapça önekler eklendikleri kelimededen çizgi ile ayrılmıştır. Farsça ikili tekrarların yazımında, tekrarlanan kelimeler arasındaki ek ve edatlar çizgi arasına alınmıştır: *rū-be-rū, ser-ā-ser, ser-te-ser...*
- s. Özel isimlere büyük harfle başlanmış ancak bu isimlere gelen ekler kesme işaretiyile ayrılmamıştır.
- ş. Karşılaştığımız nüshalarda bulunmayan, anlam ve vezin gereği mısralara yaptığımız eklemeler [ ] içinde gösterilmiş, anlamlandıramadığımız kelime veya mısraların yanına “?” işaretini konmuştur. Yine vezin gereği mísra içerisinde yerlerini değiştirdiğimiz kelimeler olmuştur. Bu durumda yaptığımız değişiklikle birlikte nüshalarda geçen şekiller de dipnotta gösterilmiştir: rūz u şeb: her rūz-ı şeb A / tāriḥin şayı^c eyle: bilinsün tāriḥin eyle şayı^c A / beyt ehli: ehl-i beyt A,B,C,D,E
- t. Çalışmanın sonundaki sözlükte, metinde yer alan kelimeler ve bazı özel adlar içinde geçtikleri beyit numaralarıyla birlikte verilmiştir. Ayrıca kelimelerin köken itibariyle hangi dilden geldikleri (Arapça-Farsça-Türkçe) ve hangi türden oldukları (isim-sıfat-zarf) kelimededen sonra parantez içerisinde belirtilmiştir.

3.3. Tenkitli Metin

Hâzâ Kitâb-ı Şühedâ Hüseyin-i Kerbelâ Der-Nâzm-ı Beğâyi Rahmetu'llâh¹

Bismi'llâhir'-rahmâni'r-rahîm

mefâ'îlün mefâ'îlün se'ûlün

1B 1 İlâhi[‘] abd-i bîmârem İlâhi^ī
    Ża[‘]if u ma[‘]şiyetkârem İlâhi^ī²

Ne yüzlerle saña idem münâcât
Günâhîmdan şeremsârem İlâhi^ī³

N’içün hâcâtımı itmem ki yokdur
Ki senden gayrı gaffârim İlâhi^ī⁴

Esîr-i bend-i[‘] işyân oldığımçün
Melâletde giriftârem İlâhi^ī⁵

5 Seniñ deryâ-yı luftîñ bî-nihâyet
Sezâ-yı kâtr-i ebhârem İlâhi^ī⁶

Ümîd-i rahmetiñ her lahzâ her dem⁷
Penâhim mûnisim yârim İlâhi^ī

¹ A, Hâzâ Kitâb-ı Kerbelâ Nâzm-ı Beğâyi Rađiya'llûhu ‘Anhu. B, Kitâb-ı Kerbelâ C, Hâzâ Kitâb-ı Maķtel-i Şühedâ D, Hâzâ Kitâb-ı Kerbelâ E, İ

² 1-27: — C, 1-541: — İ

³ Saña idem: idem saña E // Şeremsâr: şeremdâr B

⁴ Hâcâtımı: hâcetimi A

⁵ Esîr-i bend-i: esîr-i bende E / Oldığımçün: oldığımızın A/ Melâletde: melâlinde A, melâlette B

⁶ 5 ve 6 E’de yer değişmiştir. / Sezâ-yı kâtr-i: sezâ-yı kâtre B,D,E

⁷ Dem: şeb D,E

Nice ^c işyānımı penhān idem kim
 Tapuñda keşf-i esrārem İlāhi¹

Gülistān-ı rızāña ārzūmendim
 Velākin beste-i hārem İlāhi²

Benem bāğ-ı cināniň ^c andelib
 Cinān kim hār-ı gülzārem İlāhi³

2A   10 Metā^c-ı sūk-ı rahmetde hāridār
 Olup luťfa sezāvārem İlāhi⁴

Serāy-ı ^c afva geldim dest-bestē
 Zünübimdan dil-āzārem İlāhi⁵

Çapuñda cürm-i penhānim ^c ayāndır
 Anıñçün kān-ı efkārem İlāhi⁶

Zelīl itme Beķayī pür-haṭayı
 Bu ancaķ ^c arż-ı iżmārem İlāhi⁷

¹ 7: — D

² Rızāna: rızānı D // Beste-i hārem: beste-i sārem A, best-i hārem E

³ Benem: menem E // Cinān: cenān A,E / Kim: ki B / Hār-i: hāh-ı A, B

⁴ Sezāvārem: sezāzārem D

⁵ Serāy-ı: sezā-yı ; Dest-i: deste

⁶ Cürm-i penhānim: cürmim penhānim E // Anıñçün: anıñ içün A

⁷ ^c Arż-ı: arż-ı A

Na‘t Allāh ‘Azze ve Celle’

*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
İsmi Rezzāk oldu raḥmāni’r-raḥīm
Kulħüva ’l-lāhu ’l-leżi īferdūn ḥakīm²*

15 *Mahlūku ’l-ḥalḳ külli şey ’in mā yeşā
Mālikü ’l-mülki ve tu ’tī men teşā³*

*Haṁd u şükr-i lā-‘idād u bī-ķiyās
Bī-nihāyet hem şenā vü hem sipās*

*Şan‘ at-ı ķudretle tā kim ol Vedūd
Çün yaratdı ādemî virdi vücûd⁴*

*Virdi ‘aklı fehm ü idrāk-i kemāl
Virdi rūḥı ilm ü hüsnile cemāl⁵*

*Geldi neslinden cihāna enbiyā
Didiler emr-i Ḥudāyı bī-riyā⁶*

20 Her biri gösterdi nice mu‘cizāt
İtdi emr-i nehyi ḥalķa beyyināt

¹ D, ... Haķ Celle Ve ‘Alā Hażretlerine Haṁd u Şenā-yı Dā ‘imī A, Bismi’llāhirrahmāni’r-raḥīm B, Baḥr-i Hecez E, — İ,

² Rezzāk oldu raḥmāni’r-raḥīm: rezzāku’r-raḥmāni’r-raḥīm D, rezzākı evvel er-raḥmāni’r-raḥīm E // Ferdūn ḥakīm: ferd-i ḥakīm E / “De ki: O, her şeyi bilen tek Allah’tır.”

³ Ve: — A / Teşā: yeşā E //”Sen mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de alırsın.”(bk. Āl-i İmran, 26)

⁴ Şan‘ at-ı: şan‘ atu ve ; Tā: — A

⁵ Fehm ü idrāku: hem idrāk-u A

⁶ Bī-riyā: kibriyā E

Bā-huşuş oldu müzeyyen bu zemīn
 Kimirişdi rahmeten li'l-ālemin

Na't-i Resūla 'llāh Ṣallallāhu 'Aleyhi Ve Sellem Ve Fi-Kāfiyeti'n-Nūn'

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün
 Eyā ey mažhar-ı nūrı deriħşān-ı felāketden
 V'eyā ey ažher-i şemsi bediħşān-ı risāletden²

2B Mücellā perteve-i hüsniñ hezārān mihr-i tābindan
 Mu' allā ħalķin evşāfi müberrādur kemāletden³

Bu 'ālem teşne-mā iken bulupdur қat̄re-i hayvān
 İrişdi gevher-i şer'iñ bu deryā-yı selāmetden⁴

25 Sebil-i himmetiñ bilen muħalled devleti buldu
 Tariķ-i nefretin bulan ħalās olmaz ħalāletden⁵

Olmaz қat̄re-i vaşfiñ nihāyet ola mī bahre
 Bilimmez gevher-i *levlāk*⁶ ḥaberdārem bidāyetden⁷

¹ A, Na't-i Resūl Ṣalla'llāhu 'Aleyhi Ve Sellem D, Bahri Remel E, — İ

² Ey: — A / Eyā: elā D / Nūr-i: rū-yı E // Ažher-i: mažhar-ı E / Bediħ-şān: Bediħ-şān-ı: D,E

³ Evşāfi: ey şāfi D / Kemāletden: kemālinden A, maķālatdan D

⁴ Teşne-mā:teşne-māt A,B / Bulupdur: bilipdür E // Şer'iñ: şem'iñ B/Selāmetden: selāletden A,D, selāsetden E

⁵ Bilen: bulan B // Bulan: ħutān B

⁶ Levlāk: evlāk D / “Levlāke levlāke lemā halaktü'l-eflāk” Sen olmasaydin bu alemleri yaratmazdım, anlamına gelen kutsi hadisten iktibas edilmişdir.

⁷ Қat̄re-i: — E // Levlāk: evlāk D

Baḥr-i Remel Ve Fi-Ķāfiyeti’l-Vāv'

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Gel ey dil mihr-i dünyādan hāzər kıl bī-vefādur bu

Şafası cāvidān olmaz zīrā kān-ı cefādır bu²

‘Arūs-ı bī-nevādur kim kimesne idemez tenkīh

İder mi bikrini izāl hezārān āşinādur bu³

Cemāl-i nā-pesendini nigāhi inkişāf ider

Görinür şüretā ra‘ nā velākin bed-liķādir bu⁴

30 Zülāl-i sāğar-ı rengīn ider teşne-dile i‘tā

İçen ser-mest-i ḫan olur şerāb-ı nā-sezādır bu⁵

Eger bir ḫaṭresi seyl-āb iderse ḫalb-i mahzūna

Ḥarābı yāb ider cismi ‘aṭā-yı pür-ḥaṭādır bu⁶

Ve yā bir ȝerre zehrinden irerse bu dil-i cāna

Ebed bulmaz belāsından necāti kim eżādır bu⁷

Virir genci ‘ayān evvel ḫadīm-i mihrbān-āsā

Nihānī renc ider şoñra ki derd-i bī-devādır bu⁸

¹ A, Baḥr-i Ṭavīl B, Baḥr-i Hecez E, — D

² Dil mihr-i dünyādan: mihr-i dil-i dünyāya A, Dil: — B // Olmaz: olmaz ki D / Kān-ı: çok D

³ Bī-nevādur: nevādur ; Kimesne: kimseler A // Izāl: zāl A, inzāl B,C,D,E

⁴ 29a: Cemāl nā-pendini mekkār gehi keşf ider ‘ayyār C / Nigāhi: nigāhin E

⁵ İ‘tā: a‘tā E // ḫan: cān D

⁶ ‘Aṭāyı: bekāyı B

⁷ Zehrinden: mihrinden A,B,E, nehrinden C/İrerse: iderse C, E//Kim: kem A, C/Eżādır: adādur A,B,C,D

⁸ ‘Ayan evvel ḫadīm-i: ḫadīm evvel ‘ayān-ı D // Ki derd-i bī: aña derd-i B, C / Devādır: nevādır D

Hevāsı intihā bulmaz budur a^c dā-yı zü'l-vecheyn
 Edāsı müntehā olmaz bilinmez mā-cerādır bu¹

35 Eyā bilmem ne hāletden idersiñ terk-i endișe
 Seni bir gün bu hāletden ıraq iden belādur bu²

Ki senden ibtidā kanı gelenler n'oldı bu cāya
 Ğubār-ı cismini dāmīde kılmuşdır hevādır bu³

3A Yā kanı behter-i 'ālem Resūl-i kibriyā n'oldı
 Ne itdi ol şehinşāha ne hulk-ı bed-gedādır bu⁴

Kanı Şiddikila Fārūk kanı 'Oşmānile Ḥaydār
 Huşuşā āl-i aşhāba ne kıldı ne revādır bu

Hasan geldi bu bezm-i nā-sezā içre ne kām aldı
 Aña cāmi virüp sākī didi iç zehr-i mādir bu⁵

40 Hüseyin-i Müctebā geldi bu şahن-ı rezmgāh içre
 Didiler ǵayı vir cāni ki deşt-i Kerbelādır bu⁶

¹ Zü'l-vecheyn: ol vecheyen D // Müntehā: intihā D, E

² İdersiñ: iderse A / Terk-i: gerçi C // Bu hāletden: hāyāletden A, C hāyāliñden B

³ Ki senden ibtidā kanı: nefār kıl senden evvel kim D // Ğubār-ı cismini dāmīde kılmuşdır: ġubār-ı cismini dāmīde kılmış A, ġubār-ı cismi dāmīde hemān kılmiş B, ġubār-ı cismi dāmīde kılmışdur C, ġubār-ı cismini dāmīde kılmışdı D / Hevādır: hebādır D, E

⁴ Hulk-i: hulk-ı D, E

⁵ Kām aldı: hāl oldı B, C // Cāmi virüb sākī: sākī virüb cāmi D

⁶ Remzgāh: zermgāh AB,E, rız mekān D

Kaşide-i Murabba¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Gerdış-i gerdün elinden kimse bir kām almadı

Cevrile cān virdi bir dem ȝevk-i eyyām almadı

Sākī-i devrān virir her teşneye āb-ı ecel

Kimdir ol bu bezme geldi destine cām almadı²

Sebeb-i Te'rif-i Bekāyī Bahru'l-Müseddes Ve Fi-Bakīyye-i Kāfiyeti'n-Nūn³

mefā' īlūn mefā' īlūn fe' ūlūn

Meger bir gün ehibb-i aşinādan

Dirildiler tebār-ı Müctebādan⁴

Dutup dest-i ta' arruzla girībān

Didiler söyle kār-ı bī-vefādan⁵

45 Beyān it gerdiş-i devrān cefāsin

Haber vir Kerbelā-yı nā-sezādan⁶

Görelim pişe-i gerdunu ey yār

Hem āgāh olalim bu mā-cerādan⁷

¹ A, Murabba^c B, Beyt-i Sa^c di D, Beyt E, — C

² Virir her teşneye āb-ı ecel:elinden teşne virdi bu ecel D, seni virir her teşne āb-ı ecel E

³ Sebeb-i Te'rif-i Kitāb-ı Kerbelā B, Sebeb-i Te'rif-i Vak'a D, Baḥr-i Meşnevī E

⁴ Müctebādan: Muştafādan C

⁵ 44: — E / Kār-ı bī-vefādan: kār-ı vefādan A, bār-i Kerbelādan C

⁶ 45-86: — B / Haber vir Kerbelā-yı nā-sezādan: Hem āgāh olalim bu mā-cerādan A

⁷ 46: — A

Didim anı beyān itmiş Fużūlī

Dimişdir ibtidā-yı intihādan¹

Didiler neşr ile itmiş beyāni

Sen anı eyle nażm-ı müntehādan²

Ki naklä itmiş vefāt-ı Muṣṭafāyi

Dimiş cüz'-i belā-yı enbiyādan³

50 Ayān itmiş dahı Zühre vefātin

Beyān itmiş vefāt-ı Murtażādan

3B Bular meşhūr olupdur nāş içinde
Bilindi ibtidāsı intihādan⁴

Hemān bize beyān it Kerbelāyi

Hasan nūş itdigi hem zehr-i mādan⁵

Didim taķrīr ise veznile sizi

Haberdār idem āl-i Muṣṭafādan⁶

Murād itdim idem veznile taķrīr

Ġazā-yı Kerbelā-yı pür-cefādan⁷

¹ İbtidā-yı intihādan: intihā-yı ibtidādan A

² Anı: — C, E // Nażm-ı müntehādan: nażmı ol müntehādan C

³ D'de misralar yer değişmiştir. / Muṣṭafāyi: Muṣṭafādan C, D

⁴ Nāş: ħalq C // Bilindi ibtidāsı intihādan: bildirdi intihāsı ibtidādan A

⁵ Hem: ol C, D

⁶ Sizi: sözi D, sezā E // İdem: ideyim C / Āl-i: anı E

⁷ 54a: Murād itdim veznile taķrīri ben D

55 Müzeyyen eyleyim ‘uryāna neşrin

Hezār elvānile mevzūn kabādan¹

Mu‘ ayyen ola tā kim āl-i evlād

Ne çekmişdir bu dehr-i mā-sivādan²

Nice dünyāniñ endiñsin görince

Ricāl ağlar şehīd-i Kerbelādan³

Eser bād-ı semūmī bāg u cāna

Nihāl ağlar şehīd-i Kerbelādan

Firāk-ı bī-necātiñ teşnesiçün

Zülāl ağlar şehīd-i Kerbelādan

60 Görüp dest-i cefāda rezmgāhi

Cibāl ağlar şehīd-i Kerbelādan⁴

Hayāl-i rencini kılsa te’emmül

Kemāl ağlar şehīd-i Kerbelādan⁵

¹ 55: — C / ‘Uryāna: a‘lān D, ‘uryān-ı E

² Tā kim: ki tā A

³ Nice dünyāniñ endiñsin:Nisā dünyā endiñsin A, nisā dünyāniñ endiñsin C, senā dünyāniñ endiñsin E

⁴ Rezmgāhi: Zermgāhi A,remzegāhi C,bezmgāhi D

⁵ 60 ile 61 D ve E’de yer değişmiştir. / Kılsa te’ammül: görse tefekkür D

Hażret-i İmām Ḥasanıñ Zehri Nūş İdüp Şehīd Olduğu¹

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün

Gel ey derd-i ġama olan giritstär

Gel ey meydān-ı mihnetde zaḥimdār²

Gel ey gerdūn güliniñ kār u zāri³

Gel ey mahzūn iliniñ pāydārı

Beyān idem saña yār-ı cihānı

‘ Ayān idem saña kār-ı nihānı⁴

4A   65 Eger tevfiķ iderse Kibriyādan

Iraq olur ise bu dil riyādan⁵

Saña naķıl ideyim Kerbelāyı

Saña tibyān ideyim her belāyı

Kişiniñ şāmı olunca ‘ ulādan

Halāş olmaz ebed renc ü belādan⁶

Belādur ehl-i derdiñ yādgārı

Belādur mübtelānıñ ġam-güsārı

¹ A, Hażret-i İmām Ḥasanıñ Zehri Nūşu D, Baḥr-i Beyān Remel İmām Hüseyniñ Şehīd Oldığın Beyān E, — C

² Derd-i ġama: derde nice D, E // Zaḥimdār: raḥimdār E

³ Kār u zāri: zāri kārı C

⁴ Nihānı: cihānı D

⁵ Riyādan: kibr ü riyādan A

⁶ Olmaz: bulmaz A / Ebed: ider C

Belā da^c vā-yı ‘ aşkıñdur güvāhi
Belā sevdā şebiniñ bedr-i māhi¹

70 Belādur derd-i ‘ uşşāķıñ devāsı
Belādur renc-i müştäķıñ şifası²

Muḥabbet ol kişiye oldu maḥbūb
Belālar oldu anıñ üzre menşūb³

Buyurmuşdur dahı şāh-ı risālet
Bu ahbāra gel imdi kıl ri^c āyet⁴

Muḥakkak bil ki bir կavme İlāhi
Muḥabbet kılsa anlara nigāhi⁵

Ķılır anı belāniñ ibtilāsı
Olur maḥbūb muḥabbet mübtelāsı⁶

75 Cihān içinde eşeddü ‘ uķūbet
Kime geldi dir iseñ her müşibet

Gelüpdür ol H̄asan hem Müctebāya
Hüseyne kim şeh̄id-i Kerbelāya⁷

¹ 69: — C, E / Māhi: kāri A

² Belādur: belā E / Devāsı: da^c vāsı A // ‘ Uşşāķıñ: ‘ uşşāķıñdur E

³ Baḥr-i Meşnevī D / Muḥabbet ol: muḥibb oldu A, E, mucīb oldur D

⁴ 72: — D

⁵ 71 ile 73 D’de yer değişmiştir.

⁶ İbtidāsı: ibtidāsı A, C // Olur maḥbūb: maḥbūb olur A

⁷ Ol: bil C, E / Hem: ol C, E bil D // Kim: hem C

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Her belā kānī Ḥasan hem Ḥüseyin

Seyyid-i şübbān-ı cennet nūr-ı ‘ayn¹

Baḥr-i Remel Ve Kāfiyetü’r-Rā²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Bu rivāyet pişesinden cān u dil bīzār olur

Rāvīler endişesinden dīdeler hūn-āb olur³

4B

Çünkü hicret kıldı peygam-ber Medīne şehrine

Fāṭīma geldi hem ‘Alī anda istikrār olur⁴

80 Hicretiñ dördüncü yılı geldi dünyaya Ḥasan

Hem beşaretle Resūl-i Kibriyā iħbār olur⁵

Geldi Zühre ħānesine işidüp anı Resūl

Didi ma‘ sūmī getürүñ gör nice esrār olur

Nakl ider Esmā ki anı şarı ḥirkaya şarup

Ben getürdim ol Resulu’llāha çün iħżār olur⁶

¹ Hem: ile C

² A, Beyt Baḥr-i Hicret D, Baḥr-i Beyān-ı Remel E, — C

³ Rivāyet: muħabbet C // Rāvīler: bu revāt D, rivāyet E

⁴ Fāṭīma geldi hem ‘Alī: Fāṭīma vü ‘Alī geldi C

⁵ Yılı: günü D // Resūl-i Kibriyā iħbār: Resūlu’llāh istiħbār C, E

⁶ Ki: kim D, E / Esmā ki anı: kim anı Esmā C

Çün Resūl görince anı didi yā Esmā saña
 Dimedim mi şarı renge şarma kim iżhār olur¹

Bir beyāz renge şarup virdim mübārek destine
 Aldı telkīn eyledi kim ġarka-i envār olur

85 Yā ‘Alī didi bu ŧıfliň ismine ne diyelüm
 Sen bilirsiň yā Resūlu’llāh deyüp enzār olur²

Ol Resūlu’llāh didi ben de tecāvüz itmezem
 Görelim elbetde emr-i fā‘ il-i muhtār olur³

Geldi Cebrā’il didi kim Hāk selām itdi saña
 Koydı ol ma‘ sūmiň ismini işit ikrār olur⁴

Çün ‘Alī Mūsāya Hārūn menzilindedür saña
 Anıñ oğlu Şir Beşir ismini koy āşār olur⁵

Ya‘nī süryānī dilince ismidür anıñ Hasan
 Çün Hasan didiler aña dilde ismi cār olur

90 Diňle evşāf-ı cemiliň tā biraz naklä idelim
 Bahır içinden alayım bir қatře kim işār olur⁶

¹ İżhār: iħṣār D, aħṣār E

² Enzār: inzār E

³ 86: — E

⁴ İsmimi: ismin sen B, C

⁵ Menzilindedür saña: menzilde durur E // 87 D ve E’de 89’dan sonra yazılmıştır. 86b ile 87b D ve E’de yer değişmiştir. / Şir Beşir ismini koy: Beşir ismini kodı E

⁶ İçinden: içinde B,C,E / Alayım: alalum B / işār: enhār D, E

Tarḥ idem ol ḫaṭreyi kim tā ki iğrāk olmaya
Çünkü ḫaṭre zikr olunca yine bir ebhār olur¹

Dīṣesinden dūrri iżhār eyleyim ġavvāsves
Yā ḫanı ṣarrāf-ı rāġib kim bugün bāzār olur²

Rāvīler didi meger bir gün Resūl-i Kirdgār
Gögsine aldı Ḥasanı bu ḥaber nişār olur³

5A   Didi *allāhumme inni ḥabbe fe eḥabbehu*
Severem ben bunu sen de sev bu söz beşşār olur⁴

95 Mescid içinde ‘ibādet ider iken hem Resūl
Yanına geldi Ḥasan çün nāzır-ı dīdār olur⁵

Tutdı hem geysūların ya‘ nī mülā‘ abe ider
Eyledi anı der-āḡūş bil nice aḥbār olur⁶

Sürdi yüzin yüzine hem bu ḥadīşı söyledi⁷
Bāġ-ı şānında bil anıñ şefkāti enhār olur

allāhümme eḥabbehu ve eḥabbehu men yuhibbehu⁸

¹ Tarḥ: tariķ A / Kim tā ki: ben tā kim D, kim tā kim E // Zikr: deñiz: A, E / Yine bir: yine A, E

² 92: — C,E / Dīṣesinden: rīzeminden B, nīzesinden D

³ Didi meger bir gün: didiler bir gün ol C, itdi rivāyet ol D // Nişār: ḫisār C

⁴ 94: — C,D / “Allahüm, ben onu seviyorum, sen de sev.”

⁵ İder iken: iderken A // Yanına geldi: görüdü yanına C / Hasan çün: çün Hasan A

⁶ Hem geysūların: geysūlarını B / Mülā‘ abe: taḳbīl A / Ya‘ nī mülā‘ abe ider: mülā‘ abe eyledi C // Eyledi anı: anı eyledi D / Bil: gör D

⁷ Yüzin yüzine: yüzine yüzini C / Hem : — A

⁸ B, Allāhümme Ehībbe ve Ehībbe Men Yuhibbe'l-Hasan ve'l-Hüseyn Şubbān Men Yuhibbe A, Hadīs Allāhümme Ehībbe ve Ehībbe Men Yuhibbe D, — C,E // “Allah’ım onu sev ve onu seveni de sev”

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Bu yiter kim anlarıñ şanında buyurđı Resûl
Şöhreti şemsinde rāz-ı pür-żiyā envâr olur¹

el-ḥasan ve ’l-ḥüseyn seyyid-i şübbâن-ı ehle ’l-cenneti²

Mesnevi³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ya‘nī buyurđı Hasan ile Hüseyin
Ehl-i cennet ser-firâzı nûr-ı ‘ayn

100 Bir gün oturmuşdı faþrü’l mürselin
Cem‘ olup geldiler aşhâblar hemîn

Hem Hasan geldi oturdı nâ-gihân
Döndi aşhâbına peyğam-ber hemân⁴

Didi bu oğlum Hasan server durur
Hem halîmdür seyyid-i şevher durur⁵

Bir vakitde ceng içün leşker gele
Tâ buniñ bir sözi ile şulh ola⁶

¹ Şemsinde: şanında D

² B,D, — C,E / A’da 97’den önce yazılmıştır. “*Hasan ve Hüseyin cenneteki gençlerin efendileridir.*”

³ A, Bahır-i Tavîl E, — B,C,D

⁴ 101: — D / 102: — C

⁵ Bu oğlum: oğlum bu A

⁶ Bir sözi ile: sözi ile anlar C / Sözi ile: söziyle A

İbn-i ‘Abbās nakl ider peyğam-beriñ
Meclisinde oturırken serveriñ¹

105 Fāṭūma çün geldi feryād eyledi
Yoğ Hasan hem Hüseyin baba didi²

Hem ‘Alī yokdur ki bu la anları
Sen kayurma didi ol cenānları³

5B Anları şaklar Ḥudā olma melūl
Hem du‘ā kıldı elin tutdı Resūl⁴

Geldi Cebrāi’l virüp Ḥaḳdan selām
Didi kim sen çekme ḡam hiç yā imām⁵

Bil efażıl ehl-i dünyādır olar
Hem e‘āzı̄m ehl-i ‘uqbādır olar⁶

110 Gönderüp iki feriṣte ol Ḡanī
Perr ü bāl üstinde tutmuşlar ani⁷

Ol Beni Bahhār ḥaṭiresündedür
Ol melā’ikler naẓiresindedür

¹ Peyğam-beriñ: peyğam-beri D // Serveriñ: serveri D

² Geldi: gelüp C / Çün geldi: geldi çü D // 105b: Baba ḡā’ib hem Hasan Hüseyin didi D / Hem: ile C, ve E

³ 106: — D / Yoğdur ki: yoğdur A / Ol cenānları: ol cānları A, B, hem ol cānları C

⁴ 107: — B

⁵ Sen çekme ḡam hiç: sen çekme hiç ḡam A, ḡam çekme aşlā C

⁶ Efażıl: fāzıl-ı A // E‘āzı̄m: ağāzı̄m-ı A, aña kim D

⁷ Feriṣte: feriṣṭāh D // Üstinde tutmışlar: üstine almışlar C

Vardı peyğam-ber hâtīreye hemān

Ol H̄asanı aldı getürdi ‘ayān¹

Hem H̄üseyni bir feriște getürür

Ol Ebū Eyyūb Enşārī görür²

Görmedi çün kim melā’iki hem ol³

Sandı ikisin de götürmiş Resūl

115 Didi kim vir bunlarıñ birin baña

Tā sebük-bârlık ola hâşıl saña

Didi peyğam-ber H̄asan bil bendedir

Hem H̄useyin bir melek egnindedir⁴

Ol Zübeyr oğlı rivâyet eyledi

Çün H̄asan ahlâkını ol söyledi⁵

Didi bir gün eyledim ‘azm-i sefer

Cū‘ iyetden kalmadı bizde zafer⁶

Vardı naħlistāna çün kim ol imām

Yoğarıdı ħurma dahı anda temām⁷

¹ ‘Ayān: revān C, D, E

² Ol Ebū: anı ol D

³ Hem ol: ol A, B

⁴ H̄asan bil: bil H̄asan A, C, E // Egnindedür: elindedür D, E

⁵ Çün H̄asan: H̄useyin B, hem H̄asan D / ol: hem B, şerh C çün D

⁶ Cu‘ iyetden: çün rai‘ yetden C / Zafer: eser B

⁷ Ol: — A / Naħlistāna çün kim ol: ol naħlistāna çün kim E

120 Ben didim olaydı hurmalar yezād
 Dām-ı çoğdan bir dem olaydım āzād¹

İşidüp anı Ḥasan kıldı du^cā
 Didi hurma vir bize sen ey Ḥudā²

6A Zāhir oldu anda bir hurma hemān
Bitdi hurmalar yediler ol zemān³

Bu ^caceb midür ki oldur ^cāl-i zāt
Şāh-ı ^cālem nūr-ı çeşm-i kā ^cināt⁴

Kim kıla anıñ vilāyetin temām
Kim kıla anıñ kerāmātin ^cayān⁵

125 Çünkü vaşf olmaz şifatından saña⁶
 Söleyim bārī vefatından saña

*Baḥrū'l-Hezec Kāfiyetü'r-Rā*⁷

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Bir fenā dünyā ki evvel yār olup mihrin virir
 Soñra rahmin terk idüp aḡyār olur ḳahrın virir⁸

¹ Yuzād: buzād A, yuzād B, C // Olaydım bir dem: bir dem olaydık A / Olaydım: olaydı C

² Sen ey Ḥudā: bār-ı Ḥudā C

³ Yediler: yidik B

⁴ 123: — C / Ki: kim B, E / Oldur: ol kim D

⁵ Vilāyetin: velāyet D / Temām: ol temām A, beyān B, C // ^cAyān: beyān B, temām D, E

⁶ Olmaz: olnmaz A / Saña: Baña C

⁷ A, Kāfiyetü'l-Müseddes Min-Baḥrī'l-Hezec D, Beyt E — C

⁸ Ki evvel: evvel kim B/Ki: kim A,D,E // Rahmin: rahmi C, D, E / İdüb: ider B / Olur: olup C, E

‘Ākıbet ider anı mūy-ı gedāya ihtiyāc
Her kime şimdi Süleymān olmağa mührin virir¹

Kimini zillet derinde ser-nigūn ider kimin
Mülk-i rif̄ atde Feridūn olmağa dehrin virir²

Kerbelā deştinde kimin eyledi teşne şehīd³
Sāki-i gerdūn elinden kimine zehrin virir

Bahr-i Hezec Remel Ve Kāfiyetü’n-Nūn⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
130 Bu rivāyet nālesinden kimse şādān olmasun
Tā hikāyet jālesinden ḡonca ḥandān olmasun⁵

Bir piyāle jāledür kim ‘ālemi medhūş ider
Cür’asından nūş idenler nice sekrān olmasun⁶

Diñle imdi nakl ideyim n’oldı aḥvāl-i Hasan
Zāhir idem nazmını neşrinde penhān olmasun⁷

Kūfe şehrinde müsekkin olmuşidi ol ‘Alī
İtdi ḥalqa şer’i icrā tā ki nā-dān olmasun

¹ Anı mūy-ı: Seni mūr-ı A, anı mūr-ı C / Gedāya: gedāya daḥı A // Her: hem E

² 128: — C / Zillet: zinet E // Mülk-i: mālik-i A / Olmağa: eyleyüp A

³ Eyledi teşne: teşne hem eyler C / Teşne: āteşine E

⁴ A, Kāfiyetü'l-Murabba' min-Bahri'l-Hezec D, Bahri-i Remel E, — B,C

⁵ Nālesinden: tā ki senden A // Jālesinden: jāyesinden A, nālişinden C

⁶ 131: — C / Piyāle jāledür: piyāle zārdur B, beyāna rāzıdur C, peyāle rāzıdur D / İder: ider ol

⁷ Nazmını neşrinde: neşrini tā bende D

Hâkim itdi hem Mu‘âviyyeyi şehrîn şâhî çün
 Kaşr idem bu sözleri kim cümle tibyân olmasun¹

6B 135 ‘Abdu’rahmân İbn-i Mülcem adlu vardur bir la‘în
 Kasd iderdi kimse kasdı şâh-ı merdân olmasun²

Çılıcın zehriyle seyl-âb itdi hengâm-ı seher
 Buldu mescidde ‘Alîyi böyle düşmân olmasun

‘Âkıbet fırsat bulup urdu namâz içre anı
 Kaçdı ol dem ya‘nî kim bu iş nümâyân olmasun³

Ehl-i Kûfe geldi gördü hem Hüseyinle Hasan
 Zâr u efgân eylediler nice giryân olmasun⁴

Hem didi olsun halîfe ekber evlâdim Hasan
 Bey‘at itsün âl-i ahbâbım perişân olmasun

140 Bil imâm işnâ‘ -aşerdendir Hasan hem Müctebâ⁵
 Nûr-ı çeşm-i Murtezâdur nice zi‘-şân olmasun

Cün serîr-i saltanatda hâs u ‘âmi cem‘ idüp
 Huťbesinde nice minber pây-ı nûrân olmasun⁶

¹ İtdi: idi ; Mu‘âviyyeyi: Mu‘âviyye ; Şehriñ şâhî: şehr-i Şâma B,C,D,E / Mu‘âviyye: Mu‘âviyye anda C // İdem: idelüm C, idüp E / Kim cümle: cümle C

² ‘Abdu’r-rahmân: ‘Abdu’rahmân (vezin gereği) / Adlu vardur bir la‘în: var idi bir la‘în âdû A // Kasdı şâh-ı merdân: şâh-ı merdân kaşd-ı merdân A, kaşdı dahı şâdân D,E

³ İçre anı: içinde kim D // Ya‘nî kim bu iş: bu iş kim ya‘nî D

⁴ 138: — C / Hüseyinle Hasan: Hasan ile Hüseyin E

⁵ Hem: ol B

⁶ Nice: — A

Hem benem İbn-i Beşirü'n-Neziri ol Hāsimi
Taht-ı hükmimde olan nā-şād-ı revān olmasun¹

Evc-i ḥurṣidim şu^c ā^c-ı iltifatūmda benim
Şemmedār olsun ki hiç ḥāh-ı şebistān olmasun²

Cedd-i pākīm dīn-i ḥaḳḳa da^c vet itdi sizleri
Cehd-i sa^c y itdi ki kimse ehl-i ṭuḡyān olmasun³

145 Hem benem atam^c Aliyyü'l-Murtezādan sizlere
Çün sa^c ādet irdi kim evşāf-ı imkān olmasun⁴

Ben de sizi anlarıñ yolına ihdā eylerem
Tā ki cehliyle kimesne şāhib-^c işyān olmasun⁵

Kim baña tābi^c olursa tābi^c olur anlara
Kim baña olsa muḥālif anlara yār olmasun⁶

İbn-i Abbās ṭurdı didi yā ḫavim imām Ḥasan
Bey^c at ister kimseniñ tā^c ahdi noḳşān olmasun⁷

¹ İbn-i Beşirü'n-Neziri ol: İbn-i Beşir ibn-i Neziri B, C, İbnü'l-Beşirü'l-Nezirü'l D, İbn-i Beşirü'n-Neziri E // Olan: olanlar C / Nā-şād-ı revān: nā-şād-ı devrān B,D,E, şāh-ı devrān C

² 143: — C,E

³ Da^c vet itdi sizleri: itdi sizleri şurū^c A // Cehd-i sa^c y itdi ki: ceddim sa^c y itti ki A, cehd-i ḡayret eyledi kim D / Ehl-i ṭuḡyān: ṭuḡyān D

⁴ Çün: çok A,B / İrdi: itdi C

⁵ Eylerem: iderem B,D,E // Cehliyle: cehdiyle E

⁶ 147: — E / Tābi^c: bil ki A // Olsa: olur B / Yār: yāran A, bān C, D

⁷ Ahdi: ḫavlı D, E

Cümle zār idüpsemi^cnā hem aṭa^cnā didiler
 Kim anıñ yolında ḫurbān olmayan cān olmasun¹

7A 150 İbn-i Mülcem getürdi didi kim atam saña
 N'eyledi kim söyle tā penhānı a^cyān olmasun²

İbn-i Mülcem didi bu takdir imiş oldu ^cayān
 Ḥākim-i Şām ḫatlin ister kim dil iħzān olmasun³

Bir ḫılıç urdu la^cini iki pāre eyledi
 Cismini eyledi iħrāk aña meskān olmasun⁴

Rāvī^ī ider kırk biñ ādem anda bey^c at itdiler
 Īrtifā^c buldu nice şems-i dirahşān olmasun⁵

Çün işitdi ḥākim-i Şām ol Mu^cāviye hemān
 Ḥavf ider kim aħter-i tevcīhi tābān olmasun⁶

155 Aldı altmış biñ eri kim ol ^cIrākī hifż ide
 Tā ki kimse taħt-1 iclālinde fevkān olmasun⁷

¹ Cümle: cümlesi A / Hem: ve D / “*İşittik, itā^cat ettik.*”(bk. Bakara, 285) // Anuñ: senüñ B, daħlu D, E

² Getürdi: getürdiler; kim: — D / Getürdi didi: getürüp didiler E // N'eyledi: n'eylediyse; tā penhān-ı ^cayān: ^cayān tā ki penhān D / A^cyān: ^cişyān E

³ Didi: didi kim A

⁴ Eyledi iħrāk aña: iħrāk eyleyüp nā-pāka A, iħrāk eyledi nā-pākī B,C,E

⁵ Rāvī^ī ider kırk biñ ādem anda: rāvīler ider anda kırk biñ A

⁶ Şām: şām-ı D // Tevcīhi: tevcīyye E

⁷ 155: — E / Ki kimse: kimesne A

Bu yakadan aldı kırk biñ leşkeri çünkim H̄asan
 Vardı istikbâle didi ceng-i meydān olmasun¹

Vardı Bağdād ķurbına cün anda istikrār ider
 Leşkerine didi kimse meyl-i fettān olmasun²

Ben umūr-ı mülk içün aşlā h̄uşūmet itmezem
 Salṭanat içün bu meydān içre cevlān olmasun³

Bunca er cem^c olmuş idi nehy ile ġārāt içün
 Gördiler kim meyli yokdur arada ḫan olmasun⁴

160 Cümlesi oldı muḥālif orduyu yaǵma idüp
 ‘Aṣī oldı ‘ālem içre böyle insān olmasun⁵

Cün H̄asan gördü bu ḥāli gitdi Bağdād şehrine
 Yetdi H̄azrec İbn-i Dihye bahr-i meydān olmasun⁶

FırSAT ister idi vardı vurdı bir ḫarbi aña
 Zümre-i akrānda bu resmile yārān olmasun⁷

¹ Cün kim: tā kim B, kim cün D // Ceng ü: cenge A, C

² Kurbına: şehrine B // Didi: didi kim B

³ Itmezem: ķilmazam B, D, E

⁴ Kim: cün A / Yokdur: yok kim A, B

⁵ Idüp: içün A

⁶ Bahr-i meydān: bahre meydān A, bahr-i mendān C, E

⁷ Vardı vurdı bir ḫarbi: varup vurdı bir ḫarbi A, vardı urdı hem bir ḫarb D, vardı urdı hem bir ḫarc E // Resm ile: resme

Tuṭup ani öldirirlervardı Bağdāda imām
Yarasını bağladılar tā ki hicrān olmasun¹

*Kaside-i Murabba^c*²

7B   *fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn*
Çarḥ-ı gerdūnīn elinden nice efgān olmasun
Cism-i ḥūnum ḫan döküp dil nice nālān olmasun³

165 Söz virüp bāzār-ı miḥnetde alur cān naḳdini
Devr-i ḫālim kimseye cān ile cānān olmasun⁴

Perverīşı pür-bahādur nān virirse cān alur
Bu serāy-ı mīzbāna kimse mihmān olmasun⁵

Bir gedāveş guşe-i uzletde olsun cāvidān
Tek seniñ rāyiñle bu ālemde sultān olmasun

*Mesnevi*⁶

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn
Hasan ḥazretleri bildi cefādan
Eser yok Kūfe ehlinde vefādan⁷

¹ Öldirirler: öldürdiler A, B

² A, — B, C,D,E

³ Efgān: hicrān D, E // Döküp: döker D, dökem E

⁴ Söz virüp: söz virir B, server-i C

⁵ 166-167: — E / Serāy-ı: şarāb-ı C

⁶ A, Ḫāfiye-i Baḥrū'l-Meṣnevi D, Baḥr-i Meṣnevi E, — B,C

⁷ Ehlinde: ehlinden A,B,C

Dahı *eş-şulhı hayrun* muktezāsı

Olur şulh itmege anıñ rızası¹

170 Mu‘āviye ile şulh itdi ol şāh

Medīne şehrine çün vardı nā-gāh²

Didi ehl-i Medīne kim eyā sen

N’içün şulh eylediñ ey rūy-ı ahSEN³

Didi kim haznedār-ı hikmetüz biz

Velāyet rütbedārı rif‘ atüz biz⁴

Bize żāhir olan size nihāndır

Size mestür olan bize ‘ayāndır⁵

Henüz iki cevānib leşkeriniñ

Temām olmadı ‘ömri hiç biriniñ⁶

175 Şavaş-ı Kerbelā ma‘lūm içündir

O ancak Hüseyin-i mazlūm içündir

Müyesser itmedi cengi baña Hāk

Müyesser oldı zehr içmek muḥakkak⁷

¹ Dahı eş-şulhı : didi el-feth-i ḥayra E / Dahı: didi D / “*Sulh hayırlıdır.*”

² Nā-gāh: o şāh E

³ Ehl-i Medīne kim: yā ehl-i Medīne C // N’içün şulh: çün eyü D / Şulh: — E

⁴ 172: — C,E

⁵ Mestür: mağbūb ? C

⁶ 174: — E / Cevānib: cānib C

⁷ 176 ve 177 A’da yer değişmiştir. / Cengi: çünkü A,D, çün kim E

Medînede bañā fermân olupdur

Hüseyne Kerbelâ ihsân olupdur

8A Umûruñ her biri bir vakte merfû^c

Her evkât oldu çün bir emre mercû^c¹

Medînede çün ol şâhib-sa^c âdet

Müsekkin oldu kıldı istikâmet²

180 Veli fitneler i^c lâm itdi a^c dâ

Anıñ def^c ine iķdâm itdi a^c dâ³

Varidi Başrada aħbâbı anıñ

Muvâfiķ yârâni ensâbı anıñ⁴

Temâm otuz sekiz aħbâbin o dem

Bahâne eyleyüp öldirdiler hem⁵

Hasan hażretleri iştidi anı

Diyâr-ı Şâma ‘azm itdi ‘ayâni

İrişdi Mûşila çün kim o dildâr

Ki Sa^c d-i Mûşili oldı ḥaberdâr

¹ 178-180: — E / Oldı çün bir emre: bir umûra A, bir umûriñ oldı B, bir umûra oldı C

² Ol: — A

³ Def ine: ref^c ine A

⁴ Yârâni: yâr idi E

⁵ Temâm: anuñ; Aħbâbin: aħbâbını; O dem: hem B

185 Varup karşı ider ikrām-ı ‘izzet

Müsâfir kıldı itdi dürlü hürmet

Nice gün otırır şeh-zâde anda

Hem ider istirâhat ol mekânda

Revân olup varır Şâma imâm hem

Haberdâr oldu vâlî-i Şâm o dem¹

Gelür karşı ider ‘izzet firâvân

Dağı Şâm ehli hep eşrâf-ı a‘yân²

Ziyâde kıldılar ‘izzet imâma

İder ikrâm u rağbetler imâma³

190 Didi bu mâ-cerâyi aña ol dem

Münâsib söz alup andan düzer hem⁴

Yine Mûşila geldi oldu mihmân

Bu kez Sa‘de müsâfir olmaz ol cân⁵

Bir a‘dâniñ iner menziline bil

İlkâmet ide tâ râhat ola dil

¹ Vâlî-i Şâm o dem: vâlî-i Şâm hem B, E, anda vâlî-i Şâm C, ol vâlî-i Şâm hem D

² Hep: — A, B / Hep eşrâf-ı: anda eşrâf C

³ Kıldılar ‘izzet: oldu ‘izzetler A, kıldı ‘izzetler D, kıldılar ‘izzetler E // Rağbetler: ‘izzetler D, E

⁴ Münâsib söz alup andan: şer‘e münâsib sözler A

⁵ Yine Mûşila geldi: yine gelüp Mûşila C // Olmaz ol: oldu ol D, E

8B

Gürūh nāmında bir mekrūh-ı ecsād

Var idi kim ‘adū-yı āl-i evlād¹

Aniñ ev şāhibine itdi aħbār

Zehir vir deyü mālı itdi iħrār²

195 Tama‘ ķıldi o māla oldı azġun

Zehir virdi aña üç kez o maġbūn³

Hayāt māni‘ olup ķilmazdı te’sir

Mizācī lākin olur idi teksir⁴

Bilürdi Ķupdīler zehri ta‘ āma

Hiç ifşā itmez idi hāş u ‘āma⁵

Utanmasun deyü ev şāhibi hem

Duā idüp ani def̄ itdi ol dem

Murabba‘⁶*fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün*

Āh kim ‘ālem içre bir yār-ı muvāfiķ görmedim

Fi‘l-i iżħārī vefā bir қavl-i şādīk görmedim⁷¹ Bir mekrūh-ı ecsād: var idi bir ecsād D² Aħbār: iħrār A, B, iħbār D // Mālı itdi iħrār: itdi mālı iħrār B, E, hem māl itdi iħrār C.³ Virdi: vir diyü E / Üç kez o maġbūn: üç kerre o maġbūn A, üç def̄ a mel‘ün C⁴ Olup ķilmazdı: ķilup itmezdi B / Қilmazdı: ķilmadı C // Mizācī lākin: lākin mizācī A, mizācī likin B⁵ Ķupdīler zehri: zehir Ķupdīler E // İtmez idi: itmezdi A, itmedi idi D⁶ A, Қāfiye-i Beytū'l-Murabba‘ Mine'l-Bahrū'l-Hezec D, Beyt E, — B,C⁷ Bir: — A / Қavl-i: yār-ı B / Iżħārī vefā bir : iżħārīna göre D

200 Kimden istersem vefâyi ol cefâ kıldı baña
 Bu cihânda hâşılı bir medhe lâyık görmedim

*Mesnevi*¹

mefâ' İlün mefâ' İlün fe' ülün
 Çü görüdî şâhib-i hâne bu hâli
 Gûrûha 'arz ider iş bu maķâlı²

Bu kez bir şîşe zehri kıldı irsâl
 Hażır rayhâsin alsa bula ikmâl³

Eger bir katresi damsâ 'ale'l-hâk⁴
 Nebâtlar ider idi yaprağın çâk

Yazup bir nâmë gönderdi hem anı
 Gelürken ol kişi diñle nihâni⁵

205 Yatar bir çeşmede uyurdı ol dem
 Bir arslan geldi öldürdü anı hem⁶

9A Hasan hażretleriniñ bir gûlâmi
 Gelürken gördü sen diñle kelâmi

¹ A, Kâfiye-i Beyt Bahrü'l-Mesnevi D, Bahır-i Mesnevi E, — B, C

² Çü: Cün A, çünkü D / Şâhib-i hâne: şâhib-hâne D

³ Şîşe zehri: şîşe-i zehir E // Alsa bula ikmâl: aldı ikmâl A / Bula: ola B, bulur D / İkmâl: ekmâl D, ishâl C

⁴ Katresi: tamlası D / Damsa: — E, dâma C

⁵ 205b ve 206b E'de yer değişmiş. / Ol kişi diñle nihâni: gördü sen diñle kelâmi E

⁶ E'de ilk mîsra yerine 207. beytin ilk mîsrası yazılmıştır. / Anı hem: hemân-dem C, hem anı E

Hemān ol nāme-i şīşeyi aldı
 Hasan öñinde köydı çünkü geldi¹

Okıyup sakladı anı o pür-dil
 Hicāb ider deyü ev şāhibin bil²

Sa‘id gördü imāmının gözü taǵyır
 Su’al itdi n’içün ey kān-ı tefsir³

210 Taǵayyürdür mübārek levniñ ey şāh
 İmām söz ıatdı kim olmasun āgāh⁴

Sa‘id aradı buldu nāmeyi hem
 Okıdı bildi mefhūmını ol dem⁵

Görüp hışım itdi taşra çıktı fi’l-hāl
 Hem ev şāhibini çağırıldı der-hāl⁶

Didi kim bil Muhammed Muṣṭafādan
 Dahı hem ol ‘Aliyyü'l-Murtażādan

İrişdi mi saña bir dem ziyāni
 Neden itdiñ baña eyle beyāni⁷

¹ Hasan öñinde köydı: köydı Hasan uğrina A / Öñinde: Öñine C / Koydı: Kodı C,D

² O pür-dil: ol dil C / Dil: Uşul B // Evşāhibin: evşāhibi A, C

³ İtdi n’içün: idüp didi B

⁴ Taǵayyürdür: taǵayyür A / Kim: ki C, D

⁵ Okıdı: okuyup C / Mefhūmını ol dem: ez mefhūmını hem C

⁶ 212: — B / Taşra çıktı fi’l-hāl: anda taşra çıktı C // Derhāl: didi C

⁷ İrişdi mi: bunların irişdi mi A // İtdiñ: mūcib ki A, irdi B, D, E / Beyāni: ‘ayāni D

215 Didi ev şâhibi *ḥāṣā ve kellā*
 Ziyāni görmedim anlardan aṣlā¹

Didi çünkim ziyāni yok görirsin
 N’içün evlādına zehri virirsin²

İder inkār buyurdu ķaldırırlar
 Eziyyetle hem anı öldürirler³

Hasan çünkim mizācı oldı bīmār
 Medīne şehrine geldi o dildār⁴

Bir ādem var idı kim ehl-i ‘isŷān
 Adı Mervān Ḥakīmdür kendi düşmān⁵

220 Mezāhirde muhabbet ider idi
 Veli bāṭında nefret ider idi⁶

9B Hemiše def̄ ine tedbīr iderdi
 Kim anıñ ref̄ ine tedbīr iderdi⁷

Var idı bir ķarı Ansūne bed-kār
 Ki dellāl olup ider ya‘ nī bāzār⁸

¹ “Asla, öyle değil.”

² Çünkim: çünkü A, kim C / Yok: yokdur C // Zehri: zehir A, C, D

³ Hem anı: anı hem C

⁴ Cün kim: ki cün C, çünkü E

⁵ Ehl-i ‘isŷān: murdār ol ān C // Mervān: merdān E

⁶ İder idi: eyler idi D // İder idi: eyler idi D

⁷ Ref̄ ine: def̄ ine A, C

⁸ Ansūne: A, B // Olup ider ya‘ nī: idı ider idı C / İder: iderdi E

Varup Ansūneye çün didi Mervān
 Bu sözi Cu^c deye var söyle bu ān¹

Yezid İbn-i Mu^c āviye diler hem
 Nigāh idüp ala kendini bu dem²

225 Zehir virsün Ḥasan hem ola ihlāk
 Yezide varup olsun hem ferahnāk³

Ey Ansūne iderseñ bu işi sen
 Saña çok māl ikrām ideyim ben⁴

Çün Ansūne bu sözi itdi maḳbul
 Hemān-dem Cu^c deye varup didi ol⁵

Didi ey ḥātūn-ı şāhib-ḥalāvet
 Ve yā ey bānū-yı kān-ı melāḥat⁶

Ḳanı sencileyin hüsn-i mu^c azzam
 Ḳanı sencileyin ḥulk-ı mükerrem

230 Cemāliñ naḳṣ-ı behterden mu^c arrā
 Kemāliñ kesr-i ḥübterden müberrā⁷

¹ Didi:—E,vardı B/Çün didi:didi ki C//Cu^c deye var:Var Cu^c deye A,Cu^c deye C/Bu ān: nihān C,ey cānD

² Mu^c āviye diler: Mu^c āviyeye didiler A // Ala kendini bu dem: ala ol kendini hem C

³ Ḥasana: C / Hem ola: tā olınca A, tā olsun B, olsun C / İhlāk: helāk C // Olsun hem: olasın D

⁴ Māl:mālı A, E // İdeyim: iderem B,D,E

⁵ Sözi: sırrı A // Hemān-dem: hemān C / Varup: varuben C

⁶ Ḥātūn-ı şāhib: Ḥātūn şāhib-i A,şāhib-i ḥātūn C / Halāvet: melāmet C // Melāḥat: halāvet C, D, melāmet E

⁷ ḥübterden: bihterden D, E

Gerek kim her gice sen ' iyş u ' işaret
 İdüp cāna kılasiñ dürlü minnet

N'içün taķvāya vardıñ diñle rāzı
 Kılala tā şubha dek her gün namāzi¹

Bilür seccādeyi sineden a' lā
 Şanur mihrābi ebrūdan mu' allā²

Huşuşā nice ' avretler olupdur
 Bunıñ ' aķdine hep mahrūm olupdur³

235 Yezid ister seni zevk-i şafayı
 Görüp hem bulasın derde devayı

10A   İşitdi Cu' de bu sözi hemen-dem
 Cevābına anıñ meyl itdi ol dem⁴

Bu Cu' de itdiği işler katidür⁵
 Hasan hażretleriniñ ' avretidür

Ābāecdādi idi bil münafık
 ' Alī anları öldürmişdi sābık⁶

¹ Kılala: kılalar D / Tā: — C / Şubha dek her gün: her gün şabaha dek C

² Şanur: şanup E / Mu' alla: a' lā A

³ Hep: — C / Қalubdur: olupdur A

⁴ Cu' de bu sözi hemen-dem: Cu' deniñ bu sözini hem D // Ol dem: o dem A, D

⁵ Cu' de: Cu' deniñ A / İtdigi: itdi hem D, itdi kim E

⁶ İdi: — E

Hasan almışdı bu Cu^c de kızın bil
Nifâk ehli idi kız bu sözi bil¹

240 Dem-ā-dem ister idi gör merāmın
Ala ya^c ni^ī atası intikāmın²

İşidüp bu sözi meyl itdi aña
Nedir didi ilacı söyle baña³

Gelür Ansūne Mervāna didi ḳal
Ana Mervān zehirler itdi irsāl⁴

Alup Cu^c de ḳatar bala nihānī
Hasan hażretleri çün yidi ani⁵

Hemān a^c žāsı şıṣdi bildi der-hāl⁶
Resūliñ ravżasına vardı fi'l-hāl

245 Şifā buldu ider anda du^c āyı
Hem istifrā^c idüp buldu devāyi⁷

---

¹ 239: — E / Kızın: kızı B, C // Kız bu sözi: bu kız sözin D

² İster idi gör: isterdi göre A // Atası: atasın E

³ Aña: buña A // Nedir didi: didi nedir B

⁴ Zehirler itdi: zehir itmişdi C, zehir eyledi D

⁵ Alup: alur A / Қatar bala: bala қatar B // Yidi: yedi A

⁶ Hemān: hemān-dem C / Şıṣdi bildi: şıṣdiydi C

⁷ Şifā buldu: şifālar buldu E // Hem: hemān C / İstifrā^c: istifrāk B,C,E

Beyt¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 N'içün zālim aña virdüñ helāhil
 Bilürken ḥāli olursın tecāhil²

Olinca rūz-ı mahşer Haḳ dīvāni
 Saña lāyikdur ağlāl ü selāsil³

Mesnevi⁴

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 Velākin Cu^c deye kıldı gümān ol
 Evine varmaz oldu bir zemān ol

10B   Yine Cu^c de evine vardı bir gün
 Hasan geldigini çün gördü mağbūn⁵

250 Kodı ḥurma içine zehri bed-kār
 Hasan hażretlerine didi ey yār

Biraz ḥurma getürdiler baña hem
 Getürdi hāzır itdi anı ol dem⁶

¹ A,D,E, Murabba^c B, — E

² 246-247: — C / Zālim aña virdüñ: virdüñ aña zālim B

³ Ağlāl ü: ağlāl D

⁴ A, — B,D,E

⁵ Çün: — E / Mağbūn: o mağbūn A, E

⁶ ḥurma: hurma A

Hasan didi yiylim bile ani
Zehirsizden yidi Cu^c de nihānī

Kaçan kim itdi hurmayı tenāvül
Mizācı oldı taǵyır-i şemā ̄ıl¹

Yine vardı muṭah̄har ravżaya ol
Du^c ā kıldı hemen-dem oldı maṄbūl²

255 Dirüp bir gün ƙamu aḥbāblarını
Ƙarındaşın daḥı ensāblarını³

Didi bir yirde rāḥat bulmadım ben⁴
Bu yirde istirāḥat görmedim ben

Yine Muṣila gitmekdir murādım
Hevāyi tebdīl itmekdir murādım⁵

Anıñla bindi bile nice aḥbāb
Varırlar Muṣila fi'l-cümle ensāb⁶

Var idi Şāmda bir a^c mā-yı ǵaddār
İşitdi Muṣila gelmiş o dindār⁷

¹ İtdi hurmayı: hurmayı itdi D // Taǵyır-i şemā ̄ıl: taǵayyürde şimā ̄ıl E

² Hemen-dem: hemān-dem C,D

³ Ƙarındaşın: ƙarındaşların A

⁴ Bir: bu D / Bulmadım: olmadım B / Yerde: yerde D, E

⁵ Murādım: merāmım A

⁶ Anıñla bindi bile: anuñ ile çü bindi D/Bile nice: nice ̄al-i E //Varırlar: vardılar; Fi'l-cümle: bi'l-cümle E

⁷ A^c mā-yı ǵaddār: ǵaddār-ı a^c mā ol etkā D, E // Dindār: dildār C

260 ‘Adū-yı ḥānedān idi o maḡbūn
 Hemān Muṣila ‘azm itdi o mel’ūn¹

Gözi görmez ‘aşa ṭutmiş elinde
 Var idi fāsık endīşē dilinde²

Zehir sürdi ‘aşānīñ demrine hem
 Ḥasan hażretleriñ arardı her dem³

Ḥasan bir gün otırırken ‘ayānī
 Gelüp a‘mā irişdi nā-gīhānī⁴

11A   ‘Aşāsin her yire başarken ey şāh
 Ḥasan ayağına irişdi nā-gāh⁵

265 Bu ḥāli bildi a‘mā կuvvet itdi
 ‘Aşānuñ demri çün pāyine batdı⁶

Ḥasan āh itdi düşdi gördü her nās
 Bu ḥāli bildi çünkim İbn-i ‘Abbās⁷

¹ 260: — C

² ṭutmiş: dutmiş B,C,E, dutmuş D

³ 262a: ‘Aşānīñ demrine zehir sürmiş E / Sürdi: sürümiş ; Hem: ol hem C // Hażretleriñ: hażretlerini C

⁴ Otırırken: otururdı C

⁵ ‘Aşāsin: ‘asāyı A, ‘aşāsını E

⁶ Batdı: gitdi D, yitdi E

⁷ İtdi: eyledi; Görü her: görir A / Düşdi görüd: görüdi anda D, görür anda E // Çunkim: kim çün C / Bildi: görüdi D / Bildi çunkim: bildiler çünkü E

Varır kim öldire ol bed-gümāni
 Hasan didi ki yok öldürme anı¹

Olinca rüz-i mahşer ben varıram
 Bunıñla anda da^c vāmı görürem²

Beyit³

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Nedir ey bī-başīret infī'āliñ
 Ziyāni ne saña evlād-ı āliñ⁴

270 Olinca rüz-i mahşer yevm-i mev^c ūd
 Bilürsiñ nice olur anda hāliñ⁵

Mesnevi⁶

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Gelüp cerrāh didi bil kim ey etkā
 Zehir sürmiş 'aşasına ol eşkā⁷

Temām on beş gün itdi aña hizmet
 Hasan hażretleri çün buldı şıhhat

¹ Varır:vardı A // Yoğ öldürme: öldürme yok D

² Ben varuram: varuram ben A // Görürem: görirem ben A

³ A, Kāfiye-i Beytū'l-Meşnevī D, — B,C,E

⁴ Nedir: nedendür ; Başıret: başarı C / Nedir ey bī-başīret: Bī-başīret nedür bu E // Ziyāni ne saña: nedir saña ziyāni A

⁵ Mev^c ūd: mevcûd B, mev^c ūda bil E // 270b: Bilür anda n'olur bu hāl-i cuhūd C / Bilürsiñ: bulursın D

⁶ A, Diger Kāfiye-i Bahrū'l-Meşnevī Hezec D, — B,C,E

⁷ Cerrāh didi bil kim: didi tabīb bilgil C / Bil: — B / Bil kim: kim bil D // 'Aşasına: 'aşasında E

Ol a^c mā aldı çünkü intikāmı
Yine döndi hem ^carżu ķıldır Şāmi¹

Varup ^cAbbas ^caşasın aldı çālāk
Urup mel^c ünı anda itdi ihlāk²

275 H̄asan gördü ki yok anda melāhat
Medineye varup ķıldır iķāmet³

Velī Cu^c de evine varmaz ol dem
Varır hem-şiresi hānesine hem⁴

11B Bilir kim gayrı rāhat yok cihānda
Ne rāhat cevr-i miḥnet çok cihānda⁵

Beyt⁶

mefā^c īlün mefā^c īlün fe^c ūlün
Diriğā görmedim rāhat demini
Baña hem-rāh ider gerdūn gemini⁷

¹ 273: — C / İntikāmı: intikāmin A // Şāmi: Şāmin A / ^cArżu: arżu A

² Mel^c ünı anda: anda mel^c ünı A

³ Ki: kim B / Yoğ anda: anda yok C, bunda yok D, yok bunda E

⁴ Hānesine: hānesine A, evine D

⁵ Kim: — A, ki C // Cevr-i miḥnet: cūd-i minnet D, cūrm-i minnet E

⁶ D, Baħr-i Remel E, — A, B,C

⁷ Hem-rāh ider gerdūn: gerdūn ider hem-rāh C

Ne yire varsam oldu rehberim ḡam
Gūyā zindān olupdır her zemīni¹

Bahriyyü'l-Ma'nevī Ve Fi-Kāfiyeti'l-Mīm Ve'l-Yā²

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
280 İşit kim rāvīyān söyler kelāmı
Nice virdi bu ma' nāya ḥitāmı³

Hasan geldi Medīne şehrine çün
Olur hem-ṣiresi beytinde kāmī⁴

Şafer ayı yigirmi ṭokuzında
Dahı Cum'a gecesi Ḳıl fiḥāmı⁵

Bir elmās ṭaşa Cu' de sürdi zehre
Didi bu gice alam intikāmı⁶

Görirlerse anıñ ḥālin şorayım
Görinmezsem idem icrā merāmı⁷

¹ Yire: yire kim A / Oldı: olur D / Olur rehberim ḡam: ol dem rehberi ḡam E // 279b: Vucūdım bīmār olur gözlerüm nem A, Gözinden idüpdir her zemīni B, gūyā zindān idüp ol her ... ḡam C

² A, Diger Kāfiye-i Beytü'l-Ma'nevī D, — B,C,E

³ Rāvīyān: rāvīler A // Ma' nāya: meżāya A

⁴ Olur: alur B, olup E / Beytinde: evinde D / Kāmī: kelāmı E

⁵ ṭokuzında: ṭokuzında hem A, ṭokuz gününde C

⁶ ṭaşa: tasa B, E // Alam: alam hem E

⁷ Görinmezsem: görünmezse E // İdem icrā: Ḳılam icrām-ı merāmı E

285 Varup görüd ki cümlesi uyurlar

Eline aldı şu içdigi cāmi¹

Görür kim bardaç üzre vardur aṭlās

Anıñ üstine köydı gör ȝulāmī²

Anı elmās delüben düşdi şuya

Dönüp geldi çün aldı böyle nāmi³

Hasan uyandı didi hem-şire gel

Görirem vâkı̄' amda ben atamı

Çü gördim fahr-i ālem Muṣṭafāyı

Baña arz itdi cennetden maḳāmī⁴

290 Didi yarın baña mihmān olursuñ

Ferāğat kıl bu dehr-i bed-niżāmī⁵

12A

Baña şu vir ki teskīn ola āteş

İşidüp Zeyneb ol zār-ı imāmī⁶

Açup mührin virir ol bardağı hem

Hemān nūş itdi terk idüp menāmī⁷

¹ Ki: çü D

² Vardur aṭlās: bir aṭlās C, var niḳābı D, vardur bir ṭās E

³ Delüp: delüben hemān A // Çün aldı böyle nāmi: çü böyle aldı ḳāmī C

⁴ Çü: çünkü A / ālem: cihān C // Cennetden: cennetde C

⁵ Olursuñ: olursın C // Bed: kıl C

⁶ Zār-ı: rāz-ı A, D

⁷ Açup: içüp E // İtdi terk idüp: idüp terk itdi E

Ciger oldı deründə pāre pāre
 Didi āh buldı ‘ ömrim şubḥı şāmi¹

Didi bu āb degildir nār durur kim
 Derūnim yanmak oldı ihtimām²

295 Karındaşı Hüseyni hāzır itdi
 Didi kim ey karınداş bil peyām³

Baña ‘ arż eyledi ceddim bihişti
 Elimden tutup itdi iħtirām⁴

Uyanup bardağı alup şu içdim
 Ciger ṭoġrandı buldım iħtitām⁵

Hüseyn anı işidüp itdi efgān
 Alup bardağı gör kān-ı kirām⁶

Ki ya‘ ni bil içe kendi dahı hem
 Hasan koymaz alur kıl infihām⁷

¹ Deründə: derünnda A, C, E // Şubḥ-ı şāmi: şubḥ-ı cāmī D, şūk-ı cāmī E

² Āb: şu C / Degildir: degil A / Kim: bu B

³ Hāzır: hāzır A / İtdi: itdi ol E // Ey: iy B / Karınداş: karınداşum C

⁴ Behiştı: bihiştı A // Elimden tutup: tutup elimden A / Elimden: yedimden C / Tutup: dutup B, tutup C

⁵ Bardağı: bir dahı ; İçdüm: içdi C // Toğrandı: doğrandı B, E / Buldum: buldı E

⁶ İtdi: eyler C // Bardağı: bir dahı C / Gör: gör ol A, ol B, C

⁷ 299a: Ki kendi de içe anı hemān-dem A / Bil içe kendi dahı: kendi dahı bil içe D, içe kendi bil dahı E // Kıl: bil D, E

300 Didi kim bil naşibimdir benim bu
Saña olmaz müyesser hīç sezā mı¹

Alup urdı yire yardı zemīni²
İşiden geldi aḥbāb u ḡulāmı

Ki yetmiş pāre ḳıldı cigerin ol
Hep ağızdan dökildi gör hışāmı³

Şabāḥ oldı ider aḥbābı efgān
Anıñ gül rengi oldı şaru fāmī⁴

Didi rengim nedir şaru didiler
Didi ki ṣaddaḳ ‘aleyke’s-selāmī⁵

305 Buyurmuşdur Resūl mı‘rāc gicesi
Görüp cennetde her ḳaşr-ı enāmī⁶

12B Hasan ile Hüseyiniñ ḳaşr-ı köşki
Biri şaru biri kıızıl temāmī

Didim Rıḍvāna n’içün muhtelifdür
Biri birine uymaz intiżāmī⁷

¹ 300a: didi kim bu naşibimdir benüm bil D /Bu: bil bu C // Hīç sezā mı: hem baña mı B, kaç şadā mı C

² Alup urdı: urdı bardağı A / Yardı zemīni: zemīni yardı C

³ Cigerün ol: cigerden āh A / Ḳıldı: oldı B // Hep: hem ; Hışāmı: hıtāmī C

⁴ Aḥbābı: aḥbāb B // Güл rengi oldı: rengi olupdur ; Anuñ C / Fāmī: nāmī B, C

⁵ Ki: — A,B,C,D / Şaddaḳ: şadık E / “Doğru söyledi, selam O’nun üzrine olsun.”

⁶ 305a: Resūlu’llāh buyurdu leyle-i mı‘rāc A// Enāmī: benāmī A, C

⁷ 305b, 307a: — D / D’de 305b yerine 306a, 306b yerine 307b yazılmıştır. / N’içün: n’içün bunlar A

Utanup dimedi Rıdvān bu ḥāli
Didi Cebrā’il ey mürsel ‘izāmī

Hasan zehr içe şaru ola rengi
Anınçün şarudur ḳaṣr-ı ḥiyāmī¹

310 Hüseyni hem şehīd ide ‘adūlar
Kızıl itdi anıñcün lā-yenāmī

*Murabba^c*²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ey nübüvvet nūrınıñ şem^c-i şebistānı Hasan
Ḳurretü'l-‘aynı cihānıñ cānı cānānı Hasan³

Gör neler ḳıldı saña ‘adā-yı bī-dīn zulmile
O cefalar mülkiniñ faḥriyle sultānı Hasan⁴

*Mesnevi*⁵

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Hüseyin çün geldi görüd nā-gihān
Didi kim virdi saña zehri nihān⁶

¹ Zehr: zehri A, zehir E / Şaru ola: ola şarı E // Şarudur: şaru durur A / ḥiyāmī: cinānī C, ziyāmī E

² A, Beytü'l-Murabba^c D, Beyt E, — B,C

³ Şebistānı: būstān A

⁴ ‘adā-yı bī-dīn: iżhār-ı ‘adāvet A / Sultānı: sultān D

⁵ A, Ḳāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, Baḥr-i Meşnevī E, — B,C

⁶ Saña: — B / Nihān: nihānī D

Oı Hasan didi ki aña ey ahî
Bildigim[i] hem bilürsin sen daḥî¹

315 Hîç münâsib mi bize anı dimek
Tâ olup ǵammâzı düşmânı dimek²

Râvîler söyler bu yirde bir kelâm
Altı kerre virdiler zehri temâm³

İtmedi kâr hîçbirisi ser-te-ser
‘Akıbet elmâs şûde ķıldı eser⁴

Kılmadı ol sırrı ifşâ hem ‘ayân
Cu‘ deyi çağırıldı tenhâda nihân⁵

13A   Didi ey yâr-ı cefakâr ben saña
N’eyledim ki düşmân oldıñ sen baña

320 Tutmadıñ cedd-i atamıñ hürmetin
Çekmediñ dîn-i Muhammed ǵayretin⁶

Rûz-ı mahşerde görem da‘ vâyı ben
Bunda dimem tâ ki rüsvâ olma sen⁷

¹ Didi ki aña: didi aña kim A, didi kim aña B, aña didi kim D//Hem: sen D,E / Sen daḥî: ey seḥî B,D,E

² Hîç: hiç E / Münâsüb mi: kıyâs mı E // Olup: bilüp A / ǵammâzı düşmânı: düşmânı ǵammâzı A, C
ǵammâz düşmânı D

³ Zehri: zehir E

⁴ İtmedi kâr: kâr itmedi A / Kâr hîçbirisi: hiç birisi kâr D // Ķıldı: buldı A, virdi E

⁵ Nihân: hemân A, B

⁶ Tutmadıñ: dutmadıñ B, D, E / Cedd-i: ceddim C / Hürmetin: hizmetün E // Dîn-i: düşmân E

⁷ Da‘ vâyı: da‘ vâmı C // Rüsvâ: rüsvây A,C,E

Sen de bil ḥanḳı murād içün bunı
İtdiñ ise görmeyesin sen anı¹

Soñra çağırdı Hüseyni ol imām
Geldiler evlād-ı aşḥābı temām²

Didi ey hem-şire oğlum Ḳāsimı
Var getür kim tā bulam esāsimı³

325 Ümm-i Gülşüm hāzır itdi çün anı
Hem Hüseyne teslīm itdi oğlanı⁴

Didi tapşırdım bu oğlumu saña
Ol kızını viresin tā kim buña⁵

Hem seni tapşırdım ol kim lā-yezāl
Hem şehādet söyleyüp buldu zevāl⁶

innā li'llāhi ve innā ileyhi rāci'ūn Si'r⁷

¹ Sen de bil: sen dahı B / Bunı: anı D // Sen anı: hiçbirini A, hiç anı B, hem anı C

² Evlād-ı aşḥābı: evlād aḥbābı B, C, D, E

³ Ey: — E / Hem-şire: hem-şire C, D / Tā bulām: bula hem C / Esāsimı: ensābımı B

⁴ Hāzır: hāzır E

⁵ Tapşırdım: tapşırdım C, E / Oğlumi: oğlāni A // 326b: Kızının Zeynebi viresiñ tā kim buña A / Viresin tā kim: tā ki viresiñ B / Viresin: viresiñ D, E

⁶ Seni: — A / Tapşırdım: tapşırır A / Seni: dahı B // Söyledi: söyledi C

⁷ B, Si'r A, innā li'llāhi ve innā ileyhi rāci'ūn D, ... Ehl-i Beyt E / "Allah'a aidiz ve dönüşümüz O'nadır." (Bakara, 156)

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Ağla ey çeşmim ki bunda dīdeler ḫan ağladı
 Āsmān üzre melā ’ik yirde insān ağladı¹

Velvele şaldı cihāna cür^c a-i şeh-zāde kim
 Cümle aşħāb āl-i aħbāb itdi efġān ağladı²

330 Firkatinden cūşa geldi mevc-i deryā-yı muhiṭ
 Tā şadef baṭnında żāhir dürr-i mercān ağladı

Şanma ey gāfil bu ḡaddārī felekdedir aña
 Çarḥ-ı devrān şems-i raḥṣān māh-ı tābān ağladı³

Bu şehādet sözlerinden ağladı şāh u gedā
 Ağlamasun mı Bekāyī nice biñ cān ağladı⁴

Kāfiye-i Baḥrū'l-Meşnevī el-Hezec⁵

13B   *fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn*
 Kırk yedi yıl ‘omri olmuşdı temām
 Hem namāzin kıldı anıñ ol imām⁶

¹ 328: — C / Bunda dīdeler: dīdeler bunda A

² Şeh-zāde: şāh-zāde C, E

³ Aña: saña B, buña D // Raḥṣān: riḥṣān B, ruḥṣān D,E

⁴ Şāh-ı: bād-ı E

⁵ D, Baḥr-i Meşnevī E, — A,B,C

⁶ Ol imām: ḥāş u ‘ām D

Fāṭīma bint-i Esed yanında bil
Defn iderler ceddesidir diñlegil¹

335 Çünkü ta‘ ziyyet edā oldu temām
Fikr ider Mervān Ḥakīm ol bed-żulām²

Didi bunı Hüseyin iderse su ’āl
Kıss̄a-i zehri bilürse n’ola hāl³

Cu‘ deye didi ki iş oldu ‘ayān
Hüseyin tuymış saña virmez emān⁴

Cu‘ deniñ od düşdi ol dem cānına
Kaçdı andan vardı Mervān yanına⁵

Bir iki ḥādim ḳoşup Mervān aña
Gönderir hem vālīyi Şāmdan yaña

340 Tuydı bu ḥāli Mu‘āviye hemān
Yas ṭutup eyledi hem zār u fiğān⁶

Ehl-i Şām efgān idüp itdüler āh
Yas ṭuṭarlar cümlesi giydü siyāh⁷

¹ Diñlegil: hem diñlegil C, öyle bil E

² Oldı: olundı A / Ta‘ ziyyet: ta‘ ziyye C // Mervān: Mervān-ı A

³ Hüseyin: Hüseyin C, Hüseyne D / İderse: ider B,C,D

⁴ Hüseyin tuymış: tuymış Hüseyin A / Tuymış: duymış B,C

⁵ Andan: ol dem A / Vardı: gitti C

⁶ 340b: Cu‘ deyi çağırıldı sordu ‘ayān B // Hem: — A / Ṭutub: dutuben C / Zār: feryād D / Eyledi hem: hem eyledi E

⁷ 341-342: — B / Ṭuṭarlar: dutuben C, ṭutuben D, dutarlar E

Geçdi üç gün çün Mu^c āviye o dem
Cu^c deyi çağırıldı hāli şordı hem¹

Cu^c de mel^c ūn eyledi bir bir beyān
Ol Mu^c āviye didi ey bed-gümān²

Ḩavfı terk itdiñ Ḥudādan ey le^īim
Hem utanmañ Muṣṭafādan ey le^īim³

345 Sen benim oğluma olmazsıñ sezā
Didi bunı habs idüp eyleñ cezā⁴

Beyt⁵

fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilūn
Ḩār imiş gülşende ra^cnā hāşılıñ
Zār u efgān itmek ancak nā ’iliñ⁶

Ḩānedān olmak revā mīdur saña
Kār-ı şeytāndur murād-ı bāṭılıñ⁷

14A İtdiği işe peşimān oldu ol
Üç gün anda zār u efgān kıldı ol⁸

¹ Üç gün çün: üç günde ; O dem: hemān C // Hāli şordı hem: şordı ol zemān C

² Ey: ol C

³ İtdiñ: idüp D // Hem: — D / Utanmañ: utanmadıñ D,E

⁴ Bunu habs idüp eyleñ: habs idiñ bunı idüp A / Eyleñ: idiñ B, kılın D, hem E / İdüp eyleñ: idiñ eyleñ C

⁵ A, Kāfiye-i Beytü'l-Müsəddes D — B,C,E

⁶ 346: — C / İtmek: eylemek A / Ancağ: içün D

⁷ Ḩānedān: hanedān ; Olmak: olmaqlık C // Murād-ı: murāduñ E

⁸ 348-351: — D / Kıldı: itdi B

Dir idi ȝabt eyledim nār şadrını
Bilmedim āl-i Resūliñ կadrini¹

Murabba²

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
350 Āh ki gitdi i^c tibārum ey dirīğ
Kalmadı nāmūs u ^cārim ey dirīğ³

Ğonca iken adımı hār eyledim
Gitdi elden nev-bahārim ey dirīğ⁴

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
Ol Mu^cāviye didi baǵlañ bunı
Götürüp bir adaya atıñ ani⁵

Ellerin ayakların bend itdiler
Alup ani bir aṭaya gitdiler⁶

Çün adanıñ կarşusuna vardılar
Bir ȳufān peydāh olup hem gördiler⁷

¹ ȝabt: ȝabt B / ȝabt eyledim nār şadrını: eyledim nār-ı haddarını E

² A, — B,C,E

³ 350-351: — D / Gitdi: gitdi elden A / Ki: — E // Nā^cmūs u: nā^cmūs B

⁴ Hār: hārin hār E / Nev-bahārim: nev-cihārim E

⁵ Didi: didi ki A / Adaya: aṭaya A, ażāya C

⁶ Ayakların: ayaklarını C // Gitdiler: atıldılar D

⁷ Olup: olur B, oldu C

355 Aldı ol bed-bahçı ṭūfān gitdi hem
Anı ol yirde belürsiz itdi hem¹

Aldı mazlūm intikāmun lā-yenām
İtdi icrāsın ‘azīzun zu’n-tiķām²

Kāfiye-i Beytü'l-Müseddes³

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
Müsāfir olsa kim bu mīzbāna
Olur bu ḥānedān elbet revāna⁴

İder yahşıya yahşı iltifātı
Yamana hem yaman ider zemāne⁵

Okıyanı diñleyeni yazanı
Raḥmetüñle yarlıgagil yā ḡani⁶

360 Temām oldu bu kışsa çün bu yirde
Virelim şalavāt fahr-i cihāna⁷

¹ Hem: o dem A / Bed-bahçı: bed-bahşı E

² İcrāsın:icrā hem A/^c Azīzun: azīz B,azīzu C,azīzi E /“Allah aziz ve intikam sahibidir.”(bk.İbrahim, 47)

³ D, El-Müseddes A, — B,C,E

⁴ 357-360: — B / Müsāfir olsa kim: kim müsāfir olsa C // Bu ḥānedān elbet: elbet bu ḥānedān E

⁵ 357: — C, E

⁶ 359 sadece E'de vardır. (*fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilün*)

⁷ 360a: Oldı bu kışsa bu yirde temām E / 360b: Şalavāt virelim Muṣṭafāya anda C / Çün: hem C // Virelim şalavātı: şalavātı virelim D, şalavāt virelim E

*Hażret-i İmām Hüseyniñ Medīneden Mekkeye Teveccüh İtdügini Beyān
İder Bekāyī Rahmetu'llāhi 'Aleyh Ve 'Alā Sā'irü'l-Mü'minīn¹*

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

14B   Gel ey dil gör bu devrānı ne emre iktidā қıldı
Yıkup ol 'adl-i eyvānı bu ʐulmile binā қıldı²

Kimin қoydı melāhatde kimin қaşr-ı sa'ādetde³

Kimin dām-ı felāketde esīr-i mübtelā қıldı

Nice büldānı best itdi nice yeğ-żānı mest itdi

Nice nistānı hest itdi nice şāhı gedā қıldı⁴

Felek deyn eylemiş ol dem muş̄ibet ide pür-a'zām

Bu deşt-i Kerbelāda hem gūyā pür-çīn edā қıldı⁵

365 Duzağ-ı ʐulmeti қurdı giriftār itdi her merdi

İdüp İslāma biň derdi Yezīde bir devā қıldı⁶

Gel imdi idelim takrīr beyān idem saña bir bir

Ķiyās eyle o kim tedbīr ne resmile cefā қıldı⁷

¹ A, Hażret-i İmām Hüseyinüñ Medīneden Mekkeye Teveccih İtdigini Beyān İder B, Hażret-i İmām Hüseyinüñ Medīneden Mekkeye Teveccühi D, El-Ķışşa İmām Hüseyiniñ Dünyāya Gelüp İsm-i Şeriflerinin Cebrā'ıl Vāsiṭasıyla Қondığın Beyān E, — C

² 361-365: — E / Dil:—A, dil B / Devrānı: devrāne D // Yıkup ol: yıkuben B, C / Adl-i: adn-i D

³ Қaşr-ı: қoydı C

⁴ Nistānı: nisyānı D // Yeğ-żānı: yeğ-żāı C

⁵ Deyn eylemiş: dirilmiş A / İde pür: idelüm C / Pür: bir A, B

⁶ Dūzāğ-ı ʐulmeti: dūzağ ʐulmını A // Bir: — B, ber D

⁷ İdelim: ideyim B,D,E // O kim: ola C / Tedbīr: taķdīr D

Şavaş-ı Kerbelâyi hep diyem her bir belâyi hep
Bilüp ol mā-cerâyi hep dime kim iħtīfā қıldı¹

Velâkin müntehâsından ‘ayân idem verâsından
Disünler ibtidâsından bu sözi intihâ қıldı²

Didi râvî Resûlu’llâh çü hicret eyledi nâ-gâh
Nübûvvet şemsi ol āgâh Medînede զiyâ қıldı³

370 ‘Alî hem Fâtîma geldi yidi yıl anda çün қaldı
Hüseyne hâmile oldu Ҳudâ gör ne ‘atâ қıldı

Beşinci günü şâ‘bânda cihâna geldi hem anda
Münevver oldu meskânda yüzinde gün hayâ қıldı⁴

Resûl anı görüp ey yâr ‘Alîye didi ey Kerrâr⁵
Ne ismi idelim iżhâr bunı Haķ Müctebâ қıldı

‘Alî didi ki her aķvâl saña ma‘ lûmdurur her hâl
İrişdi Cebrâ ‘il der-hâl didi ismin Ҳudâ қıldı⁶

Ki Hârûn oğlınıñ ismin қodı a‘lâ idüp cismin
Adı bil Şîr Beşîr resmin buňa Mevlâ sezâ қıldı⁷

¹ Her bir: bu dehr-i A, bu her B, C / Bir: — E // Bilüp: bilür A

² Verâsından: bedâsından A, bidâsından B

³ Şemsi ol: ol şemsi A, şehri ol D

⁴ Beşinci günü: yidi gün idi C

⁵ Kerrâr: Ҳayyâr C

⁶ Ma‘ lûmdurur: ma‘ lûmdur; Ҳâl: aħvâl C // Didi ismin Ҳudâ: buňa Mevlâ sezâ C

⁷ A‘lâ: ‘alâ B / İdüp: қırup B,C / Oğlınıñ ismin қodı a‘lâ : oğlını hem a‘la E / Cismin: resmin C // Bil Şîr Beşîr: Şebîr ü Şübber A, D / Resmin: ismin C

375 Yunānīce anıñ adı H̄üseyen oldı gör īcādı
İrişdi çün o dil-şādı gedā göñlin ḡınā kıldır¹

15A Cihānda ‘āl-i nām oldı hem üçüncü imām oldı
Şerīfū'l-hāss u ‘ām kıldır siyādetle cilā kıldır²

Nice olmasın ‘āl-i zāt hem oldur ma‘ den-i sādāt
Anı maķbūl idüp bi’z-zāt belāya ibtilā kıldır³

Ola Zehrādan eṣdāf-ı nisān-ı Murtezā vāfi
Muḥammed baḥr-i evşāfi gör oldur ne bahā kıldır⁴

Anı çün Müctebā kıldır belāyi mübtelā kıldır
Kimi kim H̄aḳ ‘ulā kıldır belāsından ‘ulā kıldır⁵

380 Meger bayram günü nā-gāh oturmuşdı Resūlu'llāh
H̄üseyinle Hasan ol şāh aña geldi recā kıldır⁶

Didiler kim ƙamu aḥbāb giyinmiş nāfe-i sincāb
Gerek bize birer esbāb bizi H̄aḳ aḡniyā kıldır⁷

¹ Yunānīce: Süryānīce A, çü Yunānca D // Dil-şādı: dīl-şādı D

² Nām: şān E / Üçinci: altıncı B,C,D,E / İmām: temām D // H̄āss u ‘ām: hāss-ı ve’l-‘ām A, hāss ‘ām D, E / Cilā: celā E

³ Nice: n’içün A / Hem: kim A, ki C // İbtilā: mübtelā C

⁴ 378: — E

⁵ Kıldır: itdi C, E // Kim: ki A,B/ Kıldı: itdi C / Belāsından ‘ulā: ulāsından belā D, ‘ulāsında belā E

⁶ Bayram günü: bir bayramda D // H̄üseyinle Hasan: Hasanla H̄üseyin A, H̄üseyin ile Hasan D / Ol: — E / Recā: ricā E

⁷ Birer: bir bir A, biraz E / Aḡniyā: ḡınā A

Du^c ā idüp o hüb-aħlāk ırışdı Cebrā'ıl müştāk
 İki ħulle getürdi ak ki cennetden cüdā қıldı¹

Didiler n'idelim anı beyāżdur yoķdur elvāni
 Gör imdi sırr-ı sübħāni kim ifşā-yı қabā қıldı²

Hasan isterdi şarudan Hüseyin isterdi lālegūn
 Boyadı Cebrā'ıl ol gün oları dil-güşā қıldı³

385 Bular çün oldılar ħandān veli Cibrīl olur giryān
 Didi peygam-ber ey yārān n'içün çeşmiñ bükā қıldı⁴

Didi Cebrā'ıl ey muħtār unıtdiñ mī sen ey dildār
 Seni mī'rāc şebi Settār bu sırra āşinā қıldı⁵

Bihişt içinde ey pür-dil var idi iki қaşır bil⁶
 Biri şaru biri kıızıl ki bunlara revā қıldı

Hasan zehir içe ez-cām gele dergāha şaru fām
 Hüseyni қatlı ide ezlām şehid-i Kerbelā қıldı⁷

Gele dergāha reng-i hūn anıñ çün köşkidür gülgūn
 Gelüp şoñra Yezid mel^cūn ki bu 'ahde vefā қıldı⁸

¹ İdüp: itdi D, қıldı E / O: ol C // Cennetden: cennetde E / Cüdā: cidā B,C,E

² 383: — A / N'idelim: nide B // Ifşā-yı: inşā-yı D,E

³ Lālegūn: lāle gülgūn ; isterdi: ister A / Şarudan: şaru hem E // Ol gün: der-häl C / Oları: buları D, E

⁴ Çesmiñ: cismiñ A,E

⁵ Muħtār: dindār B, yār D / Dildār: muħtār B / Seni mī'rāc şebi: şeb-i mī'rāc seni D, E

⁶ Қaşır: қaşrı B / Var idi iki қaşır: iki ħayma var idi D, bir iki ħayma varidi E / Pür: — E

⁷ Ez-cām: hem encām B, hem ez-cām C // İde: idüp A

⁸ Hūn: gün B, çün C // Gelüp: gele B / Ki: — ; Vefā: bir vefā C

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

390 Bu cefā gülşeninüñ ḡonca-^c izārı Hüseyin

Çemen-i bāğ-ı belā lāle-i zārı Hüseyin¹

Ebedī çeşm-i zemīnden şular olmazdı revān

Eger olmazsa cihān içre bāzār-ı Hüseyin²

15B

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün

Ki Cebrā'il olup anda revāne

İrişdi Kerbelāya çün hemāne³

Bir avuç ṭoprağı alup getürdi

Resūlu'llāha ' arż itdi yitürdi⁴

Didi bu ṭoprağ anıñdır mekāni

Şehīd olduğu yirdendir bil anı

395 Hüseyni katlı idince ey dil-i pāk

Anıñ ḫanıyla rengīn ola bu ḥāk⁵

Resūl didi kim idiser bu ḫanı

Didi kim bī-vefā ümmet bil anı⁶

¹ 390-391: — E / Gülşeninüñ: gülzārinuñ B// Çemen-i: cemī^c-i D / Belā: belāniñ ki D / Zār-ı: gülzārı A

² 391a: Ebed çeşme-i zeminden olmazdı şular revān C / Zeminden: zeminde B, zeminden D // Olmazsa: olmasa B, olsa C, olmaz ise D

³ Olup anda: andan olup A, olur anda E / Cebrā'il olup anda: anda Cebrā'il olup D

⁴ ṭoprağı: ṭoprağ A / Alup: varup A,E, vardı D // İtdi: idüp B / Yitürdi: yetürdi D,E

⁵ ḥāk: ḥāk A // ḫanıyla rengīn: rengine ḫan C / Rengīn: gulgūn D

⁶ Idiser: idecedür A, ider ise C / Bu ḫanı: ḫıl anı D // Bil: ide bil A

Resūlu'llāh hemān-dem aldı ḥāki

Virir Esmāya didi sakla tā ki¹

Hüseyni bil şehīd idince azgün

Ola bu ṭoprağıñ elvānı gülgün²

Alup Esmā ḥodı bir şışeye hem³

Varuben şakladı ṭoprağı ol dem

400 Var idi bir rivāyet söleyeyim

Hasan Hüseyiniñ ḳadırın diyeyim⁴

Var idi bir şahābe Dīhye-nāmī

Ticāret ider idi ol müdāmī⁵

Ticāretden gelince her zamānda

Getürürdi Resūle armağanda⁶

Resūlu'llāh alup ol armağanı

Hasan ile Hüseyne virür anı⁷

Bular mu^c tād idinmişdi bu ḥāli

Kaçan kim Dīhye gelse gör makāli⁸

¹ ḥāki: ḥāki A / Hemān-dem: hemen-dem B, E // Virir: virüp D

² Bil: — ; Azgün: o azgün A // Elvānı: rengi C

³ Alup: alur A

⁴ 400 sadece E'de vardır.

⁵ Dīhye: Dahye; Müdāmī: merāmī E

⁶ Gelince her zamānda: her zamānda gelince A / Armağanda: armağanı gelince A, armağanı D,E

⁷ Virür: virürdi C

⁸ Bular: bunlar ; İdinmişdi: idinmiş idi A // Gör: — ; Gelse: bil gelse C / Dīhye: Dahye ; Gör: Bil E

405 Yağasından tutarlardı o cānlar

Ki ya^c ni^ī armağan isterdi anlar¹

Meger bir gün gelüp Cebrā' il ey yār

Oturdu Dihye şüretinde aşkār²

Resūl ile iderken şohbeti hem

Hasanla Hüseyin geldi hemen-dem³

16A Bular Dihye şanup anı^c ayānī

Yağasından tutup çekdiler anı⁴

Resūlu'llāh bakup görди bu hāli

Olup māni^c hem itdi infi^c āli⁵

410 Didi Cebrā' il ey kān-ı ḥamiyet

Degildür terk-edeb bu baña nisbet⁶

Bulara māni^c olma ey ḡani^ī-dil

Ki ben hizmetçisiyem bunlarıñ bil⁷

Uyurken Fāṭima gice bil ey cān

Uyanup bunlar olur idi giryān⁸

¹ Tutarlardı: dutarlardı B,C,E

² Ey: iy B // Dihye: Dahye E

³ İderken: iderdi A // Hemen-dem: hemān-dem C,D

⁴ Tutub: dutub B,C,E

⁵ Hem itdi: dahı hem B

⁶ Terk-edeb: terk idüp A,C,D,E / Nisbet: minnet A

⁷ ḡani^ī: Azīz C // Hizmetçisiyem bunlarıñ: hizmetciyem anlara sen C / Bil: dir B

⁸ Bunlar olurdu: olurlardı dahı C / Bunlar: bunlara D, E / Olur idi: olurdu A,B,D

Baña emr ider idi anda Settār
 Ki bunlara iris yā Cebrā 'il var¹

İris kim Fāṭīma uyanmasun hem
 Ki bunları varup ağlatma bu dem²

415 Gelüp bişikleriñ ihrām iderdim
 Uyudup bunları yine giderdim³

‘ Aceb midür yakamı ṭutsa bunlar
 Baña her dem taḳarrüb itse bunlar⁴

Eyā bilmem tefahhusdan murād ne
 Gelüp böyle tecessüsden murād ne⁵

Resūlu'llāh aña didi kelāmi
 Seni Dihye şanurlar bil merāmi⁶

Gelüp Dihye virirdi armağanı
 Dilerler armağan ya‘ nī nihāni⁷

¹ Baña emr ider idi:emir iderdi baña A/Emr ider idi:emri iderdi D//Bunlara: bu dem;Var: şabbār C/Yā:ki E
² 414: — C

³ Bişikleriñ: mehdīleriñ A,B,E / İhrām: iğrām A / Bişikleriñ ihrām: ‘izzet ile ikrām D

⁴ 416: — E / Ṭutsa: dutsa B, C, D / Taḳarrüb: te'azzib D

⁵ Tefahhusdan: tefahhusdan: C, tefahhusda D // Tecessüsden: tecessüsde B, D // Murād: murādı E

⁶ Aña didi: didi aña B, didi aña E // Bil: gör B, E / Merāmi: peyāmı C / Şanurlar: şanub diler D / Dihye: Dahye E

⁷ 419b: Diler armağan bunlar nihāni A / Dihye: Dahye E // Dilerler: didiler D / Armağan: armağanı E

420 İşidüp vardı uçmağa ol ey yār
 Alup bir hoşça üzüm bir dahı nār¹

Getürdi çünkü Cebrā' il anı hem
 Hasan ile Hüseyne virdi ol dem²

Alup bunlar yimege oldı mā' il
 Gelür nā-gāh ƙapuya anda sā' il³

16B Didi viriñ baña bundan naşībi
 Hemen-dem turdı ol Tañrı ḥabībi⁴

Ki ya' ni fiṭra miḳdārinca anı
 Vire sā' il ala anı 'ayānī⁵

425 Didi ol Cebrā' il nedmāndurur bu
 Naşībi yok buniñ mel' ūndurur bu⁶

Aña çün itmedi İblisi nā' il
 Añı şeh-zādeler itdi tenāvül⁷

¹ Ol ey yār: ol yār A, o dildār D, E // Hoşça: hoş A, D, hoşe B / üzüm: Üzim B / Bir: ve bir D / Nār: enār A
² Çünkü: — ; Anı hem: anı çün hemen-dem B / Çünkü Cebrā' il: Cebrā' il çünkü D // Hasan ile Hüseyne: Hüseyn ile Hasana B

³ Bunlar: bunları A / Mā' il: nā' il C // Ƙapuya anda: anda ƙapuya C

⁴ Viriñ baña bundan: bundan baña viriñ A, bundan viriñ baña B // Hemen-dem: hemān-dem C,D / Turdı: vardı B, durdı E / Ol Tañrı ḥabībi: Tañrı Ḥaḳ ḥabībi C

⁵ 'Ayānī: nihānī C

⁶ Ol: — A, C / Nedmāndurur bu: budur şeytān-ı merdūd A / Bu: ol E // Mel' ūndurur bu: mel' ūn-ı maṭrūd A, şeytān durur bu B, şeytāndurur C, E / Bu: ol E

⁷ İblisi: İblis B, İblise D / İtmedi İblisi: İblis olmadı C

Bu yirde señ kıyās eyle gel imdi
Bularıñ қadr-i a‘lāsın bil imdi¹

Kim a‘lā қadrine a‘lā müşibet
Müyesser eyledi Mevlā müşibet

Murabba ²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Kerbelayı yād idince çarh-ı devrān āh ider³
Teşneler feryād idince āb-ı hayvān āh ider

430 Həsretinden arż u eflāk gözlerinden dökdi hūn
Fırkatinden çeşm-i nemnāk cinn ü insān āh ider⁴

Mesnevi ⁵

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn
Bu kez rāvī ider hem bir rivāyet
Oturmuşdı çün ol şāh-ı risālet⁶

Hüseyni bir dizine aldı ol dem
Alup İbrāhīmi bir dizine hem⁷

¹ Sen: gel B / Gel: sen D / Sen kıyās eyle gel: gel kıyās eyle sen C

² A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba' D, Beyt E, — B,C

³ Çarh-ı: çarh-ı ; Āh ider: ağladı A

⁴ Arż u eflāk: arż-ı eflāk A, C, D

⁵ A, Kāfiyetü'l-Bahrü'l-Meşnevī D, Bahır-i Meşnevī E, — B,C

⁶ Çün: ki A, hem D, E / Şāh-ı: şāh-ı bir C

⁷ Alup İbrāhīmi: İbrāhīmi alup A

Severken geldi Cebrā 'il muhaḳḳak
Selām itdi saña dir Hazret-i Hak¹

Biriniñ def^c ine kıl meyli tā ki
Ḳabūl itmez muḥabbet iṣtirāki

435 Degil ḥābil ki bir mülke iki şāh
Olur mı bir semāda hem iki māh²

17A Resūl didi kim İbrāhīm vefatı
Melūl ider beni ancak memāti³

Hüseyin ölse oluram ben de giryān
Hem 'Alī hem Fāṭima ola nālān⁴

Ḳabūl itdim muṣibet ḥāşı ey yār
Ki tā kim miḥnet-i 'ām itmesün kār⁵

Geçer üç gün çün itdi böyle fermān
Vefat itdi hem İbrāhīm bil ey cān⁶

440 Ki soñra ol nebîler ser-firāzi
Hüseyne böyle söyler idi rāzı⁷

¹ Severken geldi Cebrā 'il: geldi Cebrā 'il severken A // İtdi: eyler ; Saña dir: didi saña B / Dir: ol C

² Ki: — A // Hem: hiç C

³ Kim: ki E / İbrāhīm: ibrā-yı C // Ancağ: yārñ C

⁴ Hüseyin ölse oluram: Hüseyini virsem olurım A // Hem 'Alī: 'Alī A,D,E / Ola: olalar A / Ola: tā ola D, dahi ola E

⁵ ḥāşı: ḥāşşı // 'Ām: 'ālem E

⁶ Çün: — A /Geçer üç gün: ki üç gün ; Fermān: feryād E // İbrāhīm: İbrāhīm B /Cān: zāt E

⁷ Nebîler: nebiler A, nebîleriñ C / Böyle söyler idi: söyler idi diñle D, E

Gel ey oğlum gel ey kān-ı vefā gel
 Seniñçün oğlumu itdüm fedā gel¹

Meger bir gün otırırken bil ol şāh
 Bulutlar geldi yağmur oldu peydāh²

Hüseyen anda eve gitmek diler hem
 Melūl oldu görüp yağmuru ol dem³

Resūlu'llāh hemen-dem anı gördü
 Melūl olduñ nedendir deyü şordı⁴

445 Eve gidem didim ey kalbi tāhir
 Ārām virmez bu yağmur oldu zāhir⁵

Resūlu'llāh du'ā kıldı hemāne
 Diñüp yağmur eve oldu revāne⁶

Tahammül itmez iken қatreye ol
 Gör imdi ne cefāyı itdi maķbūl⁷

¹ Oğlumu itdim: itdim oğlumu B

² Ol: iy B // Oldı; yağıdı; Peydāh: nā-gāh A

³ Oldı görüp: oldı ki C

⁴ Hemen-dem: hemān-dem C,D,E // Oldıñ: oldığını A

⁵ Didim: didi C // Ārām: vakit A / Virmez: virmedi; Bu: — D

⁶ Kıldı: ider; Hemāne: Hudāya C // Diñüp: turdu A

⁷ 447: — E / İtmez: kılmaz C / Қatreye: bir қatreye A // Cefāyı: cefālar ; Maķbūl: kabul A

Murabba^c¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Hār elinden ol güliñ a^c zāsı mecrūh oldu āh

Āftābiñ teşnesinden gonca-lebler şoldı āh²

Kerbelā deştinde zālimler ne cevr itdi aña

Ehl-i beytiñ nālesinden bed-liķālar güldi āh³

17B

mefā' īlūn mefā' īlūn fe' ūlun

450 Meger bir gün Resūlu'llāh ey aħbāb

Geçerken bir şoķaķdan bile aşħāb⁴

Biraz ma^c şūmları görüd hem anda

Ki cümle lu^c b iderler ol mekānda⁵

Birisini ṭutupen sevdi ol dem

Su'äl itdiler aşħāblar anı hem⁶

Didiler ya Resūlu'llāh ṭaleb ne

Buña sen iltifāt itdiñ sebeb ne⁷

¹ A, Beytü'l-Murabba^c D, Beyt E, — B,C

² Güliñ: gül-i B, E / A^c zāsı: Ağzāsı A, a^c zāsı da C

³ Zālimler ne cevr itdi: ne cevr itdi zālimler A, zālim gör ne cevr itdi D

⁴ Şoķaķdan: zoķaķdan A, şoķaķda C, D

⁵ Biraz: bir nice A / Hem anda: hemen-dem B

⁶ Birisini: birini C / Ṭutuben: dutuben B, E / Ol dem: hemān-dem C // İtdiler: eyledi C / Aşħāblar: aşħābi

A / Anı hem: hemen-dem B

⁷ Resūlu'llāh: Resūla'llāh E

Didi bir gün Hüseyinle bu oğlan
Şoğaçda bile oynardı bil ey cān¹

455 Hüseyniñ ayağı tozin yüzine
Sürerdi hem yüzine hem gözine²

Buña andan göñül meyl itdi gāyet
İdem hem vālideynine şefāc at³

Buyurmuşdur Hasan ile Hüseyne
İki mengüše-i c arş deyü yine⁴

Şu dem kim cenneti yaratdı Mevlā
Aña hīl^c at ve zeynet virdi Mevlā⁵

Didi itdim seni çün kim mu^c ayyen
İdem miskinler ile hem müzeyyen⁶

460 Didi cennet ki yā Rab bilmezem ben
Kimiñle zeynet idersiñ beni sen⁷

¹ Hüseyinle: Hüseyin ile A // Şoşaçda: zoşaçda A / Oynardı bil: oynarlardı C, oynar idi D

² 455: — C / Tozin: tozi B, tozin E

³ Göñül meyl: göñlim meyil A // Vālideynine: vālideyne C, vālideyne hem E / Hem: ben C

⁴ Hasan ile Hüseyne: Hasan Hüseyin ile A // Mengüše-i: mengüše A / c Arş: 'arşin A, 'arşı B,D

⁵ 458a: Şöyle cenneti bezetdi hažiret-i Mevlā A / Şu dem kim: severem ki E / Kim: ki C // Hīl^c at: hīlkat B, rif at D / Zeynet: zīnet B,C / Mevlā: a'lä A, B

⁶ 459: — E / İtdim seni çün kim: çünküm seni itdüm A / Çunkim: çünkü C // Hem: hep A

⁷ Rab: Rabbi A // Kimiñle: kim ile C / Zīnet: zeynet A, D, E / Beni: baña A, B

Didi kıldım müzeyyen bil ki ol dem
Hasan ile Hüseyin ile seni hem¹

İşidüp buldu cennet anda zeynet
*Rađaytū hem rađaytū didi cennet*²

Resūlu'llāh Hüseyne söylemişdür
Bunu aşhāb rivāyet eylemişdür³

Ki benden Hüseyin ben Hüseyinden
Eger hazırlide bir men Hüseyinden⁴

18A   465 Muhabbet eylesün aña Hudāsı
Ne rütbe buldu gör ķadr-i 'ulāsı⁵

Dahı hem bir hikāyet oldı mezkūr
Ki bu Kenzi'l-Ğarā'ib içre mesṭūr⁶

Resūlu'llāha geldi çün bir A'rab
Geyik yavrusı tutmuş virdi ol şabb⁷

¹ Müzeyyen bil ki ol dem: seni bil kim müzeyyen D // Hasan ile Hüseyin ile: Hasan Hüseyin ile A / Seni: seni şin? A / Hasan: Hasan ile B

² 462: — D / Buldu cennet anda: cennet anda buldu A // Hem rađaytū: hem rađaytū E / “*Kabul ettim.*”

³ Söyledi: çün söylemişdür A // Aşhāb: aşhāba E

⁴ 464: — D / Hüseyin: Hüseyini B,C / Benden: ben ve'l- C // Eger: ger A / Bir men Hüseyinden: koya bir neslinden E

⁵ Eylesün: eyleyüp B

⁶ Hem: hep B / Hikāyet: hikāye A // Bu: — E, tā D

⁷ A'rab: A'rabı A, A'rab C / Geldi çün: çün geldi D, E // Yavrusı: yavrusunu A, C / Tutmuş: dutmış B, tutmuşdı C / Virdi: — ; Ol: o C

Resūlu'llāh alup anı ol āgāh
 Hasan hażretlerine virdi nā-gāh¹

Hüseyin anı görüp geldi Resūle
 Gerek didi baña bir daḥī ola

470 Tefekkür kıldı o şāh-ı risālet
 Hüseyin ağlar çeker anda melāmet²

Hemān geldi bir āhū diñle kāli
 Ki bir yavrusı vardır diñle hāli³

Selām virdi Resūle ol muḥakkak
 Didi virdi iki yavrı baña Haḳ⁴

Birin avcı tutup oldu revāne
 Birisi baña kalmışdı hemāne⁵

Nidā geldi ki ey āhū revān ol
 Bu yavriñi daḥī vir şādmān ol⁶

475 O yavriña Hasan çün nā'ıl oldu
 Bu yavriñ hem Hüseyne mā'ıl oldu⁷

¹ Ol āgāh: ol zamān āh C

² O: ol C // Melāmet: melālet C, E

³ Āhū: geyik C // Ki bir: ki A,C,D,E/Diñle: gör bu A,B,E / Yavrusı vardır diñle: yavrusın virir baķiñ bu D

⁴ Ol: bil D // Yavru: yavri C

⁵ Tutup: dutup B, E // Kalmışdı: kalmışdır A,D

⁶ Revān: sākiñ A / Ki: — ; Āhū: āhū sen C // Yavriñi daḥī: yavrını da virüp A / Vir: sen C

⁷ Çün: — ; Nā'ıl oldu: oldu nā'ıl A / Yavriña: yavriñi C // Mā'ıl oldu: oldu mā'ıl A

Taleb kıldı bir āhū oldı giryān
Getür anı tevakķuf itme bir ān¹

Gözi yaşı zemīne düşdi der-ħāl
Şalar ḥarşıñ bināsına o zilzāl²

Hüseyne vir bunı olmaya maħzūn
Hüseyne virdi kıldı anı memnūn³

Gör imdi sen bu ma‘nāyi ķiyās it
Nice ķadr-i ḥulādur gel şinās it⁴

18B   480 Tezelzül bula bunda ḥarş-ı Rahmān
Ki tā oldı deyü bir laħża giryān⁵

Gel imdi ol Yezid mel‘ūnı gör kim
Neler kıldı aña mağbūnı gör kim⁶

Şavaş-ı Kerbelā maħzūn ġazādır
Aniñçün nevhalar kılmaķ sezādır⁷

¹ Bir: bu A, D // İtme: olma B / Tevakķuf: tevuķķuf A, tevķif E / Bir: bu D, E

² Düşdi: düşe C // Zilzäl: fi'l-ħāl C

³ Kıldı anı: anı kıldı A, B

⁴ Sen: — A / Ma‘nāyi: ma‘nāya E

⁵ 480: — E / Tezelzül: tezelzüle C / Bula bunda: ide böyle A, bula ol C // Tā: — A

⁶ 481a: Gel imdi gör ol Yezid-i mel‘ūnı A / Ol: ki C / Mel‘ūnı: mel‘ūn B, E // Aña mağbūnı gör kim: gör kim o mağbūnı A / Aña: o B

⁷ Ġazādır: ġazādur C // Aniñçün: anıñ içün A

Murabba¹

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Sezādir Kerbelāyı yād iden zār itse her şeb rūz

N'ola ḥan dökse müjgānı bu sözdür nāvek-i dil-sūz²

Buhār-ı nakl-i nārından dil-i ḥūnı ḥamel püryān

Ġubār-ı eşk-bārından hezārān ḥalb ġam-endūz³

Mesnevi⁴

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlun

485 Meger bir gün Muḥammed Muṣṭafā hem

Ġazāya gitdi bile Murteżā hem⁵

Hasan ile Hüseyni bil ki mazlūm

Hem ol vakıtde anlar idi ma' sūm⁶

Hüseyni bir Yahūdī aldı gitdi

Adı Şāliḥ idi cün penhān itdi⁷

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, — B,C,E

² 483: — C ; 483-484: — E / Şeb: şeb-i A / Nāvek-i: te'vīl-i D / Dil-sūz: dil-rūz A,D

³ Nakl-i nārından dil-i ḥūnı: nārından nakl dil-i ḥutı B / ḥūnı: ḥutu C / Püryān: biryān C, büryān B,D // ḥalb-i ġam endūz: ġam-ı ḥalbi sūz D

⁴ A, Kāfiye-i Baḥrū'l-Meşnevī Mine'l-Hezec D, — B,C,E

⁵ Muṣṭafā hem: Muṣṭafādan ; Murteżā hem: murteżādan ; Gitdi bile: bile gitdi C

⁶ Hüseyni: Hüseyin B // Anlar: bunlar A, D

⁷ Şāliḥ: Ṭāliḥ ; Cün: — ; Penhān: penhānī C

Hüseyni Fāṭīma gördü ki yok hem
Firākı odi yakdı cānını hem¹

Çapuya geldi yetmiş kez işit kāl
Kimesne bulmadı kim ide irsāl²

490 Hasan hażretlerine didi ey cān
Hüseyni var getür kim oldı penhān³

Hasan çağırıldı bāglarda Hüseyni
Didi kim yā aḥī yā nūr-ı ḥayrı⁴

O bāğdan bir geyik çıktı hemen-dem
Su’al itdi Hüseyni aña ol dem⁵

19A   Haḳ emriyle geyik buldu zebāni
                          Didi Şāliḥ Yahūdī aldı anı⁶

Hasanvardı Yehūdīn ḥānesine
Didi vir yoksa direm anasına⁷

¹ 488a: Fāṭīma gördü ki yok Hüseyni A, Hüseyni gördü ki Fāṭīma yokdur C / Gördi: görmedi ; Yok hem: yokdur canā E // 488b: Firāk oki yakdı hemān-dem cānını A / Firāk: firāk C,E / Cānını hem: hem cānını pür C / Hem: hemāne E

² Kāl: kāli A // Yetmiş: bu E / Kimesne: bir kimesne ; İde: hem ide ; İrsāl: irsāli A

³ Kim: ki C

⁴ Çağırıldı bāglarda: bāglarda çağırıldı C // Yā nūr-ı: nūr-ı A, hem nūr-ı C

⁵ Hemen-dem: hemān-dem C,D,E / Aña: oña E

⁶ Şāliḥ: Tāliḥ C

⁷ Yehūdīn: Yehūdī C,D, Yehūdīniñ E / ḥānesine: ḥānesine C // Yoksa: yohşa D

495 Du^cā eyler կօմազ սին Յեհուդի՞ն

Bu յիրշնե աշլա բի Հոհուդի՞ն¹

Վե յա դիրեմ բաբանա բի ան

Կիրար կօմազ Յահուդի՞ն նիշան²

Դիրեմ յա ցեծմե իդեր դու^cայի

Եշեր կօմազ Հոհուդան գօր քենայի³

Didi Շալիհ Յահուդի կիլ բեյան

Բիլեմ տա վալիդեն կիմդէր ՝ այան⁴

Հասան դիդի րիսալետ հանեդան

Կիյամետ հատոն շեմ՝ ի շեբան⁵

500 Ki լուլու-ի շադեֆ ՚ իֆթ և ՚ իսմետ

Կիրամ-ի բահրե-ի ՚ իլմի և հիկմետ⁶

Ki յա^c նի Ֆադիմադուր գօր մակալի

Didi բիլդիմ ատան կիմ սոյլե կալի⁷

¹ Eyler: ile B, E, ider C / Cinsin: cins-i E // Bir: — A, hem D / Bu yir: zemîn C / Aşlā: cinsin ; Cühüdîn: Yahûdî D / Yiryüzinde aşlā: yir yüzinden asl-ı E

² Yahûdîden: Yahûdide D

³ Ceddime: ceddine C // Քօմազ: կօմազ C,D,E / Cühüddan gör քենայի: Yahûdîden binâ'ı D, Yâhûdîden gör շիտâ'ı E

⁴ Շալիհ: Տալիհ C // Bilem: bilmezem E / Kimdür: kimdür eyle A

⁵ Didi: didi vâlidem A // Հատոն: հատոն A / Շեբան: sirâci C, şibâni E

⁶ 500: — C / Lü'lü-ի: lü'lüdür ; ՚ Իֆթ և հիկմետ: ՚ Իֆթ ս ՚ իսմետ A,B / ՚ Իլմի և: ilm ü A,B

⁷ Gör: bil D // 501b: Didi բիլդիմ անան սոյլե կիմ ատան A / Didi: didi կիմ ; Կալի: ան C

Didi ķurretü'l-'ayn-i şīr-i Yezdān
Muşalli'l-ķibleteyn-i şāh-ı merdān¹

Kerem kān-ı re'isü'l-evliyādur
'İlimbān-ı enisü'l-enbiyādur²

Ki ya' ni bil 'Aliyye'l-Murtezā hem
Didi bildim digil ceddiñi bu dem³

505 Didi ceddim nübüvvet ser-firāzi

Habibü'l-ħaliku'l-mekşuf-ı rāzī⁴

Nebiyy-i şādık u şıdk-ı müşaddık
Resūl-[i] şāhib-i mi'rāc muħakkik⁵

Muṭā'un rahmeten li'l-'ālemiñ ol
Ki fahrü'l-āsmān zeynü'z-zemīn ol⁶

19B   Şefā' at kānı ħatmü'l-enbiyādur
Ki ya' ni bil Muhammed Muştafādur⁷

¹ Şīr-i Yezdān: şīr-ü Yezdān D, E / Muşalli'l: faşlu'l E

² Kānı: kānı ki ; Re'isü'l evliyādur: şadru'l-enbiyādur C // 'İlimbān-ı: ilim bābı B, 'alem bānı C, D

³ Murtezā hem: Murtezādur A, C // Bu dem: kimdir A, C

⁴ Hābibü'l-ħaliku'l: Hābibü'l-ħaliku'l A

⁵ 506a: Nebiyyun şādikuñ şıdkun müşaddikuñ A, Nebiyyun şādikuñ şıdkun müşaddak D, Nebiyy-i şādık şaddak E// Resūl: resūlüñ A / Şāhib-i: şāhibü'l A,B,C / Muħakkik: Muħakkikuñ A

⁶ 507: — E / "Alemlere rahmet olarak itaat edilen." / Muṭā'un: muṭā'B // Āsmān: islām A

⁷ 508b: Ki bil Muhammed Muştafā ol bā-şafādur A

İşitdi çünkü Şâlih bu cevâbı
Fiğân idüp gözinden döker ābi¹

Murabba‘²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
510 Bahır-i hikmetden çıkar dürr-i kemâlâtıñ seniñ
Tutdı dil murğını hem dâm-ı maķâlâtıñ seniñ³

Yalıñız ‘azmiñ degilmiş bu Hüseyni aramaķ
Mahş-ı ihsân hayr imiş ancak risâletiñ seniñ⁴

Mesnevi⁵

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulun
Yahûdî müslimân oldu hemân-dem
Hüseyni hem getürdi virdi ol dem⁶

Temâm yetmiş nefer bil akrabâsin
Ki mü‘min itdi Şâlih gör vefâsin⁷

Gelüp hem Fâtimaya itdi efgân
Didi suçım bağışla ey ‘ulâ-şân⁸

¹ İşitdi: işitdi ki A / Şâlih: Tâlih C / Çünkü Şâlih: Şâlih çünkü E

² A, Kâfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C

³ 510-511: — E // Tutdı: dutdı B,D / Dil: bây A, dil B / Hem: — A,B,D

⁴ İhsân: ihsân-ı A

⁵ A, Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevī D, — B,C,E

⁶ Yetmiş: yitmiş C / Hemen-dem: hemân-dem C,D

⁷ Akrabâsin: akrîbâsin ; Gör: — A // Mü‘min itdi Şâlih: Şâlih mü‘min itdi C

⁸ İtdi: eyledi C

515 Didi bağışladım sen var ' Aliye

O da bağışlasun yalvar ' Aliye¹

' Aliye hem gelüben itdi feryād

Didi bağışladum ben de sen ol şād²

Velākīn var Resūlu'llāh ķatına

Bağışlasun niyāz it hażretine³

Varup Şālih Resūlu'llāha der-hāl

Figān idüp aña bildürdi ahvāl⁴

Didi ben de suçın ' afv itdim ey cān

Hudā ' afv eylesün var eyle efğān⁵

520 Figān itdü varup Şālih bil ey yār

Temāmet on yedi gün eyledi zār⁶

20A

Varup şahrlālara ider münācāt

Dahı giryān olup iderdi hācāt⁷

¹ Sen: ben A, E / Sen var: var git C // Yalvar: sen var A

² ' Aliye hem gelüben: varup geldi ' Aliye A / Feryād: efğān A, āh-ı efğān D / Hem: — B,C,D / Gelüben itdi: varuben itdi anda C / Gelüben: gelüp D // Sen ol şād: ol şādān A / Ben de sen ol: sen var ol B, sen ol hemān D

³ 517a: Var Resūlu'llāhın likin ķatına B / Var: — A// Bağışlasun: var bağışlasun A

⁴ Resūlu'llāha: Resūlu'llāh E // Ahvāl: fi'l-hāl A

⁵ Ben de suçın ' afv itdim: ben dahı ' afv eyledim C // Eylesün: eyleye D / Hudā: temām Hudā E

⁶ İtdi varup: idüp varuben C / İtdi: idüp D // On yedi: yedi A

⁷ 521: — C / Varup şahrlālara: ki şahrlarda E // Dahı: — A / İderdi: hem ider ' arż-ı A, dilerdi D

Murabba¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Ey İhudā çokdur günâhim râhmetiñ erzâni ķıl

Ma' şiyyet derdine yā Rab merhamet dermâni ķıl²

Virme ' adlile cezâyı pür-ħaṭā ef' ālimiz

Şâniñā ' afv itmek lâyiķdur bize sen anı ķıl³

Mesnevi⁴

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlun

Resûle geldi Cebrâ'il 'ayāni

Didi 'afv eyledi Allâh hem anı⁵

525 Te'emmül ķıl gel ey 'arif bu yirde

Tefekkür ķıl gel ey 'ākil bu yirde⁶

Ki bir dem bil Hüseyni diñle ķāli

Ki maḥbûs itmekile n'oldı hâli⁷

¹ A, Beyt E, — B,C,D

² Ma' şiyyet: ma' şiyet C, D, E

³ Haṭa: haṭa A / Lâyiķdur: sezâdur C / Bize sen anı: biz erzâni A, râhmet-i Yezdâni C

⁴ Kâfiye-i Beyt Bahri'l-Mesnevi D, Baḥr-i Mesnevi E

⁵ Resûle: Resûlu'llâha E / 'Ayāni: 'ayân A // Didi: Şâlihi A / Eyledi: eyledim D / Hem anı: bî-gümân A

⁶ 'Arif: 'irfân B, C, ġâfil D, cāmî E // 'Ākil: insân B, C, 'irfânı E

⁷ Dem: — B / Bil: ķıl C // İtmek ile: itmekle E

Revā mı anlar İslām ola ey cān
 Şehīd idüp olar kim dökdiler ḥan¹

Murabba‘²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Āh kim anlar dökdiler āl-i Resūliñ ḥanını
 Müslimānlık da‘ vā ḳıldı terk idüp īmānını

Çāk idüp nefsiñ hevāsiyla şerī‘ at cāmesin
 Tutdilar şart-ı ḡarażla İblisiñ dāmenini³

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn
 530 ‘ Alī ḳıldı rivāyet diñle anı
 Didi çok görmişem ḫahr-ı cihāni⁴

Ḳamusından eşeddür üç muş̄ibet
 Baña geldi ki gördim güç muş̄ibet⁵

20B Birisi ol Resūlu’llāh vefatı
 İkinci Fāṭima Zehrā memāti⁶

¹ Revā mı: revā mıdır E / Anlar İslām ola: anlara İslām gel D // Kim: — ; ḥan: al ḥan D

² A, Beyt E, — B,C,D

³ Tutdilar: dutdilar B, D, E

⁴ Anı: ḫāli B // Cihāni: ma᷇āli D

⁵ Muş̄ibet: rivāyet A / Eşeddür: eşed A,B,D / Üç: üç hem D

⁶ Ol Resūlu’llāh: Resūlu’llāhiñ gör C // Fāṭima Zehrā: Fāṭimatü’z-Zührā A

Üçüncüsi şavaş-ı Kerbelā hem
Resūlu'llāhdan işitdim ben ol dem¹

Bulardan güç eziyyet görmedim ben
Bulardan güç müş̄bet görmedim ben²

535 Meger bir gün ‘Alī gitdi ǵazāya
Irışdı çünkü deş-i Kerbelāya³

Fığān itdi o yirde oldu nālān
Hem aşhāblar dahı çün oldu giryān⁴

Didiler n’içün ağlarsıñ beyān it
Bu penhān sırrı sen bize ‘ayān it⁵

Didi bir tā ’ife bunda geliser
Şehīd olup bu yirde çün ǵalısar⁶

Hisābsız cenneti bula hem anlar
Na‘im-i rāhmeti bula hem anlar⁷

¹ Kerbelā hem: Kerbelādur A,C // 532b: İşitdim Muşṭafādan bir belādur A / Ben ol dem: revādur C

² Güç eziyyet: pek eziyyet D, E

³ Çünkü: çünküm A,D,E

⁴ İtdi: idüp C // Çün oldu: çok oldu A, oldu çü B

⁵ Ağlarsıñ: ağlarsañ E /Sen: — A / Sırrı sen: sırrı ki C

⁶ Didi: didiler E

⁷ Rāhmeti: ni‘meti A

*Murabba^c*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

540 Her belā-yı nā-sezānıñ müntehäsı Kerbelā

Virmedi āl-i Resûle hiç rehäsı Kerbelā²

Bunda ḥatm oldu semādan intizāl iden ķazā

Her belānıñ ibtidāsı intihäsı Kerbelā³

*Mesnevi*⁴

mefā‘ılün mefā‘ılün fe‘ülün

Resūlu’llāh meger bir gün ‘ayāni

Hüseynile oturırken bil ani⁵

21A   Getürdi Cebrā ’il cennetden ey yār
Biraz üzüm bir elma bir daḥı nār⁶

Resūl ani Hüseyne virdi ol dem

Didi var vālideyniñe götür hem⁷

545 Biraz yiyüp biraz idiñ zaḥire

Kim Allāhu Te‘ ālā girü vire⁸

¹ A, Қāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, Beyt E, — B,C

² Belā-yı: belānıñ C, belānuñ D / Nā-sezānıñ: nā-sezā-yı D / Rehäsı: rihābı A, dehäsı E

³ İntizāl: inzāl E / Semādan: semāda D

⁴ Қāfiye-i Beyt Bahru'l-Meşnevi İ D, Bahri-i Meşnevi E, Meşnevi İ

⁵ 1-541: — İ / 542-593: — D

⁶ Ey: bil ey A // Biraz: biraz ; Nār: enār A

⁷ Vālideyniñe: vālideyñe C,D

⁸ İdiñ: itsün A // Allāhu: Allāh B,E,İ / Vire: ve ye yine vere A

Getürdi anı çün biraz yediler
 Ki bir miqdār zah̄ire çün қodılar¹

Görirler kim yine turır temāmet
 Çün ol meyveye olmadı nihāyet²

Kaçan kim Fāṭıma gitdi cihāndan
 Gidüp üzüm dahı oldu nihāndan

‘Alī de hem idince intikāli
 O nār gā’ib olur aňla mehāli³

550 Қalur elma H̄üseynile bil ey cān
 Olur hem Kerbelāda o da penhān⁴

Bu sözlerden murādım Kerbelādur
 Ki tā şerh-i H̄üseyn-i Müctebādur⁵

Kim ider yoksa bu vaşfi nūmāyān
 Kim idiser anıñ medhini tibyān⁶

Mürekkeb olsa baھr olur nihāyet
 Temām olmaz bu vaşfile rivāyet⁷

¹ Anı çün biraz: çün biraz anı B, ğ / Bir: — B / Çün: hem C, ğ / Bir miqdār: miqdārca E

² Turır: durır B, durur C / Temāmet: temāmı A // Olmadı: irmedi A, hiç olmaz C / Nihāyet: ‘idāmı A

³ 549b: ‘Alī hem intikāl idince cāni C / Hem idünce: idünce hem A / De: — B / ‘Alī de: ‘Aliyye C // O nār: enār A / Aňla: diňle B / Mehāli: hāli A, me’āli B, muhāli ī /

⁴ H̄üseyn ile: H̄üseyne E

⁵ Tā şerh-i: şerh-i tā E

⁶ Nūmāyān: nimāyān E // Tibyān: ibyān C

⁷ Baھr: baھre E // Vaşf ile: vaşfa hem E / Rivāyet: nihā rivāyet C

Bu kez nakl idem anin ḥalini bil
 Ḥazā-yı Kerbelā ahvālini bil¹

*Bahr-i Hezec Kāfiyetü'l-Lam*²

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün fā' ilün

555 Gel berü ey cān içinde derdi olmaz infiṣāl
 Yā dili ḡam-ḥānesinde virmeyen hüzne ḥalāl³

Çün bilindi yok nihāyet medhile evşāfina
 Bunda maḳṣad Kerbelādur tā idem iżhār-ı ḥāl⁴

Ol Ḥasan gitdi cihāndan hem Mu‘āviye dahı
 Eyledi ḥalqa hukūmet bī-nizā‘-ı Ḳıl u Ḳāl⁵

Kendiden şoñra diler kim şāh ola oğlu Yezid
 Yazdı her eṭrāfa mektūb olmaya tā iħtilāl⁶

21B   Bey‘ at itdiler Ḳamusı itmedi lākīn Ḥicāz
 Ya‘ ni bil Mekke Medīne ehli itdi inħilāl⁷

¹ Nakl idem anin ḥalini: anin ḥalini nakl ideyim A // Ahvālini bil: ahvālin diñlegil A

² A, Bahri Tavil E, Meşnevî İ

³ 555: — C / Gel: gel ey E // Ḥānesinde: Ḥānesiniñ A/ Virmeyen: virmeyān B,E,İ / ḥalāl: ḥalāl A, ḥalāl E

⁴ Medhile: medhine E // Maḳṣad: maḳṣud C, E

⁵ 557: — E / Cihāndan: dünyādan C / Mu‘āviye: Mu‘āviyye B // Bī-nizā‘-ı Ḳıl u Ḳāl: Bī-nizā‘ Ḳıl Ḳāl B, Bī-nizā‘-u Ḳıl u Ḳāl C

⁶ Eṭrāfa mektūb: tarafa nāme E / iħtilāl: iħtilāl İ

⁷ Bey‘ at itdiler: itdiler bey‘ at A / Itmedi lākīn: lākīn itmedi B // Inħilāl: inħitāl A, inħilāl B

560 Didiler kim biz Yezîde virmeyiz aşlā rîzâ
 Kim ھالىfe olup aça mülk-i ژulmi perr ü bâl¹

Çün Mu‘âviye işitti bunıvardı Mekkeye
 Cümlesini râzı itdi virdi ھalqa genc ü mâl²

Dört kimesne bu ھuşûşa olmadı râzı velî³
 Didiler ژâlimdür oğlin ژulmile bulur kemâl

Hüseyindür biri ‘Abdu’llâh durur İbn-i ‘Ömer
 ‘Abdu’r-rahmân İbn-i Şiddîkdur biri diñle maķâl⁴

Ol Zübeyriñ oğlı ‘Abdu’llâh durur biri dahî
 Hem Medînede қarâr itdiler idüp infî‘âl⁵

565 Ol Mu‘âviye dahî bunıñ ‘ilâcın bulmadı
 Vardı Şâma itdi çün dâr-ı fenâdan intikâl⁶

Defn idüp anı ھalife oldı çün oğlı Yezîd
 Ah kim oldı râyet-i dîn ser-nigûn-i pâymâl⁷

¹ Virmeyiz aşlâ: aşlâ virmezûz C // Mülk-i ژulmi: ژulm-i mülki A, ژulmetini E, mülke ژulmi İ / perr ü bâl: per ü pâk İ

² Mu‘âviye: Mu‘âviyye B, E // Genc ü mâl: genc mâl B,E / İtdi: қıldı C

³ ھuşûşa: ھuşûşda A,E / Olmadı râzı: râzı olmadı B

⁴ C’de 563b ile 564b, 564a ile 564b yer değişmiştir. / İbn-i ‘Ömer: biri İbn-i ‘Ömer A / ‘Abdu’llâh durur: ‘Abdu’llâh B, ‘Abdu’llâh biri C // Şiddîkdur: Şiddîk durur A / Maķâl: kelâl E

⁵ ‘Abdu’llâh durur biri: ‘Abdu’llâhdur bir A / Oğlı ‘Abdu’llâh durur: oğladur ‘Abdu’llâh ; Dahî: ھâl C // Қarâr: қarârlar ; Idüp: hem C / Infî‘âl: infîşâl İ

⁶ C’de 565b yerine 566a yazılmıştır. / Mu‘âviye: Mu‘âviyye B,E / Dahî bunıñ: bunuñ dahî C

⁷ 566a: — C // Râyet: dâye A / Ser-nigûn-i: ser-nigûn A

Gitdi elden şer^c -i muhtār geldi şerr-i rūzgār
 Tā sezā oldı ķılınca zulmile aşhāb u āl¹

Çarh-ı zālim bu ne rāydür kim Yezīdi şād idüp
 Virdiñ evlād-ı Resûle Kerbelāda her melāl²

Cem^c olup erkān-ı devlet çün Yezīde vardılar
 Didiler emriñe cümle ‘ālem itdi imtişāl³

570 Kaldı dört ādem ki anlar itmedi bey^c at saña
 Nāme yaz kim bey^c at itsünler saña budur me’āl⁴

İtmez ise taht-ı hükminden olan yirden çıkar
 Yoķşa virmez meyve-i bāğ-ı muhālifde nihāl⁵

Ol zemān içre Medīne hākimiydi hem Velīd
 Çün Yezīd iştidi anı nāmesin itdi risāl⁶

Yazdı ki atam Mu^c āviye vefât itdi bu ān
 Şimdi icrā-yı hükümet bil baña itdi vişāl⁷

¹ Şerr-i: şerr ü: A, şer^c -i B, / Elden: ālden B, anda C

² Kim: ki ; Şād: şāh C / Bu ne: çün E // Melāl: belā C, ī

³ Olup: idüp A, ī / Devlet: aħmak / Vardılar:vardı dil A // Cümle ‘ālem itdi:itdi cümle ‘ālem ;İmtişāl:imtişāl B

⁴ Ki: kim ī // 570: Nāme yazdı baña bey^c at eylesünler lā-maķāl C / Budur: bu durur A / Me’āl: mişāl B, ī

⁵ Yirden çıkar: yirde turmasun C // Yoķşa: yoħşa E / Meyve-i: meyve B,D / Bāğ-ı: bāğ E / Muhālifde: muhālifden C, ī

⁶ Hākimiydi: hākimi idi B, ī / Hem: — B, ī, ol C / İçre Medīne hākimiydi: Medīne içre hākim idi E // Nāmesin: Hüseyne E / Risāl: rişāl ī

⁷ Mu^c āviye: Mu^c āviyye B,E // Bil baña: baña ; Vişāl: İntikāl A

22A Atamîn vaqtinde bey^c at itmeyen dört kimseye
Di baña itsün itâ^c at bey^c atimde ittişâl¹

575 İtmez ise katl idüp başlarını gönder baña
Çün Velîd anı okıdı oldı hüzn-i bî-mişâl²

Didi yâ Rab ne ǵarâ^{'ib} vâkı^ca oldı baña
Ger muhâlif olsam ider hâlimi ǵayrı şikâl³

Ger itâ^c at itsem olur ǵahiretde çok^c azâb
Hâzır idi anda Mervân didi kim ey ǵüb-ǵışâl⁴

İtme ihmâl bu işi sen tîz Hüseyni hâzır it
Bey^c atin^c arz it Yezîdiñ ger dir ise bu muhâl⁵

Hâkimiñ hükmîn kıl icrâ furşatı fevt itme hiç
Ol Velîd didi getürûñ idelim bunı su^{'al}⁶

580 Vardılar kim cümlesi bir yirde hâzır oturır
Didiler kim sizi ister ol Velîd oliñ işâl⁷

¹ 574b: Didi baña eylesünler bey^c at hem ittişâl C / Di: didi İ

² Başlarını: hem başların C, İ, başını E // Okıdı: işitdi B / Anı okıdı oldı: oğudu anı oldı ; Bî-mişâl: bî-vişâl C / Anı: — E

³ Rab: Rabbi A // Şikâl: şikâr B,C

⁴ Hâzır: hâzır A, E, İ / İdi: itdi E / ǵüb-ǵışâl: ǵüb-ı ǵışâl A

⁵ Tîz: tiz B/Hâzır: ǵâhir A, hâzır E, İ // Arz it Yezîdiñ: arz-ı Yezîdiñ ;Dir ise: duya E /Muhâl: maḥâl C, E

⁶ Hiç: hiç B, E // İdelim: ideyüm C / Buni: anı E

⁷ 580: — C / Kim cümlesi: cümlesi ki A / Hâzır: hâzır A, E, İ // İşâl: vişâl E

Didiler bunlar Hüseyne kim bizi n'eyler Velîd
 Didi gördim vâkı̄c amda var durur bir iştigâl¹

Minberi Şâmiñ yıkılmış vâlî-i Şâm oldu bil
 Hâkim olmuşdur Yezîd kim geldi anîn çün ricâl²

Yāc nî bizden beyc at ister didiler ne maşlaḥat
 Didi hâşâ itmesün anı müyesser lâ-yezâl³

Her zühal nahsın felek şems itdi bedr oldu hilâl ?
 Mülk-i islâm içre tâ kim şâh olur ehl-i ȳalâl⁴

585 Kāc be-i adli yıkup büt-hâne yapdı ȳulmile
 Gel kıyâs it bu ne dürlü fīc l-i bâṭil bed-hayâl⁵

Mesnevī⁶

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün
 Geldi bir ādem yine anda hemân
 Didi kim Velîd sizi ister bu ân⁷

¹ Velîd: ol Velid A / Kim bizi neyler Velîd: ol Velîd neyler bizi E // Didi: didi Hüseyin A

² Minberi: menberi B,C,E,İ / Şâmiñ yıkılmış: yıkılmış Şâmiñ İ / Geldi anîn çün: anîn çün geldi A / Ricâl: rümmâl E / Yezîd kim: Yezidiñ İ

³ Maşlaḥat: maşlaḥat bu A / Didiler ne maşlaḥat: her ne maşlaḥatı var C / İster didiler: isterler İ // 582b: Didi hâşâ kim müyesser ide anı lâ-yezâl C / Didi: didiler A

⁴ 584: — E / Nahsın felek şems itdi: nahsın itdi şems-i felek A / Nahsın: tahsîn B,İ / Bedr oldu: bedri C // Olur: ola B

⁵ İle: ile ol adû A / Büt-hâne: pûṭhâne C, büḍhâne E // Bu ne dürlü: bozdılar E / Dürlü: hâldür İ

⁶ A,İ, Baḥr-i Mesnevī E, — B,C,D

⁷ Sizi ister: ister sizi A / Velîd sizi ister: ister Velîd sizi E,İ

Çün Hüseyn aña ķakıdı söyledi
Bu ne ta^c cıldür deyü hışm eyledi¹

22B İmdi sen git varayım andan yaña
Geldi ol ādem didi hāli aña²

Didi Mervān ey Velīd bu hāli bil
Hüseyin gelmez saña ahvāli bil³

590 Didi Mervāna Velīd kim bil ‘ayān
Ol yalan dimez gelür itme gümān⁴

Fī-Hakk-ı Na^ct-ı Hüseyin⁵

fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilūn
Gonca-i bāğ-ı vefādur Hüseyin
Gülşen-i mihr-i ‘aṭādur Hüseyin⁶

Mazhar-ı burc-ı sa^cādet ķameri
Maṭla^c-ı şems-i ziyādur Hüseyin⁷

¹ Hüseyin aña ķakıdı: aña ķakıdı Hüseyin A,B // Ta^c cıldür: ta^c cil durur E / Deyü: diyü C,İ

² İmdi: didi B / Git: gid E, İ / Ādem: dem ; Hāli: ahvāli E // Hāli aña: öñden şoña C

³ Āh Velīd hāli bil: ey Velīd kim bil saña B / Ey: āh ; Bu: — A // Saña ahvāli bil: ahvāli diyem saña B / Ahvāli: ahvālini İ

⁴ Dimez: itmez C / Yalan dimez: belādan dönmez E

⁵ A, Murabba^c B,İ, — C

⁶ 591-594:—E /Vefādur: vefā durur ; Hüseyin: Hüseyin C//‘Aṭādur:‘aṭā durur ; Hüseyin:Hüseyin C

⁷ Ziyādur Hüseyin: ziyā durur Hüseyin C

Mesnevi¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Böyle mü’min idi kim pāk-i^c tikād
Ehl-i beyt iderdi aña i^c timad²

Cānile ‘izzet iderlerdi aña³

Lutfile rağbet iderlerdi aña

595 Rāvī eydür ḥalkdı añdan ol imām

Aldı birkaç bile aḥbāb u ḡulām⁴

Didi kim siz ṭaşrada ḥāzır olıñ

Kaşd iderlerse baña yardım kılıñ⁵

Hem Resūlu’llāh ridāsin ol zemān

Boynına atdı yola oldı revān⁶

Hem ‘asāsin aldı çünkim vardı ol

Hem Velīdiñ hānesine girdi ol⁷

¹ A, İ, Kāfiye-i Beyt Bahri’l-Meşnevī D, — B, C, E

² Mü’min: zāhid C / İdi kim: idi ki A, B // Ehl-i beyt iderdi: iderdi ehl-i beyt D

³ İderlerdi: iderdi B

⁴ Eydür: ider B, D iydür C, eyder E / Ḥalkdı: ḥaldı A, ḫakıldı C, ḫalkıdı İ / Andan ol: anda C // Aldı: aldı andan E / Bile: dāne C / Aḥbāb-ı: aḥbābı C / ḡulām: temām C

⁵ 596: — C / Siz ṭaşrada: ṭaşrada siz A / ḥāzır: ḥāzır E, İ

⁶ Yola oldı: ve hem oldı D / Yola: hemān E

⁷ 598 ile 599 A’dı yer değişmiştir. / Kim: — C / Aldı: itdi İ

Gördiler şāh-zādeyi iclālile
Kıldılar ikrāmī istikbālile¹

600 Hāli ‘arz itdiler aña ser-te-ser
Ol Hüseyin aña didi kim bil haber

23A Böyle gizli bey^c at olmaz bil ‘ayān
Halkı cem^c it yarın eyle bir dīvān

Ben dahı yarın yine bunda gelem
Her ne sözüm var ise tibyān kılam²

Rāżı oldu ol Velīd diñle anı
Didi Mervān ey Velīd habs it bunı³

Yoķsa yarın gelmesi güçdür katı
Şimdi habs it gelmiş iken furşatı⁴

605 Çün Hüseyin işitti bu sözi hemān
Hışm idüp turdu yerinden ol zemān⁵

Didi kim kādir beni habs eyleye
Yā baña bir kem cevābı söyleye⁶

¹ Gördiler: getürdiler E

² 602: — C / Tibyān: beyān D, E, İ

³ Ey Velīd habs it bunı: habis eyle sen bunı C

⁴ Yoķsa: yoksa A // Gelmiş iken: terk idinme A

⁵ 605: — E /Bu sözi: bunı A // Turdu: durdu B, D

⁶ Eyleye: itmeye A, İ // Bir kem: kimdir bu C, kimdir D

Bir yüzini şimdi pür-hün iderem
 Kanile toprağı gülgün iderem¹

Hem Velîde didi kim diñle maķāl
 Bil benim ibn-i Resûl-i zü'l-celâl

Burc-ı eflâkte hümâ-yı devletim
Kabe kavseyne irüpdür rif' atim²

610 Ol Yezîd hümâri hem fâsıkdurur
 Bey' at itmek yâ nice lâyıkdurur³

Çün işitti taşrada olan ricâl
 İstediler kim girüp ide kıtal⁴

Taşra çıktı çün Hüseyni gördiler
 Bilesince hânesine vardılar⁵

Didi Mervân çok haṭâ kıldıñ bu dem
 Yâ n'içün habs itmediñ sen bunı hem⁶

Ol Velîd didi ki hâşâ ben anı
 Nice habs idem n'içün dirsiñ buni⁷

¹ İderem: eylerem C // Kan ile toprâğı: tobrağı kan ile D / Toprağı: tobrağı A, E / Gülgün: gülhün İ

² Eflâkde: felâketde A / Devletüm: dilne 'im? E // İribdür:irişür İ / "İki yay arası" (bk. Necm, 9)

³ Hümâri: hammâr B, hummâru D, hammâri İ

⁴ Ola: ide A, eyde İ

⁵ Çıktı çün:çıkdılar hem E // Vardılar: geldiler A,B

⁶ 613: — İ / Haṭâ: haṭâ A, 'atâ C / Kıldıñ: kıldık D, E // Sen: — A / N'içün: nice D / Sen bunı hem: buni hem A, buni sen C, buni bu dem D, E

⁷ Anı: buni C // Dirsiñ: dirseñ E, İ

615 Ger Yezid virse cihān mülkin baña

Yine zerre deñlü ƙaṣd itmem aña¹

23B Ehl-i beyte kim bugün itse cefā

Haşm olısar yarın aña Muṣṭafā²

Murabba'³

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Müslimān olan döker mi āl-i Ahmed ƙanını

Ehl-i beyte ƙaṣd ider mi isteyen ՚imānını⁴

İtmez evlād-ı Resūle dünyāda kibr ü riyā

Āhiretde kim dilerse Kibriyā ihsānını⁵

Bahr-i Meşnevi'⁶

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Hem bu sözi söyler iken ol sehī

Ol Yezidden geldi bir nāme dahı⁷

620 Şöyle yazmış bundan akdem bir peyām

Gelmedi ol nāmemizden bir kelām⁸

¹ Yine zerre deñlü: zerre deñlü yine A, C / Zerre: zere İ

² Bugün itse: itse bugün A // Aña: anda C / Yarın aña: aña yarın D / Olısar: olu ısar E

³ A, Ƙāfiye-i Beytü'l-Murabba' D, Beyt E, — B,C,İ

⁴ İsteyen: terd idüp B

⁵ 618: — C / Evlād-ı Resūle: āl-i Resūle kim ki A

⁶ E, — A,B,C,D,İ

⁷ Yezidden: Yezidān E, Yezit İ

⁸ Bundan akdem: şimdiye dek A // Nāmemizden: nāmemize A / Kelām: peyām C

Şimdi nāmem vāşıl olinca saña
Kes Hüseyiniñ başını gönder baña¹

Bey^c at ider[i]se rāydür bī-gümān
Bey^c at itmez[i]se қatlı eyle hemān²

Ol Ebū Bekr oğlı ‘Abdu’llāh ile
Hem Zübeyriñ oğlın öldürme bile³

Çanda varırsa buluram anları
Her zemān icrā қıłaram anları⁴

625 Lākin ol imām Hüseyiniñ başını
Kes baña gönder kūtāh it yaşını⁵

Ol zīrā sağ olsa bu aḥvāli bil
Cümle һalқ aña uyar bu һāli bil⁶

Hiç baña itmez itā^c at kimse hem
Bey^c at itmezse baña қatlı it bu dem⁷

¹ 621-633: — C

² İder[i]se: eylerse D / Rāydür: eydür A, rā'yidir D, zābiddür E// Bey^c at itmez[i]se: ger itmezse anı A
³ Oğlin: oğlunu A, oğlu D / Öldürme: öldür tā E

⁴ Varırsa: varısam B, varsam D / Anları: ben anları D // Zemān: zemānda A / İcrā: içre İ

⁵ Yaşını: işini D

⁶ Olsa: olursa ; Aḥvāli: һāli D // Һalқ: һalқ A / Bu һāli: aḥvāli

⁷ İtmez itā^c at: itā^c t itmez E // İtmezse: itmez B, İ

Çün oğkıdı ol Velîd bu nâmeyi
Añladı cümle muharrer hâmeyi¹

Didi virse ol Yezîd-i bî-vefâ
Baña dünyâyi aña itmem cefâ²

Beyt³

24A   *fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün*
 630 Hâşâ li’llâh mülk-i dünyâ içün idem dîni terk
 İtmişem āl-i Resûle tâ ezelden kîni terk⁴

Ben *elestü’c* ilmini fehm eyleyüp didim *belâ*
 Tâ ki ol rûz-i belâda eyleyem tahzîni terk⁵

Mesnevi⁶

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün
 Ol Yezîdiñ aldı ol bed-hâmesin
 Çün Hüseyne arz ider ol nâmesin

¹ Bu: hem E // 628b: Cümle añladı sergüzeştin hâmeyi E / Muharrer: sereşk-i B,İ / Cümle muharrer: sereşki cümle D

² Cefâ: hiç cefâ

³ E, Kâfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — A,B,C,

⁴ İdem: itmem D // Kîni terk: ikrarı berk A

⁵ Eyleyüp: idüp E / Belâ: hem belâ D / “*Elestü bi-rabbiküm / Ben sizin Rabbiniz değil miyim*” hitabına ruhların “*belâ/evet*” dedikleri meclistir. // Rûz-i: sîr-i D, sîrr-i E / Belâda: cezâda B, belâdan D / Eyleyem: eylesem D,E

⁶ A, Kâfiye-i Beytü'l-Mesneviⁱ D, Bahî-i Mesneviⁱ E, — B,C,İ

Didi kim hāşā saña ben ķaşd idem
Yā ṭarīk-i cehle māl içün gidem¹

*Murabba^c*²

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
Kim nażarla rūy-i pākiñ gözleyen göz kör olur
Yā cemāliñ şem^c iniñ a^c dāsı dil bī-nūr olur³

635 Rūz-i mahşerde mu^c ayyen kim saña ķılsa ǵaraż
Raḥmet-i Haķdan şefī^c -i Muştafādan dūr olur⁴

*Mesnevi^ī*⁵

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
Korķaram ammā ki ṭuyar ol la^c īn
Gönderir bir ʐālimi bunda hemīn⁶

Şoñra elden gide cümle iħtiyār
Bir tedārik eyle sen ey baħtiyār⁷

¹ Kim: ki E / Hāşā: hāşā ki A // 633b: Māl içün mi ol ṭarīk-i cehle gidem A / Cehle: cehli E

² A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,İ

³ 634-635: — E // Dil: hem D

⁴ Ȇaraż: Ȇaraş B, Ȇaraż C / Mu^c ayyen: mu^c īn İ

⁵ A, Kāfiye-i Beyt Baħrū'l-Meşnevī D

⁶ 636 ile 637 C'de yer değişmiştir./Ol: o B/Ammā: tā ;Ol: hem ol C ;Atañ İ / Ȇuyar: duyar B,C,E,İ, dutar D

⁷ 637a: Cümle iħtiyār sonra elden gider E / Elden gide: gide elden C / Gide: gider A // Ey: — A / Eyle: ile İ / Baħtiyār: iħtiyār E

Ğāfil olma sen şakın ey ser-firāz
 Şimdiden gör ķaydı ey nūr-ı hicāz¹

Murabba‘²

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
 Şāh olanlar fitne-i bed-h̄āhiñ olmaz gāfili
 Şīr olanlar h̄ile-i rubbāhiñ olmaz gāfili³

640 Ğaşb u gārāt içün olur kārbāna intizār
 Her h̄arāmī reh-güzār-ı cāhīn olmaz gāfili⁴

Kāfiye-i Beytü'l-Mesnevi⁵

24B   *fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün*
 Çün Hüseyin anı işitdi kāmkār
 Bildi kim ol Kerbelā içün bu kār⁶

Lā-cerem taķdīr olan ider zuhūr
 Māni‘ olmaz tedbīr-i ķalbi tāhūr⁷

¹ Nūr-ı hicāz: nūr hicāz C

² A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

³ 639-640: — E / Rubbāhiñ: rubāhiñ B,C, rebbahīn İ

⁴ Ğasb ü: ǵasb-ı B, C, İ / Kārbāna: kārbāniñ B // Reh-güzār-ı: reh-güzāriñ C,D

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Hüseyin anı: anı Hüseyin D, E

⁷ Tedbīri: tedbīre A / Tāhūr: zuhūr E, İ

Murabba ¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Her umur takdir ola tedbir yo кудur ihtiyac

Çunki takdir olmaya tedbir ile olmaz 'ilac²

Tarik-i şeb şem^c-i efruzdan su^cā^cı bulmadı

Su^cle-i h^vurşidi rüsen itmedi nür-ı sirac³

Mesnevi ⁴

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

645 Sabr kıldı gice irisdi 'ayān

Ravza-i peygam-bere oldı revān⁵

Ağlayarak ravzaya vardı imām

Yüz sürüp ḫobrağına virdi selām⁶

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 643-644: — E / İhtiyac: ihtiyac A // Olmaya: olmayana C, olmasa D / Tedbir ile: tedbiri C, tedbire D / 'ilac: ihtiyac D

³ H^vurşidi: h^vurşid B, h^vurşidi C,

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, — B,C,E,İ

⁵ Peygam-bere: peygam-per İ

⁶ ḫobrāgına: ḫoprāgına B,C,İ ḫobrağa D / Selām: es-selām D

Eş-Salātu Ve's-Selāmu 'Aleyke Yā Resūla 'llāh 'Azze ve Celle¹

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Es-selām ey maṭla'-1 envār-1 Deyyān es-selām

Es-selām ey mazhar-1 esrār-1 Rahmān es-selām²

Es-selām ey sāhibü'l-mi'rāc u furkān-1 livā

Es-selām ey behter-i mahbūb-1 subhān es-selām³

Ben Hüseynem yüz sürüp dergāha geldim ağlayu

Ḳıl meded ey menba'-1 in'ām-1 ihsān es-selām⁴

650 Ben Hüseynem kim baña emr itdiñ ümmet hıfzını

Ben Hüseynem kim didüñ seyyid-i şubbān es-selām⁵

Şimdi zālim ümmetiñ gör kim neler kıldı baña

Bī-kesem raḥm eyle Ḳıl derdime dermān es-selām⁶

Mesnevi⁷

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ol gice şubha degin kıldı namāz

Zikr ü tesbih eyleyüp itdi niyāz⁸

¹ A, Kāfiyetü's-Selām İllā-Ravżatü's-Seyyidü'l-Enām D, Beyt E, — B,C,İ

² Envār-1: — D / Envār-1 deyyān: deyyān-1 envār E

³ M'rāc u: mi'rāc A,B / Furkān-1 livā: furkān es-selām C,E // Mahbūb-1: mahbūb B,E

⁴ 649: — C / İn'ām-1: in'ām B,İ / İn'ām-1 ihsān: ihsān in'ām E

⁵ Kim: ki A, cün C // Kim: ki A / Seyyid-i şubbān: şubbān-1 cinān D, şubbān-1 seyyid E

⁶ Kim:—A, ki D / Ümmetiñ: ümmet ;Gör ki: görünü E // Raḥm eyle: hem raḥm Ḳıl C/Eyle Ḳıl: eyleyüp D,E

⁷ A, Kāfiye-i Baḥrū'l-Meşnevī D, Baḥr-i Meşnevī E, — B,C,İ

⁸ Zikr ü: zikr-i B,C,E

25A   Giceye degin yine ālī-cenāb
                 Ağladı kıldı namāz çün itdi hāb¹

Vāķī‘ asında görir fajr-i cihān
                 Nūr-ı zulmet makşad-ı zāhir nihān²

655 Cümle ervāh-ı nebī hāzır olup
                 Bağrına başdı Resūl anı gelüp³

Didi çeşmim nūri mażlūmim benim
                 Ey ciger-güše-i ma‘ şūmim benim⁴

İşde geldi Kerbelānīñ günleri
                 Şād olısar ümmetim azgünları⁵

Murabba‘⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
                 Geldi ey mażlūm irışdı va‘ degāh-ı Kerbelā
                 Tā seniñ ḫanıñla rengin ola cāh-ı Kerbelā⁷

Muntazır olmuş saña Zehrā Hasanla Murtezā
                 Ḥurī giłmān intiżār oldı be-rāh-ı Kerbelā⁸

¹ Āl-i: ol āl-i A // Degin: dek C / Çün itdi: eyledi C

² Vāķī‘ asında: vāķī‘ ada C / Görür: görüdö ol B / Cihān: cihānı A, C

³ Cümle: cümleten ;Ervāh-ı: rūḥ-ı C/Hāzır: hāzır A,E, zāhir B//Gelüp: görüp A / Resūl anı: anı Resūl C,D

⁴ Mażlūmim: mażlūm E // Güše-i:gūşem A,C,E / Ma‘ şūmim: makşūdim E

⁵ 657: — C / İşde: işte A // Şād: şāz D

⁶ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, Beyt E, — B,C,İ

⁷ Rengin ola: ala rengi C / Cāh-ı: ḥāk-i B

⁸ Hasanla: Hasan hem C, Hüseyin-i D / Zehrā: hem Zehrā E // Ḥurī: ḥurili A / Berāh-ı: rāh-ı C

Mesnevi¹

fā‘ilātūn fā‘lātūn fā‘ilūn

660 Bil yalandan müslimānim ben diyen

Zāhirā ehl-i īmānim ben diyen²

Akıdalar Kerbelāda ķanını

Öldire evlādiñi iħvāniñi³

Haşā kim anlar degildür ümmetim

Anlara irmez naşib-i şefkatim⁴

Cün Hüseyin işitti didi yā Resūl

N’ola ger itseñ mülākātim ķabūl⁵

Bir du‘ā kıl kim bulam ‘uqbayı ben

Görmeyem şimdengirü dünyayı ben⁶

665 Ol Resūlu’llāh didi kim ey püser

Bil şehādet rütbesi büldān-ı ser⁷

¹ A, Kāfiye-i Baḥrū'l-Meşnevī D, Beyt E, — B,C,İ

² Müslimānim ben: ol Müslimānim D

³ Evlādiñi iħvāniñi: iħvāniñi evlādiñi B, evlād-ı enşāriñi C, oğlunu iħvānını D / Қanıñi: қanını E

⁴ Haşā: haşā A, haşā D

⁵ 663a: Didi cün kim ol Hüseyin yā Resūl D / Yā: — A // İtseñ mülākātim: mülākātim itseñ C / Mülākātim: mürācātim D

⁶ Şimdengirü: şimdāngerü D, şimdigirü İ

⁷ Püser: beşer E, büser İ // Rütbesi: rütbesidür A / Büldān-ı: büldān B, bildān E / Ser: eser E, ben İ

25B

Şimdi dünyā görmek a^c lādur saña
 Hem şehādet bulma^k evlādur saña¹

Bunu dirken baķdı ol dem şehryār
 Gördi giysū-yı şerīfinde ǵubār²

Didi ey şāh-ı risālet ne ‘aceb
 Bu ǵubārlar ne ‘alāmet ne sebeb

Didi kim ey nūr-ı dīdem diñlegil
 Bu ǵubār-ı Kerbelādur şöyle bil³

670 Çün uyandı uyķusından ol imām
 Otırup fikr eyledi anda temām⁴

Gāhi^ı vaşl-ı yārına hürrem olur
 Gāh firāk-ı āl ile pür-ǵam olur⁵

Didi varup Mekkeye bulam vişāl
 Andan idem Kerbelāya intikāl

Yol tedārikin görüp ol kāmkār
 Mekke şehrinde ide ya^c nī қarār⁶

¹ Şimdi dünyā görmek: böyle görmek şimdi A

² Dem: — A,E // Şerīfinde: şerīfinden A,E,İ

³ Didem: ‘aynūm İ / Diñlegil: söylegil C

⁴ Temām: imām İ

⁵ Gāhi^ı: gāh E / Yārına hürrem: yār ile ḥandān D,E / Āl ile: āl E

⁶ Tedārikin: tedārikini; Ol: — D // Şehrinde: şehrine A

Geldi yine ravża-i peygam-bere
El-vedā^c itdi gelüp ol servere¹

Vidā^ciyye²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
675 El-vedā^c ey ‘ālimü’l-^cilm-i hidāyet el-vedā^c
El-vedā^c ey hātime’s-sırr-ı risālet el-vedā^c³

El-vedā^c ey gevher-i gencīne-i *nūn ve’l-kalem*
El-vedā^c ey ma^c den-i luṭf-ı ‘ināyet el-vedā^c⁴

El-vedā^c kim hem-dem oldı firķatiñ ġayrı baňa
El-vedā^c kim ḫalmadı vuşlatda rāhat el-vedā^c⁵

Merķadıñ şemsinde ḥälā şemmedār olmuş idim
Ġayrı buldım ḥasret-i şeb tā kiyāmet el-vedā^c⁶

Mesnevi⁷

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Çıkdı andan ol emīre’l-mü‘minīn
Anası ravżasına geldi hemīn⁸

¹ El-vedā^c itdi gelüp: el-vedā^cı eyleyüp C

² A, Kāfiye-i Vedā^c-ı Hüseyin İlā-Ravża-yı Cedd D, Beyt E, — B,C,İ

³ ‘ālimü’l: ‘ālemü’l D // Hātime’s: ḥātem-ü C, ḥātemü’s D

⁴ 676: — C / Gevher-i: — E / Gencīne-i: gencīne-i İ / “68, Kalem sure sine telmihtir.”

⁵ Hem-dem: her dem ; Firķatiñ: — C / Hem-dem: himmet E, hemden İ // Vuşlatda: vuşlat-ı İ

⁶ Şemmedār: şemme-i dār E / İdim: idem İ // Tā: — A, nā İ / Şeb: şebbi E

⁷ A, Kāfie-i Baħrū’l-Mesnevi D, Baħr-i Meşnevi E, — B,C,İ

⁸ Geldi hemīn:vardı yaķīn C

680 Çünkü Zehrā ravżasına girdi ol

Ağluyarak hem selāmin virdi ol¹

Kāfiye-i Beytü's-Selām 'Ale'z-Zehrā ²

26A

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Es-selām ey bā' iş-i naḳd-i ḥayātim es-selām

Es-selām ey vāriş-i maḥzūn-i zātim es-selām³

Es-selām ey māder-i şefkat-bihārim es-selām

Es-selām ey māye-i gevher-necātim es-selām⁴

Hażret-i Fāṭimatü'z-Zehrāniñ Selāma Kiyāmi ⁵

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Çün selām virince bil ol ser-firāz

Merķadından geldi hem böyle āvāz⁶

Şöyle geldi kim 'aleyküm es-selām

Ey benim oğlum ciger-guşem imām⁷

¹ Ravżasına: hānesine C

² D, Beyt, E, — A,B,C,İ

³ Naḳd-i: nefş-i C, naḳd ü İ / Bā' iş-i naḳd-i: ba' iş-ü naḳd-ü E // Vāriş-i maḥzūn-i: vāriş-ü maḥzūn-u C / Vāriş-i: vāriş-ü ; Zātim: zimmetim E

⁴ Bihārim: vişālim C // Gevher: gevfer-i E

⁵ Kāfiye-i Bahṛü'l-Meşnevī D, Bahṛ-i Meşnevī E

⁶ Selām: selāmi C / Bil: — B / Ol: ey D, E / Hem böyle: böyle bir E

⁷ Benim: — E

685 İntizârim vaşlına çokdan beri
 Dîdebânım aşlına çokdan beri¹

Bil yakın geldi ki idüp intikâl
 Kerbelâda bulasuñ vecd-i vişâl²

Murabba‘³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Gitdi firkat intizâri geldi vuşlat günleri
 Tâlibe maşlûb irişe ola şohbet günleri⁴

Cân virüp vâşıl olısar cânile cânâna cân
 Tâ ki ġayrı olmaya arada fürkat günleri⁵

Mesnevi⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 El-vedâ‘ itdi imâm ol servere
 Geldi yine ravża-i peyğam-bere

690 İtdi tecđid-i ziyâret hem vedâ‘
 Geldi andan yola girdi bî-nizâ⁷

¹ 685-686: — İ / Aşlına: vuşlına E

² Vecd-i: vecd ü A, ceddiñe E / Ki idüp: idesin C / İdüp: idem D

³ A, Kâfiye-i Baħr-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

⁴ 687-688: — E / Firkat: — ; Geldi: geldi hem D

⁵ Olsar: oluñca D

⁶ A, Kâfiye-i Baħr-i Beytü'l-Meşnevī D, — B,C,E,İ

⁷ İtdi: — C / Vedâ‘: el-vedâ‘ A

Mâh-ı şâ^c bân idi dördinci günü
 Râhi^ī oldu ol sa^c âdet düzgini¹

Bilesince bindi ensâbı temâm
 Ol Medîne ķavmi aħbâbı temâm

26B Anlara anda vedâ^c itdi hemâن
 Oldı çünkim Mekke yolına revâن²

Yolda giderken imâm gör niyyetin
 Nakl iderdi hâl-i Mûsâ hażretin³

695 Mekr Fir^c avna bakup itdi firâr
 Tağlarıñ başında iderdi ķarâr⁴

Gâh İbrâhimi söylerdi ‘ayân
 Şerr-i Nemrûddan kaçup ol bî-ziyân⁵

Bâdiyelerde gezer hayrân idi
 Қalbi vâlâ gözleri giryân idi⁶

Ya^c nî dimekdür ki ideyim beyân
 Haқ katında kim ki maķbûldür hemâن⁷

¹ Râhi: ‘âzim A, râži C / Ol: — ; Düzgüni: rûz-i günü C, İ / Düzgüni: düngüni D

² Anda vedâ^c itdi hemâن: vedâ^c itdi ol imâm C / Hemâن: hemâن ol A // Çünki Mekke yolına: anda yola oldı C / Revâن: revâن ol A

³ Niyyetin: n’eyledi ; Hażretin: hażreti İ

⁴ İtdi: idüp B, iderdi C

⁵ Nemrûddan: Nemrûtdan E, İ / Қaçub ol bî-ziyân: kaçardı bir zemân C / Şerr-i: sirr-i ; Ziyân: riyân E

⁶ Hayrân idi: hayvân gibi E // Vâlâ: vâlih İ / Giryân: hayrân B / İdi: gibi E

⁷ Ki: kim B ; — C / İdeyim: ideyüm ben C // Hemâن: ‘ayân C

Her belâyi virdi aña Kirdgâr
 Her ķažāya ķıldı ol şabır-ı ķarār

Beyt¹

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün
 700 Çün belâdur iktîzâ-yı enbiyâ
 Hem belâdur ibtidâ-yı evliyâ

Her beliyyât-ı tarîke ķıl sefer
 Kim belâdur reh-nümâ-yı Kibriyâ²

Bir iki gün ķıldı çün râhi ķaṭı⁴
 Yolda ‘Abdu’llâh gelür İbn-i Muṭî³

Bil gelürdi Mekkeden hem ol ħubâb
 Tâ Medîneye gide diñle cevâb⁴

Çün Hüseyni gördü yolda ol hümâm
 İndi atından varup virdi selâm⁵

705 Didi ey seyyid-i evlâd-ı Resûl
 Bir sözim vardır saña eyle kabûl⁶

¹ A, Murabba^c B, Қâfiye-i Beytü'l-Müseddes D, — C,E,İ

² Kim: hem A

³ Bir iki gün: ķıldı bir gün A // ‘Abdu’llâh gelür: gelür ‘Abdu’llâh A

⁴ Hem: — A, E / Mekke: Kûfe B / Ҳubâb: cenâb C, aħbâb D // Tâ: —; Gide: giderdi C / Cevâb: tâb A

⁵ Gördi yolda ol hümâm: ol yolda gördü A / Hümâm: imâm B,E,İ / Hüseyni gördü: gördü Hüseyni ;Ol: — E // 704b: Atından inüp hem selâmin virdi A / Varup: yire C

⁶ Vardır: var D, E / Eyle: eylerseñ D, eyle dir E

Gerçi her sıร keşf olur senden baña
Hem naşihat terk-edeb benden saña¹

Lakin iżhār-i firāset bu peyām
Muķteżādur hem şadākāt bu kelām²

27A Mekkeye varinca i‘lāma saña
Kūfe şehrinden gelür nāme saña³

İdeler ya‘ni bunı қavl-i қarār
Kim saña bey‘ at ide her kim ki var⁴

710 Anlarıñ ol sözine bakma şakın
Mekke şehrinden otur çıkışma şakın⁵

Zīrā ben gördim bilürem anları
Bi-vefā yok ahdile peymānları⁶

Ehl-i Mekke hem saña uyar yakīn
Çünkü sensiñ muķtedā-yı ehl-i dīn⁷

¹ Edeb: idüp C, D, E // Saña: baña C

² Firāset: ferāset B, C, D // Muķteżādur: muķteżā-yı C

³ İ‘lāma: i‘lāmı C, a‘lāma D, ağlāma E // Kūfe şehrinden: Kūfeden hem C

⁴ Buni: bir C / İdeler: iderler A,C // Kim saña bey‘ at ide: saña bey‘ at ideler B / İde her: iderler C

⁵ Ol: — C, Sen İ / Bakma: sen bakma C // Mekke şehrinden otur: otur Mekke şehrinden A / Şehrinden: şehrinde İ / Otur: diyü D, oṭur İ

⁶ Ben gördim bilürem: ben ki gördim hem anları A, gördim bilürem ben C, gördüm bi-vefādır D / Zīrā ben: ben zīrā B, İ // Ahd ile: ahdine D

⁷ Hem saña uyar: saña uyar bil C // Muķtedā-yı: muķteżā-yı A

Çün imām işitdi bu sözi hemān
Didi söziñ töğridir yokdur gümān¹

Çünküvardı Mekkeye ‘ālī-cenāb
Karşu geldi ehl-i Mekke şeyh ü şābb²

715 Merhabā kıldılar a‘zām-ı şūhūr
Müntehā kıldılar ikrām-ı tāhūr³

*Hażret-i İmām Hüseyne Sehliyyeten Kiyām Olinan Merhabā*⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Merhabā ey seyyid-i sādāt-ı ikrām merhabā
Merhabā ey mesned-i ārā-yı akḍām merhabā⁵

Merhabā ey şāh-ı kişver rütbe-i sīmurğ-ı kāf
Merhabā ey āşiyān-ı rükn-i İslām merhabā⁶

Ka‘be-i vaşlıñ müzeyyen eyledi Merve Şafā
Geydiler hüccāc-ı ‘uryān lutf-ı iħrām merhabā⁷

¹ İmām: īmām A, D, E // Töğridur: doğridır B

² Şeyh ü: şeyh-i B, şeyh ī

³ A‘zām-ı: a‘zām-ı A, a‘zām B, i‘zām-ı D, ī, a‘zām-ı E // Tāhūr: tūhūr B, C, D, zūhūr E, ī

⁴ A, Kāfiye-i Ta‘ziye Ehl-i Mekke El-İmām Hüseyin D, Beyt E, — B,C,İ

⁵ İkrām: kirām A // Akḍām: iķdām B, C, D, aķdem ī

⁶ Āşiyān-ı: āşinā-yı B

⁷ Müzeyyen: müzeyyen mu‘ayyen A / Merve: Mevre-i E // Geydiler: geldiler A

Cāh-ı zemzem dīdeden dökdi sürüründen sereşk
Buldı şerminden Hacer Esved siyāhfām merhabā¹

*Mesnevi*²

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

720 Çünkü şondı menziline ol imām
Mekke ehli geldi cümle hāss u 'āmm³

Her namāzda iktidā itdi ķamu
Bey⁴ at idüp cān fedā itdi ķamu⁴

27B Rāvī eydür hākim-i Mekke 'ayān
Sa⁵ d İbn-i 'Āş idi hem ol zemān⁵

Ol Yezide tābi⁶ idi gör ani
Çünkü bu hāli görüp ķorķdı cāni⁶

Mekkeden ķıldı Medīneye firār
Yazdı bu hāli Yezide nā-bekār⁷

¹ Sürüründen sereşk: sereşk-i sürür A / Sereşk: semāk C, şular D, sereşk İ // Hacer: Hacerü'l ; Siyāhfām merhaba: oldu çāk C / Fām: ķām A,E, hām D / Şerminden: şereminden ; Siyāh: — E

² A, Kāfiye-i Beyt Bahri'l-Meşnevī D, Bahri Meşnevī E, — B,C,İ

³ Geldi cümle: cümle geldi C

⁴ İtdi: itdiler C // İdüp: itdiler C, itdi D / İtdi: idüp C

⁵ 722-1035: — İ / Hākim-i Mekke: Mekke hākimi C / 'Ayān: hemān A

⁶ Gör: bil C // Çünkü: çün ; Görüp: görüben C

⁷ Қıldı Medīneye: Medīneye ķıldı A,B / Firār: ol firār A, ķarār D // Nā-bekār: ol nā-bekār A

725 Çünkü bey^c at itmeyüp ol ser-firāz
Geldi Mekke şehrine şāh-ı Hicāz¹

Her yakaya şāyi^c oldu bu һaber
Bildiler aḥvāli cümle ser-te-ser²

Tā kivardı Kūfe şehrine peyām
İtmemiş bey^c at Yezīde ol imām³

Mekke şehrinde қarār itmiş bu dem
Başına cem^c eylemiş a^c yānı hem⁴

Bu һaber çünküm sahīhdür bildiler
Kūfe ehli bir yire cem^c oldılar⁵

730 Didiler biz isteriz kim gelsün ol
Şāhımızdur hem bizim āl-i Resūl⁶

Cümlemiz hem bey^c at ideriz aña
Cān virüp hem^c izzet ideriz aña⁷

Bu Yezīd fāṣikdurur biz n'idelim
^cAhd idüp aña iṭā^c at idelim⁸

¹ Bey^c at itmeyüp ol: imām bey^c at itmez A // Şāh-ı: nūr-ı A, ehl-i B

² 726: — A / Yakaya: yakadan C // Aḥvāli: bu һāli C

³ Bey^c at Yezīde: Yezīde bey^c at D

⁴ 728 C'de 732'den sonra yazılmıştır. / İtmış: itmişdür A // A^c yānı: e^c abātını A

⁵ Çunkim:çünkü C,D/Bildiler:cümle bildiler A//Cem^c oldılar:çünkü geldiler A,hem geldiler D,çün geldiler E

⁶ Biz isteriz kim: kim isteriz biz B,D / İsteriz: dilerüz C // Hem bizim āl-i: bizim evlād-ı A

⁷ Hem: hep A, — C,D / Aña: biz aña C

⁸ İdüp: idüben ; İṭā^c at: bey^c at C

Murabba^c ¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Leyl-i küfre kim bağıştır imān nehārı var iken

Kim sever berd-i şitāyi nev-bahārı var iken²

Rūy-ı yāri seyr iden mekr-i rakībi n’eylesün

Kim görür hārını ḡonca iştihārı var iken³

Kāfiye-i Beyt Bahri’l-Mesnevi⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

735 ‘ Ahd-i peymān itdiler kim ol zemān

Biz Hüseyne bey^c at ideriz ‘ ayān⁵

Gayrı halķdan gayrı bil yetmiş nefer

Cümlesi a^c yān idi ehl-i zafer⁶

28A

Meclis-i Kādiide itdiler yemīn

Kim Hüseyni isteriz gelsün hemīn⁷

İtmeyiz bey^c at Yezīde biz bu ān

Bey^c at itdik isteriz anı ‘ ayān⁸

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 734: — C, 733-734: — E // Kim: — ; Şitāyi: şitābı A

³ İden mekr-i rakībi: iderken ol rakībi A

⁴ D, — A,B,C,E,İ

⁵ ‘ Ayān: hemān B,C

⁶ Gayrı bil: başka C, başka yüz E

⁷ Yemīn: yemīn hem A // Kim: biz ; Hemīn: hemen-dem A

⁸ Bey^c at Yezīde: Yezīde bey^c at E

Çünkü böyle itdilerdi ittifâk
Nâme yazdilar Hüseyne bî-nifâk¹

740 Yazdı kim sensin Emîre'l-Mü'minîn
Âl-i Aḥmed hem imâme'l-müttekeñ²

Medḥal-i ḋadd-i imâm iṣnâ-'aşer
Efdal-i evlâdî eṣrâfî'l-beşer³

Ol Yezîd fâsıkdurur a' dâ-yı dîn
Düşmân-ı evlâd-ı hâatme'l-mürselin⁴

İtmeyiz aña itâ'a at cümlemiz
Şimdi bulmuşdur hidâyet cümlemiz⁵

Tâ saña bey'a at ideriz bu zemân
Sen dahı bu cānibe hem ol revâن⁶

745 Hâk-i pâkiñle müşerref olalım
' Adl-i râyiñle müşerref olalım⁷

¹ Bi-nifâk: ol bî-nifâk A / Böyle itdilerdi: böyle böyle itdi B, bunlar böyle itdi C,E // 739b: Çün yazdilar Hüseyne nâme ittifâk D, Hem Hüseyne nâme yazdilar ittifâk E

² 740-741: — C / Yazdı: yazdilar ; Emîre'l-Mü'minîn: ol Emîre'l-Mü'minîn A / Sensin: sensiñ B

³ Medḥal-i: cedvel-i ; imâm iṣnâ: imâmü'l-iṣnâ A / 'Addi imâm: ' addi ve hem D // Eṣrâfî'l: ol hâyru'l A
⁴ A' dâ-yı: aġdâ-yı A, i' dâ-yı B

⁵ Cümlemiz: cümlemiz hemân A // Cümlemiz: cümlemiz 'ayân A, cānimuz C

⁶ Bu: biz bu A // Hem ol: olgil C, ol hem D

⁷ Olalum: olalum ey şâh A // Olalum: olalum ey mâh A

*Murabba^c*¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Vaqtidür kim açıla gül geldi eyyām-ı bahār

Fesh olup yevm-i şitā çün nev-bahār itdi karār²

Vaqtidür kim ‘arz ide dil-ber cemālin ‘aşığa

Haylı demdir çeşm-i hūnim bezm olupdur intizār³

*Kāfiye-i Beyt Bahri’l-Mesnevi*⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Nāmemiz vāşıl olur ise saña

‘Azm idüp gel Kūfe şehrinden yaña⁵

Ol Yezidiñ hākimi Nu‘mān Beşir

Bir že‘if bi‘çāredür ey merd-i şir⁶

750 Sen gelince Kūfeye hem ey imām

Biz anı iħrāc ideriz bil peyām⁷

28B

Cümlemiz yoliñda cān itdik fedā

Sen bizi tek itme vaşlıñdan cüdā⁸

¹ A, Kāfiye-i Beyt Bahri’l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 746-747: — E

³ Hūnim bezm: hūn-rīzim B / Bezm olupdur: aķidub hem C

⁴ D, — A,B,C,E,İ

⁵ Olur ise: olursa A,E // Kūfe şehrinden: sen de Kūfeden C

⁶ Nu‘mān: Nuğmān B,E // že‘if: že‘if-i ; Ey: ol ; Şir: pīr A

⁷ Hem: bil D,E / Ey: yā C

⁸ 751: — C / Cān itdik: itdik cān A// Tek itme: eyleme tek A

‘Abdu’r-raḥmān İbn-i ‘Abdu’llāh ile
Gönderirler nāmeyi hem-rāh ile¹

Anıñ ardınca idüp Şīti revān
‘Urve İbn-i Kāysi gönderdi hemān²

Rāvī eydür yüz yigirmi nāmeyi
Gönderirler ol şadākat hāmeyi³

755 Çünkü şeh-zāde bu aḥvāli görir
Nāmelerde yazılan kāli görir⁴

Kūfe ehlinde şadākat var bilür
Gerçi ol yirde şehādet var bilür⁵

Kūfeye çün gitmege itdi murād
Anda rāḥat itmege itdi murād⁶

Çün bu kışşa burada olsun temām
Şoñra Müslimi beyān idem hemān⁷

Okiyanı diñleyeni yazanı
Raḥmetiňle yarlıgağıl yā gānī

¹ Nāmeyi: hāmeyi E

² İdüb Şīti: Şīti idüp A / Şīti: Biti E // Kāysi: Kāysi A,B,D,E

³ Eydür: ider B, idür C, ider D,E

⁴ Şeh-zāde: şāhzāde C / Aḥvāli: hāli E // Kāli: hāmeyi C

⁵ Ehlinde: ehlinden A, D

⁶ 757a: Çünkü Kūfeye gitmeye itdi ol murād A / Gitmege: gitmegi B, gidmeye E // İtmeye: itmek için A

⁷ 758-761 sadece E'de vardır.

El-Kışşa Müslimiň Kūfede Şehîd Oldığını Beyân¹

mefâ' İlün mefâ' İlün fe' ulün

760 Gel ey derde nice olan giriftär

Gel ey meydân-ı miḥnetde zaḥimdār

Saña Müslim hālin ben naklä ideyim

Saña her belâyi tibyān ideyim

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Didi evvel Müslimi göndereyim

Ḳûfe ehliniň murâdın göreyim²

Müslime iderler ise i' tibâr

Ben de varup ideyim anda karâr³

‘ Ammisi oğlı idi Müslim hemân

Ol ‘ Akiliň oğlı idi bî-gümân⁴

765 Pes çağırıldı Müslimi didi aña

Sen var evvel Kûfe şehrinden yaña

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Didi: didi Hüseyin E / Göndereyim: göndürelüm C, göndelim E // Göreyim: aňlayım A, bilelüm C, görelüm D,E

³ 763: — C / Müslime: Müslimi E / İderler ise: iderlerse ; İ' tibâr: gäyet i' tibâr A

⁴ Hemân: ‘ayān A / Oğlı idi: oğlı E / Müslim: Müslim D // Ol: hem A/ ‘Akiliň: ‘Ukeylüň A,B,D,E

Var hükümet eyle ķıl anda ķarār
 Emr-i nehyi söyle ħalqa āşkār¹

Ger saña iderler ise inkıyād
 Ben de varup idem aña i‘ timād²

Çoķ şadāķat gösterir anlar baňa
 Nāmesini hep beyān idem saña³

Ben varıram söyle bilsünler ķamu
 Teklīf eyle bey^c at itsünler ķamu⁴

29A   770 Ben dahı bir nāme yazdım anlara
 Ol şadāķat menba^c ı iħvānlara⁵

Yazdı evvel nāmede nām-ı Hudā
 Soñra fahr-i ‘ālem ism-i Muştafā⁶

Ben Hüseyinem bil ki mażlūm-ı rızā
 Hem benem ibn-i ‘Aliyye’l-Murtażā

¹ Қıl anda: anda қıl A // Söyle ħalqa: ħalqa eyle C

² 767: — C / İderler ise: iderlerse anlar A / İnkıyād: iktidār B // Varup: varam E / İ‘ timād: i‘ tibār B, i‘ tiķād D

³ Gösterir: gösterirler A // İdem: itdim D

⁴ Ķamu: anı C

⁵ Anlara: çün anlara A // İħvānlara: aħvānlara E

⁶ 771b: Soñra yazdı nām u şān-ı Muştafā A / Yazdı: yazdım ; Nāmede: ben dahı C / Nām-ı: ism-i B // Muştafā: Murtażā C

Bundan akdir nāmeñiz geldi baña
 Çok şadākat hāmeñiz geldi baña¹

Her birisi mahz-ı iżhār-ı hulüş
 Her biri iżhār-ı tekrār-ı hulüş

775 Ben dahı aña binā' en giderem
 Şehriñizde hem ikāmet iderem²

Şimdi ' ammi-zāde Müslimi ' ayān
 Benden evvel eyledim böyle revān³

Siz dahı aña itā' at idesiz
 Bey' at idüp hem refākat idesiz⁴

Hem benim varmam dahı meşrūtdurur
 Tā rızāsına anıñ merbūtdurur⁵

*Murabba'*⁶

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Şanmañız kim da' vet-i yāre icābet itmezem
 Ey görenler Müslimi benden besāretdür bilüñ⁷

¹ 772: — D // Çok: çün D

² 775: — C / Şehriñizde: şehrözde B

³ ' Ammi-zāde: ' ammi-zādem ol C

⁴ Bey' at idüp hem: bey' atın alup B,D,E / Hem refākat: rifākātlar C

⁵ Meşrūtdurur: meşrūtdır D // Merbūtdurur: merbūtdır D

⁶ A, Kāfiye-i Beytū'l-Murabba' D, — B,C,E,İ

⁷ 779-780: — E / İtmezem: itmeyiz A // Beşāretdür bilüñ: işāret biliñz C / Bilüñ: itmezem D

780 Şubḥ-i şadık olması ḥurşid-i tābāndan nişān
Nev-bahāriň gelmesi gülden işaretdir bilüñ¹

Kāfiye-i Beyt Bahri'l-Mesnevi²

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn
Nāmesini çün temām itdi imām
Müslime döndi didi kim ey hümām³

Ḳūfe şehrinde olan aḥbābımız
Cümle yārenler dahı ensābımız

Bey^c at itmişler beni ister bu dem
Benden aķdem varasıñ ol şehre hem⁴

29B Ben dahı ardıñca varıram hemān
Rāzı olup oldı Müslim çün revān⁵

785 Çünkü bir menzil yola gitdi hemīn
Çıkageldi anda bir avcı hemīn⁶

Hem elinde bir şikār var gözledi
Müslime karşı anı boğazladı⁷

¹ Olması: olmasıdır; ḥurşid-i: Seyyid-i C // İşaretdür bilüñ: işaret biliñüz C, işaret itmezem D

² D, — A,B,C,E,İ

³ Didi kim: didi A, didi ki D / Ey: yā C

⁴ İster: isterler A / Beni: bizi ; Bu dem: müdām C // Varasıñ: varasın D / Hem: sen B

⁵ 784b: Rāzı oldı Müslim olup yola revān A / Hemān: bil hemān A, 'ayān B // Olup oldı Müslim: oldı yola dündi C

⁶ Hemīn: yakīn B, C // Anda bir avcı: bir avcı anda E

⁷ Anı: anı hem E

Didi Müslim bu uğur gelmez baña
 Döndi andan geldi Mekkeden yaña¹

Çün Hüseyne söyledi bu hāli hem
 Didi yā Müslim işit aḥvāli hem²

Bil ṭarīk-i ḥaṭarnāk bi-refīk
 Gevher-i maṣṣūd-ı girdābı ḥamīk³

790 Sā’ili ḥavf eylemez bulur rīzā
 Bilmez ol ḡavvās nedir vehm-i ḫaṣā⁴

Ḥavf iderseñ gitmege söyle baña
 Ḥayrı ādem göndereyim ol yaña⁵

Didi ḫorḳar şanma ölümden beni
 ḫorḳaram ki görmeyem ḫayrı seni⁶

---

¹ 787-788 C’de yer değişmiştir./ Gelmez baña: degil bize C // Andan geldi: geldi anda A / Andan: — ; Mekkeden: Mekke şehrinden B / Geldi Mekkeden yaña: Mekkeye geldi yine C

² Müslim: yā Müslim A // Hem: sen C,E

³ 789-780: — C, E / ḥaṭ: çok A / ḥaṭarnāk: ḥafernāk D

⁴ Sā’ili: bil sā’ili A / Bulur: budur C // ḫaṣā: rīzā A

⁵ Gitmege: gitme sen D // Ḥayrı: başka A / Ādem göndereyim: kimse gönderürem C

⁶ ḫorḳar: ḫorḳaram A / Şanma ölümden: ölümden şanma C,E / ḫorḳar şanma ölümden: şanma ölmenden ḫorḳar D // ḫorḳaram ki: ḫorḳdığım budur A

Murabba^c ¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ey gözüm ḫan aǵla ki geldi zemān-ı ayrılık

Ayırır cismim içinde tāze cānı ayrılık²

Ḳorḳaram ki ḥüb-cemāliñ görmeyem şimdengirü

Ola tā yevm-i kiyāmet cāvidānī ayrılık³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn⁴

795 Çün işitdi ol imām şāhib-penāh

Ağladı maḥzūn olup hem itdi āh⁵

Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c ⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ey göñül āh eyle kim cāndan cānānim ayrılur

Geldi firḳat şimdi yār-i mihrbānim ayrılur⁷

Ayrılır benden bugün hem ḡam-güsārim hem-demim

Ayrılır gūyā vücūdım içre cānim ayrılur⁸

¹ A, Beyt D,E, — B,C,İ

² Gözüm: göñül B / Ağla ki: aǵla kim A / Gözüm ḫan aǵla ki: gözlerim sen aǵla C // İçinde: içinden A

³ Ḳorḳaram: Ḳoḳaram B /Şimdengirü: şimdüngirü B, bundangirü C, şimdengerü E //Cāvidānī: cāvidān A

⁴ Baḥr-i Meşnevī E

⁵ Maḥzūn: maḥzūnī C / Hem: — C, ve D

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ 796-797: — E / Cānānim: cānāni B, cinānim C / Ayrılır: ayrılık A // Ayrılır: ayrılık A

⁸ Bugün hem: hem bugün ; Hem-demim: ayrılır C // Ayrılır: ayrılık A

Ġazā-yı Müslim-i ‘Akīliñ Şehīd Oldığı Beyānında Ve Kāfiyetü’l-Yā-yı

*Me‘a’r-Rā*¹

30A

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Bunda rāv̄iler rivāyet sırrın iżhār eyledi

Tā haķāyık gevherini ħalķa nişār eyledi²

Yā n’içün ķıldiñ ‘adāvet ol Hüseyin ile Yezid

Her sözi bu yirde tibyān ķıldı ikrār eyledi³

800 Ol zemān kim Haķ yaratdı rūh-ı insāniyyeyi

Cümlesini yog iken bir def ada var eyledi⁴

Şoñra tedrīcile idħāl itdi cismāniyyeyi

Buldu şahrā-yı vücüdü böyle āşār eyledi⁵

Bir muħālif şūri vardur bir muħālif ma’ nevi

İki dūrlüdür huşūmet keşf-i esrār eyledi⁶

Ol muħālif ma’ nevi kim oldu iki vechile

Bu haķiķat bāğına bu rāzı enhār eyledi

¹ A, Zikr-i Ġazā-yı Müslim ‘Akīliñ Şehīd Oldığını Beyān İder B, Ġazā-yı Müslim-i ‘Akīliñ Şehīd Oldığını Beyān D, Bahır-i Ṭavil E, — C, İ

² 798: — E / Nişār: şār A, nişār C, D

³ Hüseyin ile Yezid: Hüseyne sen A / Hüseyin ile: Hüseyne E // Her: hem D, E / Bu: bir C

⁴ 800-813: — E

⁵ Cismāniyyeyi: rūh-ı cismāniyyeyi A / Şoñra: itdi hem ; İdħāl itdi: idħāl-i D

⁶ Dūrlüdür: dūrlü A

Birbirine ‘ālemü’l-ervâhda oldıysa yakın
Şimdi peydâh oldı ülfet birbirin yār eyledi¹

805 Yoğsa oldıysa mesâfe birbirine ol zemân
Nefret oldı birbirini şimdi ağıyār eyledi²

Hem muğâlif ma‘nevîniñ oldurur bir vechi kim
Çün yaratdı ‘ālemü’l-ervâhı iğzâr eyledi³

Müstahakk-ı ķahr u luťfi iki ķisim oldı ol
Muğteżâ-yı sırr-ı hikmet böyle tekrâr eyledi⁴

Bil ki müstecmi‘ fažâ ’ildür biri ey ma‘nîdâr
Biri müstecmi‘ rezâ ’ildür ki işâr eyledi⁵

Ol ki müstecmi‘ fezâ ’il oldı rûh-ı enbiyâ
Evliyâ hem etkîiyâ rûhi ki muğtâr eyledi⁶

810 Ol ki müstecmi‘ rezâ ’il rûh-ı küffâr-ı nifâk
Eşkîiyâ ervâhîdur ki ehl-i eşrâr eyledi⁷

¹ 804: — C

² Oldı: itdi A / Birbirini: birbirine B, C

³ 806-807: — C / İğzâr: iğzâr D

⁴ Luťfi: luťfi içün A,B

⁵ 808a ve 809a C’de yer değişmiştir. / Bil ki: biri ; Ma‘nîdâr: muğtedir C // İşâr: bunda işâr A

⁶ Ol ki: oldı C / Fezâ ’il: fezâ ’ildür A // Etkîiyâ: etkîiyâdur B, C / Rûhi ki: rûh-ı B, rûh ki C, rûhunu D / Muğtâr: işâr D

⁷ Rezâ ’il: rezâ ’ildür A / Rezâ ’il rûh-ı: rezâ ’ildür ki D

Bu Hüseyniñ rūhı müstecmi^c fezā 'ıldendurur
Ol rezā 'ilden Yezid kim böyle bed-kār eyledi¹

30B Lā-cerem bu iki taķsim birbirini istemez
Aşlı nefret kıldı fer^c-i mihi inkār eyledi²

Bir dahı budır sebeb kim ol Mu^c āviye ile
Şerri def^c itdi Hasan çün şulhı bāzār eyledi³

Ol Mu^c āviyede ba^c žılar ħilāfet añladı
Ol sebebden bu Hüseyne bey^c at aħbār eyledi⁴

815 Bu dahı oğlı Yezidiñ bey^c atin itse қabūl
Dirler idi kim Hüseyn anı da hünkār eyledi⁵

Şādık olurdı Beni Ümiyyeniñ da^c vāları
Ceng-i ġavġā kıldı lakin ħalķı bīzār eyledi⁶

Tā ki naķd-i cānını virdi bu yolda ol imām
Bildiler kim ol Yezid zulmile efħār eyledi

Hem gerek ehl-i ħilāfet ola mü'min muttaķi
Bu Yezid fāsiķ cihāni fisķ ile dār eyledi⁷

¹ Bu: ol ; Müstecmi^c: müstecmi^c-i C // Rezā 'ilden: rezā 'il-i A/ Yezid kim: kim Yezid C

² İstemez: lā-büdd istemez A // İnkār: ebkār D

³ Ile: ile hemiñ A

⁴ 814-855: — B / Ol Mu^c āviyede: anıñ içün ol Mu^c āviyeyi A // Aħbār: iċnād C, iħbār D, E

⁵ Bu: Hüseyin A / Dirler idi kim: Didiler kim Ol C

⁶ 816-817: — C / Ceng-i: cengi D / Ġavġā: da^c vā A / Bīzār: bīdār D

⁷ Gerek: dahı C / Ehl-i ħilāfet: ħilāfet ehli A // Fāsiķ: fisķi C, fāsiķdurur E / Dār: zār D

Hiç menâhîden şakınmaz yok şerîc atle ‘amel
Kendine uydurdu nice hâlkı füccâr eyledi¹

820 Virmedi çünkîm rîzâyı ol hîlafet itmege
Fesh-i da‘ vâ kıldı gerçi sarf-ı i‘mâr eyledi²

Hem Hüseyne iki vechile Yezîd oldı ‘adû
Biri bey‘at itmedi anîñçün esfâr eyledi³

Hem Zübeyriñ oğlınıñ var idi bir hûb-‘avreti
Ol Yezîd istedi dil ihrâk-ı bi’n-nâr eyledi⁴

‘Âşık olmuşdı anîñçün görmeden evşâfına
Nice dürlü fitne nice hîle esfâr eyledi⁵

Ol Zübeyriñ oğlı çünkîm ‘avrete virdi taşlâk
Ol Yezîd işitdi bâg-ı ķalbi gülzâr eyledi⁶

825 Hem Ebû Mûsâya didi al baña bu‘ avreti
Çün Ebû Mûsâ işitdi ‘azm-i dildâr eyledi⁷

¹ Yoğ şerîc atle: şerîc atle yoğ C // Kendine uydurdu nice: kendisine uydı ba‘zı C

² Ol: Hüseyin A / Çunkim: çünkü D // İ‘mâr: a‘mâr C

³ Yezîd oldı ‘adû: oldı Yezîd ‘adû-yı dîn A // Biri bey‘at itmedi: bey‘at itmedi biri A / İtmedi anîñçün: itmedigüçün ; Esfâr: bugz u esfâr C / Esfâr: ifsâr A

⁴ Var idi: varıldı C // Dil: ani C / İhrâk-ı: ahrâk E

⁵ Anuiñçün görmeden: görmeden anîñçün A / Anîñ: anî D,E // Fitne nice hîle esfâr: fitneleri hîle iksâr C

⁶ ‘Avrete: ‘avrette A / Çunkim: çünkü C, D // İşitdi: işitdi ani A,C / Қalbi: — C

⁷ Hem: — C / Al baña: var baña al A, var al baña C // Ebû: — ; İşitdi: işitdi ani C

Anda gördü ol Hüseyin didi ‘azmiñ ƙandadır
Didi Mūsā mā-cerā-yı sırrı āşkār eyledi¹

31A Didi varmazsa Yezide hem benimcün tālib ol
Bu vekālet ile Mūsā göñlin envār eyledi²

*Mesnevi*³

mefā’īlün mefā’īlün fe’ūlun
‘Ömer oğlu hem ‘Abdu’llāhı gördü
Nire ‘azmiñ deyü Mūsāya şordı⁴

Didi Mūsā aña bu ƙışsayı hem
Didi ki anlara varmazsa bu dem⁵

830 Benimcün tālib ol gelsün baña ol
İşidüp anı da kıldı o maķbūl⁶

Ebū Mūsā çün ol hātūnavardı
Hem ikrām eyledi Mūsāyi gördü⁷

Didi hātūn ki yā Mūsā sebeb ne
Nedir hācet ‘aceb bunda taleb ne⁸

¹ 826: — C / Anda gördü ol Hüseyin: Hüseyin gördü anı A

² Hem benimcün: benim için de A / Benimcün: benim için E / Tālib ol: ol tālib C

³ A, Kāfiye-i Beyt Bahri’l-Meşnevî D, Baḥr-i Meşnevî E, — B,C,I

⁴ 828a: ‘Ömer ibn-i ‘Abdu’llāhı gördü hem C // Mūsāya şordı: Mūsā şordı hem C

⁵ Bu: bil bu A

⁶ 830a: Benem çün tālibi baña gelsün ol C // O: — A / Kıldı o: ol kıldı C / Maķbūl: kabūl A,C

⁷ Hātūna: hātūna E / Çün ol hātūna: ol hātūna çün E // Gördi: şordı D

⁸ Ki yā: eyā C

Ebū Mūsā didi kim budur inhā
 Münāsib mi saña bu genc-i tenhā¹

Seniñ tezvīciñe tālib olurlar
 Nice ādem saña rāgīb olurlar²

835 Eger ruhşat virirseñ söyleyim ben
 Didi hātūn ki söyle anları sen³

Didi kim Hüseyin tālib ki bu dem
 Yezid İbn-i Mu‘āviye biri hem⁴

‘Ömer oğlu birisi tālibiñ bil
 Benem dördincisi hem rāgībiñ bil⁵

Didi Mūsāya hātūn bu mı tedbīr
 Benem bir nev-reside sen ki bir pīr⁶

Münāsib mi saña varmaç ‘ayān it
 Ferāgat kıl ḡaraż itme beyān it⁷

¹ Kim: ki C / İnhā: enhār A // Saña bu genc-i tenhā: bu genc-i tenhā saña envār A

² Tezvīciñe: tenviciñe C, tezvīcligine E

³ Hātūn: hātūn E / Ki söyle aňları sen: aňları söyle sen C / Ki: çü D, cün E

⁴ 836a: Didi hātūna Hüseyin tālib saña bu dem E / Kim: aña ; Bu: bil bu A / Kim Hüseyin: Hüseyin hažretleri ; Tālib ki: tālib C // Biri: ol biri A

⁵ Hem: de C / Benem: hem E

⁶ Hātūn: hātūn ki A / Bu mı: bu ne D // Bir: bil A / Ki: — C,D,E / Sen ki bir: sensiñ bir A,B,İ, tā ki sen D, sen de E / Nev-reside: nev-reste A,B,C,İ

⁷ 839b: Kıl ferāgat dime bunı şavāb it C

840 Ki bu üç ādemiň қankısı lāyık

Baňa kim olam anıňla muvâfiq¹

Didi Mūsā hükümetse murādınıň

Yezidé var olur mäl-i īrādınıň²

31B

Eger Hüseyin cemāl-i hüb dilerseň

Var ‘Abdu’llāha ger mahbub dilerseň³

Eger ‘uqbāda isterseň sa‘ādet

Hüseyini eyleme şakın ferāgat⁴

Didi hātūn hükümet emr-i zā’il

Dahı hüsn-i cemāl efnāya ķabil⁵

845 Benim göñlim diler uqbayı her dem

Hem ister şohbet-i Zehrayı her dem⁶

Hüseynevardı çün hātūn bil ey yār

Yezid mel’ün olup bundan ħaberdār⁷

¹ 840a: Ol üç zātiň baňa қankısı lāyık A // Baňa: beyān it ; Anıňla: aña A / Kim olam anıňla: söyle diyem anda C / Olam: ola E

² Mäl-i: mäl A / īrādınıň: menāliň C

³ Cemāl-i hüb: cemāl hübı C, hüb cemāli E // Ger: eger C

⁴ Īsterseň: dilerseň C // Hüseyini eyleme şakın: Hüseyin ile şakın itme D

⁵ Hātūn: hātūn E / Hükümet emr-i zā’il: emr-i hükümet zā’il A // Hüsn-i: hüsn A, Hüseyin-i E / Cemāl: cemāli E / Efnāya: ifnāyi C, ifnāya E

⁶ 845a: Diler benim göñlim cennet-i ‘uqbayı hem A // Īster şohbet-i: isterem cennet-i E

⁷ Çün: — A, E / Hātūn: hātūn E / Hātūn bil ey yār: hātūn-ı ayār C // Bundan: anda C

Hüseyne eyledi anda ‘adāvet

İhānet eyledi ol bī-sa‘ādet¹

Husūmet aşlı çünkim oldı ikrār

Bu kez şerh idelim Müslimi tekrār²

Kaçan Müslim vedā‘ itdi imāma

Silāhın aldı giryān geydi cāme³

850 Medīne şehrine çün geldi nā-gāh

Görir kim çok ‘adūlar oldu āgāh

Karār itdi gice oldı hemen-dem

Resūliñ ravżasına vardı ol dem⁴

Yire urdı yüzin virdi selāmı

Tahiyāt u senā itdi temāmī⁵

Vedā‘ idüp evine vardı ol ān

İki oğlı var idi sen bil ey cān⁶

Birisı hem Muhammed-nām ma‘şūm

Sekiz yaşında idi bil o mazlūm⁷

¹ Eyledi anda: andan eyledi D

² Huşūmet: huşūşa E / Kim: — A,E / İkrār: iżħār A / Oldı ikrār: ol dem ikrār C // İdelim: ideyüm E

³ Şilāhın: şalāhın E / Giryān geydi: geydi giryān D // Görir: görürler ; Çok: — ; Ağāh: peydāh C / Kim çok: çok çün D

⁴ Oldı: ol dem C, idi D / Hemān-dem: hemen-dem A, E

⁵ Tahiyāt u: tahiyāt-ı C,D / İtdi: ķildı C / Senā: selām D, selām senā E

⁶ Ol ān: ān E // Var idi: varıldı C, vardı D / Sen bil: anda C, bil sen D,E

⁷ Hem: — E / Birisi hem: birisidür; Nām: nāmı ol A

855 Biri İbrāhīm idi ḡonca-ruḥsār

Yedi yaşına varmışdı bil ey yār¹

Ber-ā-ber aldı ol iki nihāli

Vedā^c itdi ḳodı ḡayrı^c ayāli²

32A Yine gice revāne oldu nā-gāh

Figān iderdi gāhī nāle-i āh³

Özi pür-ġam yüzü ḳaṭre-i şeb-nem

Sözi efkāre hem-dem gözleri nem⁴

Ciger püryān-ı maḡbūn bağırı pür-ḥūn

Göziniň yaşı gülgūn göñli mahzūn⁵

860 İderdi gāhī zārī gāhī efgān

Olurdu gāhī giryān gāhī nālān⁶

Bu resme oldu çün yola revāne

İrişdi Kūfe şehrine hemāne⁷

¹ ḡonca: ḡonca-i A // Bil ey yār: o gülzār A / Varmışdı: varmış idi D,E / Bil: — D

² Nihāli: ḡonca nihāli A // İtdi: idüp C

³ Revāne oldu nā-gāh: revān oldu yola ol A / Revāne: revān C,E // 854b: Figān idüp tā ki nāle ider ol A / Gāhī: gāh C

⁴ 858: — C // 858b: Gözi demlü sözi efkār hemen-dem A / Efkāre: efkār B / Hem-dem: hümūm E / Nem: dem B,E

⁵ 859a: Ciger büryān olur maḡmūm-ı pür-ḥūn A / Maḡbūn bağırı pür-ḥūn: pür-ḥūn od maḡbūn D / Pür-ḥūn: pür-ġam C// 859b: Göñül mahzūn gözinin yaşı gülgūn C/ Gülgūn: aşar A

⁶ 860-861: — C / Zārī: zār E

⁷ Oldı çün: çün oldı; Revāne: revān ol A // Hemāne: hemān ol A

Haberdār oldu Kūfe ehli geldi
Hem istikbāl idüp hem bey^c at aldı¹

Maḳām-ı dār-ı muḥtāra inüp ol
İderler Müslimiñ hükmīni maḳbūl²

Gelürlerdi ḥamu şohbet iderler
Hem anīn bey^c atin alup giderler³

865 Temāmet on sekiz biñ ādem ey cān
Gelüp bey^c at idüp hem ḳıldı peymān⁴

Olur ḥurrem görür Muslim bu ḥāli
Hüseyne ‘arż ider işbu maḳāli⁵

Yazar kim bey^c at itdiler saña hem
Varınca nāmemiz gel bu yaña hem⁶

Görir Nu^c mān Beşīr bu ḥāli ey yār
Hüseyne bey^c at itdi her ne ki var

Ḳati ḥavf itdi cāmi^c içre girdi
Hem ehl-i Kūfeyi cümle çağırıldı⁷

¹ İstīkbāl: istikbālū ; Bey^c at: bey^c ati C / Aldı: ḳıldı C, itdi E

² Ḳabūl: maḳbūl A

³ Alup: tutup D // Gelüp: aña A / İdüp: ḳılıp D / Hem: — B,C

⁴ Biñ ādem: a^c yanı C /

⁵ Ḥurrem: Ḥurrem A,D,E // İder: iderler A

⁶ Yazar kim: yazup ; İtdiler: iderler ; Hem: her dem C

⁷ Kūfeyi cümle: Kūfe bi'l-cümle ; Çağırıldı: dirildi A

870 Çıkuben minbere kıldı naşihat

Didi kim siz bilüñ budur hâkîkat¹

Yezîd bir hâkim-i kahhâr durur hem

Dahı bir mâlik-i cebbâr durur hem²

32B

İşidirse bu hâle olur i‘zâb

Sizi cümle helâk ider ey ahbâb³

Görir kim hiç nasihat itmedi kâr

Gelüben hânesine kıldı efkâr⁴

Gelür ‘Ammâr Yezîdiñ tâbi‘-i hâş

‘Ömer geldi ki ibn-i Sa‘d-i Vaikkâş⁵

875 İdüp Nu‘mân Beşirle ittifâkı

Yezîde nâmey yazdı gör nifâkı⁶

Şu resme yazdilar kim geldi Müslim

Hüseyne bunda bey‘at aldı Müslim⁷

Kamudan bey‘at almışdur Hüseyne

Kamusı tâbi‘ olmışdur Hüseyne

¹ Çıkuben: çıkış ; Kıldı: kıldı çok A // Budur: bunı C

² Bir: — E / Hem: kim A,C // Hem: kim A,C / Mâlik-i: hâkim-i C

³ Bu hâle olur: olur bu hâle A / I‘zâb: a‘zâb A,E

⁴ Hiç: hiçbirine A/ İtmeli: eylemez A // Gelüben: gelür ol dem A, gelür C / Hânesine: hânesine A / Kıldı: kıllur A, kıldı pek C

⁵ İbn-i Sa‘d-i: Sa‘id ibn-i A / Geldi ki: — ; Sa‘d-i: Sa‘id dahı C / Ki: kim E

⁶ Beşirle ittifâkı: Beşiri ile misâk C / 872b: Yazdilar Yezîde nâmey gör ehl-i nifâkı A / Yazdı: yazdilar C

⁷ Aldı: kıldı D, itdi E

Şamu eşrāf u a^c yān oldı tābi^c
 Hüseyne cümle merdān oldı tābi^c¹

Gerek bir vālī-i şāhib-siyāset
 İde tā Kūfeyi hīfz u hīrāset²

880 Bu resme nāme irsāl itdi Şāma
 Yezid çün vākīf oldı bu peyāma

Şati hāv̄f itdi gitdi iħtīyāri
 Pelīdiñ ḫalmadı zerre ḫarāri³

Medīne ḥākimi kim ol Velīdi
 Hemen-dem^c azl ider gör sen pelīdi⁴

Yerine naşb ider Eşdākiyi hem
 Nice tedbīr ider gör şakīyi hem⁵

Vezīri var idi kim Serçūn adı
 Didi def^c-i fesāda kıl murādi⁶

¹ Eşrāf u: eşref ü C / A^c yān: a^c yāni A // Hüseyne cümle merdān: cümle merdān Hüseyne A

² İde: ide gör A / Hīfz u: hīfz-i B, E, hīfzına D

³ 881 ve 882 E'de yer değişmiştir. // Pelīdiñ: La^c īniñ C / Zerre: zerrece A

⁴ Kim: hem D,E // Hemen-dem: hemān-dem C,D / İder: idüp D / Sen: ol C

⁵ Eşdākiyi: Eşrākiyi A, bir eşige C, Eşrāfeyi D, ol Eşrāki E // Şakīyi: şakīyi B,E, ol şakī C, şāfeyi D

⁶ Vezīri: bir vezīri ; Kim: — E / Var idi: varıldı C / Kim Serçūn: Serçūme B, bir Serçūn C // Fesāda: fesādi C / Murādi: i^c timādi A

885 Çün ol Nu^c mān-ı Beşir bir ḥakīdür

Nice ḥākim olısar kōhne pīrdür¹

Ziyād oğlı ki ‘Abdu’llāhdur imkān

Dahı ol vālī-i Başradur el-ān²

33A Siyāset şāhibi ehl-i fesād ol
Anı naṣb eyle var sen ḡayrı şād ol³

*Murabba^c*⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Hākim-i cebbār olanıñ deşnesi hūn-rīz gerek
Fitnedār-ı ḫalb olup meyli fesād-engīz gerek

Şer^cī bünyādın vir aña ẓulmü ābād eyleye

‘Adl-i inşāf olmayup şimşīr-i ƙahrı tīz gerek⁵

*Mesnevi*⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn

890 Yezid işitdi anı ƙıldı maḳbūl

Hem ‘Abdu’llāha yazdı nāmeyi ol⁷

¹ 885: — E / Nu^c mān-ı: Nu^c mān B,C,D / Beşir: Beşirī A, Beşir kim D / ḥakīdür: pīr ḥakīdür C // Olısar: olur hem A, olur bir B / Pīrdür: bir pīr C

² Ziyād: ziyāde E / Ki: — C, çün D // Başradur: Başra durur A

³ Var: — A / Var sen: sen var C / Şād: şād A

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c Mine'r-Remel D, — B,C,E,İ

⁵ 888-889: — C, E // Şimşīr-i: şimşīr B / Tīz: nīz A, D

⁶ A, Kāfiye-i Bahrü'l-Meşnevi Mine'l-Hezec D, — B,C,E,İ

⁷ Anı ƙıldı: ƙıldı anı A / Maḳbūl: ƙabūl B // Yazdı nāmeyi: yazdı nāme dahı E

Yazar kim Kūfe ehli itdi ‘iṣyān
 Hüseyne bey‘ at itmiş cümle a‘yān¹

Yazarlar nāmeyi her gün Hüseyne
 Olurlar cān ile meftūn Hüseyne²

Gelüp Müslim dahı itmiş kararı
 Baña yazmışlar anlar iḥtirābı³

Yeriñe koy bir ādem bil peyāmi
 Revān ol Kūfeye ķıl ihtimāmī⁴

895 Fesādı def‘ idüp ol şehri žabṭ it
 Nifaķı def‘ idüp sen žabṭ-ı rabṭ it⁵

Şu resme eyle hıfz ile hirāset
 Hüseyne kalmasun ruhşat firāset⁶

Anıñ muħlişlerin buldır ‘azāb it
 Kimin öldür kimine çok ‘itāb it⁷

Çün Abdu’llāha irisdi bu nāme
 Ki vākif oldı esrār-ı kelāma

¹ İtmiş: itdi; A‘yān: merdān-ı a‘yān E

² Hüseyne: ol Hüseyne A // Hüseyne: ol Hüseyne A / Meftūn: maġbūn E

³ Yazmışlar: yazmış durur E / Anlar: anda C, eyler D / İh̄tirābı: ih̄tirārı B,D, çok ḥarābı C

⁴ Yeriñe: yerinde E / Ādem bil: ādem bil D

⁵ İdüp: eyleyüp A, idüben C / Ol: — C // İdüp sen: eyleyüp A, idüben C

⁶ Hıfz ile: hıfz-ı A, çün hıfz B / Eyle hıfz ile: hıfz idesin hem C // Firāset: ferāset E

⁷ Muħlişlerin buldır: muħlişlerinden bul C / Buldır: öldür D,E // ‘Itāb: ‘ikāb A, ‘azāb C

Hem ol demde Hüseyiniň bir ǵulāmı
Gelüp ol şehre Selmān idi nāmı¹

900 Getürmiş nāmeler kim da‘ vet ide
Tariķ-i Haqqıa һalkı da‘ vet ide²

İşidüp tutdı Abdu’llāh anı hem
Anı қatl itdi nice mü’mini hem³

33B   Karındaşın қодı anda hemān ol
Olup çün Kūfe şehrine revān ol

İrişdi Kūfeye hem oldı tebdīl
Taħammül қıldı gice oldı sen bil⁴

Hüseyiniň şüretine girdi ol dem
Niğābı hem ‘amāme şardı ol dem⁵

Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ Mine'l-Hezec⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
905 Gāhī bend ider nice ‘aşfuri ‘ankā hāleti
Gāhī demde mekr-i rubbāh կuvveti şirden katı⁷

¹ 899a: Hemān-dem Hüseyiniň var bir ǵulāmı C//Ol şehre:şehire;Selmān idi: ol Selmāndı C/Nāmı:adı E

² Getürmiş: getürmişler A / ‘Avdet: da‘vet A,E / Kim: hem E

³ Tutdı: dutdı B,C // 901b: Nice mü’mini қatl itdi anı hem D / Anı қatl itdi: қatl itdi anı A / Mü’mini: Müslümanı C

⁴ Hem: çün B // Oldı: irdi C, E / Sen: һar C

⁵ ‘Amāme: ‘imāme C

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ 905-906:—E/‘Aşfuri:‘aşfur B//Şirden:şirden dahı A/Mekr-i rubbāh կuvveti:mekr ider rubbāhı կuvveti C

Rezmgāha meyl idüp erbāb-ı meydān olına
 Gāhi lāzimdur şecā^c at gāhi hīle şan^c ati¹

mefā^c īlün mefā^c īlün fe^c ūlün²

Çün ehl-i Kūfe her leył ü nehār hem
 Olurları Hüseyne intizār hem³

Haber geldi ki şeh-zāde irişdi
 Қudūm-ı hāki imdāda irişdi⁴

Aña karşı varup bi'l-cümle a^c yān
 Rikāba yüz sürüp hem oldı şukrān⁵

910 Getürdiler anı ta^c ȝim ile hoş
 Serāya geldiler tekrim ile hoş⁶

Ķapuyı bağladı Nu^c mān Beşir hem
 Katı қorķup nidā қıldı hemen-dem⁷

Ki yā İbn-i Resūlu'llāh rücū^c it
 Fesād itme ki soñindan ȝuşū^c it⁸

¹ Olına: ola hem D // Şecā^c at: secā^c at A, B

² Қāfiye-i Beytü'l-Meşnevī Mine'r-Remel D

³ Her: — A, C // İntizār: Muntażır C

⁴ Şeh-zāde: şāh-zāde C,D // Hāki: hāke C, pāki D, hāk E

⁵ Aña karşı varup: varup aña karşı A / Bi'l-cümle: cümleten C // Hem: — C / Oldı: oldılar A,C

⁶ Ta^c ȝim: tağzım A

⁷ Bağladı: bağladılar E / Nu^c mān: Nu^c mān-ı A / Hem: ol dem A // Hemen-dem: hemān-dem C,D,E

⁸ Ki yā: — ; Rücū^c: sen rücū^c C // Ki: — ; ȝuşū^c: sen ȝuşū^c C

*Kâfiye-i Beytü'l-Murabba'*¹

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 ' Ākil ol kim her umūriñ müntehāsin fikr ide
 İbtidāya ' azm idince intihāsin fikr ide

Geçmeye bir lahza eyyāmı tefekkürden nihān
 Dām-ı haşma düşmeden evvel rehāsin fikr ide²

*mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün*³
 915 Görir Müslim bu ma' nāda degildür
 Bu ' Abdu'llāh o şeh-zāde degildür⁴

Nidā itdi hiç ' amel kılmañız siz
 Bu ' Abdu'llāh Hüseyin bilmeñiz siz⁵

*Beyt*⁶

34A   *fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün*
 Olma Mecnūni gel ey dil her gelen Leylā degil
 Bu rakīb-i bed-liķādır dil-ber-i ra' nā degil⁷

¹ D, — A,B,C,E,İ

² 913-914: — C / Haşma: haşma A

³ Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi' Mine'r-Remel D

⁴ Bu: ol C, O D,E // Şeh-zāde: şāh-zāde C,E

⁵ ' Abdu'llāh: ' Abdu'llāhdur A / Hüseyin: Hüseyni B, D,E / Bilmeñiz siz: hem bilürsiz C

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ 917-918: — E

Her vişâle ṭâlib olma kim muķarrerdür firâk
 Her şikâra râğıb olma kim ǵurâb ‘anķâ degil¹

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi' Mine'r-Remel ²

mefâ' İlün mefâ' İlün fe' ūlün
 Hîlesine siz itmeñ i̇ timâd hem
 Bu 'Abdu'llâh durur İbn-i Ziyâd hem³

920 Çün 'Abdu'llâh görir anîñ sözini
 Niķâbin açdı 'arż itdi yüzini⁴

Bilüp Nu' mân Beşîr açdı kapuyı
 Serâya ķondırup ķıldı taşupayı⁵

Bu һâli ehl-i Kûfe bildi cümle
 Ümîdi қaṭ' idüp taǵıldı cümle⁶

Şabâh oldu ol 'Abdu'llâh-ı eşkâ
 Hükûmet mesnedinde oldu ibkâ⁷

Kimine luṭf idüp ķıldı selâmet
 Kimine cebr ile itdi siyâset⁸

¹ Ṭâlib: râğıb B // Kim: — C

² D, — A,B,C,E,İ

³ Hîlesine: hilâsına E/Itmeñ: itmeyiñ; Hem: — A// 'Abdu'llâhdur: 'Abdu'llâh durur ; Bil ki: — ; Hem: — A

⁴ Anîñ: añı A // Açıdı 'arż itdi: 'arż itdi açdı A,D, 'arż idüp açdı B / Yüzini: özini C

⁵ Bilüp: bilür C // Қondırup: қondurur E

⁶ 922a: Bildi bu һâli ehl-i Kûfe cümle A / Ehl-i Kûfe: Kûfe ehli C // İdüb: — ; Taǵıldı: daǵıldı E

⁷ Ol: — A // Mesnedinde: mesnedinden A

⁸ Selâmet: melâmet D // İle: idüp A,B / İtdi: ķıldı B / Cebr : şabr C

925 Görüp Müslim düşer korkı diline
 Varup Hān İbn-i ‘Urve menziline¹

Didi Hāna ki senden ḡayriya ben
 Hem itmem i‘timādī diñlegil sen²

Baña vir bu serāydan bir maḳāmī
 Görelim nice virirler niżāmī³

Ḳabul itdi bu sözi Hān varır hem
 Ḳonağından aña mesken virir hem⁴

Gelüp bey^c at iden ahbābı her gāh
 İderler şohbeti şām u seher gāh⁵

930 Bu cānibde ol ‘Abdu’llāh-ı bed-kār
 Arardı Müslimi bulmazdı ey yār⁶

Mufaşşal-nām var idi bir ǵulāmī
 Didi kim ey Mufaşşal bil kelāmī⁷

34B O Müslim bu şehirde idi bu dem
 Hüseyin içün alurmuş bey^c ati hem⁸

¹ Düşer korkı: korkı düşdi C // Varup: varır A

² Hāna ki: hemān ki E // İ‘timādī: i‘tiqādī B

³ Vir: vir ki; Maḳāmī: maḳām A // Virirler: virülür ; Niżāmī: devr-i niżām A

⁴ Hān varır hem: varır Hān A / Varır: virür D // Mesken virir hem: virir bir mesken A

⁵ Şām u: her şām u A

⁶ ‘Abdu’llāh-ı: ‘Abdu’llāh B,E

⁷ Mufaşşal-nām var idi: Mufaşşal vardı nāmī C / Nām: nāmī A,E // Ey: bil B / Bil: diñle A

⁸ Bu dem: bil bu dem A // Hüseyin içün alurmuş: Hüseyne alurmuş bunda A

Veli bilmem ki ḥanğı yirde penhān¹

Mufaşsal didi ḥaste imiş el-ān

Didi ḥaste degildür ben bilürem

Anı Hān menzilinde ben buluram²

935 Bugün Hāniñ ḫonağına gidiñ siz

Varup Hānı baña da‘ vet ediñ siz³

Varup Hāna didiler da‘ vetini

Hem anıñ kendine çok rağbetini⁴

İnanup çün yola oldı revān ol

Didi etbā‘ ına yolda hemān ol⁵

Benim göñlime ḫorķı düşdi bundan

Didiler kim ne var hiç ḫorķma andan⁶

Ḵażāya rāzı oldı ḳaṣra girdi

Selām virdi ol ‘Abdu’llāha vardi⁷

¹ Penhān: penhān al A // 930b: Müslim hem ḥaste imiş ara bul A

² Degildür: degil A / Ben: ol A,D

³ Hāniñ: hemān E // Hānı: hemān E

⁴ Hāna: hemān E // Çok: çün B / Kendine: aña C

⁵ Revān ol: revāne A / Çün yola oldı: oldı çün anda C / Yola oldı revān: revān oldı yola D, E // Hemān ol: hemāne A

⁶ Bundan: bunda C,E // Didiler: didi D / Kim: — E / Andan: bunda C,E sen andan D

⁷ Oldı: olup C // Ol: o A,C

940 Selāmin almadı ķildi ġażab hem
 Didi Hān ey emīr nedir sebeb hem¹

Didi Müslimi n'içün saklädiñ sen
 Baña bildirmediñ çün isterem ben²

Didi yoķdur ķonaǵımda bil ey yār
 Didi var ben bilürem itme inkār³

Görir Hān kim ‘ayān olmuş nihāni
 Didi kim ben getürmemişem anı⁴

Gelüp kendi penāh itdi beni hem
 Қabūl itdim қonaқda қaldı bu dem⁵

945 Eger rāzi degilseñ varayım ben
 Қonaǵımdan anı çıkarayım ben⁶

Didi heyhāt getürmezsiñ sen anı
 Seni қoyurmazam itme gümāni⁷

¹ Emīr: seg C

² Çün: sen C

³ Bil: — C, ol D,E // Ben: — ; İtme: itme sen D / Ben bilürem: bulduram ben E

⁴ Görür: gördü C / Kim: — D / Hān: hemān E // Anı: bil anı A, ben anı E

⁵ Penāh: mužif ; Beni: baña A / Beni: benim E // Қonaқda: қonaǵımda A,B,C,E / Қaldı: — C / Bu dem: hemen-dem A, anı ben C, ol dem D, hem E

⁶ Degilseñ: degil iseñ; Varayım: varuram C

⁷ Getürmezsiñ: getürmezseñ B,D,E / Sen anı: anı sen B // Seni қoyurmazam: şalıvırmem seni A / Қoyurmazam: қoyurmam ; İtme: itme sen C

35A   Didi hān bu müyesser olmaz aşlā
                O Müslim yaniña hiç gelmez aşlā¹

    Kağıdı çünkü 'Abdu'llāh işitdi
     Bunu ḥabs eyle deyü emir itdi²

    Didi Esmā ki yā ḡaddār saña bu
     Nice 'ahdile geldi bu yaña bu³

950 Buni ḥabs itmeñ ey ẓālim revā mı
     Kağıdı çün işitdi bu kelāmi⁴

    Tutup Esmāya itdi çok 'itābı
     Yıkup dökdi idüp nice 'azābı⁵

    Buyurdu çün ṭutarlar Hānı ol ān
     Hem eṣvābin çıkarup itdi 'uryān⁶

    Ki beş yüz ḫamçı urdılар işit kāl
     Bu Hān bir ihtiyyār idi żā' if hāl⁷

    Resūlu'llāh yüzini görmüş idi
     Nice kez meclisine varmış idi⁸

¹ Hān: hān ki A, hemān E // O: o zāt ; Hiç: — C

² Çünkü:ki çün D/Çünkü: 'Abdu'llāh: 'Abdu'llāh çünkü E//Eyle:eylen;Emir itdi: it gibi urdu C/Emir:emr iş D
³ Bu yaña: semtiñe C

⁴ İtmeñ ey: eylemeñ E / Ey ẓālim: hiç C

⁵ Tutup: dönüp B,C, dutup E / İtdi çok: çok itdi A,D // İdüp nice: nice itdi E / 'Azābı: kelāmi C

⁶ 952: — C / ṭutarlar: dutarlar ; Ān: dem B // Çıkarup: soyup ; İtdi 'uryān: 'uryān ider hem B

⁷ Bir: — ; Żā' if: żā' if-i A,B

⁸ Yüzini: yüzin; Görmiş idi: görümişdi sābiķ C // Varmış idi: varmış idi lāşıķ C

955 Temām ṭoḳṣān yaşında idi ol Hān

Şefā‘ at Ḳıldı meclis ehli ol ān¹

Yere indikde rāḥmet vāṣil oldu

Şehādet buldı kāmī hāṣil oldu²

Murabba‘³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Degdi cellād-ı felek şimşīri ihlāk eyledi

Lālezār-ı cāmeveş gül cismini çāk eyledi⁴

Virdi ġam-kānī fenānīñ zevkini buldı şafā

Tā bihişt-i cāvidānīñ zevkin idrāk eyledi⁵

Kāfiye-i Beytü'l-Mesnevi Mine'r-Remel⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn

Bu ahvāle perişān oldu Müslim

Rızā virdi ķażāya oldu teslīm⁷

¹ Yaşında idi: yaşamışdı ; Hān: ḥāṭūn A / Ol: — C // El ān: bütün A, hemān C / Ol: el B

² 956a: Falakadan indi yire çü rāḥmet vāṣil oldu A // Kāmī hāṣil: Hākka vāṣil: D

³ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

⁴ 957-958: — E / Dökdi: geldi C // Cāmeveş: cāme C / Çāk: hāk D

⁵ Fenānīñ: vefatiñ C / Zevkini: rızkını D // Zevkin: rızkın D

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ Bu: duyup bu E // Müslim: Müslīm C

35B 960 İki oğlın şer^c-i Kâdîye ey cân
Emânet virüp itdi ‘azm-i meydân¹

Didi gelsün bugün ehl-i şecâ^c at
Şehâdet vaqtidür yevm-i sa^c âdet²

Çanı da^c vâ-yı bey^c at iden erler
Benimle şohbet ülfet iden erler³

Bugün gelsün ki eyyâm-ı kıtâldir
Bugün gelsün ki eyyâm-ı cidâldir⁴

İşidüp çün bunı yârânları hem
Yigirmi biñ kişi cem^c oldu ol dem⁵

965 Ol ‘Abdu’llâh dahı dirdi çerisin
Yaşadı hâzır itdi her birisin⁶

Kesîr oğlu Muhammed idi a^c yân
Çeriye baş idüp ceng itdi el ân

Hemân Müslim girüp meydân içine
Bırakdı nice merdi kân içinde⁷

¹ 960 ve 961 A'da yer değişmiştir. / Oğlun: oğlunu A / Ey: ol A,C / Şer^c-i Kâdîya: şer^ce Kâdîsine E // Virüp: idüp C / Virüp itdi: itdi kıldı D

² Şecâ^c at: secâ^c at A

³ Şohbet ülfet iden erler: ülfet idüp şohbet idenler C

⁴ Kıtâldir: kıtâldir bu A // Eyyâm-ı: hengâm-ı B,C / Cidâldir: cidâldir bu A

⁵ Çün: — A / Hem: hep C // Ol dem: bu dem A, hep C

⁶ Hâzır: hâzır E

⁷ İçine: içinde D // Nice merdi kan: merdâni elkân C / İçine: içinde D

İki leşker karışdılar temāmet
Olur ol gün kıyāmetden ‘alāmet

Olurdu sil misāli ḫan revāne
İrişdi na‘ ralar heft-āsmāna¹

970 Ǧubārlar gün yüzini tutdı nā-gāh
Şanasın kim gice irdi ol āgāh²

Ururdı na‘ rayı Müslim dem-ā-dem
Yıkardı na‘ ra ile nice ādem³

Bozardı şaf koşunlar ol dil-āver
Düzerdi leşkeri ḥāke ber-ā-ber⁴

‘ Alīden dem ururdı ceng içinde
Kodı nice ‘ adūyı teng içinde⁵

Çün ‘ Abdu’llāh görüp Müslim şavaşın
Kağımağdan dökerdi gözü yaşın⁶

975 Şinuben leşkeri çün kaçdı ol dem
Didi meclisde ol ān beglere hem⁷

¹ Na‘ ralar: nağralar B, E

² 970: — C / Tutdı: dutdı B,E // İrdi ol āgāh: irisdi nā-gāh B

³ Na‘ rayı: na‘ ralar A // Na‘ ra ile: na‘ ralarla A / Na‘ ra ile nice: Nice na‘ ra ile B

⁴ Şaf koşunlar ol: şafları ol zāt C // Düzerdi: dökerdi A,B, düşerdi D / ḥāke: ḥāke ; Ber-ā-ber: ser-ā-ser A

⁵ Kodı: kordı A, korıldı C // Nice: — C / ‘ Adūyı: ağdāyı A, ‘ adūları hep C

⁶ Görüp: gördü A, görür C // Gözi: gözden C

⁷ Şinuben: şinup A / Çün: ki D

36A   Oturmañ siz dahı ceng idiñ ey yār
               Keşir İbn-i Şihāb durdı o bed-kār¹

Muhammed İbn-i Eş^c ab ṭurdı ol gün
               Şimir ʐü'l-Cevşen irişdi o mel^c ȏn²

Çağırdı kim ey ehl-i Kūfe bu dem
               Ki Şāmdan geldi leşker bī-hisāb hem³

İrişdi bil ki şimdi bu diyāra
               Şavaşçı terk idüp idiñ müdārā⁴

980 Esīr olur kamu evlādınız bil
               Harāb olur kamu ābādınız bil⁵

Çün ehl-i Kūfe işitdiler anı
               Katı korkup tağıldılar nihāni⁶

Ki ʐātında necāt-ı i^c tiğād yok
               Şıfātında şebāt-ı i^c timād yok⁷

Didi rāvī kaçan kim oldı aḥşām
               Yigirmi biň kişiden bākī encām⁸

¹ 976-977: — C / Ey yār: kār A

² Şihāb: Şehār D / Eş^c ab: Eşfat D / ṭurdı: durdı B,D,E

³ Ehl-i Kūfe: Kūfe ehli bil A / Kim: — ; Kūfe: Kūfeye ; Bu dem: bu dem hem C // Bī-hisāb: bī-^c aded D

⁴ Bil ki şimdi: şimdi bil ki A // İdüp idiñ: idin idüp B / İdiñ: kılıñ D,E

⁵ Bil: hem C // Ābādınız: yādlarıñız E / Bil: hem C

⁶ Tağıldılar: dağıldılar B,D,E

⁷ 982: — E

⁸ Aḥşām: aḥşām A / Kim: ki C // Kişiñden: kişi ; Encām: ser-encām C

Otuz er ƙaldi ancağ gör maƙāli
Namāza turdi Müslim diñle hāli¹

985 Tağıldı cümle ƙaldi Müslim anda
Tefekkür ƙıldı ḥayrān oldı anda²

Nice yerde yaralar var idi çok
Refîk-i ǵam-güsarı mūnisi yok³

Şehirden çıkmaga çün ƙasdı ƙıldı
Görüp Sa‘d İbn-i Aḥfaẓ anı bildi⁴

Kapu bağlı didi gel i‘ tikād it
Nice leşker mü’ekkil i‘ timād it⁵

Didi Müslim nedir bunda yā çāre
Didi gel gidelim biz nāmdāre⁶

990 Keşir oğlu Muhammed akrabādur
Muhibb-i hānedandur etkiyādur⁷

36B Varalim ol ƙonağa bu dem ey yār
Varırlar çün Muhammed bildi aḥbār⁸

¹ Turdi: durdi B,D,E vardı C / Diñle hāli: gör maƙāli C, gör bu hāli E

² Tağıldı: dağıldı B,E / Cümle: cümlesi C / Anda: hemān anda A // ḥayrān oldı: oldı ḥayrān A

³ 986a: Vucudunda var idi yaralar çok A

⁴ Çün: — A / Çıkmaga: çıkmak E

⁵ İ‘ tikād: iħtirāz C, i‘ timād E // Leşker: leşkerler A / İ‘ timād: iħtirāz C, i‘ tikād E

⁶ Nedir bunda yā: yā nedir bunda A, nedir bundaki B, nedür yā bunda C,E // Gel: gel imdi A

⁷ Hānedāndur: hanedān C,E / Etkiyādur: hem etkiyādur A,C

⁸ Varalim: duralım E // Aḥbār: ḥaberdār A / Bildi: oldı A,B

Aña karşı varup ikrām ider ol
 Konağa ḥondırup iḳdām ider ol¹

Şabāḥ oldu çün ‘Abdu’llāh işitdi
 Bu ḥāli geldi cāşūş ma‘lūm itdi

Ol ‘Abdu’llāh çağırıldı geldi ol dem
 Didi kim yā Muḥammed bil sözi hem²

995 Konağında turır Müslim getür sen
 Getürmezseni seni katlı iderem ben³

Muḥammed idi a‘yān pür-ḳabīle
 Otuz biñ leşkeri var idi bile⁴

Didi ben Hān degilem bil merāmı
 Baña ḥükmiñ gece diñle kelāmı⁵

Bunu söyleken anda diñle rāzı
 Gelür hem taşradan ḡavġā ‘avāzı⁶

Ol ‘Abdu’llāh didi bu ne ceridür
 Didiler bu Muḥammed leşkeridür⁷

¹ İkrām: aña ikrām A / Varup: varır B,D, durır E

² Ol: o C // Bil: bil bu A, bu D,E / Hem: hemen-dem A

³ Turır: durır B, durur E

⁴ İdi a‘yān pür-ḳabīle: pür-ḳabīle idi a‘yān C // Bile: ey cān C

⁵ Hān degilem bil merāmı: degülem bil sen murādīñ C // Gece: gece mi A, geçemez C / Kelāmı: cāniñ C

⁶ Bunu:bunda A/Anda diñle:añla bunda A,C,sen diñle D/Söyleken: söyle iken A,D,E/Taşradan: taşrada C

⁷ Ceridür: tedbiridür A

1000 Ƙatı ƙorƙup ol ‘Abdu’llâh bil ey yār

Didi kim yā Muhammed leşkere var¹

Varup bu leşkere ȝavȝāyı def^f it

Hem oğlınıñ bunda ƙalsun ȝayrı sen git²

Muhammed hānesine geldi ol ān

Dirildiler ƙatına cümle yārān³

Gelüp Selmān Cüzā‘ī geldi muhtār

Rufā‘ī geldi itdi ƙavl-i ikrār⁴

Didiler bir ‘azîm leşker direlim

Halâş idüp hem oğlını alalim⁵

1005 Hüseyen İbn-i ‘Alîye hem gidelim

Anıñ yolında cān ƙurbān idelim⁶

37A

Şabâh olınca ‘Āmî geldi Şāmdan

Hem on biñ leşkeri var hep ȝulāmdan⁷

Yezid göndermiş anı geldi nā-gâh

Ki maqrûr oldu ‘Abdu’llâh ol āgâh⁸

¹ Bil: — C // Leşkere: leşkerine turma A

² Bu: — A // Ȑayrı sen: sen ȝayrı A / Ȑayrı: — C,E / Bunda ƙalsun: ƙalsun bunda C

³ Cümle: hep cümle A, fi'l-cümle D

⁴ Gelüp: gidüp A // Gelüp: geldi C

⁵ Direlim: biz de direlim A // Oğlını: veledüñi C / Alalım: varalım B, direlüm D

⁶ Hem gidelim: çün varalum C // Cān: cāni A / İdelim: kılalum C

⁷ Hem: Var A / Var hep: hep A, geldi D

⁸ 1004b: Ki ‘Abdu’llâh aña maqrûr oldu āgâh C

Didi gelsün Muhammed imdi bu dem
Muhammed işidüp vardı hemen-dem¹

Otuz biñ leşkeri aldı Muhammed
Serayıñ kurbına geldi Muhammed²

1010 Kodı leşkerlerin bañ şan' atine
Yalınızvardı 'Abdu'llâh katına³

Oturduvardı çünki gör bu hâli
Ol 'Abdu'llâh didi kim diñle kâli⁴

Baña vir Müslimi var olma 'âşı⁵
Elimden yoksa bulamazsın halâsı⁵

Muhammed didi kim bu söz muhâldür
Murâdîn ceng ise yevm-i kıtâldür⁶

Gažabnâk oldı 'Abdu'llâh işitdi
Divîdin çehresine tögrî atdı⁷

1015 Yüzi zahm oldı çün gördü Muhammed
Kılıcın çekdi hem vardı Muhammed⁸

¹ İmdi: namâzı C // Vardı: Geldi C / Hemen-dem: hemân-dem B,C,D,E

² Leşkeri: leşkerin D, E

³ Leşkerlerin: leşkerini A,C

⁴ 1011a: Hemân varup oturdu diñle hâli A / Vardı: gördü; Gör: — C // Kim: ki E

⁵ Elimden yoksa bulamazsın:yoksa bulamazsin elimden A/Yoksa: yolsa D/Bulamazsın:bulamazsın B,C,D

⁶ Söz: sözin çok A // Yevm-i: hâ yevm-i A

⁷ Divîdin: turuben C

⁸ Çekdi hem: çeküben C / Hem: üstine A

Çün ‘Abdu’llâh görüp itdi firârı
Didi kim öldiriň bu nâmdârı¹

Hemen-dem üstine düşdiler anıñ
Kamusı başına üşdiler anın

Muhammed kılıçın çaldı ‘ayâni
Helâk itdi nicezin dökdi ķani²

Nice mühlik yaralar yidi anda
Şehîd itdiler anı ol mekânda³

Murabba‘⁴

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

37B 1020 Ey hûş ol kim gevher-i cânın ala şarrâf-ı hûr
Nâ-müşerref ola firdevs içre her eşrâf-ı hûr⁵

Ey hûş ol kim fahrile ķahhâr-ı ķahrın görmedi
Lutfile buldı laťifiň luťfinı elťâf-ı hûr⁶

---

¹ Görüp itdi: itdi andan A,B

² ‘Ayâni: her dem ‘ayâni A

³ Yidi: yidi çok A, açıdı D, yaraladı hem E

⁴ A, Kâfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

⁵ 1020-1021: — E / Ol: — ; Hûr: hûr A

⁶ Қahhâr-ı қahrın: қahhârin A // Hûr: hûr A

Kâfiye-i Bahriü'l-Meşnevi' mine'r-Remel¹

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Anı çün gördü oğlu oldu giryân

Atası intikâmın aldı ol ân²

Nicesin ol dahı öldürdi ey yâr

Şehîd itdi anı hem kavm-i füccâr³

*Murabba'*⁴

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Ol nihâliñ gülşenin hâr itdi devrân ey dirîg

Ğoncaveş ruhsârını şoldurdu düşmân ey dirîg

1025 ¸ Alem içre rûy-ı şemsi pür -ziyâ râhşân iken

Eyledi penhâniñ zulmetde şebistân ey dirîg⁵

*Meşnevi'*⁶

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Didi hem leşkerine tîz gidiñ siz

Muhammed leşkeriyle ceng idiñ siz⁷

¹ D, — A,B,C,E,İ

² Gördi oğlu: oğlu gördü D,E // Ân: civân A

³ Ol dahı öldürdi: öldürdi ol dahı B // Hem: — A / Anı hem: hem anı B,E / Kavm-i: ehl-i C

⁴ A, — B,C,D,E,İ

⁵ 1024-1025: — E / Râhşân: ruhsâr C // Penhâni-ı: penhâni B,D

⁶ A, Kâfiye-i Beyt Bahriü'l-Meşnevi' D, — B,C,E,İ

⁷ Tîz: — C

Çıkup leşker iderler kār u zārı
Semāyairişür ‘arżiñ ǵubārı¹

*Beyt*²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Fitne deryāsının felek arturdu ǵufan eyledi
Tā ki rūy hāk-i zemīni mevc-i pür-kan eyledi³

Na‘ra-yı merdānelerden ditredi arz u semā
Kobdı bir ǵavgā ki meydān şahını efgān eyledi

*Müslim ‘Akīliñ ǵazā Bahr-i Beyān*⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
1030 Çünkü açdı fitne-i gerdūn livā
Oldı tā ahşāmdan lu‘b-ı cidā⁵

Didi ‘Abdu’llāh buların cümlesi
Ol Muhammed için iderler ǵazā⁶

38A Başını atuñ ki görsün leşkeri
Atdılar ol başları idüp nidā⁷

¹ Kār u: kār-ı B,D,E // İrişür: irişdi C

² D

³ 1028-10269: — E / Felek: — B // Rū: ruy-ı A,C

⁴ Қāfiye-i Beytū'l-Müseddes D

⁵ Tā: — ; Cidā: lehū cidā C

⁶ İderler: ider ; ǵazāyi: ǵazāyi hevesi C

⁷ Görsün: görsünler A,C / Ki: — C, E / Atuñ: anıñ atuñ // Başları: başı; İdüp: idüp hem A

Gördi leşker begleriniň başların
Kim giriftär eylemiş dār-ı fenā¹

Ağlayarak cümlesi tağıldılar
Her birisi gitti anıñ bir yāna²

1035 Çünkü işitdi bunı Müslim hemān
Söyledi bu beyti ol kān-ı vefā³

Murabba‘⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ey felek bildir nedir ḡam şan^c atinde maḳṣadıñ
Bu ‘Irāk-ı bed-nifākıñ keşretinde maḳṣadıñ⁵

Ḳahr idüp āl-i Resūle biň belā virmek neden
Yā nedir mel^c ūn Yezīdiñ rif^c atinde maḳṣadıñ⁶

¹ Başların: başları A // Dār-ı: dām-ı A / Fenā: fenā işlerin C

² Tağıldılar: dağıldılar B, E // 1034b: Her birisi bir tarafa şavuşup rehā A

³ Çünkü: çün ; Müslim: Müslimi C // 1035b: Söyler anda bu beyti idüp şadā A

⁴ A, Beyt E, — B,C,D,İ

⁵ 1036-1037: — E/ Nedir: ne A / Bildir: — ; ḡam şan^c atinde: belā-yı nefretinde D/ Maḳṣadıñ: maḳṣūdınıñ C,İ // Nifākıñ: liķānıñ ; Maḳṣadıñ: maḳṣūdınıñ C,İ / Keşretinde: keşretinden D,İ

⁶ Neden: nedir B // Maḳṣadıñ: maḳṣūdınıñ C,İ

Baḥr-i Meşnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Atına bindi didi kim gideyim

Bu şehirden çıkışım ben ibtidā²

Gördi yolda çok çeri döndi girü

Düşdi mahalle içine ol hümā³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1040 Kaşma ey cān bed-liķādan hem daḥı yüz dönderüp

Kaşmada olmaz kā’ide düşmānı sevindirüp

Bī-vefā yārenlere teslīm itme kendiñi ‘âkıbet mekrin çıkar

Haşmıña ḡālib gele gör cānın caḥīme göndirüp⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Anlarıñ çoğu münāfiķlar idi

Hem yolu çıkmazdı bir dār-ı belā⁵

Bir münāfiķ görüdī bildi Müslimi

Vardı ‘Abdu’llāha didi iħtifā⁶

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Bindi: binüp ; Gideyim: gideyim ġayri imāma A // Çıkayım ben ibtidā: çıkışuben terk ideyüm D

³ Çok çeri döndi girü: çeri çok rāygān D // Mahalle: mahalleye C, bir mahalle C,D,E,İ / Ol: çün ol B, ol çün C / Hümā: hemān D

⁴ 1040-1041 yalnız A'da vardır. / 1041: vezin bozuk

⁵ Münāfiķlar idi: münāfiķları C / İdi: idi ey yār A // Yoli: yol İ / Çıkmazdı: çıkmaz idi A / Bir: hem C / Dār-ı belā: dārū's-selā A, dārū'l-belā C,İ

⁶ Gördi: görüp C // Vardı: varup D

Çünkü ‘Abdu’llâh işitti bu sözi
Didi Nu‘mân Hâcîbe ol bed-liğâ

1045 Aldı Nu‘mân anda bir miğdâr çeri
Gitdi Muslim kąşdına ol eşkiyâ

38B Döndi Muslim gördü ki yol çıkmadı
Bildi Nu‘mân Hâcîbi ol etkiyâ¹

Bir virâne mescidi gördü hemân
İndi atdan gizlenüp girdi aña²

Gördi Nu‘mân tutdu Muslim atını
Bulamadı Muslimi ol pür-haṭâ³

Virdi ‘Abdu’llâha bu hâli ḥaber
Şehre dellâl düşdi hem itdi şalâ⁴

1050 Her kimiñ Muslim evinde var ise
Öldirirem söylesün yoksa baña⁵

Muslimi her kim getürürse ani
Mâl-ı ni‘met virüp idem aġniyâ⁶

¹ Gördi ki yol: ki andan yol A // Hâcîbi: Hâcîbi İ

² 1047a: Gördi bir virâne mescidi hemân A

³ Tutdu: dutdu B,C,D,E // Bulamadı: bulmadı A,B,C,E, bulmadı hem İ / Ol: anda C / Haṭâ: haṭâ A

⁴ Հaber: beyân E

⁵ Muslim evinde: evinde Muslim A,E // Yoksa: yohşa D

⁶ Anı: ani ben A, baña C // Virüp: virem C / İdem: idem ani A

Çün münâdîler nidâlar kıldılar
 Kaldı Muslim bir gün anda bî-rîzâ¹

Cıkdı mescidden varır bir hâneye
 Oturur bir şâliha hâtûn sehâ²

Didi ey hem-şire şu vir içeyim
 Şu getürdi ol karı itdi 'aṭâ³

1055 Didi bunda çok oturma ey 'azîz
 Bu şehir gavgâlidur dâr-i cefâ

Didi Muslim gel baña vir bir makâm
 Kimse bilmem bir gâribem bî-nevâ⁴

Ol karıçık didi kim dirler saña
 Muslimem didi belâya mübtelâ⁵

Ol karı düşdi hemân ayağına
 Şakladı hem Muslimi ol aşfiyâ⁶

Gerçi Muslim eyledi anda karâr
 Leyk göñlin aldı fîkr-i mâ-cerâ⁷

¹ 1052-1090: — B / Nidâlar kıldılar: itdiler anda nidâ A // Muslim bir gün anda: anda bir gün Muslim A, bir gün anda Muslim D

² Hâneye: hâneye A // Oturur: oṭurur İ / Hâtûn: hâtûn ; Sehâ: hem sehâ A

³ 1054-1079: — D / Hem-şire: hem-şire E

⁴ Gel baña vir: ihsân eyle A // Bir: ben C

⁵ Karıçık: karı C / Didi: didi ki A / Dirler: ne dirler E // Muslimim: ben ki Muslimim ; Mübtelâ: ibtilâ A

⁶ Düşdi hemân: hemâ düşdi A // Hem Muslimi: Muslimi hem A

⁷ Göñlin: gün-i gün A

1060 Gāhī fikr ider Hüseyniň hālini
 Dir ki bu iş müşkil oldu ey Ḥudā¹

39A Bunda gelse bilmezem hāli n'olur
 Bunca ʐālimlerle ol mazlūm eyā²

Gāhī fikr iderde hem evlādların
 Dir ki geldi anlara rūz-i cezā³

Ey ‘aceb ǵurbetde n'olur hālleri
 Kim şorar hātırların virüp ǵıdā⁴

Gāhī fikr iderde kendi hālini
 Dir ki bilmem ne olısar intihā

1065 Gāhī ağlardı idüp nāle fiğān
 Gāhī dir kim böyledir hükm-i ķażā

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün
 Göstürürsiň çarh-ı gerdūn gerçi bir rāhat demi
 ‘Arż idersiň ol demiň içinde ammā biň ǵamı⁵

Derde dermān istedim dermānı derdinden belā
 Görmedim dünyāda bu sırra ṭabīb-i mahremi⁶

¹ Gāhī: gāh C / İder: ider dahı A, ider hem C

² N'olur: n'olur ol cāniň A // Eyā: şafā C

³ Hem: — ; Evlādların: evlādlarını C // Dir ki: diňle C

⁴ ǵurbetde n'olur: n'olısar ǵurbetde A // Hātırların: hātırların A

⁵ 1066-1067: — E / Çarh-ı: çarh-ı A // Demiň: dem ; İçinde: içre ; Biň: biň dürlü A / Ammā: sen yüz C

⁶ Sırra: sırr-ı A / Maħremi: hem maħremi A, maħrumi Ī

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Ol karınıñ var imiş bir oğlı hem
Bir münāfiķ fāsık idi kem edā¹

Geldi evde anasın rūşen görüp
Didi kim nedir neşātiñ ey ana

1070 Ol karde didi ki buldım devleti
Bize mihmān oldı Müslim Müctebā²

İnşāallāh biz dahı maḥşer günü
Bu sebebden bulırız rütbe ‘ulā³

Çün işitdi bu sözi oldı sükūt
Irte oldı ṭoğdı şems-i pür-żiyā⁴

Ol münāfiķ vardı ‘Abdu’llāha çün
Söyledi bu hāli itdi sı̄r güşa⁵

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Eṣdi firḳat şarşarı gülşeni vīrān eyledi
Gelmiş iken nev-bahār vaqtı zemistān eyledi⁶

¹ Ol: hem ol ; Bir: bir kim A / Var imiş: varmış C // Fāsık idi: Fāsıkıdı C

² Ki: kim A,B,C,D,E / Devleti: bākī devleti A

³ Rütbe: rütbe-i A, E

⁴ Oldı: kıldı A // Irte: şabāh ; Şems-i pür-żiyā: ol şems-i żiyā C / Pür: ber E

⁵ İtdi sı̄r: hem sırr-ı C / Sı̄r: ser E

⁶ 1074-1075: — E / Gelmiş iken: gelmişiken C / Zemistān: zemheristān A

1075 Yāri tenhā meclise da^c vet iderken nā-gihān
 Fitne-i engīz gelüp bezmi perişān eyledi¹

39B

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilün
 Çün ki ‘Abdu’llāh işitdi şohbeti
 Çağırır ol dem Muhammed Rif’ati²

Çoşdu üç yüz pehlivān aña hemān
 Var getür tut Müslimi didi bu ān³

Vardılar ol hāneye bunca şirār
 Hem namāzda idi Müslim nāmdār⁴

İşidüp leşker āvāzin ol hümām
 Çün namāzını kılup itdi temām⁵

1080 Taşra çıktı Müslimi çün gördiler
 Hamle kıldı cümle karşılık geldiler⁶

Çekdi Müslim tīg-1 aṭeş-bārını
 Öldirüp kıldı perişān varını⁷

¹ İderken: ider iken A / Nā-gihān: nā-gihān A, İ // Bezm-i: — İ, bizi A

² Ki: kim ; Şohbeti: bu şohbeti A

³ Koşdu: koçdu A // 1077b: Varuben Müslimi getür sen bu ān C, Var getür Müslimi dut virme amān E / Tut: dut İ

⁴ Hāneye: hāneye A, E // Namāzda idi: namāz kılardı A

⁵ Āvāzin: āvāzin A, āvāzı C / Hümām: hemān E // Namāzını kılup: namāzi kıluben C

⁶ Geldiler: turdılar A / Hamle: cümle İ

⁷ Çekdi: çaldı D / Tīg-1: tīgını A // Öldirüp öldürdü A, öldürür D / Kıldı: kılur D

Na^c ra urdı ķıldı cevlān ol zemān
Ekşerini öldürir hālkın a^c yān¹

Çün Muhammed gördü ol şiri o dem
‘Arz ider bu hāli ‘Abdu’llāh hem²

Didi gelsün çok çeri göndür baña
Bunca ādemler hārif olmaz aña³

1085 Gördi ‘Abdu’llāh bu hāli ķakıldı
Üç yüz ādem virmişem size didi⁴

Tīz tutup anı getürüñ bu dem
Göndürerem yoksa ġayrı er ādem⁵

Çün Muhammed gördü olmaz cengile
Hīleler fikr eyledi ol rengile⁶

Didi yā Muslim şavaşdan fāriġ ol
Koy silāhiñ bu ma^c aşdan fāriġ ol⁷

Gel ki Abdu’llāha hem ben varayım
Tā saña rāy virsün ol yalvarayım⁸

¹ Ķıldı: itdi D // 1082b: Ekşerin öldürüp pür-hūn eyledi C

² Hem: hemen-dem A / Bu hāli ‘Abdu’llāh: ‘Abdu’llāh bu hāli C / İder bu hāli: ķıldı anı D

³ Ādemler hārif: leşkerler ķabil C / Aña: buna A

⁴ Ādem: ugursuz C

⁵ Anı getürüñ: getürüñ anı C

⁶ Gördi: bildi A

⁷ Fāriġ: fāriġ E // Ma^c aşdan: maķāmaķdan C

⁸ Hem: — A/Ki: — ;Hem ben: seniñçün C//Virsün ol: vire ben A, alayum C/Rāy: rāyi D, Ol — D

1090 Didi Müslim ben seniñ emriñle bil

İstemem ‘afvile râyi diñlegil¹

40A

Bu söze ben itmezem hîç i‘ timâd

Hîleñe aldanmazam ey pür-fesâd²

Çünkü leşker ol şavaşı gördiler

Çıkdılar tam üzre taşlar atdılar³

Atdılar ok ki ola deyü helâk

Ol mübârek cismi oldı çâk çâk⁴

Her yirinde nice zâhmi var idi

Kevser-i firdevse teşnedâr idi⁵

1095 Geldi nâ-gâh bir hârâm-zâde hemân

Yüzine bir taş ile urdu ‘ayân⁶

Şan revâne oldı anıñ üstine

Dökdi çok taş ol yaraniñ üstine⁷

Akıdı çok şanı nihâyet bulmadı

Müslimiñ anda karârı kalmadı

¹ Emriñle: râyiñle B, D // ‘Afvile: ‘afviñla ; Râyi: râyñ ; Diñlegil: eyle bil C

² Söze: sözüñle C / Ben itmezem hîç: itmezem ben hîç A, itmezem ben C hîç itmezem ben İ

³ Ol: bu A, B // Üzre: üstüne C / Taşlar: taş A, C

⁴ Ok: okı ; Deyü: — A / Ok ki ola diyü: çok oklar kim bil B, çok oku kim olsun D,E / Atdılar: itdiler İ // Cismi oldı: cismini itdiler A /

⁵ Her yirinde: gövdesinde A

⁶ Hârâm-zâde: haram-zâde: A // Urdu: vurdı E / ‘Ayân: nihân A

⁷ Şan: şanı D / Revâne: revân A,D,E / Üstine: yüzine B // Ol yaraniñ: yaralarıñ A

Anda Ḥamrā oğlu Bekriñ ḥānesi

Vardı anda turdı ol dür-dānesi¹

Ol Bekir çıktı evinden nā-gīhān

Ağzına bir kılıç urdı ol zemān²

1100 Müslimiñ dudaqlarını kesdi hem

Şıçradı arslan gibi Muslim o dem³

Bekre urdı bir kılıç ol nāmdār

İki pāre kıldı Bekri kāmkār⁴

Ol dīvārı eyledi anda penāh

Şuşadı şu istedi ol bī-günāh⁵

Kimse bir şu virmedi aşlā aña

Bir karı varındı Muslimden yaña⁶

Rahm idüp ol çeşmeden şu aldı bil

Virdi Muslim aldı anı diñlegil⁷

1105 Ağzı kanı akıdı taş pür-ḥūn olur

Hem şunıñ rengi dahı gülgün olur⁸

¹ ḥānesi: ḥānesi A // Anda turdı: turdı anda C / Turdı: durdı B,D,E,İ / Ol: — B,C

² Bekir: la‘īn C // 1099b: Bir kılıç urdı Müslimiñ ağzına hemān A / Ol zemān: hemān C

³ Dudaqlarını: tūṭaklarını A, ṭudakklarını C // Arslan gibi Muslim: Muslim arşlan gibi C

⁴ Kılıç ol: kılıcı B,D / Ol: — İ // Kāmkār: nāmdār C, pāre pāre D

⁵ 1102a: Bir dīvār varındı oldı penāh C / Dīvārı: dil-āver D

⁶ Kimse bir: bir kimse A / Bir: — C,İ / Aşlā: aşläca C // Karı: ḫaricik A / Varındı: vardı A, hem vardı E,İ

⁷ Şu aldı bil: aldı şu A / Ol çeşmeden: baṭkardan ; Bil: hemān C // Diñlegil: māh-ı rū A, ol zemān C

⁸ Taş: taşı ; Olur: eyledi C // Şunıñ rengi dahı: dahı şu rengin ; Olur: eyledi C / Sunıñ: suyun D,E

40B Dökdi anı bir dağı virdi hemān
Akıdı ağızından yine ṭas içre ḫan¹

Dökdi yine virdi ‘avret bir dağı
Dişleri ṭasa döküldi ey ahī²

Olmadı kendüye çünkim şu naṣīb
Bildi Müslim ki şehādetdir ḫarīb³

Geldi ḡāfil bir ḥaram-zāde la‘īn
Şebdesini Müslime urdı hemīn⁴

1110 Düşdi yüzü üstine çün ol hümām
Bağladı geldi anı ḫavm-i ẓulām⁵

Beyt⁶

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn
Tutuldı āftābıñ pür-żiyāsı
Cihān oldı ser-ā-ser ẓulmet-i şeb⁷

Yıkıldı ‘adl-i inṣāfiñ bināsı
Serāy-ı ẓulmi ābād eyledi hep⁸

¹ Virdi: virir A / Hemān: ‘ayān B // Akıdı ağızından: ağızından akıdı C

² Ahī: seḥī B,D,E

³ Kendüye: kendine D,E / Çunkim: dağı A, çünkü C,D,E // Ki: kim A,E,İ / Müslim ki: kim Müslim B

⁴ ḡāfil: ḡāfil iken A,E // Şebde: şebtesini C / Vurdı: urdı D,E

⁵ Ol: — A / Üstine: üstinde E / Çün ol: çünkü C // Ẓulām: ḫalāl İ

⁶ A, Murabba‘ B, Kāfiyetü'l-Müseddes D, — C,E,İ

⁷ Tutuldı: dutıldı B,E,İ, tūṭuldı C/Pür-żiyāsı: żiyāsı ne ‘aceb A, pür-żiyāsı hep E//Cihān oldı: cihānı aldı A

⁸ 1112: — E

Kâfiye-i Bahriü'l-Mesnevi¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Bağladılar Müslümani cün ol zemān

Vardı 'Abdu'llāh huzūrına hemān²

Vardı karşısına çünkü turdı hem

Müslime didi ki 'Abdu'llāh o dem³

Bahr-i Hezec Sālim Kāfiyetü'l-Kāf⁴

mefā' īlūn mefā' īlūn mefā' īlūn mefā' īlūn

1115 N'içün vardıñ imāmdan ġayriya sen intisāb itdiñ

Yezideitmeyüp bey' at Hüseyne kat'-ı bāb itdiñ⁵

Didi Müslim ki ey zālim Hüseyni bil imām taħkik

N'içün böyle cehāletle yalani irtikāb itdiñ

Şehid olur rızasında ölenler öldiren gāzī

İmāme'l-müttakīn oldur hemā katle cevāb itdiñ

Bilürem öldürirsiñ sen beni yokdur zīrā rahmiñ

Nice bencileyin cāna ḥalāletle 'azāb itdiñ⁶

¹ D, — A,B,C,E,İ

² Cün: çünkü A, — C

³ 1114a: Çünkü vardı karşısına turdı hem A / Turdı: durdu B,E,İ / Çünkü: yakın C // Ki: kim B,E,İ, — C / O dem: la'ın hem C

⁴ A, Kâfiye-i Ebyātū'l-Murabba' Mine'l-Hezec D, Bahri-i Remel E, — B,C,İ

⁵ 1015-1017: — C

⁶ Sen: — İ / Yokdur zīrā: zīrā yokdur D

Şureyşden bir kişi vir kim vaşıyyet ideyim aña
 ‘Ömer İbn-i Sa‘id geldi didi kim ne hıtab itdiñ

41A 1120 Didi Müslim ki borcum var atum Nu‘mānadur al vir
 Benim hem cismimi defn it bu emre çün icāb itdiñ¹

Baña vāki‘ olan hāli Hüseyne yaz kamu bilsün
 Bu şehre gelmesün ġayıri çü sen kaşd-ı sevāb itdiñ

Didi kim öldiriñ ġayıri Bekir oğlu turup anda
 Didi ben öldirem anı kaçan kim sen ‘itāb itdiñ²

Getürdi Müslimi anda seni öldireyüm didi
 N’içün atamı öldürdiñ nice katlı-i şebāb itdiñ

Didi Müslim ben isterdim Hüseyne cān fedā idem
 ‘Ināyet kıldını ey Mevlā du‘āmī müstecāb itdiñ³

Şi‘r-i Müslim İbn-i ‘Akīl Gāzi⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1125 Bir kerem kıl hāne-i Yezdāna hem var ey şabā
 Cümle hālimden Hüseyni kıl haberdar ey şabā⁵

¹ Atum: atam C, E / Nu‘mānadur: Nu‘mānadur // Hem: — ; İt: eyle C / Hem cismimi: cismimi hem D

² Gayrı:bunu A,B/Turup anda: gelüp ey cān B/Turup: durur D,E//Anı:bunu D/Kaşan kim: kaşan kim İ/İtāb: şitāb A

³ İsterdim: isterem; Fedā idem: idem fedā A / İdem: kılam C

⁴ A, Kāfiye-i Ebyātū'l-Hezec D, Beyt-i Müslimi E, — B,C,İ

⁵ 1125-1129: — C / 1125: —E / Hem var: var hem B // Kıl: it D

Olmasun kendi bu şehr-i bî-vefâya intîzâr
 Ben kim oldim dâm-ı düşmâna giriftâr ey şabâ¹

Ben kim oldim biñ belâya râžî biñ derde sezâ
 Olmasun kendi cefâlarda sezâvâr ey şabâ²

Ben kim oldim mihnet ile elli bağılı esîr
 Olmasun kendi eziyyetlerde nâ-çâr ey şabâ³

Tutdi cellâd-ı adûlär üstime yalın kîlinç
 Var bu hâli söyle bir bir itme inkâr ey şabâ⁴

Kâfiye-i Beytü'l-Murabba'c Mine'l-Hezec⁵

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1130 Bekir oğlu gelüp çünkîm anı öldirmeye korkup
 Elinden kılıççı düşdi didiler ictinâb itdiñ⁶

Didi karşuma bir âdem gelüp dişledi parmağın
 İşaret kıldı kim ya^c niⁿ n'içün fi^cl-i ħarâb itdiñ⁷

¹ Biñ-vefâya: vefâya A / Kendi bu şehr-i: bu şehre kendi D

² 1026: — İ / Kendi: ğayı A

³ Eziyyetlerde: eziyyetlere A

⁴ Tutdi: düşdi B,D, dutdi E, döndi İ

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Bekir oğlu gelüp: gelüp Bekir oğlu B / Gelüp: gelür D,E // Didiler: didiler kim A

⁷ Didi karşuma bir âdem gelüp: gelüp karşuma bir âdem turub C / Karşuma: karşumda D,E // Kıldı kim: eyleyüp C, eyledi D

Çün ‘Abdu’llâh görüp anı didi haqqâ ki câhilsiñ
Yalan söz söylediñ öldürmege çün havfi bâb itdiñ¹

Gelüp bir gayrı âdem hem görüp anı helâk oldu
Ferâgat kıl gel ey zâlim yiter renc-i ‘ikâb itdiñ²

41B Yiter bu cevr-i bî-dâdîn yiter bu fî‘l-i efsâdîn
Yiter bu fîsk-ı icâdîn ki zulmi bî-hisâb itdiñ³

1135 Gelüp Şâm ehli bir nâ-merd o mazlûmî şehîd itdi

‘Aceb luþfiňla ey gerdûn kimi ehl-i hicâb itdiñ⁴

Serây-ı mâ-sivâdan ‘arz idersiñ halka bir şüret
Eyâ bir dem taþarrûble kime keşf-i niþâb itdiñ⁵

Hisâb-ı bed-niþâbînden idersiñ ‘âlemi medyûn
Huþûşâ Müslime gör kim ne gûnâ iþtisâb itdiñ⁶

¹ Didi haqqâki: didi kim haqqâ C // Söz: — D, E / Söylediñ: irtikâb itdiñ; Çün: — A / Öldürmege çün: kim sen şehîd itmege C / Havfi bâb: ‘ucâb A, havf C, havfile bâb D, ol havfi beyân E, havfi yâb İ

² Bir gayrı: hem gayrı A, hem bir gayrı B / Âdem: bir âdem A, — İ / Hem görüp: görüp B // İkâb: ‘itâb C, D

³ 1134: —C / Efsâdîn: efsâdîn A // Fîsk-ı icâdîn: zulm-i mu‘tâdîn D, zulm-i bî-dâdîn E

⁴ Nâ-merd: nemrûd A, nâ-murâd C / Bir: — C // Luþfiňla: luþfiňa A, D / Kimi: kimin A / Hicâb: hicâz İ

⁵ 1136: —E / İdersiñ: iderseñ C, idersen İ // Bir dem: bilmem B, C / Niþâb: hicâb C, D

⁶ İdersiñ: ider A / Bed-niþâbînden: bed-nesebiñden A, bî-lisâniñdan D // İhtisâb: ictisâb A

Mesnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Çünkü anda Müslüman itdi şehid

Başını gönderdi Şâma ol pelîd²

Hânilâ Müslimîñ ecsâdîn hemân

Aşdırır kânnaralarda ol zemân³

1140 Ol Yezîd işitti bu aḥvâli hem

Şâd olup kıldı beşâretler o dem⁴

Şehr-i Şâmî donadup ucdan uca

Şâdılıklar kıldı her gün her gice⁵

Başları aşdırdı zeynet eyledi

Çok şafâlar buldu ‘işret eyledi⁶

¹ A, Kâfiye-i Ebyâtü'l-Meşnevî D, Bahîr-i Remel E, — B,C,İ

² Anda Müslüman: Müslüman anda B // Başını: re'sini C / Gönderdi Şâma ol: Şâma gönderdi B

³ 1139a: Kânda Müslüman aḥbâbin söyle hemân C // Kânnârelerde: kânnâreye A, konaqlara hem E

⁴ Şâd: şâd A/ Kıldı beşâretler: beşâretler kıldı A / Beşâretler: beşâretlerde C, beşâret İ / O dem: hem C

⁵ Donadup: dönderüp C, dondurup E, tonadup İ / Ucdan uca: ol dem la'în C // Şâdılıklar: şâdılıklar A / Her gün her gice: şeb rûz ol la'în C

⁶ 1142a: Başların aşdı zînet eyledi ol pelîd C // Buldu: bulup A / Eyledi: eyledi ol pelîd C

*Murabbā^c*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Buldu Şām ehli ferāḥlar anda bayram itdiler

Böyle bir zulm-i şariḥe çünkü iķdām itdiler²

Dökdiler mažlūmlarıñ қanın ferahnāk oldılar

Lâleveş Şāmı arāyiş қıldı bed-nām itdiler³

*Bahr-i Meşneviⁱ*⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1145 Çün bu kışşa burada olsun temām

Muştafāniñ rūhına biñ biñ selām⁵

Okıyanı diñleyeni yazanı

Rahmetiñle yarlıgağıl yā ḡanī

Yazdırın bulsun dünyāda necāt

Vir Muhammed Muştafā-rā şalavāt

*El-Kışşa Müslimiñ Çocuklarınıñ Şehid Oldığın Beyān*⁶

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c Mine'l-Hezec D, Beyt E, — B,C,İ

² Buldu Şām ehli: Şām ehli buldu A / Buldu: tutdu C, buldum İ / Bayram: bed-nām C / İtdiler: eyledi D // Bir: — A, E / Şariḥe: Cevr ile E / Çünkü: nice D / İtdiler: eyledi C,D

³ Mažlūmlarıñ: mažlūmların C // Şāmı arāyiş қıldı: anda arāyiş Şāmı D / Қıldı: anda E / Bed-nām: bayram D,E / İtdiler: eyledi C

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ 1145-1148 sadece E'de vardır.

⁶ E, Kāfiye-i Ebyatü'l-Meşneviⁱ A, — B,C,D,İ

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Beyān idem saña Müslim iytāmını

‘Ayān idem o mazlūmīñ ḥālini

Nāme yazdı anda ‘Abdu’llāh hem

Āferīn olsun saña taḥsīn bu dem¹

1150 Cümle ef̄ āliñ rīzām idi benim

Her murādım bu niżām idi benim²

42A

Lākin işitdim Hüseyini bil bu ān

Mekkeden ol Kūfeye olmuş revān

Vāki‘ olursa gelince ol yaña

Cem‘ idüp leşker dahı göndür aña³

Her ne vechile olursa def̄ ḳıl

Bu diyāra gelmesinden def̄ ḳıl⁴

Çün ki ‘Abdu’llāh okıdı nāmesin

Şād olup gördü şenā ‘allāmesin⁵

¹ Hem: ol dem A // Bu: her A

² Ef̄ āliñ: aḥvāli ; İdi: itdi İ / Rīzām idi: rīzām durur D // Murādım: murādīñ A / İdi: itdi İ

³ Ol: bu B // 1152b: Sen dahı diri tūtup göndür buña A, Sen dahı diri dutup göndür baña B, Sen dahı tūtup anı göndür baña C, Sen dahı asker virüp gönder aña İ

⁴ Def̄ : ref̄ A // Def̄ : ref̄ D

⁵ Şād:şād A//Olup: olupen;Şenā:anda C/Gördi:geydi A/‘ Allāmesin:‘ amāmesinA,ḥāmesin C,‘ alā ‘ alāsın E

1155 Cem^c idüp leşkerler oldu ber-ḳarār

Tā Ḥüseyne oldu anda intizār¹

Bir gün ‘Abdu’llāha ḡammāzlar hemān

Didiler kim ey emīr bil bu zemān²

Müslimiñ var iki oğlı bunda hem

Bilmeyiz kim ḫandadur anlar bu dem³

Çünkü ‘Abdu’llāh işitdi diñlegil

Anlarıñ ihżārinə emr itti bil⁴

Didi buliñ anları viriñ baña

Gitdi cāsūslar hemen-dem her yaña⁵

1160 Çok münādīler nidālar itdiler

Her yakaya nice cāsūs gitdiler⁶

Çün Şüreyh Kādī işitdi anları

Korkup andan çağırır oğlanları⁷

¹ İdüp: olup D / Ber-ḳarār: bi-ḳarār A, C // Oldı anda: anda oldı C

² ‘Abdu’llāha: ‘Abdu’llāh E // Kim: — A / Emīr: ahmaq C

³ Var iki oğlı bunda: var bunda iki oğlı A,B, iki oğlı da bunda C // Biilmeyiz kim: bilmiyor kim A, bilmezüz ki C, bilmeyüz kim D

⁴ Diñlegil: ḫandadur C // Bil: durur C

⁵ 1159: — C

⁶ 1160: — E / 1160a: Cümle münādīler nidā itdiler ‘ayān A // Yaķaya: yaña ; Cāsūs gitdiler: cāsūslar arar nihān A / Nice cāsūs: çok cāsūslar İ

⁷ Şüreyh: Şer^c i A,B,C,D, Şer^c a E / Anları: bu avāzı C // Oğlanları: oğlānları A,B,İ

Geldi ma' şūmlar hūzūrına hemān
Gördi çünkü anları itdi fiğān¹

Didi ma' şūmlar sebeb nedir size
Zār u efgān eylemek söyleñ bize²

Anlara Kādī baķup āh eyledi
Hem bu eş^c ār ile āgāh eyledi³

Murabba^c⁴

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

42B 1165 Bu belāniň āteşi dünyāyı sūzān eyledi
Tā muħabbet ehliniň bağrını biryān eyledi⁵

Bunda ābād itdi mi' mār-ı şerī^c at bir serāy
Geldi bir kān-ı şekāvet anı vīrān eyledi⁶

¹ Hūzūrına hemān: sebep nedür size İ / Çünkü: çunkim B,D,E//1159b: Zār-ı efgān eylemek söyle bize İ

² 1163: — İ / Sebeb nedür: hüzündür E // Söyleñ: nedir B / Bize: baña E

³ Kādī baķup: baķup Kādī ; Eyledi: eyledi ey cān A // Hem: — ; Eyledi: eyledi 'āyān A / Eş^c ār ile āgāh eyledi: eş^c ārı okuyup söyledi C

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c Mine'l-Hezec D, Beyt E, — B,C,İ

⁵ Biryān: büryān E, püryān İ

⁶ İtdi mi' mār-ı: eyledi hem ve D

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi¹

fā'iltün fā'ilātün fā'ilün

Bildi ma' şumlar bu beyitle hemān
Öldigini atasının ol zemān²

Āh idüp zār ile efgān itdiler
Kādīnin gönlün perişān itdiler³

Bir zemāndan şoñra itdiler niyāz
Kādiye ' arż eylediler böyle rāz⁴

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1170 Bir neşāt-ı çarh iken şimdi ṭolāb-ı miḥnetin
Döndirir devrān bizi Mevlānavārī firḳatın⁵

Biz yetīm bī-nevāyız hem ṭıfl-ı miskīn hem ḡarīb
Hem keşīde renc ü zahmet həsreti kim ḡurbətin⁶

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün
Didi Kādī siz dahı āgāh oluñ
Kaşdīñizdadur ol 'Abdu'llāh bilüñ⁷

¹ Baḥr-i Meşnevī E

² Bildi: buldu E / Hemān: babasın hemān A

³ 1168a: zār idüp āh u figān itdiler C

⁴ Yola: hem yola A

⁵ 1170-1171: — C,E / ṭolab-ı: ṭolab A, ṭolab-ı D // Bizi: — A / Mevlānavārī: Mevlāya vādi D

⁶ Biz: bir A/Yetīm: yetim-i B, yetim-i D,İ /Hem ḡarīb: ḡarīb B,D,İ//Keşīde: keşīd-i B,D

⁷ Kaşdīñizdadur ol: Kaşdīñizda durur C

Ben muhibb-i ehl-i beytile ‘ayān
Bunda meşhūr olmuşam bil bī-gümān¹

Şimdi ol zālim sizi bunda bulur
Cebr-i ķahrile gelüp bunda alur²

1175 Maşlaħat oldur ki bu gice sizi
Kārbāna gönderem işit sözi

Tā ki Mekke şehrine bile gidiñ
Ol Hüseyne bu sözi tibyān idiñ³

Ol Esed-nām oğlını çağırdı hem
Ey oğıl didi işitdim ben bu dem⁴

Mekkeye bir kārbān gider hemīn
Bunda konmışlar ki bu şehre yakīn⁵

Bu iki ma‘ şūmı alup ol revān
Bir emīn kişiye teslīm it bu ān⁶

43A 1180 Mekke şehrine varınca anda bil
Anasına teslīm itsün söylegil⁷

¹ Muhibb-i: muhibbete A / Beytile: beytim bil C, beytem çün D // Bil: ben C,D, — İ

² Bulur: bilür A,B,E // Cebr-i ķahrile: cebrile ; Gelüp: gelüp sizi C / Cebr-i: haylı E

³ Sözi tibyān: hāli beyān E

⁴ Nām: — C / Çağırıldı: çağırır E // İşitdim ben: ben işitdim C / Ben: — İ

⁵ 1178: —D

⁶ Ma‘ şūmı: ma‘ şūmları A,C, ma‘ şūm İ / Alup: al C,D/ Revān: revāne D // Bu ān: ‘ayān C, hemāne D

⁷ Söylegil: söyle bil İ

Gice ol ma^c şuları aldı Esed

Kārbānīñ birine geldi Esed¹

Ol zemān göçmişdi andan kārbān

Görinirdi hem ^c ayāndan kārbān²

Ol Esed didi baña şubḥa degin

Bunda ḫalma᷑ mūcib-i töḥmet yakīn³

Siz yetüñ bu kārbān işde gider

Böyle deyüp çün Esed ^c avdet ider⁴

1185 Gitdiler şāh-zādeler nālān ile

Fikr ile giryān ile efgānile⁵

Çün ser-ā-sīme giderken nā-gihān

Kārbānı ḡā ’ib itdiler hemān⁶

Ḳaldılar ḥayretde oldılar zebūn

Her yakaya gider iken ser-nigūn⁷

¹ Ol ma^c şūmları aldı: aldı ol iki ma^c şūmı A // Birine: yanına C

² 1182a: Ol zemānda gitmiş idi kārbān C / Göçmişdi andan: anda göçmişdi A / Andan: anda D //

^cAyāndan: iraḳdan A

³ Didi: didi ki E / Baña: aña C // Bunda ḫalma᷑: Zahmet olur A/ ḫalma᷑: turma᷑ C

⁴ Yetüñ: yedin B, gidiñ D, yürüñ hem E / Bu: — A / Kārbān: kārbāna C / İşde: işte A, —C // Çün: — A, ol C / ^cAvdet ider: dönüp gider E

⁵ Şāh-zāde: şeh-zāde B,D,E,İ / Nālān: hem nālān İ // Efgān: nālān B / İle giryān ile: iderdi gāhi ḡāh C

⁶ Ser-ā-sime: ser-ā-sim ; Giderken: gider iken C,İ

⁷ Zebūn: çün zebūn A // Yakaya: yakadan A

Ol Yezidiň leşkerine vardılar
Müslimiň oğlanlarıdır gördiler¹

Tutdı fi'l-häl çünkü leşker anları
Virdi 'Abdu'llāha ol oğlanları²

1190 Anları zindāna gönderdi o dem
Nâme yazdı ol Yezid mel'ūna hem³

Müslimiň tutdım iki oğlin dağı
Şimdi habsimdedür anlar ey sehi⁴

Birisi anıñ sekiz yaşar 'ayān
Hem yedi yaşında biri bi-gümān⁵

Ne buyurırsıñ nedir bunda merām
Çün Yezide gönderir böyle peyām⁶

Çünkü zindāncı idi pāk-i'likād
Adı meşkûr mü'min-i pāk-i'timād⁷

¹ Gördiler: bildiler C

² Tutdı fi'l-häl çünkü: çünkü tutdı fi'l-häl A /Tutdı: dutdı B,E,İ, tutdilar C /Fi'l-häl:fi'l-häli ; Leşker : — C / fi'l-häl çünkü leşker: leşker fi'l-häli çünkü İ // Virdi: virdiler A,B,C / Ol: — ; Oğlanları: ma'sümaları C

³ O: ol A, bu C // Yezid mel'ūna hem: Yezide hemen-dem A / Nâme: nâmesini ; Yezid: — İ

⁴ Tutdım: dutdım B,E,İ, tuşuben C / Oğlin: oğlunu ; Dağı: — C // 1191b: Şimdilik zindāna köydum anları C / Sehi: şakî A, dağı C, E / Habsimdedür: habsimde durur E

⁵ 1192a: Biri sekiz yaşında idi hemān C / Anıñ: — ; Yaşar: yaşında bil D, yaşı E // Yedi yaşında biri: biri yedi yaşında C

⁶ Buyurırsıñ: buyurırseñ B/ Bunda: bundan B / Nedir: dir C / Merām: ne merām A, hemān C // Gönderir: göndedir A / Peyām: kelām D,E

⁷ Çünkü: gel ki A, çün C / Pāk: ol pāk C // Mü'min-i pāk-i'timād: kendi mü'min i'likād A , mü'mini çün i'likād C, mü'mini çün i'timād D,İ

43B 1195 Geldi ma^c şūmlara hürmetler ider

Bir nice gün anlara hizmet ider¹

Didi ey şāh-zādeler görmem revā

Kim ʒarār ide size ehl-i hevā²

Anları çıkışardı zindāndan gice

Hem şehirden çıkarır gör kim nice³

Göstirüp bir yol didi turmañ yuriñ

Fārisiyye-nām bir şehre varıñ⁴

Anda hākimdir karımdaşım dahı

Aluñ işbu mührimi siz ey ahī⁵

1200 Gösterüñ bu mührimi idüp nişān

Mekkeye sizi ulaşdırısun bu ān⁶

Çünkü ma^c şūmlar o yola gitdi hem

Geldi zindāncı evine yatdı hem⁷

¹ Ma^c şūmlara: ol ma^c şūmlara ; Hürmetler: hürmet B // Hizmet: hizmetler A

² Ey: — A / Şāh-zādeler: şāh-zādeler A, şeh-zādeler B,D / Görmem: gör kim C // ʒarār: ʒarār E / ʒarār ide size: hāzer ideyesiz İ

³ Zindāndan: zindān C,İ // Çıkarır: çıkışarup C

⁴ Göstirüp: gösterir D,E / Turmāñ: durmañ B,E,İ // Nām: adlu A

⁵ Dahı: ol dahı A // Ey: — C

⁶ Gösterüñ: gösterüp A,B,C / Bu: — ; İdüp: siz idiñ A // Bu ān: hemān C,D

⁷ 1201-1203: — C, 1202-1203: — E / Hem: — A // Yatdı hem: vardı yatdı A

*Murabba^c*¹

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün
 Muğadderdür ki tağdīre tağayyür viremez tedbīr
 Қаҗā-yı muhkeme tağdīr olur mı hükmile tağyīr²

Muğadder olsa bir nāvek irişür zaḥmi cismāne
 Penāh-1 cevşeni āhen ider tedbīre ne tağṣīr³

*Mesnevi*⁴

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün
 Sağ yakaya gider iken nā-gihān
 Sol yakaya döndiler anlar nihān⁵

1205 Gitdiler çünkim şabāh oldu temām
 Gördiler kim yine evvel ki maḳām⁶

Ḳorķıdılар çünkim bu hāli gördiler
 Anda bir bağ bulup aña vardılar⁷

¹ A, Қāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² Muğadderdür: muğarrerdür A / Viremez: idemez D// Muhkeme: mahkeme A, hükm ile D

³ Nāvek: tārīk A, nāver İ / Nāvek irişür zaḥmi: bir zaḥmiň iriše nāvü D // Cevşeni: cevşene A,B / Tedbīre ne: tedbīrine B,İ

⁴ Қāfiye-i Bahrı'ı-Meşnevī D

⁵ Nihān: hemān C,D

⁶ Çünkim: çünkü A / Temām: yine temām C // Kim: ki C, — D / Yine: yine ol D

⁷Bulup: görüp D / Aña: anda C,D

Bir ḥalāyık-ı ḥabeş çıkışgelir
 Gördi ol ma' şūmları ḥayrān olur¹

44A   Ol ḥalāyık didi kimlersiz 'aceb
 Böyle giryān olmağa nedir sebeb²

Didiler kim biz yetīmiz hem fakīr
 Hem ḡarībüz sen bize ol dest-gīr³

1210 Ol ḥalāyık bildi ol dem anları

Didi budır Müslimiñ oğlanları

Didiler biz Müslimiñ evlādıyız
 Ḥāne-i ḡam miḥnetiñ bünyādıyız⁴

Ol ḥalāyık didi hiç ḫorķmañ gelin
 Hem benim bir ḥātūnim vardur biliñ⁵

Şāliḥadur mü'minedür ḡāyet ol
 Hem sizi saklar kılıñ sözüm kabul⁶

¹ Halāyık-ı ḥabeş: ḥalāyık ḥabeşī C,E / Çıçagelür: çıkışgelür anda A, çıkışgeldi C // ḥayrān olur: olur ḥayrānı anda A / ḥayrān: ḥayrān E / Olur: oldu C

² 1208: — E / Nedir: yā ne B,J

³ Kim: — C / Yetīmiz: yetīmi E / Hem: hem dahı A // Sen: hem B / Bize: — C

⁴ Didiler: didiler kim A // Miḥnetiñ: miḥnet-i B,C,D,E,İ

⁵ ḥātūnim: ḥātūnim A, ḥātūnim E / Bir: — C,E

⁶ Kılıñ sözim: sözüm kılıñ D

Ol ḥalāyık aldı ol ma‘ şūmları
 Ḥātūnına virdi ol maḥdūmları¹

1215 Anları ḥātūn görüp ikrām ider
 Hem dahı nihān idüp in‘ ām ider²

Çünkü ‘Abdu’llāh aña vākīf olur
 Çağırır zindāncıyı meşkūr gelür³

Didi kanı Müslimiñ oğlanları
 Didi āzād eyledim ol cānları⁴

Didi ‘Abdu’llāh ki aña ey kişi
 Korkmadıñ mı benden itdiñ bu işi⁵

Didi meşkūr ey sitemkār-ı cihān
 Ben Ḥudādan körkaram zāhir nihān

1220 Tūtalıム Müslim bahādır er idi
 Anı katl itdiñ ve hükmīñ yürüdi⁶

Bu iki ma‘ şūm ne ‘iṣyān eyledi
 Yā saña ne kıldı anlar n’eyledi⁷

¹ 1214: — C / Ol: o E / 1214b: Teslīm itdi ḥātūna iki maḥtūmları A / Maḥdūmları: maḥtūmları D,E / Ḥātūnına: kadınına E

² 1215: Aldı ol ḥātūn hem güzel ikrām ider A / Ḥātūn görüp: görüp ḥātūn C, görüp ḥātūn E / İder: eyledi C
³ Çünkü: çün ; Aña: hem aña İ // Gelür: olur C / Zindāncıyı: zindāncı E,İ

⁴ 1217: — B

⁵ Didi: çünkü E / Ki aña: aña kim C,E,İ / Ki: kim D

⁶ Tūtalıム: gel ki A, diyelüm C / Bahādır: bir bahādır A / Müslim: Müslim ki İ // Ve: — A,C

⁷ Eyledi: işledi C

Didi öldirem seni ben ey gedā
Didi meşkūr anlara cānim fedā¹

44B Didi cellāda bunı tīz ḫaldırıñ
Ḳamçı altında anı hem öldiriñ²

Urdı on Ḳamçı olup meşkūr ḥalīm
Didi *Bismi'llāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm*³

1225 Urdı on Ḳamçı daḥı cellād aña
Didi yā Rābb şabrı rūzī Ḫıl baña⁴

On daḥı urdı didi kim yā Ḥanī
Ehl-i beyte mülhaḳ it bu dem beni⁵

Çünki yüz Ḳamçı olur anda temām
Bir içim şu istedi hem ol hümām⁶

Virmez 'Abdu'llāh aña şu ol zemān
Geldi bir er minnet itdi nā-gihān⁷

Aldı Meşkūrı Ḳonağına gelür
Meşkūr anda raḥmete vāṣıl olur⁸

¹ Öldirem seni ben: seni şimdi öldirirem A / Didi: didi ol dem C/ Ben: — C, hem İ

² Tīz: tiz B // Anı hem: hem anı A,D, bunı hem E

³ 1224: — İ / “Rahman ve rahim olan Allah’ın adıyla.”

⁴ Rabb: Rabbi A,D Rab B,C / Rūzī Ḫıl: Ḫıl rūzī C / Rūzi: rūy İ

⁵ Urdı on daḥı: on daḥı urdı A / Yā: ey A,B // Mülhaḳ: mülhiḳ B,İ / İt: — B, eyle C

⁶ Olur anda: anda olur C // Hem: — A, kim E / Hümām: imām B, zemān C

⁷ Şu: şuyı A // Nā-gihān: ol zemān C

⁸ Raḥmete vāṣıl: vāṣıl-ı raḥmet A, nīc mete vāṣıl C, raḥme hem vāṣıl İ

1230 Defn iderler buldı o mağşûdî hem

Bu fenâniñ ´âdet-i ma`hûdî hem¹

Kâfiye-i Beytü'l-Murabba²

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Felek mir'ât-i luťfiňla kime bir şüret ´arż itdiñ

Vefâyı nehy idüp hâlkâ cefâ-yı resmi farż itdiñ³

Yiter ǵayı semâya irdi bî-dâdiñ gel inşâf it

Nice ķadd-i şanavberveş bulandı hâki ´arż itdiñ⁴

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi⁵

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Bu yakadan çünki ma`şûmlar hemân

Ķaldılar bu yerde mahdûmlar nihân⁶

Bir eri var imiş ´avretiñ hemîn

Adı Hâris kendisi eşkâ la`în⁷

¹ Defn: ani defn A / O: — A,B,C, ol İ / Buldı: aldı B / Mağşûdî: mağşûdını B,C / ´Âdet-i: ´âdeti budır A / Ma`hûdî: mağhûdî C

² D, — A,B,C,E,İ

³ 1231-1232: — E / Mir`at-i: mir`at B,İ // Resmi: resm İ

⁴ Gel inşâf it: seniñ C // Şanavberveş: selviveş C / Bulandı: bilindi İ / Hâki: hâke C

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Nihân: hemân A,D,E / Mahdûmlar: mahdûmlar A, mahzûnlar C, mahtûmlar D,E

⁷ 1234a: Var imiş bir eri ol ´avretiñ hemîn A

1235 Müslimiň oğlını ararken o dem
Bulmayup atını mecrûh itdi hem¹

Evlerine geldi oturdu melûl
Didi hâtûn ne melûlsiň didi ol²

Müslimiň oğlını ararken bugün
Mecrûh oldı atım oldım ser-nigûn³

45A Didi hâtûn ki o ma^c şûmlar saña
Ne žarâr kıldı o mažlûmlar saña⁴

Didi ‘Abdu’llâhîň ihsânı sebeb
Dir ki idem ben bugün anı taleb⁵

1240 Didi hâtûn bu fenâ mâlı içün
Zâlime mažlûmü virisiň n’içün⁶

Söylemez çün uykuaya vardı hemân
Gice yarusı irişdi nâ-gihân⁷

¹ Oğlunu: oğlanın B / O dem: ol dem C, bu dem D // İtdi: itmiş A

² 1236a: Gelüp evine otururken melûl A // Hâtûn: hâtûn A, hâtûn E / Didi ol: ey oğul A

³ Müslimiň: didi Müslimiň A /Oğlını ararken: oğlin arar iken A,oğlin ararken B // Oldım: oldı kendim A, oldı B,E,İ

⁴ Hâtûn: hâtûn A, hâtûn E / Ki: — C / O: ol A,C // Žarâr: žarâr D,E,İ

⁵ 1239: — C / Dir: tur A, dur B,D / İdem: itdim E,İ / Anı: buni B

⁶ Hâtûn: hâtûn A, hâtûn E / Fenâ mâlı: fenâda mâl A // Mažlûmü: mažlûm ; N’içün: yâ n’içün C

⁷ Çün: hem İ /Hemân: nihân B

Ol Muhammed uyanup turdu hemin
Uyarır İbrâhîmi hem ol emin¹

Ey kardeşim didi uyan göziñ aç
Uyumañ vaqtı degil ey bi-‘ilâç²

Atamı rü’yâmda gördim bu gice
Cennet içinde oturmuş gör nice³

1245 Otırır yanınca bile Muştafa
Hem Hâsan ile ‘Aliyye’l-Murtezâ⁴

Ol Muhammed Muştafa bağıdı baña
Yüzini dönderdi babamdan yaña

Didi yâ Muslim n’içün mahdûmları
Zâlim içinde kodıñ mazählümları⁵

Didi babam yâ Muhammed ‘an-ķarîb
Hizmetine gelmesi olur naşîb⁶

Didi İbrâhîm aña kim ey ahi
Böyle rü’yâ görmişem hem ben dahî⁷

¹ Turdu: durdu B,E,İ // Uyarır: uyandırır A / İbrâhîmi: İbrâhîmi B,D,E,İ / Hem: çün B

² Kardeşim: kardeşim ; Didi uyan: uyan hem C// Ey: gör A/ Ey bi-‘ilâç: sen göziñ aç D

³ Rü’yâmda: rü’yâda A,C,İ / Bu: ben C // Gör nice: bu gice D,E

⁴ Yanınca: yanında E // İle: ile bile A, bile B,İ

⁵ Yâ Muslim n’içün: yâ n’içün Muslim D/ Mahdûmları: mahdûmları A,mahtûmları C,D,E// Mazählümları: bu mazählümları A

⁶ Babam yâ Muhammed: yâ Muhammed babam İ / ‘An-ķarîb: an-ķarîb E

⁷ İbrâhîm aña kim: ki İbrâhîm aña A // Hem: — A / Rü’yâ görmişem: rü’yâsı gördim C

1250 Ol iki güldeste-i bāğ-ı lañif
 Ol nihāl nev-resteyi verdi ȝarif¹

Şarılurlar birbiriniñ boynına
 Şan benefşe girdi sünbul ȝoynına²

İhtiyârsız āhile zār itdiler
 Nāl ile ol hāneyi dar itdiler³

45B Uyķudan uyandı Hāriş turdu hem
 Vardı ol hücre içine girdi hem⁴

Didi kimlersiz āgāh idiñ beni
 Dost şanur şāh-zādeler ol düşmānı⁵

1255 Didiler Müslim c Akılıñ oğluyız
 Biz yetîmiz bend-i ȝamda bağılyuz⁶

Çünkü işitti bunı Hāriş laçın
 Anlara urdu ȝabancalar hemin⁷

¹ 1250: — E / Güldeste-i: gül ȝonca-i C, nev-reste-i D// Nihal nev-resteyi verdi: nihāl-i nev-restede verdi A, nihāl nev-reste-i bāğ-ı B

² Benefşe: menevşe E

³ Nāl: nāle B,C / Ol: — C / Dar: ȝar D

⁴ Hāriş turdu hem: turdu Hāriş A, ol Hāriş laçın C / Uyandı: uyanup C / Durdu: didi E // Hem: Hāriş A, hemin C / Ol: — C

⁵ Āgāh idiñ: idiñ Āgāh A,D // Şanur: şanurlar C / Şāh-zādeler: şeh-zādeler B,D,E,İ / Ol: C

⁶ Yetîmiz: yetîm ; ȝamda: ȝamda hem A

⁷ ȝabancalar: ȝapancalar B, ȝapancalar İ

Şaçları ḥable'l-met̄in idi hemān
Birbirine bağladı hem ol zemān¹

Hücreniñ hem ƙapusunu bağıladı
Vardı ḡavret pāyın öpdi ağladı²

Irteye dek çok tażarru^c eyledi
Olmadı çāre gör imdi n'eyledi³

1260 Çün şabāḥ oldı ƙılıcın tutdı ol
İki ma^c şūmı öñine ƙatdı ol⁴

Tā Furātīñ yanına vardı bu kez
‘Avreti oğlı ƙulı irdi bu kez⁵

Bunlar itdikçe şefā^c atler ziyād
Hışım idüp Hāriş iderdi ‘inād⁶

Ƙulına emr itdi bu ƙılıcı al
Bunlarıñ bir bir tutup boynunu çal⁷

¹ Hemān: hemiñ D // Hem ol zemān: kāfir la^c in C / Zemān: la^c in D

² Hem ƙapusunu: ƙapusunu hem D, İ / Bağladı: berk eyledi D // 1258b: Vardı teyduğu yire hem n'eyledi D / Pāyın öpdi: öpdi pāyın C

³ Irteye dek: irteyeden A, şubħdañ C / Tażarru^c:tażarru^c lar C / Eyledi: ƙıldılar A // İmdi: la^c in bed C / N'eyledi: n'oldılar D

⁴ Tutdı: dutdı B, E

⁵ ‘Avreti oğlı ƙulı: ‘avret oğlan cümlesi C / irdi: gördü B

⁶ İtdikçe: aña söyledikçe: E // Hışım idüp: hışmı artup E, İ / İderdi ‘inād: müşrr olurdu A

⁷ Ƙulına: ‘abdine ; Emr itdi: emr ƙıldı C / Al: sen eliñe al A // Bunlarıñ: bunları A / Tutup: dürüp B, İ, — C / Boynunu: boynın C, boynunu D

Didi ol կուլ կոմ էլիմ վարմազ ան
Կակիդի Հարիս վար կուլդան յան¹

1265 Didi կուլ կոմ օլդիրիսին սեն բեն
Բարի ևվ օլդիրեյիմ բեն սեն

Ընց իծը բիրբիրուն համլե կուլուր
Հակիբետ Հարիս ան գալիբ օլուր²

Կուլուն օլդիրդի օգլի ցորդի հեմ
Didi այ բաբա նեդիր հալին բւ դեմ³

46A Bir կարինդաշիմ գիբիդի կուլ բան
Ն'իւն օլդիրդին նե կուլդի օլ սան⁴

Didi Հարիս օլ չեզան բուլ ել
Բու կուլունց ալ սօչիմ դինլեգիլ

1270 Բոնլր օլդիր ֆերախնակ իտ բեն
Յոկ դիր իսեն օլդիրիր հեմ սեն⁵

Didi հաշա բոն լայիկ ցօրմեզմ
Հեմ սան դահի րիզայի վիրմեզմ⁶

¹ 1264a: Ol կուլ ծիծ կոմ նեմ էլիմ վարմազ ան A / Didi: ծիծ կի C, կոմ: — C

² Իծը: իծը C // Գալիբ օլուր: համլե կուլուր D, ֆորշատ բուլուր E

³ Օգլի ցորդի: ցորդի օգլի A // Եյ: — ; Բու: իշեւ D

⁴ 1268: — C / Կարինդաշիմ: կարինդաշ E / Կուլ: օլ կուլ A, օ կուլ B / Գիբիդի: իծի B // Ol: — A

⁵ Հեմ: բեն A,C

⁶ Didi: ծիծ օղլան A // 1271b: Հեմ դահի բւ իշեւ րաջա վիրմեզմ C

Söyler idi hātūn aña ey kişi
 İtme bu ma' şūmlara böyle işi¹

Bārī 'Abdu'llāha teslīm eyle var
 Ne iderse itsün ol ey nā-bekār²

Sen n'içün bu yirde bu mazlūmları
 Öldirirsiñ yok yire ma' şūmları³

1275 Didi mel' ūn bunda bu oğlanlarıñ
 Çok hevādār yāri vardır anlarıñ⁴

Bunları şāyed elimden alalar
 Hem benim sa' yimi žāyi' kılalar⁵

' Ākıbet çekdi kılıcınvardı çün
 Anda ma' şūmlar bu hāli görди çün⁶

1275 Ağlaşup itdiler aña çok niyāz
 Didiler rahm it bize gel diñle rāz⁷

Ger murādiñ māl ise diñle sözü
 ' Abd-i memlūkdür deyü var şat bizi⁸

¹ 1272: — C / Hātūn: hātūn A, hātūn E

² ' Abdu'llāha: ' Abdu'llāhiñ kendine A // Ol ey: ol hāin A, ol çün B, anda C, ol bi' E

³ Mazlūmları: ma' şūmları A,D // Ma' şūmları: bu mazlūmları A, mazlūmları D

⁴ 1275: — C / Bunda: bu yirde A / Bu: — B // Hevādār: hevādār-1 ; Vardır: var İ

⁵ Şāyed: şāyet A, şāyād E

⁶ Çekdi kılıcınvardı: kılıcın çekdi vardı A, vardı kılıcın çekdi B,C / Çün: ol D // Çün: ol D

⁷ İtdiler aña: aña itdiler A,E itdiler anda C // Gel: — A

⁸ Memlūkdür: memlūk A, memlūkim C,D,E / Var: al var E

1280 Al bahāmızı bize hem vir necāt

İtmedi Hāriş bu söze iltifāt¹

Minnet itme eyā dildār koy ol zālim bī-vefāyī

Minnet itdikçe artırır ol hā'ın bī-dīn ağzābı²

Degme ol Haķ düşmānına men̄ idemezsiñ anı sen

Ḳalbi dünyāya meyl olan unıdır āl u aḥbābı

46B

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilün

Bildī avret ile ol oğlı yakīn

Anları katl idecektir ol lā'īn³

Üstine düşdiler anıñ diñlegil

Gördi Hāriş katlı hiç mümkün degil⁴

1285 Oğluna çaldı kılincin ol zemān

İki pāre eyledi oğlın hemān⁵

Gördi 'avret oğlı çün oldı helāk

Āh u efgān itdi kıldı yaķa çāk⁶

¹ Hem vir: vir hem A, virgil D, vir E // Bu: ol A, o B,E,İ / İltifāt: it iltifāt İ

² 1281-1282: Sadece A'da vardır. / 1281-1282: vezin bozuk

³ Bildi: bildiler ; 'Avret: 'avretler ; Yaķīn: hemīn C / Ol: — B,C

⁴ Hiç: hiç E

⁵ Kılincin: kılıcı D, kılincı İ // Oğlını: oğlını A

⁶ Oğlu çün oldı: oğlunu oldı A, çün oldı oğlu C, oldı çün oğlu İ / Çün: — B // İtdi: eyledi A,B / Kıldı: kılıp A / İtdi kıldı: kıldı itdi C,E,İ

Urdı Hāris̄ ‘ avrete hem bir ķılinc
 Haylī zaħm itdi aña ol dem ķılinc¹

Düşdi yüzü üstine ‘ avret daħi
 Gördi ma’ šūmlar bu hāli ey ahī

Murabba‘²

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 Kapandı bāb-ı şefkatler açıldı miħnet ebvābı
 Kesildi çeşme-i raġbet saçıldı katrae-i ābi³

1290 Każā derdine ey ‘ aşık rizādan ġayri yok dermān
 Cefā-yı ‘ aşk-ı ma’ šukrini taħammuldür feraḥ-yābi⁴

fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün
 Didiler Hāriše bu dem vir cevāz
 Қılalım tā ki iki rek‘ at namāz⁵

İşbu deñlü sen de mühlet vir bize
 Didi va’llāh virmezem mühlet size⁶

¹ ‘ Avrete: ‘ avretteine A / Қılinc: қılıcın B / Hem bir ķılnc: ķılıc bir dem C // Ol dem ķılinc: ķılıc ol dem C

² A, Kāfiye-i Beytū'l-Murabba‘ Mine'l-Hezec D, — B,C,E,İ

³ 1289-1290: — E / Miħnet ebvābı: miħnetiñ yolu A, zaħmet ebvābı B, miħnet-i ebvāb C,İ

⁴ Dermān: çare B // Feraḥyābi: feraħnābı A,D

⁵ Bu dem vir cevāz: vir bize bir dem cevāzi A, bize vir cevāz C / Bu: bir B,E / Cevāz: cevāb İ // Ki: — A, kim İ ; Namāz: namāzi A / Tā ki: bunda C

⁶ Sen de mühlet vir: mühlet vir ġayri A // Va'llāh virmezem mühlet: va'llāh mühlet virmezem A, mühlet virmezem va'llāh İ

Didiler ol Tañrı ḥakkıçün ki hem
Ol կadar mühlet ki vir bize bu dem¹

Secde idelim aña biz bu zemān
Didi Hāriş virmezem bir dem emān²

Beyt-i Bekāyi³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1295 Yoğ mıdur rahmiñ eyā zālim nedir bu ȝulm-i şer
Anlara inşaf ider gökde melek yirde beşer⁴

Sen ‘azīzun zu’n-tikāmiñ hışmini bilmez misiñ
Bu muğarrer eşdigi cāha yine kendi düşer⁵

Kāfiye-i Bahrü'l-Mesnevi⁶

47A   *fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*
Gördiler mümkün degil andan necāt
Her birisi didiler ey bed-şıfat⁷

¹ Haqqıçün ki hem: hakkı için sen C // Mühlet: mühleti D / Ki: — A,C / Vir bize: bize vir hem C, virgil D

² Aña: Ḥaḳka D, Allāha E // Bir dem: hergiz D, bu dem E / Emān: zemān İ

³ E, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — A,B,C,I

⁴ Rahmiñ eyā zālim: eyā zālim rahmiñ A/Eyā: ey C,D,E/ ȝulm-i şer: ȝulm ile şer C, ȝulm ile hem şer D,E
⁵ Azīzun: ‘azīz B, ‘azīz u C, ‘azīz-i E, ‘azīziñ İ / Bilmez misin: bilmez misin E // Muğarrer: muğarrerdür A, muğarrerdür kişi hem D / Yine: — D

⁶ Bahır-i Meşnevî E

⁷ Andan: anda C

Gel beni katl eyle ey mel' ün deyü
Yalvarırlardı gel ey azgün deyü¹

Evvelā kesdi Muhammed başın ol
Cismini atdı Furāta ol fużūl²

1300 Şoñra ol İbrāhīmîn kesdi başın
Atdı şuyin içine anıñ leşin³

Bu fesăddan hem zemīn ü āsmān
Tīr ü tār olup çağırıldı el-amān⁴

Beyt-i Bekāyi⁵

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
Bu maķaliñ firkatinden arż-ı maķrūn ağladı
Āsmāniñ dökdi çeşmin yaşı gülgün ağladı⁶

Bu fesādınıñ dehşetinden ditredi seng ü cebel
Lerzenākile felekler oldu mahzūn ağladı⁷

¹ Ey: hāin-i A / Ey mel' ün deyü: diyü ey mel' ün C / 1295b: Yalvarup gel diyü anda ey azgün C

² Başın: başını A,C // Ol: gör ol A, o E / Cismini atdı: atdı cismini D

³ Ol: — A,B / İbrāhīmîn kesdi başın: kesdi İbrāhīmîn başını A // Şuyin içine anıñ leşin: Furāta dağı anıñ cismini A / Şuyin: şunıñ B / Anıñ: tāhir C

⁴ 1301: — B/ Hem zemīn ü: zemīn ol A/ Hem: — İ // 1301b: Zār idüben çağırurlar el-amān C

⁵ E, Şí'r A, Beyt D,İ, — B,C

⁶ Çeşmin: çeşmi A,B,C / Çeşmin yaşı gülgün: Yaşı çeşmi gülgün İ

⁷ Seng ü: seng-i B,D,E,İ şankı C / Ditredi: titredi D, tidredi E // Felekler: melekler C

İrişüp tahte's-serâdan hem şüreyyâya fiğân
Tâ 'ale's-seb'i's-semâda işiden hûn ağladı¹

1305 Dökdi ebrû-yı baharı gözleriniň yaşını
Rahm idüp miskin yetîme çarh-ı gerdûn ağladı²

Kâfiye-i Bahriü'l-Mesnevi³

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün
Aldı Hâris başları oldı revân
Vardı 'Abdu'llâh hûzûrına hemân⁴

Didi bu başlar kimiñdür söylegil
Didi Muslim oğlınıñdur şöyle bil⁵

Gördi 'Abdu'llâh o nâzik başları
İhtiyârsız dökdi gözü yaşları⁶

Yumşadı anıñ hâcer ķalbi o dem
Didi bu ma'şûmları ey şek bu dem⁷

1310 Bi-günâh katl eylediñ bunda n'içün
Didi mel'ün kim seniñ luťfiñ içün⁸

¹ Tahte's-serâdan: tahti's-serâya C,E / Figân: efgân A, felek C / Hem: tâ B

² Ebrû-yı: ebrû C // Yetîme: garîbe B / Çarh-ı: çarh-ı A

³ D, Bahri-i Meşnevî E, — A,B,C,I

⁴ Başları: başların A // Hûzûrına: hûzûrına E / Hûzûrına hemân: katına ķaltabân C

⁵ Oğlınıñdir şöyle bil: oğlanlarınıñ başı bil A

⁶ O: ol A // Gözi: gözinden A

⁷ 1309: — İ / O: ol C, bu E // Bu ma'şûmları ey şek: ey şek bu ma'şûmları B / Şek: miskin E

⁸ Bunda: bunca C // Mel'ün: Hâris B / Kim: — ; Luťfiñ: ķahrın C

47B Didi ‘Abdu’llâh bugün sen bunları
Sağ getürseñ habs iderdim anları¹

Ben Yezîde yazmışam maḥbûs deyü
Zindân içre hifzîla mahrûs deyü²

Sağ getürmekde didi ḥavf eyledim
Kim elimden alalar şâyet dedim³

Yoğ yire sa‘ yum gide maġmûm olam
İltifâtîndan daḥîl mahrûm olam⁴

1315 Bir Muḳātil-nâm bir er var idi
Mü’min-i ehl-i ḥulûş nâmdar idi⁵

Anı ‘Abdu’llâh bilür idi hemân
Lâkin ‘irfân-ı nedîm idi ‘ayân⁶

Bu sebebden hiç ta‘ arruż itmedi
Hem aña bir dem ta‘ arruż itmedi⁷

¹ ‘Abdu’llâh: ‘Abdu’llâh ki A

² İçinde: içre A

³ Sağ getürmekde didi: didi ki sağ getürmekden A / Didi: ani C // Şâyet: şâyet B,C,D,E

⁴ 1314: — C / Maġmûm: maġbûn E // İltifâtîndan: iltifâdîndan E

⁵ 1315a: Var idi Muḳātil isminde bir er A / Nâm: nâmi C / Bir: ile D , — C/ Var: hem var C // 1315b: Mü’min ve ehl-i ḥulûş idi dil-âver A, Ehl-i mü’min-i ḥulûş bir er idi C, Ehl-i mü’min ḥulâş nâmđâr idi D

⁶ Bilür idi: bilürdi A,B / Hemân: her zemân B// ‘Irfañ-ı: ‘irfân hem A, ‘ârif bir D

⁷ Hiç: hiç B,E / Ta‘arruż: tażarru‘ C // Aña: — A / Ta‘arruż: tażarru‘ C

Ey Muḳāṭīl didi bunı al götür
Bunları katl itdigi yire yetür¹

Anda kes bu nā-bekāriñ başını
Tīz götür bu ḥālemiñ ḳallāşını²

1320 Mülhaḳ it ecsādına bu başları
Mümkin ise anda defn itleşleri³

Bağladı anı Muḳāṭīl oldu şād
Öñine ḳatdı anı aldı murād

Kūfe ḥalkı başları çünkim görür
La‘ net idüp Ḥāriṣe daşlar urur⁴

Çün Muḳāṭīl hem getürdi ol segi
Tā ki ol yire yetürdi ol iti⁵

Gördi mecrūh ‘avreti ḳalmış yatar
Hem iki ādem dahı ölmüş yatar⁶

¹ Ey Muḳāṭīl didi: didi Ey Muḳāṭīl A / Didi bunı: bunı didi B // Yetür: götür C,D

² Bu: hem C

³ Mülhaḳ: mülhik B, İ, ilhaḳ C // Anda defn it: defn ide Gör C

⁴ Ḥalkı: ehli C,E / Çunkim görür: çün gördiler C // Daşlar: taşlar B,D,E,İ, taş C / Urur: urdilar C

⁵ 1323: — E/ Çün: ol A,B, çunki C/ Hem: çün A, — C/ Segi: iti A,C// Yetürdi: getürdi B / İti: segi B,C,İ

⁶ ‘Avreti ḳalmış: bir ‘avret anda A / Ḳalmış: — ; Meqrūh ‘avreti: ‘avreti dahı meqrūh C / Dahı: — C; Ölmiş: ölmüş anda C

1325 'Avrete bu hāli çün itdi su'āl

Didi bunıñ ehliyem aña me'āl¹

48A

Bu ķulidur oğlidur hem bu civān

Biz şefā'at itmege geldik 'ayān²

Tā ki bu ma'şūmları katlı itmeye

Bu saķāmetle ṭarīka gitmeye³

Hamduli'llāh kim cezāsin buldı bu

Bu fesādiyla belāsin buldı ol⁴

Çün Muķātil ol şehīdler ķanını

Gördi yaķdı nār-ı firḳat cānını⁵

1330 Oldı giryān eyledi āh u fiġān

Başları şuya bırakdı nā-gihān⁶

Çünkü başlar şuya düşdi ey aħi

Hem cesedler çıktı ol şudan daħi⁷

¹ Bu hāli çün: çün bu hāli C,D // Didi: bu didi E / Buniñ: bu mel' üniñ A / Buniñ ehliyem: ehliyem bunıñ D / Me'āl: misäl B,C, menäl İ

² Bu: biri ; Oğlidur: biri oğlu C / Hem: — E /Bu: şu A, — C / Civān: nev-civān D // Geldik: geldik idi A / 'Ayān: hemān C

³ Katlı: bunda katlı A //1324b: Ara yirde bunlara ʐulm-i ta'addi itmeye A / Saķāmetle ṭarīkā: saķāmet ile yola C

⁴ Kim: ki A / Bu: ol A // Bu: ol A / Fesādiyla: fesād ile C

⁵ Ol: gördü ol A, gördü B / Şehīdler: şehidler C // 1329b: Nār-ı firḳat yaķdı ol dem cānını A / Yaķdı nār-ı firḳat: firḳat yaķdı nār-ı C

⁶ Eyledi: ağladı C / Āh u: āh-ı D,E,İ // Nā-gihān: ol zemān A

⁷ Ey aħi: nā-gihān D // Ol şudan: şudan diñle A / Ol: — B,C

Yapışur her baş varuben cismine
Şanki irişdi hayatıñ resmine¹

Birbirin ķucaqladılar ol zemān
Şuya batdılar hemān olup nihān²

Ol Muķatīl gördü nälän oldı hem
Anlarıñ hāline ħayrān oldı hem³

1335 Hārişıñ hem vardı kesdi ellerin
Kesdi hem ayaqların gör hällerin⁴

Gözlerin çıkışdı başın kesdi hem
Cism-i nā-pākin şuya atdı o dem⁵

Şu ķabūl itmez atar ṭaşra anı
Kim ķabūl ider o resme düşmāni⁶

Çün Muķatīl gördü bu resme işi
Āteşə yakdı hemen-dem ol leş⁷

¹ 1332: — D / Her baş varuben: ol dem başlaru varup A / Varuben cismine: cismine varup C / Her: hem E / Varuben: varup hem İ // Hayātiñ: hayatıñ resmine: hayatıñ resmine varup C

² Birbirin: birbirini A // Hemān olup: olup anda C / Batdılar hemān olup: garık olup oldı anda D

³ Gördi: görüp anı ; Oldı hem: olur A // ħayrān: anda ħayrān ; Oldı hem: olur A / Hāline: cānına E

⁴ Vardi: evvel E, — İ // Gör: gör ki A / Ayaqların: ayaqlarını C / Kesdi hem: şanıyen kesdi E

⁵ Gözlerin çıkışdı: çıkışdı gözlerin ; Kesdi: keser A / Hem: ol C // Şuya atdı o dem: hem dahı şuya atar A / Nā-pākin: nā-pākini; O dem: ol C

⁶ Atar ṭaşra: dışa aṭar C / Ṭaşra: ṭaşraya E // O: bu B,C

⁷ İşi: düşmāni A / Bu resme: anda bu C // 1337b: Āteşə atdı yakdı murdār leşini A / Hemen-dem: hemān-dem D, hem anda C

Oğlu ile կulunu defn itdi ol
Döndi giryān hānesine gitdi ol¹

48B 1340 Ol iki büldān-ı ser serv-i һirām
Tutdilar bāğ-ı bekā içre maķām²

Ol iki dürdāne-i bisyār-bahā
Buldı şarrāf-ı cihānda iħtirām³

Ol iki nev-reste-i ǵonca nihāl
Oldı cennet gülşeninde ber-devām⁴

Ol iki şāh-zāde hakkıçün Hudā
Kıl Bekāyī bendeñe nāri ḥarām⁵

Çunki işitdiñ ǵazā-yı Müslimi
Vir şalavāt kim ola kışşa temām⁶

1345 Okęyanı diňleyeni yazanı
Raħmetiňle yarlıgaya ol Hudā

¹ İtdi ol: itdiler İ // Hānesine: hānesine A / Gitdi: geldi B // Gitdi ol: gitdiler İ

² 1340-1341: — E / Büldān-ı ser: büldān-ı A, büldan B, İ, büldānı hem C / Serv-i: server-i B // Tutdilar: tutdı A, dutdilar B / Bāğ-ı: bāķı B

³ Bisyār: bisyār-ı A, İ / Bahā: bahār A, D // Buldı: bulmadı A, B, buldilar D / Cihānda: cihān içre C / iħtirām: iħtirām A, ḫarām D

⁴ 1342: — D / Nihāl: nihān E, İ // Oldı: ol ki A

⁵ 1343: — C / Şāh-zāde: şeh-zāde B, D, E, İ // Bendeñe nāri ḥarām: bendeñi nārdan cüdā D / Bendeñe: bendeñi İ / ḥarām: ḥarām A, İ

⁶ Çunki: çunkim D / İşitdiñ: işitdi C / ǵazā-yı Müslimi: ǵazā Muslim temām D, İ // Şalavāt kim: Muhammede şalavāt A

Ger severseñ Muhammed Muştafayı

Şalavāt vir bul uçmağda makām¹

Zikr-i Gazā-yı İmām Hüseyniñ Mekkeden Kerbelāya Geldigini Beyān

*İder*²

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Göñül kaşrı bu taşviriñ vişalinden vīrān oldu

Vucūdīn gülşeni bād-ı peyāmından hāzān oldu³

İrişdi na^c ra-yı feryād firāgīñ ḡandelībinden

‘İzār-ı ḡonca-i verdiñ bahārı geçdi ḫan oldu⁴

Nebāt-ı sebzeyi rūyı kelāmı reng-i zerd itdi

Nebat-ı ümmehātından remelvəş dür-feşān oldu⁵

1350 Bu ra^c d-ı şā^c iķa-rāzdan döker çeşm-i ḡamāmlar hūn

Şadā-yı nālesi aržiñ revān-ı āsmān oldu⁶

Zülāl-i mā-cerāsından olur ḫalk-ı cihān ser-mest

Maķāl-i mā-verāsından hezārān dīde ḫan oldu⁷

¹ 1345-1346 Sadece E'de var. / 1346: vezin bozuk

² B, Hażret-i İmām-ı Hüseyniñ Mekkeden Kūfeye Ḥicreti Beyān ve Ḳāfiyetü'l-yā A, Hażret-i İmām-ı Hüseyniñ Mekkeden Kūfeye Rāhi ve Kerbelāda Olan Vaḳ^cası D, El-Ķışşa İmām Hüseyniñ Mekkeden Medīneye Ḥicret İtdiğin Beyān E, — C, Ī

³ Bād-ı: bār-ı A,C / Hāzān: hāzān A

⁴ Na^c ra-yı: nāle-i ; Firāgīñ: ol firāgīñ A // ‘İzār-ı: ḡazā-yı E / Verdiñ: devriñ C, verd-i D,E

⁵ Rūyı: varı B, Rūmı C / Kelāmı: kelāmıñ A

⁶ 1350-1384 — B, 1350-1367: — E / Sha^c iķa-rāzdan: şā^c iķa-zerden C / Çeşm-i ḡamāmlar hūn: çeşm-i hūn ḡamāmlar A / Hūn: çün C,D // Şadā-yı: şadā vü A / Revān-ı: revā-yı A

⁷ 1351: — C / ḫalk-ı: ḫalk-ı A

Cevāb-ı Kerbelā nāvek mişāli yaralar cānı
 Kitāb-ı levh-i test̄ire ķalem dem̄ -i revān oldı¹

*Murabba^c*²

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 Görmedi 'ālemde anıñ gibi hiçbir er belā
 Her beliyyātiñ ser-encāmı olupdur Kerbelā³

Ol belā şahı Hüseyin-i Müctebāniñ 'aşkına
 Kerbelāya derilüp cem̄ iyyet itdi her belā⁴

*Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c mine'l-Hezec*⁵

49A   mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün
 1355 Tevellüd kılmadı böyle ҳazīni māder-i eyyām
 Haķıkatde bu keyfiyyāt fenāda bir nişān oldı⁶

Ğaraż men yufsidu fiħħā şavaş-ı Kerbelādandır
 Zīrā dünyāda bu ancak fesād-ı kām-rān oldı⁷

¹ Nāvek: t̄ir A, nārik C,D / Test̄ire: test̄irde: A

² A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c Mine'l-Hezec D, — B,C,E,İ

³ 1353a: Görmedi anıñ gibi hiç kimse bir er bu belā D / 'Ālemde anıñ gibi: anuñ gibi 'ālemde İ // Beliyyātinñ: belāniñ ; Serencāmı olupdur: serencāmidir bu yā hū D

⁴ Belā şahı: belā-yı şah C // Kerbelāya derilüp cem̄ iyyet itdi: Kerbelāda dirilüben cem̄ olupdur C

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Ҳazīni: ҳazīni A, ҳazāni C

⁷ "(Yeryüzünde) fesat çıkaracak kimseleri mi yaratıcasın?"(bk. Bakara, 30) / Zīrā: anıñçün C, ki zīrā D / Bu: — C, İ / Bu ancak fesād-ı kām-rān: ancak bu efsād-ı zemān D

Anıñ sūzān-ı rezminden dil-i üftādeler biryān
 Ve yā gülşen-i bezminden cihān ehl-i fiğān oldı¹

Ser-ā-pā sūzış-i mihr-i vucūdı ķalbi yandırdı
 Niṭāk-ı hırķat-ı ķahrı besā iħrāk-ı nār oldı²

Murabba‘³

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
 Kerbelāniñ āteşi cān-ı cihānı yandırdı
 Şemme-i renci zemīn ile zemānı yandırdı⁴

1360 Firķatiñ şu‘lesini tahtे’s-şerāya koysalar
 Tā felek şahnında hūti hem mīzānı yandırdı⁵

Bahr-i Hezec⁶

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 Egerçi Kerbelā hāki meşā’ib mecma‘ındandur
 Velī arż-ı mübārekdür anıñçün ‘ālī-şān oldı

Şi‘är-ı pākine toḥm-ı şehādetler olup mezrū‘
 Turāb-ı müşk-bārınıñ meşāmmı cāvidān oldı⁷

¹ Rezminden: resminden A // Bezminden: bezminde C,D

² 1358: — C / Hırķat-ı: hırķat-i A / Nār: ķan D / İħrāk-ı: iħrāk İ

³ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ Mine'l-Hezec D, — B,C,E,İ

⁴ Cān-ı: cān İ

⁵ Şu‘lesini: şu‘lesin A,C,İ / Koysalar: ķosalar C, ķoyalar D // Hūti hem: hūt ile D

⁶ A, Kāfiyetü'l-Müseddes Mine'l-Hezec D, — B,C,E,İ

⁷ Şi‘är-ı: şiyār-ı C,D, siyār-ı İ // Meşāmmı: meşābı C

Ġubār-ı tūtiyā resmi ider her dīde-i ġamnāk
Cezā-yı [‘]aṭṣ-i encāmī ḥadeḥdār-ı cinān oldı¹

Kāfiye-i Beytü ’l-Murabba[‘] mine ’l-Hezec²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Kerbelā miḥnet-keşidēn Haḳ mu[‘]allā eyledi
Her muṣibet [‘]usrına yüsri mücellā eyledi³

1365 Kerbelāda her belayı gördigiçün ol imām
Virdi [‘]ālī-rütbeyi ḫadrini a[‘]lā eyledi⁴

Kāfiye-i Ebyātū ’l-Müseddes mine ’l-Meṣnevi⁵

mefā’ilūn mefā’ilūn mefā’ilūn mefā’ilūn
Kıṭāli nevḥalar şaldı bu mevcūdāt-ı kevneyne
Nihāl-i bāğ-ı vaşfında melālet bāğbān oldı⁶

Şavaşı meclis ehlinde ider hüzniyyeti zāhir
Velākin bāṭinen hüzni feraḥnāk-ı cihān oldı⁷

49B Zīrā āl-i Resūle kim terahħum idüp ağlarsa
Tamuya göziniñ yaşı hicāb-ı der-meyān oldı⁸

¹ Her: hem İ // Cezā-yı: cezası A / [‘]Aṭṣ-i encāmī: [‘]aṭşını anlar C

² D, — A,B,C,E,İ

³ Haḳ: ḥavf-ı A

⁴ Virdi: vardı C / Ḫadrini: ḫadrin A

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Vaşfında: vaşfindan A

⁷ 1367: — C / Ehlinde: ehlinden A // Bāṭinen: bāṭinā E,İ

⁸ Zīrā: aniñçün C, ki zīrā D / Kim: — C, o her kim D / Teraḥħum idüp: raḥmen D / Ağlarsa: ağlayan C

Hüseyin-i Müctebā anda niyāz ide ki yā Rabbi
Baña kim ağladı eşki yüzine iktirān oldu¹

1370 Baña ruḥsat icāzet vir şefā‘ at ideyim aña
Gel imdi ağla ey gāfil ki giryān-ı zemān oldı²

Murabba‘³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ehl-i derdi Kerbelānīñ iħtilāli ağladır
Ağladır bu çeşmi esrāriñ maķāli ağladır⁴

Teşnelikden bağr-ı hūna döndi mercān lebleri
Bī-rahim ‘atş-i Furāt āb-ı zülāli ağladır⁵

Mesnevi⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn
Haber vir müntehäsindan bu remziñ intihäsindan
Yiter ḡayrı bidāyeti kemālince beyān oldı⁷

Rivāyedür ki ol demde Hüseyin-i Müctebāya çün
Gelürdi Kūfeden mektūb ki dostlık bī-gümān oldı⁸

¹ 1369: — E / Eski: anuñ C, yaşı D

² 1370: — C / Ruḥsat: ruḥsat A / Vir: — ; Aña: anlara D / İdeyim: idem D,E // Giryān-ı: giryān İ
³ A, Қāfiye-i Beytū'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

⁴ 1371-1373: — E / Ağladır: ağladı D // Ağladır bu çeşmi: ağladı çeşmi bu D / Ağladır: ağladı D

⁵ Furāt: Furāta C, Furāti D,İ // Ağladır: ağladı D

⁶ A, Қāfiye-i Ebyātū'l-Müsəddes D, — B,C,E,İ

⁷ 1373: — C / Bidāyeti: nihāyeti D

⁸ Çün: hem C // Mektūb: nāme ; Bī-gümān: bī-girān C

1375 Yez̄ide itmeyüp bey^c at Hüseyni istedi cümle
 İdüp^c ahdile peymâni velî şoñra yalan oldı¹

İnandi çün Hüseyen aña hem itdi Müslimi irsâl
 Yuñarıda anıñ hâli beyân-ı bî-nihân oldı²

Çün ehl-i Kûfe Müslime şadâkât kıldılar evvel
 Hüseyne bu olup ma^c lûm işidüp şadmân oldı³

Didi kim ben dahı varup hem ol yirde karâr idem
 Velâkin cümle ahbâba bu söz katı girân oldı⁴

Didiler gitme ey server zîrâ yok^c ahdi o halkının
 Atañ gitti o şehre çün aña nice ziyân oldı⁵

1380 Karındaşın Hasan gitdi giriftâr itdi devrâni
 Ferâgat eyle gel sen de kim ol yir bed-mekân oldı⁶

50A Gelüp ol İbn-i 'Abbâs çunkim 'Abdu'llâh idi adı
 Didi gitme o yir şimdi belâ-yı bî-emân oldı⁷

¹ İstedi: istediler A

² Beyân-ı bî-nihân: ser-â-pa heb beyân A

³ Kıldılar: itdiler D / Evvel: ol ân E, ol İ // Olup: olur A / Şâdmân: şâdmân A

⁴ Didi kim: didi ki C

⁵ Yoñ: yoñdur A,C / Server: server ki C,D/ Zîrâ: — ; O: ol C

⁶ 1380: — C / Gitdi: geldi İ / İtdi: itdiler E / Devrâni: derd anı D, İ anı E // Eyle: — İ / Yir bed-mekân: Yezid gümân E

⁷ Çunkim: hem A, çunki C, çün hem E // Didi: didi ki ; Yir: — C / Bi-emân: bî-imân E / Belâ-yı: yalan-ı İ

Didi şeh-zāde ey aḥbāb o yirde nice mü'minler
Beni gözler kamusı bil benimcün dīdebān oldu¹

Revā mıdır kim icrā-yı şerī'c at kılmayam anda
İşidüp anı 'Abdu'llāh bu sözde imtiḥān oldu²

Didi kim Kūfe ḥālā ol Yezīdiñ taht-ı hükminden
Eger kim Müslimi ḥākim idüp aña uyan oldu³

1385 Görüp sen de bu aḥvāli 'azīmet eyle ol şehrē
Bu pendi ḫasr-ı devletde tefekkür āstān oldu⁴

Didi şeh-zāde kim bir kez tefe'ül eyleyem ḡayri
Açup bir muṣḥafi anda bu āyet rāygān oldu⁵

külli nefsin zā 'iḳatū'l-mevti ve innemā tüveffevne ucūrehum yevme'l-kiyāmeti⁶

Görüp bu ḥāli şeh-zāde didi ṣaddaktu yā Ahmed
Bu ma'nā ol Resūli düşde gördikde 'ayān oldu⁷

¹ Şeh-zāde: şāh-zāde C / Nice: niçe İ

² Revā midur: rivāyetdür C,İ / Kılmayam: olmaya A // Kim: ki D,E // Sözde: söze C,E

³ Kim: ki İ

⁴ Ol: bu C // Pendi: pende A

⁵ Şeh-zāde: şeh-zāde C / Bir: bu D / Kim: — ; Tefe'ül: ben tefe'ül ; ḡayri: anı C

⁶ D, külli nefsin zā'iḳatū'l-mevti A, — B,C,E,İ / "Her nefis ölümü tadacaktır ve mükafatlarınız kiyamet günü size eksiksiz olarak verilecektir" (Al-i İmran,185)

⁷ Saddaktu: ṣaddakā B,D,E, ṣaddak İ / "Doğru söyledin." // Düşde gördikde: düşde ben gördim C

Muğadder olan elbetde tağayyür bulmadı aşlā
 Cevāb-ı ‘aks-i ādemler bu kez ‘akd-i lisān oldu¹

Şabāḥin geldi ‘Abdu’llāh didi bunda nedir tedbīr
 Didi kim giderem gayrı baña ol yir vaṭan oldu²

1390 Zīrā benden ıraq olmaz bilürem ol Yezīd mel‘ ūn
 Savaş olur ḫamu leşker aña çün mihrbān oldu³

Sezā mīdur ki bu Mekke şeref-Baṭḥā-yı ekremdür
 Fesād olup disünler kim anıñcūn rezmgān oldu⁴

Gerek bu toḥm-ı tefriķi ekem bir gayrı mezrū‘ a
 ‘Irāka meyl ider göñlim bu emr-i müste‘ān oldu⁵

Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ mine'l-Hezec⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Қanda varsam bir belā elbet muğarrerdür baña
 Bir belāya rāziyim ammā mükerrerdür baña⁷

¹ 1388-1390: — C / Cevāb-ı ‘aks-i ādemler: cevāb-ı ‘aksi oldu A

² Nedir: der İ

³ 1390a: Zīrā bende Yezīd mel‘ ūn ıraq olmaz bilürem ben E

⁴ Olup: olur B / Anıñcūn: anıñ için A / Rezmgān: zermgān E

⁵ 1392: — E / Gerek: gerek kim A / Ekem: aña C

⁶ D, Beyt-i Bekāyī E, — A,B,C,İ

⁷ Elbet: elbetde E,İ // Ammā: — E / Muğarrerdür: Muğarrer olısar A //Mükerrerdür: yine mükerrerdür A, biñ belādur gelen C, ben tā mükerrerdür E

Āb-ı ġamdan hāk-i mihnetden muḥammer bu vucūd
 Kār-ı ḥasret zār-ı firḳat tā muḥarrerdür baña¹

*Kāfiye-i Ebyāt Bahrü'l-Mesnevi*²

50B   *mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün*

1395 Ol 'Abdu'llāh didi gitme 'Irāka
 Bizi bend itme bu dām-ı firāka³

Yemen mülkine git vāsi^c diyārdur
 Muhibb-i ḥānedānı bī-şümārdur⁴

Sen ol yire varup kılсаñ ḫarārı
 Saña bey^c at iderler cümle vari⁵

Bu yārenler hem anda cem^c olurlar
 Yolında cān fedā idüp ḫalurlar⁶

Didi şeh-zāde 'Abdu'llāha ey cān
 Kelāmīñ ṭoğridur hem genc-i penhān⁷

1400 Velākīn çāre yok kim ola tedbīr
 Tağayyür kıldı akl-ı cānı takdīr

¹ Āb-ı: āb B / Muḥammer: muḥammerdür A // Zār-ı: nār-ı ; Muḥarrerdür: mükerrerdür D,E

² D, Bahṛ-i Meşnevī E, — A,B,C,İ

³ Didi 'Abdu'llāh ki gitme 'Irāka C // Firāka: firḳate C

⁴ ḥānedānı: ḥānedānı A

⁵ Yire: yerde D

⁶ Yārānler: aḥbāblar ; Anda: onda C / Hem: hep

⁷ Şeh-zāde: şāh-zāde C

Recā ķılma baña sen bu ħušūşda
Bilürem hālimi ben bu ħušūşda

Saña ma^c lūm degildür bunda aħbār
Baña mahfī degil bu işde esrār¹

Ol ‘Abdu’llāh didi ben de giderem
Seniñle hem refākatler iderem²

İşim vardur Medīneye varuram
Seni ben Kūfede varup görürem³

1405 Veli bilmem firāķiñ rūzgāri
Baña nice belālar ķila yāri⁴

Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c Mine'l-Hezec⁵

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
Ayırır ‘āşıkları yārinden eyyām-ı raķib
Ayırır cismiñ içinden cānı encām-ı raķib⁶

Nāleler ķilsa hezārān bülbüli raḥm eylemez
Gonca-i gülşende bir dem virmez ārāmı raķib⁷

¹ Bunda: ey cān bu A // Mahfī: mahfī A / Degil bu işde: degildür bunda C / Degil: degildir E

² Refākatler iderem: refākat dahı ķılarım A, rifākatle giderdim E / İderem: iderdim İ

³ 1404a: Meşālih var Medīneye varuram C // Görürem: buluram A,C / Ben Kūfede varup: varup Kūfede ben C

⁴ Firāķiñ: firāġiñ A / Rūzgāri: derdkāri E // Ķila: ķıldı D

⁵ D, Beyt-i Beğayî E, — A,B,C,İ

⁶ Cismiñ: cismim A / İçinden: içinde C,E

⁷ Bülbüli: bülbülbül B, bülbüle C

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi¹

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Bunu dirken kamu ahbâbı der-hâl

Gelürler hem Zübeyriñ oğlı fi'l-hâl²

Aña gitme deyü çok yalvarırlar

‘İlâc olmaz niyâz ide görirler³

51A 1410 Didiler kim sebeb nedir beyân kııl

Bize bu sırr-ı mestûrı ‘ayân kııl⁴

Didi şâh-zâde kim siz olıñ âgâh

Bu gice görmişem rü'yâmda nâ-gâh⁵

Resûl-i lem-yezel ceddim Muhammed

Risâlet mefîhari muhtâr-ı Ahämed⁶

Baña didi ey oğlum itme te 'hîr

Revân ol Kûfeye hiç kîlma taşîr⁷

Saña ol Kerbelâda Hâzret-i Haâk

Şehâdet virmek ister bil muhaakkak⁸

¹ D, Bahır-i Mesnevi E, — A,B,C,İ

² Ahbâbı: ahbâba A / Kamu: cümle E // Gelürler: gelür C

³ 1409: — C

⁴ Kııl: it A // Mestûrı: mestûrı A; Kııl: it A

⁵ Bu: — A,B,İ, ki C / Gice görmişem: görmişem gice C / Rü'yâmda: rü'yâda A,B,D

⁶ Resûl-i lem-yezel: Resûl-i Müctebâ C / Resûl-i: Resûlim A

⁷ Hiç: hiç B,C / Kîlma: itme B,C

⁸ Bil: — A

Murabba‘¹

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

1415 Seni ol buk^c ada ālūde-i hūn görmek ister Haķ

Melā’ike seniñ hem şabriñi bildirmek ister Haķ²

Açılmasun mi ‘ ömriniñ baharı goncası ġayrı

Ecel dest-i hazāniyle nihālin virmek ister Haķ³

Mesnevi⁴

mefā‘ īlün mefā‘ īlün fe‘ ūlün

Didi bunda tevakķuf bil haṭādur

Ta‘ allül itmemek luṭf-ı ‘ aṭādur⁵

İşidüp bu cevabı ġam yediler

Fığān idüp kamu böyle didiler⁶

1415 Didiler oldı ‘ azmiñ çünki ma‘ lūm

‘ Ayāli bile almağda ne mefhūm⁷

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,E,İ

² 1415-1416: — E / Hūn görmek: tān olmaķ D, hūnin görmek A // Hem: — A

³ Hazāniyle: hazāniyle A / Virmek: dirmek B,C

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, — B,C,E,İ

⁵ 1417-1418: — C / Haṭādur: haṭādur ; Didi: didiler A / Bunda: — B / Tevakķuf: tevfik E // Ta‘ allül itmemek: tebeddül itmek hem E / ‘ Aṭādur: Hudādir B

⁶ Yediler: didiler E

⁷ Didiler oldı: bildik A / Oldı ‘ azmiñ çünki: çünkim ‘ azmiñ oldı B, çünki ‘ azmiñ oldı E, kim ‘ izāmiñ oldı C, çünki ‘ azāmiñ oldı İ / Çünki: — C // Ne: nedir A, oldı C

1420 N’içün bu ehl-i beyti ser-ā-ser
 Götürürsiñ sebeb nedir ber-ā-ber¹

Didi şordım Resûle anı ol dem
 Didi al ehl-i beytümü getür hem²

Ola tā anlarıñ bunlar es̄ri
 Hudā böyle murād itdi bu sırrı³

51B Görirler anda çünkim bu ķazāyi
 Bulalar tā ki Mevlādan rīzāyi⁴

Bilesince vire Allāh merātib
 Olalar ‘adn içinde ehl-i rātib⁵

1425 O gün yola tedārikler görildi
 Çekildi nāfeler hevdec ķurıldı⁶

Ķurıldı ħaymeler oldı āmāde
 Livā-yı feth-i nuşretler güşāde⁷

¹ Sen ser-ā-ser: ser-ā-ser sen A / Ehl-i beyti: ehli E // Ber-ā-ber: ber-ā-ber sen A

² 1421b: Didi bile getür āl beytimi hem C / AL ehl-i beytümü: kim ehl-i beyti A

³ Ola: ola ki A / Tā: — D

⁴ Anda çünkim: çünkim anda C

⁵ 1424: — C / Vire Allāh: Allāh vire çok A

⁶ 1425b: O gün yol ķaydını görür hem anlar C / Görildi: gördiler A // Hevdec: hevdecler A / Ķurıldı: kurıldılar A,C

⁷ Ҳaymeler: ҳaymeler A // Nuşretler: nuşretler açıldı A

Şabâhîn yola çün râhî olındı
Oniñçün kûs-ı riħletler çalındı¹

O gün kim Mekkeden çıktı bil ol dem
Şehîd olmuşdı Muslim Kûfede hem²

Murabba‘³

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün
Livâ-yı nuşreti meydân-ı firkatde gûşâd oldu
Dil-i üftâdeniñ zahmî bu hicrândan ziyâd oldu⁴

1430 Binâ-yı Ka‘beye bâd-ı firâkdan zelzele düşdi
Visâlinden murâd hâşıl idenler bî-murâd oldu⁵

Kâfiye-i Ebyâtü ’l-Mesnevi⁶

mefâ‘îlün mefâ‘îlün fe‘ûlün
Revân olup ider çün kim vedâ‘ı
İderler ehl-i Mekke hem fezâ‘ı⁷

Şu resme her biri kıldı fiğâni
Ki lerze tutdı arż u âsmâni⁸

¹ Şabâhîn: şabâhîn A, şabâhîdan C / Yola çün: çün yola D // Kûs-ı: kûs ; Riħletler: raħteler İ

² O gün kim: şabâhîn A, O gün ki D, olındı kim E / Kim: çün B / Çıkdı bil: çıkıştı C / Ol: o A

³ A, Kâfiye-i Beytü ’l-Hezec D, — B,C,E,İ

⁴ 1429: — C, 1429-1430: — E / Ziyâd: ziyâd A / Oldı: itdi D // Oldı: itdi D

⁵ Ka‘beye: Ka‘beyi A,D / Bâd-ı: bâr-ı B,İ

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ Fezâ‘ı: vedâ‘ı A, fiğâni B, ferâgî E

⁸ Kıldı fiğâni: hem kıldı efgân C / Fiğâni: fiğân E // Tutdı: dutdı A,B,D,E / Arż u âsmâni: pes arż u âsmân C

Anı gönderdi çunkim ehl-i Mekke
Ki bulmadı vişalden mehli Mekke¹

Ber-ā-ber gitdi ba^c žı şadık aḥbāb
Giri döndi ḳalanı şeyhile şāb²

1435 Giderken yolda ol şeh-zāde her dem
Şorardı ehl-i beytiñ hāṭırın hem³

Dir idi kim çekersiz gerçi zaḥmet
Muḥarrerdür velī ^c ukbāda raḥmet⁴

Beyt-i Bekāyi⁵

52A   *fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn*
Çekmeyen dünyāda renc-i genci ^c ukbā bulamaz
Bilmeyen her derd-i dermān şadık ^c āşık olamaz⁶

Cevr-i yārla ferahnāk olmayan ^c āşık degil
Görmeyen miḥnet şafasın ḳadr-i ma^c şūk bilemez⁷

¹ Vişalden: vişalinden A,C,E,İ / Mehli: muḥilli A

² Bažı: ya^c nī A

³ Yolda ol şeh-zāde: şeh-zāde yolda A / Ol: — B / Şeh-zāde: şeh-zāde ki E / Her dem: hem C // Hāṭırın: hāṭırın A

⁴ Gerçi: ḥayli C / Zaḥmet: miḥnet A // ^c Ukbāda: dünyāda B,E,İ / Raḥmet: raġbet C

⁵ E, Kāfiyetü'l-Murabba^c D, — A,B,C,İ

⁶ Dermān: dermāni; Olamaz: bulamaz A

⁷ 1438b: Derd-i miḥnet-i şafasın ḳadr-i ma^c şūk bilemez C

Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi¹

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Çü bir menzil gider şâhib-sâ'ādet

Ḳurup ordusunu kıldı iğâmet²

1440 Kurup bir menberi çıktı hem anda

Biraz hutbe okıldı ol zemânda³

Didi yâ ehl-i meclis olin âgâh

Beyân idem size bu sırrı nâ-gâh⁴

Belâlar görmek için giderem ben

Cefalar çekmege 'azm iderem ben⁵

Baña dünyâ şafâsı bil harâmdur

Murâdım zevk-i 'ukbâ-yı kirâmdur⁶

Kimiñ meyli var ise bu fenâda

Benimle gitmesün râh-ı belâya⁷

¹ D, Bahr-i Meşnevi^ī E, — A,B,C,İ

² Çü: çün A, çünkü C / Gider: gider iken A / Menzil gider: menzi gedür İ // Kıldı: kıllar A

³ Hem anda: hemen-dem B // Biraz: bir belîg A / Hutbe: hutbe A/Ol zemânda: hem ol dem B,ol mekânda C

⁴ Didi yâ: didi kim ey A

⁵ Görmek için: görmeğe hem E

⁶ Bil: bil ki A

⁷ Bu: bil C

*Murabba^c*¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

1445 Ben belāniň baھrine گark olmışam cāndan geçüp
Gelsün ol kim cān virüp şarrāf-ı mercān isteyen²

Ben cānāniň yolına cānı hebā itdim bugün

Gelmesün ol kim canānı terk idüp cān isteyen³

Kāfiye-i Ebyātū ’l-Meşnevi⁴

mefā’ılün mefā’ılün fe’ülün

İşitdiler bu sözi çünkim aھbāb
Figān idüp gözinden dökdiler āb⁵

Şabāh oldu Hüseyen-i Müctebā hem

Yola rāhi olup gitdi hemen-dem⁶

Haқıқı dost olan gitti ber-ā-ber

Mecāzı dost olan döndi ser-ā-ser⁷

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, Beyt-i Beکayi^ı E, — B,C,İ

² Şarrāf-ı mercān: vāşıl-ı cenān A, şarrāfa mercān B,İ cerrāh mercān E

³ 1446: — İ / Hebā: cebā A,D fedā C

⁴ D, Baھr-i Meşnevi^ı E, — A,B,C,İ

⁵ 1447a: İşidüp bu sözleri çünki aھbāb C // Gözinden dökdiler āb: gözleri ٹoldı āb C

⁶ Hem: ol dem A // Olup: olupen C / Hemen-dem: hemān-dem D,E, ārām C

⁷ Döndi: gitdi C

1450 Olur bir nice gün çünkим revāne

Şabâh adlu yirevardı hemâne¹

52B

Gelürmiş Kūfeden bir er bil ey yār

Ki Merzūk adlu şā‘ir bir vefadār²

Gidermiş Mekkeye diñle kelāmī

Ḥüseyni gördü hem virdi selāmī³

Beyt Merzūk Selām Virdigini ⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Es-selām ey nūr-ı çeşm-i şādıkü’l-va‘dü’l-emīn

Es-selām ey gūşe-i ḫalb-i imāme’l-müttekeñin

Medh-i zātiñla müzeyyen heft-kişver şeş-cihān

Seyyid-i sādāt evsāfiñ Emīre’l-Mü’minīn⁵

Kāfiye-i Ebyātū’l-Meşnevi ⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn

1455 İmām didi kim ey Merzūk beyān it

Nicedür Kūfe aḥvāli ‘ayān it⁷

¹ 1450a: Bir nice gün olur çünkим revāna A / Çünkим: anda C / Gün çünkим: gün kim çün ol E / Hemâne: şabâne C

² Bil: — C // Merzūk: Mezrūk B,C,D,E / Adlu şā‘ir: adlu bir şā‘ir B, şā‘ir adlu A,C, şā‘ir atlu E

³ Hüseyni gördü: gördü Ḥüseyni A / Gördi hem: hem gördü E

⁴ E, Murabba‘ A, Kāfiye-i Beytū’l-Murabba‘ D, — B,C,İ

⁵ Şeş: hem D, şeşān? E // Sādāt: sādātīn C / Emīre’l-mü’minīn: ey emīrū’l-mü’minīn A

⁶ D, Baḥr-i Meşnevi E, — A,B,C,İ

⁷ Kim: ki B,D / Merzūk: Mezrūk B,D,E // ‘Ayān: beyān C

Didi Merzūk muhālif gördim anı
 Vefā anlarda yok zāhir nihāni¹

Anı taşdīk idüp olur revān ol
 Varır çün Baṭniremeye hemān ol²

Ḳurup ordusunu hem ol mekānda
 Yazar hem Kūfeye bir nāme anda³

Şu resme yazdı ey a‘ yān-ı Kūfe
 Baña bey‘ at iden yārān-ı Kūfe

1460 Gelüp bu dem baña yoldaş olin̄ siz
 O ‘ahde bu vefāyi hem kılıñ siz⁴

Siziñ iibrāmīñizla gelmişem ben
 Siziñ iķdāmīñizla gelmişem ben

Size bu demde Қaysı itdim irsāl
 Baña gelmekde bir dem itmeñ ihmāl⁵

Gelüp bunda şehādetler buliñ siz
 Hem ‘uqbāda sa‘ ādetler buliñ siz⁶

¹ Merzūk: Mezrūk B,D,E // Vefā anlarda yok: vefāları yok dahı A

² Olur revān ol: revān olurlar A, hem anda revā C, olur revāne İ / Olur: oldı D // 1457b: Baṭnū'r-remme-nām maķāma varır ol A / Baṭniremeye: Baṭnū'r-remeye B,E,I / Baṭniremeye hemān ol: Ol Baṭniremeye hemān C, Baṭnī'r-remeye bil hemān ol D

³ Hem: çün B,C, çok İ

⁴ Bu dem: bir dem İ / Olin̄ siz: olunuz C // 1456b: Ol ‘ahdiñize bir vefā kılıñuz C / O: ol A / Hem: — A,B

⁵ 1562: — C / Қaysı: Meysi E // Gelmekde bir dem: bir dem gelmekde A / İtmeñ: itme E

⁶ 1463-1503: — B / Sa‘ ādetler: şehādetler E

Baña yardım degil bunda murādım
Hidāyetdir size bu inkiyādım¹

53A

fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlūn

1465 Perr ü bāl açup şikār-ı murğ düşse bādine
İntizār olur mı ḡanķā mūr meges imdādına²

Keşībānı n'eylesün deryāya müstağrāk olan
Minnet-i aḡyārı çekmez yār yitince dādına³

*Kāfiye-i Ebyātū'l-Meṣnevi*⁴

mefā'īlūn mefā'īlūn fe'ūlūn
Alup ol nāmeyi Қays oldu rāhī
Bu cānibden diyem ol ḡal-i şāhī⁵

İrişdi yolu bir der-bendevardı
Kurılmış һaymeler ol yirde görди

Su'āl itdi kimiñdür һayme bu dem
Didiler bu Züheyr Қays oğlıdur hem⁶

¹ Bu: bunda A

² 1465-1466: — C,E / Murğ: murğı A // İntizār: intizārim ; Mūr: mūr-ı A

³ Dādına: imdādına A

⁴ D, — A,B,C,E,İ

⁵ 1467a: Alup ol dahı Қays nāmeyi rāhī C / Alup: aldı A / Rāhī: revān E // ḡAl-i şāhī: şāh-ı ḡāli A / Şāhī: şāhān E

⁶ Ҳayme bu dem: bu һaymeler A // 1469b: Bu Züheyr Қays oğlıdur didiler A / Züheyr: Zehir A,İ

1470 Diyār-ı Mekkeden hālā gelür bu

Dahı hem şehrine rāhī olur bu¹

Bir ādem gönderirvardı Züheyre

Hüseyni hem haber virdi Züheyre²

Hüseyne ol gelüp virdi selāmī

Temennā-yı du‘ā kıldır temāmī³

Hüseyne hem didi kim yā imām sen

Ne yire ‘azm idersiñ bileyim ben⁴

Didi biz bahr-ı gavvās-ı belāyiz

Haķayıłda kim eşħāş-ı ‘ulāyız⁵

1475 Bize tābi‘ olan āgāh olurlar

Fedā-yı cān iden hem-rāh olurlar⁶

Bu niyyet var mı sen anı ķılasıñ

Virüp cānı bize yoldaş olasıñ⁷

¹ Diyār-ı: didiler E / Gelür: gelüpdür A // Hem: — A

² Gonderir: gönderüp A / Züheyre: Zehīre A,C,E,İ

³ Ol: hem C // Temennā-yı: temennā vü A

⁴ Hem didi kim yā: didi ki hem yā E

⁵ Biz: ben D / Belāyiz: belāya C, belāyam D // Haķayıłda: haķayıłdan A / Kim: hem D,E / Eşħāş-ı: eşħāş-ı D, eşħāş İ / ‘Ulāyuz: ‘ulāya C, ‘ulāyam D

⁶ Āgāh: hem-rāh C // İden hem-rāh: olan āgāh C

⁷ Var mı sen anı: sende var mı A // Bize: baňa A / Yoldaş: hem-rāh E

Züheyr didi ki çokdan intizârim
Murâdîm hâşıl itdi Kirdgârim¹

*Beyt-i Züheyr*²

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
Şükruli'llâh kim müyesser oldu bu devlet baña
Cânımı cânâna ķurbân eylemek 'izzet baña³

'Arż-ı izhâr-ı vefâniñ geldi eyyâmi bugün
Virmesün cellâd-ı 'aşkı bir nefes mühlet baña⁴

*Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi*⁵

53B   *mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ulün*
1480 Bunı deyüp varır haymesine hem
Çağırıldı cümle etbâ'ını ol dem⁶

Didi ben mübtelâ-yı mihnet oldım
Gubâr-ı hâk-i pây-ı devlet oldım⁷

¹ Züheyr didi ki: didi ki Zehir A / Çokdan: benim çokdan C, çokdur İ

² E, Kâfiye-i Beytü'l-Murabba^c A, — B,C,D,İ

³ Şükruli'llâh: şükri li'llah A, şükri Allâh E / Baña: bize C // 'Izzet: minnet D,E

⁴ Izhâr-ı: enhâr-ı İ // Cellâd-ı: hem cellâd-ı A

⁵ D, Baħr-i Meşnevi E, — A,B,C,E,İ

⁶ Varır: vardi C,İ / Haymesine hem: haymesine ol dem A // Ol dem: hemen-dem A, hem C, o dem D / Cümle etbâ'ını: etbâ'ını bi'l-cümle C

⁷ Ben: hem C // Hâk-i: hâk-i A / Pây-i: pâya E

Belāya ḫā ’il olan bile gelsün
 Ṣafāya mā ’il olan fāriġ olsun¹

Varuben ‘avrette didi ey yār
 Ben oldım bu belā dārında ber-dār²

Gelüp al mihriñi var Kūfeye sen
 Didi senden ferāğat gelmezem ben³

1485 Hüseyne sen olursañ yār-i rāğıb
 Benem bil hizmet-i Zehrāya tālib⁴

Ber-ā-ber geldiler arż-ı Şükūka
 Çün anlar girdiler bākī ḥukūka⁵

Gelüp hem Kūfeden bir ādem ey cān
 Şehīd oldı didi Müslim ile Hān⁶

Anı öldirdi ‘Abdu’llāh-ı ıdlāl
 Yezīde başlarını itdi irsāl⁷

¹ Ḫā ’il: nā ’il C // Fāriġ: fāriġ E

² Didi : didi bil C // Dārında: dāmina A, dārina D / Bu belā dārında: mübtelāya bend ü C

³ Var Kūfeye sen: sen Kūfeye var A // Didi: hem ; Ben: ben ey yār A

⁴ Olursañ: olınca A / Yār-i: yār İ // Hizmet-i: hizmet-i A

⁵ Çün: hem D,E

⁶ 1487a: Gelüp bir kes Kūfeden ey cān C / Hem: — E

⁷ ‘Abdu’llāh-ı: ‘Abdu’llāh E,İ / İdlāl: ażlāl C, ażlāl D,E, o ḍalāl E // Başlarını itdi: başların eyledi C

İşidüp bu sözi şeh-zâde ol dem
Fiğān-ı zārîler kıldı hemen-dem¹

1490 Rivâyetdür ki Müslimiñ işitgil
On üç yaşında kızı var idi bil²

Hüseyen aña iderdi günde rağbet
Bu kez her günden artık kıldı ‘izzet³

Firāsetle bilüp kız eyledi āh
Didi Müslim şehîd olmuş ki nā-gāh⁴

Yetîmler hürmetin itdiñ baña sen
Didi şeh-zâde kim ey kız saña ben⁵

Atañ Müslim gibiym olma maḥzūn
İşidüp kız gözinden hem döker hûn⁶

54A   1495 Dirildi Müslimiñ evlâdları hem
İrişdi göklere feryâdları hem⁷

¹Bu sözi şeh-zâde: şâh-zâde bu sözi C / Şeh-zâde: şâh-zâde A,B // Zârîler kıldı: zârî kıldılar D,E / Hemen-dem: hemân-dem B,C,D

²Rivâyetdür ki: rivâyet var ki E / Ki: — ; Müslimiñ: Müslimiñ anda A

³İderdi: ider A // ‘izzet: rağbet A, hürmet C

⁴ 1492a: Firāsetle kız bilür ‘izzeti eyledi āh A / Eyledi āh: āh itdi anda C / Bilüp: bilür E // Müslim: babam D / Olmuş ki nā-gāh: olmuşdur anda C / Olmuş ki: olmuşdu D

⁵ Yetîmler: yetimle C,D,E / Hürmetin: hürmetini A // Şeh-zâde: şâh-zâde C / Kim: — C,İ

⁶Kız gözinden: gözlerinden C / Gözinden hem döker: döker gözinden A

⁷ 1495: — C / Feryâdları: zâr u feryâdları A

Beyt-i İmām Hüseyin¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Böyle derde kimse dermān bulmayup giryān olur

Bu firākiñ āteşinden her ciger biryān olur

Devr idüp her dem vucūdiñ mülkini seyrān ider

Bir müsāfirdir ecel her hāneye mihmān olur²

Mesnevi³

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn

Bu kez geldi refik-i pür-vefālar

Çasemler virüp itdiler recālar⁴

Didiler yā imām gitme kerem kıl

Cefā kılma ‘ayāli muhterem kıl⁵

1500 İmām anı işidüp itdi efkār

Bu kez evlād-ı Müslim eyledi zār⁶

Hüseyne didiler kim gideriz biz

Alurız Müslimiñ ḫanın biliñ siz

¹ E, Beytü'l-Murabba' D, — A,B,C,E,İ

² Hāneye: haneye A,cānlara D

³ A, Kāfiye D, Baḥr-i Meşnevī E, — B,C,İ

⁴ Pür-vefālar: pür-vefālar ey cān A // Virüp: idüp C / İtdiler recālar: recālar itdiler hemān A

⁵ 1499a ile 1499b C'de yer değiştirmiştir./ Kıl: kıl bize A // Kıl: kıl bize A

⁶ İtdi: kıldı C

Murabba^c¹

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Cihānının lezzetin virmez rezāletle geçen eyyām

^c Adūdan intikām almağ deger dünyayı ser-encām²

Esīr itme göñül kuşın hevā-yı ^c aşkına yoksa

Giriftarı olan bulmaz medāretle rehā-yı dām³

Mesnevi⁴

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün

İşitdi çün imām anıñ bu sözin

Hemān aşħabına döndürdi yüzin⁵

1505 Didi *lā-hayra fi'l-iyş-i hayāti*

*Ve ba' de hā' ülāi fi-necāti*⁶

Revān olup hemen-dem gitdi der-ħāl

Varır bir menzile anıñ adı Māl⁷

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 1502-1503: — E / Virmez: bilmez C // Ser-encām: uqbāyi C

³ ^c Aşkına: ^c aşķa A, ^c aşķila D // Giriftarı olan bulmaz: giriftär olmayan bilmez C / Medāretle rehā-yı dām: medāriyla geçen eyyām D / Medāretle: medāriyla İ / Dām: dāmī C, dam İ

⁴ A, — B,C,D,E,İ

⁵ Çün imām anıñ: imām anıñ çün A,çün anıñ imām C/Bu sözin: sözini A/Çün: hem D //Yüzin: yüzini A

⁶ 1505: — E / “Bunlardan sonra artık yaşamada hayır yok.” / Hayra: ḥayr İ // Fi: fi'l C

⁷ Hemen-dem: hemān-dem C,D / Derħāl: fi'l-ħāl A,B

54B

Varınca anda āgāh ol kelāma
 ‘Ömer İbn-i Sa‘idden geldi nāme¹

Dimiş kim Kūfe ehli bunda ey yār
 Қamusı itdi ikrārını inkār²

Şehīd itdiler ol Müslim ‘Akīli
 Baña қıldı vaşıyyet diñle naklä³

1510 Girü dön sen bu yire gelme zinhār
 Baña böyle vaşıyyet қıldı iżhār⁴

Okudı çünkim şeh-zāde hem anı
 Ҳaber virdi қamu һalқa ‘ayāni⁵

Tamā‘-ı devlet-i dünyā қılanlar
 Firār itdi қalur ol yār olanlar⁶

Göçüp andan Beni Mennāna geldi
 Kurılmış һayme istifsarı қıldı⁷

¹ Āgāh ol: āgāh olur A, ol āgāh C

² Dimiş kim: dirildi C / Kim: ki A // Қamusı itdi ikrārını: қamu ikrārını eyledi E

³ Ol: — C / ‘Akīli: ‘Ukeyli A,D,E, ‘Akīli B, gibi әtäti C // 1509b: Vaşıyyet қıldı böyle sırr-ı bahri C / Diñle naklä: bil nakläli B, bil vekili D,E, қıldı ili İ

⁴ Girü dön: dön girü ; Sen: — ; Gelme: gelme ki A / Sen bu yire: bu yire sen B,E,İ // Böyle vaşıyyet: vaşıyyet böyle C

⁵ Çunkim: çünkü A,D,E / Çunkim şeh-zāde: ol şeh-zāde çünkü ; Hem: — C

⁶ Dünyā: dünyayı taleb A // Ol yār olanlar: anda һāş yārenler A, anda yārenler C, şādīk yarenler D

⁷ Göçüp: geçüp B,C,D / Mennāna: Menāta B// Ҳayme: һaymeler A, һaymeler C / Қıldı: gördü C

Didiler şâhib-i ḥayme bil ey şâh
 Ki Ḥurriñ oğlı ‘Abdu’llâh ol āgâh¹

1515 Bir âdem gönderir şeh-zâde anda
 İcâbet kılmadı ol bed-gümânda²

İmâm kendüsivardı anda bi’z-zât
 Oturdi çadırına ol ‘ulâ-zât³

Didi kim ol benimle sen de hem-râh
 Ol ‘Abdu’llâh didi bil hâli nâ-gâh⁴

Yezîdiñ leşkeri çok bî-nihâyet
 Seniñle ceng ider anlar be-ġâyet⁵

Seniñ az leşkeriñ mağlûb olurlar
 Olar ġâlib olup mergûb olurlar⁶

1520 Mücerred bil benimle olmaz āsân
 Bir atum bir kılıcum vardur ey cân⁷

¹ Hayme: ḥayme A / Bil: — C // Ki: — A / Oğlu: oğlıdur ; Ol āgâh: āh C

² İcâbet: icâzet E / Bed-gümânda: bed-kem anda C

³ Oturdu: oturur E

⁴ Ol: o C / Bil: — A, İ / Hâl: hâl İ

⁵ Çok bî-nihâyet: çokdur nihâyet A // İder: iderler A,B / Anlar: anda B, bunlar C / Be-ġâyet: ġâyet A,B

⁶ Az leşkerin: leşkeriñ azdır A // Olar: olur A,D olup C, ederler E / Olup mergûb: gâhi mağlûb C

⁷ Bil: bil bir A, bir C, İ // Vardur: var durur A//1520b: Seniñ olam beni ‘afv eyle bu dem C /Kılıcum: kılıncım İ

Seniñ olsun beni ‘ afv eyle bu dem
Didi ben at içün kılıç içün hem¹

55A Bu yire gelmemişem sen işitgil
Dönüp andan gelür ḥaymesine bil²

Rivāyetdir ol ‘ Abdu’llāh bed-ḥū
İderdi Kerbelāyı şoñra arzū³

Te’essüfler çekerdi kim n’olaydım
Hüseyin ile ber-ā-ber ben olaydım⁴

Beyt-i ‘Abdu’llāh ⁵

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün

1525 Gör ol nā-dānı kim eşrāf-ı sādāt kıymetin bilmez
Gör ol ḥayvānı kim şehd-i şehādet lezzetin bilmez⁶

Refakat kılmayup tīg-ı belādan iħtirāz itdi
Zihī insān ki firdevsiñ şafā-yı ‘ izzetin bilmez⁷

¹ 1521-1522: — C / At içün: at ; Hem: hemen-dem A / Kılıç: kılınc İ

² Haymesine: ḥaymesine A

³ Rivāyetdir: rivāyetdür ki ; Bed-ḥū: bu bed-ḥū E / Ol: — E, ol C

⁴ Çekerdi kim: çeker dir idi kim A / Kim: āh C / N’olaydım: n’olaydı A // Ben: ben de A / Olaydım: olaydı A, geleydim B

⁵ E, Murabba‘ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,İ

⁶ 1525-1526: — C / Sādāt: sa‘ādet D // Şehd: — A

⁷ Tīg-ı: ya‘nī E // İnsān ki: ol ḥayvān insān ; Firdevsiñ: Firdevs E / Şafā-yı: şafā vü A, şafāsının D,E

Mesnevi¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Didi rāvī ki bir menzilde nā-gāh

Yaturken Zeynebiñ dizinde ol şāh²

Uyanup ağladı gözden döker yaş

Didi ol Ümm-i Gülşüm ey karınداş³

Sebeb nedir uyanup ağladıñ sen

Didi kim düşde gördim ceddimi ben⁴

1530 Gelüp giryān baña didi ey oğlum

Yağındır va^c d-i vuşlat eyle ma^c lūm⁵

İder hem Ümm-i Gülşüm de fiğānı

Didi oğl-ı 'Alī eyle beyānı⁶

Yezidiñ leşkeriyle ceng olnca

Ķitāl olup ki meydān teng olnca⁷

Beyān it ḫanķı cānibde durur Haķ

Didi oğlım bizimledür muhaķķak⁸

¹ A, Baḥrū'l-Meşnevī D, Baḥr-i Meşnevī E, — B,C,İ

² Menzilde: menzilde E // Ol şāh: nā-gāh B,C,D

³ Gözden döker: döker gözinden A

⁴ Kim: ki E / Düşde gördim: gördim ma^c nāda A

⁵ Va^c d-i: vaqt-i A, va^c de C, E

⁶ Gülşüm de: Gülşüm A, Gülşüm ol C // Didi: didi ey A / Oğl-ı: oğlum C

⁷ Ĥitāl olup ki meydān: ḫan aķup meydānda C / Olup ki: olup o A

⁸ İt: eyle A // Bizimledür: bizimle durur E / Oğlım bizimledür muhaķķak: bizümle degil mi durur Haķ C

‘Ali didi ki ġayrı ġam degildür
Belälar şā’ib olsa kem degildür¹

55B 1535 Nuzūl itdi o menzilden daħi hem
Cem’ ī-i leşkerini dirdi ol dem²

Nida ķıldı ki ey ķavm-i ķabīle
Benimle gitmeñiz ol yire bile³

Murabba⁴

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün
Zīrā mir’āt-i devrānda görindi şureti ‘aksi
Vefā aħlākın isterken gelüpdür sīreti ‘aksi⁵

Diger gün idüp aħvāli periħān itdi aħbābi
Kılupdur sāki-i devrān bu bezm-i ‘işreti ‘aksi⁶

¹ Şā’ib olsa: şāhib ola E

² Menzilden: menzilde C // Dirdi: başına dirdi A, düzdi C,E / Ol dem: hem E

³ Kim: ki C,D // Gitmeñiz: gitmeniz E,İ

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba D, — B,C,E,İ

⁵ 1537-1538: — E / Zīrā mir’āt-i devrānda: açıldı mir’āt-i devrān C / Vefā: vefalar A / Şīret-i: şūret-i C / Gelüpdür: göründi D

⁶ 1538: — C / İdüp: itdi D

Mesnevi¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Biliñ taħkik şehid olmuş o Müslim

Olupdur Kūfe 'Abdu'llāha teslīm²

1540 Bizimcün leşkeri dirmiş katı çok

Şehid olmakdan özge çaresi yok³

Baña lāzımdurur görmek şehādet

Benimle gitmeñ ey ehl-i şecā'at⁴

Benim mahżā vucūdım hayriken hem

Size nisbetle şer olmaya bu dem⁵

Ḳamusı ağlaşup anda işitgil

Didiler biz şehādet isteriz bil⁶

Bizi dūr itme bezm-i raġbetiñden

Iraq itme bu rezm-i miḥnetiñden⁷

¹ A, Ebyātū'l-Mesnevi D, — B,C,E,İ

² Olmuş: oldu A,B // 'Abdu'llāha: ehl-i 'Abdu'llāha A / Teslīm: teslim B

³ Bizimcün: bizim için C / Dirmiş: virmiş E // Özge: ġayı C

⁴ Lāzımdurur görmek: lāzımdur ki görem A, lāzımdur görmek İ // Şecā'at: secā'at A

⁵ 1542: — E / Mahżā: mahşā ; Hem: bil A // Bu dem: işitgil A, ben C/ Nisbetle: nisbet ile ; Olmaya: olmayam C

⁶ 1543-1576: — B / 1543: — A / İşitgil: işit kim D // Bil: kim D

⁷ 1544a: Didi ḳamusı redditme bizi raġbetiñden A / Raġbetiñden: raġbetiñden D // İtme: itme bizi A, itme sen C / Rezm-i: — C, zerm-i D,E

*Beyt-i Aşhāb*¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

1545 Biz belā mestinde ikrāh itmeyen vāmīklarız

Biz cefāya rāzı yāre cān viren ‘āşıklarız²

Girmişüz meydān-ı ‘aşka her ķazā gelsün bize

Biz ‘adūnīn keşretinden ḫorķmayan şādīklarız³

*Kāfiye-i Ebyātū ’l-Meşnevi*⁴

mefā’īlūn mefā’īlūn fe’ūlūn

Velākin ol zemān mü ’min münāfiķ

Biri birinden ayrılmışdı sābık⁵

Olar ṭağıldı kim dünyāya mā ’il

Olar çün olmadı ‘ukbāya nā ’il⁶

56A

Bular turmuşdı gözlerdi şehādet

Virüp cānı dilerlerdi sa’ādet⁷

¹ E, Kāfiye-i Bahṛū ’l-Murabba‘ D, — A,B,C,İ

² Mestinde: minnetinde A, mesnetinde C,E / Vāmīklarız: ‘āşıklaruz C // Rāzı: rāzīyuz hem ; Viren: — C / Yāre: bāde E

³ Meydān-ı: meydāna İ

⁴ D, Bahṛ-i Meşnevi E, — A,B,C,İ

⁵ Mü ’min: mü ’min ile A//Biribirinden: birbirinden A,C,D/Ayrılmışdı: imtiyāz olmuşdı C,temīz olmuşdı D

⁶ 1548: — E / Ṭağıldı: Ṭağıldilar A / Kim: hem C // Olar çün: ölüp çün D,İ

⁷ Bular durmuşdı: bunlar A/ Gözlerdi: dā’im gözler idi A, gözler ol dağı E /Durmuşdı: — E, turmişdı C // Dilerlerdi: dirler idi A, dir idi E

1550 Bular ayrılmadı çün gitdi bile

Sükün evlādı dirler bir kabile¹

Varıldı çünkü vardı ol yire şāh

Bir ādem Kūfeden geldi penāhgāh²

Hüseyne didi ey server hāzer kıl

Girü dön Mekke şehrine güzār kıl³

Seniñ ķasdında ‘Abdu’llāh bil ey yār

Çeriler cem^c idüpdür ol sitemkār⁴

İmām hiç olmadı anda vehimnāk

Yola ‘azm eyledi ol dem dili pāk⁵

1555 Bu cānibden ol^c Abdu’llāh hemen-dem

Haber aldı Hüseyniñ geldigin hem⁶

Riyāḥī oğlina döndi hemān ol

Didi yā ḥur alup biñ er revān ol⁷

¹ Bular ayrılmadı: ayrılmadı birisi ; Gitdi: gitdiler A // Sükün: süküt ; Evlādı dirler: evlād idiler A / Dirler: vardı C, dirlerdi E

² Varıldı çünkü: vardı çünkü A, çünkü vardı C, vardı çunkim E / Şāh: şāh ile māh A, Hüseyniñ şāh C, āli şāh E // Kūfeden geldi: geldi Kūfeden C

³ Şehrine: şehrinden C / Güzār: güzer A

⁴ Bil: — C // İdüpdür: idüp C

⁵ Hiç olmadı anda: olmadı anda hem C / Hiç: hiç E / Anda: andan A,E // Ol dem: ol A, ol hem C, hem ol İ

⁶ Bu: ol A/ Ol: o A,C / Hemen-dem: hemān-dem C,D

⁷ Riyāḥī: Riyāḥ A,D // 1556b: Didi ḥurre biñ çeri al sen revān ol A

Getür bu dem Hüseyni var ‘ayānī
Şakın ḡayı yire gönderme anı¹

Aluben biñ eri Ḥur oldu rāḥī
Varır bir dār-ı menzilde nā-gāḥī²

İmām ol menzile çün geldi gice
Yanardı meş‘ aleler nice nice³

1560 Görüp ol leşkeri şeh-zāde der-hāl
Didi kimdür bu leşker bu ne aḥvāl⁴

Didiler kim bu Ḥuriñ leşkeri bil
Gelüpdür ḳasdīnīza bu çeri bil⁵

Çü gösterdi şeb-i zulmet şabāḥī
Hüseyne geldi Ḥur ibn-i Riyāḥī⁶

Gelüp ‘arż-ı du‘ā kıldı imāma
Şürū‘ itdi bu resm ile kelāma⁷

¹ Getür: götür ; Hüseyni: Hüseyne A // ḡayı: başka A

² Eri: — ; Rāḥī: revānī C // 1558b: Gider bīzār Maha’llāha? ol revānī C / Varır bir dār-ı: yitişir bīdād A, yiter belād-ı E, yiter beydār-ı İ

³ Menzile: menzile E / Çün geldi gice: geldi hem ol şeb C // Nice nice: niceler hep C

⁴ Ol leşkeri şeh-zāde: şāh-zāde leşkerini C / Ol: o A / Şeh-zāde: şāh-zāde C // Bu ne aḥvāl: didi der-hāl C, bu ne hāl E, hem bu ne hāl İ

⁵ Kim: ki C / Leşkeri bil: leşkeridür D // ḳasdīnīza: ḳasdīnīza A, ḳasdīnā C / Bu çeri: çeriyi sen C, bu çeridür D

⁶ Çü: çün A / Şeb-i: biti C // Ḥur ibn-i: hüznini İ

⁷ Kıldı: itdi hem A

*Beyt-i Hürr*¹

56B

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Merħabā ey ḥayr-i naqd-i raħmeten li'l-‘alemin

Ey mübeşşir-i bihişt-i fedħulū hā ġħalidin²

1565 Ey viśaliñ bezmgāhi māye-i şer^c-i Resūl

Ey kemaliñ ḥāngāhi sālikān-i şālihin³

*Mesnevi*⁴

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn

İmām aña didi ey ḥurr beyān kıl

Baña ne iş içün geldiñ āyān kıl⁵

Şavaş içün mi geldiñ bileyim ben

Ve yā yardıma mı geldiñ baña sen⁶

Didi ḥur yā imām sen bu işi bil

Beni gönderdi ‘Abdu’llāh iṣitgil

Götürürem seni Kūfeye bu dem

Seni ġayrı yire göndürmeyem ben⁷

¹ E, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — A,B,C,İ

² Naqd-i: ḥayr-i A / “Öyleyse ona ebedî olarak girin.”(bk. Zümer, 73)

³ ḥāngāhi: ḥāne gāhi C

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, Baħr-i Meşnevī E, — B,C,İ

⁵ Didi aña: aña didi C / Kıl: it A // Kıl: it A

⁶ Geldiñ baña: baña geldiñ A

⁷ 1569a: Götürürem seni Kūfeye bu dem ben C / Götürürem: götürrem E,İ/ Seni: tā seni A,İ/Bu dem: ben A // Göndürmeyem ben: götürmemek içün hem A / Ben: hem D

1570 İmām çün gördi andan bu edāyı

Ğażab қıldır okıldı bu du‘āyi¹

lā-havle ve lā-kuvvete illā bi’llāhi’l-‘aliyyü’l-‘azīm²

Didi ey Ḥur namāz vaktı durur git

Namāzı var cemā‘ atle edā it

Kılup biz de namāzı fikr idelim

Ne yire gitmeli ise gidelim³

Didi Ḥur sen Emīre’l-Mü’minīn-iñ

İmām ol kim imāme’l-müttakīn-iñ⁴

İmām taħsin idüp қıldır imāmet

Namāzdan şoñra ol kān-ı kerāmet⁵

1575 Çağırdı Kūfe ħalķını hemāna

Gelüp Ḥuriñ čerisi ol mekāna⁶

İmām didi kim anda oluñ āgāh

İşidiñ sözimi siz bunda nā-gāh⁷

¹ Çün gördü: gördü çün İ / Andan: anda C, bundan D, gördü İ

² — E, İ / “Allah’tan başka güç ve kudret sahibi yoktur.”

³ Namāzi: daħri E / Fikr: tefekkür A // Gitmeli ise: gitmeliyse oraya A

⁴ Ḥur sen: ol Ḥurr C / Mü'minīn-iñ: mü'minīnsin C, mü'minīnsen İ // İmām ol: imāmsın A/ Müttakīn-iñ: müttakīnsin C, müttakīnsen

⁵ İmāmet: iżāmet E

⁶ ħalķını: ħalķını A, eħlīni C / Hemāna: hemān ol // 1575b: Gelüp cümle oldu ħażir-mekān ol A

⁷ Didi kim anda: anda didi kim C, İ / Oliñ: siz oliñ A // Sözimi siz: hem sözimi C, sözimi E

57A

Ben ol dem itmedim bey^c at Yezîde
 Revâ mî kim idem rağbet Yezide¹

Varup Mekkeye hicret eyledim ben
 Murâdî genc-i vaḥdet eyledim ben

Benimcün itdiñiz siz^c ahd u peymân
 Baña gönderdiñiz çok nâme ol ān²

1580 İmâm-ı muktedâmîz yok deyü siz
 Bizi isterdiñiz geldik size biz³

Eger ṭurursañız ik̄râriñızda
 Bize tâbi^c olin hep variñızda⁴

Eger kim oldiñuz ol söze pişmân
 Yolima gelmeñ olmañ bâri düşmân⁵

Yine ben geldigim gibi gideyim
 Diyâr-ı Mekkeye ric^c at ideyim⁶

Bu yire ceng içün ben gelmemişem
 Sebebsiz hem^c azîmet kîlmamışam⁷

¹ İtmedim bey^c at: bey^c at itmedim C // Revâ mî kim: revâ mîdur ki A/ Kim: — C

² Siz: — ; Ahd u: ahdile D // Çok: çün C,İ / Ol ān: el-ān A, revân E

³ 1580: — C / İmâm-ı: imâm E / Muktedâmîz: muktedâsiñ ey şâh A // İsterdiñiz: istediniz E

⁴ Turursañız: durursanız B,D,E / İk̄râriñızda: ik̄râriñiza A,C// Variñızda: variñiza A,C

⁵ Eger kim: egerçi; Ol söze: ise^c ahdiñize A / Pişmân: peşimân A,C,E, peşimân İ // 1578b: N'icün yolima gelüp oldiñiz düşmân A / Gelmen: — E / Bâri: baña C, hiç bâri E

⁶ Gibi: yola B,C

⁷ Ceng: ne ; Gelmemişem: gelmişem bil C // Kîlmamışam: kîlmışam bil C / Sebebsiz hem: sebeb size D

1585 Didi Ḥur yā imām bu nāmeyi ben

Dahı işitmemişem hāmeyi ben¹

Didi işitmeliñse sen ‘ayānī

Bu leşkerler ḫamusı bilir anı²

Çıkarrı nāmeyi itdi kırā ’at

Hacıl oldu o leşkerler temamat³

Kāfiye-i Beytü’l-Murabba‘ ⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

‘Arz idince gāfile ‘iṣyānın olur şermsār

Bilse sözü kaşıri mihr-i ‘āşıķ_ider mi karār⁵

Fitne-i tefrik ider ‘uṣṣākı lakin rū-be-rū

İmtihān-ı ‘aşk olur mı hep rakīb-i nā-bekār⁶

---

¹ Didi Ḥur yā imām: didi kim Ḥurr ve hem D // İşitmemişem: işitmemişdim B, İ / Hāmeyi: bu hāmeyi A, hāmeyi E

² Ḫamusı bilir: ḫamu bilürler E

³ Nāmeyi itdi: nāmeler ķıldı D // Hacıl: hacıl A

⁴ D, — A,B,C,E,İ

⁵ 1588-1589: — C,E

⁶ İder: idüp D // Hep: her D

*Ebyātū'l-Mesnevi*¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

1590 Gelür hem Kūfeden altı kişi bil

Virirler Hurre nāme bu işi bil²

Şu resme yazmış ey Hur şanda kim sen
Hüseyne irişesiñ anda kim señ³

57B Anı ġayı yire gönderme bu dem
Getür anı ber-ā-ber Kūfeye hem

Alup Hur nāmeyi virdi imāma
Didi kim vāķif ol imdi peyāma⁴

Seniñ kāsdıñdadur 'Abdu'llāh ey cān
Ne miķdār ihtimāmı vardur el-ān⁵

1595 Bu dem ḥayretde ḫaldım diñlegil sen
Saña ḫasd itmesem şimdi eger ben⁶

¹ D, — A,B,C,E,İ

² Gelür hem: gelürler D,E / Hem Kūfeden: Kūfeden hem ; Bil: bile A // Hurre nāme: nāme Hurre D

³ Şanda kim sen: şanda isen A, şandasın sen C // 1591b: İrişesin anda kim Hüseyne sen E / Anda kim sen: her nerde iseñ A, hem anda sen C

⁴ Peyāma: kelāma B / Vāķif ol imdi: hem vāķif ol bu C, vāķif imdi ol D

⁵ ḫasdıñdadur: ḫasdında C,D,E / 'Abdu'llāh: 'Abdu'llāh ki D,E // 1594b: Bu tedbiri ve ihtimāmı el-ān C

⁶ Diñlegil sen: yā imām ben C // İtmesem: itmişem C,İ / Eger: ger B

Ki ḫorḳum var ol ‘Abdu’llāhdan ey yār
 Eger ḫaṣd eylesem ben ey gül-‘izār¹

Ḩudādan ḫorḳaram sözim işitgil
 Veli ḡālibdür Allāh ḫorḳusı bil

Şulardan ben degülem ḥāṣā li’llāh
 Saña dünyā içün ḫaṣd idem ey şah²

Murabba³

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün
 Seni āzürde kılmaḳ bir miṣāl-i şirk-i ‘isŷāndır
 Seniñ ḫaṣdında her tedbîr ziyāde küfr-i ṭugyāndır⁴

1600 ‘Azābı görsün ol dil kim ola mihrinden istib‘ād
 Murāda yetmesün ol kim saña ḫahr ile düşmāndır⁵

¹ Ki: ne ; Var: var durur C / Ol: — A,C / Ki ḫorḳum var: ki ḫorḳarum E // Ben: — İ / Ey: ol E / Gūl‘izār: nigūkār A,B ne ki var C,E, nelü kār İ

² Ben: — A,C/ Degülem: degülem kim A / ḥāṣā li’llāh: ḥāṣā li’llāh A, elḥamduli’llāh C, ḥāṣā li’llāh D // ḫaṣd idem: idem ḫaṣd A, idem B / Dünyā içün ḫaṣd idem: ḫaṣd idem dünyā içün İ

³ A, — B,C,D,E,İ

⁴ 1599-1600: — E / Āzürde: arada D / Şirk-i: şirk İ

⁵ Görsün: görseň ; Ol: ey A // Kim: — İ

Mesnevi¹

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

Gelürken çok tefekkür eylemişem
Bu ahvâli tağayyür eylemişem²

Didim bu iş katı emr-i kabîhdür
Bu ehl-i beyte bir zulm-i şarihdür³

N'içün bu emre me'mûr olmuşam ben
Rizâ-yı Hâlikâ dûr olmuşam⁴

Bu resme eyledim fikri temâmet
Degildür bu didim hayra 'alâmet⁵

58A 1605 Ümîdüm var ki şoñra in-şâ'allâh
Saña yâr-i muvâfiķ olam ey şâh

Velâkin bir niyâzım var kabûl it
Bu gice tögrî Mekke yoluna git⁶

Haberdâr olmayalım andan ey yâr
Seni hem görmeye bu kavm-i eşrâr⁷

¹ A, Ebyâtü'l-Mesnevi D, — B,C,E,İ

² Eylemişem: eyledim yâ imâm A // Tağayyür: çok tağayyür ; Eylemişem: eyledim yâ imâm A

³ Didim bu iş: didi kim bu D / Kabîhdür: kabîhdür C,E // Bir: büyük A, hem E

⁴ Hâlikâ: Bâriden A

⁵ Didim: tutdığım A

⁶ 1606-1608: — C / Tögrî: doğru B,E,İ / Git: sen git E

⁷ Olmayalım: olmayam ben D // Seni hem: hem seni A

Şabâhîn leşkeri ben de aluram

Seni tā bulmağa râhi oluram¹

Azaram Kûfeniñ yolına ey cân

Ķıeturam bunı ‘Abdu’llûha tibyân²

1610 Direm ki görmedim şoñra Hüseyni

Aradım bulmadım aşlâ Hüseyni³

Hem olmam bu hûşûşda Haķķa ‘âşî

O zâlimden bulıram hem ħalâşı⁴

Dönüp hem sen dahı şoñra gelürsiñ

Ne yire varır iseñ sen bilürsiñ⁵

İmâm esrârı iżhâr itmek içün

Ķabûl ider niyâzin tutmaķ içün⁶

Gice yarusı çün irişdi ol dem

Uyardı ol imâm etbâ‘ inı hem⁷

¹ Seni tā: tā seni A / Tā: — ; Râhi: hem râhi B

² Azaram: araram C, azidem D, adadım E

³ Şoñra: şoñra ben A, ben ol C // Aşlâ: aşlâ hîç A / Bulmadım aşlâ: aşlâ bulmadım C

⁴ Hûşûşda: hûşûşda A // Bulıram hem: hem bulıram A / Hem: ben C

⁵ 1612: — C / Sen dahı: dahı sen D,E // Varır iseñ: varırsañ A,E

⁶ Niyâzin: niyâzi C,D / Tutmaķ: dutmaķ B, ī gitmek D

⁷ 1614: — C / Çün: — A / Çün irişdi: irişdi çün B // Etbâ‘ inı hem: etbâ‘ ısın B

1615 Olurlar Mekke yolına revān bil
 Giderler ol gice çünkim nihān bil¹

Bu resme zulmet idi ol zemān hem
 Görinmezdi zemīn ü āsmān hem²

Ne yıldızdan eſer oldu hevāda
 Ne nişān-ı şabāh olmuşdı peydā³

O zulmetde bu mazlūmlar hemāne
 Tevekkül olup oldılar revāne⁴

Şabāhin gel nažar kıl bu kažāya
 Varırlar çünki deſt-i Kerbelāya⁵

58B 1620 Varınca Kerbelāya anlar artık
 Bir adım gitmedi h̄ayvānlar artık⁶

Ne miğdār cehd idüp ḫamçı ururlar
 Biri deprenmez anıñ çün görirler⁷

---

¹ Olurlar: olur çün A,B / Revān bil: revān ol B,revāne C // Bil: ol B / Çünkim: çünki C / Nihān bil: revāne C, hemān bil D

² Ol zemān hem: gice ol zemān A, hem ol zemān C, ol cihān bil D, ol cihān hem E / İdi: oldu C // 1613: Görünmez oldu zemin hem āsmān C / Hem: bil D

³ 1617-1618: — E / Yıldızdan: yıldızlar ; Oldı: buldu C

⁴ Zulmetde: zulmetden A // Olup: idüp B

⁵ Çünki: çünkim A / Deſt-i: menzil-i C

⁶ Anlar: bunlar A

⁷ Deprenmez: deprenmez A,D

Murabba^c¹

fā’ilātun fā’ilātun fā’ilātun fā’ilün
 Sākī-i şehd-i şehādet anda devrān eyledi
 Ol sebebden Kerbelāda vakf-ı hayvān eyledi²

Bulmadı ruhşat Cenāb-ı Kibriyādan gitmege
 Anda iżhār-ı ikāmet meylin ihsān eyledi³

Mesnevi⁴

mefā’ilün mefā’ilün fe’ülün
 Görüp bu hikmeti şeh-zāde anda
 Kim at gitmez turır hem ol mekānda⁵

1625 Didi kim ey menāzilden ḥaberdār
 Olanlar bu merāḥilden ḥaberdār⁶

Bilür misiz bu yir ne pür-belādur
 Didiler kim bu deşt-i Kerbelādur⁷

¹ A, Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 1622-1623: — E / Sākī-i: sākī İ

³ Ruhşat: ruhşat A // İkāmet: imāmet C,İ / Meylin: mehlin A / İhsān: iżhār B

⁴ A, Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevi İ D, — B,C,E,İ

⁵ Turır: durur B,C,D,E,İ

⁶ 1625: — C,E // Ḥaberdār: fehimdār A

⁷ Ne pür-belādur: pür ne belādur C / Pür: bir D,E

Didi eyyām-ı ḥarbi hem belāyi
Ve *hāza’l-ardu kerbu* hem *belāyi*¹

Beyt-i İmām Hüseyin ²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Bu maḳām-ı Kerbelādur bunda ḳaynar ḫanımız
Bu zevāl-i ‘ömrīmizdür bundadır meskānimiz³

Bundadur rezm-i siyāset bezm-i şahbā-yı ecel
Bundadur şehd-i şehādet şākī-i devrānimiz

Baḥr-i Remel ⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
1630 Bu sözi oğlu ‘Alī çün işidüp zār eyledi
Didi ey baba bu söziñ göñlim āzār eyledi⁵

Didi kim atam ‘Aliyye’l-Murteżā ile bile
Bu yire geldik ḳonup hem keşf-i esrār eyledi⁶

¹ ḥarbi: ḥarbin B,C,İ, ḥarb D / Hem: ve A, ve hem C / Belāyi: belā A,B // Kerbu: kerbin B,C,İ / Hem: — A, ve hem B / Belāyi: belā A,B / Kerbu hem: hem kerbi E / “*Burası dert ve bela toprağıdır.*”

² E, Murabba‘ A, Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,İ

³ Zevāl-i: zülāl-i E

⁴ A, Ḳāfiye D, Baḥr-i Tavīl E, — B,C,İ

⁵ 1630: — C / Çün: hem A // Didi ey baba: ey baba didi D,E / Göñlim: göñlimi A,B

⁶ Didi kim: imām didi A, didi C / Murteżā: Murteżā vālā C // Bu yire geldik ḳonup: gelüp ḳonup bu mahalle C / Geldik: geldik de E

59A

Ol kardeşim Hasan hâzretleriniñ dizine
Yatdı uyķudan uyanup böyle efkâr eyledi¹

Didi gördim vâkı‘ amda kanile tolmuş bu yir
İçine düşmiş Hüseynim böyle ikrâr eyledi²

Garķ olur feryād ider bir kimse yitmez dâdına
Bu kerâmet sırrını ol demde iżħâr eyledi³

1635 Hem baña döndi yüzini didi ey oğlum saña
Bu belâ gelse ne dirsiñ deyü iħbâr eyledi

Ben didim ki ey Emîre'l-Mü'minîn şabır iderem
Bu belâdan tâ beni ol dem hâberdâr eyledi⁴

Çünki ol yirde buyurdu hâyimesini kurdılar
Kerbelâda otırup tekrâr-ı eżkâr eyledi⁵

Çün Hüseyeniñ gittigini Hurre virdiler haber
Leşkerine қakıyup hem bindi esfâr eyledi⁶

Yalnız gitti Hüseyni tâ bulup ola refîk
Tutdı Mekke yolunu hem azm-i dildâr eyledi⁷

¹ Uyanup: uyandı D / Böyle: āh-ı B,C,D,İ, āh E

² Tolmuş: dolmuş B, dolmuş durur E / Bu yir: — E, yazı C // Hüseynim: Hüseyeniñ deyü A

³ 1634: — C / Bir: — A, bil D,E / Olur: olup A,E / Yitmez: gelmez D // Sırrını: sırrın İ

⁴ Sabr: hâyr D // Tâ beni ol dem: tâ beni ol dem içinde A, ol beni tâ ki D,E, tâ beni ol demde İ

⁵ 1637-1644: — A / Hâyimesini: hâyimesin İ

⁶ Virdiler haber: haber virdiler C // Esfâr: isfâr D

⁷ Tutdı: dutdı B,D,E, döndi İ

1640 Gāfil oldu döndi atı Kerbelāya geldi ol
Gördi ol yirde Hüseyni hüzni tekrār eyledi¹

Bildi kim anının umuru sırrı hikmetdür kamu
Tā şehādet bulmağa bu yirde inzār eyledi²

Rāvī eydür Kerbelāya çün қadem başdı imām
Kerbela andan utandı hem şerimdār eyledi³

Beytü'l-Murabba^c ⁴

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün
Utanmasun mı ol yir kim Hüseyniñ döküle қanı
Şavaş-ı havf-ı a' dādan şararmasun mı elvānı⁵

Olup püşt-i felek dü-tā bu һāle şermsārlıktan
Zemin-i Kerbelā қıldı bu rezme ġayrı efgānı⁶

---

¹ Ol: hem C

² Kim: — C / Anın: — E / Umuru sırrı hikmetdür: umur-ı hikmeti durur D// İnzār: enzār C, İ

³ Çün қadem başdı: çünkü başdı ol D // Andan utandı: anda ol dem C

⁴ D, Beyt E, — A,B,C,İ

⁵ 1643-1644: — C, 1644: — E / Kim: — E

⁶ Püşt-i: yüksən-i İ / Dü-tā: rü-tāb D, dü-tāy İ // Rezme: resme B

*Kâfiye*¹

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

1645 Bir gübär peydäh olup şondı imām geysüsına
Zülfini kıldı mu’atṭar mūy-i muḥṭar eyledi²

Ümm-i Gülşüm didi bu yirden katı ḥafv eyledim
Ol imām itdi tesellī göñlin envār eyledi³

Şehrbânuya didi kim itme feryādı baña
Bu vasiyyetle bu sırrı pend-i her-bār eyledi⁴

*Murabba‘*⁵

mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün
Beni āğuște-i ḥākile ḥūn gördikde dād itme
Şadā-yı nevhā nälinden dil-i aḡdāyı şād itme⁶

Hemān-dem zār-ı efgānı kılup āh-ı firākile
Hizā-yı vech-i a‘ dāya dil-i giryānı yād itme⁷

1650 ‘Adūya karşı nälende olup rūy-ı hırāş ile
Girībān-çāk idüp ḥūn-ı revāne ber-güşād itme⁸

¹ D, — A,B,C,E,E

² İmām: ol imām A

³ Yirde: yirde C

⁴ Feryādı: sen feryād D

⁵ A, Beytü'l-Müsəddes D, — B,C,E,İ

⁶ 1648-1650: — C / Ḥāk: ḥāk ; Gördikde: dökdikde A / Āğuște: āṣufte B, āteşimle E // Nälinden: zār ile B

⁷ 1649: Sadece D'de vardır.

⁸ Hırāş: hırāş A // Girībān: girībān-ı A

Hzret-i İmām Hüseyiniñ Ehl-i Beytine Olnan Vaşıyyeti Beyān¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Bu kelāmı işidenler zār u efgān itdiler

Bu vaşıyyet ehl-i beytiñ kąlbini nār eyledi²

Ol yağadan Қays-ı A‘rābī getürdi nāmeyi

Vardı Kūfe şehrine çün gör ne bāzār eyledi³

Kūfeye girmezden evvel gördü ‘Abdu’llāhı ol

Nāmesini pāreler hem һavf-ı eşrār eyledi⁴

59B Didi ‘Abdu’llāh n’içün sen nāmeyi çāk eylediñ
Sırr-ı yār düşmāna gizlü deyü inkār eyledi⁵

1655 Didi ‘Abdu’llāh benim hışmimdandan isterseñ necāt

Bu iki işden birin it deyü iħżār eyledi⁶

Yā beyān it sen baña bu nāmeniñ mefhūmını

Kimedür nāme Hüseyni bunda kim yār eyledi⁷

¹ A, Ehl-i Beyte Vaşıyyetini Beyān D, — B,C,E,İ

² İtdiler: itdiler қamu A, eyledi C,E // Nār: misl-i nār A, envār İ

³ Nāmeyi: ol nāmeyi A // Çün gör: gör ki D

⁴ ‘Abdu’llāhı ol: ‘Abdu’llāh anı A, ‘Abdu’llāhı hem C // Nḡmesini: ol nāmesini A

⁵ Sen nāmeyi: ol nāmeyi sen A, ol nāmeyi B, nāmeyi E, ol nāmeyi İ // Sırr-ı yār: sırrımı yārı E

⁶ Benim: — ; ısterseñ: istersiñ İ // İħżār: aħbār B, aħżār C, iħṣār E

⁷ 1656a: Yā beyān it nāmeniñ mefhūmını bu dem baña D / Bu: — E // Yār: aray E

Yā Yezīdi medh idüp hem ol Hüseyni eyle zemm
İş bu resme sözler ile Kaysı nā-çār eyledi¹

Kays-ı Ḥarābī didi kim nāmeyi itmem beyān
İderem medhīn Yezīdiñ deyü beşṣār eyledi²

Çünkü Ḥabdu'l-lāh işitdi ḥāṣ u ḥāmī cem idüp
Mescide girdi ḫamusı anda ḥużzār eyledi³

1660 Kays-ı Ḥarābī hemen-dem çıktı minber üstine
Bir belīg ḥuṭbe okudu ḫalkı bīzār eyledi⁴

Hem didi ey ehl-i Kūfe ben imāmdan gelmişem
Kerbelāya geldigin hem anda ḥāskār eyledi⁵

Nāmeniñ mefhūmınıñ hem cümlesin itdi beyān
Medh idüp ol dem Hüseyni ḥāl-i ḥāṣār eyledi⁶

Kūfe ḫalkı işidüp bu sözleri ağlaştılar
Şöyle medh itdi ki ḫalkıñ yaşıñ enhār eyledi⁷

¹ Yā: — C, İ / Yezīdi: Yezīde İ/Ol: — A, D / Yezīdi medh idüp: Yezīdūn medhīn eyle E / Hem ol: anda hem C / Hüseyni eyle: Hüseyni eyle bunda A / Idüp: eyle ; Eyle zemm: zemm idüp D

² Nāmeyi: hiç nāmeyi A

³ ḥāṣ : ḥāṣ A / ḥāmī : ḥām ; Cem : ḥāma E // Anda: anda gör A / ḥużzār: ḥuṭṭār C, ḥużzār D, ḥuṭṭār E

⁴ Hemen-dem: hemān-dem C,D / Minber: menber B,C,E, İ // Belīg: belīg B, belāğ İ / ḥuṭbe: ḥuṭbe ; ḫalkı: ḫalkı A / Bīzār: bīzār B,D,E

⁵ Ey: yā A // ḥāskār: iżḥār C / Hem: — E

⁶ Hem cümlesin: cümlesin A,E hep cümle C, cümlesine D / İtdi: eyledi C

⁷ ḫalkı: ḫalkı A, ehli C,E / İşidüp bu sözleri ağlaştılar: işidenler zār u efgān itdiler C // ḫalkıñ: — B, Hüseyni C/ Ki: — ; Yaşıñ: yaşı C

Zemm ider mel^c ūn Yez̄idi anda ‘Abdu’llâhı hem
Çünkü ‘Abdu’llâh işitdi hışmı iksâr eyledi¹

1665 İnmeden minberden anı kıldı ol zâlim şehîd
Bâd-ı şarşar dökdi ‘ömür gülşenin hâr eyledi²

*Murabba^c*³

mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün
Yiter zulm itdiñ ey zâlim yiter gayrı ‘adâlet kıl
Fesâdı ibtidâ itdiñ nedâmetle nihâyet kıl⁴

Yiter cevr itdiñ evlâd-ı Resûle tîg-ı remzile
‘Azâb-ı mahşeri yâd eyle bir dem istimâlat kıl

*Kâfiye-i Beyt*⁵

fâ’îlâtün fâ’îlâtün fâ’îlâtün fâ’îlün
60A Bildi ‘Abdu’llâh Hüseyiniñ Kerbelâya geldigin
Nâme yazdı hem aña izhâr-ı gaddâr eyledi⁶

Şöyle yazdı kim Yez̄ide bey^c at eyle yâ imâm
Tâ benim hükmim dahı bu şartıyla kâr eyledi⁷

¹ İder: idüp C / ‘Abdu’llâhi: ‘Abdu’llâha D

² Minberden anı: anı minberden ; Kıldı ol zâlim: ol zâlim itdi C

³ A, Beyt D, — B,C,E,İ

⁴ İtdiñ: kıldıñ C

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Geldigin: çün geldiğin A // Nâme: nâmeyi; Hem: ve hem D / Aña: aña kim A / İzhâr-ı: izhâr B / İzhâr-ı gaddâr: gaddârı izhâr C

⁷ Kim: ki D // Şartyla: şartıyla deyü A

1670 Ger kabul olmazsa cengiñ kaydını gör hāzır ol
 Çün Yezid böyle buyurdu emr-i şehvār eyledi¹

Çün Hüseynevardı ilci okıdı ol nāmeyi
 Çehre-i pāki gażabdan rūy-ı gülzār eyledi

Nāmeyi elden birağdı didi ilci yā imām
 Ne cevāb itdiñ bu sözi ‘arż-ı iżmār eyledi²

Murabba‘³

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 Zihî bed-baht-ı adem ki Hudānuñ oldı merdūdı
 Bilüp ‘abdüñ umūrin bilmedi fermān-ı ma‘būdı⁴

Ne cāhildir aña tābi‘ olanlar gel tefekkür kııl
 Helāk itmek ile āl-i Resūli buldı maķşūdı⁵

Beytü'l-Mesnevi⁶

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

1675 Döndi ilci vardı ‘Abdu'llāha bil
 Virmedi didi cevābin diñlegil⁷

¹ Olmazsa: itmezseñ; Hāzır: hāzır A // Buyurdu: ağırdı C

² İtdiñ: didiñ E / Iżmār: iżmār D,E

³ A, Beyt D, — B,C,E,İ

⁴ Bed-baht-ı: bed-baht-ı A, bed-baht E / Ki: kim E

⁵ 1674: — C / Āl-i: — İ

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ Döndi ilci: ilci döndi A / Bil: ol C // Didi: nāmeniñ A

Nâmeyi elden bırağdı ol zemân
 İşidüp hîşm itdi ‘Abdu’llâh hemân

Didi âgâh olin ey a‘yân-ı Şâm
 Kûfe a‘yâni olan zü’l-ihtirâm¹

Kim ki ser-‘asker olursa ol yaña
 Ne murâdı var ise virem aña²

Virmedi ol söze bir kimse cevâb
 Bir dahı söyle bu sözi ol kilâb³

1680 Kimseniñ hiç meyli yok bildi yakın
 Sa‘d-i Vakķâş oğluna döndi hemin⁴

Ya ‘Ömer didi nice gündür bu dem
 Benden istersiñ Taberistânı hem⁵

60B   Ol diyarıñ hükümini virdim saña
 Var Hüseyiniñ başını kes vir baña⁶

¹ A‘yâni: ehli ; Zü’l-ihtirâm: zü-yi’l-ihtirâm C

² Ser-‘asker: ser-leşker C

³ Bir kimse: kimse bir A // Bu: ol C

⁴ Kimseniñ hiç: bir kimseniñ A/ Hiç: — C, hiç B/ Yoğ bildi: olmadı sen bil C// Döndi: didi B/ Hemin: laçın C

⁵ Ya ‘Ömer didi: didi ya ‘Ömer C / Bu dem: bugün A // İstersiñ: isterdiñ A, i sen istersiñ C/ Hem: dün A/ Taberistânı: ol Taberistânı C

⁶ Vir: getür A,C

Hem aña geydürdi fâhir hil^c ati
 İftihâr itdi görüp bu rağbeti¹

Ey ‘Ömer didi atan bir kâmkâr
 Bir şahâbe idi ǵayet nâmâtâr²

1685 Sen dahı bunda bahâdîrsiñ bugün
 Cümle harbe ǵarbe ǵâdirsiñ bugün³

Ol Yezîdiñ çokdurur gerçi eri⁴
 Beñzemez lâkin saña anıñ biri

Var Yezidiñ söyle evvel bey^c atin
 Ger ǵabûl itmezse anıñ da^c vetin⁵

Kendini etbâ^c inı öldür bu dem
 Başların kes bu işe sa^c y eyle hem⁶

Ol ‘Ömer ibn-i Sa^c id didi aña
 Dilerem ki vir biraz mühlet baña⁷

¹ Fâhir: fâdır C,E // Rağbeti: heybeti C

² Şahâbe idi ǵayet: şahâbeydi be-ǵâyet A

³ Sen: sen de E // Harbe: ǵarb-i A

⁴ Çokdurur: çokdur; Eri: pehlivânı A // Lâkin saña anıñ: saña anıñ hiç A, saña dahı anıñ D,E

⁵ Bey^c atin: rif^c atin D,E

⁶ Kendini etbâ^c inı: kendisini etbâ^c in C,E kendisin etbâ^c isin D, kendisin etbâ^c in İ

⁷ ‘Ömer: — ; Didi: didi kim A // Vir biraz mühlet: biraz mühlet vir C

1690 Kim zîrâ bu iş katı şuğl-i vahîm
 Hem fiksiz olmaz ol emr-i ‘azîm¹

Hem dahi evlâdlarima varayim
 Ne cevâb söylerler anlar göreyim²

Şoñra bu işi gelüp idem kabûl
 Virdi destûr evlerine vardı ol³

Gördi etbâ‘ı ve evlâdi hemân
 Kim gelür ataları hoş şâdmân⁴

Ne sebedür didiler söyle bize
 Böyle in‘âm iltifât oldu size⁵

1695 Ol ‘Ömer ibn-i Sa‘îd didi anı
 Ben size tanışmağa geldim buni⁶

Ol Taberistân diyârin virdi hem
 Çün beni ser-‘asker itdi bil bu dem⁷

¹ 1690: — C / Kim: — A / Zîrâ: biraz E / Vahîm: vehem D, vahim E // Hem fiksiz olsa olmaz vehmi hem D / Emr-i: vehm-i E

² Evlâdlarima: evlâdîma ben C / Varayim: varayim ben A// Söylerler: söyler A,C/ Anlar: anları C / Göreyim: göreyim ben A

³ Bu işi gelüp: gelüp bu işi A

⁴ 1693: — C/Gördi: görüp ; Hemân: hemâne İ / Etbâ‘ı ve evlâdi: etbâ‘ u evlâdin A, evlâdları ol dahi D, evlâdi ve etbâ‘ı E // Ataları: analar İ / Şâdmân: şâzmâ A, şâdmâne İ

⁵ 1694: — B / Ne sebedür didiler: didiler ne sebedür A / Didiler: ey peder C / Sebedür: sebeden E // Size: bize C,E

⁶ Tanışmağa: danışmağa B,C,D,E,İ

⁷ Taberistân diyârin: Taberistâni baña virdi C / Hem: baña A// Çün: hem A/ Bil bu dem: ol yana A, bu dem C / Ser-‘asker: ser-leşker C / Çün beni: bil beni E

61A   Lâkin ol şartıyla kim şimdi gidem
                Ol Hüseyin ile varuben ceng idem¹

Yā Yezidiñ bey^c atine yetürem
     Yā şehîd idüp umûrin bitürem²

Çün ulu oğlu işitti böyle kâl
     Didi heyhât bu nice bâtlîl hayâl³

1700 Bu ne sözdür didiñ ey gâfil bugün
     Bu ne işdür itdiñ ey câhil bugün⁴

Sen anı bilmez misün oldur imâm
     Gûşe-i kâlb-i Resûl-i lâ-yenâm⁵

Oldurur ferzend-i Zehrâ Müctebâ
     Rûşen-i çeşm-i 'Alîyye'l-Murtezâ⁶

Sa^c d-i Vakķâsdur atañ bil ey gedâ
     Anlarıñ yolunda cân itdi fedâ⁷

¹ Gidem: bu dem C // Hüseyin ile: Hüseyne C / Varuben ceng: varup gavğa D

² Yā: — ; Bey^c atine: bey^c atine dağı A / Bey^c atine yetürem: bey^c atini bitürem C,E // İdüp: olup A

³ Ulu: büyük A, kebir C / Böyle kâl: bunu hem C, böyle hem D // Bu nice: böyle A, bunca D,I / Bâtlîl: bâtlîl şum A / Hayâl: hayâl A, bî-hayâl D

⁴ Gâfil: gâfil A / Sözdür: söz; Ey: eyâ E / Didiñ: didi C

⁵ Sen: — İ / Oldur: ol durur A, oldur hem İ

⁶ Zehrâ: zehrâ-yı A / Müctebâ: o Müctebâ E // Çeşm-i: cism-i A

⁷ Atañ: senin atan ; Bil — C // Cân: cânın A, câni C / İtdi: it C

Sen dahı üç nāme gönderdiñ aña
 ‘Ahd idüp hem da‘vet itdiñ bu yaña¹

1705 Şimdi kąşdına çeri çekmek nedir
 Bunca mażlūm ķanını dökmek nedir²

Muslimānim ben diyen bil ey peder
 Bu işi itmez kabul çekmez keder³

Murabba‘⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Mekteb-i nahnu ķasemnā oldu rūzī nāmikin
 Çünkü taķsim oldu her merdāne rızkı rāzıkın⁵

Bu ne ħalq-ı nā-mübārekdir ki maķsūm rızk için
 Olasıñ düşmānı evlād-ı Resūl-i Hālikin⁶

¹ Gönderdiñ: götürdiñ A // Hem: — C

² Çeri çekmek: hemā çeri E

³ Ben: — C,D / Bil: hem bil C, yolında D

⁴ A, Beyt E, — B,C,D,İ

⁵ Oldı: oldı çün A, ol E / Rūzī: rızkı D, rezzāk E / Nāmikin: nāmığıñ E // Çünkü: anda A / Rāzıkın: Hālikin E / “Biz paylaştırdık” (bk. Zuhurf, 32)

⁶ Halq-ı: ħür-ı C / Maķsūm rızk: rızkı A, maķtūl rāz E // Düşmānı: düşmān İ / Resūl-i: Resūliñ A,C

Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi¹

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Tâ ki haşre dek bu bed-eñ âliñe

La' net iderler saña hem âliñe²

1710 Çün 'Ömer işitdi oğlu sözini

Nefret idüp hem çevirdi yüzini³

61B   Ol küçük oğlına danışdı hemîn

Ol hâram-zâde la'în ibn-i la'în

Didi ey baba kardeşim kabîh

Dimedi bâträgtda gerçi bu şâhîh⁴

Zâhir ol emr-i gâ'ib bî-gümân

Şimdi 'Abdu'llâhiñ ihsâni 'ayân⁵

Âkil ol gâ'ibe naâkdi virmedi

Gizlüyi hâzırdan evlâ görmedi⁶

¹ D, Bahr-i Meşnevî E, — A,B,C,İ

² Haşre dek: mahsere C // Saña hem âliñe: seniñ evlâdiñ C

³ 1710: E

⁴ Ey baba kardeşim: kardeşim babam ey C // Dimedi: dimedi mi bu D, didi E / Gerçi: — D / Bâträgtda: bâträgtda durur ; Bu: — E

⁵ Zâhir: zâhirâ E / Ol: evlâ D // Şimdi: şimdi ki D / İhsâni: işi D, işi hem E

⁶ 1714a: 'Âkil olmaz gâ'ibe naâkdi viren A / Ol: olan; Naâkdi: naâkdi C / Naâkdi virmedi: virme naâkdiñi D // Hâzırdan: hâzırdan B,D, hâzır E zâhirden C / Evlâ: yek C/ Görmedi: gören A, görme soñi D

1715 Çün ‘Ömer ibn-i Sa‘id işitdi bil

Bu sözi itdi kabul sen diñlegil¹

Vardı ‘Abdu’llâha çün itdi kabul

Āferînler okıldı hem aña ol²

Koşdı aña çünki beş biñ pehlivân

Kerbelâya oldı ol demde revân³

Kız karındaşınıñ oğlı gördü hem

Adı Hamza yanına vardı o dem⁴

Didi ey fâsîk bu ne fîşk u fûcûr

Ya ne sevdâ-yı gâlat beyhûdedür⁵

1720 Hâvf-ı Bârî n’oldı yâ rûz-ı cezâ

N’oldı Ahmed hem ‘Aliyye’l-murtezâ⁶

Anlara yok mı rûcû‘ uñ yâ seniñ

Yok mı Bâriden hûşû‘ iñ yâ seniñ⁷

İşidüp ibn-i Sa‘id didi aña

Ben bilürem anları dime baña⁸

¹ 1715: — E / Sen: — A

² Āferînler: āferîn ; Hem aña: aña anda A / Okudı: itdi ; Ol: şurul? C/ Aña hem: hem aña C, İ

³ Koşdı: koçdı A / Biñ: yüz C

⁴ Karındaşınıñ: karındaşı B // Vardı o dem: ol vardı hem C / O dem: ol dem A

⁵ Beyhûdedür: bu ne beyhûdedür A, beyhûde durur E

⁶ Hem: kani şân-ı A

⁷ Hûşû‘ iñ yâ: hem hûşû‘ iñ C

⁸ Sa‘id: ‘Ömer C // Dime: sen dime A

Bilürem ki bu ƙatı emr-i kibâh
 Anlara düşmân olan bulmaz felâh¹

Ol Taberistâna dil tâlibdurur
 Cümlesiniñ üstine gâlibdurur²

1725 Hamza didi degmez anı bu hisâb
 Kim bulasın âhiretde çok ‘azâb³

62A   *mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün*
 Gerekmez devlet-i dünyâ ki tahsîl-i meşâkâtür
 Tama‘-ı mâl-ı emlâkîn vucûdı mahz-ı mihnetdür⁴

Deger mi ‘izzet-i fâni mezelle bâb ola şoñra
 Kemâl-i rîf at-i bâki bu yirde genc-i valdetdür⁵

Mesnevi⁶

fâ’îlâtün fâ’îlâtün fâ’îlün
 Çün ‘Ömer ibn-i Sa‘îd işitti hem
 Bu cevâb göñline te’sîr itdi hem⁷

¹ 1723-1724: — B / Emr-i: fisq u C

² Taberistâna dil: Taberistân baña E / Tâlibdurur: gâlibdurur C // Gâlibdurur: râgîb durur A

³ Bu hisâb: bi-hisâb C,D,E

⁴ 1726-1727: — E / Mahş-ı: mahş-ı A, mahzâ C

⁵ Genc-i: künc-i A

⁶ A, Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi D, — B,C,E,I

⁷ 1728a: Çün ‘Ömer işitti ol bu sözi hem C // Hem: o dem A

Ol hükûmet emri sevdâsı yine
Göñline düşdi o da‘vâsı yine¹

1730 Biñ cihet oldu ḫalāletde hemân
Kerbelâya çünkü yitdi ol zemân²

Beyt³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Şūm ķudūm-ı Kerbelâ ḥâkinde râhat қoymadı
Nâ-mübârek cismi arzında melâhat қoymadı⁴

Pâyi küfrin başdı çünkim ol ārâya ʐulmile
Müslimân olanlara ǵayrı istirâhat қoymadı⁵

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Yitdi ki sâ‘at hemen-dem ol kilâb
Ol Hüseyne yazdı hem böyle cevâb⁷

Böyle gelmekde nedir bunda ǵaleb
Cenge mi geldiñ ve yâ nedir sebeb⁸

¹ 1729: — C / Te‘şîr: te‘şîr B // Düşdi o: düş oldu B

² 1730: — İ / Cihet: cihât A, cehâlet E // 1726b: ‘Azmi Kerbelâya ķıldı ol zemân A / Yitdi: bindi C

³ D, — A,B,C,E,İ

⁴ 1727-1728: — E / ḥâkinde: ḥâkinde A / Қoymadı: қomadı C // Cismini: cismi İ / Arzında: arzda hiç D

⁵ Çünkim: çünkü A // Olanlara: olanda C / Қoymadı: қalmadı C,İ

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ Sâ‘at hemen-dem: sâ‘atde hemân A, dem ol ārâya D / Hemen-dem: hemân-dem C

⁸ Nedir: nedir tedbir A / Bunda: hem bu İ

1735 Çün imām anı okıdı diñlegil

Yazdı kim budır sebeb gelmekde bil¹

Siz baña ol demde müştäk oldiñız

Hem benimçün ahd-i peymān kıldıñız²

Siz baña mektūblar irsäl itdiñiz

Da^c vet idüp nice akväl itdiñiz³

Ben anıñçün başmışam bunda ķadem

Size rāh-ı Haķķa rehberlik idem⁴

Müslimi çün kıldıñız anda şeñid

Ben de bildüm bu kelām oldı ba^c īd⁵

62B 1740 Şimdi māni^c olmaz iseñ giderem

Mekke yolına ^cazīmet iderem⁶

Okıdı ibn-i Sa^c īd çün diñlegil

Bildi kim bu ceng içün gelmek degil⁷

Didi çünkim böyledir bunda murād

Şulħ ile def^c ola şayed bu fesād⁸

¹ İmām anı: anı imām D / Anı okıdu: okıdu anı C // Budır sebeb gelmekde: budur gelmege sebeb şöyle E

² Baña ol demde: ol demde baña E // Hem benimçün: da^c vet idüp D

³ Baña mektūblar: benimçün mektüb D // Da^c vet idüp: gelsün diyü D

⁴ Anıñçün: anun içün A // Haķķa: ħalķa A

⁵ Kıldıñız anda: anda kıldıñuz C

⁶ Olmaz iseñ: olmaz iseniz A, olmaz ise B,E olmazsanız C

⁷ Okıdı: okıdı nāmeyi A

⁸ Didi çünkim: didi kim ; Böyledir: böyle durur C // İle: ola E / Şayed: şayet A

Yazdı ‘Abdu’llâha buni ol zemân
 Çün okıdı yazdı ol mel‘ün hemân¹

Ol Yezîdiñ bey‘ atin ‘arż it aña
 Ger қabûl itmezse i‘lâm it baña

1745 Bildi çün ibn-i Sa‘îd bunda yakîn
 Şulha râzı olmaz ‘Abdu’llâh hemîn

Gönderir anı Hüseyne bî-nizâ‘
 Çün imâm ol sözden itdi imtinâ‘²

Çün қabûl itmez imâm ol sözi hem
 Yazdı ‘Abdu’llâha bu hâli o dem³

Bu sözi işitdi ‘Abdu’llâh dahı
 Hışm idüp oldı ғažabnâk ey sehî⁴

Gönderir Hıssın-i Şîti ol zeman
 Hem Şimir zü’l-Cevşeni itdi revân⁵

1750 Koşdu on biñ müfsidi kim gideler
 Ol Hüseyni hem şudan men‘ ideler⁶

¹ Ol: : — C, O A,D / Mel‘ün: mel‘ünî C

² Anı: anda A // Çün: hem A / Ol sözden itdi: ider bu sözden A, ol bu sözi itmez E / Sözden: sözi D

³ Ol sözi hem: bu қavlı A // Yazdı: yazdı girü ; O dem: — A / O: ol C

⁴ İşitdi: bildi A//1748b:Ki hışm ve ғažabnâk oldı қatı A/Oldı ғažabnâk: ғažablaniser C, ғažâbına geldi İ

⁵ Hıssın-i Şîti: hem dahı Şîti A, Hıssinn-i Beşti C, ‘Aşıyyet-i Şîti D, ‘Aşşîn-i Şîti E // Şimir: Şemr B, dahı C, Şemer D,İ

⁶ 1750: — C / Müfsidi: müfsidi D / Gideler: giderler E // Şudan: şu-yı Furâtdan A / İdeler: ideler E

Virmeyeler şuyı şusız keletalalar
 Ya şehid idüp ya bey^c at alalar¹

Çünkü ol ibn-i Sa^c ide geldiler
 Cümle bu aḥvāli tibyān ķıldılار

Anda Ḥaccāc oğlı var idi ‘Ömer
 Koşdu aña beş biñ adı bellü er²

Göndürür anı Furāta vardı ol
 Hem şuyı men^c itdi anda turdı ol³

63A 1755 Ol Muharrem ayı bil ey ‘ālī-żāt
 Hem yedinci günü hıfzı oldı Furāt⁴

Hem Hüseyniñ leşkerinde ol zemān
 Bil şusızlık żāhir oldı nā-gihān⁵

Çün Furātı men^c idüp oldı muhīn
 Kaldı şusız ol imāme'l-müttakīn⁶

¹ İdüp: olup A,E // Bu aḥvāli: aḥvāli aña A

² İdi: adı A // Beş biñ adı bellü: adı bellü beş biñ D

³ Vardı ol: vardılar C // Hem: — A / İtdi: idüp A,C / Turdı: durdı B,D,E,İ / Turdı ol: turdılar C

⁴ Bil ey ‘ālī-żāt: idi żāt-ı pāk C

⁵ Leşkerinde: leşkerinden A, leşkerinüñ D,E

⁶ Muhīn: hemiñ E

Murabba^c ¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Kerbelā şahنunda қaldı şusız āl-i Muṣṭafā

^c Atşını қıldı ziyāde āftāb-ı bī-vefā²

Teşne-leblerle fiğāna başladı ehl-i ^cayāl

Қıldı a^c dā-yı sitemkār anlara cevr-i cefā

Mesneviⁱ ³

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

1760 Gördi çün ^c Abbās қarındaşı ^cayān

Aldı hem elli nefer atlu yayan⁴

Ol Furātīñ üstine vardı diler

Ceng ider beş biñ er ile hem çü şīr⁵

Şaflarını bozdı şuyı aldı ol

Döndi andan hem Hüseyne geldi ol⁶

İçdiler çün şuyı ol gün hāş u ^cām

Bil ikinci giceirişdi imām⁷

¹ A, Kāfiyetü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

² 1758-1759: — E / Āftāb-ı: āftābiñ A / Bī-vefā: hem vefā D

³ A, Kāfiye-i Beytū'l-Meşnevī D, — , B,C,E,İ

⁴ ^c Abbās: ^c Abbāsı İ / ^c Ayān: hemān D

⁵ İder: ider ol ; Hem çü şīr: beşir C

⁶ Şaflarını: şafları A / Şuyı aldı ol: aldı şuyı hem C // Andan hem: hem andan A, andan ol D / Ol: hem D

⁷ Çün: — C / Şuyı ol: ol şuyı A, ol şudan C / Hāş: hāş A // İmām: ol imām A, temām D,E

Gönderür bir ādemi kim şöyle bil
Didi var ibn-i Sa‘īde söylegil¹

1765 Bu gice çıkışın çerisinden nihān
Bir sözüm var ideyim aña beyān²

Çün ‘Ömer ibn-i Sa‘īdevardı ol
Hem Hüseyniñ bu peyāmın virdi ol³

İşidüp ibn-i Sa‘īde gör kim nice
Leşkerinden çıktı vardı ol gice⁴

63B Aldı Abbāsı imām vardı aña
Didi babañdan vaşıyyet mi saña⁵

Kim Resūl evlādına düşmān olup
Bu suyu men‘ idesiñ bunda gelüp⁶

1770 Tā ki teskīn-i ḥarāret kīlmāga
Sa‘īy idersiñ kim kīlinci çalmağa⁷

Ey ‘Ömer dünyāya olmaz i‘tibār
Kimseniñ ‘akđine girmez bu nigār⁸

¹ Kim şöyle bil: bil kim şöyle A / Kim: ki C // Didi var: yirü var C / Söylegil: kim şöyle A

² Aña: anı B, ben C / Beyān: tibyān A, ‘ayān E

³ Peyāmın: beyāmın İ

⁴ Vardı: ṭaşra C

⁵ Abbāsı: ‘Abbās İ // Vaşıyyet mi: vaşıyyet midür A

⁶ Resūl evlādına: Resūliñ āline C // İdersiñ: eyleyüp B

⁷ Teskīn-i: şiddetli D // Kim: hem D / Kīlinci: kīlincin C

⁸ Dünyāya: bil dünyāya A

Bu sözüm tögrı naşıhat diñle sen
Yokşa senden korkmazam hakkı̄ ki ben¹

*Beyt-i İmām Hüseyin*²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Biz belādan ǵam çeküp miḥnetden ikrāh itmeyiz
Pāre pāre kılsalar a‘zāmımız āh itmeyiz³

Yā neden lāzımdur olmaጀ sen bizim cellādımız
Gerçi biz bu yirde ǵayı cānı hem-rāh itmeyüz⁴

*Mesnevi*⁵

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
1775 Çün ‘Ömer işitdi bu resme kelām
Didi yā ibn-i Resūl-i lā-yenām⁶

Cümle söziጀ töğridur şıdk-ı şahīh
Hem size bu iş katı zulm-i şarīh⁷

Korķaram ki itmesem bunda şavaş
Anda ‘Abdu’llāh tuyar ol bed-maጀ aş⁸

¹ Tögrı: doğru B, İ / Diñle sen: diñlegil E

² E, Murabbaጀ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabbaጀ D, — B,C,İ

³ Miḥnetden: miḥnetde E // A‘zāmımız: aጀ zāmımız B, gövdemüzi C / Āh: bil āh A

⁴ Lāzımdur: lāyıkdur E // Cānı: cān E, İ

⁵ A, Kāfiye-i Beytü'l-Mesnevi D, Baḥr-i Mesnevi E, — B,C,İ

⁶ Bu resme: ol böyle D, hem böyle E // Yā: ey E

⁷ Şıdk-ı şahīh: şaddāk şahīh E // Size: bize C

⁸ Tuyar: duyar B,C,D,E,İ

Kūfede hem hānemi ider ḥarāb
Ol imām didi kim işit sen cevāb¹

Ben kefīl olam ki cennetde saña
Tā ziyāde ola rağbetde saña²

1780 Ol serāyiñdan dahı dünyāda ben
Çün serāylar vireyim hem diñle sen³

64A Kūfede hem bunca mülk-i mālimi
Hep saña virem işit aqvālimi⁴

Oldı hāmūş çünkim anı diñledi
Ol degil ķabil imām çün añladı⁵

Didi ey żālim ‘adū-yı ehl-i dīn
Yitmeyesiñ sen murādiñha hemiñ⁶

Az vakıtde öyle oldı diñlegil
Çıkdı Muhtār-ı Ebū ‘Ubeyde bil

¹ Hem: her D,E / İder: eyler C // Didi kim: dir ki C, didi ki B,D, didi E / İşit sen: sen işit C, işit kim sen E

² Kefīl olam: kefīlem ; Saña: hem saña C / Olam ki: olmağı E // Rağbetde: rağbetler A,rağbetden B, rağbet orda C

³ 1780: — C / 1780a: Ol dünyādaki serāyiñdan dahı ben A // Hem: — A

⁴ Olan: — A / Hem bunca mülk-i: bu milk-i emlāk mālimi D // İşit: işitgil A

⁵ Hāmūş: hāmūş A, hāmūş olupen C / Ol: ol dahı C / Çunkim: — C, çünki D,E // Ķabil: ķabil ki ; İmām çün: ķabil C

⁶ 1780a: Didi ey żālim ki ey ‘adū-yı dīn C // Yitmeyesiñ: irmeyesin C, yetmesin E / Sen murādiñha: ne murādiñ var ise A, murādiñha sen C, sen murādiñla E / Hemiñ: yakın C

1785 Kendini oğlu ile itdi helāk

Ol necislerden cihānı itdi pāk¹

*Beyt-i ‘Ubeyd*²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Zālimi şanma kim oldu dü-cihānda ber-murād

Behremend olmaz niżām-ı żulmile ehl-i fesād³

İntikām turmaz fenāda tīz geçer vaqt-i ferāh

Yirde қalmaz āh-ı mażlūm zālim olmaz dil-güşād⁴

*Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevi*⁵

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Çünkü mahzūn geldi şeh-zāde ‘ayān

Berberin Haşin anı gördü hemān⁶

Efḍal-i zühhād-ı ‘asr idi hem ol

Vardı çün ibn-i Sa‘īde ol melūl⁷

¹ Oğlu ile itdi: oğlunu itdiler C // Necislerden: ḥacimsārdan İ / İtdi: eyledi A

² E, Murabba‘ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — B,C,İ

³ 1786a: Şanma ki oldu zālimler dü cihānda ber-murād C / Şanma kim: şatma ki D / Dü: — ; Ber-murād: nā-murād E // Behremend: behrmend B,E, kebrmend C

⁴ Turmaz: durmaz B,D,E,İ / Tīz: tiz B, tīr İ

⁵ D, Baḥr-i Meşnevi E, — A,B,C,İ

⁶ Berberin: Berber ibn-i A / Haşin: Haşin B,C,E,İ, Hışşin D / Anı gördü: gördü anı D

⁷ ‘Asr idi hem: ‘asr-ı vaqtı C / Hem: — D,E // Çün: hem C / Ol: — A

1790 Hem icāzetsiz selām virmez aña

Gördi ol ibn-i Sa‘īd қaldı ṭaňa¹

Ey ‘azīz didi selām n’oldı ḥanı

Berberīn Haşīn didi diñle anı²

Muslimāna virilür anca᷑k selām

Gayriya maḥṣūṣ degildür bu kelām³

İşidüp ibn-i Sa‘īd anı hemān

Ben degil miyem didi hem müslimān⁴

Berberīn didi işit ey pür-cefā

Hem budır kim bil ḥadīṣ-i Muṣṭafā⁵

64B

el-müslimü men selime ’l-müslimüne min-yedihī ve lisānihi⁶

1795 Sen Resūl evlādına oldıñ muhīn

Cevr idüp şuyı içirmezsun hemin⁷

Ḳatlüñ istersün ki ba᷑k iḳdāmuña

Hük̄m olinır mı seniñ islāmuña⁸

¹ İcāzetsiz: icāzetsiz otırup A // Ol: — ; Қaldı: hem қaldı C / Taňa: ṭana İ

² Ey ‘azīz didi: didi ey ‘azīz A//Berberīn: Berber ibn-i A/Haşīn: Haşīn B,C,E,İ,Hışşīn D/Anı: beni C,D,E

³ Maḥṣūṣ: maḥṣūṣ A / Degildür bu: değil budur D

⁴ Anı: buni D,E // 1492b: Didi ben değil miyem çün müslimān A / Hem: bil D, E

⁵ 1494: — C / Berberīn: Berber-i Haşīn A // Hem budır bil kim: bu durur bil kim D, hem budur ki ol / Hadīṣ-i: ḥadīṣ-i B, ṭarīk-i E

⁶ — C,E,İ / “Müslüman olan kimse, dilinden ve elinden müslümanların selāmet buldukları kişidir.”

⁷ Şuyı içirmezsun: şu dahı virmezsun D

⁸ Қatlin: қatlini ; Ki: — A,B,C / İqdāmuña: endāmuña C, aḳdāmuña E // Hük̄m: imdi hük̄m A / İslāmuña: islāma B, endāmuña islāmuña C

Didi ol ibn-i Sa‘id kim ben dahı
Bilürem bu sözleri bil ey sehi¹

Kim Resûl evlâdına itse ‘itâb
Müstahak olur aña nâr-ı ‘azâb²

Leyk terk itmem Taberistânı bil
Berberîn gördü ki bu ķabil degil³

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
1800 Hâr-ı dil Nemrûdi nerm itmez Haliliñ gülşeni
Dest-i beyza virmedi Fir‘ avna ķalb-i rûşeni⁴

Çaresi yok böyledir emr-i Cenâb-ı Kibriyâ
Hâ’il olmaz nâvek-i taķdîre Dâvûd cevşeni⁵

*Bâhr*⁶

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ulün
Şimir mel‘ un görür çünkim bu ҳâli
Ol ‘Abdu’llâha vardı bil maķâli⁷

¹ Didi ol: didi kim A, didi C, İ / Sa‘id kim: Sa‘id A, Sa‘ide kim C // Sehi: ahi E, İ

² Müstahak: Müstahik A, C, E

³ Berberîn: Berber-i Haşin A / Қâbil: қâbil E, İ

⁴ 1500-1501: — E / Nemrûdi: Nemrûda ; Haliliñ gülşeni: Halîl nârını C / Nerm: nem A, zem İ

⁵ Nâvek-i: te’vîl-i D / Taķdîre: taķdir İ / Dâvûd: Dâvûd A, İ

⁶ A, Bâhr-i Remel E, — B, C, D, İ

⁷ Şimir: Şemer B, D, İ / 1502: Şemer mel‘ unı gördü kim bu ҳâli C // Bil: gör B

Hüseyin ile didi ibn-i Sa^c id hem
İderler şohbeti aña me'āli¹

İşidüp oldı 'Abdu'llâh ǵazabnâk
Hemen-dem nâme yazdı diñle ǵâli²

1805 Seni ben ceng için göndermişem bil
Degil şohbet için fehm it mişâli³

Taberistâni vir zü'l-Cevşene sen
Bilürem itmeñ emre imtişâli⁴

'Ömer ibn-i Sa^c id çünkim okıdı
Ziyâde oldı anıñ infîc âli⁵

65A Sekizinci günü islâm çerisi
Şuşızlıkdan buñaldı gör melâli⁶

Buyurdu çün imâm bir yir ǵazarlar
Çıkar bir çeşme şan āb-ı zülâli⁷

¹ Hüseyin ile didi: didi ki Hüseyin ile A // Me'āli: mişâli B,C

² Oldı: anı B // Hemen-dem: hemân-dem D, hemân C / ǵâli: maǵâli C, ǵâli E

³ Göndermişem bil: gönderdim A / Bil: ben E, İ // Fehm it: diñle D

⁴ Taberistâni: Taberistân İ // İtmeñ: itmedin C / Emre: bu emre A / İtmeñ emre: emre itmeñ D

⁵ Çünkim okıdı: okıdı çünkim

⁶ Gör melâli: diñle ǵâli D, gör meşâli E

⁷ Buyurdu: bu yirde A / Çün: hem C / Bir yir ǵazarlar: yire şu vir E / ǵazarlar: ǵazarlar D // 1809b: Çıkar çeşme ańkar şan āb zülâli B / Şan: gör C, sen E

1810 İçerler cümlesi ol şudan ey yār

Yine ḡā’ib olur çeşme vişāli¹

Çün ‘Abdu’llāha irdi bu ḥaber hem

Yazar ibn-i Sa‘īde bu kemāli²

Hüseyne bādiyeden şu virirsiñ

N’içün virdiñ aña bu dem mehāli³

Ferāğat ruḥsatın virme aña hīç

Hemān bir sā‘at evvel it Ḥitāli⁴

Anıñ ardınca Aḥtef oğlu Қaysa

Virüp biñ er dahı itdi risāli⁵

1815 Muhammed Eş‘atiye virdi biñ er

Anı götürdüri virdi genc ü mālı⁶

Virir Haccāca anda biñ münāfiḳ

Didi variñ idiñ ceng ü cidāli⁷

On altı biñ kişi cem‘ oldı nā-gāh

Ḥabīb ibn-i Müzāhir bu ricāli⁸

¹ İçerler: içерlerdi A / Cümlesi ol şudan: ol şudan cümlesi D

² ḥaber: ḥaber hem A / Kemāli: kelāmi C,E

³ 1812: — C / Virirsiñ: virme sen D, virirdi İ // Mehāli: muḥāli A

⁴ Ruḥsatın: ruḥsatın A, ruḥsatı C / Hīç: sen D // Bir: — C

⁵ 1814b: Göndürür bir sā‘at evvel Ḥitāli A / Virüp: virür ; Risāli: vişāli C

⁶ Eş‘atiye: Eş‘ate C, Eş‘ite D / Er: er hem C, eri D

⁷ Virür: virdi ; Anda: andan A / Anda biñ münāfiḳ: biñ münāfiḳ anda C

⁸ On: ol B / Nā-gāh: anda C// Bu ricāli: hem bu ḥāli A

Görüp didi Hüseyne kim icāzet
Virirseñ eyledim fikr ü ḥayāli¹

Esed oğlu kabilesi yakındur
Ḳamusı mü'mün-i pāk-iṣṭigāli²

1820 Şehādet tālibi çokdur getürem
Haber virüp aña ehl-i ḍalāli

İcāzet virdi çün ibn-i Müzāhir
O yire itdi ol dem intikāli³

Didi kim ey kabile oliñ āgāh
Muḥaṣṣardur Resūliñ beyt-i āli⁴

Beyt-i Müzāhir ⁵

65B   *fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn*
Kerbelā deştinde maḥzūn ḳaldı evlād-ı Resūl
Çevre yanın aldı ehl-i fisḳ ile ḫavm-i füzūl⁶

Var mı müştāk-ı şehādet olan enşār-ı kadīm
Tā bu la bākī şehādet cennet-i me'vāda ol⁷

¹ 1818a: Bunları görüp Hüseyne didiler kim icāzet C // Virirseñ: virirsiñ B / Ḥayāli: ḥayāli A,D

² Yakındur: yakındur bil A / İṣṭigāli: iṣṭial-i āli A

³ Virdi: aldı A,C // O: ol ; İntikāli: irtihāli A

⁴ Didi: didiler C // Muḥaṣṣardur: Muḥaṣṣaradadur A

⁵ E, Ḳāfiye-i Beytü'l-Murabba' D, — A,B,C,İ

⁶ Kerbelā deştinde: Kerbelā şahınlarda C, ḳaldı bu belā deştinde E // Yanın: yanın A / Ḫavm-i: ol C

⁷ Cennet-i me'vāda: cennetü'l-me'vāda A, cennet-i me'vāya C

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün'

1825 Қабіleden hemān toDate dil-āver

Habib ile gelürken hüb-hışāli²

'Ömer ibn-i Sa' id anı işitdi

Çağırkı Erzaķı ol bed-fi' āli³

Alup dört biň kişi vardi öñine

Gider şöyle şan açdı perr ü bāli⁴

Görür toDate kişi hem ceng iderler

Penāh idüp cenāb-ı zü'l-Celāli⁵

Şehid oldu o yirde çogi nā-gāh

Kalaniň қalmadı cenge mecāli⁶

1830 Görüler Kerbelāya yol bulunmaz

Қabīleye döner bi-ihtimālī

Habib mahrum gelür ol dem imāma

Olur anlar ceriniň ittişāli⁷

¹ Bahir A, Kâfiye-i Beytü'l-Meşnevî D, Baħr-i Remel E

² Toksan: toDate C

³ Anı: anı çün A / Anı işitdi: işitdi anı B // Erzaķı: Ezraqı I

⁴ Alup: alur; Vardı: varır A//Gider: giderler A/Şan: şankı A, Hasen E /Şöyle: — ; perr ü: verr ü hem ve C

⁵ Görür: gönderür E / Hem ceng: bunlar A

⁶ O: ol D,E,I / O yirde çogi: çogi o yirde C

⁷ 1831: — D

Bu sözü çünki ‘Abdu’llâh işitdi

Yazar ibn-i Sa‘ide lâ-muğâli¹

Hüseyne mühleti virmişsiniz siz

Kim ‘asker cem‘ ider rûz u leyâli²

Bugün ceng ü cidâl eyle ki yoksa

Seni katl iderem bî-ihtilâli³

1835 Gice nâme gelür ibn-i Sa‘ide

Okıldır buldı hem şabr-ı zevâli⁴

Gice ceng istedi çün ol münâfîk

Ferâgat kıldı hâvf-ı lâ-yezâli⁵

Bâhr-i Tavîl Beyt-i Bekâyi⁶

66A

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Çeng-i hârbi çaldı zâlim cenge âgaz eyledi

Mü’mini mahzûn münâfîk göñlini şad eyledi⁷

Kurdu dâm-ı fitneye şayyâd-ı ‘âlem anda kim

Cem‘ olup ol gün gürâbler şayd-ı şâh-bâz eyledi⁸

¹ ‘Abdu’llâh işitdi: işitdi ‘Abdu’llâh A / Çünki: anda C // Lâ-muğâli: hem lâ-muğâli A

² 1833: — C / İder: idüp A,İ

³ Cidâl: cidâli C / Eyle ki: eyle A,C//Katl iderem: iderem katl-i ; Bi-ihtilâli: ihtilâli E/İderem: iderem bil A

⁴ Gice: giceden A // Gelür: gelüp C

⁵ Ceng: cengi ; Cün: — A / Cün ol: ol çün C

⁶ E, Kâfiye-i Beyti'l-Murabba‘ D, — A,B,C,İ

⁷ Çeng-i: kûs-ı A / Cenge: cengine E // Şâd: şâd A,D,E

⁸ Kim: elem E // Ol gün: anda A,C,D

Mesnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ol Muḥarrem ayınıñ hem ol gice
Toğuzuncı günü idi gör nice²

1840 Hem imām ider idi ol demde ḥāb
Uyanup uykuḍan ol ‘ālī-cenāb³

Didi ‘Abbasa birāder var aña
Tā ki mühlet vire bu gice baña⁴

Bu gice cum‘a gicesi kıl beyān
İntihā-yı ‘ömrımızdır bil ‘ayān⁵

Irteye degin‘ ibādet idelim
Zikr-i Yezdān ile tā‘at idelim⁶

Vardı‘ Abbās leşkere karşı turur
Hem nidā idüp bu resme çağırır⁷

¹ A, Bahri Mesnevi E, — B,C,D,İ

² Ol gice: diňle nicesi A / Ayınıñ hem: ayı içre C // 1839b: Yed olundi hem toğuzuncı gicesi A / Toğuzuncı: tāsi‘ inci ; Gör: ol C

³ İder idi: iderdi A,C / Ol demde: anda tāze C / ḥāb: ḥāb B // Uyanup: uyanur B,D,E / Uykuḍan: ǵavǵada B, ǵavǵadan C,D,E,İ

⁴ Birāder var: var birāder D, nedür ol var E // Mühlet vire bu gice: bu gice mühlet vire B

⁵ Kıl: bil D,E / Beyān: ‘ayān C,D,E // ‘Ayān: beyān D,E

⁶ 1853: — C / Degin: degeñ biz A,deg biz B // Yezdān ile tā‘at: Yezdāna iṭā‘at İ

⁷ Turur: durur B, yürür E

1845 Didi kim āgāh olin ey hāş u ām
 Mühlet ister bu gice sizden imām¹

İşidüp ibn-i Sa'īd anı hemin
 Leşker ile meşveret idüp la'īn²

Didiler kim size mühlet yoķdurur
 Size emān hem ḥamiyyet yoķdurur³

Didi 'Abbās bu nice dürlü fesād
 Bu ne ȝulm-i ȝāhir ey ȝālim 'inād⁴

Bir gice āl-i Resūle mühleti
 Virmeyesiz ger bulaydım ruhşati⁵

1850 Evvelā cenge iżin virse imām
 Bu gice sizi kırardım ey ȝulām

66B Çünki anıñ sözlerin leşker görür
 Bi'ż-żarūri ol gice mühlet virir⁶

Bu yakadan ol imāme'l-müttaķin
 İtdi hendek urdi eṭrāfin hemin⁷

¹ Hāş u: hāş u ve A

² İdüb: ider C, itdi D

³ Size: saña A // Size: hem C

⁴ Nice: bunca D, İ / Fesād: hem fesād D // ȝulm-i ȝāhir: dürlü ȝulim B / 'Inād: fesād D

⁵ Bir: bu C, D, E // Ruhşati: ruhşati A

⁶ Çünki: çünkim B / Sözlerin leşker: leşkeri sözin C // Bi'ż-żarūri: bi'ż-żarūri

⁷ İtdi: indi A, C, didi D

Urdı bir od yandi āteş nā-gihān
Şu‘lesi çıktı hevāya ol zemān¹

Mālik ibn-i ‘Urve bu hāli görür
Atını sürdi hemān na‘ra urur²

1855 Anda çün cevlān-ı devrān eyledi
Hem Hüseyne döndi böyle söyledi³

Āteş-i ‘uqbādan evvel kendiñi
Yaķdīn odi fāniye gör fendiñi⁴

Çün işitdi bu sözü ol şāh-ı hāş
Didi aña kezzebet yā ķavm-i ‘āş⁵

Sen varup tā olasın tā ehl-i cinān
Nāra girem ben ider misiñ gümān⁶

Didiler kim bir iżin vir yā imām
Bu la‘iniñ idelim ‘ömrin temām⁷

¹ Çıktı: düşdi C

² Na‘ra: nağra B, Naşra D / Urur: varur D

³ Anda çün: çün sürdi A, itdi çün B, İ itdi C / Cevlān-ı: cevlān ile C

⁴ ‘Uqbādan: ‘uqbāda C / Evvel: ol E // Yaķdīn odi: yaķdı urdı C / Fāniye gör: ķatı gör yā A / Gör: bil D

⁵ 1857: — E / Ol şāh-ı: Dīn-i A // Yā: ey A / Kezzebet yā: kezzebetsin İ / “Yalan söyledin.”

⁶ Varup tā olasın: olasın tā varup A, olasın tā olup B / Olasın: olasın C // Girem: gidem A,B / Ben: sen D / İder misiñ: ider misin C

⁷ Vir: vir sen A // İdelim ‘ömrin: ‘ömrin idelüm C

1860 Didi çünkü râzı olmam ibtidâ

Lâkin anı gör ki neyler ol Ḥudâ¹

Hem du^c ā kıldı didi yā ze'l-celâl

Bu la^c īni nâra yak^ē ey lâ-yezâl²

Ķıldı anda bu du^c âyı ol zemân

Çün temâm itdi du^c âsın nâ-gihâñ³

İhtiyârsız atı anı aldı hem

Kaçdı ol ḥendek yanına geldi hem⁴

Āteşe atdı anı yakup gider

Bu iki leşker bu ḥâli seyr ider⁵

1865 Çün la^c īni yakıldı ātes diñlegil

Secde kıldı ol imâm şükür itdi bil⁶

67A

Didi yā Rab bir ḡarîb mażlûm benem

Ehl-i beyt-i Aḥmedi mahdûm benem⁷

¹ Olmam: olmam ben A // Gör ki neyler: neyler gör ki B,E / Neyler: — ; Bâr-i Ḥudâ C

² Nâra: oda C / Ey lâ-yezâl: yā ze'l-kemâl C

³ Temâm itdi du^c âsın: temâm du^c âsın kıldı A, du^c âsın itmâm itdi C

⁴ Anı: anda D, anuñ E / Hem: ol dem A // Ol: — D / ḥendek: ḥendek A

⁵ Atdı: itdi İ / Anı: atı D // ḥâli ḥâle B,C,İ

⁶ 1865b: Secde-i şükür eyledi imâm anda bil A / Kıldı: kılup ; İtdi: ider C

⁷ Rab: Rabbi A // Mahdûm: mahdûm A, maḥtûm C,D

Al bu zālimlerden ey Hāk dādımı
Gör benim bu ‘atşile feryādımı¹

Ol Muhammed Eş‘ atı̄ girdi o dem
Ol Hüseyne bu kelāmı didi hem²

Ne te‘ alluķdur ol peyğam-ber saña
Lāf idüp hem fahr idersiñ sen aña³

1870 Çün imām gördü edāsını anıñ
Didi yā Rab vir cezāsını anıñ⁴

Bu münācātı idince ol zemān
Bevli zāhir oldu mel‘ ūnuñ hemān⁵

İndi atdan bevli içün ol la‘ in
Od yirini urdı bir ‘akreb hemīn⁶

Açılur ‘avret yiri gör sen anı
Ol necāset içre ṭapşurdu cāni⁷

Cu‘ de mel‘ ūn itdi cevlānı temām
Ol Hüseyne didi kim diñle kelām

¹ Ey: — A,D / Zālimlerden ey: zālimler benüm C // Bu: hem C / Bu ‘atş ile: ‘atşimle A

² O dem: ol dem C, bu dem D // Ol: hem E / Kelāmı: kelāmlar A

³ Te‘ alluķdur ol: te‘ alluķdur ki D / Ol: o E,İ // Hem: — A / Sen: C

⁴ Edāsını: eżāsın A,eżāsını D // Rab: Rabbi A / Cezāsını: cezāsın A,E

⁵ Bu münācātı: böyle münācāt A

⁶ 1872: — E / Bevli: bevl ; Ol: o C / Atdan bevli içüm: bevl içün atından D // Od yirini: dübürin A

⁷ Gör sen: sen gör C // İçre: üzre D / ṭapşurdu: tapşurdu D,E,İ, mürd oldu A, virdi C / Cāni: cānını C

1875 Bu Furāt deryā gibi āb-ı zülāl

Hem saña bir қat̄re virilmek muhāl¹

Tā ki şusız olasın bunda helāk

Bu cevābı işidüp ol zāt-ı pāk²

Ağladı kıldı du^c ā kim yā mu^c īn

Ķıl helāk bu mel^c ūnı şusız hemiñ³

Bu münācātı idince ol zemān

Düşdi atından o mel^c ūn nā-gihān

Çağırır kim el-amān bir şu viriñ

Virdiler suyu anıñ hālin görin⁴

1880 İçemez suyu şu ister çağırır

Her ne miķdār leşker aña şu virir⁵

67B

Hiç birin içemeyüp cān virdi hem

Bu kerāmeti o leşker gördü hem⁶

¹ Furāt: Furātuñ E, Furād İ /Zülāl: zülāl B,C,E// Қat̄re virilmek: қat̄resin virmek C/ Virilmek: şu virmek E

² Şusız: şusızlıkdan ; Bunda: — C

³ Du^c ā kim: du^c āyı C // Hemiñ: yaķıñ C // Mel^c ūn: mel^c ūni C,E / Nā-gehān: hemān A,C

⁴ 1879b ile 1880b E'de yer değişmiştir. / Görin: görin E

⁵ Şu: hem İ // Leşker aña şu virir: leşkere var ise şu viriñ E

⁶ Hiçbirin: hiçbir şu A / Cān virdi hem: cānını virdi A, cān virdi ol C, hem virdi cān D,E // 1881b: Gördi leşkerler kerāmeti hemān D, Kerāmeti görür leşkerler ‘ayān E / Bu: böyle; O: iki ; Gördi hem: hem gördü A / Hem: ol C

Zerre deñlü fā'ide kılmazdı hiç
Fāsıkıñ fiskı halel bulmazdı hiç¹

Beyit ²

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
Şu'ā-ı āftāb gelmez kıyāsa
Yine rūşen degil çeşm-i yarasa³

Açar fettāh bāb-ı göñli yoñsa
Muşaykal n'eylesün ķalb içre pasa⁴

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1885 Sonra bir minber dütər anlar temām
Okudu hūtbə çıküp anda imām⁵

Eyledi Mevlāya ҳamdile sipās
Hem Resūline şalavat bi-ķiyās⁶

Hem didi ey yār-ı ǵārim biliñiz
Hoşnūdam ben sizden ǵagāh olıñız⁷

¹ 1882: — C,E / Kılmazdı: birine kılmazdı A / Bulmazdı: virmezdi D

² A, — B,C,D,E,İ

³ 1883-1884: — C,E / Āftāb: āftābıA // Çeşm-i: cism-i A

⁴ Bāb-ı: ebvāb-ı D / Bābı: bābını İ

⁵ Anlar: қamu ahbābı A // Hūtbə: hūtbə A / Anda: andan A, aña B,İ

⁶ Hamdile: cehdile E / Sipās: hem sipās A // 1886b: Hażret-i Resūline şalātu hem bi-ķiyās A / Şalavāt: salātila E, şalavāti B,C,D

⁷ Didi: daħħi E / Yār-ı: yār İ / Biliñiz: biliñiz ǵagāh A, siz bilüñ C// Hoşnūdam: hoşnidim; ǵagāh olıñız: olıñız ǵagāh A, ǵagāh oluñ C

Hiç muhālif olmadınız siz baña
Cümleñizden rāziyam öñden şoña

İstemem ancak size budur taleb
Bir zarar iriše ben olam sebeb¹

1990 Bunda mühlet istedi kim diñlegil
Yalınız kendi necātimdan degil²

Ben anıñ çün istemişdim mühleti
Var iken hälā halasın furşatı³

Bu gice cümle perişan olıñız
Mekke yoluna azimet kılıñız⁴

Hem benem maķşad ben idince vefat
Sizlere bir kimse itmez iltifat⁵

Maşlaħat budır ki şimdi gidesüz
Bu belāniñ fikrini terk idesüz⁶

¹ Ancaq size: size ancak A, ancak C / Budur: bu durur bunda C // Zarar: zarar ; Olam: olam hem E

² 1890b: Yalınızca ayrılam cānimdan kebil? E / Necātimdan: necātimcün B

³ İstemişem: istemişem C,D, almış idim E // 1891b: Virseñ idi a' dâya ceng furşatı E / Furşatı: necati C

⁴ Yolna: shrine C

⁵ Benem maķşad: benim maķşadım A, menim maķşud E

⁶ Budır ki: oldur ki A,B / Gidesiz: gidiñüz C // Belāniñ fikrini: cengiñ ġavğasını E / İdesiz: idiñüz C

Beyt-i İmām-ı Hüseyin ¹

68A

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

1895 Elde furşat var iken def^c-i belā kılmak gerek

Şonra imkān yok ‘ilacı ibtidā kılmak gerek²

‘Akıl ol kim həvf-ı düşməndan ola her dem emīn

Şerr-i ʐahirden bu cāni iħtifā kılmak gerek³

Beytü'l-Mesnevi ⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Bu kelāmı çün iştidiler hemān

İttifāk ile idüp zār-ı fiġān⁵

Didiler biz gitmemiz mümkün degil

Yoluña cān virmemek temkin̄ degil⁶

Beytü'l-Murabba ⁷

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Biz necāt-ı ‘omri bu yirde ferāğat itmişiz

Biz vişāl-i hāk-i pāyuñdan murāda yitmişiz⁸

¹ E, — A,B,C,D,İ / C'de 1894'ten sonra 1883 ve 1884. beyitler yazılmıştır.

² Def^c-i belā: hem def^c ini C // İmkān yok ‘ilacı: mümkün olmaz aşlä A / İmkān: imkānı E,İ

³ Her dem: — C

⁴ D, Beyt-i Mesnevi E, — A,B,C,İ

⁵ Idüp: itdiler A / Figān: efgān D

⁶ Biz: kim C, — E // Cān: cāni E / Temkin̄: temkin A,B,İ, mümkün C,E

⁷ D, — A,B,C,E,İ

⁸ 1899-1900: — C,E / Pāyuñdan: payıñla D

1900 Bu şehādet rütbesinden sen bizi men^c itme kim
 Biz tariķ-i Haķka luťfiň rehberiyle gitmişiz¹

Kâfiye-i Beytü'l-Mesneviⁱ

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 Niyyet-i ḥalişlerin gördü imām
 Anlara kıldı du^cālar ol hümām³

Döndi bu kez Müslimiň evlādına
 Didi koş tutıň bu söz bünyādına⁴

Siz varıñ ol Mekkeye dimeñ ba^c id
 Çünkü atañızı kıldılar şehid⁵

Ḩāneñiz tā olmasun ġayrı ḥarāb
 Siz varıñız Mekkeye budır cevāb⁶

1905 Müslimiň evlādı çün işitti hemiñ
 Didiler kim ey Emire'l-Mü'minⁱn⁷

¹ İtme kim: itme ki A, eyleme B, itmegil C // Haķka: — A

² D, — A,B,C,E,İ

³ ḥalişlerin: ḥalişlerin A, ḥalişleri E // Kıldı du^cālar: du^cālar kıldı anda A

⁴ Tutıň: dutıň B, dutıň E,İ / Söz: söziň A, kelām C

⁵ 1903a: Siz dimeñ bırak Mekkeye varıñ ba^c id C / Ol: — A,D / Mekkeye: Mekkeden E / Dimeñ: dimeñ hem D, olmayız E // Kıldılar: kılmışlardı A

⁶ Tā: — A,İ / Olmasun ġayı: olmasun ki anda A, üstüne varıñ E, kalmasun ġayı İ // Varıñız: varıñ A,E / Budır: bu durur A, hem budur E

⁷ Evlādı: evlādları A,C / Çün: — B,C // Ey: ey şāh-ı A, yā B

Dileriz kim atamız gibi hemān
Hem ƙarındaşlarımız gibi ‘ayān¹

Biz dahı evvel şehādet bulalim
Tā seniñ yoliñda ƙurbān olalim²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Meclis-i ‘ukbādadur çün sākī-yi bezm-i şafā
Olalim ol ‘iyşa rāgīb idelim ‘arż-ı vefā³

Andadir cem‘ iyyet-i ehl-i vefalar bī-riyā
Andadur aksā-yı maķṣad fahr-i ‘ālem Muştafa⁴

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn
1910 İlāhī sen ayırma şefkatinden
Bizi dūr itme anıñ rağbetinden⁵

Ķabūl eyle ilāhī bu niyāzı
Şefā‘ at ide hem Hüseyen gāzī

Kitābı okiyana raḥmet eyle
Aña rūz-i cezāda rağbet eyle

¹ Hemān: bizler de hemān A, ‘ayān C / Dileriz kim: didiler biz C, didiler kim E / Atamız gibi: terk itmeyiz bizler E // Hem: — E / ‘Ayān: hemān C, olmamız ‘ayān A

² Biz:cümleden biz A / Evvel:ol dem C,ol E,İ / Şehādet:şehādetler E // Ƙurbān olalim: bu cāni ƙurbān ƙılalim A / C’de 1907’den sonra 1899 ve 1900. beyitler yazılmıştır.

³ 1908-1909: — D,E / Olalim: ol ki ; Rāgīb: — A / ‘Iyşa: işe ; ‘Arż-ı: ‘ahd-i B

⁴ Vefalar bī-riyā: kimseler nā-ümīd olmasun A, vefā-yı bī-riyā C,İ

⁵ 1910-1917 sadece E’de vardır. // 1911b: Hem: bize E

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Bu kitābı diñleyenler lā-hisāb
 Gireler uçmağa cümle bī-hisāb

Dü-cihānda yazan olmasun melūl
 Hem kiyāmet günü ƙalmasun melūl

1915 Dilerem ki bu kitābı yazdırın
 Görmeye aşlā ‘azābı yazdırın

Hem Bekāyī göre cennetde dīdār
 Cümlemize naşīb ide Kirdgār

mefā’īlūn mefā’īlūn fe’ūlūn
 Ger isterseñ kiyāmetde şefā’at
 Muhammed rūhına sen vir şalāvat

68B

Hazret-i İmām Hüseyniñ Yezīd Leşkeriyle Muhāribe Ve Ehl-i Beyte
*Vedā’ın Beyān İder*¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Anlara anda du‘ālar eyledi
 Rāvīler bunda rivāyet eyledi²

¹ A, Zikr-i Gazā-yı Hazret-i İmām Hüseyniñ Leşkeriyle Yezīdiñ Muḥārebesin Ve Ehl-i Beyte Vedā’ B, Gazā-yı İmām Hüseyin Rađiya’llāhu ‘Anhu Ve Leşker-i Yezīd Ve ‘Abdu’llāh ‘Aleyhi’l-la’netu’llāh D, El-Kışşa İmām-ı Hüseyin Rađiya’llāhu ‘Anhu Evlādınıñ Şehīd Oldığın E, — C, İ

² Eyledi: eyledi şeh-zāde A // Bunda rivāyet: rivāyet bunda A, anda rivāyet C / Eyledi: eyledi anda A, söyledi B, İ

Çünkü mühlet aldı ol gice imām
Derdi anda āl ü aşhābin temām¹

1920 Ol şeb-i ‘āşüre idi bil o dem
Hem dahı cum‘a gicesi idi hem²

Şubḥa dek anda ‘ibādet itdiler
Zikr ü tesbīh-i refākat itdiler³

Anlarıñ tekbir ü tehlīli ‘ayān
Lerzenāk itdi semāyı ol zemān⁴

Hem melekler dirler idi kim şahīh
Bu nice ȝulm-i şarīh fi‘l-i ȝabīh⁵

Bu nice tedbīr-i nā-dān bī-şavāb
Yā nice takṣīr ü ‘iṣyān bī-hisāb⁶

1925 ‘Arş u kürsiyle felek bī-iltimās
Ol gice ṭutdı şehīdler üzre yās⁷

¹ Dirdi: virdi C / Āl ü: āl-i B,C,E,İ

² 1920: — C / ‘Āşüre: ‘āşūrā A,B // Hem dahı: dahı A, hem onuncı B

³ Anda ‘ibādet itdiler: ‘ibādetler itdiler anda A // Tesbīh-i: tesbīh hem C, tesbīh ile, tesbīh İ / Refākat itdiler: ri‘āyetler itdiler anda A

⁴ ‘Ayān: ‘ayān lerze İ // Lerzenāk: nāk İ / Semāyı: semāya D

⁵ Şarīh: şarāḥat C / Fi‘l-i: fisk-i E

⁶ 1924: — C,E / Nā-dān: nā-dān-ı / Tedbīr-i: tedbir B // Yā: bu İ / ‘iṣyān: ‘iṣyān-ı A / Taķṣīr ü: taķṣīr B,İ

⁷ Kürsiyle: kürsi C // ṭutdı: dutdı B,E,İ

Şubḥ-ı şādīk çünkü oldu aşkār
Geldi bir ün tā semādan kāmkār¹

Ümm-i Gūlsūm işidüp ḥavf eyledi
Çün imāma vardı anı söyledi²

Ey birāder didi işitdiñ mi sen
Ol imām didi işitdim anı ben³

Bu gice ceddim Resūlu'llāhı hem
Vāķı'c amda görmişem işit bu dem⁴

1930 Hem şehādet müjdesin virdi baña
İntizārim didi ey oğlım saña⁵

Cümle ervāh-ı nebidür intizār
Bize mihmān ol bugün ey kāmkār⁶

69A Bir ferişte gördim anda ol zemān
Bir elinde şīşe vardur bil 'ayān⁷

Ben didim ki yā Resūl nedir taleb
Bu ferişte bu şīşe nedir 'aceb⁸

¹ Çünkü oldu: oldu çunkim D // Tā: — A

² Cün: hem A

³ Didi: — A, kim İ / Sen: bu anı sen A

⁴ Hem: ben A,C,D // Görmişem: görmişdim İ / İşit bu dem: işit sen A, işitgil sen C, işit ki sen D

⁵ Müjdesin: rütbesin B, müzdesin D,E // İntizārem: muntażiram A

⁶ Nebidür: nebi hem D

⁷ Ferişte: feriştāh C,E / Elinde: anda A // Vardur bil: var durur C, vardır hem E, hem vardur İ

⁸ Didim ki: didim A,C / Nedir: nedir bunda A // Ferişte bu şīşe: feriştedeki şīşe A / Nedür: dir ne D

Didi bu me'mûr ki ȝalimler seniñ
 Ƙanıñı yire dökince düşmâniñ¹

1935 Toldıra ƙanıñla anı bu melek
 Āsmâna çıkışara budur dilek²

Ümm-i Gülşüm işidüp efgân ider
 Nâr-ı hasretle dili püryân ider

Ol imâm aña didi ey ȝam-güsâr
 Ehl-i beytim hâzır eyle yüri var³

Çünirişdi vaqt-i eyyâm-ı vedâ^c
 Hâzır olsun geldi hengâm-ı vedâ^c⁴

Beyt-i İmâm⁵

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
 El-vedâ^c ey yâr-ı ȝârim kim ecel geldi yakın
 Geçdi vaktim kim bugün encâm-ı ömrümdür hemîn⁶

1940 Cânım 'arzu ȝîlmasun mı vuşlat-ı cânâni kim
 İntizâr olmuş baña ervâh-ı mürsel şâh-ı dîn⁷

¹ Me'mûr ki: me'mûrdur C, me'mûr gibi E, meşmûr ki İ // Düşmânuñ: ol düşmâniñ A

² Toldıra: doldıra B,D,E,İ / Bu: ol D

³ Hâzır: hâzır A,E

⁴ 1938: — C / Çün: çünkü A // Hâzır: hâzır A,E / Hengâm-ı: eyyâm-ı A

⁵ E, Murabba^c A, — B,C,D,İ

⁶ 1939a: Yâr-ı ȝârim el-vedâ^c ey kim ecel geldi bugün E / Yañın: bugün D // Vakit: vaktim A, ömrüm C / Bugün: bu A / Hemîn: bugün D

⁷ Arzu: arzu C / Cânâni: cânâna İ // Baña: saña E / Şâh-ı dîn: hep bugün D

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn'

Geldi ehl-i beyt ile evlādī hem

Nevhalarla itdiler feryādī hem²

Gördi çün anı Hüseyen-i Müctebā

Didi ey mazlūmları sözi kabā³

Ey 'aceb ġurbetde n'olır hāliñiz

Yā neye müncer olur aḥvāliñiz⁴

Beyt-i İmām Hüseyin ⁵

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

' Aceb bilmem n'olır yā Rab bu ehl-i beytiñ aḥvāli

Yalıñız deşt-i ġurbetde perişān ola mi hāli⁶

1945 O zālimler cefasına bu mazlūmlar ne kılsunlar

Esir ider mi a' dālar eyā bu ehl-i etfāli⁷

¹ Bahır-i Meşnevī E

² Nevhalarla: nevhə-yı hüzn A, nevhalar B,C, nevhə kılup D / Hem: anda hem C

³ Çün anı: anı çün A,C // Kaba: şabā C

⁴ 1943b: Yā nice ola 'aceb aḥvāliñiz E / Olur: ola B,İ

⁵ E, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba' D, — B,C,E,İ / 1946-1948 C'de 1944'ten önce yazılmıştır.

⁶ N'olır yā Rab: yā Rabbi nolır A // Deşt-i: kıldır E

⁷ Kılsunlar: kılsun A // İder mi a' dālar: idüp 'ayālleri / Etfāli: etvāli A

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi¹

69B

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Bir tarafından Şehrbânû ağlayup

Bu sözü dirdi derûnîn tağlayup²

Dirdi bu miskin olan maşşumları

Bu yetim kalmış turan mahdûmları³

Kime işmarlar gidersiñ yā imām

Yā kime teslim idersiñ yā imām⁴

Beyt-i Şehrbânû⁵

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Kimse yā Râb bu benim gibi perişân olmasun

Ayırup câni canândan kimse giryân olmasun⁶

1950 Bir yakadan nâr-ı gurbet bir yakadan dost âteşi

Bu iki sūzânda ķalbim nice püryân olmasun⁷

¹ D, Beyt E, — A,B,C,İ

² Bir: bu A,C / Ağlayup: ağlayarak geldi ol C // Dirdi: diridi A, dir C, / Derûnîn: derûnîn A, derûnînda C / Tağlayup: dağlayup A,B,E,İ tağlıyor C, tağlayup D

³ Dirdi: dir idi ; Bu: o ; Olan: o A / Miskin: miskin İ // Yetim: benim B, yetim İ / Kalmış turan mahdûmları: olmuş dört nefer mahdûmları A / Turan: duran B,D,E,İ / Mahdûmları: mahfümları D

⁴ İşmarlar: işmar B / Gidersiñ: gidersin C // Yā imām: ey hümām C

⁵ E, Murabbaç A, — B,C,D,İ

⁶ Yā Rab bu: yā Rabbi B, yā Rab E, İ // Ayırup: ayrılop A,İ / Canândan: cinândan C

⁷ Gurbet: firkat B,C / Dost: dosd E // Sūzânda: sūzândan A / Nice: içre C

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

Bir yakadan Ümm-i Gülşüm yağa çāk

Eyleüp hem başına saçardı ḥāk¹

Dirdi ey şem^c-i risālet rūşeni

Ey ziyādār-ı imāmet rūşeni²

Çün 'Alīyye'l-Murtezā itdi vefāt

Yerini tutdı Hasan ol 'ālī-żāt³

Biz Hasanla eglenürdik her zemān

Āteşimiz teskīn olurdu hemān

1955 Göñlimiz eglencesi idi Hasan

Ol dahı riħlet idince diňle sen⁴

Biz seniňle eglenürdik yā imām

Söndürürdiň firķati nārı temām⁵

Yā seni böyle idince rūzgār

Kimler ile olalum biz ġam-güsār

¹ Yağa çāk: yağaların çāke çāk C, yaħha çāk E // ḥāk: ḥāk A

² Dirdi ey: dir idi C / Şem^c-i: şems-i C,D,E / Rūşeni: gülşeni A // Ziyādār-ı: ziyādār-ı E

³ Çün: čunki ; İtdi: idince A // Tutdı: dutdı B,E / Ol: — E / 'ālī-żāt: żāt-ı pāk C

⁴ 1959: — B,D / Göñlimiz: göñlimiziň A

⁵ 1960b: Söyündürir idiň āteşimiz temām E / Firķati nārı: firķat nārını A

Beyt-i Ümm-i Gülsüm ¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Āh kim ‘ālem içre böyle bir müşibet olmasun
 Bir benim gibi cihānda ehl-i miḥnet olmasun²

Cānimı yakḍin felek nār-ı firākiñdan yiter
 Kimse hiç sencileyin püryān-ı firḳat olmasun³

70A   *fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn*

1960 Bir tarafдан ehl-i beyt idüp figān
 Söyleyüp mefhūm-ı şī’ ri bī-gümān

Şī’r ⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Ey felek fikr eyle bir kez bu ne miḥnetdür bize
 Bu ne dürlü zulm-i zā’id bu ne nisbetdür bize⁵

Gelmesün dār-ı fenāda başına bir kimseniñ
 Ol ki geldi bu eziyyet bu müşibetdür bize

¹ E, — A,B,C,D,İ

² 1958-1960: — D / 1960: — C / Bir: — A // Bir: bu E

³ Felek nār-ı firākiñdan yiter: nār-ı firākiñdan yiter ey felek A // Firḳat: fāriķ C

⁴ A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba' D, Baḥr-i Meşnevī E, — B,C,İ

⁵ Zulm-i zā’id: zā’id zulmi E

Mesnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Çünkü şubh-ı şadıkirişdi imām

Hem cemā‘atle namāz kıldı temām²

Zikr ü tesbih itmeden ol ‘ālī-rāy

Kopdı a‘ dāniñ şadāsı ıtoldı cāy³

1965 Kūs-ı hārbile şavaşa turdilar

Dikdiler tūg-ı ‘alem ķaldırdılar⁴

Meymene hem meysere kurdı ‘adū

Leşkerini yaşayup turdı ‘adū⁵

Meymene başında hem ibn-i Sa‘id

Ol ‘Ömer Hüccācı koydı ol pelid⁶

Meysere ucunda sen diňle hemiň

Ol Şemer zü’l-Cevşeni koydı la‘in⁷

¹ A, Kāfiye-i Beytü'l-Meşnevī D, — B,C,E,İ

² İmām: temām A,C, ya imām D/Cünkü şubh-ı şadıkirişdi: çünirişdi şubh-ı şadık D // Temām: imām A,C,D

³ Ol ‘ālī-rāy: āli beyān C // ıtoldı: doldı B,E / Cāy: cihān C

⁴ 1965: — C / Turdilar: durdilar B,D,E,İ // Tūg-ı: tūr-ı B / ‘Alem: ‘alemler A/ Ķaldırdılar: geldiler A

⁵ Turdı: durdı B,D,E / Yaşayup: yaşuben İ

⁶ Hüccācı: Hüccāc E

⁷ 1969a: Bir alay dahı çok düzdi hemiň E / Ucunda: başında ; Hemiň: yakın C // Şemer: Şimir E

Kendüsi ḫalbe ṭurub aldı ricāl
Kūs-ı ḥarbi çaldı kim ide Ḳītāl¹

Murabba^c ²

mefā^c īlün mefā^c īlün mefā^c īlün mefā^c īlün

1970 Gör ol nā-dānı kim bunda ne fī^c le irtikāb itdi
Helāli nehy idüp emr-i ḥarāmı müstecāb itdi³

Zihī mi^c mār-ı cāhil kim ne kūnā eyledi ta^c mīr
Kūfir Ḳaṣrın idüp ma^c mūr serāy-ı dīn ḥarāb itdi⁴

Kāfiye-i Beytü'l-Mesneviⁱ ⁵

70B *fā^c ilātün fā^c ilātün fā^c ilün*
Bu yakadan ol Hüseyin-i Müctebā
Teşne-i şehd-i şehādet pür-vefā

Meymene hem meysere düzdi emīr
Meymene ucunda çün turdu Zehīr⁶

Meysera ucunda hem turdu Ḥabīb
Buldı çün zahm-i şehādetden ṭabīb⁷

¹ 1969a: Na'ra urup aṭmağa süngü cidāl E / Turup: durup B, İ // Kim: hem C

² A, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — B,C,E,İ

³ 1970: — C / 1970-1971: — E / Ne: — A // Müstecāb: istihāb A / Emr-i: bunda B

⁴ Ta^c mīr: tedbir B // Serāy-ı dīn: dīn serāyın A / Ḥarāb: ḥarāb A

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ Hem: — A,E / Düzdi: durdu D // Ucunda: ucına A / Çün: — C,İ / Turdu: durdu B,D,E / Zehīr: emīr B, hem Zehīr İ

⁷ Turdu: durdu B,E,i / Ḥabīb: ṭabīb C / Hem turdu: durdu hem D // Çün: hem A, — C / Ṭabīb: ol ṭabīb C

1975 Sancağ-ı fethi alup hem diñlegil
Virdi ol ‘Abbās ƙarındaşına bil¹

Kendüsi īmān gibi ol kāmkār
Ƙalb-i mü’minde varup itdi ƙarār²

Beyt-i İmām Hüseyin³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
İntizār oldu şehīde hūri-yi ǵilmān ol ān
Zīb ü zeynet virdi cennet mülkine rīdān ol ān

Muntazır oldu zebānīler ‘adū-yı dīn içün
Açdı ebvāb-ı cahīmi mālik-i nīrān ol an⁴

Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevi⁵

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ol Hüseyin-i Müctebā turdu o dem
Aldı peyğam-ber ‘amāmesini hem⁶

1980 Başına şardı hem anı ol zemān
Hırķa-i peyğam-beri geydi hemān⁷

¹ Ol: — ; Bil: hübil D

² İmān: şīrān E

³ E, Murabba‘ A, Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevī D, — B,C,I

⁴ ‘Adū-yı dīn: ol ‘adū-yı dīn A // Mālik-i: mālik B

⁵ D, Baḥr-i Meşnevī E, — A,B,C,I

⁶ Turdu: durdu B,D,E,I / O dem: ol dem C // Hem: ol imām A, hem-ān-dem C

⁷ Hem anı: anı çünkü A, hemān-dem C // Hırķa-i: hırķa-i A / Hemān: ol ān C

Hem Ferîha-nâm bir esb-i Resûl
Var idi bindi varup meydâna ol¹

Şaff-ı a^c dâya muğâbil oldu hem
Anlara bu beyti inşâ қıldı hem²

Ya^c nî ben ibn-i Resûlem bî-gümân
Faھr idince bu faھir yiter hemân³

Başım üzreki ^c amâme biliñiz
Ol Resûliñdir siz âgâh oliñiz⁴

1985 Hem bilimdüki қılinc at u қabâ
Hep Resûliñdir biliñ ben Müctebâ⁵

71A Vârişiyem ol nebîniñ bil yakîn
Hem vişâl-i ravża iken ben hemîn⁶

Siz baña temkîn-i râhat virmeyüp
Da^c vet itdiñiz iкâmet virmeyüp⁷

¹ Ferîha: Şerîha C, Ferîce D / Nâm bir: nâm olan A / Esb-i: esbe D, at-ı E // 1981b: Bindi meydâna vardı ol һamûl C, Bindı aña varup meydân içre ol E

² Oldı hem: oldılar E // 1982b: Ehl-i beyt el қaldırup du^c ălar қıldılar E / Beyti: sözleri A

³ Ben: — ; Bî-gümân: âhîr zemân E / Resûlem: Resûl-i A // Hemân: temâm C / Bu faھir yiter: budur faھrimüz E

⁴ Üzreki: üzre hem C // Siz: — A

⁵ At u қabâ: ol Murteżâ E // Hep: hem İ

⁶ 1986: — E / Ol: o İ

⁷ Temkîn-i: temkîn B

Siz baña mektūb-ı hüccet virdiñiz

Siz yine ǵavgayı peydāh itdiñiz¹

Ey ‘Ömer ibn-i Sa‘id bu ne ḥayāl

Söyle ey Hüccāc-zāde bu ne ḥāl²

1990 Diñle ey Şit ey Sinān ibn-i Enes

Ey Şimir böyle midür ahd-i nefes³

Bu ne ǵaddārlık ider sizden zuhūr

Yā ne mekkārlık ider sizden zuhūr⁴

Ol cema‘at anı inkār itdi hem

Ol imām mektūbı iżħār itdi hem⁵

Cümle ḥacīl olup gördü hāmeyi

Āteşe yaķdilar ol dem nāmeyi⁶

Ol ‘Ömer ibn-i Sa‘id geldi yakīn

Didi virmez bu netice söz hemiñ⁷

1995 Yā Yezīdiñ bey‘ atin almağ gerek

Yā virüp cānı şeħid olmağ gerek

¹ Mektūb-ı: mektūb B, İ / Hüccet: şıḥħat E // 1988b: Bu diyāra siz beni irgürdiñiz D

² Ḥayāl: ḥayāl A / Bu ne: bunda D // Ey: — ; ḥāl: fisk-ı ḥāl A

³ İbn-i: ibn B // Ey: — A / Böyle midür: böyle ḥāl E

⁴ Bu ne: bu A, yine C / İder sizden: idersiz ne E // Yā ne: yine C, bu ne E / İder sizden: idersiz ne E

⁵ İtdi hem: itdiler C // Mektūbı: mektūbları C, mektūb İ / İtdi hem: ider C

⁶ Cümle: cümleten İ / ḥacīl: ḥacīl A, taħċīl B,D / Olup gördü: oldı görüp A, oldı görüdi B,C, İ // 1989b: Yaķdilar āteşe ol dem ol nāmeyi A

⁷ Netice söz: söz netice C

Bu sözi deyüp hemen-dem ol kilāb
Aldı ok hem yayını diñle cevāb¹

Didi āgāh oluñuz ey ḥāş u ‘ām
Yarın ‘Abdu’llāha hem söyleñ kelām²

Ben idem evvel Hüseyin ile cidāl
Siz görüp idüñ şehādet ey ricāl³

Bunu deyüp atdı bir ok ibtidā
Gördi çün anı Hüseyin-i Müctebā⁴

2000 Didi īmān-ı Yehūd buldı ḥalāl
Didiler tā kim ‘Üzeyr ibn-i Celāl⁵

71B   Oldı dīninden Naşārālar cüdā
                    Didiler ol dem Mesīh ibn-i Ḥudā⁶

Siz de ol dem oldıñız ḫavm-i Yezid
Kim Resūl evlādın itdiñiz şehid⁷

¹ Ol: — A,E o C / Hem-ān-dem: hemen-dem A,B,İ / Bu sözi deyüb hem-ān-dem: hem-ān-dem bu sözi deyüb D, hem-ān-dem bu sözleri deyüb E // Ok hem yayını: okını yayını B, oku yayı hem C, okı yayını D,E,İ

² Oluñız: oluñ C / Ey: siz E // Yarın: yarıñ ; Kelām: böyle kelām A / Hem: — A, C

³ İdem evvel Hüseyin ile: evvel Hüseyin ile idem A, ideyüm ol Hüseyin ile E // Görüp idüñ şehādet: görüñ variñ söyleñ C / İdiñ şehādet: şehādet idiñ A,B

⁴ 1999a: Ol ‘Ömer ibn-i Sa‘id atdı bir ok ibtidā E // Çün anı: anı çün A, mene itdi E

⁵ 2000: — E / 2000a: İmām didi Yehūddan buldı ḥalel A / ḥalāl: ḥalāl C,D// ‘Üzeyr: ‘Azīz D

⁶ Oldı: oldılar A / Naşārālar: naşālar B,D naşārā gibi C // Ḥudā: celā A / Mesīh ibn-i: şıgındım ben E

⁷ Siz de ol dem: siz dahı hem C / Ol dem oldıñız: oldıñız ol dem A / Ol: bu E // Evlādın: evlādını C,D,E / İtdiñiz: itdiñ D

Gerçi biñ hançer ola her müy-i ser
 Yine şabrimdan ziyâde yok siper¹

Çünkü leşker gördü kim ibn-i Sa‘îd
 Böyle iķdâm itdi cenge ol pelîd²

2005 Şöyle ok atdı Hüseyne ol çeri
 Suķb-ı ġîrbâl itdiler gûyâ yeri³

Döndi aşhâba ol imâm hażreti
 Gördi meydân içre çün bu heybeti⁴

Didi kim hâzır olin geldi cidâl
 Geldi eyyâm-ı şavaş vakıt-i kîtâl⁵

Yevm-i ‘âşûre idi cum'a günü
 Tutdu a' dâlar şavaşa dûz gibi⁶

Hem onuncı günü fi's-şehri'l-harâm
 Altmış altı târiħinde bil kelâm⁷

¹ 2003: — E / Hançer: hançer A / Ola: — C / Her: hem D // Siper: sîper İ

² Kim: ki A / Leşker gördü kim: gördü leşkeri C // 2004b: Merd-i da'vâ ile cenge ol pelîd E

³ Atdı Hüseyne ol: atdilar Hüseyne C / Ol: o E // 2001b: İttifâkla cengi derler her biri E / Suķb-ı ġîrbâl: şark-ı garbı D / Ġîrbâl: ķurbân A

⁴ Aşhâba ol: aşhâbına E // Cün: — A, hem C, çü D

⁵ 2007a: Didi kim olin geldi vakıt-i cidâl E / Hâzır: hâzır A // 2003b: Geldi şavaş vakıti eyyâm-ı kîtâl C

⁶ 2008a: Yevm-i cum'a mâh-ı ‘âşûre günü C / Yevm-i: bu ay E // Tutdu: dutdu B,D,E,İ / A' dâlar: aġdâlar A / Dûz: diz A,C, duz D, diz İ

⁷ Fi's-şehri'l: min şehri'l A // Târiħinde: târiħinde C,İ

2010 Leşker-i a‘ dā işit imdi şümār

Bil yigirmi iki biñ idi süvār¹

Hem Hüseyniň leşkeri diñle hemān

Yetmiş iki ādem idi bī-gümān²

Otuz iki atlu var idi hemin̄

Bāk̄isi yayan idi bil ey emin̄³

Çün iki cānib şavaşa turdilar

Meymeneler meysereler kurdilar⁴

Ol tarafından gördü Ḥur ibn-i Riyāḥ

Didi ol ibn-i Sa‘ide ey kībāḥ⁵

2015 Sen ider misiň Hüseynile kıtal

Didi zāhir iderem ceng ü cidāl⁶

72A

Bunda ādemler ölürlər kanlar akar

Fitne-i nār-ı şavaş cānlar yağar⁷

¹ Leşker-i:leşkeri E/A‘ dā: ağdāyi A,— E/İmdi şümār: bī-şümār A,imdi bī-şümār E//İdi süvār:ehl-i şirār B

² Leşkeri: leşkerini ; Diñle: diñlegil C / Hemān: kelām B // Ādem: merd E / Bi-gümān: sivār B, bil bī-gümān E

³ Atlu: atlusı E / Var idi: idi bil C // 2012b: Kırkı piyāde bil sen ey emin A / Bāk̄isi: bāk̄isi B, bāk̄isi hep C,E,İ / Bil: — C / Ey: — E

⁴ Cānib: cānib de C / Turdilar: durdilar B,D,E,İ // Meymeneler meysereler: meymene hem meysereyi A

⁵ Ḥür: Ḥurr B,E / Rīyāḥ: Reyyāḥ E // 2014b: Tebdi atın bil muḥakkik ol ḥabāḥ E

⁶ Ider misiň Hüseyin ile: Hüseyin ile ider misiň C // 2015b: Nesl-i tāhir şāh ile nice cidāl E / Zāhir: elbet A

⁷ 2016: — C

Didi Ḥur yarın Resūlu'llāha sen
Nice virirsiñ cevāb ol şāha sen¹

İşidüp ibn-i Sa‘īd ḥāmūş olur
Döndi Ḥur andan çerisine gelür²

Rengi taǵyır oldu heybetden anıñ
Hiç ƙararı yok bu dehsetden anıñ³

2020 Ol ƙarındaşı didi kim ne ‘aceb
Her şavaş içinde ey şīr-i ‘arab⁴

Böyle taǵyır olmaz idi hey'etiñ
Şimdi az leşkerden artar dehsetiñ⁵

Ḥur didi kim ey birāder diñlegil
Bu çeriden ƙorkmazam ben şöyle bil⁶

Ƙorkarım ol Kirdgārimdan hemān
Ƙorkarım Perverdgārimdan hemān⁷

¹ 2017-2021: — İ / 2017a: Didi yarın ol Resūlu'llāha nice sen E // Virirsiñ cevāb: cevāb virirsiñ A,B

² ḥāmūş: ḥāmūş A / İbn-i Sa‘īd: Ḥurr ; ḥāmūş: me'yūs E

³ Taǵyır: taǵyır E / Oldı: olur D / Heybetden: bu sözden E // Hiç: hiç B / Bu: — A, idi C / Dehsetden: heybetden B,E

⁴ Şīr-i: seyr-i D

⁵ Taǵyır: taǵyır E / Hey'etüñ: heybetin B,C, vechetiñ E

⁶ Ḥür: Ḥurr E

⁷ Ol Kirdigārimdan: Kirdigārimdan ben A /Ol: ben E//Korkarım: ƙorkarım ol B,E/Hemān: ben hemān A

Bunu deyüp na‘ra urdu pehlivān
Söyledi bu şīri anda ol zemān¹

Beyt-i Hürr ²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
2025 Hamduli’llāh ben sezā-yı ehl-i ‘irfān olmuşam
İderüm kesb-i şehādet ehl-i īmān olmuşam³

Buğz-ı āl-i Aḥmed imiş kān-ı fisķ-ı bed-ḥayāl
Tebveler itdim bu işden hem peşimān olmuşam⁴

Bahr-i Meşnevi ⁵

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Bunu deyüp itdi cevlānı hemiñ
Ol Hüseyne gitdi çün vardı yakın⁶

İndi atdan pāyine yüz sürdi ol
Çok ‘özür kıldı öñinde turdu ol⁷

¹ Na‘ra: nağra B,D

² E, — A,B,C,D,İ

³ ‘Irfañ: īmān D // İmān: meydān D,E

⁴ Buğz-ı: bu ḡaraż E / Ḥayāl: ḥayāl A // İtdim: idüp ; İşden: işe E

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ Gitdi çün vardı: vardı anda hem C

⁷ İndi atdan: inüp atından A, atdan indi B,C / Ol: hem C // ‘Özür: ‘özürler B / Öniñde: anda B, dīvānda E/ Turdu: durdu B,D,E / Ol: hem C

Beyt-i Hürr¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ey emīrim ben saña evvel dil-āzār eyledim

Şoñra ol işden peşimān oldım inkār eyledim²

2030 Yā Emīre’l-Mü’minin kıl ‘özr-i ‘isyānim kabūl

Çün haṭamı şefkatiñ yanında ikrār eyledim³

72B   Ol imām didi ki dergāh-ı ‘aṭā
Çünkü meftūhdur bağışlanur haṭā⁴

Çünkü ol ḥuriñ karınداşı hemān

Adı Manṣūr gördü bu hāli ‘ayān⁵

Hem Hüseyne geldi ‘özrin itdi ol
Tevbe kıldı oldı çün ‘özri kabūl⁶

Ḥur didi kim ey Emīre’l-Mü’minin

Vir baña ruḥsat ki ceng idem hemīn⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² 2029-2030: — C

³ Haṭamı: haṭamı A, hisāmı D

⁴ Çünkü: çü C

⁵ Hemān: hemīn B

⁶ Hem Hüseyne geldi: ol dahı geldi Hüseyne C / İtdi: diledi B // Oldı çün ‘özri: ‘özri oldı çün A/ Kıldı: itdi C

⁷ Ḥür: Ḥurr E / Ey: ey şāh-ı A // Ruḥsat: ruḥsat A

2035 Didi bir lahža iķāmet görmeden
Hem bizimle istirāhat görmeden¹

Zahmete düşmeñ münāsib mi saña
Gayrılar ceng eylesün sen baķ aña²

Ḥur didi kim yā imām işit şadā
Ben saña haşm olmuş idim ibtidā³

İsterem şimdi vefalar ķılayım
İbtidā yolında ķurbān olayım⁴

Beyt-i Hürr ⁵

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
Cānı vaķf itdim belāya her belā gelsün baña
Çekmezem ǵam tā қażā-yı müntehā gelsün baña⁶

2040 Şunma sākī her muhibb-i cāna şahbā-yı ecel
Şerbet-i şehd-i şehādet ibtidā gelsün baña⁷

¹ Didi: didi ki C, hem didi E / Bir lahža: bu dem C / İkāmet: rāhat E, imāmet C, İ / Görmeden: bizden görmeden A

² Münāsib mi: revā midur C // Sen baķ: evvel D / Aña: baña A

³ Ḥür: Ḥürr B,E // Ben saña: saña ben ; Haşm: haşm A

⁴ İsterem: istedim ; Vefalar: vefā E // Yolında: yoluña D

⁵ E, Murabbač A, — B,C,D,İ

⁶ Her belā: her ne kim D / Baña: bana C

⁷ Şehd-i: şeht ü D, şehid ve E

Bahr-i Mesnevi¹

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

Virdi ruhsat debdi atın peylivān

Na‘ra urdı girdi meydāna hemān²

Beyt³

mefā‘ilün mefā‘ilün fe‘ülün

Benem Merdān ki Ḥur ibn-i Riyāḥī

Fedā ķıldım Hüseyne her revāḥī⁴

Muhibb-i ḥanedān-ı Ahmedem ben

‘Adū-yı āline virmem felāḥī⁵

73A

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

Ḥurri meydānda görüp ibn-i Sa‘id

Ḩavf idüp Şafvāna didi ol pelīd⁶

2045 Yüri ey Şafvān iriş bu dem aña

Mäl-ı ni‘ met vir getür hem bu yaña⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Atın: atıñ A / Didi E,İ // Na‘ra: nağra B

³ A, Murabba‘ B, — C,D,E,İ

⁴ Benem: menem D,E / Merdān ki: Mervān-ı A, merdān C / Ḥür: Ḥurr B,E hem D

⁵ 2043: — E,İ / 2043a: Muhibb-i ḥanedān ăl-i Ahmed benem A / Ahmedem: Ahmed C // ‘Adū-yı: ‘adū ; Virmem: virmem aşlā A / Felāḥī: ḥalāşı C

⁶ Şafvāna: Şaf‘āna C, Şaffāna D, Ḥaffāna E

⁷ Ey: — A, var C / Şafvāna: Şaffāna D // Hem bu yaña: bu dem baña B,bundan yaña C

Vardı Şafvān Ḥurre didi ey dil̄ir
 Bu ne akl-ı Ḳillet-i cehl-i kes̄ir¹

Ḳılmayasıñ izzet-i mālı kabūl
 Zellet ile olasıñ bu dem melūl²

Ḥur didi kim izzet-i bākī müdām
 Hizmet-i āl-i Resūldedür temām³

Siz ne cāhilsiz ki dünyāya ḡurūr
 Eyleyüp īmānı idersiz fütür⁴

2050 Ger īmān var ise tevbe kılıñız
 Bu Resūl evlādıdır yār oliñız⁵

Yögise īmānuñuz nedir sebeb
 Müslimānum deyü da^c vāda ṭaleb⁶

Gördi Şafvān Ḥurri kim kābil degil
 Şebdesin kıldır havāle diñlegil⁷

Men^c idüp Ḥur urdi bir ḍarbi aña
 Yıkıldı Şafvāni atından bir yaña⁸

¹ Ḥurre: Ḥür İ / Dil̄ir: emīr D // Ḳillet-i: Ḳıllit ve A, millet-i C

² Ḳılmayasıñ: Ḳılmayasıñ dünyāda A, Ḳılmaya C/ Kabūl: çün kabūl C // Zellet: zeynet E / Olasıñ: ola sen İ

³ Ḥür: Ḥurr B,E / Bākī: bākī B / Müdām: ol müdām A // Hizmet-i: hizmet-i A

⁴ Cāhilsiz ki: cāhilsiniz ki A, cāhil ki hem C/ Dünyāya: dünyāda B // īmānı: imān ; Fütür: hem fütür D

⁵ 2050: — C / īmānıñız A // Evlādıdır yār: evlādī āgāh B

⁶ Yögise: yok ise A, yoksa C / īmānuñuz: īmānuñuz A // Da^c vāda: da^c vāda idersiñ B, da^c vādan D,E

⁷ Ḥurri: Ḥurre E // Şebdesin: şabṭasın C

⁸ Ḥur: Ḥurr B,E / Urđı: vurdı B / Darbı: ḍarbe E

Çünkü Şafvānı helāk itdi hemīn
Āsmāna çıktı şavt-ı āferīn¹

2055 Üç kardeşi var idi Şafvānuñ
İntikāmın almak için tā anīñ²

Geldi bir bir anları kıldı helāk
Ol Hüseyne geldi çün ol zāt-ı pāk³

Geldi didi yā Emīre'l-Mü'minīn
Şimdi benden rāzı oldıñ mı hemīn⁴

Ol imām didi ki senden rāziyam
Senden ola rāzı Haķ ben rāziyam⁵

73B Ol beşāretle yine Hür döndi hem
İtdi cevlān girdi meydāna o dem⁶

2060 Bir haram-zāde gelüben nā-gihān
Atınıñ ayağını çaldı nihān⁷

At yıkıldı şıçradı yayaķ dilīr
Girdi ač dā şaflarına hem çü şīr⁸

¹ Hemīn: yakīn C

² Var idi Şafvāniñ:vardı Şafvān lačiniñ C // Tā: geldi C

³ Kıldı: itdi C // 2056b: Ordiya geldi ol cān-ı dil-i pāk C / Çün: — A / Çün ol: çünkü D, çunkim E

⁴ Yā: ey A,B // Benden rāzı oldıñ mı: rāzı oldıñ mı benden A / Hemīn: yakīn C

⁵ Didi ki: didi kim A // Senden ola rāzı Haķ ben: Haķ senden ola rāzı ben A, rāzı ola Haķ ben senden C

⁶ Hür: Hurr B, — E / Hem: o dem A // Cevlān: cevlāni A / O dem: hemen-dem A, ol dem C

⁷ Gelüben: gelüp bil A // Atınıñ: atının ; Nihān: ol nihān A

⁸ Yayaķ: ol dem ; Dilīr: dilīr C // Ač dā: ağdā A / Ač dā şaflarına: şaflarına anda B

Çünkü şeh-zâde görüp ol hâleti
Tîz ulaşdırdı aña hem bir atı¹

Bindi yine dökdi yire leşkeri
Hem perişân eyledi ol leşkeri²

Birbirinden şaffı iderken cidâ
Geldi hâtifden hemân böyle nidâ³

2065 Şöyle rûşen geldi ey Hûr bu zemân
Muntażır didâriña hûr-i cinân⁴

Hûrr işidüp mesrûr oldı hem
Ol Hüseyniň yanına geldi o dem⁵

Didi ceddiñ hizmetine giderem
Bir haber var mı ki tibyân iderem⁶

Çün imâm anı işitdi kıldı zâr
Didi ben de varıram ey kâmkâr⁷

¹ Ol: bu C / Görüp: görür D / Hâleti: hâli A // Aña: — A / Ulaşdırdı: ulaşdırdılar; Hem: —B

² Leşkeri: şafları A, 'askeri C,D

³ 2064a: Birbirile iderken cengi cidâ C/Şaffı: şaf A, İ/Cidâ: ol cidâ A, hem cüdâ İ, cüzâ İ // Nidâ: şadâ C

⁴ Hûr: Hûrr E // Cinân: ġilmân E, cenân İ

⁵ Hûr: Hûrr B,E / Mesrûr oldı hem: anı oldı mesrûr A / Mesrûr: memnûn E // Ol: hem D,E / Yanına: yakınia A,D,E / O dem: meşkûr A, hem D, bu dem İ / Geldi o dem: pes geldi hem C

⁶ Ceddiñ: ceddiniñ ; Hizmetine: hizmetine ben A// İderem: eyleyem C

⁷Anı iştdi: işitdi anı A,C, anı işidüp D,E

Hur işidüp çün anıvardı yine
Ol ‘adūnīñ içine girdi yine¹

2070 Şaffı yardı ceng iderken diñlegil
Şebdesi şındı elinden düşdi bil²

Haykıruben kılıçın çekdi bu kez
Nice a‘dā kanını dökdi bu kez³

Hem ‘alemdāra varup irdi yakın
Diledi yıķa ‘alemdārı hemin⁴

Ol Şimir mel‘ün anı çünkım görür
Leşkerine ķakıyup na‘ra urur⁵

74A   Geldi her cānibden itdiler ġulu
                      Düşdi orta yire çunkim ol ulu⁶

2075 Ol Қasūre ibn-i Ken‘ān ol zemān
Bir zahim urdı gelüp Hurre hemān⁷

¹ Hur: Ḥurr B,E / İşidüp: işitdi ; Anı: çün anı A

² 2070: — C / Şaffı yardı: yardı şaffı A / Ceng iderken: haykırurken E // Düşdi: şöyle A/ Şındı elinden düşdi: düşdi elinden şındı E

³ Kılıçın: kılıcı E / Çekdi: çaldı C // Dökdi: dökdi dökdi C

⁴ Yıķa: yıķmağa E

⁵ Çunkim: çunkı A // Na‘ra: nağra B

⁶ Geldi: geldiler A

⁷ Қasūre: Қasūde A,D Қasūre C

Hur dahı hem bir zaḥīm urdı aña
 İkisi de düşdi atdan bir yaña¹

Na‘ ra urdı Ḥur ki yā ibn-i Resūl
 Tīz yetiş tutdı beni ķavm-i fūżūl²

Çün imām işitdi atın sürdi hem
 Şafları yarup varır Ḥurre o dem³

Aldı Ḥurri ḥaymesine geldi çün
 Dizi üstine başını aldı çün⁴

2080 Hem mübārek yeñleriyle ol imām
 Sildi yüzinden ḡubārını temām⁵

Hur gözin açup didi kim yā emīr
 Rāżı misiñ benden ey behter-żamīr⁶

Didi senden rāżı oldım yā ahī
 Rāżı olsun senden ol Allāh dahı⁷

¹ Hem: — A,E / Hem bir zaḥīm urdı: bir zaḥīm urdı hem C // İkisi de: ikkisi de İ

² Na‘ ra: nağra B / Urdı Ḥur ki: urdı ki Ḥur A,B,C, urdı Ḥurr ki E // Tutdı: dutdı B,İ, düşdi E

³ 2078a: Çün imām atını sürdi dahı hem D / İşitdi:— E / Atın sürdi hem: atını sürdi A, at sürdi hemiñ C, atın sürdi dahı hem E // 2078b: Yarup şafları ol dem Ḥurre vardı A / Şafları: şafların B / Yarup: varup C, vara E / O dem: hemān C

⁴ ḥaymesine: ḥaymesine A / Geldi:vardı C / Çün: şāh A, hem C // Üstine başını: üzre başın C / Çün: māh A, ol himem C

⁵ ḡubārını temām: ḡubārı bi’t-temām A

⁶ Hur: Ḥurr E / Kim: — İ // Żamīr: żamīr E

⁷ 2082: — E / Ol: — A / Senden ol Allāh dahı: Allāh senden yā veli C

Hur işidüp eyledi cānı nişār
 Raḥmet ide hem aña Perverdgār¹

Didi rāvī Ḥur içün diňle kelām
 Söyledi bu beyti ol demde imām²

Beyt-i İmām Hüseyin ³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 2085 Rāh-1 ‘aşka cān fedā kılmak hayātdur ey göñül
 Cān virüp maķşūda irmek bir necātdur ey göñül⁴

Sākī-i cānāna ‘āşık olan itmez cān dirīğ
 Bu şehādet şerbeti ḫand-ı nebātdur ey göñül⁵

Kāfiye-i Ebytātü'l-Meşnevi ⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Gördi Ḥuriñ ol karındaşı ‘ayān
 Aldı ruhşat oldı meydāna revān⁷

¹ Hem: — A / Perverdgār: ey Perverdgār D

² 2084 B,C,D,İ’de 2087’den sonra yazılmıştır. / Hur: Ḥurr B,E / Hur içün diňle: hem rivāyet bir C // Ol demde: ol dem ol B,C,İ

³ E, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, — A,B,C,İ

⁴ E’de 2085-2086 yerine 2090-2091 yazılmıştır. / Hayātdur: gerekdir B // İrmek: yitmek A,İ — B

⁵ Cānāna: cānāndan D / Cān: bir dem A / ‘āşık olan itmez cān: ‘āşık eylemez cānı D

⁶ D, Baḥr-i Meşnevi E, — A,B,C,İ

⁷ Ḥuriñ ol:ol Ḥuriñ A, Ḥurr E / Ol: — ; ‘Ayān: ol zemān C // Ruhşat: ruhşat A/ Oldı: girdi C

Ol dahı kırdı nice կամ-ի կիբāհ
 ‘Ākıbet oldı şehid buldı felāh¹

Oldı mülhaқ çün կarındaşına ol
 Hem mülākāt itdi yoldaşına ol²

74B

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2090 Böyledür dār-ı fenāniň kisb ü kārı ‘ākıbet
 Böyledür bu rüzgāriň iftiħārı ‘ākıbet³

Bir gün ider gülşen-i ‘ömri һazān bād-ı ecel
 Meyl ider pāyize vaqtıň nebahārı ‘ākıbet⁴

Mesnevi⁵

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Hürriň oğlı var idi adı ‘Alī
 Var idi hem ‘Urve nāmī bir կuli⁶

Bu şehādeti կılup anlar taleb
 Atlara şu virmegi idüp sebeb⁷

¹ 2088: — C / 2088b: ‘Ākıbet oldı meydāna revān İ

² 2089: —A/Cün: ol B,E/Ol: hem B, çün E/Mülhaқ: mülhiķ C//Hem: ol ;Ol: hem B/İtdi: buldı E/Ol: çün E
³ Bu: — A / İftiħārı: iftiħārı E

⁴ Հazān bād-ı: ve yārı hem D // Meyl: hebl C / Pāyize: pāyezde A

⁵ A, Қāfiye-i Ebytātū'l-Meşnevī D, Baħr-i Meşnevī E, — B,C,İ

⁶ Adı ‘Alī: ‘Alī adı A

⁷ Şehādeti: şehādet D / Anlar: anlar da A,D // Atlara: anlara C,E / Şu: cān C

Çıkdılar leşker içinden nā-gihān
Ol Hüseyne geldiler anlar hemān¹

2095 Ol ‘Alī ruḥsat alup itdi cidāl
Girdi a‘ dā içine қıldı қıtāl²

Öldirir çün ol civān nice pelīd
‘Ākıbet itdiler anı da şehīd³

Murabba‘⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ey hūş ol kim cān virüp cānāna vāşıl oldılar
Gördiler zevk-i bihişti kāmı hāşıl қıldılar⁵

‘Ākıl ol kim hüznile dünyāya gelüp gitdi şād
Vāşl-ı yāri lezzet-i ‘omrinden a‘ lā bildiler⁶

¹ Ol: hem D,E / Geldiler: geldi A / Hemān: ol zemān A, nihān E

² Ruḥsat: ruḥsat A // Қıldı: itdi A, idüp D,E

³ Öldürür: tepeler A/Çün: — C /Nice: niçe C,İ// ‘Ākıbet: ‘ākıbetde B,İ / Anı da: anı B, anı hem D,E, anı İ

⁴ A, — B,C,D,E,İ

⁵ 2098: — E // Zevk-i bihişti: ol zevk-i cennet C

⁶ Hüznile dünyāya: cān virüp A, dünyāya hüzn ile D / Gelüp: geldi İ / Gitdi şād: gitdiler D // Vāşl-ı yāri lezzet-i: vaşl-ı yāriñ lezzetin A / ‘Omрinden: ‘omrinde D

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Şoñra 'Urve destūr alup gitti hem

Nice ceng idüp şehîd oldı o dem²

2100 Bunda râvî bir rivâyet söyledi

Bunda bir müşkil sözi hal eyledi³

Gerçi kim vakıti degildür bu söziñ

'Arifi evlâdur ancak bu söziñ⁴

Ol 'Aliyye'l-Murteżânıñ ey hümâm

On sekiz oğlu var idi bil temâm⁵

75A Hem yedi oğlu Hüseynile o dem
Kerbelâ içre şehîd oldı bu dem⁶

Fâzldur ol biriniñ adı 'ayân

Biri 'Abdu'llâhdur ideyim beyân⁷

¹ D, — A,B,C,E,İ

² 2099: — B / Alup: aldı C

³ Söyledi: eyledi C // Sözi hal eyledi: razı söz söyledi C / Müşkil sözi: müşkili hem D

⁴ 2101: — C / Kim: — A // 2101b: 'Arif olanadır ancak bu sözim C / 'Arif olan bir ancak söz söziñ E / Ancak bu: iş bu A / Bu: şu İ

⁵ Bil temâm: bi't-temâm C

⁶ Hüseynile: Hüseynle B / O dem: bil o dem A, ol dem C // Bu dem: o dem B,E ol dem C

⁷ Ayân: temâm D // 2104b: Biri 'Abdu'llâh adı bil ey hümâm D / 'Abdu'llâhdur: 'Abdu'llâh durur A / İdeyim: iderüz C

2105 ‘Avnile ‘Abbās kim ol merdān durur

Hem Ebū Bekir ‘Ömer ‘Osmān durur¹

Bu yedi oğlunu kim didim sa‘īd

Tā karındaşıyla oldılar şehīd²

Ger şorarsan bākīsin ey ‘ālī-zāt

Kendiniñ öñünde itdiler vefāt³

Çün nihāyet buldı bunda bu cevāb

Kerbelā kąşrindan açam cenge bāb⁴

Bu ǵazā çün buldı bu yirde ķarār

Okıyanı raḥmet ide Kirdgār⁵

2110 Diñleyen bulsun kıyāmetde felāḥ

Yazanı yakmaya ol nār-ı kībāḥ

Yazdırın olmaya raḥmetden cüdā

Raḥmet ide hem Bekāyiye Hudā

Tā şefā‘ at ide faḥr-i kā ‘ināt

Rūḥ-ı pākine anıñ vir şalavāt

¹ Kim: — A,C // Bekir: Bekri B,D // ‘Ömer ‘Osmān: ‘Osmān ‘Ömer İ

² Oğlını: oğlu B / Kim didi: didi kim C, kim didim D, kim idem E // Oldılar: Kerbelāda oldılar A

³ Bākīsin: bākīsin B,C,D,İ / Ey: ol C // Kendiniñ öñinde: ‘Alīden evvel A, kendiden öndin C

⁴ Bu: pes C // Қaşrindan: қaşrında B,D,E / Cenge: cengi A, fethi D, ceng ile E/

⁵ 2109-2112 sadece E’de vardır.

Hażret-i Hüseyiniň Leşkeriyle Yezidiň Muħārebesin Beyān İder¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Bu rivāyet zār ilinden nevhalar bünyād ider

‘Aşıkā dildār ilinden giryeler īcād ider²

Çünki Ḥur buldı şehādet girdi meydāna imām

Bir dahı a‘dāya şulhiň hüccetini yād ider³

2115 Didi ey da‘vā kılanlar ehl-i īmānam deyü

Bilirim ki қalbiňiz dīn қuşını āzād ider⁴

Lākin iżhār-ı naşihat lāzım olmuşdur size

Şanmaňız kim қorķusından bu sözi īrād ider⁵

İzn-i Haқ olsa sizi bir demde ihlāk iderem

Bunda hikmet vardur ancak kim sizi dil-şād ider⁶

Bu diyāra ceng içün ben gelmemişem siz biliň

Olmadan ǵavğā işit bu söz sizi irşād ider⁷

¹ B, Yezidiň Leşkeriyle Olan Muħārebe Beyānında Ve Kāfitü'r-Rā A, El-Kiṣṣa İmām Hüseyin Rađiyallāhu anhu Evlādınıň Şehid Oldığı E, — D

² Zār: rāz ; İlinden: elinden D,E // İlinden: elinden ; Giryeler: gör neler D, E

³ Ḥur: Ḥurr E / Çünki Ḥur: çün Ḥasan C // Şulhiň: şulhiň A / Hüccetini: şohbeti İ

⁴ Қalbiňiz: қalbiňüzden ; Қuşunu: қuşın C / Dīn: dil D

⁵ Size: bize A // Kim: ki A,C

⁶ İhlāk: elde B / Demde: dem E // Kim sizi: sizleri C

⁷ Ben: — ; Siz: siz beni A // İşit: elbet A / ǵavğā: ǵavğalar C, ǵavğaya E / Bu: — C, Söz sizi: sizleri C, sizi E / İrşād: sırr-ı irşād E

Māni^c olmañ kim Medīne şehrine dönüp gidem
Ya varup Şāma görem n’içün Yezīd ifsād ider¹

2120 Didiler bunda saña hiçbir necāt mümkün degil
Kim seniñ söziñ zīra dil mülkini ābād ider²

75B Şāma varsañ eldedirsiñ o Yezīdi şoñra sen³
Māye-i fitne olursiñ kim seni ib^cād ider

Didi kim āb-ı Furātdan bārī men^c itmeñ bizi
Didiler bu yirde bize bu Furāt imdād ider⁴

Āl-i Hāşime zīrā bu lesker olur mı ḡarīm
Tā ki bu ża^c f-ı şusızlık bize istimdād ider

Gördi kim yok fā^c ide hiç didi bārī raḥm idiñ
Cenge tā bir bir gelin kim merd olan birād ider⁵

2125 Rāżı oldılar bu ķavle debdi ol Sāmir pelīd
Na^c ra urdı yok mı bir er cānın istib^cād ider⁶

¹ Kim: yine A // N’içün: hem bu C / Görem n’içün Yezīd: gidem ki yā n’içün D / Görem: gidem kim E

² 2120: — C / Bunda: bundan A / Hiçbir: hiçbir B // Dil: dil B, dīn E, ol E / Zīrā dil: bu dīn D / Mülkini: mümkün İ

³ Eldedirsiñ: elde idersiñ A, ordasuñ ol E/ Yezīdi: Yezīde E // 2121b: Didi kim ol Furātdan ol bizi kim yād ider D

⁴ 2122: — D / Bārī: bārī kim A // Bize: bizi E / Furāt: Furāt kim A

⁵ Kim: ki E / Hiç: hiç B // Merd: murād İ / Birād: ber-bād D

⁶ Debdi: didi C / Ol: — D // Na^c ra: nağra B / Cānın istib^cād: cānını azād C / Cığnın: cānına E

Ol Zehîr İbn-i Hassânvardı ruhşatla aña
 Şöyle na^c ra urdı kim a^c dâları ber-bâd ider¹

Beyt-i Zehir ²

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün
 Benem şimşîr-i hûn-rîz merd-i insân
 Қadem-hâk-i Hüseynem ibn-i Hassân³

Eger kim kûh-ı kâfa hâamle kılsam
 Olur hâvfindan ol hâk ile yeksân⁴

Bâhr-i Hezec ⁵

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
 Gördi çün Sâmir naşîhat kıldı didi ey dil-ber
 Uyma bu mağlûb çeriye kim seni bî-dâd ider⁶

2130 Bu ne sevdâdur ki mâlı hem 'ayâli terk idüp
 Kim olur yok yire bunda câni bî-ecsâd ider⁷

¹ 2126a: vezin bozuk / Zehîr: Zehir A, Züheyr D / Hassân: Hüsârâ C/Zehîr ibn-i: ibn-i Zehir // Na^c ra: nağra B

² A, — B,C,D,E,İ

³ 2127-2128: — C,D,E / İbn-i Hassân: Zehir ibn-i Hassân A

⁴ Hâvfindan: hâvfindan İ / Hâk: hâk A

⁵ A, — B,C,D,E,İ

⁶ Çeriye: çeriyye E / Bî-dâd: ber-bâd B, bünyâd D, beydâr İ

⁷ Hem: — E // Câni: hâli A / Bunda câni: cânını C, cânını D, cân E, bunda cân İ

Çün Zehîr işitti anı didi ey nā-merd kişi
 ‘Ākîl olan bu imāma bezl-i cān evlād ider¹

Beyt-i Zehîr ²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Ben vişâl-i âftâbem ȝulmeti dimeñ baña
 Ben firâka intisâbem vuşlatı dimeñ baña³

Ben ȝayâl-i yâr ucından câni terk itdim bugün
 Ben cemâle râgîbem bu şohbeti dimeñ baña⁴

76A Bunı didi urdu ȝarbin Sâmiri itdi helâk
 Gelmedi meydâna herkes ȝavfinı izbâd ider⁵

2135 Gördi ol ibn-i Sa‘îd kim leşkerine ƙâkıdı
 Cenge variñ deyü anda çağırır feryâd ider⁶

Ol Naşir ibn-i Ka‘bı kim şayıldı biñ ere
 Çün Zehîre vardı hem bu vech ile isnâd ider⁷

Didi ey er bu çeriden yâ ne ȝâşildur saña
 Var Yezîde kim saña ihsân-ı bî-a‘ dâd ider⁸

¹ Zehîr: Zehir A, Züheyr D // Olan: oldur; Evlâd: olan İ / İmâma: imâmdur ; Bezl-i cân: bizi hem E

² E, Kâfiye D, — A,B,C,İ

³ Firâka: ferâti E

⁴ ȝayâl-i yâr: cânâni yâd E // Bu: ben bu E, hem İ

⁵ Buni: çün İ / ȝarbin: ȝarbi E // Herkes: kimse C,D,E

⁶ Kim: hem D,E,İ / Leşkerine: ‘askerine E

⁷ Naşir: Naşir B,C, Züheyr D / Kim: — B,E, hem C / Biñ: yüz B // Bu: — E

⁸ Ey: — A, yâ B / Çeriden: ȝarbden D // İhsân-ı bî-a‘ dâd: bî-‘aded ihsân ta‘ dâd A / İhsân-ı: ihsân E,İ

Ol Zehîr didi ki bâki devleti ben bulmuşam
 ‘İzzet-i efnâ ki nefş-i ‘aklîmi münkâd ider¹

*Murabba‘*²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Ben hümâyem lâne-yi ƙahri һaber virmeñ baña
 Bi-ǵidâyem dâne-yi dehri һaber virmeñ baña³

2140 Ben Süleymânem ki dünyâ devletin terk itmişem
 Mâlı mülki istemem mihri һaber virmeñ baña

*Bahr-i Hezec*⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Ol Naşır ister idi kim һile idüp öldire
 Çün Zehîr urdu ƙılıcın öldürir aksâd ider⁵

Geldi hem Şâlih karındaşın dahı katl eyledi
 Ƙıldı a‘dâyi vehimnâk cengi çün efrâd ider⁶

¹ Zehîr: Züheyir D/Didi ki: didi kim A,E/Bulmuşam: bulmuşam hemân A//Nefş-i: ol nefş-i; ‘Aklîmi: ‘aklî A
² A, Ƙâfiye D, — B,C,E,İ

³ 2139-2140: — E / Lâne-i ƙahri: lâne ƙahri hem D // Bi-ǵidâyem: bi-ǵidâd-ı A, bi-ǵedâyem D

⁴ A, Ƙâfiye-i Ebyât D, — B,C,E,İ

⁵ Naşır: Naşır B,E, Nuşeyr D / İster idi: isterdi E // Zehîr: Zehîr A,E / Ƙılıc: ƙılıç A

⁶ 2142a: Ƙarındâşı var idi Şâlih hem anı da katl eyledi A / Şâlih: — B / Karındaşın: karındâşı C, karındaşını E / Dahı: anı da C // Cengi: cenge B,C, çengi E / Çün: içün E / Efrâd: ikrâr C

Bir Hacer Aḥcār isimlü var idi bir pehlivān
 Hem aña ibn-i Sa‘id çok minnet isti‘dād ider¹

Didi senden ḡayı kimse viremez aña cevāb
 Ol Hacer Aḥcār didi bu şaydı bil şayyād ider²

2145 Āteş-i sūzāna beñzer kim ḡarīm olur aña
 Ḥile idüp ben varayım cengi çün mu‘tād ider³

Siz dahı üç yüz kemendāz götürün ardımcı hem
 Kaşd idelim kim bu ḥile anları işhād ider⁴

76B   Söz bir idüp vardı ol dem çün Hacer Aḥcār yakīn
 Ol Zehīre karşılık turdu gör ne söz īrād ider⁵

Didi kim ben şohbete geldim şavaşa gelmedim
 Çok naşıḥat kıldı ya‘ni ḥile-i cellād ider⁶

Çün Zehīr kaçındı ol dem hamle kıldı tīz aña
 Ol Hacer Aḥcār kaçub cān medḥal-i ‘ubbād ider⁷

¹ Bir: — ; Pehlivān: pehlivān ‘adū A / Hacer Aḥcār isimlü: Hacer Aḥcār adlu C // Çok: çün A, kim C / Minnet: minneti C / İsti‘dād: iş‘ār C, istib‘ād D,E

² 2144: — C / Kimse viremez aña cevāb: kimse aña virmez bir cevāb A/ Aña cevāb: cevāb aña D // Bu şaydı bil: bil şaydı bu B

³ Ben: — A / Cengi çün: ceng için B / İdüp: ider ; Çün: çok C

⁴ 2146a: Siz dahı üç yüz kimesne hāzır idüp gönderin D, Siz üç yüz kemendāz dahı hāzır idüp gönderin E / Hem: baña A // Kim: — ; İşhād: tā işhād A / Kim bu ḥile ile anları: iş bu ḥile ile kim D

⁵ Çün: — A / Ol dem çün Hacer Aḥcār: Hacer Aḥcār ol demde D, ol dem Hacer Haccere E // Turdu: durdu B, İ vardı E / īrād: evzān C, evrād D, İ

⁶ Şavaşa: çün şavaşa A // Çok: çün C / Ya‘ni: ya‘ni kim A

⁷ 2149: — B / Zehīr: Zehir A, Züheyr D / Hamle: cümle İ / Tīz: tīz C // Hacer Aḥcār: Hacer Hacer ; Medḥali: medḥalin E

2150 Çıkdı ol üç yüz mübāriz һamle ҝıldı hem Zeh̄ir
 Şöyle ҝirdı anları kim ҝanile hem-rād ider¹

Girdi ol leşker içine sil gibi akitdı ҝan
 ҝâflarını yardı çünkim nuşreti ol hād ider²

‘Akıbet Şit buldu furşat bir zahim urdu aña
 Ol dahı hem Şite һamle ҝıldı çün ezdād ider³

Kaçdı ol Şit şöyle ceng itdi ki ҝalmaz tâkati
 Çün imām görüdi bu һâli rahmi ol şeh zâd ider⁴

Gönderir on ādem anda tîz getürdiler anı
 Çün Zeh̄ir geldi işit kim naklini nekkâd ider⁵

2155 Saydilar тоқсан iki yirinde vardur yarası
 Bil anıñ ol cengi her nā-dānları üstâd ider⁶

¹ Mübāriz: mübāriz C,D,E / Zeh̄ir: Zehir A, Züheyr D // ҝirdı anları kim ҝanile: girdi itdi kim ҝanlarını D / Hem-rād:ber-dâr C, hem-zâd D,E,İ

² Ol: o A // Çunkim: ol kim D,E / Ol hād: ilhād E

³ Zahim: zahim A,D,E // Hem: — ; Çün: kim çün A

⁴ Kaçdı: ҝasdı E / Ceng itdi ki ҝalmaz: ҝalmaz cenge A // Ol: hem D,E / Şeh-zâd: şâh-zâd C

⁵ On: ol C / Ādem anda: ādem kim D / Tîz: tiz İ // Zeh̄ir geldi işit kim: Zeh̄ir kim geldi işit D,E

⁶ Vardur: var hem C,vardı D//Ol cengi her nā-dānları: cengini ki her nā-dâni C, ol cengini hem nā-dini D

Murabba^c ¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Tīr-i a‘dā degdi cismi zaḥmī bī-gān itmege
 Tīg-i ḡam oldı ḥavāle anı hicrān itmege²

Revzeni ḥūn-güşād oldı beden köşkiñde kim
 Қaşr-ı tenden cān çıķup seyrān-ı cānān itmege³

Ol Zehīriñ başını aldı dizi üzre imām
 Açıdı gözini Zehīr bu şī‘ri istirşād ider⁴

Beyt-i Zehīr ⁵

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Ḥamdu’llāh kim yolında cānı ķurbān eyledim
 Gerçi cānı virdim ammā kesb-i cānān eyledim⁶

2160 Teşne-leble buldı kām-ı lezzet-i şahbāyı kim
 Bezm-i rīḍvān ile cism-i cānı sekrān eyledim⁷

¹ A, — B,C,D,E,İ

² 2156-2157: — E,İ,C ‘de 2166’den önce yazılmıştır. /Bī-gān: peykān B / İtmege: eyledi C // Cismi: çeşmi D / İtmege: eyledi C

³ Revzeni: düzeli A/ Oldı: ol C // Cenān: cennet C / Seyrān-ı canān: seyrān cānān B, cānānı seyrān D / İtmege: eyledi

⁴ 2158 C’de 2155’den sonra yazılmıştır. / Zehīriñ: Züheyiñ D, Zehīr E / Aldı: çün aldı A,C / Başını aldı dizi üzre: aldı başın çün dizi üzre B, başını çün dizi üzre aldı E, başını çün aldı diz üzre İ // Zehīr bu şī‘ri istirşād: Züheyr hem şefkatı irşād D / İstirşād: hem inşād C/ Gözini: gözin ; Zehīr bu şī‘ri: bu Zehīr şī‘ri E

⁵ E, Kāfiye D, — A,B,C,İ

⁶ Kim yolında: bu tariķde C // Cānān: canānān A

⁷ 2160: — C / Kim: cām A // Cism-i: çeşm-i B,D

Beytü'l-Murabba' ¹

77A

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 İmām didi ki ey murğ-ı şehādet
 Tekellüm kıl bir ey kān-ı sa'ādet²

Zehîr didi benimçün geldi bir cām
 Hele nūş idüp anı alayım kām³

İmām didi ki bu cennet şerābı
 Getürmişler Zehîre müsteṭābı⁴

Beytü'l-Murabba' ⁵

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün
 Tīg-ı düşmān māye-i şehd-i şehādetdür göñül
 Sākī-i cām-ı ecel bir isti'anatdür göñül⁶

2165 Aşk meydānında cāni virmeye kıl ihtimām
 Şanma şimşir-i aduyı kim siyasetdür göñül⁷

¹ D, Baḥr-i Meşnevî E, — A,B,C,İ

² 2161: — C / Didi ki: didi kim D,İ // Bir: bil D,E

³ Zehîr: Zehir A, Züheyr D // Kām: ben C

⁴ 2163-2165: — C / Didi ki: didi kim A,D // Zehîre: Züheyre D

⁵ D, — A,B,C,E,İ

⁶ 2164-2165: — E / Düşmān: düşmāna A / Şehādetdür göñül: şehādet ey göñül D / İsti'anatdür göñül: istikāmet ey göñül D

⁷ Siyasetdür: sipāsdur A, siyāset D, siyātdur / Göñül: ey göñül D

Zehîr çün ol câmî içdi bil ey yâr
 Bekâya vâşîl oldı ķat^c-ı a^c mâr¹

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün
 Şad-hezârân âferîn ol ‘âşîka kim cânını
 İtmedi ma^c şûķa dirîğ bahş-ı cânân eyledi²

Olmadı meyyâl-i fânî buldı bezm-i câvidân
 Nefs-i nâ-dânını bu meclisde ‘irfân eyledi³

*Ebyâti’l-Mesnevi^ī*⁴

mefâ’îlün mefâ’îlün fe’ûlün
 Rivâyetdür ki diñle bu maķâli
 Zehîr çün ol ķadar kîlmîş kîtâli⁵

2170 Temâm yüz pehlivândan bil ziyâde
 Helâk itmişdi ol baht-ı güşâde⁶

Bulardan ǵayı hem çogi yaralı
 ‘Adûlar gördi çunkim böyle hâli⁷

¹ 2166a: Züheyriň uçdı câni hem bil ey yâr D / Ol câmî içdi: içdi câmî E, açdı câmî ol İ // Қat^c-ı: mişl-i D / A^c mâr: aqtâr A,tayyâr D

² 2167-2168: — D,E / Ma^c şûķa: ma^c şûķından A, ma^c şûķ İ / Dirîğ: dirîğî İ

³ Câvidân: câvidân A,B // Nefs-i: naķş-ı A / Nâ-dânını: hem nâ-dînini C

⁴ D, — A,B,C,E,İ

⁵ Ki diñle bu: diñle kâmil bu A, sen diñle C // Zehîr: Zehîr A, Zühey D

⁶ Pehlivândur A / Yüz pehlivândan bil: bil yüz pehlivândan B / Bil: hem C // İtmişdi: itmiş A,B, itmiş idi E / Baht-ı: baht-ı A, bahş-ı E

⁷ Bulardan: bunlardan A // Çunkim böyle hâli: böyle çün hâli A, çün böyle hâli B, hem bu pehlivâni D

Didiler bir bir anlarla muğābil
Olinmak mümkün olur mı ne ḫābil¹

Herāsān oldu leşker bī-nihāyet
Düşerler ıżtirāba hem be-ġāyet²

İmām ḥażretleriniň leşkeri bil
Egerçi az idi ancak işitgil

2175 Қamusı ehl-i taķvā merd-i meydān
Ferāgat kılmış idi mālile cān

Beyt-i İmām Hüseyin ³

77B   *fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün*
Terk iden dünyayı derdi çekmege ‘ār eylemez
Havf-ı şimşir-i belālar kendine kār eylemez⁴

Miḥnet-i mevti ḥayātiň ležjetinden hoş bilür
Cān viren cellād-ı yāre havf-ı aḡyār eylemez⁵

---

¹ Bir bir anlarla: anlarla bir bir B / Anlarla anlar ile C,E anuňla D / Muğābil: ḫābil C // Olinmak: Degül ; Ne: buna C

² Herāsān: herīsān A

³ E, Kāfiye D, — A,B,C,İ

⁴ Çekmege: çekme B // Belālar: belādan E / Kendine: kendüye B

⁵ ḥayātiň: ḥayātı C,E, cānāniň İ / Bilür: bilüp C

Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi¹

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün

‘Ömer ibn-i Sa‘îd diñler bu sözi
Tarıldı leşkerine azdı yüz²

Ol ‘Abdu’llâhiñ işit bu kelâmi
Var idi hem iki gürbüz ǵulâmi³

2180 Biri Sâlim Yesârdur ol biri hem
Girer meydân içine anlar ol dem⁴

Bu cânibden Hâbîb ibn-i Müzâhir
Gelüp ruhşat diler ol ķalbi tâhir⁵

Aña virmez imâm ruhşat işitgil
Ol ‘Abdu’llâh gelüp ruhşat alur bil⁶

İmâm didi ey ‘Abdu’llâh mergûb
Saña bil kim bulariñ ķatli menşûr⁷

¹ D, Bahr-i Meşnevî E, — A,B,C,İ

² Tarıldı: darıldı B,C,E,İ / Azdı: azdırıldı A

³ Bu: sen C // Var idi hem : var iki hem adı bellü B / İki: ikki İ / Gürbüz: ǵabiş C / ǵulâmi: pehlivâni A

⁴ Yesârdur ol biri hem: birisi Yesâr durur hem A / Ol biri: birisi C

⁵ Gelüp: gelür; Ruhşat: ruhşat A

⁶ Ruhşat: ruhşati A // Gelüp: gelür C

⁷ Didi: didi ki C // Bil kim: oldu kim A

Çün ‘Abdu’llâh sürüp meydâna geldi
 Bular iki cānibden һamle қıldı¹

2185 Yesâr mel‘un ider şebde һavâle
 Anı men^c itdi āgâh ol maķâle²

Urup Ԁarbin olur yire ber-ā-ber
 Helâk itdi Yesârı ol dil-āver

İder hem Şâlimi ardından ihlâk
 Bunı կulları görüp oldı һışmnâk³

Қamu կullar iderler ittifâkı
 Aña һamle կılarlar gör nifâkı⁴

Çün ‘Abdu’llâh görür bu һâli anda
 Nice ādem kırar hem ol zemânda⁵

2190 Bulup fırsat şehîd itdiler anı
 Bekâya vâşıl olup virdi câni

¹ Çün ‘Abdu’llâh sürüp: Sürüb ‘Abdu’llâh çü D / Sürüp: girüp C, mergûb E // Bular: bunlar D / Cânibden: tarafından C, yanından D,E, yanında İ

² Şebde: şabta C // Ol: ol bu E

³ Կulları: կullar A,D,İ / Oldı һışmnâk: ol ғažabnâk C, oldı ғažabnâk D

⁴ Կullar iderler: կulları ider C

⁵ Görür: görüp C // Ādem: ādemleri A / Hem ol: ol şâh C

Beyt¹

78A

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Kerbelā deşinde hünin kim ki efşan eyledi

Şahن-ı kevneyن içre anlar bir 'ulā-şān eyledi²

'Arşa-i resm-i vefāda oldılar şabit ķadem

Rezm-i a' dā ķıldı her kim 'azm-i rīdvān eyledi³*Ebyātū'l-Meşnevī⁴**mefā' īlūn mefā' īlūn fe' ūlūn*

Berber ibn-i Haşır Hemedānī ey yār

Ol idi efđal-i taķvā-yı muhtār⁵

Nazār kılmasdı fānī nāzırına

Huṭūr itmezdi dünyā hātırına⁶

2195 Ne māla meyl iderdi ne fenāya

Şalāta meyl iderdi hem şenāya

¹ D, — A,B,C,E,İ² 2191-2192: — E / Hünin kim ki: kim ki hünin C // Bir: bir bir A³ 'Arşa-i: 'arża-i D⁴ D, — A,B,C,E,İ⁵ Haşır: Haşin A, Hariş C, Hażin D / Hemedānī: hemdem C, hem D, Hemdān İ / Ey: ey bākī D // 2193b: Efđal-i taķvā idi bil o muhtār D/ Muhtār: muhtār A/2193b: vezin bozuk⁶ Nāzırına: nażarına A,C // Huṭūr: hużur A / Hātırına: hāzırına A, hātırına D

Berber ibn-i Haşır çün bu hāli gördü
 Girüp meydāna böyle na^c ra urdı¹

*Beyt-i Berber Haşır*²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Terk-i ser kıldum şavaş-ı Kerbelādan dönmezem
 Rāzīyam biñ çevre şimdi bir cefādan dönmezem

Müdde^c ā-yı mihr ile meydān-ı ‘aşka girmişem
 Cān fedā kıldum rakīb-i bed-liķādan dönmezem³

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn
 Girüp ḫalbe ider ceng ü cidāli
 Herāsān eyledi ḫavm-i ḫalāli⁴

2200 Nice er öldirüp çün buldı ecri
 Bir ādem var idi hem adı Tecri⁵

Aña furşat buluben urdı ḫarbi
 Şehīd itdi bu resme oldı ḫarbi⁶

¹ 2196: — İ / 2196a: O ȝāt-ı muhtar bu hāli gördü C/ Gördi: gördiler E / 2196a: vezin bozuk. // Na^c ra: naǵra B / Urdı: urdilar E

² E, — A,B,C,D,İ

³ Bir: biñ B / Cefādan: şafādan C

⁴ E’de 2199b ile 2200 b yer değişmiştir. / İder: iderdi C // Herāsān: herīsān A

⁵ E’de 2200a yerine 2199a tekrar yazılmıştır. / Cün: — A / Öldürüp çün: öldürüben C

⁶ Buluben: bulup A, idüben D / ḫarbi: ḫarbin A,C // 2197b: Şehīd itdiler bu resme Berber Haşīn A/ Bu resme oldı ḫarbi: anı bu resme la^c in C

Beyt-i İmām Hüseyin ¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Kerbelā meydānına her kim ki geldi gitmedi

Olmadı bir er ki anda kāmī hāşıl itmedi²

Gerçi evlād-ı Resūli nā-murād itdi velī

Buldu anlarda cezāsının bir murāda yitmedi³

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn

Meger ‘emmüsi oğlu Tecriñ ey cān

Var idi adı ‘Abdu’llāh merdān

2205 Didi Tecre bugün bir zāhidi sen

Şehid itdiñ bilürem hem anı ben⁴

78B

Nażiri yok idi anıñ işitgil

Peşimān oldu Tecri işidüp bil⁵

Çıkup leşkerden ol dem gitti ġamnāk

Susız қalup hemen-dem oldu ihlāk⁶

---

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Ki anda: anda hem ; İtmedi: kılmadı C / Ki: kim A,B,D,E

³ Velī: rüzgār A

⁴ Bilürem: biliürdim A / Hem anı: anı A, ben anı C, anları D,E / Ben: sen C

⁵ Yoğidi: yoğidi B,D,İ

⁶ 2207a: Çıkup gitdi ki leşkerinden atak C / Ol dem: oldu D // Қalup: қaldı C / Hemen-dem: hemān-dem C,D

*Murabba^c*¹

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün

Olur şimşiri zâhir gerçi kim tîz

Velâkin tîg-ı Haķ bâtında hûn-rîz²

Tabî'c atda cevâb-ı râstı telhî

Haķîkatde durâğ-ı râzı nâcîz³

2210 Didi râvî rivâyetler bu yirde

İşidüp kıl ri' âyetler bu yirde⁴

Hüseyiniň leşkerinden bir civân hem

Var idi adı Vehbî hoş-zebân hem⁵

Gözi nergis yüzü şem'-i şebistân

Henüz kadd-i nihâlidür gûlistân⁶

Benefşe zülfî nesrîni 'izârı

Gûlî ruhsarı hâli Hindûvâri⁷

Velâkin ol zemân diñle ser-encâm

Yeñi evlenmiş idi ol hûb-endâm⁸

¹ A, — B,C,D,E,İ

² 2208-2209: — C,E / Olur: olup İ / Şimşiri: şimşir B / Zâhir gerçi kim: gerçi zâhiri D

³ Râstı: râst İ / Telhî: telhîz D // Durâğ-ı: duduğ-ı A, durğ-ı İ / Râzı: zârı B

⁴ Kıl ri' âyetler: ri' âyetler kıl A, kıl ri' âyet İ

⁵ Bir: bil D,E // Adı Vehbî: Vehb adı C,İ

⁶ Nergis: nergiz B, nergis C,E // Nihâlidür: nihâli ter D

⁷ 2213: — E / Nesrîni: nesrî-i C

⁸ Ser-encâm: sen encâm A,E // Ol: — C, o A

2215 Anıñ tezvíciniñ hem adı Zühre

Vişalinden ki bulmamışdı behre¹

Ḳamer idi anasınıñ bil adı

Ber-ā-ber idi gör bu i‘ tiḳādī²

Anası didi ey Vehbī murād al

Bu meydāna girüp sen de bir ad al³

Bugün ebvāb-ı rahmet bil açıldı

Bu deşt-i Kerbelā üzre saçıldı⁴

Bugün teşne-leble şehd-i şehādet

Virirler nuş iden bulur sa‘ ādet⁵

79A

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2220 Vaktidür kim cān virüp bunda cānān almağ gerek

‘ Aşık olanlar bugün ma‘ şūķını bulmağ gerek⁶

Vaktidür kim rūzgāriñ miḥnetin terk eyleyüp

‘ İşret-i bezm-i bekāda behremend olmağ gerek⁷

¹ Hem adı: adı durur A // 2215b: Vişalinde muḳābil ola şemse C

² Ḳamer idi: Ḳamerdur E // Bu: sen C

³ Anası didi: didi anası A / Vehbī: Veheb; Al: it C// Sen de: sen ; Al: it C / Ad: murād İ

⁴ Ebvāb-ı: eyvān-ı A, ebvāb E // Kerbelā üzre: Kerbelāya hem C / Üzre: içre A,B

⁵ Teşne-leble: teşne-lebler D

⁶ Cānān: canān A,E / Bunda cānān: cānānı hem B, cebbān İ

⁷ Miḥnetin: miḥneti E // Bekāda: bekādan D

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün

Gel ey oğlım bugün meydāna var sen

Hüseyne cān fedā kıl göreyim ben

Bugün ol hūrī vü ḡilmāna vāşıl

Bugün var bu murādı eyle hāşıl¹

Didi Vehbī anasına ki ey cān

Ḳabūl itdim söziñdir küll-i iħsān²

2225 Veli göñlim geline oldı mā' il

Biraz varup olam seyrine nā' il³

Vedā' idem ki ḥalmasun ḡarīb ol

Ki bulmışdur firākımdan naṣīb ol⁴

Anası didi ey oğlım bu mevşūf

Nisālar nākış 'akläyla ki ma' rūf⁵

Hazer kıl mehr-i şevki ola ḡālib

Saña māni' ola ol ey metālib⁶

¹ Hūrī vü: hūrī-yi A,B,D,E,İ, hūrīyle C // Var: — ; Eyle: sen eyle E

² Vehbī: Veheb C / Ki: bil A,B

³ 2225b: Varup olam biraz beñlerine nā' il A / Nā' il: ḫābil E

⁴ Firākımdan: firāgımdan B,E

⁵ Anası didi: didi anası A // Nākış: nākış olur A, ḳaṣrı D

⁶ 2228: — E / Metālib: ṭālib A

Didi Vehbî ki ey ana işit sen
 Şu deñlü bil Hüseyni sevmişem ben¹

2230 Eger iderse ol biñ şive-i nâz
 Anıñ ‘aşkı halel bulmaz budur râz²

‘Arûsına vedâ’ itdi hemân ol
 Dönüp meydâna çün oldı revân ol³

Varup meydâna cevlân itdi nâ-gâh
 Bu beyti söyledi anda ol âgâh⁴

Beyt-i Vehbî⁵

mefâ’ İlün mefâ’ İlünmefâ’ İlün mefâ’ İlün
 Benem hûrşîd savâş-ı Kerbelâ benim şikârimdur
 Vedâ’ idüp bu meydânda hemân kaşdım nigârimdur⁶

Râziyâm cevr ü cefâya hâvf-ı a’ dâ yok baña
 Müdde’ â-yı mehr-i meydân ‘aşka cân virme kârimdur⁷

¹ Vehbî: Veheb C / Ki: kim A,B,E,İ / Ki ey ana: anasına D

² Ol: on A, — E / Şîve-i: şidâd-ı C, şife-i E / Nâz: nâzı D // Aşkı: — C/Bulmaz budur râz: virmeye râzı D

³ ‘Arûsına: ‘arusıyla E / İtdi: idüp C / Hemân ol: hemâne A // Çün: — ; Revân ol: revâne A / Çün oldı: oldı hem C, çün geldi E, oldı çün İ

⁴ Meydâna: meydânda B,D // Anda ol âgâh: hem anda nâ-gâh E

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ 2233-2234: — B,C,İ; yerine A’da 2607-2608 yazılmıştır. / 2233a: Ferâhlar gitdi ğam geldi ‘aceb bilmem ne demdür bu E // 2229b: Olup cân-ı cihân ma’ mûr tükenmez mi ne ğamdur bu E

⁷ 2234a: Kanı inşâfiñ ey zâlim yiter işrâk zulim itdiñ E // 2234b: Nedür bu ruhşat-ı a’ dâ meğer eyyâm-ı kemdür bu E

Bahr-i Mesnevi¹

79B

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

2235 Didi bunı girüp meydāna der-hāl

Nice ādemleri öldürdi fi'l-hāl

Dönüp geldi anasına hemen-dem

Didi oldiñ mı benden rāzı bu dem²

Anası didi rāzı olmuşam ben

Velākin ey ciger-güşem işit sen

Şehādetle olur bu ni' met itmām

Anıñ sözine Vehbī oldı izlām³

Yine leşker içine girdi Vehbī

Nice a' dā-yı dīni kırdı Vehbī

2240 Hücüm idüp o leşkerler temāmı

Şehīd itdiler anda ol hümāmı⁴

Kesüp hem başını çün atdı düşmān

Anası aldı ol başı bil ey cān⁵

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Hemen-dem: hemān-dem C,D // Benden rāzı bu dem: rāzı şimdi benden A, rāzı benden bu dem D

³ Olur: olup C / Olur bu ni' met itmām: bu ni' met olur temām E // Vehbī: Veheb C / İzlām: ilzām A,B

⁴ Idüp o leşkerler: itdiler o leşker D

⁵ Kesüp hem: getürüp C / Çün: — A,B // Ol: o C

Geliniñ yanına ani getürdi
Gelin aniñ yüzin yüzine sürdi¹

Fığān itdiler anlar bu ķažāya
Yine şabr itdiler hükm-i rızāya²

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün
Esüp bād-ı semūmī ḡonca ruhsārın ḥazān itdi
Hezārān bülbül-i şeydā bu firḳatden fiğān itdi³

2245 Gülistān-ı zemān içre dolaşdı dāmeni ḥāre
Murād-ı verdini dirdi velākin bahş-ı cān itdi⁴

mefā' īlün mefā' īlün fe' ūlün
‘Ömer meydāna girdi ibn-i Ḥālid
Şusızlıkdan velī iderdi nālid⁵

Nice ehl-i nifākı ķıldır bī-cān
Şehīd oldı o meydānda bu merdān⁶

¹ Gelinüñ: alup geliniñ ; Anı: başı A // 2242b: Gelin yüzine sürüp ķanlar ağıtdı A/ Sürdi: urdı C

² Rızāya: Kerbelāya A, ķažāya C

³ 2344-2345: — E / Semūmī: semūm C / Ruhsārın: ruhsārın A, ruhsarıñ C / ḥazān: ḥazān A

⁴ Dolaşdı: tolaşdı D // Murād-ı: murādını B / Verdini: derdini A,B / Dirdi: virdi A,B,D

⁵ 2346-2347: — C

⁶ Қıldır: eyledi A, itdi B,İ // O: bu A,B / Bu: o A,B,D

Beyt-i Bekāyi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Rahmet olsun anlara kim merd-i meydān oldılar

Yolına cānlar virüp aşhāb-ı peymān oldılar²

Bir yaña şimşir-i h̄urşid bir yaña tīg-ı ‘adū

Bu iki düşmān elinden hasret-i cān oldılar

80A 2250 Görüp çün oğlu H̄alid kıldı cevlān

Atası intikāmin aldı ol ān³

Şavaşda ‘ākibet ol pür-sa‘ādet

Aña mülhaқ olup buldu şehādet

Eyżan⁴

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

Feraḥlar gitti ġam geldi ‘aceb bilmem ne demdir bu

Olur cān-ı cihān maġmūm tükenmez mi ne ġamdır bu⁵

Şanı inşāfiň ey gerdūn yiter eşrāfa ʐulm itdiň

Nedir bu ruhşat-ı a‘dā meger eyyām-ı kemdir bu⁶

¹ E, Eyżan C, — A,B,D,İ

² 2348-2349: — D

³ 2350-2351: — C / 2350-2353: — İ / H̄alid: — B // Ān: pehlivān A

⁴ C, — A,B,D,E,İ

⁵ 2352-2353: E / Bilmem: — A / Ne demdir: nedendir C,D // Olur: olup D / Tükenmez mi: dükenmez hiç A, dükenmezem C / Maġmūm: maġmūr D

⁶ Gerdūn: ʐālim D // Ruhşat-ı: ruhşat-ı ; Kemdir: kindir A

Girüp ol Hanzala oğlu Sa^c id hem
Olur hem ol dağı anda şehid hem¹

2255 Ömer girdi ki Remhî oğlu ey yâr
Nice a^cdâları kırdı o dindâr²

Nice ceng eyledi anda be-ğâyet
Şehid itdiler anı da nihâyet

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Kerbelâda şundi sâkî halqa şahbâ-yı ecel
Teşne-lebler nûş iderler anda hoş mâ-yı ecel³

Bir şekeristâna döndi ol zemân bu Kerbelâ
Murğ-ı câni şayd iderdi geldi ankâ-yı ecel⁴

Girer Vakkâş ki Mâlik oğlu ey cân
Kırar nice münâfiğlar döker kan⁵

2260 Perîşân itdi cem^cin ‘âkîbet ol
Şehid oldı ki buldı hâtimet ol⁶

¹ Hanzala: Hanzala A,B,D,E,İ // Olur hem ol dağı: ol dağı anda olur A / Ol dağı anda: dağı anda bu D

² Ömer oğlu Remhî girdi ey yâr C / 2355a: Girdi ki Remhî oğlu: girdi Remciî oğlıdur A, Riyâh oğlu kim D // Kırdı o dindâr: ol kırdı ey yâr C

³ 2357-2358: E / Halqa: halqa A // Mâ-yı: sâkî B, câm-ı C

⁴ Döndi: — C / Bu: hâk-i A // Geldi: anda D

⁵ 2359: — E / Vakkâş ki Mâlik oğlu: Vakkâş oğlu ki Mâlik B

⁶ Perîşân itdi cem^cin: leşkeri perîşân itdi A / Cem^cin: cümlesin E // Oldı ki buldı: oldı buldı ki A // Hâtimet: hâtime D / Ki: kim E

Şer^c i ibn-i Ubeyde girdi ol dem

Nice a^c dā-yı dīni kırdı ol dem¹

Nice zālimleriñ bil aķdı ķanı

Şehid olup Şer^c i hem virdi cāni²

Hem andan şoñra Müslim na^c ra urdı

Kılıçın çekdi a^c dā içre girdi³

Su resme kırdı a^c dāyi o ǵazı̄

Ṭolar leşlerle hem ķan ile yazı⁴

80B 2265 Yaralar çok yedi çok cengi itdi

Cerāhat keşretinden aklı gitti⁵

Hüseyin ile Ḥabīb vardı aña bil

Getürdiler anı ol dem işitgil

İmām ol Müslime didi ki bu dem

Selāmım cennet ehline götür hem⁶

¹ Şer^c i: Şir^c a C, Şer^c a E, Şerîh İ // 2357b: Nice a^c dāları kırdı ol dahı hem A / Ol: o D / Dem: hem C

² Olup: oldu B / Şer^c i: Şerîhi C, Şerîh İ

³ Müslim na^c ra urdı: na^c ra urdı Müslim A, Müslim meydâna girdi C / Na^c ra: naǵra B // Gird: girdi Müslim A

⁴ ǵazı̄: āmī E // 2364b: Ṭolar leşker ķanıyla yüz yazdı C, Dolar leşker ķanıyla hem o yazdı D / Ṭolar: dolar B,D,E,İ

⁵ Yaralar: Zahim ; İdi: yidi; İtdi: itdi hem C / Çok cengi: cengi çok E // Gitdi: gitdi hem C

⁶ Ol: — A,C / Bu dem: sen bu dem A, murād hem C // Götür: elet C

Gelürem ben dahı işitdi sözin
 Tebessüm kıldı Müslim açdı gözin¹

Habîb didi ki ey Müslim işit sen
 Vaşıyyet var mîdur söyle bilem ben²

2270 Didi Müslim vaşıyyet budır el-ân
 Fedâ eyle Hüseyniñ yolına cân

Bu sözü söyleyince anda Müslim
 İçüp câm-ı ecel cân itdi teslîm³

Beyt-i Habîb ⁴

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
 Kim ki girdi Kerbelâya dönmedi cân virmeden
 Bir kadeh şu içmedi câm-ı bihişti görmeden⁵

Kim ki bu meydân içinde her ne kim kıldı taleb
 Gitmedi ol yerden aşlâ tâ murâda irmeden⁶

¹ Gelürem ben dahı: ben dahı gelürem A / Sözin: sözi B, sözimi C // Gözin: gözü B, gözini C

² Söyle bilem: söyleyim A

³ 2371: — C / Cân itdi teslîm: çün oldı teslîm D, çün itdi teslim E

⁴ E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ /D’de 2372-2373 yerine 2376-2377; 2372’den sonra 2389-2396 yazılmıştır.

⁵ Dönmedi cân virmeden: cân virmeden dönmedi A / Girdi Kerbelâya: Kerbelâya girdi C / Girdi: eger İ

⁶ Bu: ol D / Ne ki: ne kim A // Yirden: yirde ; Murâda: murâd İ

Mesnevi¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Girüp oğlu dağı diñle peyāmin

Alur ol dem atası intikāmin²

2275 İçer oğlu dağı şehd-i şehādet

Neler kıldı göriñ ol bī-sa^c ādet³

Beyt-i İmām⁴

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

Neler kıldıñ eyā zālim nedir bu zulm-i bī-dādīñ

Nedir bu miḥnet-i renciñ nedir bu fī'l-i efsādīñ⁵

^cAzāb-ı lā-hisāb itdiñ nedir bu fisķiñ ey fāsık

Nedir kąşdı te emmel kıl saña bu āl-i evlādīñ⁶

Bahr-i Mesnevi⁷

81A

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Hilāl ibn-i Rāfi^c gördü bu hāli

Tīz-endāz idi aňla bu maķāli⁸

¹ A,E, Eyżan C, — B,D,İ

² D'de 2374'ten önce 2397-2398 yazılmıştır. / Girüp: görüp C,D,E / Peyāmin: kelāmin B // Alur: olur İ

³ Dağı: dağı anda A / Şehd-i: şehid ve E // Bī-sa^c ādet: şekāvet A, bī-şekāvet E

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Eyā: behey C // Efsādīñ: aħsādīñ A

⁶ Lā-hisāb itdiñ: lā-hisābiñ çok A // Қaşdı: қaşdıñ C,İ

⁷ E, — A,B,C,D,İ

⁸ Rafī^c: Rabī^c B // İdi: itdi A / Aňla bu: diñle A, anda bil B, aňla sen C

Hüseyne geldi ruhsat aldı ol dem
Bu meydāna ‘azîmet kıldı ol dem

2280 Gelür ol Қays-ı Şâmi bil peyâmi
Bir ok attı helâk itdi hem anı¹

Nice a^cdâları öldürdi ol cân
Kimesne itmez oldu ‘azm-i meydân²

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
Tîr-i müjgâna tayanmaz seng-i hârâ sînesi
Hışmile başsa hâbîbim biñ râkîbi öldürir³

Terk-i cân idenlere kâr itmedi tîg-ı ‘adû
‘Aşık-ı dil-hasteyi kendi tabîbi öldürir

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün
Temâm yetmiş okı var idi ol dem
Çü yetmiş iki a^cdâ öldi ol dem⁴

2285 Hucûm itdi bu kez a^cdâ-yı bî-dîn
Şehîd olup bulur ol yirde temkin⁵

¹ Ol Қays-ı: Қays ibn-i C / Peyâmi: merâmi D,E // Atdi: itdi İ / Hem: bil C

² Ol: ey C,D

³ 2382-2383: — C,D,E / Müjgâna: müzgâna B / Tayanmaz: dayanmaz İ

⁴ Yetmiş: yetmiş iki D,E / Okı: ok A,E,İ / Ol dem: ey cân A, hem B,E, — D, hemen-dem İ // Çü: çün A, ki C,D / Yetmiş iki: yetmiş A / A^cdâ: a^cdâya D / Öldi: öldürdi A,E,öldürir C,urudu D / Ol dem: nâ-gehân A, hem C, — D

⁵ Ol: o A / Bulur ol yirde: o yirde buldu B, olur ol yirde C

Hezārān āferīn olsun ki ol cān
Fidā olup çü bildi ḥadr-i cānān¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Derdi bulduñ çünki dermāna heves kılma göñül
Tut murād ‘ankāsını şayd-ı meges kılma göñül²

Çekme şayyād-ı cihānuñ bir nefes dem rencini
Murğ-ı cāni kıl ăzād habs-i ķafes kılma göñül³

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn
Girer ol dem ‘Abdur’rahmān-ı Yeznī
İmāmdan vardı çünkim aldı izni⁴

2290 Otuz a‘dāyi öldürdi hemān ol
İder meydān içinde ķan revān ol⁵

Muhālif leşkeri görüp bu ҳāli
Ķamu ҳamle iderler diñle ķali⁶

Nice erler helāk oldı işit hem
O mazlūmı şehīd itdiler ol dem⁷

¹ Olup: kılıp C / Bildi: buldı A, Ekildi C / Cānān: canān A, cinān E

² 2387-2388: — E; D’de yerine 2368-2369 yazılmış. / Kılma: itme C // Tut: dut B, İ / Murād: gönül C / Kılma: itme C

³ Şayyād-ı cihāniñ: cihāniñ şayyādını C // Habs-i: cism-i ; Kılma: itme C

⁴ 2289a: vezin bozuk / 2285: — C / Girer: girüp A // İmāmdam vardı: geldi imāmdan aldı A / Çunkim: çünki A, E

⁵ A‘dāyi öldürdi: a‘dā helāk itdi C // İçinde: içine E

⁶ Muhālif leşkeri: leşker-i a‘dā E / Görüp: gördü C / Bu: böyle A, hem bu E // Қali: maķali A, İ

⁷ Oldı: ider C, itdi E / Hem: sen C // Ol: o D

*Beyt-i İmām*¹

81B

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Rahmet olsun kim aña girdi belā meydānına
Havf idüp cān virmeye temhīl-i te ’hīr itmedi²

Düşmāniñ tiğindan ikrāh itmedi yüz döndirüp
Tā rızā-yı Hālikīn kesbinde taķşır itmedi³

*Beyt-i Meşnevi*⁴

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn

2295 Hem andan soñra Yahyā ibn-i Müslim
Girüp anda ķažāya oldu teslīm⁵

Hemen-dem yiryüzün hūn-āb ider ol
Şerāb-ı mevti hem işaret ider ol⁶

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Lālegūn oldu şehīdlerden ǵubār-ı Kerbelā
Bād-ı şarşardan şarardı gül-‘izār-ı Kerbelā

¹ E, Eyzan C, — A,B,D,İ // 2393-2394: — D

² Belā meydānına: Kerbelā meydānına hoş A / Kim aña: aña kim C / Girdi: girmiş E // Havf: havf A

³ Düşmānuñ: düşmān A, düşmānı B,E / Yüz döndirüp: yüzdürmedи E // Hālikīn: Hālikīn A

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Girüp: görüp D / Anda: andan A / Teslīm: Müslim İ

⁶ 2396: — E / Hemen-dem: hemān-dem C,D, çün anda D / Hūn-āb: hūnbār C

Geldi zālimler cezālar kıldı tā' at ehline
 Koymadı mazlūmda rāhatdan kararı Kerbelā¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 Hem andan soñra 'Urve oğlı ey cān
 Girer meydāna adı 'Abdur'rahmān²

2300 Helāk idüp nice ehl-i ḍalālet
 İçer tā 'ākībet cām-ı şehādet³

Eyżan ⁴

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün
 Şad-hezārān āferīn olsun aña kim virdi cān
 Cān virüp kesb itdi cānān buldı kām-ı kām-rān⁵

Girdi meydān-ı belāya ķadrini kıldı 'ulā
 Virdi rencini fenāniñ aldı genc-i cāvīdān⁶

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 'Ömer ibn-i Muṭā' girdi hemāne
 Muḥālif leşkerin ḡarķ itdi ķana⁷

¹ Kıldı: kıldılar A // Rāhatdan: rāhatla D

² Urve: Müslim D, Yahyā E // 2295b: vezin bozuk / Girer: gider B, girdi D

³ Idüb: ider C // İçer tā: içerdı E

⁴ C, — A,B,İ / 2401-2402: — D,E

⁵ Aña kim: ki aña A // İtdi: eyledi ; Kān-ı kām-rān: mekān C / Cānān: cān A

⁶ Ulā: a' lā C // Cāvīdān: cāvīdān A

⁷ Hemāne: meydāna hemān A, meydāna C // 2403b: Muḥālif leşkerini ḡarķ-ı ḫan itdi revān A, Hem andan raḥmete irdi hemāne D / Leşkerin: 'askerin E

Murād-ı Kerbelā hāşıl olur bil
Hem anda rāhmete vāşıl olur bil¹

Beyt-i Bekāyi²

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün
2305 Girenler Kerbelā içre giri dönmez ne hāldir bu
Şecā' atle kemālinden şehādetle zevāldir bu³

Turābı sürh-kām itdi felek hūn-ı sa'īdlerden
Niceler bī-nişān oldu zīrā yevm-i kıtāldir bu⁴

82A   *mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün*
O gün Rīdvān bihişte zīb ü zeynet
Virürdi hem güşāde bāb-ı cennet⁵

Şehīdler için olmuşdı müzeyyen
Sa'īdler için olmuşdı mu'ayyen⁶

Olupdi hūrī-yi hem-ser müheyŷā
Elinde bāde-i kevser müheyŷā⁷

¹ 2404: — D / Bil: bil ey cān A // Anda: andan A

² E, Murabba' A, Eyżan C, — B,D,İ

³ Girenler: gidenler D,E // Zevāldür: ne yoldur E

⁴ Turābı: şerāb-ı E / Sürh: şurh İ / Kām: dām C // Zīrā: ki C

⁵ Rīdvān: Rīdvāna C,E / Bihişte: bihişti A,cennet C, behişt E / Zīb ü: zeynet E / Zeynet: zīnet B,C,İ // Cennet: rāhmet B

⁶ İçin: çün A // İçün: çün A

⁷ Olupdi: olupdur C,D,E / Hūrī-yi: hūrīler A / Hem-ser: hem-rāh C, hem-sā D // Elinde: ellerinde A

2310 Dağı hem bir yaña nîrânı mâlik
 Müheyyâ kıldı tâ sûzânı mâlik¹

Getürdi câme-i ķaṭrân helâhil
 Nice ağlâl ile oddan selâsil²

Ki tâ Şâm ehli Kûfe ehli anda
 Varalar bulmayalar mehlî anda³

Rivâyet kıldı râvî hoş makâl hem
 Olurken anda çün ceng ü cidâl hem⁴

Hemân sağdan yakadan geldi bir er
 Mehâbet hem şalâbet kânı şevher⁵

2315 Vişalinden cihân oldu sehimnâk
 Kemâlinden adû oldu vehimnâk

Hemân na^c ra urup ol merd-i eşhâş
 Benem Hâşim didi bil ibn-i Vakkâş⁶

Eyâ ehl-i dalâlet ķavm-i füccâr
 Ve yâ ķavm-i ihânet ehl-i eşrâr⁷

¹ 2410: —E/Yaña nîrânı mâlik: yakadan mâlik-i nîrân A//Tâ sûzânı mâlik: anlarda āteş-i sûzân A/Tâ: ol A

² 2411-2412: E / Helâhil: helâhil A,C,D // Oddan: anda C / Selâsil: selâsil C

³ Ki tâ Şâm ehli: tâ ki ehl-i Şâm A / Ehli Kûfe: Kûfe B / Şâm ehli: Şâm ehli anda C / Tâ: — İ

⁴ Hem: — A // Hem: — A

⁵ Sağdan: sağ A,C,E // Hem: ehlî C / Mehâbet hem şalâbet: Mehâbetle şalâbetle E / Şalâbet: selâset İ

⁶ Na^cra: nağra B,D / Urup: urdu C / Eşhâş: eşhâş A // Benem Hâşim didi bil: didi bil benem A / Benem: menem D

⁷ Eyâ: didi yâ A / Dalâlet: dalâl ey C

N’içün kūfriñ ķapusın açdınız siz
N’içün īmāniñizdan geçdiñiz siz¹

N’içün bu rāh-ı küfre siz gidersiz
Resūliñ āline tā қaşd idersiz²

2320 ‘Ömer ibn-i Sa‘īd çün gördü hāli
Bu ‘emmü-zādesiydi diñle қāli³

Teni titredi hem vəhhām olurdu
Nice er olduğın zīrā bilürdü⁴

82B Muķātil oğlu Sem‘ān gördü anı
Haleb vālisi idi bil beyāni⁵

Varup ol Hāşime oldu ber-ā-ber
Naşīhat eyledi kim ey dil-āver⁶

Bu ‘emmü-zādeñ efl̄ār-ı ‘izāmdur
Sipahsālār-ı Kūfe ile Şāmdur⁷

¹ 2418 ile 2419 A’da yer değişmiştir. // 2418b: N’içün ehl-i beyte bugż idersiñiz A

² 2419: — D / Rāh-ı: rāy-ı C // Tā қaşd: қaşdı E

³ Çün gördü: gördü çün A, gördü C/Hāli: bu hāli A // Bu: Hāsim A / ‘Emmü-zādesiydi: ‘emmü-zādesidür E

⁴ Teni titredi: titredi teni A / Titredi: ditredi B,C,İ / Hem: — ; Oldı: oldı cāni A / Hem vəhhām olurdu: vəhhām oldu hem C / Hem vəhhām: vəhhāmi D // 2421b: Zīrā nice olduğın bilürdü anı A / Zīrā bilürdü: bilürdü hem C / Nice er olduğın zīrā: zīrā nice er olduğın D,E,İ

⁵ Sem‘ān: Şem‘ān İ // Beyāni: peyāmı A,E, ‘ayāli C / Bil: sen bil C

⁶ 2423-2424 C’de yer değişmiştir. / Kim: hem C

⁷ İle: vü A, hem E

2325 Saña layık mıdur küfrān-ı ni^c met

Olup bu dem olasıñ ehl-i töhmet¹

Didi Hāsim ki ey ehl-i şekāvet

Bekānınıñ devleti bākī sa^c ādet

Egerçi ehl-i hāk zāhirde mağlūb

Velī bātında gālibdür o maṭlūb²

*Murabba^c*³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ehl-i hāk zāhirde kem bātında evlā söylenir

Hāliyā nā-hāk mu^c allā şoñra suflā söylenir⁴

Şanma Fir^c avn-ı tüvānger geçdi Mūsā fakrile

Gel nażar kıl şimdi kim ednā kim a^c lā söylenir⁵

*Mesnevi*⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ulūn

2330 Görür Sem^cān degil ķabil maķale

Ķılıcın eyledi ol dem ḥavāle⁷

¹ Lāyık mıdur: lāyık mı o C

² 2427 D’de 2429’dan sonra yazılmıştır. / Velī: velākin A

³ A, — B,C,D,E,İ

⁴ 2428-2429: — E / Kem: kim D,İ // Nā-hāk: hem hāk C

⁵ Şimdi: imdi A / Kim ednā: ednā ; Kim a^clā: kimi a^clā C

⁶ A, — B,C,D,E,İ

⁷ Ķılıcın: ķılıncın İ

Anı men^c itdi Hāşim urdı ḫarbin
Helāk oldu la^c īn gör imdi ḫarbin¹

Çarındaşınıñ adı idi Nu^c mān
Anıñ biñ leşkeri var idi olan²

Görüp bu ḥāli leşkerler hemen-dem
Çamusı Hāşime ḥamle ider hem³

Hemān na^c ra uruben debdi atı
Girüp orta yire ceng itdi ḫatı⁴

83A 2335 İmām Fażla didi kim ey karındaş
Toküz er al var eyle sen de pür-ḥāş⁵

İriş var Hāşime hem nuşret eyle
Anıñla ḫıl şavaşı ḡayret eyle⁶

Çü Fażl ibn-i ‘Alīyye’l-Murteża bil
Toküz er aldı vardı sen işitgil⁷

¹ Hāşim urdı: urdı Hāşim B / İtdi: eyledi E // La^c īn gör imdi ḫarbin: gör imdi ol la^c īn C

² 2432a: Çarındaşı idi hem adı Nu^c mān C / Nu^c mān: Nuğmān B,E // Ol ān: el-ān A,C

³ Hemen-dem: hemān-dem C,E, / Leşkerler: leşkerle D // İder: iderler A

⁴ Hemān: hemāndem İ / Uruben: urup A, urdı İ / Debdi: didi İ / Atı: ani D // Girüp orta yire: orta yire girüp A / Ceng itdi ḫatı: akitdi ḫanı D

⁵ 2435b: Toküz er al dahi sen eyle şavaş C / Var eyle sen de: var sen de eyle A / Sen de: anda D,E

⁶ Hem: sen C / Var Hāşime: Hāşime var ; Eyle: eyle hem E // ḡayret: hem ḡayret A, yardım C / Eyle: eyle hem E

⁷ Çü: çün A, bu C

Görür ibn-i Sa^c id bu hāli ey yār
 İki biñ ādem irsāl itdi tekrār¹

Didi Fażla variñ cenge getürmeñ
 Anı Hāşim yanına siz yetürmeñ

2340 Hemān meydāna tīz anlar gelürler
 Gelüp Fażlıñ öñini çün alurlar²

Görüp bu hāli Fażlı na^c ra urdı
 Kılıcın çekdi a^c dā içre girdi³

Şu resme oldı anda ceng-i ǵulgul
 Turāb-ı Kerbelā tā oldı gül gül⁴

Murabba^c⁵

mefā^c ilün mefā^c ilün mefā^c ilün mefā^c ilün
 Ecel bādı bu gülşene degüp rengini zerd itdi
 Bugün a^c dā-yı nā-merde şiyānet kıldı merd itdi⁶

Bu rezm-i nā-sezālardan münāfiğler olup dil-şād
 Bu bezm-i pür-belā ǵalb-i muvāfiğlara derd itdi⁷

¹ İrsāl itdi tekrār: aldı itdi irsāl A, anda itdi irsāl B, itdi anda irsāl C

² Tīz anlar gelürler: anlar tīz varırlar A, tīz anlar varurlar B, anlar tīz gelürler C // Çün: hep C

³ 2441-2442 İ'de yer değişmiştir./Na^c ra: naǵra B / Fażlı: Fażla D // 2441b: Kılıc çeküp içine a^c dā girdi C

⁴ 2442-2444: — E / ǵulgul: ǵulgule A, cidāl C, ǵuldı? İ // İ'de 2442b yerine 2441b tekrar yazılmıştır. / Tā oldı gül gül: oldı reng-i gül güle A / Gül gül: milāl C

⁵ A, — B,C,D,E,İ

⁶ 2343-2348: — D / 2343-2344: — E / Kıldı: itdi C

⁷ Rezm-i: remz-i C // Bezm-i: remz-i ; Muvāfiğlara: muvāfiğleri B, munāfiğlarda C,İ / Derd: devr C

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

2345 Şu resme kırdı Fażlı anları hem

Akıtdı Kerbelāya kanları hem¹

Görüp a' dā çün itdi tīr-bārān

Atını urdilar ol Fażlīñ ey cān²

Yıkıldı atı yayağ oldu nā-çār

Şusızlıktan buñaldı қaldı nā-çār³

Nice ceng itdi şusuz hem piyāde

Şehīd olup buldu rif' at bekāda⁴

83B

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

Bu ne nisbetdür ki sākī bir içim şu virmediñ

Teşnedār itdiñ imāmīñ leşkerin hoş görmediñ⁵

2350 Bu ne miḥnetdür ki һalķı eylediñ şusuz şehīd

Bir kezin bīmār-ı 'atşīñ hātırını şormadıñ⁶

Şehīd itdiler ol on pehlivānı

Varırlar Hāşim üzre nā-gihānī⁷

¹ Anları hem: hem anları A / Fażlı: Fāżıl C // 2345b: Akıtdı Kerbelā içre hem kanları A

² Ol Fażlīñ: Fażlīñ bil A / Ol: — C

³ Oldı: қaldı C // Қaldı: oldı A

⁴ İtdi: — D // Olup: oldı B,D,E,İ / Buldı: bulup B,C,D,İ olup E / Rif' at: devlet D

⁵ 2349-2354: — C,E / Ki: ey ; Şākī: şākī ne D // 2345b: Teşnekāra merħamet kıl lā-yenāmiñ 'aşķına C,E, Leşkerin teşnedār itdiñ imāmīñ hem hoş görmediñ D

⁶ Miḥnetdür ki: hikmet durur ki D// Atşin: 'aşķın D

⁷ On pehlivānı: pehlivān merdānı A // Hāşim üzre: Hāsim'e hem D

Şavaş iderken ol Hâşim hemen-dem
Bulur Nu‘mâni ceng içinde ol dem¹

Urup mel‘unu öldürdi hem anda
‘Alemdârını yakdı ol zemânda²

Şusızlıktan hârâetden buñaldı
Kanı çok akdir beyhûş oldı ƙaldi³

Beyt-i Hâşim ⁴

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
2355 Sâkiyâ gel bir içim şu vir imâmîn‘ aşkına
Teşnedâra merhamet kıl lâ-yenâmiñ‘ aşkına⁵

Kimseniñ ƙoymaz firâk-ı âhini bir kimsede
Sen de raḥm eyle ‘azîzun zu’n-tîkâmiñ ‘aşkına⁶

Ża‘ if gâlib olur çün geldi bir pîr
Urup ڏarbin şehâdet buldu ol şîr⁷

¹ Hemen-dem: hemân-dem C,D,E // Nu‘mâni: Hâmâni ; Ol: o D

² Öldürdi hem anda: hem öldürdi anda D // 2349b: Yakdı ‘alemdârını bil ol zemânda A

³ Beyhûş oldı: kanı beyhûş D

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Gel: — A // Teşnedâra: teşnekâra C,E, teşnekâna D

⁶ Bir: hiç C / Kimsede: kimseye A,C,D // ‘Azîzun: ‘azîzu A,C,E

⁷ 2357: — C,E / Ża‘ if: Ża‘ ifi ; Çün: — ; Bir pîr: bir bir A // Ol: o A

Baḥr-i Hezec Ve Fi-Ķāfiyetü'l-Hā-yı Ve 'l-Murabba^{c 1}

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Şehadet gevheri şadrin bilür şarrāf olan ancak

Bu yirde baḥr-i medhinden budur evşāf olan ancak²

Bu deryā-yı haķīkatden hemān bir ķatre kesb itdim

Ta' arrūż kılmasun bunda bizi 'irfān olan ancak³

2360 Rivāyet vārid olmuşdur didi rāvī bu ķāl üzre

Saña tā kim beyān idem bu nevmi bu maķāl üzre⁴

Bu cānibden Ḥabīb ibn-i Müzāhir adlu bir taķvā

Var idi kim geçirmişdi ķamu 'ömrin kemāl üzre⁵

Yüzi şems-i ziyā idi sözi 'ilm-i hayā idi

Özi hūb etkīyā idi olurdu hoş hışāl üzre⁶

84A Resūliñ meclisinde ol geçirmişdi ķamu vaqtin
İderdi her gice ҳatmi bu mu'tād-ı fi'āl üzre⁷

¹ A, Eyżan C, Ķāfiye-i Ebyātū'l-Murabba^c D, Baḥr-i Hecez E, — B,C,İ

² 2358-2359: — D,E / Baḥr-i medhinden: medhin iden kim İ / Medhinden: medhinde C

³ Haķīkatden: haķīkatde C / İtdim: itdi A,C // 'Irfañ: 'arrāf A

⁴ Kim: ki D,E / Beyān idem: idem beyān E / Nevmi: rezmi B, remzi C, zermi D,E, rezmini İ / Bu maķāl: bir maķāl C,D, maķāl İ

⁵ Adlu: atlu E / Taķvā: pīri D // Қāmu: cümle D / Kemāl: ol kemāl A

⁶ 'ilm-i: һilm-i D // Hūb: hoş D,E / Hışāl: hışāl A, misāl E

⁷ Vaqtin: 'ömrin B,E // Ҳatmi: ҳatmi A, ҳatmin C

Hüseyne didi ruḥsat vir didi ey pīr-i pākize
Resūlden yādgārsın sen heves kılma cidāl üzre¹

2365 Zīrā sende şusızlıkdan ne ƙuvvet kalandı ne tākat
Habīb didi baña furşat düşüpdür bu ƙitāl üzre²

Baña bu ‘ömr-i efzūnı buniñçün virdi ol Bārī
Bu ‘atşile benim arzūm o şahbā-yı zülāl üzre³

Eyżan ⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Tā şehīd-i Kerbelāyi һalk-ı ‘âlem yād ide
Okuya taħsin-i raħmet rūħlarını şād ide⁵

Kim ki o mazlūmlara raħm idüp ağlarsa bugün
Rūz-i mahserde ḥamudan ḥaġaq anı āzād ide⁶

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn
İcāzet aldı meydāna girüp cevlān ider ol an
Bu şī‘ri ol zemān inşā ider manzūm-ı ḥāl üzre⁷

¹ Vir didi: var saña E / Pīr-i pākize: pākize-i pīr C / Pīr-i: pīr B, İ // Resūlden: Resūliñ A, İ / Kılma: itme C / Cidāl: celāl E

² Zīrā sende: sende zīrā D / Sende: senden C // Didi: itdi A, İ

³ 2366: — D / Bu: — ; Efzūnı: füzūnı A // Arzūm: ‘arzūm A, arzūm C

⁴ C, — A,B,D,E,İ

⁵ 2367: — E / İde: ider A // İde: ider A / Rūħlarını: rūħların C

⁶ Ol: o A / Idüp ağlarsa: eyleyüp ağlar D // İde: ider A

⁷ 2369: — C / İder: ide D, idüp İ / An: dem D, E // ḥāl: tāl A

Beyt-i Ḥabīb¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

2370 Benem etkā Ḥabīb ibn-i Müzāhir

Muhibb-i al-i Ahmed ḳalbi ṭāhir²

Niṣār itdim Hüseyne naḳd-i cāni

Ben oldim şimdi bu hizmetde māhir³

Bahr-i Hecez⁴

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

Katı çok ceng ider anda nice a' dālar öldürdi

Çerisin tār-mār itdi şavaş idüp muḥāl üzre⁵

İrişdi bir la' īn nā-gāh aña bir ḍarb urup yıkıldı

Hüseyne çağırır na' ra urur ya' ni viṣāl üzre⁶

İmām işitti çün anı getürdi varup ol pīri

Ḥabīb açup gözin ol dem bu beyti didi nāl üzre⁷

¹ E, Kāfiye-i Ebyātū'l-Meṣnevī D

² Etkā: ittiḳā E // Ḳalb-i: hem ḳalb-i A

³ Niṣār: sitār E // 2367b: Benem ol hizmetde şimdi māhir C, Ben ol dem bu hizmetde māhir İ / Bu: — A

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Çok: — C, çün İ / İder: eyledi C, itdi D / A' dālar: a' dāları A,D / Anda: — ; Ceng: cengi D // İtdi: idüp D,İ / İdüp: itdi C,İ, ider D,E / Muḥāl: cidāl D,E, mecāl İ

⁶ Nā-gāh: anda C / Aña: — A // Çağırır: çağırıldı A, çağırub İ / Na' ra: nağra B, nehri E

⁷ İşitti: irişdi D / Çün: — A // Açup gözin ol dem: gözin açup ol dem D / Didi: — E

*Şi'r-i Ḥabīb*¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

2375 Ḥamduli'llāh kim murādım virdi şimdi lem-yezel

Nā'il oldum bu idi maḳṣūd-ı kāmīm tā ezel²

Ḥūri-yi firdevs-i Rīḍvān ile bāzār eyledim

Gerçi virdim bir güzel cān lākin aldım biñ güzel³

84B

mefā' īlūn mefā' īlūn mefā' īlūn mefā' īlūn

Aña hem müjde-i cennet virir çünküm işitti ol

Olur hem rāḥmete vāşıl bihişte ittişāl üzre⁴

Rivāyedür kim ol pīriñ biri başın kesüp şoñra

Alup hem Mekkeye gitdi gezerdi iştimāl üzre⁵

Ḥabībiñ oğlu çün gördü kimiñ başı deyü şordı

Ḥabībiñ başıdur didi cevāb virdi su'āl üzre⁶

2380 İşidüp bu sözi ol dem helāk itdi o mel' ūnı

Alup defn itdi ol başı ḳalur anda melāl üzre⁷

¹ A, Beyt D, — B,C,E,İ

² Lem-yezel: lā-yezel C, lem-yezel E // Kāmīm: arzım D / Maḳṣūd-ı kāmīm: kāmīm şimdiye dek A

³ Ḥūri-yi: Ḥūrisi İ / Firdevs-i Rīḍvān ile: Firdevs ile Rīḍvānı E / Bāzār: pāzār D

⁴ Virir çünküm: virürler çün ; İşitti: işidür C / Virir: virem D, virdi İ // Bihişte: behiştı A

⁵ Kim: ki E/Başın kesüp: kesüp başın D,E/Şoñra: gitdi İ//Hem: — ; Gezerdi: gezer ol A / İştimāl: iştikāl E

⁶ 2379: — A / Başı: bu baş B // Didi: diyü D / Cevāb: haber E

⁷ Bu: ol ; Ol bu E // Defn itdi ol başı: ol başı defn itdi D, başını defn itdi E

O ḥälā bir ziyāretdür adı Re'sü'l-Habīb anıñ
Bu cānibden diyem ḡayrı ki ḫalāl üzre¹

Girer ol Ḥamza kim Ebā Zer-i Ḡaffāriñ ḳulidur
Nice ceng eyleyüp anda olur hem irtihāl üzre²

*Beyt-i İmām Hüseyin*³

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
Kim ki girdi Kerbelā meydānına ol dönmeli
Tūṣe-i bezm-i fenāya bir dahı el şunmadı⁴

Vādi-i eymende gerçi nār-i firḳat buldilar
Bu şebistān şem^c iniñ lākin ziyāsı sönmedi⁵

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün
2385 Enes girdi bu kez ey cān nice a^c dāyı öldürdü
Şehādet buldu encām-i fenādan infiṣāl üzre⁶

Bu kez Ṣīt oğlu 'Abbāsiñ ḳulu girdi adı Ṣārib
Libāsin geymeyüp 'uryān varır bu infi^c āl üzre⁷

¹ O: ol A / Re'sü'l: Re's-i D, Zābi? E / Anuñ: dirler C,E // Ḫalmasun: ḫılm̄asun İ

² Girer: girüp C,E,İ / Ol: — ; Ḡaffāriñ: Ḡaffāriñ İ / Ḥamza kim: demde meydāna D / Ḳulidur: dahı ḳulu A, oğlıdur B, ḳulu C,E // Anda: andan A,B, ol dem E

³ E, Eyżan C, — A,B,D,İ / C'de 2384'dan önce 2388-2389 yazılmıştır.

⁴ Tūṣe-i: gūṣe-i A,C, nūṣe-i D,E

⁵ Vādi-i: bāde-i E // Şebistān şem^c iniñ: şebistānimiz ziyāsiniñ A

⁶ 2385: — E

⁷ Varur: varup D / İnfī' āl: ḥoş fi' āl E

Didiler kim n’içün ‘uryān gidersiñ terk idüp ḥavfi
 Didi ben geçmişem cāndan göñül yoğ mülk-i māl üzre¹

*Murabba‘*²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 N’eylerem cānı canānıñ mihri yetmez mi baña
 Ḥavf-ı aǵyār istemem yār ǵahrı yitmez mi baña

Bulmayup āb-ı Furātı teşne ǵaldımsa ne var
 Sāk̄iyā ḥūn-āb-ı çeşmim nehri yetmez mi baña³

mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün
 2390 Şavaş içre iken a‘dā nice oklärlar urup ani
 Şehid itdiler ol demde bu minvāl-i mişal üzre

Bu kez Ca‘ fi alup ruhşat nice a‘dayı ǵatl itdi
 Velī şoñra şehid oldu o pür-ḥāş-ı ǵalāl üzre⁴

85A Hemen-dem Seyfile Mālik ikisi ǵaylı ceng itdi
 Şehādet buldılar anlar rızā-yı zü'l-Celāl üzre⁵

Görüp Fāris ǵulām geldi Hüseyne yüz yire urdı
 İcāzet istedi ol dem bu eş‘ar-ı mişal üzre⁶

¹ 2387: — D / Terk idüp ḥavfi: terk-i ḥavf idüp C // Mülk-i māl: māl-ı mülk E

² A, Eyżān C, Beyt D, — B,E,İ // 2388-2389: — E / Yār: yārimiñ A

³ ǵaldımsa: ǵaldım ser A // ḥūn-āb-ı: şun ābı D, ḥūn-āb İ

⁴ Alup: alur D,E / Ruhşat: ruhşat A // ḥāş-ı: ǵānı C, ḥāh-ı İ

⁵ Hemen-dem: hemān-dem C,D / Haylı: ǵaylı A, D // Şehādet buldılar: şehādetler bulup A

⁶ Ol dem: andan C / Eş‘ar-ı: iş‘ar-ı A,E / Mişal: me ’äl B,D

Beyt-i Fārisi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ey imām luṭfiñla ‘ālem behremend olmağdadur

Teşneler ‘aşkına kevser cāmlara tolmağdadur

2395 Bir izin vir bendeñe kim genc-i raḥmetdür güşād

Bu ḡazādan çünki herkes bir naṣīb almağdadur²

Bahr-i Hecez³

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

İmām didi ki ey Fāris o Zeyne'l- Ābidīne var

Zīrā anıñ ķulisiñ sen izin al iştigāl üzre⁴

Ki Zeyne'l- Ābidīn anda ķatı haste idi ol ān

Varup Fāris diler ruḥsat ola tā intikāl üzre⁵

Didi ben de āzād itdim seniñ destiñdedür ruḥsat

İşidüp eyledi cengi ki rezm-i Rüstem-i Zāl üzre⁶

¹ E, Beytü'l-Murabba' D, — A,B,C,İ / Luṭfiñla ‘ālem: luṭfiñda ‘alemden E // ‘Aşkına: ‘aşkıña A / Cāmlara: cāmeler C, cāmları D, cāmlar E / Tolmakdadur: dolmakdadır B,D,E,İ

² Bendeñe kim: ben de gidem B /Kim: — E /Raḥmetdür: raḥmetden A /Vir bendeñe kim: bendeni ki kim İ

³ E, Kāfiye D, — A,B,C,İ

⁴ Didi ki: dir ; O: ol C / Ki: kim İ // 2396b: Sen anuñ ķulusuñ al iştigali izin üzre C / Anıñ ķulisiñ sen: sen ķulisiñ anın B / Zīrā anıñ: anıñ zīrā D

⁵ Anda: ol dem ; Ol ān: anda D // Varup Fāris diler: var ey Fāris didiler A / Ola: idüp D,E

⁶ Destiñdedür: emriñdedir B // Rezm-i Rüstem-i Zāl: ʐulm-i intikāl C, zerm-i resm-i Zāl D, resm-i rāz-i Zāl E, rezm-i resm-i Zāl İ

Şəhədet buldu encām-ı murādı lā-yezāl üzre³

2400 Hemen-dem Hanzala ibn-i Sa‘īd ‘azm itdi meydāna
Şavaş itdi şəhid oldu o ceng-i bedr-i cāl üzre²

Yezid ibn-i Ziyād men‘i girüp meydāna ceng itdi
Şehādet buldu encām-ı murādı lā-yezāl üzre³

Sa‘īd kim ibn-i ‘Abdu’llāh girüp anda şəhid oldu
Hibāve ibn-i Hāris hem girer cenge celāl üzre⁴

Nice ceng eyledi lākin şəhid itdi anı a‘dā
Girüp oğlu ‘Ömer oldu bekāya irtihāl üzre⁵

Bu kez on beş nefer merdān girüp a‘dāya ceng itdi
Perişān kıldı düşmāni olurlar pāymāl üzre⁶

2405 Şu resme ceng ider anlar ki müşlin görmedi kimse
İderler ‘arż-ı meydāniñ ḡubārin zīr ü bāl üzre⁷

¹ Ok atdlar: on itdiler D, ok itdiler İ // İtdi: — ; Zulm-i: zulmi ol A / İktitāl: iktibāl A,B, iktibāh C, iktilāl D, iktiyāl E

² Hemen-dem: hemān-dem A,B,İ / Hanzala: Hanzala A,B,D,E,İ / ‘azm itdi meydāna: meydāna ‘azm itdi C / İtdi: itdi ol A // 2396b: Şehādet buldu encām-ı murādı lā-yezāl üzre C

³ 2401: — B / Men‘i: ķanlı E // Murādı: murādı ol A / Lā-yezāl: zü'l-Celāl C

⁴ Kim : — ; ‘Abdu’llāh: ‘Abdu B / İbn-i: adı E / Anda: meydāna C // Hibāve: Hayāde D / Cenge celāl: ceng ü cidāl A,C

⁵ İtdi: itdiler A // irtihāl: irtisāl B,D,E,İ

⁶ Kez on: def a E

⁷ İder anlar ki: iderler bil ki D // Meydāniñ ḡubārin: meydāni ḡubārı C / Zīr: pīr D, berr E

Hücüm itdi bu kez ^cUdvân şehâdet buldılar cümle
Hayâtınıñ nehârı hem olur vakt-i leyâl üzre¹

85B

Muhammed ibn-i Mîkdâdi hem ^cAbdu'llâh-ı Düccâne
Şu resme ceng iderler kim olur naâkli muhâl üzre²

Çatı ceng eyledi anlar ķuşatdı her yanın a^cdâ
Görinmez oldılar gûyâ ǵamâm geldi hilâl üzre³

Şehâdet buldılar şoñra yedi âdem dahı girdi
Şehîd oldılar anlar da o ʐulme i^ctidâl üzre⁴

Beyt-i Bekâyi⁵

mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün
2410 Meşâ'ib mecmâ^cı var mı eyâ bu hâkden ǵayrı
Bu yirde var mı ǵam bârân olur eflâkden ǵayrı⁶

Ğubâr-ı deştine tohîm-ı ferah zer^c itdi ǵam bitdi
Ne kesb itmiş şikâr-ı Kerbelâ ǵamnâkden ǵayrı⁷

¹ ^cUdvân: a^cdâ C / Buldılar: itdiler D

² Düccâne: Düccâneyle A

³ Eyledi: itdiler D,E / ǵamâm geldi hilâl: ǵubâr-ı Kerbelâ C

⁴ Yedi âdem dahı: merdân dahı hem E // ʐulme: ʐulm ile A, ʐulm-i E

⁵ E, Ebyât D, — A,B,C,İ / E'de 2410-2411 yerine 2367-2368 tekrar yazılmıştır.

⁶ Yirde: yârdân A, yirde B / Bârân: yârân A,D

⁷ Deştine: teşne-i A, deşte B,İ / Ferah zer^c itdi: ferahnâk ekdi D // Şikâr-ı: şiyâd-ı B,İ, siyâr-ı C, şiyâr-ı D

El-Kışşa Ca'fer-i 'Akiliñ Oğlunuñ Şehid Oldığın Beyân İder ¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 Rāvīler bunda rivāyetler didi
 Tā bidāyetden nihāyetler didi²

Ol gün öyle issı idi gün katı
 Kalmamışdı at u ādem tākati³

İrtifā' buldıkça nār-ı āftāb
 Yağdı mü'min bağrını kıldı kebāb⁴

2415 Hem şusızlıkdan buñalmışdı kamu
 Bir nice gün teşne kalmışdı kamu⁵

Tā ki kuşlık olana dek diñlegil
 Elli üç ādem şehādet buldu bil⁶

Anda Zeyne'l- Ābidinden ğayı hem
 Kalmış idi on ḫokuz mü'min o dem⁷

Cümlesi olup bekāya intizār
 Teşnelikden olmuş idi bī-ķarār⁸

¹ E, Meşnevî A, — B,C,D,İ / E'de 2412'den önce 2109-2112 tekrar yazılmıştır.

² Rāvīler: rivāyetler E // Bidāyetden: bidāyetlerden C

³ Issı idi gün: issı gün idi B,İ // Tākati: ki katı C

⁴ İrtifa': ittifā' C, ibn-i tüffā' E // Mü'min: mü'minin E / Bağrını: ķalbini C

⁵ Kalmışdı: kalmışlar D

⁶ Olana dek: olincaya den A, evveline İ

⁷ Mü'min: ādem B, mü'mini C / O dem: ol dem A, hem C

⁸ Olup: oldu A,C, idüp D

Bir yakadan ol ‘adū-yı bī-raḥīm
Gör ne қıldı mü ’mine ehl-i ḥacīm

2420 Bir yağa aşhāb maktūl oldılar
Kavmi hem aḥbābı maktūl oldılar¹

86A Bir yakadan ehl-i beyt-i Muṣṭafā
Kaldılar şusız çeküp renc ü belā²

Çün imām bu ḥāle seyrān eyledi
Āh çeküp hem çeşmi pür-ḳan eyledi³

Beyt-i İmām Hüseyin ⁴

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün
Nedir ey ḡarḥ-ı gerdūn bu fesādı bī-hisāb itmeñ
Nedir mażlūma ey ẓālim bu ‘atşile ‘itāb itmeñ⁵

Nedir maşṣad cefālardan eyā bilmem revā mīdur
Yezīde bir murād içün Hüseyne biñ ‘azāb itmeñ⁶

2425 Olmadı ta‘cīz şabır қıldı yine
Bu cefāyı ol şafā bildi yine⁷

¹ Yaşa: yakadan A,D,E // Hem: heb B, hep C / Aḥbābı: aḥbāb D / Maktūl: maḳbūl A

² Kaldılar: қaldı ; Çeküp renc ü belā: çeküben cevr ü cefā C

³ İmām bu ḥāle: bu ḥāle daḥı D, bu ḥāli daḥı E // Çeküp: idüp C / Eyledi: ağladı E

⁴ E, Ebyātū'l-Murabba‘ D, — A,B,C,İ

⁵ Gurdūn: gerdūnı ; Bu: — C / İtmeñ: itdiñ D// 2419b: Nedir bu ‘atşile mażlūma ey ẓālim ‘itāb itdiñ D / Mażlūma ey: bu mażlūma B,C / ‘itāb: ‘ikāb A,B,İ

⁶ Maşṣad: maşṣūd C,E // ‘Azāb: cefā B

⁷ 2425-2428: — E / Ta‘cīz: ‘ācīz C // Ol: hem C

Bildi kim var her ķažāda bir rızā
Hem rızā üzre muķarrer bir ķažā¹

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün
Belādur maķşad-ı aķşā belādur rütbe-i a' lā
Belādur şemme-i eclā belādur maħrem-i Mevlā²

Bilenler miħnet-i rāħat anīñçün oldilar maķbūl
Belāya şabr idüp anlar belādan oldilar evlā³

*Baħr-i Mesnevi*⁴

fā'īlātün fā'īlātün fā'īlün
Hem tesellī itdi aşħābı aña
Tā karındaşıyla aħbābı aña⁵

2430 Didiler sen görme bu hāli ba' īd
Bundan artık olmaya yevm-i sa' īd⁶

Bundan artık şanma kim rif at ola
‘Aşıka ma' şuk irüp vuşlat ola⁷

¹ Bildi: didi D / Kim: hem C / Her: — A // Қažā: rızā C

² 2427-2428: — D,E / Eclā: iclāl A

³ Bilenler: bilirler A, bildiler C // Evlā: a' lā C

⁴ E, Kāfiye D, — A,B,C,İ

⁵ İtdi aşħābı: itdiler aşħāb C

⁶ 2430a: Didiler bu hāli görmesin ba' īd E / Bu hāli: hem bunı C // Bundan: bu ; Olmaya: olmaya hem C

⁷ 2431: — C,E / Irüp: idüp D,İ / Ola: bula D

Beytü'l-Murabba^c ¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Gayrı şad ol ey göñül kim geldi vuşlat demleri

Cān cānāna nā' il oldı gitdi fırkāt demleri

Cān virüp her mekr-i ağıyārdan emīn oldık bugün

Çalmadı şimdengirü dildāre hāsret demleri²

Anları ehl-i vefā gördü imām

Anlara kıldı du^c ālar ol hümām³

2435 Turdı Müslim oğlı 'Abdu'llāh hemān

Bir iżin vir didi olayım revān⁴

86B Ben dahı bunda murāda ireyim

Hem selāmiñ Müslime irgüreyim⁵

Aldı ruḥsat girdi meydāna hemān

Turdı arslan gibi meydānda hemān⁶

Ol 'Ömer ibn-i Sa'īd gördü yakīn

Didi āgāh olın ey erler hemīn⁷

¹ D, — A,B,C,E,İ // Nā' il: mā' il D

² Her: hem C / Şimdengirü: şimdi girü D

³ İmām: ol imām A // Du^c ālar: du^c ālar anda A

⁴ Turdı: durdı B,D,E,İ / Müslim oğlı 'Abdu'llāh: Müslim 'Abdu'llāh oğlı C // Bir iżin vir didi:didi bir iżin vir A

⁵ 2436: — İ / İreyim: ireyin A, irgüreyim E // İrgüreyim: irgüreyin A

⁶ Turdı: durdı B,D,E,İ / Hemān: revān A,E

⁷ Hemīn: bugün C

Ol beni Hāşim durur bu er dağı
Olmasa bunlar şusız ger ey ahî¹

2440 Anlara kimse ḥarîf olmaz idi
Bu çerimiz hem necât bulmaz idi²

Var idi bir er adı Қuddâme bil
Didiler var sen buniñla cengi kıl³

Vardı Қuddâme hîle idüp kaçar
Döndi yine bir nice ḥamle geçer⁴

Teşnelikden beyhûş oldı ol dilîr
Şebdesin elden bırağdı turdu şîr⁵

Geldi Қuddâme aña şebde atar
Şebdesini anıñ ‘Abdu’llâh tatar⁶

2445 Şebdesiyle kendini itdi helâk
Bindi anıñ atına ol zât-ı pâk⁷

¹ Bu: bir C, ol D,E // Bunlar şusız ger ey: şusuzlık bunlar ey C, şusuz eger bunlar D / Ger: hem D

² Necât: ḥalâş C

³ Adı: dağı D / Қuddâme: Қaddâme E, Қadâme İ // Var sen: sen var C, kim var E / Sen buniñla: buniñla bu A, buniñ ile D / Cengi kıl: ceng eylegil C, ḥarbe kıl D, cenge kıl İ

⁴ 2442b: Döndi birkaç ḥamle aradan geçer C

⁵ Oldı ol: olurdı C // 2443b: Şebdesin düşdi elinden ey faḥîr C, Şebdesin atdan bırağdı hem o şîr D / Turdu: durdu B,D,İ

⁶ Қuddâme: Қaddâm E / Şebde: şebتا C // Tatar: dutar B,D,E,İ

⁷ Şebdesiyle: şabtasıyla C // Ol: — E

Leşkere girüp hemān itdi kıtal
Turamazdı hīç öñinde bir ricāl¹

İbn-i Sa‘ diñ yanına vardı bu kez
Pehlivān-ı Şālihi gördü bu kez²

Bir kılincı urdı öldürdi hemān
Atını urdilar anıñ ol zemān³

Çün yıkıldı atı yayaş kalandı ol
Kati çok kan akdir hem buñaldı ol⁴

2450 Ol Mufaşşal kim Merāhim oğlı hem
Geldi tā anı şehīd itdi o dem⁵

Kāfiye-i Beytü'l-Murabba‘⁶

87A   *mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün*
                   Zemin-i Kerbelā hūn-ı Sa‘ idden lālezār oldu
                   Meyāna lāle-i demler açıldı nev-bahār oldu⁷

¹ Girüp: girdi C,D,E / İtdi: idüp C,D,E,İ // Turamazdı: duramazdı B,D,E,İ / Hīç öniñde hiçbir A / Hīç: hem C

² Sa‘ diñ: Sa‘ idin A,D,E,Sa‘ id C//Pehlivān-ı Şālihi: Pehlivān Şālihi B/Gördi: gördü çün A, gördü hem C

³ Bir kılincı urdı: aña bir kılinc A / Kılıcı urdı: kılıc uruben C, kılinc urdı hem İ

⁴ Atı: anda C // Hem: — E

⁵ Merāhim: Merāşıl A,İ, Merāhil B,D,E // İtdi o dem: eyledi hem C

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ 2451-2452: — E // Sa‘ idden: Sa‘ idlerden A

Semūm-ı teşne-leblerden açılmaz ḡonca-i femler
 Anıñçün bülbül-i cānlar bu gülşene nişār ķıldır¹

Girdi ol Ca' fer 'Aķıl oğlı hemiñ
 Şöyle ķırdı ķanile ṭoldı zemin²

'Aķıbet hem ol daħħi oldi şehid
 Oldi mulk-i bākide ehl-i sa' id³

*Beyt-i İmām*⁴

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 2455 Āferin olsun aña kim bilmedi cān ķadrini
 Bi-tekellüf virdi cāni bildi cānān ķadrini⁵

Āstānından temāşā eyleyen bilmez nedir
 Fehm ider ancak muğarreb bende sultān ķadrini⁶

¹ Femler: lebler A

² 'Aķıl: 'Ukeyl A,B,D,E, 'Aķılüñ C / Ol: — C // Toldı: doldı B,E,İ / Қan ile ṭoldı: ṭoldı қan ile D

³ Hem ol daħħi oldi: oldi ol daħħi A / Hem: — B

⁴ E, Murabba' A, — B,C,D,İ

⁵ Cāni: anı A,B,E,İ

⁶ 2456: — C / Bende: bildi E

Bahr-i Mesnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

‘Abdur’rahmān girdi cün ibn-i ‘Akīl
Ol dahı hem kıldı dünyādan naķıl²

Çün ‘Akīl evlādı oldı iħtitām
İçdiler cām-ı şehādetden temām³

Ca‘fer-i Tayyārīn evlādına bil
Geldi nevbet ġayrı anda diñlegil⁴

2460 Ol Muhammed ibn-i ‘Abdu’llāh o dem
Bir iżzin ister imāmdan geldi hem⁵

Didi destūr vir bulam ben de sürūr
Hem helāk idem nice ehl-i ġurūr⁶

Virdi destūr girdi meydān içine
Korku düşdi anda düşmān içine⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² ‘Akīl: ‘Ukeyl A,D / Çün: — A, B // Hem: — A / Hem kıldı: kıldı hem B / Hem kıldı dünyādan: hem dünyādan itdi C

³ Oldı: buldı A,C

⁴ Ġayrı anda diñlegil: anda sen işitgil A

⁵ Ol: hem E / O: ol A,C

⁶ Bulam ben de: ben de bulam C

⁷ Düşmān: ṭuġyān D, meydān E

Sil gibi akıtdı kanı nāmdār
Böyle cengi görmemişdi rūzgār¹

‘Ākıbet buldu şehādet ol daḥī
Böyledir ef̄ āl-i dūnyā ey seḥī²

Beyt-i Bekāyī³

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

2465 Kim ki girse Kerbelā meydānına bī-cān olur
Cān viren bu yirde anca᷇ nā ’il-i cānān olur⁴

Görmeyince renci Yūsuf genc-i Mışrı bulmadı
Hem Züleyhā rāğibiniñ meskeni zindān olur⁵

87B   *fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn⁶*

Gördi ‘ Avn anda ƙarındaşın hemān
İhtiyārsız oldı meydāna revān⁷

Ol ƙarındaşını öldiren eri
Vardı öldürdi yine geldi beri⁸

¹ Görmemişdi: görmemişdür A

² Seḥī: ahī A,C

³ E, Kāfiye-i Beytü'l-Murabba^c D, — A,B,C,İ

⁴ 2465-2466: İ ve C'de 2368'ten sonra yazılmıştır. / Girse: girdi E

⁵ Rāğibiniñ: rāğibin A

⁶ Bahır-i Mesnevī E

⁷ Hemān: ‘ayān A

⁸ Vardı: varup A

Yā imām ḡōzrūmi ḫıl didi ḫabūl
 Kim icāzetsiz girüp oldım melūl¹

2470 Ol karındaşım firākından baña
 Geldi firḳat gelmemişem ben saña²

Bir izin vir şimdi kim gidem yine
 Ol ḡadūlār ile ceng idem yine³

Hem du ḡālıdı imām ruḥsat virir
 Girdi meydāna yine cenge yürür⁴

Kırdı yine anları ol hūb-liḳā
 ḡAkıbet oldu şehīd buldu bekā⁵

Ol karındaşı ḡAlī adı dilir
 Aldı ruḥsat girdi meydāna o şīr⁶

2475 ḡAkıbet ceng ile virdi cānını
 Buldu bu teşne-lebiñ dermānını⁷

¹ ḫıl didi: sen de it C // Oldım: ol dem İ

² Baña: aña C // Gelmemişem ben: gelmişem uş ben C

³ 2471: — C / Vir şimdi kim: vir kim şimdi A / Kim: ki D,E // ḡAdūlār ile: ḡadūlārla A

⁴ Ruḥsat: ruḥsat A // Yine cenge yürür: gelün dir çağırur C / Yürür: turur A

⁵ Kırdı yine anları ol: ḫıldı anları dağı hem D / Ol: hem E//Oldı şehīd buldu bekā: buldu şedādet pür-liḳā E

⁶ Adı: var idi A, girdi ol C // Ruḥsat: ruḥsat A

⁷ Teşne-lebiñ: teşne-leb ki C, teşnelikde E / Dermānını: fermānını A

Murabba^c ¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Teşnedārem cānim ārzū kılmasun mı vuşlatı

Cānimı virüp cānāna istemem hiç firķati

Böyle taķdır eylemişdür ol Ḥudā-yı lem-yezel

Çünkü fāniye gelen elbet idiser rīħleti

Ca‘ fer-i Tayyāriñ evlādı ķamu

Çün şehid oldu o dil-şād-ı ķamu²

Geldi nevbet şimdi evlād-ı Hasan

Tā gire meydāna şimşād-ı Hasan³

2480 Ol Hasan hażretleriniñ nā-gihān

Geldi ekber oğlı ‘Abdu’llāh hemān⁴

88A

‘Emmüsiniñ geldi hem öpdi elin

Sürdi hāk üzre yañağınıñ gulin⁵

Aldı ruħsat ceng-i meydāna yürür

Söyleyüp bu beyti hem na‘ra urur⁶

¹ A // 2476-2477 sadece A’dan vardır. Ārzū: arzū A

² Қamu: bil қamu A // O: hem C

³ Şimşād-ı: evlād-ı C

⁴ Ekber: büyük A / Oğlı: evlādı C

⁵ Hem: — ; Elin: elini C // 2481b: Sürdi hāki üzre gül yañağını C / Hāk: hāk ; Yañağınıñ: yañağı A / Üzre: üzere D

⁶ Yürür: girdi C // Na‘ra: nağra B / Urur: urdu C

Beyt-i ‘Abdu’llâh¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Ben nihâl-i nev-resîdem der-gûlistân-ı Hasan

Hem benem mahdûmî nûr-ı çeşmi râhsân-ı Hasan²

Naâkd-i âl-i Hâsimîyem cedd-i pâkim Muştafa

Hem ķadem-hâk-i Hüseyinem hem ǵulâmân-ı Hasan³

Bâhrü'l-Meşnevî⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

2485 Didi bunı çekdi ķılinc ol zemân

Girdi a‘ dâ içine ol bî-gümân⁵

Çünki meydâna girer ol zât-ı pâk

Heybetinden oldı a‘ dâ zehrnâk⁶

Ceng idüp virdi fenâya leşkeri

Öldürür ol demde yüz seksan eri

Kimse rağbet kılmadı meydânına

Gördiler kim girdi kiydı cânına⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Nevresîdem: nevresiyem D / Der-gûlistân-ı: dir gûlistân-ı D,E // Benem: menem E / Mahdûmî nûr-ı çeşmi: Nûr-ı çeşmi mahdûmî A / Râhsân-ı: râhsân-ı C / Mahtûmî: mahtûmî D / Çeşmi: çesmim İ

³ Hem: hiç İ

⁴ D, Bâhr-i Meşnevî E, — A,B,C,İ

⁵ Ķılinc: ķılıc B,C,D,E

⁶ A‘ dâ: a‘ dâlar A,B,C,D / Zehrnâk: zenâk B,D,E,İ vehmnâk C

⁷ Meydânına: anîn meydânına A // Girdi kiydı: varsa ķiyar C / Cânına: anîn cânına A / Girdi: geldi D,E

Didiler bunlar ile bir bir kıtal
İtmeyüp tursın yirinde her ricāl¹

2490 Gün katı issı şusız durur katı

Tā ki ihlāk ola kendi hem atı²

Böyle tedbir idüp anlar turdu hem
Çünkü ‘Abdu’llāh bu hāli görüdi hem³

Gördi kim meydāna kimse gelmedi
Hem ḥarāretden ḳarāri ḳalmadı⁴

Kendi özin leşkere urdu bu kez
Girdi çün a‘dāları kırdı bu kez⁵

Tā ‘Ömer ibn-i Sa‘īdi görüdi ol
Na‘ra urdu üstüne at sürdi ol⁶

2495 Gördi çün ibn-i Sa‘īd itdi firār

Anda nice şaflar itdi pāymāl⁷

¹ Tursın: dursın B,D,E,İ / Yerinde: öniñde B

² Issı şusız durur: issı durur şusızdur A, şusız issı durur B, issı şusızdur ki C // Kendi hem: hem kendi D,E

³ Anlar turdu hem: hem anlar turdu A, anda turdilar C, anlar durdilar E,İ / Turdu: durdı B,D // ‘Abdu’llāh:

‘Abdu’llāha C / Gördi hem: bildi görüdi A, söylediler C, bildiler E, gördiler İ

⁴ Қarāri: anda қarār A

⁵ Kendi özin: kendözini D / Öz in: özini D,E,İ // Girdi çün a‘dāları: gir a‘dā içine B / Girdi: kırdı ; A‘dāları: a‘dālara ; Kırdı: girdi C / Çün: çok D

⁶ Sa‘īdi görüdi ol: Sa‘īd görüdi çün anı A / Tā ‘Ömer: tā ki ; Ol: hem C // Na‘ra: naǵra B / Urdı: urup ; Ol: hem C / Üstüne at sürdi ol: sürdi üstüne atı A

⁷ Çün: — A,C / İtdi: anı itdi A // Şaflar: şafları A / İtdi: oldı C / Pāymāl: tārmār D,E

88B Döndi andan geldi meydāna yine
İsteyüp er turdu merdāne yine¹

Bahteri ibn-i Ömer Şāmī hemān
Geldi bil ibn-i Sa'ide ol zemān²

Ey emir didi münāsib mi saña
Kim kaçarsuñ karşı turmazsuñ aña³

Lāf idersiñ kim benem şāhib-cidāl
Şimdi bir erden kaçarsıñ bu ne hāl⁴

2500 Didi ol ibn-i Sa'ide kim diñlegil
Olmaya cāndan aziz bir nesne bil⁵

Bir dahı hem ben helāk olsam bugün
Cümle leşker kaçup olur ser-nigūn⁶

Sende varsa pehlivānlıkdān nişān
Var buniñla ceng idüp ol imtihān

Çün işitdi bu kelāmi Bahteri
Girdi meydāna alup beş yüz eri

¹ Geldi meydāna: meydāna geldi A,C / Yine: bu kez C // İsteyüp er: er isteyüp C / Turdu: durdu B,D,E,İ / Merdāne: meydāna A,E

² Şāmī: geldi C / Hemān: bir yeridi hemān A

³ Saña: bu saña A // Turmazsiñ: durmazsiñ B,E,İ

⁴ Kim: — B, ki C / Benem: beni İ / Cidāl: kıräñ E

⁵ Ol: — A / Kim: — C

⁶ Hem ben: ben A,C,İ, ben hem E / Helāk olsam: olsam helāk C // Kaçup: kaçup İ

Gayret itdiler şavaşa turdilar
 Ol yakadan müslimānlar gördiler¹

2505 Ol Sa‘id ibn-i Ebū Düccāne hem
 Ol Enes oğlu Muhammed bil o dem²

Hem Hüseyeniñ bir ǵulāmı nā-gihān
 Adı Firuzān ‘acāyib pehlivān³

Debdiler anlar da cenge geldiler
 Anda ‘Abdu’llāha yardım kıldılar⁴

Kırdılar a‘daları anda katı
 Kaçıdı beş yüz er görüp bu heybeti⁵

Göndürür beş yüz kişi ibn-i Sa‘id
 Ceng iderler çünkü oldı biñ pelid⁶

2510 Nakl ider ibn-i Sa‘id gör şohbetin
 Gördim ol gün ben Firuzān heybetin⁷

89A Olmasaydı ger şusızlıktan za‘if
 Cümle leşker aña olmazdı ḥarīf⁸

¹ İtdiler: idüp hem A, idüben C / Turdilar: durdilar B, D, E, İ // Yakadan: tarafından C

² Ol: imāmdan ol A / Ebū: — C // O dem: hem C, bu dem D

^{3c} Acāyib: bir ‘acāyib A, ‘acā’ib C, E

⁴ Debdiler: dirilüp A, didiler D, E, İ / Geldiler: girdiler C

⁵ A‘daları anda: anda a‘dayı A // Er: ādem ; Bu: — D, E

⁶ Kişi: dahı A, eri C // Oldı: ol B, gördü oldı C

⁷ Şohbetin: şohbeti B, C // Ol gün: anda C / Heybetin: heybeti B, C

⁸ Ger: eger A // Aña olmazdı: olmazdı aña C

Çoğunca zahmî Firûzân akdirı kan
Teşnelikden mest olur bil ol zemân¹

Ol Mufaşsal oğlu 'Oşmân bakdirı hem
Urdı şarbın anı atdan yıkdirı hem²

Çün Firûzân düşdi gör kim n'eyledi
Şıçradı yayağ yine ceng eyledi³

2515 Gördi Es'ad debdi hem vardı aña
Ya'nî kim anı getüre bu yaña⁴

Bahterî gâfil varup gör ol pelid
Es'adı urdı hemân itdi şehid⁵

*Murabba'*⁶

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
Bâğ-ı gerdün içre girdim kılmadım bir dem karar
Bir gül-i ra'nâ alurken dâmenimden tutdı hâr⁷

Gülşen-i zîbâsin aldım bâğbâna cân virüp
Gayrı oldım bu gülistân-ı bekâda pâydâr⁸

¹ Zahmî Firûzân: anda zahmî C // Mest: beyhûş E / Olur bil: olurlar C / Bil: biñ İ

² Darbin: şarbı C

³ Çün: çünkü A

⁴ Gördi: gör B / Hem vardı: atı hem B, atı varur C // Anı: Firuzânı A / Anı getüre: getüre ol tarafdan C

⁵ Bahterî gâfil varup: gâfil varup Bahterî A / Gör ol: görü C // Urdı hemân: urup anda C

⁶ A, Kâfiye-i Beytü'l-Murabba' D, — B,C,E,İ

⁷ 2517-2518: — E / Tutdı: dutdı B,D,İ

⁸ Aldım: anda B

Kâfiye-i Beytü'l-Mesnevi¹

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ceng iderken anda ^c Abdu'llâh hemân
Vardı Şît ibn-i Rebi^{īc} a nâ-gihân²

2520 On yedi zağımı aña Şît urdı bil

Çanı çok aķdı zağımdan diñlegil

Anda yine ġayret itdi nâmđâr

^c Asker-i Şîti bozup ol şeh-süvâr³

Ol Firûzân cengine vardı yakîn

Gördi kim Es^c ad şehîd olmuş hemîn⁴

Hem Firûzân anda mecrûh-ı bîmâr

Ol dahı düşmiş yatur bî-ihtiyâr⁵

Bahterîniñ ^c askerin bozdı o dem

Ol Firûzânı aluben gitdi hem⁶

89B 2525 Atı altında buñaldi ķaldı bil

At yıkıldı anda yayağ oldı bil⁷

¹ D, — A,B,C,E,E

² Nâ-gihân: ol zemân C

³ Bozup: bozdı A, / Ol: hem C / Şeh-süvâr: pâydâr D

⁴ Kim: — B / Hemin: yakîn C

⁵ Meçrûh-ı: mecrûh A,C,E / Bîmâr: bî-vakâr C, pîmâr İ

⁶ O dem: ol dem C, hem E, âdem İ

⁷ 2525b: Döndi yine leşkere didi hem ol E / Oldı: ķaldı A

Gördi ‘Avn ibn-i ‘Alīyye’l-Murtezā
Tīz varup bir at getürdi bā-rızā¹

Bindi ‘Abdu’llāh o ata ey ahī
Hem bile aldı Firuzānı daḥı²

Tā gelürken leşkere ṭogrı hemān
Bil şehīd oldu Firuzān ol zemān³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Bād-ı pāyız esdi reng-i verdi ḳıldı zerdfām
Şoñra dūn itdi anı şimşīr-i gerdūn aldı kām⁴

2530 Tutmuş iken bir nihāl-i erguvānı dest-i nāz
Zahm-i hār oldu reside aldı gülden intikām⁵

*Mesnevi*⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Gördi ‘Abdu’llāh bunı oldu melūl
Döndi yine leşkere debdi hem ol⁷

¹ Tīz: tiz B

² O: ol B / ‘Abdu’llāh o ata: o ata ‘Abdu’llāh C, ata o ‘Abdu’llāh İ // Aldı Firuzānı: Firuzānı aldı İ

³ 2528-2530: — E / ṭogrı: doğru İ

⁴ 2529-2530: — C,D,E,İ // Anı: — A / Şimşīr-i: şimşīr B

⁵ Tutmış: dutmiş B

⁶ A, — B,C,D,E,İ

⁷ Oldı: ol dem C // Hem: — A,C / Leşkere: leşker-i ‘adūya A / Yine: andan C / Depdi: didi D,İ

Şöyle kırdı leşkeri kim bî-hisâb
Leşkeri meydâna dökdi merd-i şâb¹

Gördi ol ibn-i Sa‘îd anı ‘ayân
Var idi bir Yûsuf adlu pehlivân²

Göndürür anı dahı kıldı helâk
Girdi bu kez leşkere ol zât-ı pâk

2535 On iki âdem dahı öldürdü ol
Hem Hüseyne vardı na‘ra urdu ol³

Didi yâ ‘emmü şusuz kaldım katı
Koymadı bende hârâret tâkati⁴

Çün imâm işidüp anı kıldı zâr
Didi ey göñlim sürûrı yüri var⁵

Kim zülâl-i kevseri nûş it bugün
Ceddiñi bul göñliñi hoş it bugün⁶

---

¹ Kim: — B,C,E // Meydâna: yire C

² Adlu: atlu E

³ Ol: hem D // Na‘ra: nağra B / Ol: hem D / Vardı na‘ra: dahı vardı E

⁴ Katı: ben katı A // Koymadı bende: bende kalmadı İ

⁵ İşidüp anı: anı işitti A,B // Göñlim: gönül B

⁶ Hoş: hoş A / Göñliñi: göñlimi C / İt: — E

*Kâfiye-i Beytü'l-Murabba'*¹

90A

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Sâkiyâ kevser elinden gâyri nûş it câmî sen
 Kerbelâ deştinde çünkîm hâşîl itdiñ kâmî sen

2540 Vaqtidür kim mihnet-i dâr-ı fenâyi terk idüp
 'İşret-i ukbâda bâkî bulasîn ârâmî sen²

*Mesnevi'*³

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Çünkü 'Abdu'llâh bunı işitdi hem
 Şâd olup a' dâ içine gitdi hem⁴

Gördi çün ibn-i Sa'îd anı bu kez
 Seçdi beş biñ anda merdânı bu kez⁵

Göndürür anı araya aldılar
 Şebdeler oklär havâle kııldılar

Çok yedi zahmî dahî akdir kanı
 Ara yire aldı düşmânlar anı⁶

¹ D, — A,B,C,İ / 2539-2540: — E

² Bulasîn: bula sen İ

³ A, Kâfiye-i Ebyâtü'l-Mesnevi' D, — B,C,E,İ

⁴ Buni işitdi: işitdi bunı D // Şâd: şâz A

⁵ 2542: — C

⁶ Çok: çün C / Dahî: çok A // Ara yire: araya ; Anı: ol pehlivânı A

2545 Anıñ a^c žā-yı şerîfinde hemān

Çalmadı bir sağ yeri bil ol zemān¹

^c Avnile ^c Abbās anı çün gördiler

Tā anı kurtarmağa hem vardılar²

Yardılar ol demde şaff-ı düşmānı

Kurtarup çünkim getürdiler anı³

Ol nihāl ibn-i Zāhir geldi nihān

Urdı ^c Abdu'llāha ḍarbin nā-gīhān⁴

Çün şehîd oldı o mazlūm diñlegil

Vardı çün ^c Abbās anı öldürdi bil⁵

2550 Ol şehîdi çunkim alup geldiler

Ehl-i beyte anı teslîm kıldılar⁶

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

Getürdi şonca-i dehri o şahrā-yı melālinden

Döküldi bergi hāke bād-ı pāyizle nihālinden⁷

¹ A^c žā-yı: a^c žā-yı E / Hemān: hemān ey cān A // Bil: hem A

² Hem vardılar: çare kıldılar A, çalışdılar C

³ Ol demde: ol dem C / Düşmānı: düşmānı temām C // Çunkim: — ; Anı: anı çün temām C

⁴ Zāhir: Zāhir A,D,E Zāhir B,İ / Nihān: nā-gīhān A // ḍarbin nā-gīhān: ḍarbinı nihān

⁵ Ol: o ; Diñlegil: hemā C // Çün: — A,C / ^c Abbās anı: ol Yezid A, anı C / Öldürdü bil: öldürüler hemān C / Çün ^c Abbās: ^c Abbās çün D, ^c Abdu'llāh E,İ

⁶ Geldiler: gitdiler İ // Teslîm: teslim E

⁷ 2551-2552 sadece A ve B'de vardır. // Hāke: hāke A

Zi-dest-i sâkî hikmet-i şerâb-ı mevti nûş itdi
 Muhaşşal oldı mağşûdî bihişt-i bî-zevâlinden¹

90B Çün karındaşın görüp Kâsim dahı

‘Emmüsine vardı ol dem ol sehî²

Didi ey ‘emmü icâzet vir baña
 Kıl kerem bu demde râhat vir baña³

2555 Tâ ki ben de olayım bunda şehîd
 Kim şehîd oldı bugün bunca sa‘îd⁴

Ben dahı bulam rîzâ-yı lâ-yenâm
 Hem ‘adûlardan alayım intikâm⁵

Çün imâm anı işidüp kıldı âh
 Didi ey burc-ı sa‘îdet rûy-ı mâh⁶

Göñlimiñ sensiñ sürûrı kâmkâr
 Hem karâdaşım Hasandan yâdgâr⁷

¹ Sâkî hikmet-i: sâkî-i hikmet B // Muhaşşal: muhaşşıl A

² 2553a: Çün karâdaşı Kâsim hem dahı C // Sehî: dahı A

³ Ey: yâ — D, A,E / Vir: virgil A / ‘Emmüsü: ‘emmü sen D // Vir: virgil A / Bu demde râhat vir: virgil icâzet sen C / Râhat: râst D

⁴ Ben de: bunda ; Bunda: ben de A,C // Bugün bunca: bunca ehl-i A, bu dem bunda D,E

⁵ ‘Adûlardan alayım: ‘adûdan alayum ben C

⁶ İmâm anı işidüp: anı işidüp imâm C // Burc-ı: — A / Rûy-ı: nûr-ı A,İ, yüzü B,C

⁷ Sensiñ: sensin D,E,İ

*Şi'r-i Hüseyin*¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Müşkil işdür senden ayrılmak eyā cān-ı Hasan

Sensiñ ḥālemde mu' azzez cān-ı cānān-ı Hasan²

2560 Sen karınداş-ı azīziñ yādgārısıñ bugün

Bāğ-ı çeşmiñden gelür her būy-ı reyhān-ı Hasan³

*Bahr-i Mesnevi*⁴

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

Ehl-i beyt işidüp itdiler figān

Didiler kim Kāsimā ey nev-civān⁵

Sen Hasandan yādgārsiñ bu zemān

Girme ceng-i Kerbelāya el-amān⁶

Senden özge yokdur evlād-ı Hasan

Kim seniñle yād olur ad-ı Hasan⁷

¹ A, Beyt-i Hüseyin İmām E, — B,C,D,İ

² Sensiñ: sensiz B, sensin D,E,İ / Cān: — İ

³ Sen: sensin A / Karınداş-ı: karınداşım B / Azīziñ: azīz-i B, azīzim C,İ / Yādgārısıñ: yādgārisin A, yādgārımsın C, yādgārı sen İ // Çesmiñden: çeşmiñde C, çeşminden İ

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ İşidüp: işidüp anı A // Nev-civān: civān C

⁶ 2562: — C / Gitme: girme A, gitmege E / Ceng-i: cenge E / El-amān: ġayrı el-amān A

⁷ A'da 2563-2564 yer değişmiştir. / Kim: bil C, hem D,E / Yād: yār ; Ad-ı: zāt-ı C

Fırkıatiňle қalmaya ұқат bize

Hasretiňle olmaya râhat bize¹

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

2565 Seniň vaşlıňla şâd olan göñül firkatde қan ağlar

Seni bir lahza zilletde gören şâh-ı cihân ağlar²

Seniň ol bezmgâhından şafâ kesb eylemiş gerdûn

Bu kez bu rezmgâhından zemîn ü âsmân ağlar³

91A

Çünkü Қâsim bulmadı hiç ruhşatı

Ağladı tâ arzû қıldı rıhleti⁴

Hem melûl oldı be-ǵâyet ol 'azîz

Bunda vardur bir rivâyet diňlegiz⁵

Ol zemânda kim Emîre'l-Mü'minîn

Ol Hasan hażretleri diňle hemîn⁶

2570 Dâr-ı dünyâdan idince bil vefât

Bir vaşiyet-nâme yazmışdı o ʐât⁷

¹ Bize: bize ey yâr A // Bize: bize a dildâr A

² 2565-2566: — D,E / Şâd olan göñül: göñül şâd olan B

³ Bu: — A / Rezmgâhından: remzgâhından C

⁴ Hiç: hiç B / Ruhşatı: ruhşatı A // Arzû: arzû A/ Қıldı: қıldı ol A, қırup D / Rıhleti: vuşlatı A

⁵ Oldı: oğlu A / Melûl oldı be-ǵâyet: be-ǵâyet melûl oldı C

⁶ Zemânda kim: zemân kim ol C // Diňle: şâfi C

⁷ O: hem 'ulâ C

Bağlamışdı Kāsimiñ ķolına bil
Dimiš idi ey oğul sen diñlegil¹

Her ne vaqtı kim belā bulsa kemāl
Aç bu evrākı okı ey hūb-hışāl²

Ne yazılmış ise bil ey ser-firāz
Sen ‘amel eyle aniñla diñle rāz³

Çünkü Kāsim oldu ġayetle melūl
Hātırına geldi ol dem aniñ ol⁴

2575 Vardı īalvetde açar anı hemān
Ol vaşıyyet-nāmeyi okur ‘ayān⁵

Şöyle yazmış ey oğıl Kāsim saña
Bu vaşıyyetdür hemān öñden şoña⁶

Ol zemān kim‘ emmiñ ile varasıñ
Kerbelā deştinde cenge turasıñ⁷

‘Emmüyiñ yolında cān eyle fedā
Bu şehādetden şakın olma cüdā⁸

¹ Bil: hem bil C

² Her: — ; Kemāl: bu kemāl A / Ne: — ; Belā: ol belā C / Vaqtı: vakıt E // Okı: — A, İ

³ Bil: okı A // Anıñla: bunuñla C

⁴ Çünkü: çünkim A / Ğayetle: ġayet de C,D // Hātırına: hātırına A

⁵ Açıar anı: anı açar D,E // ‘Ayān: hemān D,E

⁶ Oğul: oğlum C // Hemān: saña C

⁷ Kim: ki İ / ‘Emmü: ‘emmü E // Turasıñ: durasıñ B,E, durasın İ

⁸ Cān eyle: it cāni C

Hiç bahâne eyleme sen cenge var
Tâ bu yolda ol şehîd ey gül-^c izâr¹

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

2580 Bu vaşıyyetdür saña kim olsa ceng-i Kerbelâ
Var şehâdet bul göñilde koyma jeng-i Kerbelâ²

Bakma ‘ömrin lezzetine bul rızâ-yı Hakkı sen
Tâ ki kanıñla mülevven ola reng-i Kerbelâ

91B Çünkü Kâsim okıdı bildi anı
Hem Hüseyne gösterür geldi anı³

Okıdu çünküm imâm anı o dem
Ağladı didi kim ey nûr-ı didem⁴

Kâsim'a vir kızını deyü dahı
Hem baña kıldı vaşıyyet ol ahı⁵

2585 N'eylerem devrân vefalar itmedi
Derdime bir dem devâlar itmedi⁶

¹ 2579: — C / Şehîd: şehîd-i E

² 2580: — E / Saña: aña D // Koyma: anda C / Jeng-i: reng-i A,C,D

³ Gösterür geldi: alup gösterür C

⁴ O dem: ol dem C / Çunkim imâm anı: imâm anı çünkü D // Didi kim: didi ki B,C

⁵ Vir kızını deyü: kızını vir deyü A, vir diyü kızını B // Kıldı vaşıyyet: vaşıyyet kıldı C

⁶ N'eylerem: n'eylerem ki A

Görmedim bir gün ki nağış ol cefā
Tā ki ben de idem ol ‘ahde vefā’¹

*Beyt-i İmām Hüseyin*²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
N’eylerem ki çarḥ-ı zālim bir vefā göstermedi
Raḥm idüp derdime bir dem bir devā göstermedi³

Bādbān-ı ömrime degdi muḥālif rūzgār
Baḥr-i ḡamda ḫaldı geştim bir hevā göstermedi

Ḳāsimiñ tutdı elinden ol imām
Virdi ol sā‘at kızını ol hümām⁴

2590 Çün kızını Ḳāsimə itdi nikāḥ
Kurdi çadır tā bula anda felāḥ⁵

Hem ṭonanup çadıra geldi gelin
Ol imām tutdı kızınıñ hem elin⁶

¹ İdem ol: ideyüm ol C, ideyüm D

² E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ

³ Çarḥ-ı: çarḥ-ı A / Zālim: gerdūn ; Göstermedi: göstermedüñ C // Dem: gün ; Göstermedi: göstermediñ C

⁴ Tutdı elinden: dutdı elinden B,D,E,İ, elinden tutdı C // 2589b: Ahbābını cem‘ itdi ol dem temām A, Tutdı ol karşınası sözin temām C, Derdi ol sā‘at karşınasıñ temām D / Kızını ol: karşınasıñ İ / Sā‘at: sā‘atde ; Ol hümām. temām E

⁵ Çün: hem A / İtdi: itdi anda C // Çadır: ḥayme A

⁶ Ṭonanup: ṭonadup A, donanup B,E,İ / Çadıra: ḥaymesine A // Tutdı: dutdı B, dutdı ki E / Hem: — E

Didi ey Қāsim vaşıyyetdür baña
Bu қızımı işde virdim ben saña¹

Çünkü teslīm itdi çıktı ol zemān
Қāsimile ol gelin қaldı hemān

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Vardı çün Қāsim gelini nā-murād otağına
Nāzile gūyā ki Rīdvān girdi cennet bāğına²

2595 Hüsn-i şahrāsında vuşlat murğını şayd itmeden
Dāne-i dem^c i düşürdi iftirāğıñ āğına³

92A Anda tenhā қaldı Қāsim diñlegil
Na^c ra-i *hel min mübāriz* geldi bil⁴

Ya^c nī düşmāndan çağırıldılar o dem
Meydān içre gelsün er deyü bu dem⁵

İşidüp Қāsim anı oldı melūl
Çıktı halvetden ‘azīmet қıldı ol⁶

¹ Baña: bu baña C, saña İ // İşde: işte A,C / Virdim ben: ben virdim D,E

² 2594-2595: — E / Çün: ol ; Gelini: gelinin D / Otağına: otağına C // Rīdvān girdi: girdi hüsn-i C

³ Murğını: murğın D,İ Itmeden: itmedi D // İftirāğıñ: iftirāğın A

⁴ Tenhā қaldı Қāsim: Қāsim tenhā қaldı ; Diñlegil: diñlegiz C // (*Karşima çıkacak*) mübāriz yok mu ? / Na^c ra: nağra B / Bil: gürz C

⁵ O dem: ol dem C // Bu dem: hem C

⁶ Oldı melūl: melūl olur ol B // Halvetden: halvetden A

Ehl-i beyt anı görüben tutdılар
Dāmeninden çok tażarru^c itdiler¹

2600 Didiler kim ey sa^c ādet menba^c¹
Ma^c den-i eşrāf siyādet menbā^c¹²

Bu gelinden bārī al bir dem murād
Şoñra cenge git söze kıl i^c timād³

İşidüp Kāsim bu sözi ķildı zār
Didi ey zevc-i Resūl-i Kirdgār⁴

Hiç revā mı kim ‘adūlar leşkeri
Bu Hüseyne karşıu tura ol çeri⁵

Ben şafāya mā ’il olup gitmeyem
Bu nice ġayret ki ben ceng itmeyem⁶

2605 Şimdi devrān göstürür bu firķati
Ara yire şaldı nār-ı ḥasreti

Rūz-i mahşerde buluram ben anı
Kaşr-ı cennetde aluram ben anı

¹ 2599-2602: — E / Beyt: beyti A / Görüben: görüp A, görüp hem D / Tutdılар: dutdılар B // Dāmeninden: anuñ içün A, gitme diyü D

² Eşrāf: eşref C,D / Siyādet: sa^c ādet B

³ Al bir dem: bir dem al A, al bu dem D // Cenge git söze: ceng eyle sözi A / Kıl: it B

⁴ Kāsim bu sözi: bu sözi Kāsim A, bu sözi ķildı çünkü D

⁵ Revā mı: revā midur B // Tura: dura B,E,İ

⁶ 2604-2610: — E / Ben ceng itmeyem: cenge varmayam C

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Çün meyāna şaldı devrān iftirākīn nārını
 Gayrı iħrāk itdi yevm-i vuşlatiñ bāzārını¹

Bulmadı naħs-ı züħalden müsterī Sa‘ di bugün
 Koymadı yārine mehcûr itdi yāre yārini²

Gördi bu ḥāli gelin-i nā-murād
 Ağlayarak didi ey ħub-ī tīkād³

2610 Rūz-i maħserde seni ķanda görem
 Ne ‘alāmetle bulam ķanda varam⁴

92B Didi Kāsim ey benim cānim cāni
 Olicak rūz-i cezā diñle beni⁵

Ceddimiñ gel yanına ey zāt-ı pāk
 Bul beni sen dīde nemnāk yaķa čāk⁶

Pes vedā‘ idüp girer meydāna hem
 Başladı ol ehl-i beyt efgāna hem

Kāsimi çagurđi ol demde imām
 Čāk idüp anin girībānin temām

¹ 2607-2611: — D

² Naħs-ı züħalden: naħs-ı züħalden A,B // Yārine: nārına B

³ Nā-murād: nāmdār pāk A / Gördi bu ḥāli: anda gördi bu C // Didi: durdı D / Ey ħub: ħub ey C

⁴ Görem: görem ben A / Görem: bulam C // Varam: varam ben A, görem C / Bulam: varub C

⁵ Cānim: cāniminiñ A / Cānum cāni: rūħ fedābi ? C // Cezā: maħser A,B,C

⁶ Gel yanına: yanına gel C / Ey: ol D,E // 2612b: Bul beni orada gül zāt-ı pāk D / Sen: — E / Dīde: anda B

2615 Çün kefen terkibini virdi aña

Aldı tığın gitdi meydāndan yaña¹

Kerbelāya girdi cevlān eyledi

Döndi hem bu şīri anda söyledi²

*Şīr-i Kāsim*³

mefā'īlūn mefā'īlūn fe'ūlūn

Benem ibn-i Hasan şah-zāde Kāsim

Hayātında kefen oldu libāsim

Murādım cān fedā kılmaş Hüseyne

Budır çün Kerbelā içre murādım⁴

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

Didi bunı na'ra urdı ra'dvār

Girdi a'dalar içine nāmdār⁵

2620 Kim muķabil olsa olurdu helāk

Vardı çün ibn-i Sa'ide ta'bnāk⁶

¹ Terkibini: terkini A,D / Aña: aña hem D//Tığın: kılcı C / Gitdi meydāndan yana: girdi meydāna o dem D

² Hem: — A / Hem bu şīri anda: bu şīri hem anda B, anda bu şīri C

³ A, Beyt-i Pehlivān Kāsim E, — B,C,D,I // 2617-2618: — C

⁴ Murādım: merāsim A,E,İ

⁵ Didi buni: buni didi D / Ra'd-var: berk-var A, nāmdār D,E // 2619b: 'Adūlar içine girdi nāmdār D / A'dalar: a'da C / Nāmdār: ol nāmdār A,C

⁶ Olsa olurdu:oldıysa oldı C//Çün ibn-i:ibn-i hem D,ta'b-hāk E/Çün: — E/Ta'bnāk:na't-pāk B,zāt-ı pāk C

Na^c ra urdı didi kim ey bī-vefā
 Gayrı evlāda yiter itdiñ cefā¹

Ol dem olmaz mı günâhiñ bilesiñ
 Hem bu ^camelden peşimān olasıñ²

Didi ey şeh-zâde gayrı ol zemān
 Olmadı mı kim gelesiz bī-gümān³

Ol Yezīde bey^c at idüp gidesiz
 Hem bu ṭuğyānı ferāgat idesiz⁴

93A   2625 Didi Kāsim ey şakī ṭuğyān budur
 Virmediñ şuyı bize ^cişyān budur⁵

Cümle mahlūkāta olmışken mübāh
 Virmediñ āl-i Resûle ey kîbâh⁶

^c Atş-i şâhrâ-yı kıyāmet hem va^c id
 Göñliñe gelmez mi ey ibn-i Sa^c id

Mülzem oldu işidüp çün ol fużūl
 Leşkerine hem dönüben didi ol⁷

¹ Na^c ra: naǵra B

² Hem bu ^camelden: bu ^camelden hem B, İ

³ Ey şâh-zâde gayrı: gayrı ey şâh-zâde İ / Şâh-zâde: şâh C // Kim gelesiz: gelesiz kim C

⁴ Ṭuğyānı ferāgat idesiz: ḡavġāyi terk idüp ṭurasız C / Ṭuğyānı: Ṭuğyāndan E

⁵ Bize: — C

⁶ Mahlūkāta: mahlūkāta A/ Olmuşken: olmuş iken A,E// Ey: şuyı ey A

⁷ Çün: — A,C hem B // Hem dönüben: hem dönüp A, dönüben hem D

Oı Ḥasan-żāde durur bu şeh-süvār
 Hem bahādur hem sehī hem nāmdār¹

2630 Bil ki bu şeh-zādeye ceng ü cidāl
 Tā kiecdādından itmiş intikāl²

Ġamze-i maḥcūba beñzer hançeri
 Hiç taḥammül idemez a᷇ dā biri³

Ger şusızlık itmese bunı ża᷇ if
 Olamaz ḥalķ-ı cihān bir dem ḥarif⁴

Hem varılsa cengiñe birer birer
 Bir ḡarīm olmaz aña biñ şīr ü ner⁵

Maşlahat oldur ki tedbir idelim
 Bir ugırdan cümle cenge gidelim

2635 Kūs-i ḥarbile na᷇ ralar uralım
 Her tārafdan üzerine varalım⁶

Belki bu lu᷇ bile idelim helāk
 Bu işi bilmez idi ol zāt-ı pāk⁷

¹ Durur: hem bu C / Ḥasan-żāde durur: Ḥasan şeh-zādedür bu D, Ḥasan şeh-zāde kim E // Sehī: şeci᷇ D

² Cidāl: kītal A,B,İ

³ 2631: — E / Hançeri: hançeri A, D // A᷇ dā: a᷇ dānin A

⁴ Şusızlık: şusızlık A // ḥalķ-ı cihān bir dem: bir dem cihān ḥalķı B / ḥalķ-ı: ḥalķ-ı A / Bir dem: buna D

⁵ 2633: — C / Varılsa: varırsa İ / Cengiñe: cengine tā A//Bir: — A, bil D / Olmaz: olamaz A / Şīr ü: şīr B

⁶ ḥarbile na᷇ ralar: ḥarbi hem nağāra A,C / Na᷇ ralar: nağāra B,E,İ // Üzerine: üzerine biz A

⁷ Idelim: anı idelim A

Maşlaḥat gördü anı ehl-i nifāk
 Ḥamle kıldılar ḫamu bi'l-ittifāk¹

Çünkü Ḳāsim gördü bu ḥāli hemān
 Na'ra urdı ḥamle kıldı ol zemān

Tā ki bir ḥamle ile ol nāmdār
 Cümlesin itdi perişān kāmkār²

93B   2640 Gördi çün ibn-i Sa'īd anı o dem
 Erzaḳ-ı Şāmiye yüzin döndi hem³

Didi sen ser-‘ asker-i Şāmsıñ bugün
 Pehlivānsıñ şāhib-i nāmsıñ bugün⁴

Yüri var bu cenge öldür anı sen
 Didi Erzaḳ hiç revā mıdur ki ben⁵

Şayıluram biñ ere ey kāmrān
 Bu henüz bir nev-reside nev-civān⁶

¹ 2637: — C

² Ḥamle ile ol: ḥamlede Ḳāsim-ı pāk nāmdār A / Nāmdār: baḥtiyār C

³ O dem: ol dem C, bu dem D // Şāmiye yüzin döndi: Şāmiyyeye yüz döndi C, Şāmiye döndi yüzin D / Döndi: ṭutdı A, dutdı B

⁴ Ser-‘ asker-i: ‘ asker-i A // 2641b: Pehlivānsıñ daḥı nāsiñ bugün D

⁵ Bu: — A,C / Anı: bunı C // Hiç: hem C / Revā mıdur ki: revā mı ki A

⁶ Biñ: bir D // Nev-reside: nev-reste C

Ğāyetile ḥār olur bu dem baña
 Kim varır isem eger cenge aña¹

2645 İşidüp ibn-i Sa‘īd anı hemān
 Didi ey ahmaḳ nedir böyle gümān

Naḳd-i āl-i Muṣṭafādur bu yigit
 Nūr-ı čeşm-i Murteżādur bu yiğit

Ger şusızlık olmasa dirüm saña
 Biñ buniñ gibi çeri yitməz aña²

Didi Erzaḳ çünkü medḥ itdiñ ḥayān
 Şimdi dört oğlım benim var pehlivān³

Emr idem tā kim biri tūtsun anı
 İşbu meydānda şehīd itsün anı⁴

2650 Ol ulu oğlina didi yürü var
 Hamle kıldı Kāsimā çün nā-bekār⁵

Nīzesin çün Kāsimā atdı kilāb
 Men‘ idüp yetdi aña ol merd-i şāb⁶

¹ Olur bu dem baña: iderem ben aña C // Kim: — ; Cenge: ceng için A / Varır isem: varırsam C/ Eger: — A,C,İ / Aña: ben aña A, bu dem aña C, bu yana İ

² Ger: hem D,E // Aña: buna C

³ Çünkü medḥ itdiñ: medḥ itdiñ anı A // Benim var: var benim A,D var C

⁴ Kim: ki A,C,D,E / Tūtsun: dutsun B,E,İ // İşbu meydānda: bu meydān içre C

⁵ Ol ulu oğlina didi: didi ol büyük oğlina A // Çün: ol A,C

⁶ Çün Kāsimā atdı: Kāsimā atdı ol C / Atdı: itdi İ // Ol: — A

Perçeminden tutdı bil anda anı
Bir zemān gezdirdi meydānda anı¹

Urdı yire қaldılar anda ṭañā
Ol ikinci oğlı çün vardı aña²

94A   Öldürür anı dahı ol nāmdār
                Ol üçüncü oğlı vardı bī-ḳarār³

2655 Öldürür anı da bir ḫarbile bil
Girdi hem dördüncü oğlı diñlegil⁴

Öldirüp anı dahı kıldı nihān
Gördi Erzaḳ ḥamle kıldı nā-gihān

Şöyle heybetlü irişdi ol la^cīn
Seyr idenler ^cibret aldılar hemīn⁵

Çün irişdi Қāsima ol bī-neseb
Nā-sezā sözler didi kıldı ḡażab⁶

¹ Tutdı: dutdı B,E,İ

² 2653a: Urdı yire cān virür қaldılar ḫaňa A / Yire: yire öldi; Anda:— B,E,İ / Қaldılar anda: anda қaldılar C // Ol: — A

³ Ol: — A / Vardı: vardı aña A, çün vardı C, varır D / Bī-ḳarār: — C

⁴ Anı da: anı dahı A,D / Anı da bir ḫarbile: bir ḫarbile anı da C,İ / Bir: — D // 2651b: Dördüncü oğlu meydāna girdi diñlegil A / Hem: — C

⁵ Heybetlü: heybetle D / Ol: o B // Aldılar: alurdu D

⁶ Bī-neseb: bī-meseb A,E,İ bī-sebeb B, bī-edeb C // Nā-sezā söz: tevbe söz söz C

Didi şeh-zâde kim ey Erzağ n’içün
Nâ-sezâ sözler didiñ oğlıñ içün¹

2660 Turma ḥamle eyle hem diñle beni
Gönderem oğlanlarıña tā seni²

Çün imām meydânda gördü Erzağı
Kim bilürdi nice erdür ol şakı³

Iżtirāb idüp melūl oldu o ān
Nev-reside idi Kāsim hem civān⁴

Hem şusız kalmış idi teşne-ciger
Hem ża^cif olmuş idi ol şir ü ner⁵

Çünkü Erzağ ḥamle kıldı ol zemān
Hamlesini men^c idüp Kāsim hemān⁶

2665 Furşatın buldı kılinc urdu aña
İki pâre oldu düşdi bir yaña⁷

Erzağı çün iki pâre eyledi
^c Emmüsine geldi bunı söyledi⁸

¹ 2659:—E/Şeh-zâde kim ey:ol şeh-zâde kim B,şâh-zâde ki C,ey şeh-zâde kim D//Sözler didiñ:söylersinC

² Turma: durma B,D,İ, urma E / Hem: — E // Gönderem: gönderirem A

³ 2661a: Çün irişdi gördü imām Erzağı C

⁴ Iżtirāb idüp: iżtirāba düştü ; O ān: ān C // Hem civān: nev-civān B,D,E

⁵ 2663: — C / Ol: o İ / Şir ü: şir B

⁶ Hamlesini: hamlesin ; İdüp: eyledi D

⁷ Furşatın: furşatı C / Kılinc: bir kılinc A// Oldı düşdi: düştü Erzağ A

⁸ Bunı: bu şı^cri A

Murabba‘¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Ey şu‘ā‘-ı nûr-ı zulmet v’ey hilâl-i mâh-ı dîn

Hey çerâğ-ı kaşr-ı devlet zeynet-i rûy-ı zemin²

‘Ālem-i ma‘nâda mefhûmdur şîfâtîn mecmâ‘ı

Şart-ı imân zâtı ki bilmek Emîre'l-Mü’minin³

94B

Ey cânım ‘emmü şusuz kâldım şusuz

Hem že‘ifem hem şusuz hem uyķusız⁴

2670 Bir içim şu virmedi ġayrı Furât

Teşnelikden bulmadı cânım necât

Bu ne işdür ey Furât-ı bî-vefâ

‘Atşile evlâda idersiñ cefâ

Ey Furât bu fi‘li n’içün eylediñ

Gör ki sen âl-i Resûle n’eylediñ⁵

---

¹ A, — B,C,D,E,İ

² 2668-2669: — E / Zulmet: devlet C // Zeynet-i: zeynet-i A,D

³ Şîfâtîn: şîfât-ı B,C // Şart-ı: şerr-i A

⁴ Cânım: — A // Uyķusız: uyħusiz İ

⁵ 2672: — C / 2672a: Ey bu fi‘li sen n’içün hem eylediñ D / Eylediñ: işlediñ A

*İmām Beyt-i Hüseyin*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Sen düşürdün ‘âşıkı ma‘şûk elinden ayrı sen
Biñ günâh itdiñ bu yirde itmediñ bir ḥayrı sen²

Râḥm idüp āl-i Resûle bir içim şu virmediñ

Yirlere geç ey Furât var bî-murâd ol ḡayrı sen³

*Bahr-i Meşnevi*⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2675 El-vedâ‘ ey ‘emmü ḡayrı giderem
Yolîna bu cânı ķurbân iderem⁵

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Çarh-ı gerdûn çeşmîme ḡayr-ı cihâni gösterür
Nev-bahâr-ı ‘ömrime vakıt-i hâzâni gösterür⁶

Sâkî-i devrân elinden bir ķadeh şu istedim

Bâg-ı dîdemden aken âb-ı revâni gösterür⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Ma‘şûk: — E / Elinden: olandan A // Bir: hiç A

³ Var: — A

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ 2675: — C / Giderem: ben giderem A // Bu: hem bu A, hem E, — İ / Cânı: cânımı İ

⁶ 2676-2677: — D,E / Çarh-ı: çarh-ı A

⁷ Âb-ı: ķan-ı B

Ol imām didi kim ey Kāsim bu dem
 Var zülāl-i kevseri nūş eyle hem¹

Hem vedā^c it ehl-i beyte ey ^cazīz
 Vardı Kāsim ehl-i beyte diñlegīz

2680 El-vedā^c idüp yine oldı revān
 Hem bu eş^c ārı daḥı dir ol zemān²

*Si^cr-i Kāsim*³

mefā^cīlün mefā^cīlün mefā^cīlün mefā^cīlün
 Ne işdür ey felek cānı cānāna mübtelā itmek
 Mülākātlar virüp evvel nedir şoñra cüdā itmek

Ayırmağ yārı yārından seniñ kāriñ durur çünkим
 Ne hācetdür virüp mihr-i muḥabbet āşinā itmek⁴

Girdi çün şeh-zāde meydāna yine
 Debdi ķalbe vardı merdāne yine⁵

95A   Anda ^cAbdu'llāh Ziyādīn rāyetin
 Gördi anıñ üstine sürdi atın⁶

¹ Eyle hem: it bu dem E

² Daḥı dir: didi kim A

³ A, Beyt-i Pehlivān Kāsim E, — B,C,D,İ

⁴ Kāriñ durur: kāriñ görür E / Çünkим: çün A, ancak B, çünkü D

⁵ Debdi: didi İ

⁶ Rāyetin: dāyesin E // Hem: anıñ A

2685 Uğrına geldi piyāde leşkeri
 Anlar ile ceng iderken dīn eri

Anda Nec̄ ī oğlı Ş̄it vardı aña
 Gāfil iken şebdesin urdı aña¹

Hem yigirmi yedi zaḥmı var idi
 Her birinden çeşme ḳan akar idi²

Anda ol zaḥmı daḥı yedi hemān
 Қalmadı ġayrı mecāli ol zemān³

Düşdi atdan üstine düşdi ḳamu
 Nā ra urdı kim iriş gel yā emü⁴

2690 Çün işitdi anı ol demde imām
 Āh idüp kıldı fiġānı ol hümām⁵

Yardı şaflar girdi meydāna o dem
 Gördi kim Ş̄it-i Rebī ī üstinde hem⁶

İster idi başını ide cüdā
 Vardı aña urdı ḫarbin ibtidā⁷

¹ Nec̄ ī: Tec̄ ī A, Necm C, Tec̄ ī D // Şebdesin: şabṭasın C

² 2687: — C / Zaḥmı: zaḥmı AD,E // Birinden: yerinde E / Çeşme ḳan: ḳan çeşme A

³ 2684a: Hem yigirmi yeddi zaḥm yidi hemān C / Gayrı: cenge A / Daḥı yedi: yedi daḥı A,B

⁴ Düşdi: üşdi A,B // Nā ra: nağra B / İriş gel: irişgil C,D, ulaş gel E

⁵ D'de 2690b yerine 2691b yazılmıştır.

⁶ 2691: — D / Şaflar: şafları C,E / O: ol C // Üstinde: üstine C

⁷ Aña urdı ḫarbin: aña ḫarbin urdı B, ḫarbin urdı aña C

Kaçdı mel' ūnvardı hem aldı anı

Ehl-i beyte tā alup geldi anı

Ehl-i beyt anı görüp zār itdiler

Nevhalar kılup dil-āzār itdiler¹

2695 Anlarıñ āh-ı şadasından hemān

Gözin açdı anda şeh-zāde 'ayān²

Gül gibi güldi hemān ol nev-civān

Gülşen-i firdevse cān itdi revān³

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Āh kim ol serv-i semendim rūzgārından düşer

Ḳal' a-yı ' ömriñ vücüdü burc-ı bārından düşer⁴

Gülşen-i faşl-ı bahāra degdi bir bād-ı hāzān

Ğonca-i rūh-ı nihāliñ şāh-sārından düşer

95B   Ey hūş anlar kim cihāna geldiler

Her ne ' ahd olsa vefālar kııldılar⁵

¹ Zār itdiler: itdiler zār A // Kılup: kıldı B,E,İ, kııldılar C, Dil-āzār itdiler: itdiler dil-āzār A/ Dil-āzār: anda zār C, dīl-i zār E

² Açıdı: açup B

³ Güldi: geldi D,E / Hemān: hemān-dem C//İtdi: oldı A/Cān itdi: oldı cān C, teslim itdi D / Revān: cān D

⁴ 2697-2698: — E / Semendüm: semendi B / Rūzgārından: rūzgārimdan D // Қal' a-yı: қalmadı D

⁵ Olsa: oldıysa A, varsa C

2700 Her ne söz kim söyledi birbirine

Tā getürdiler o sözi yirine¹

Bahr-i Hezec Kāfiyetü'n-Nūn ²

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

Saña bir revzen-i hüzni açam giryān maķāmından

Ki taḥṣīl-i melāletdür bu seyriñ iltizāmından³

‘Alīyye'l-Murteżā oğlu Ebū Bekir gelüp ol ān

İmāmdan istedi ruḥsat sen āgāh ol peyāmından⁴

İmām nālān olup anda didi kim ey ƙarındaşım

Bu meydāna giden gelmez ḥalāş olmaz һışāmından⁵

Saña ne vechile ruḥsat virüp firḳat revā görem

Ebū Bekir çün iştidi melūl oldu kelāmından⁶

2705 Rikāba yüz sürüp der-hāl didi ey şāh-ı mülk-i dīn

Ḳamusı behremend oldu şehādet iħtitāmından⁷

Ziyāde teşneyem āb-ı vişāl-i Muştafāya ben

Ne var ben de naşīb alsam sa‘ ādet ber-devāmından⁸

¹ Kim söyledi: söylediler A, söyledi kim D,E // Tā: ‘āķibet ; O: ol A

² A, Қāfiye-i Beytü'l-Murabba‘ D, Bahır-i Remel E, — B,C,İ

³ Revzen-i: vezn-i ; Açıam: açayım A // Melāletdür: melāletden E

⁴ Bekir: Bekri ; Gelüp: gelür E // Ruḥsat: ruḥsat A / Sen: — E

⁵ 2703: — İ / Olup: idüp C

⁶ Ruḥsat: ruḥsat A / Virüp: virem D / Görem: gördim C // Bekir: Bekri B,D,E

⁷ Şāh-ı mülk-i dīn: şāh-ı dīn E // İħtitāmından: iħtiġāmından E

⁸ Āb-ı: ayrık D

Beyt-i ‘Emmü’l-Murteżā Oğlu Bekir Pehlivān¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Teşnedārem ārzū kıldı cān hıyāz-ı cennete

Rāğib oldu dil temāşā-yı riyāz-ı cennete²

İsterem ki selsebili nūş idem ġayrı bugün

Bir sebīl oldu ‘adūnīn i‘tirāzı cennete³

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

İcāzet aldı meydāna girüp na‘ra urup ṭurdi

Bu şīri eyledi inşāḥaberdār ol niżāmından⁴

2710 Ey felek rūy-ı ķuddūsiñ dehr-i eflākindedür

Nāżır-ı vech-i ‘ebūsiñ Kerbelā hākindedür

Mihr-i kāmiñ hüzn-i ġam best eylemekdür göñlimi

Dest-i nāzmile giribān kim belā çākindedür⁵

96A

Didi bunı çeküp tīğin ‘adūya girdi ol merdān

Temām yüz kırk er öldürdi ‘adū-yı dīn ‘izāmından⁶

¹ E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ

² 2707-2708: — D / Hıyāz-ı: ziyā-yı A, riyāz-ı B, hıyām E // Riyāz-ı: riżā-yı B,C

³ Nūş idem ġayrı: ġayrı nūş idem E

⁴ 2709 E’de 2707’den önce yazılmıştır. / Na‘ra: nağra B / Ṭurdi: der-hāl B, durdu D,E, dirdi İ // Şīri: hāli; İnşāḥ: iħbār D

⁵ 2710-2711: — C,DE,İ // Kim: — A

⁶ Didi bunı çeküp: hemān-dem aluben D / Tīğin: kılıç C / Ol: o A / Merdān: ān E // ‘izāmından: hışāmından A, niżāmından C / Dīn: — E

Yigirme beş yerinden hem aña zaḥmı urur a^c dā
Yine ceng itdi ol ḡāzī murād aldı merāmından¹

İrişdi anda bir mel^c ūn kim anıñ adı ‘Abdu’llāh
Ebū Bekri şehīd itdi o cengiñ intikāmından²

*Şi‘r*³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2715 Lâleveş hün-ı şehīdler ravżasın ābād ider
Ol sebebden ‘ andelibler zārını mu‘tād ider⁴

Fırkat-i āl-i Resûlden vuşlat-ı haşre degin
Yād idüp bu mā-cerā-yı Kerbelā feryād ider

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

Karındaşı ‘ Ömer aldı icāzet girdi meydāna
Nice a^c dā helāk itdi şavaş-ı ihtimāmından⁵

Bu kez a^c dā hücūm itdi şehīd itdiler ol cānı
Ki teşne göñli nūş itdi bihiştīñ ‘ālī-cāmından⁶

¹ Zaḥmı urur: urur zaḥmı A, zaḥm eyledi C, zaḥm urdilar D / Yerinden: yerinde B,D // Ol: o A

² Kim: ki A, hem C / Adı: adıdır A

³ C, — A,B / 2715-2716: — D,E,İ

⁴ Lâleveş: lâleveş gerdūn B // Sebebden: sebebler B / ‘ Andelibler: ‘ābidūnlar A / Zārını: rāzını C

⁵ Girdi: girdi ol A // İtdi: oldı A,D,E

⁶ 2718-2723: — D / İtdi: idüp A,E / Ol: o E // Bihiştīñ: o cennet C, behiştı E

Görür ‘Osmān ƙarındaşı ki nevbet kendüye geldi
 Varup destūr alur ol dem zamāniñ çün imāmından¹

2720 Girüp meydāna ol merdān helāk itdi nice a‘ dā
 Niceler ser-nigūn oldu bu ma‘ nā infihāmından

Sinān ibn-i Yezīd şoñra şehīd itdi gelüp anı
 Sunar sākī ecel cāmin aña ‘ ömri hītāmından²

Beyt-i İmām Hüseyin ³

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Bu ne müşkildür ki yā Rab oldılar bir bir şehīd
 Ravża ƙıldı Kerbelāyı lāleveş hūn-ı sa‘īd⁴

Bu ne lāyıkdur ki teşne-leb süyūf-ı ‘atşile
 Dökdi evlād-ı Resūliñ ƙanını mel‘ ūn Yezīd

Bahr-i Remel ⁵

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn
 Hem andan şoñra ‘ Avn ibn-i ‘ Alīyye’l-Murtezā geldi
 O maḥcūb-ı zemān idi dil-āverler temāmından⁶

¹ Ƙarındaşı: ƙarındaşın ; Kendüye: kendine B,E,İ // Varur: varup C,E

² Anı: şoñra E // Cāmin: cāmı E

³ E, — A,B,C,D,İ // 2722-2723: — C / 2723: — E

⁴ Rab: Rabb A // Kerbelāyı: Kerbelāya A

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ Dil-āverler: dil-ārālar A,D, dil-āver hem İ

2725 Cemāl-i pertevin görse ḡamāme gizlenür ḥurşid
 Hicāb iderdi serviler anıñ ķadd-i hirāmından¹

Gelüp anda ķarındaşı Hüseyne ķıldı istircā
 Beyān itdi bu eş̄ ārı o vaşf-ı iħtirāmından²

*Beyt-i ‘Aliyyü’l-Murtezā Oğlı Pehlivān ‘Avn*³

96B   *fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün*
                        Ey hümā-yı evc-i devlet ey Emire'l-Mü'minīn
                        Maħrem-i esrār-ı levlāk ey imāme'l-müttekeñ⁴

Ber-ķarār-ı devletiñ vaşfinda *mā lā ta’lemūn*
 İħtiyār-ı hizmetiñdir *fedħulū hā hālidin*⁵

*Kāfiye-i Ebyātū’l-Hezec*⁶

mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün
 Ne var bir kez iżżeñ virseñ bu deşt-i Kerbelāda ben
 İçem tā şerbet-i mevti o cāmī la’lfāmından

2730 Zirā budır murādım ki seniñle rūz-i maħserde
 Şehādet buldığım isbāt idem ikrār-ı tāmından⁷

¹ ḡamāme: ḡamām E // İderdi: iderler E

² Gelüp anda: gelür andan A, gelüp andan İ // İħtirāmından: iħtirāmından C,D, iħtirāsından İ

³ E, Kāfiye-i Beytū'l-Murabbā D, — A,B,C,İ

⁴ Evc-i: ecine ? İ // Maħrem-i: maħremm-i E / Levlāk: devlet C

⁵ Ķarār-ı: ķarāruñ C / “*Bilmədiklerinizi bilirim.*”(bk.Yusuf, 86) // “*Öyleyse ona ebedi olarak girin.*”(bk.Zümer, 73)

⁶ D, Bahri Meşnevî E, A,B,C,İ // 2729-2731: — E

⁷ 2730: — C,D / Tāmından: nāmından A

İcāzet aldı ‘Avn anda didi kim yā imām şimdi
Tefekkür kılmışam diñle kelāmı hoş fihāmindan¹

Bu leşker bī-nihāyetdür ki bir bir cengile olmaz
Zīrā ṭūl ‘ömürümüz ḫalmaz ‘adūlar iħtitāmindan²

İmām didi nedir tedbīr didi fikrim budur ey cān
‘Adūniñ ḫalbine furşat bulam ġayret hūmāmindan³

İşitdi çün imām anı didi kim ey ḫarındaşım
Çeri çokdur ziyān irer saña ol ḥāş u ‘āmindan⁴

2735 Didi ‘Avn ey imām ‘ankāya ḥā’il ola mī ‘aşfūr
Tutarsa ‘ankebūt bāzı ḥalāş olmaz mī dāmindan⁵

Didi bunı sürer atın ki ya‘ ni ḫalbe ‘azm ide
Görüp anı Hacer Aħċār bu tedbīr geçdi kāmindan⁶

İki biñ pehlivān aldı bu ‘Avniñ cengine geldi
Görür şeh-zāde çün anı ḫutar atiñ licāmindan⁷

¹ Anda: — İ // Diñle: cümle D / Fihāmindan: nihāmindan İ

² Zīrā ṭūl:irişüp ; ḫalmaz: olmaz C / ṭūl: ṭūl-i E,İ

³ Fikrim budur: fikr itdim D, fikr eyledim E // ġayret: ġayri E, ‘izzet İ

⁴ Ey: yā C // İrer: ider C,D,E

⁵ Didi: didi kim ; Ey: yā E / ‘Avn: — B / ḥā’il: mā’il C // Tutarsa: dutarsa B,C,D,E,İ / ‘Ankebūt bāzı: bāzı ‘ankebūt E

⁶ İde: eyler C // Anı Hacer Aħċār: Hacer Aħċār anı E / Bu: ki B

⁷ Şeh-zāde: şāh-zāde ; Çün anı: anı çün C / ḫutar: dutar B,D,E / Atiñ: anıñ İ / Licāmindan: zimāmindan E

Varup bunlara ceng itdi cihāni ceng-i teng itdi
Turābı lāle-reng itdi bu rezmiñ intizāmından¹

Velākin bunları her dem helāk itdikce şeh-zāde
Gelürdi leşkere imdād çeriler in^c idāmından²

*Beytü'l-Murabba^c*³

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

2740 Tūtalıım şayd itse 'anķā az daha çekse nefes
Münhezim olmak ne mümkün leşkeri mūr-ı meges⁴

Gerçi taşı kesdi dirler teşne-i Ferhād velī
Mün^c adı̄m itmek olur mı kılsa yüz biñ yıl heves⁵

*Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevī*⁶

97A   *mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün*
Zahımlar çok yidi anda imāmiñ yanına geldi
Ki ya^c nī el-vedā^c idüp geçe bu fānī nāmından

İmām didi ki ey 'Avni katı çokdur zīrā zahmiñ
Karār eyle Biraz gitme melāletler hīyāmından⁷

¹ Ceng-i: cenge C,E // Rezmiñ: remziñ C, zermiñ E

² Her dem: hem dem İ / Şeh-zāde: şāh-zāde C // Leşkere imdād: leşker imdāda A,B,İ

³ D, — A,B,C,E,İ

⁴ 2740-2741: — E ; 2740: — C / Tūtalıım: dutalıım B,D

⁵ Yıl: bil D, er İ

⁶ D, — A,B,C,E,İ

⁷ Ki: kim A,İ / Ey 'Avni: ol 'Avne C // Gitme: eglen C

Didi ‘Avni bu meydānda bihiştiñ şerābin gördim
Baña ‘arż eyledi sākī o şahbāyi kirāmından¹

2745 Furāt suyından ol cāma ziyāde teşnedir göñlim
Şarār itsem gider sākī bu cām-ı hoş-meşāmindan²

İmām gördü ki men^c olmaz didi atıñ zaḥımlıdur
İnüben bārī bir ata kabūl it al be-nāmindan³

Binüp çün ġayrı bir ata yine meydāna girdi ol
Gelür Şālih Yesār oğlı ‘adūlar i^c tizāmindan⁴

‘Alī vakıtinde ol ey cān sezā olmışdı ta^c zīre
Anı dögmiş idi bu ‘Avn ki şer^c iñ irtisāmindan⁵

Aña haşm olmuş idi çün hemān қarşusuna geldi
Anıñla ceng idüp ‘Avni bulur fırsat rizāmindan⁶

2750 Helāk itdi o mel^c üni bu kez a^c dā görüp anı
Şamusı һamle қıldılar o merdānin şehāmindan⁷

¹ 2744: — A / ‘Avni: ‘avniñ İ / Meydānda behiştiiñ: meydānda ki C / Behiştiiñ: behiştin B

² Ziyāde: զiyāde A / Göñlim: göñül C // İtsem: itse D / Cāmī: cāyi B / Meşāmindan: şu^c a^c indan C

³ Men^c olmaz: yok çäre B // İnüben: inüp A, inüp ben B,C,E / Ata: ata bin A / İt ol: itgil C, it ol A / Benāmindan: peyāmindan C,D,E

⁴ Gelür: gelüp A / İ^c tizāmindan: eşkiyāsından C

⁵ Ol: bil C,D / Ta^c zīre: ta^c rize A,E // irtisāmindan: irtisāmindan A, i^c tisāmindan E

⁶ Haşm: haşm A / Çün: — B // İdüp: ider B / Rizāmindan: devāmindan E

⁷ İtdi: idüp D / Mel^c üni: mel^c ün İ // Һamle қıldılar: қıldılar һamle D / Şehāmindan: sihāmindan C

Nice ceng ü cidāl itdi nice a^c dālar öldürdi
 Şehīd oldu velī şoñra geçüp fānī adāmından¹

Beyt-i İmām Hüseyin ²

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Bu riyāż-ı Kerbelāya kim ki girse zār ider
 Zārile cān ^c andelībin vāşıl-ı gülzār ider³

Her metā^c iñ issı gerçi müşteriñ arzular
 Hūri^ı-yi Rıḍvānancak cānile bāzār ider⁴

Baḥr-i Meşnevi ⁵

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün
 Gördi ^c Abdu'llāh karındaşın hemān
 Aldı ruhşat gitdi meydāna ^c ayān⁶

2755 Şöyle ceng itdi ki ol zāt-ı ^c ulā
 Lāle-reng oldu turāb-ı Kerbelā⁷

¹ 2751: — B / Adāmından: idāmından A, emāmından D, imāmından E

² E, — A,B,C,D,İ // 2752-2453: — D

³ Riyāż-ı: diyār-ı A, riyāḥ-ı B, rizā-yı E / Kerbelāya: Kerbelādur A // Andelībin: andelībiñ C

⁴ Arzular: arzu ider C // Rıḍvān: Rıḍvān da A

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ ^c Abdu'llāh karındaşın: karındaşı ^c Abdu'llāh C / Karındaşın: karındaşı B,D,İ // Gitdi: girdi A,D / ^c Ayān: revān A

⁷ Ki: kim A,B,E,İ

Leşleri ḥāk üzre dökdi ol dil̄ir
 Tā ki yüz seksan er öldürdi o şīr¹

Geldi Hān ibn-i Süveyb haşr-ı pel̄id
 Urdı ol mażlūmū hem kıldı şeh̄id²

97B   *fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*
 Cāmī mir’ātinde sākī göstürür hūb-ı ecel
 Teşnedārı şayd ider bu dāmī maḥbūb-ı ecel³

Nevbet-i fermān birle tā ki şāh-ı Kerbelā
 Kişver-i renc-i cefāda böyle menşüb-ı ecel⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 2760 Geldi andan şoñra ‘Abbās nevbeti
 Çün geçirdi bunda her nās nevbeti⁵

Kendüsi idi ‘alemdār-ı sipāh
 Pehlivān idi dahı leşker-penāh⁶

Çün karındaşı Hüseyne geldi ol
 İstedi ruhşat du‘alar kıldı ol

¹ Ḥāk: ḥāk A // Tā ki: — ; Seksan: sekizen ; O: ol C

² Süveyb: Şevīb A,B,D,İ // Ol: o B / Mażlūmū hem kıldı: mażlūmū da itdi C

³ 2758-2759: — E / Göstürür: gösterüp C / Hūb-ı: bir hūb-ı A, cām-ı İ

⁴ Cefāda: şafāda D

⁵ Andan şoñra: şoñra anda C // Çün: çünkü ; Bunda: — A / Her nās: herkes D

⁶ Kendüsi idi: kendüsiydi hem A, kendi idi hem C

Didi ey s̄imurğ-ı ƙāf şāh-ı cihān
 Ey hidāyet mazhari sırr-ı nihān¹

Her kişi aldı bu devletden naṣīb
 Buldu herkes zaḥmete hāzık ṭabīb²

2765 Kim ki oldıysa şehīd-i Kerbelā
 Oldı ‘ukbāda anıñ ƙadri ‘ulā

Dilerem ki ben de varup ceng idem
 Kānile ṭoprağı reng-ā-reng idem³

Hem içem şehd-i şehādet cāmını
 Tā bulam cennetde cān ārāmını⁴

Çün imām işitdi ‘Abbās sözini
 Ağladı efkāre şaldı özini

Ey ƙarındaşım didi ruḥsat saña
 Var şehīd ol kim gele nevbət bañā⁵

2770 Çünkü meydāniñ içine giresiñ
 Bunlara bir hoş naṣīḥat viresiñ⁶

¹ Şāh-ı: Şīt E

² Herkes: herkez A

³ Ben de: anda C // Reng-ā-reng: anda reng E

⁴ Ārāmını: ırmağını E

⁵ Ruḥsat: ruḥsat A // Kim: ki C,E

⁶ Meydāniñ: meydān A,C // Giresiñ: sen giresiñ A, hem giresin C,İ // Vireshiñ: ƙılaşıñ B, idesin C, idesiñ E, vireshin İ

Debdi ‘Abbās girdi meydāna hemān
Söyledi bu şı‘ri anda nā-gihān¹

*Şi‘r-i Abbās*²

98A   *mefā‘ilün mefā‘ilün fe‘ülün*
Benem ‘Abbās ki serdār-ı muvāfiğ
Karındaş-ı Hüseyinem yār-ı şadılk³

Eger cengimden āgāh olsalardı
Haṭā kılmazdı ‘ālemde münāfiğ⁴

*Baḥr-i Meşnevi*⁵

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
Döndi yüzin leşkere çün imdi baķ
Didi āgāh olin ey ehl-i nifāk⁶

2775 Ger kabul iderseñiz tōgrı kelām
Ben imāmdan vireyim size peyām⁷

Didiler nedir cevābiñ söylegil
Didi ‘Abbās kim imām buyurdu bil⁸

¹ 2771: — C / Girdi meydāna: meydāna ‘azm ider A

² A, Şı‘r Beyt C, Beyt-i Hażret-i ‘Abbās E, — B,D,İ

³ Benem: menem D,E / ‘Abbās ki: ‘Abbās-ı B,D, ‘Abbās E,İ // Karındaş-ı: karındaşım E,İ

⁴ Olsalardı: ola idi C // Haṭā: haṭā A

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ Yüzin: — A / Yüzin leşkere: leşkere yüzin C, yüzin ‘askere D / Çün: gör B

⁷ Tōgrı: doğru E,İ

⁸ Kim: ki A, çün B,E

Didi cümle yārimi ensābımı
Hem dahı etbā‘ ımı aḥbābımı¹

Bī-günāh katl eylediler nā-gīhān
Olmadılar mı peşimān bu zemān²

Bu ‘ayāliñ bārī ḥālin görelim
Raḥm idüp hem bir içim şu virelim³

2780 Ben de alup bunları Hinde gidem
Bu Ḥicāzı anlara teslīm idem⁴

Çün Yezīdiñ leşkeri iştdiler
Ba‘zılar bundan te’essüf itdiler⁵

O Şimir mel‘ūn Hacer Aḥcārile
Hem Rebi‘-i Şīt ol bed-kārile⁶

Didiler ‘Abbāsa kim diñle hemīn
Şu ile ṭolsa temām rūy-ı zemīn⁷

¹ Yārimi: yardımı İ // Aḥbābımı: gör aḥbābımı A

² Eylediler: eylediñiz E // Peşimān: perişān E

³ Bārī ḥālin: ḥālini kim İ / Görelim: göresiz D // Hem: — A,B / Virelim: viresiz D

⁴ Bunları: anları C,E,İ // İdem: ider İ

⁵ 2781: — C / İştdiler: buni iştdiler A // Bundan: bunda A,İ // Te’essüf: te’esüf A,B

⁶ Şimir: Şemer B,C,D,İ // Bed-kār: bed-baḥt C / Ol: hem D

⁷ ‘Abbāsa kim: kim ‘Abbāsa İ / Hemin: yakın D,E // Şu ile: suyla A / ṭolsa: dolsa B,E,İ / Temām rūy-ı: cihān bu C

Tā Yez̄ide itmeyince bey^c atı
 Bir içim şu virmem itme minneti¹

2785 Çünkü ‘Abbās gördü kim mümkün degil
 Söyledi geldi Hüseyne diñlegil²

Çün işitdi ehl-i beyt idüp figān
 Didiler el-‘aṭaṣ̄ el-‘aṭaṣ̄ amān³

98B İşidüp ‘Abbās anıñ feryādını
 Yağdı ġayret nāri cān bünyādını⁴

Aldı şuyin̄ kabını oldı revān
 Debdi dört biñ leşkere ol pehlivān⁵

Çün bu hāli gördü leşkerler dahı
 Atdılар ‘Abbāsa oklar ey ahī⁶

2790 Kılmadı endiṣe ‘Abbās ol zemān
 Yetmişin öldürdi bir demde hemān⁷

¹ Tā: sen A // Virmem itme minneti: virmeyiz biz şıkdeti ? C

² Kim: — E / Mümkün: — İ // Geldi: — E / Diñlegil: işitgil A

³ İşitdi: işidüp ; İtdi: idüp D / İşitdi ehl-i beyt: ehl-i beyt işitdi E // El-‘aṭaṣ̄ el-‘aṭaṣ̄: el-‘aṭṣü el-‘aṭṣü A,D ya Rabbenā C, el-‘aṭṣü İ / Amān: el-amān A,B,C / “Susadım, susadım.”

⁴ Anıñ: anlarıñ C // Yağdı ġayret nāri: nār-ı ġayret yağdı B / Cān bünyādını: hicret ābdānını C

⁵ Şuyin̄: şunıñ A,B // Debdi: didi E

⁶ 2789a: Çünkü leşker gördü bu hāli dahı C // Ahī: sehi D,E

⁷ Bir: ol D / Hemān: revān A,C

Vardı ol sā^c at Furāta girdi ol
Aldı şu kabını hem toldurdu ol¹

Virmedi lākin çeriler mühleti
Ok u şebde atdılار anlar katı²

Gördi ^c Abbās anları döndi o dem
Leşkeriñ içine hamle kıldı hem³

Anları itdi perişān bī-ķarār
Döndi çün girdi Furāta nāmdar⁴

2795 İstedi ata şu virüp eglene
Hem biraz şu içe anda diñlene⁵

Ehl-i beytiñ ol şusızlığı hemān
Göñline düş oldı anıñ ol zemān⁶

Didi anlar şusız ola ne revā
Hiç benim şu içmem olur mı revā⁷

¹ Şu kabını hem: hem şu kabını C / Toldurdu: doldurdu B,D,E,İ

² Anlar: anda A,B,— C / Şebde: şebdeler C, şebte E / Atdılار: itdiler İ

³ O dem: bu kez A,B // Leşkeriñ: leşker B / Hem: bu kez A,B

⁴ Girdi Furāta: Furāta girdi A

⁵ Eglene: diñlene C // İçe: virüp B / Diñlene: eglene C,İ

⁶ Ol şusızlığı: şusızlığını C / Ol: hem E // Anıñ: anda B

⁷ Ne revā: der ova A, der ava B,İ, hem revā C, dur ava E // Benim şu içmem: şu içmek baña D / Olur mı: ola mı E

Bir içim şu içmeden döndi yine
 Hamle kıldı girdi a^cdāya yine¹

Aldı a^cdālar bu kez etrāfinı
 Araya aldı o cān elṭāfinı²

2800 Geldi Nevfel ibn-i Erzaḳ ol la^c īn
 Ġāfil iken urdı kılıçın hemīn³

Şağ elini kesdi ‘Abbāsīn hemān
 Gördi çün ‘Abbās bu hāli nā-gihān⁴

99A Sol eline aldı ol şu kabını
 Tā gelüp sir-āb ide aḥbābını⁵

Bir ḥaram-zāde gelüp bil ey ahī
 Sol eline urdı bir kılınc dahı⁶

Sol elini kesdi gör ihrābını
 Tutdu diş ile ol şu kabını⁷

¹ A^cdāya yine: a^cdā cengine A, a^cdā-yı dīne B, a^cdā içine C,E

² Bu kez: yine D // Aldı o: alur ol A, alurlar B, aldılar C, alup o E,İ

³ Ol: o İ // Ġāfil iken: ġafilin A,D,E,İ / Kılıçın: kılıçını D,E / Hemīn: yakın C

⁴ 2801b: Gördi bu hāli çün ol nā-gihān A / ‘Abbās bu hāli: bu hāli ‘Abbās B / Çün ‘Abbās: ‘Abbās çün; Nā-gihān: ol zemān D

⁵ Aldı ol: tutdu hem C // Sir-āb: seyrān E, şir-āb İ

⁶ Bir: bu C // Urdı bir kılınc: bir kılınc urdı A,İ, urdı hem B / Eline: elini B

⁷ Ihrābını: iżtirābını A,B,C // Tutdu: dutdu B,D,E,İ / Diş ile ol: dişile yine A, dişile anda C

2805 Ayağıyla ceng iderken diñlegil

Degdi şu kabına bir ok şöyle bil¹

Şu dökildi Kerbelāya bil ‘ayān

Gördi ḥayrān oldu ‘Abbās ol zemān²

Didi kim bu nice hikmet yā mucīb

Olmaz ehl-i beyte ȝerre şu naşīb³

Geldi hātifdan nidā kim şöyle bil

Bunda taħṣīl-i murād āsān degil⁴

Çekmeden ‘āşıķ olan cevr-i cefā

Ma‘ şūķından göremez luṭf u vefā⁵

mefā’iłün mefā’iłün mefā’iłün mefā’iłün

2810 İrişdi semi‘ ȝāta çün nidā-yı hātif-ı hikmet

Görüp taķdīre meyl itdi olur çün ‘āṭīf-ı hikmet⁶

Bilindi maķşadı ‘atşīñ merātib կadr-i levlāki

Rumūz-ı sırr-ı lā-yerzā olupdur kāşif-i hikmet⁷

¹ Ayağıyla: öyle ; İderken: ider iken E // Şöyle: öyle A

² Gördi: buldu ; ‘Abbās: ḥayrān C / Ḥayrān oldu ‘Abbās: ‘Abbās ḥayrān oldu E / Ol zemān: pehlivān A

³ Didi kim bu nice: didi çün nice bu C, didi nice kim bu D // Olmaz ehl-i beyte: ehl-i beyte olmaz B / ȝerre şu: şu aşlā C

⁴ Nidā kim: bir nidā C, nidā kim E

⁵ Çekmeden ‘āşıķ olan: ‘āşıķ olan çekmeden C // Luṭf u: luṭf-ı B,E,İ

⁶ 2810-2811: — C,D,E,İ

⁷ Merātib կadr-i levlāki: merātib-i կadr-i levlāk A

Ol iki zaḥimla düṣdi zāt-i pāk
 Na‘ra urdī ya‘ aḥi‘ edrik eḥāk¹

Çün imām işitdi efgān eyledi
 Anda el-ān enkeser zahri didi²

Ağladı āh itdi ol ķadr-i ‘ulā
 Ditredi anda zemīn-i Kerbelā³

Beyt-i İmām Hüseyin⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 2815 Āh ki elden gitti serv-i ķadd-i bālā gelmedi
 Geldi zārından şadā ammā dil-ārā gelmedi⁵

Gerçi gördim her belāyı çok cefā çekdim velī
 Bir bunıñ gibi belā dünyaya hālā gelmedi⁶

Kāfiye-i Ebyātū'l-Meşnevi⁷

99B   fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Ol Enes oğlu işit kim ol zemān
 Hizmet iderken Hüseyne nā-gihān

¹ 2812: — C / Düşdi: düṣdi ol A // Na‘ra: naǵra B / Edrik: idrāk C,E / “Ey kardeşim, kardeşine yetiş.”

² El-ān: el-amān A, der-hāl C / Enkeser: en küşfü A, enkesir B,D,inkesir E / “İşte şimdí belim kırıldı.”

³ 2814: — D / Ağladı: ağlayup A // Ditredi: ditrer A, titredi E / Anda: anda her A, andan E

⁴ E, Beyt C, — A,B,D,İ

⁵ Āh ki: ol ki İ// ärindan: zārında; Ammā dil-ārā: ammā ki dilā D/Şadā: şadālar B, şalā İ / Dil-āra: dilār E

⁶ 2816b: Çünkü gördüm çok cefayı çok belāyı gerçi kim D /Çok cefā çekdim velī: çünkü çok çekdim cefā C, çok belā gördim E / Her belāyı: çün cefayı E // Dünyāya: dünyāda D / Hālā: — A, aşlā C

⁷ D, Baḥr-i Meşnevi E, — A,B,C,İ // İşit: işitdi İ

Çünkü ‘Abbāsının cevābin diñledi
Hem Hüseyiñ ıztırābin añladı¹

Sürdi atın anda meydāna yürür
Gördi ıtprak üzre düşmiş cān virir²

2820 Kendini atdı ol ‘Abbās üstine
Gördi anı geldi her nās üstine³

Okłalar atup itdiler anı şehid
Gör neler kıldılar etbā‘ -ı Yezid⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Tīr-i a‘dā degdi cisme virdi mazlūm anda cān
Gerçi virdi bir güzel cān aldı nice hüb-cinān⁵

Çün şehādet şerbetini nūş idüp ol aldı kām
Hūri-yi gilmānile hem buldı bezm-i cāvidān⁶

Çün şehid oldu ƙamu ahbābları
Hem dahı ensābları aşhābları⁷

¹ Cevābin: cevābiñ İ

² Anda: ol demde A, girdi C // ıtprak: ıtprak D,E / Üzre düşmiş cān: üzere cānını C / Cān virir: yañur E

³ Ol ‘Abbās: ol ‘Abbāsını A, ‘Abbāsuñ C, / Atdı ol: ol atdı D,İ // Geldi her nās: kimse gelmez E

⁴ Okłalar: ok E / Anı: anda A // Kıldılar: kıldılar ol A, itdiler C, kıldı İ

⁵ 2822-2823: — C,D,E,İ / Degdi: geldi A

⁶ Şerbetini: şerbeti ; İdüp: itdi B

⁷ Aşhābları: ol aşhābları A, ahbābları E / Ensābları aşhābları: aşhābları ensābları D

2825 Geldi nevbet kendine evlādına
 Ḳalmadı kimse vara imdādına¹

Şöyle ıssı oldu ol gün āftāb
 Ehl-i beytiñ eyledi bağrın kebāb²

Tā semāya yitdi arżuñ hiddeti
 Cāna te'sir itdi 'atşin şiddeti³

Nüh-felek görüdı bu һāli қıldı zār
 Oldı āl-i Muşṭafādan şermsār

Beyt-i İmām Hüseyin ⁴

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 Aşdı һadden ey felek bī-dādīn inşāf it yiter
 Gayrı renci eyleme tekriñ-i elṭāf it yiter⁵

2830 Sen 'itāb-ı Muşṭafādan şermsār olmaz misin
 Қadr-i āli fehm idüp ta'zīm-i eşrāf it yiter⁶

¹ Kendine: kendinin E // İmdādına: dādına A

² 2824-2830: — D / Ol gün: gün A / İssi oldu ol gün: oldı ıssı eyyām C

³ Hiddeti: şiddeti C // İtdi: eyledi A / Şiddeti: hiddeti A

⁴ E, Murabba' A, Beyt C, — B,D,İ

⁵ Aşdı һadden: һadden aşdı ; Bī-dādīn:bīzārīn C, bīdārīn İ/ Ey: — A / Hadden: başdan B // Renci: rencide C,D, rənciyye E / Elṭāf: inşāf B

⁶ Olmaz misin: olmaz misin B,C,E // Ta'zīm-i: ta'zīm B,İ

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn¹

100A Rivāyet vārid oldu rāvilerden
Bilür rāz ehli lafżı yāvīlerden?²

Ḳamusı içdiler cām-ı şehādet
Velākin kalandı dört kān-ı sa‘ādet³

Birisi Kerbelā şāhı imāmdur
Üçi evlādı kim zü'l-iħtirāmdur⁴

Ulu evlādınıñ adı ‘Alīdür
Şecā‘at menba‘ıdur hem velīdür⁵

2835 Hem evşat oğlu Zeyne'l-‘Ābidīndür
Siyādetbān imāmü'l-fażılındür⁶

Üçüncü oğlu ‘Abdu'llāhdur ey cān
Bulardı baħr-i şer^c e dürr-i mercān⁷

O Zeyne'l-‘Ābidīn ol demde ey yār
Katı ḥaste idi olmuşdı bīmār⁸

¹ Baħr-i Meşnevī E

² Oldı: olmuşdur C // Rāz ehli lafżı: rāzi eṭkā A / Rāz: zār B, rūz E

³ Cām-ı: şehd-i C // Sa‘ādet: irem A

⁴ 2822a: Birisi Kerbelā-yı şāhı imām ol hümām A/Şāhı: şehā D//Zü'l-iħtirāmdur: zü'l-iħtirām-ı sa‘ādet A

⁵ Ulu: büyük C // Menba‘ıdur: menba‘ı A,D menba‘ınuñ C / Velīdür: seridür C / Hem: kān-ı D

⁶ Zeyne'l-‘Ābidīndür: ‘Abdu'llāhdur ey cān C // 2835b-2836a:— C / C'de 2835b yerine 2836b yazılmıştır. / Siyādetbān:siyādet kāni A, siyāset E

⁷ Bulardı: bunlardı A

⁸ Haste: ḥaste A / Olmuşdı bīmār: ol zāt-ı bār C

Silâh geydi imâm isterdi fevtin
 Ki ya^c nī görmeye evlâdî mevtin¹

^c Alî ekber görüp bu hâli der-hâl
 İmâmiñ pâyine yüz sürdi fi'l-hâl²

2840 Didi vir ruhşatı kim gideyim ben
 Bugün câm-ı ecel nûş ideyim ben³

Görüben ehl-i beyt ider figâni
 Didiler gitme hûn-feşâni⁴

Nice yalvardılar olmadı çâre
 Eser itmez naşîhat nâmâre⁵

İmâm gördü kabûl itmez cevâbı
 Şehîd olmak içün ider şitâbı

Eliyle kuşadur aña silâhı
 Ki tâ bula şehâdetden felâhı⁶

2845 Kuşağı-ı âdemi taâkdi beline
 Muşaykal şebdesin virdi eline⁷

¹ 2836a: Silâh giyüp isterdi fevtin imâm C // Ki ya^c nī: ya^c nī ki A / Mevtin: mevtin imâm C

² Ekber: oğlu C

³ Ruhşatı: ruhşatı A / Kim: — B, hem C / Gideyim: varayım A,B,gidelüm C //Câm-ı ecel: ecel câmını C

⁴ Görüben: görüp E / İder: itdi İ // İtme: akitma A,—E / İtme hûn: hûn itme B / Hûn: cân E, hûnı hem İ

⁵ 2842: — D / Olmadı: olmamışdı A // Nâmâre: ol nâmâre A

⁶ 2844: — İ / Aña: hem C // Ki tâ bula: tâ ki bula A, ki bula tâ C

⁷ 2845: — D / Taâkdi: daâkdi B,C,D,İ

100B İder meydāna çün anı revāne
Firākı āteşin şaldı meyāne¹

*Beyt-i İmām Hüseyin*²

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
‘Ah kim ol ḡonca-dehānim terk-i gülşen eyledi
Bülbülü şuride-i ḥasretle nālān eyledi³

Lerzeler düşdi zemīne āsmān ḫan ağladı
Çünkü deşt-i Kerbelāda ‘azm-i meydān eyledi⁴

*Bahr-i Mesnevi*⁵

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn
Rivāyetdür ki şeh-zāde o demde
Civān merd idi kim resm-i ‘ademde⁶

2850 İrüpdi on sekiz yaşına ol şāh
Özi ḥurşide beñzerdi yüzü māh⁷

¹ Çün anı: anı çün A // Āteşin: āteşin A; Meyāne: beyāna A

² E, — A,B,C,D,İ

³ 2847-2848: — D / Kim: ki C // Şuride-i ḥasretle: şeydā-yı ḥasretiyle C / Nālān: beni nālān A

⁴ Kerbelāda: Kerbelāya C,E

⁵ E, — A,B,C,D,İ

⁶ O: ol A // Civān: civānı ; Kim: — D,E

⁷ İrüpdi: irişdi A,D eridi B, iripdür E, irdi İ / Yaşına: yaşında B / Ol: o E, hem ol İ // ḥurşide: ḥurşide A / Beñzerdi: beñzer hem A, beñzer E

Hemān Hüseynile şüretde ey cān
Resūlu'llāha beñzerdi o mercān¹

Bu meşhūrdur ki yok dünyāda aşlā
Resūlu'llāha beñzer kimse қat^c ā²

Velī şüretde hüsni kāmeti hem
Resūlu'llāha beñzerdi hemān-dem³

Resūliñ ehl-i beyti ol zemānda
Resūli ārzū қılsa her zemānda⁴

2855 Bağarlardı anıñ yüzine her gāh
Feraḥ bulurlar anıñla ol āgāh⁵

Kaçan kim girdi meydāna o dindār
Didi na^c ra urup bu resme eş^c ār⁶

¹ Hemān Hüseynile: oğlu ile Hüseyen / Hüseynile: Hüseynle B,E, hüsni ile İ / Ey: ol ey B,E,İ / Cān: māh E// Beñzerdi: bil beñzerdi B, beñzer idi C,İ, beñzer E/O mercān: ikisi el-ān A,ol ān B,İ, ol māh C, ol ey cān E

² 2852: — B // Kimse: bir kimse A

³ Şüretde hüsni kāmeti: hüsni şüretde kāmeti E // E'de 2853b ile 2854b yer değiştirmiştir./ Benzerdi: benzer idi C / Hemān-dem: ol dem A,B,C, çü ol dem İ

⁴ 2854 E'de 2855'ten sonra yazılmıştır. / Ol: hem ol A / Ārzū: ārzū A, ārzū C,İ īārzū D / Қılsa: қılsalar C, қıla E / Her: ol B

⁵ 2855b: Resūlu'llāh gibi feraḥ olurları nā-gāh A / Bulurlar: bulurları ; Āgāh: gāh C

⁶ 2856b: Na'ra urup didi bu resm ile iş^c ār A / Na'ra: naǵra B / Resme: beyt-i C

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün'

Ben ol şeh-zâde-i dehrem ki ceddim Haydar-ı Kerrâr

Ben ol dürr-i Hüseynem kim bihârim Ahmed-i Muhtâr²

Ben ol ǵonca-dehânım kim nihâlim Hažret-i Zehrâ

Nesîmim tâ'at-i taķvâ ǵesîmim görmedi bed-hâr³

Si'r-i 'Alî Ibn-i Hüseyn-i Müctebâ⁴

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Görüp ibn-i Sa'îd ol mâh-cemâli

Biraz fikre varır diñle maķâli⁵

101A 2860 Çerisine didi kim bu 'Alîdür

Hüseyniň ekber evlâdı velîdür⁶

Ķamu şekl-i şemâ 'ilde muhaķķak

Resûlu'llâha beñzer bil bu muṭlak⁷

İcâzet virmedi ol leşkerine

Ki ya' nî cenge varmaǵa birine⁸

¹ A, Beyt-i 'Aliyyü'l-Murtezâ Oğlu Pehlivân 'Alî E

² Bihârim: bihâr-ı A / Ben ol: benem B / Kim: ki A,C

³ Kim: ki A,C / Nihâlim: nihâl-i E // Taķvâ: kûbrâ C

⁴ A, Bahîr-i Meşnevî E, — B,C,D,İ

⁵ Varur: vardi A

⁶ Bu: bu ǵat' â A // Velîdür: hem velîdür A

⁷ Şemâ 'ilde: şemâ 'ilden A,B / Muhaķķak: bil muhaķķak A // Beñzer: bu benzer B / Bil bu: bu ki C

⁸ Ol: o E // Varmaǵa: varmaǵ her C / Birine: anda birine A

Zırā bildi ki meks̄ itdikce fi'l-hāl
 Yağar anı ḥarāret odı der-hāl¹

Şavaşa ihtiyyāc olmaz nihāyet
 İder şimşir-i mihr aña kifāyet

2865 Görür şeh-zāde böyle oldu tedbir
 Ḥarāret odı cāna ķıldı te'sir²

Ķarār itdikce za^c ifi ġālib oldu
 Bu kez kendüsi cenge tālib oldu³

Hemen-dem debdi atınvardı ol dem
 ' Adūnīñ ortasına girdi ol dem⁴

Şu resme ķırdı a^c dāyi döker hūn
 Olur tā şahıñ-i meydān rengi gülgün⁵

Veli^ī 'atş-i ḥarāret oldu ġālib
 Mecāli ķalmadı bil ey metālib⁶

¹ 2863-2864: — E / Zırā bildi ki: ki zırā bildi C // İder: yiter; Aña: hem C

² Şeh-zāde: şāh-zāde C/ Oldı: olur A // Odi: ķıldı D

³ 2866: — D / Oldı: olurdı A // Oldı: olurdı A / Kendüsi cenge: cenge kendüsi E

⁴ Hemen-dem: hemān-dem C,D,E, / Atın: atıñ A // Girdi: vardı C / Ol dem: bu dem A

⁵ 2868b: Olur meydān içinde ķan pür-hūn C / Meydān: meydānīñ A

⁶ Bil ey: ey tālib A

Beyt-i Pehlivān ‘Alī¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2870 Bağrını yağıdı ḥarāret nārı biryān eyledi

Dūd-ı āhı tā semāda şemsi penhān eyledi²

Bir yakadan cevr-i a‘dā bir yağa ‘atş-i cefā

Bu iki düşmān belād-ı cismi vīrān eyledi³

Bahr-i Meşnevi⁴

mefā‘īlūn mefā‘īlūn fe‘ūlūn

Görür şeh-zāde ‘atş-i bī-nihāyet

Vucūdına ḥarāret virdi gāyet⁵

Çıkup düşmān içinden ol kenāre

Ki ya‘nī bula bu derdine bir çāre

Dönüp geldi atasına o merdān

Didi kıl ey baba derdime dermān⁶

101B 2875 Helāk itdi beni bu dem şusızlık

Ża‘īf itdi şusızlık uyķusızlık⁷

¹ E, Beyt C, — A,B,D,İ

² 2870-2871: — D / Dūd-ı: deyur? E

³ Yaka: yakadan A,E,İ

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Şeh-zāde: şāhenşāh A, şāh-zāde C // Bu: — A,E / Çāre: bir çāre A

⁶ Kıl ey baba: ey baba kıl A / Ey: — İ / Baba: peder C

⁷ 2875a: Ża‘īf itdi beni hem bu şusuzlık C /Bu dem: hem ol İ // 2875b: Helāk itdi şusuzlık uyķusuzlık C

Eger bir қat̄re şu bulsa bu miskin
 Derūnim nāri bir dem olsa teskin¹

Ķirardim hep muhālif leşkerini
 Īderdim pāre pāre her birini²

Īmām evlādī hālin gördü fi'l-hāl
 Resūliñ aldı dūlbendini der-hāl³

Yüzine sürdi ol kān-ı sa^c ādet
 Biraz teskin olur anda ḥarāret⁴

2880 Yine meydāna girdi itdi devrān
 Didi ibn-i Sa^c id Ṭārūka ol ān

Yüri meydāna var öldür bunı sen
 Saña virdim diyār-ı Muşlı ben

Īşidüp bu cevābı gitdi mel^c ūn
 'Alīye şebdesini atdı mel^c ūn⁵

Anı men^c eyleyüp şeh-zādevardı
 Anıñ gögsine tīzesini urdı⁶

¹ Bulsa bu miskin: olsayı temkin C // Bir dem olsa: olsa bir dem C / Olsa: olurdu E

² Āirardim: ķirarım A / Leşkerini: leşkerin ben İ // Īderdim: iderdi A / Her birini: her birin ben İ

³ Evlādī hālin: evlādını hem İ // Aldı dūlbendini: dūlbendini aldı C

⁴ Yüzine: yüzine gözine B // Anda: andan A,E

⁵ 'Alīye: 'Alīyye E / Şebdesini: şabtasını C / Atdı: itdi İ

⁶ Şeh-zāde: şāh-zāde C

Çıkuben arkasından öldi ol dem
Görüp oğlu ‘Ömer hamle ider hem¹

2885 Aña bir ḫarb urdu itdi ihlāk
Bu kez Mışrā^c varır anda hışımñāk²

Görüp Mışrā^cı şeh-zāde hemāne
Kılinc çekdi aña oldı revāne³

Şu resme başına çaldı kılıcı
İki yarup zemīne batdı uci⁴

Şerāb-ı mevti at üstünde içdi
Leşि iki yanından yire düşdi⁵

Görüp bu heybeti leşker hemen-dem
Hazān yaprağıveş ditreşdi ol dem⁶

102A 2890 Bakar ibn-i Sa^c id çünkim bu ḥāle
Çağırıldı Muhkemi koş tut maķāle⁷

¹ Çıkuben: çıkış hem / Arkasından: zahrinden C, arkasında E

² Urdı: urup A / Aña: aña da; Bir ḫarb urdu: urdu bir ḫarb C // Varır:vardı A

³ Mışrā^cı şeh-zāde: şāh-zāde Mışrā^cı C / Mışrā^cı: Mışrāğ E, İ//Kılinc: kılıncı A/Oldı: urdu A/Aña: hemān C

⁴ Çaldı: urdu A // İki yarup: yarup iki pāre A / Yarup: yarup başına C / Batdı: geçdi C, gitdi D

⁵ 2889: — D / At üstinde: atı üzre E // Yanından: yandan A

⁶ Leşker: leşkerler A / Hemen-dem: hemān-dem D // Yaprağıveş: yaprağ gibi C, yaprağı gibi E, yaprağı vü? İ / Ditreşdi: ditreşti İ

⁷ Çunkim: çünkü C // Tut: dut A,E, İ

İki biñ pehlivān aldı hemān ol
Olur şeh-zāde cengine revān ol¹

Araya aldılar ol māh-ı tābı
Görüp şeh-zāde anda bu ‘itābı²

Çatı na‘ ra urup girdi o merdān
Muğālif leşkerin kırdı o merdān³

Olur leşker bu heybetden herāsān
Çaçup ibn-i Sa‘ īde vardı ol ān⁴

2895 Görür şeh-zāde kim leşker tağıldı
Dönüp geldi Hüseyne zār kıldı⁵

Didi kim ‘aşile yandı ciger āh
İmām işitdi bu sözi penāhgāh⁶

Gözi yaşı olur yüze revāne
Didi kim ey ciger-gūşem hemāne⁷

¹ Şeh-zāde: şāh-zāde C / Revān ol: revān İ

² Görüp: görür A / Şeh-zāde: şāh-zāde C

³ Na‘ ra: nağra B / Urup: uruben ; O merdān: ol ȝāt C // Leşkerin: leşkerini ; O merdān: ol ȝāt C

⁴ Herāsān: herāsān A // Çaçup: çäçarlar ; Vardı ol ān: ol ḥarīvān C

⁵ Şeh-zāde kim: şāh-zāde ‘asker hem C / Tağıldı: dağıldı İ

⁶ Kim: — A

⁷ Yüze: yüzine A / Olur yüze: yüzine oldu C / Revāne: seylān? C, revān A // Hemāne: sen hemān A, ben hemān C

Şabır kıl kim seniñ çün āb-ı kevşer
 Müheyyādur var ol sīr-āb-ı kevşer¹

Hemen-dem bu beşāretle o merdān
 Şavaş itdi ‘adūya girdi ol ān²

2900 Bu kez a^c dā görüp ol nāmdārı
 Araya aldılar ḡonca-iżāri³

Nihāl cismi hemān düş oldı hāre
 İder zahmī vucūdı pāre pāre⁴

Şu resme üşdiler ol nev-civāna
 Ki cismi yaradan ḡark oldı ķana⁵

Hemen-dem Men^c a ibn-i Mürrevardı
 Қafasından gelüp ԁarbını urdı⁶

Atından düşdi hāk-i Kerbelāya
 Yeñile uğradı hem-ser belāya⁷

102B 2905 Қatı na^c ra urup çağırdı der-hāl
 Didi kim geliriş ey baba fi'l-hāl⁸

¹ Var: — A / Var ol: hem it ; Sīr-āb-ı: şīrāb İ

² Hemen-dem: hem A, hemān-dem C,D / Bu: o C / O: ol ‘Alī A

³ A^c dā görüp ol: görüp ol a^c dā B

⁴ 2901: — C,D / Cismi: — A, çeşmi E // Zahmī: cism-i A, zahmī E

⁵ Ol: hem C, o İ // Yaradan: pāreden İ

⁶ Men^c a ibn-i Mürre: Mürre oğlu Men^c i A

⁷ Hāk-i: hāk-i A, hāke E // Hem-ser: hem-sār C

⁸ Na^c ra:naǵra B/Der-hāl:fi'l-hāl C//Ey:yā A/Geliriş ey baba:ey baba ırışgil B/ırış:ulaş E/Fi'l-hāl:der-hāl C

Beyt-i Pehlivān ‘Alī¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
 Garķ-ı hūn oldım şabā dildāre bildir hālimi
 Mā-cerāyı şerh idüp var yāre bildir hālimi²

‘Arżu-hālim vir baña raḥm eyleüp kılsun meded
 Ben giriftār olmışam hünkāra bildir hālimi³

Bahr-i Meşnevi⁴

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ülūn
 İşitdi çün imām itdi fiğāni
 Girüp meydāna aldı ol civāni⁵

Alup tā ḥaymegāhına getürdi
 Fiğān itdi yüzin yüzine sürdi⁶

2910 Didi kim bir tekellüm eyle bārī
 Ey oğlum bir cevābı söyle bārī⁷

¹ E, Beyt C, — A,B,D,İ

² Var: ol B

³ Eyleyüp: idüp A,E / Eyleyüp: eyle ; Meded: yār meded D / Raḥm: var raḥm E // Ben giriftār olmişam: giriftār olmişam ben A / Hünkāra: hünkāra İ

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ İşitdi: işidüp C // Ol civāni: nev-civāni C

⁶ Alup tā: aluben C / ḥaymegāhına: ḥaymegāhına A // İtdi: idüp A,C / Sürdi: urdı A

⁷ Cevābı: cevāb ki D

Beyt-i İmām Hüseyin ¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Bir tekellümdür murādım gül dehāniñdan seniñ

Bir kelāmdur derde dermān ḥūb-lisāniñdan seniñ²

Aç göziñ ey nūr-ı dīdem geldi vaqt-i el-vedā‘

İstedigim bir cevābdur ḥūb-zebāniñdan seniñ³

İşidüp ol dil-ārā açdı gözin

Atasına dönüben didi sözin⁴

Didi kim ey baba gördim bu ḥāli

Açıldı gök kapusu gör maḳāli⁵

2915 Şerāb-ı selsebīlden ṭolu cāmı

Baña ‘arż eylediler bil peyāmi⁶

Bu sözi söyler iken gitti rūḥı

İrişdi cennete ol pür-fütūḥī

¹ E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ

² 2911: — C / Gül: hem İ // Lisāniñdan: ḥışāniñden B

³ Göziñ: göziñi D / Bir cevābdur: bir cevābıñdur A,E,İ / ḥūb: kim A, şīrīn B,gül C,— E,İ

⁴ 2913a: İşidüp açdı dil-ārā gözini C / Dil-ārā: dil-āver D,E // Dönüben: dönüp C /Sözin: sözini C,yüzin D

⁵ Ey: yā A, — E / Baba: peder C

⁶ Tolu: dolu B,C,E,İ // Bil: ol dem A

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün
 Cān cānāna ārzū қıldı gitdi rūhı cennete
 İrişüp itdi temāşā pür-fütūhī cennete¹

Şalınup қaldı nihālves bākīde rūhı şehīd
 Hep şehīdler cem^c olup girdi riyāz-ı cennete²

103A   Bu yirde bir dahı vardur rivāyet
 İder rāvī bu ma^c nāya ri^c âyet³

2920 Қaçan kim Men^c a ibn-i Mürre nā-gāh
 Қafasından urınca sen ol āgāh⁴

Anı atı getürdi ol zemānda
 Varup şahrāya düşdi bir mekānda⁵

Atı döndi Hüseyne karşı geldi
 İmām atı görince nāle қıldı⁶

Atı aldı Hüseyni çün getürdi
 Görür oğlu 'Alī düşmiş yetürdi⁷

¹ 2917-2918 sadece A ve B'de vardır. / Ārzū: arzū A

² Қaldı: қadd-i A // Riyāz-ı: ervāhı A

³ Yirde: bābda C / Bir: — A // İder: iderdi A / Rī^c âyet: rivāyet B

⁴ 2920a: Қaçan kim Men^c ibn-i Mürre la^c in nā-gāh / Men^c a: Müzma İ // Sen: — C

⁵ Anı atı getürdi: getürdi atı anı A, atı anı getürdi E // Düşdi: düş oldu A

⁶ 2922: — İ / 2922a: Helāk olup o yirde düşdi қaldı D // 2922b: Atı döndi Hüseyne karşı geldi D / Atı: anı A / Atı görince: görince atı E / Nāle қıldı: taşna қaldı C

⁷ Aldı: tutdı C / Çün: çünkü C, çunkim D / Hüseyni: Hüseyn C,D // 'Alī: — A

Turāb üzre yaturdı ġarķ-ı ḫan ol
 Yaķın ḫalmış vire firdevse cān ol¹

2925 Alup başın dizi üzre hemān-dem
 Sürer ruḥsārını ruḥsārına hem²

Gözini açdı çün şeh-zāde der-hāl
 Didi ey baba gördüm bir ‘aceb hāl³

Resūlu’llāhı gördüm geldi bu ān
 İki elde iki cām ṭutmuş ol cān⁴

Şerāb-ı selsebīldür bildim ani
 Baña virmek diler birin ‘ayāni⁵

Didim yā ceddim vir ikisini hem
 Zīrā çok teşneyim bu yirde bu dem⁶

2930 Didi kim ey ciger-gūşem bu cāmı
 Getürmişem seniñçün bil peyāmı

¹ 2924: — C / ḫalmış: idi A, ḫaldı B, ḫalmışdı D / Vire firdevse: hem vire D / Firdevse: firdevsi İ

² Başın dizi üzre: başı dizi üzre A, başını diz üzre B, başını dizi üstüne D, başını dizi üzre E / Hemān-dem: hemedem A,B,E,İ,hem D

³ Çün: — A,B / Şeh-zāde: şāh-zāde C // Bir: — C,İ / Gördüm: ki gördüm İ

⁴ Resūlu’llāhı: Resūlu’llāha İ // ṭutmış: dutmış B,E,İ / Elde iki cām: elinde cāme C / Ol: ey E

⁵ Selsebīldür: selsebilden C

⁶ Ceddim: ceddi A,D,E / Vir ikisini: yā kim ikisin D // Zīrā: ki zīrā; Bu dem: ben C / Çok: pek A / Teşneyim: ‘atşiyem C

Saña menşübdurur bunıñ birisi

Hüseyin içün durur aniñ birisi¹

Gelüben şimdi nuş itse gerekdir

Dil-i maḥzūnı hoş itse gerekdir²

Bu sözi söyleyince virdi cānı

Bihiştin oldu cānı armağanı³

103B Anı çün ḥaymegāha aldı geldi
Muşibet ehl-i beyte tāze kıldı⁴

2935 Figān itdi Resūliñ ehl-i beyti

Tolar hem dūd-ı āhile dü-gītī⁵

Murabba^c ⁶

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Yakışur bu yirde ġayıri dīdeler ḫan ağlasun

Bu ḡazā-yı nā-sezāyı işiden cān ağlasun⁷

¹ Bunıñ: aniñ C

² 2932: — C / Gelüben: gelüp A // Maḥzūnı: maḥzūnimı A

³ Söyleyince: söyleriken D,E // 2933b:Ki cennet içre oldu armağanı C / Cānı: cān A

⁴ 2934: — D / Çün ḥaymegāha: ḥaymegāha çün B, ḥaymegāhına C / Geldi: gitdi A, getürdi C // Kıldı: yetdi A / Tāze kıldı: tāzelendi E

⁵ Tolar: dolar A,E,İ diler D / Hem dūd-ı āhile: dūdile āhı B, āhile dūdı hem C, hem dūd-ı āhı yaķa D, hem dūr-i āhiyla E,İ / Dü-gītī: zeyti D

⁶ A, — B,C,D,E,İ

⁷ 2936-2937: — E / 2937: — İ / Dīdeler: dīde B

Yağışur kim gözlerimden dökile yaşile hūn
 Bu belāniñ āteşinden cinn ü insān ağlasun¹

Haķīkatde bu sözdür kān-ı efkār
 Dil-i cānı yakar her ḥarfı bir nār²

Urur tīr-i suḥan cān üzre yara
 İder hüzni ķulūbi pāre pāre³

2940 İmām çün gördi ehl-i beytiñ hālin
 Teselliñ virdi gūş eyle kemālin⁴

Didi ey ḡonca-i bāğ-ı risālet
 Ve yā reyħān-ı būstān-ı imāmet⁵

Şabırdur bu beliyyātiñ ‘ilāci
 Taħammüldür şeb-i cevriñ sirāci⁶

Şabır kıldığıçın mü ’min belāya
 İrişür ķadri ‘uqbāda ‘ulāya⁷

¹ 2937b: Ḳanlu yaş döksün gözünden ḡayıṛ ḥāk-i Kerbelā C, Hūn idüp diđe-i eşkin rūz u şeb seyl-ābile D // 2933b: Hūn-ı āl-i Muṣṭafādur dökülen ḫan ağlasun C, Gökde melek yiryüzinde mü ’min olan ağlasun D

² 2938-2940: — D / 2938-2939: — E / Her: — B

³ 2939: — İ / Urur: oldurur ; Cān: — C / Tīr suḥan: suḥan tīr A // Қulūbi: hem ķulūbi A

⁴ Beytiñ hālin: beyt ḥālini C / Gördi ehl-i beytiñ: ehl-i beytiñ gördü E

⁵ ḡonca-i: ḡonca E, İ / Bāğ-ı: bāğı hem İ // Ve yā: ve yā ey A / Reyħān-ı: reyħān İ

⁶ 2942: — E / Sirāci: ‘ilāci B

⁷ Belāya: hem belāya C // Қadri uqbāda: uqbāda қadri A / Қadri: қadr İ

innemā yuveffe's-şābirūne ecrehum bi-ğayri hisāb¹

Ceza^c itdigiçün kāfir cezāya

Irışür cism-i nā-pākı ezāya²

2945 Taḥammüldür belā derdine dermān

Şabirdur miḥnet-i a^cdāya imkān

Günāhı ^cafva şāyeste degildür

Każāya olmasa rāżı her insān³

104A   Şabır kılmaķ gerek kim intihāda
Bulasız ecrini yevm-i cezāda⁴

Bu şabriñ ecri ecr-i^c ażimdür

Bu rence intihā genc-i na^c iimdür⁵

Ki benden şoñra siz çāk-ı girībān

Açup ser-mūy perişān itmeñ ey cān⁶

2950 Velākin ağlañız yaşın yaşın siz

Görince her şehid makṭū^c başın siz⁷

¹ B,İ — C,D,E / kemā kāla'llāhu te^c āla innemā yuveffe's-şābirūne aħbārhum bi-ğayri hisāb A, / “Ancak sabredenlere sayısız mükafat verilir.” (Zümer, 10)

² 2944: — C

³ 2946: — E / Rāżı her: hem dahı C

⁴ Bulasız: bulasın E, bu siz İ

⁵ 2948: — E / Ecr-i: ġāyet A // 2948b: Bulunca intihā ecr-i ^cażimdür C

⁶ Girībān: beyanı E // Açup: idüp B,C,İ / Ser-mūy: ser-mūş E

⁷ 2950a: Velākin ağlayasız yaşı yaşın C // Her şehid: şehid-i A, her ser-i B / Siz: — C

Zırā āb-ı çeşim sīr-āb-ı rahmet

Olur teşne şehide āb-ı rahmet¹

Bu resme anlara kıldı teselli

Ki böyle kılmış idi Hāk tecelli

Getürdi çün ‘Aliyy-i Aşgarı hem

Ki ya‘ ni küçükoglu idi ol dem²

Resūliñ hem emānetin getürdi

Aña teslim idüp meydāna girdi

2955 Görince ehl-i beyt ol dem bu hāli

Şu resme zār kıldı bil maķāli

Süreyyāya çıkar zārı serādan

Fīgān itdi melekler bu şadādan³

Unutdı tesbihî ağlaştı cümle

İdüp zārı ķamu baş açdı cümle⁴

Felek āh itdi gördü böyle aħvāl

O deşt-i Kerbelāya düşdi zilzäl

¹ 2951: — C,E / Çeşim: cisim A / Sīr-āb-ı: sīr-āb İ // Āb-ı: āb İ

² Cün: hem E // Ol dem: kāfehm? A, bu dem C

³ 2956: — E

⁴ 2957: — C

*Murabba^c*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Lerzenāk oldu turāb-ı Kerbelā āh eyledi

Tā ebed ḥūn-āb-ı çeşim bahrini ḥyah eyledi²

2960 Hüzn-i ǵam best eyleyüp bākī ǵulub-i mü’minin

Tā felek şum intikāmın almağa gāh eyledi³

104B

Küçük oğlu idi ol demde şir-ḥvār

Ki ya‘nī süd emerde bil o bīmār⁴

Şusız kalmışdı lākin anası bil

Harāret gālib olmuşdı işitgil⁵

Tükenmişdi harāretden ǵalibi

Kesilmişdi o ma‘şumıñ naşibi⁶

Bu ǵāli ‘arż iderler hem imāma

İmām ǵagāh olur çün bu peyāma⁷

¹ A, — B,C,D,E,İ

² 2959-2960: — C,E,İ / Tā ebed: edebi ; Çeşim: cisim A

³ Bākī: bāb-ı A

⁴ 2961: — E/Ol demde: ol A, ol dem D/ ḥvār: ǵar B // Süd: anasın ; Bil o — D, ol C /Bīmār: mīr-i şekür C

⁵ Lākin: — B / Lākin anası: anası lākin C / Anası: issı E

⁶ Tükenmişdi: dükenmişdi B,C,D,E,İ

⁷ Hem: — A // Olur çün: olupdı C / Bu: kim İ

2965 Eline aldı ol maç şumi vardı
Muhālif leşkerine karşı turdu¹

Didi kim ey həmiyyetsiz sitemkär
Tutalım ben günähkärem günähkär²

Bu tıflıñ ne günahı bilelim biz
Ki bir katre su virmezsiz buña siz³

Didiler kim bu söz temkin degil hiç
Size su virmemiz mümkün degil hiç⁴

Yezide itmeyince tā ki bey^c at
Saña su virmeyiz fehm it nasīhat^s

2970 İmām nevmid olup döndi 'ayāni
Getürdi ya'nī haymegāha ani⁶

Huzeyme Gāhil adlu bir la^c in bil
Aña bir ok atar anda isitgil⁷

¹ 1965a: Aldı ol ma'şımı vardı eline A / Ol: o B, — E // Turdı: turdu biline A, durdu B,E,İ / Leşkerine: 'askerine E

² Tutalım: dutalım B, diyelüm C / Günâhkâr: günehkâr D

³ Ne: nedür A / Bilelüm: bileyüm B / Bilelüm biz: var bilem ben C // Katre: katçā E / Virmezsiz: virmedin C, virmezsiñ İ / Siz: sen C

⁴ Temkin: mümkün A,C // 2968b: Size mümkün degil bu söz dahı hic C

⁵ Bey^c at: gelüp bey^c at A // Şu virmeyiz: virmezem su E

⁶ 2970: — C / Ya^c nī haymegāha: haymegāhina ya^c nī A, haymegāha ya^c nī B

⁷ Gāhil: Gāh A, Gāhī D,E / Adlu: olur E // İsitgil: diñlegil C

Boğazına batar ma^c şumıñ ol oķ

Ķucağına aķar ķanı aniñ çok

Oķı çekdi boğazından çıkardı

Hemān ma^c şūm Hudāya cānı virdi¹

Getürdi anasına virdi anı

Didi al oğlıñi kim gitdi cānı²

2975 Gel imdi ey cezā^c iden ķazāya

Gel imdi ey feza^c iden belāya³

105A Ne çekmişdür gör imdi āl-i evlād

Belāya ķıl şabır bunı idüp yād⁴

Bu ҳāli gūş idüp eyle te^cemmül

Belāya düş olınca ķıl taħammül⁵

Belā derdi şebiñ oldı sirācı

Ķazā rūzī rızāniñ imtizācı⁶

Olar kim merd-i kāmildür cihānda

Bulur şabırla bu derde ^cilācı⁷

¹ Çekdi: çeküp A // Cān virdi: teslim oldu C, virdi cānı E

² Anı: anı hemān A // Kim gitdi: firdevse virdi A / Kim: hem C

³ Ceza^c: ceza^c A,C // Feza^c: fezā^c B,D,E,I / Belāya: cezāya A

⁴ 2976: — C / Şabır: şabrı A

⁵ Ҳāli: müşāli A

⁶ 2978-2979: — D / Derdi şebüñ: derdüñ başı E // İmtizācı: iktirācı E

⁷ 2979: — C / Olar kim: olardur A

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

2980 Burada şalsun bu meclis hemān

Şoñra Hüseyin halin idem beyān¹

Hażret-i İmām Hüseyniñ İntihā-yı Şehādeti Beyān²

Rivāyetdür ķulaķ tut intihāya

İrişdi çün şehādet intihāya³

Temām yetmiş iki şāhib-sa^c adet

İmāmdan ġayrı nūş itdi şehādet⁴

Görüp bu hāli Zeyne'l^c Ābidīn hem

Katı haste yaturken anda ol dem⁵

Olup ol yirde ol bīmār figānkār

Figān idüp bu resme didi eş^c ār⁶

¹ 2980 sadece E'de vardır. / E'de 2980'den sonra 1911-1917 tekrar yazılmıştır.

² A, — B,C,İ / İmām Hüseyin Radiya'llāhu Te'ālā 'Anhu Ğazā-yı Şehādet D, El-Kışşa İmām Hüseyniñ Evlādlarunuñ Şehīd Oldığını E

³ Tut: dut B,E,İ / İntihāya: müntehāya A,İ // 2981b: İmāmdan ġayrisi gitdi bekāya D / İntihāya: müntehāya E

⁴ 2982: — D / İki: ikki İ

⁵ Görüp bu hāli: bu hāli görüp A // Yaturken anda ol dem: idi anda ol hem C

⁶ Ol yirde: bu yirde D,E / Ol bīmār: bīmār-ı A , bīmār B/ Ol bīmār figānkār: efgān u ezkār C // İdüp: itdi İ

*Beyt-i İmām Hażret-i Hüseyin*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

2985 Ey dirīğā derdimiň sırrına maḥrem ḫalmadı

Nā-ḥalef ṭutdı cihāni ġayrı hem-dem ḫalmadı²

Cümlesi buldı şehādet şād u ḥandān oldılar

Benden özge Kerbelāda şāhib-i ḡam ḫalmadı³

Didi bunı yirinden ṭurdı fi’l-ḥāl

Libāsin ditreyerek geydi der-ḥāl⁴

Ḳamu ceng āletin geydi hemāne

Ki ya‘nī ola meydāna revāne

İmām gördü bu ḥāli didi anda

Saña yokdur şehādet bu zemānda⁵

2990 Seniň yokdur bu devletden naşibiň

Sen ibkā rencü ersiň yok ṭabībiň⁶

105B Virince Kerbelāda cāmi sāķi

Seni bezm-i ecelden itdi bāķi⁷

¹ E, Beyt C, — A,B,D,İ

² Ṭutdı: dutdı B,E,İ

³ Şād: şāz D,E

⁴ Didi bunı: bunı didi C / ṭurdı: durdı B,D,E,İ // Ditreyerek: tidreyerek E

⁵ Bu ḥāli didi: didi bu ḥāli B / Didi anda: ol zemānda C // Bu zemānda: didi bunda C

⁶ Ersiň: varsın A / Rencü ersiň: ol ki ; Yoқ: yok derde D

⁷ Seni: sizi ; Ecelden itdi: ecelde indi İ

Saña şehd-i şehādet yok bu yirde
 Saña ruhşat icāzet yok bu yirde

Beyt-i İmām Hażret-i Hüseyin¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 Sākī-i gerdūn seni bu yirde mahrūm eyledi
 Tā saña şahbā-yı cām-ı mevti ma‘ dūm eyledi²

Sende iżħār-ı siyāset sırrını itmiş nihān
 Bunda bimārī mizācīn anı ma‘ lūm eyledi

Baḥr-i Meşnevi³

mefā’ilūn mefā’ilūn fe’ulūn
 2995 İşitdi bunı Zeyne'l- Ābidīn bil
 Fiğān itdi didi baba işitgil⁴

N’içün bundan naşibim almayam ben
 Yolında cānı ḫurbān kılmayam ben⁵

İmām didi ey oğlım diñle kāli
 Anıñçün yok naşibiñ bil bu ḥāli⁶

¹ E, Beyt C, — A,B,D,İ

² 2993-2994: — D / Ma‘ dūm: ma‘ lūm B

³ E, — A,B,C,D,İ

⁴ 2995a: Zeyne'l- Ābidīn işitdi bunı bil A // İtdi: idüp A / Didi: ki yā D

⁵ Bundan: bunda B,C,İ / Naşibim: naşibi A, naşib C,D / Almayam: almayayın C, hem almayam İ // Yolında: anıñçün A / Cānı: cān İ

⁶ Bil bu ḥāli: diñle kāli D,E

Seniñ nesliñle meşrûtdur siyâdet
Sebeb budur saña yoķdur şehâdet

Zîrâ yoķ nesl-i Ahmed senden özge
Yoķ evlâd-ı Muhammed senden özge¹

3000 Velâkin ḥanķarîb sen de gelürsiñ
Şehîd olup baña yoldaş olursin²

Getürdi ol emânetler ki vardı
Kamusın hâzır idüp aña virdi³

Resûliñ müşhafî hem cîfr-i câmi^c
Dahı ḥilm-i kıyâmet ol ki sâmi^c⁴

Kamusın virdi Zeyne'l-^c Âbidîne
O cân câni imâmü's-şâlihîne⁵

Didi kim ehl-i beyte varayım ben
Vedâ^c idüp bu cenge gireyim ben

3005 Atası Zülfikârin hem beline
Taķındı Hamza қalkanın қolına⁶

¹ Zîrâ yoķ: ki yoķdur C / Nesl-i Ahmed: Ahmed nesli E / Özge: gelürsin İ

² 3000a İ'de yazılmamış, 3000b 3001b yerine yazılmıştır. / Olursin: olur sen İ

³ Hâzır: hazır A,E / Idüp: itdi E

⁴ Cîfr-i: ce^c f-i A, cem^c-ü C, ce^cn-i E // İlml-i: — D

⁵ Virdi: virdi O A // Câni: câmi A, hem İ / İmâmü's-şâlihîne: imâmü'l-fâzîline C

⁶ Zülfikârin: Zülfikârını A,B,İ, Zülfikârı C / Hem: — A,B,E,İ // 3005b: Hamza қalkanını taķdı қolına A / Taķındı: daķındı B,E,İ

106A Resūliñ bir atı ƙalmışdı ol dem
Adı bil ʐü'l-Cenāḥ idı anıñ hem¹

Şarındı çünkü destār-ı Resūli
Binüp ol ʐü'l-Cenāḥa ṭutdı yolu²

Ey oğlım didi Zeyne'l- Ābidine
İrişince sen ümmet şālihiñe³

Selāmim anlara sen eyle tebliğ
Kelāmim anlara sen eyle tebliğ⁴

3010 .Gazā-yı Kerbelāyı söylesünler
Bizi raḥmet ile yād eylesünler⁵

Kaçan kim bir muş̄ibet olsa peydāh
Beni yād eyleyüben ideler āh⁶

*kul kefā bi'llāhi şehīdā*⁷

¹ Bil: — A

² 3007: — C, E'de 3008'ten sonra yazılmıştır. / ṭutdı: dutdı B,E,İ

³ Didi: didi o A // Sen ümmet: o ümmet B,İ, ümmet hem C, ol ümmet D

⁴ 3009a: Selāmumu eyle anlara tebliğ C // Anlara sen eyle: söyle anlara C / Anlara sen: sen anlara E

⁵ 3010 A'da 3011'den sonra yazılmıştır. / Söylesünler: yād eylesünler A // Yād eylesünler: söylesünler A / Raḥmet ile: raḥmetle E / İle: eyle ; Eylesünler: sevenler İ

⁶ Eyleyüben: eyleyüp hem E

⁷ A,B,İ, — C,D,E / “Allah’ın şahitliği bana yeter.”(Fetih, 28)

Beyt¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Ey zülâl-i câm-ı vuşlat nûş iden ehl-i şafâ

Teşne fevt olan Resûliñ âlini yâd eylegiz²

Meyl idüp her bir sürûra şâd u hândân olmayup

Dem-be-dem bu Kerbelâniñ hâlini yâd eylegiz

Vedâ’-ı Ehli’l-Beyt³

mefâ’îlün mefâ’îlün fe’ûlün

Resûliñ ehl-i beytine varır hem

Vedâ’ idüp girer meydâna ol dem⁴

3015 Biraz cevlân idüp devrân ider bil

Bu şî’ri ol zemân söyler işitgil⁵

Beyt-i İmâm Hazret-i Hüseyin⁶

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Ol benem kim cedd-i pâkimdir Resûl-i ɒü’l-Celâl

Ol benem kim âftâbım maṭla’ -ı burc-ı kemâl⁷

¹ C, — A,B,D,E,İ

² 3012-3013: — D,E / Zülâl-i: celâl-i B // Olan: oldu B

³ A, Vedâ’-ı Ehl-i Beyt İ

⁴ Ol: o B

⁵ Bil: ol C // 3015b: Ol zemân söyler bu eş’ârı işitgil A

⁶ E, Beyt C, — A,B,D,İ

⁷ Âftâbım: âftâbıñ A, âftâb-ı D,E

Ol benem kim dürr-i eşdāf-ı vücūdım Fāṭīmā
 Ol benem kim gevher-i kān-ı müşir-i lā-yezāl¹

Ol benem kim meyve-i ḥūb-būstān-ı enbiyā
 Ol benem kim ḡonca-i bāğ-ı risāletde nihāl²

106B Ben imāme'l-müttaķīnem kim buyurmuşdur Resūl
 Seyyid-i şübbān-ı cennet ķurretü'l-'ayn-i ricāl³

3020 Bu ne dürlü cevr-i miḥnetdür baña ey nā-ḥalef
 Kim ķırup aḥbāb u ālim idesiz bunca ķitāl⁴

Kaşdima şimşir çekersiz Kerbelāda żulmile
 Ey Yezidī ḫanķı mezhēpde benim ķatlim ħelāl⁵

Bahr-i Mesnevi⁶

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün
 Bu eṣ̄ ārı deyüp itdi nidāyı
 Didi yād eylegiz ķahr-ı Hudāyı

O Fir^ć avnı daḥı leşkerlerini
 Ki neyle ḡark idüpdür her birini⁷

¹ Eşdāf-ı: eşdāfiň A, eşdāfim C, eşdāf İ / Vücūdım: vücūd-ı C // Kān-ı: kānim A,B,İ

² Risāletde: risāletden D

³ Kim: hem D // Şübbān-ı: şübbān İ

⁴ Aḥbāb u ālim idesiz: āl-i aṣhābım idersiz C

⁵ 3021: — C / Қatlim: қatlimdır A

⁶ E, — A,B,C,D,İ

⁷ Daḥı: daḥı hem C / Leşkerini: leşkerini hem D // İdüpdür: itdi ; Her birini: her birini hem D

Dahı aşhābı fili kıldı mağlūb
 Ebābil leşkerini itdi menşüb¹

3025 Hem itdi ser-nigūn Lūt қavmini bil
 İdüb Nūh қavmini iğrāk işitgil²

Hazer iderseñiz siz de Hudādan
 Hicab iderseñiz hem Muştafadan³

Baña bir dem amān viriñ ki bu dem
 Ayālimi alup Hinde gidem ben⁴

Siziñ olsun Hicāz-i milk-i Bābil
 Қılıñ tevbe hem olmañ ʐulme mā ՚il⁵

*kemā kala' llāhu te' ՚alā ve enistaǵfirū rabbeküm sūmme tūbū ileyhi
 yümetti' küm metā' an ՚hasenā⁶*

Eger mümkün degilse bu kelāmım
 Gelüñ bir bir size budır peyāmım⁷

¹ Menşüb: gālib D

² İğrāk: hem sen C

³ Siz de: hem siz E

⁴ Ki: — ; Bu dem: bu dem hem C // Alup: aluben D / Ben: — D, hem A, İ

⁵ Hem: — A

⁶A, ve enistaǵfirū rabbeküm ve tūbū lehū metā' an ՚hasenā B, ve estaǵfirū rabbeküm D, ve enistaǵfirū rabbeküm ve tūbū ileyhi metā' an ՚hasenā İ, — C,E / “Ve Rabbinizden maǵfiret dileyesiniz, sonra O'na tövbe ediniz ki size güzel rızıklar versin.”(Hud, 3)

⁷ Bu: bil bu C // Size budur: budur size C

3030 İşitdiler muhālifler bu sözi

Muhibb-i hānedāniñ yandı özi¹

Velākin Bahterī ibn-i Rebiī hem

Şimir mel‘ ūn ile Şīt mel‘ ūn ol dem²

Görürler kim Hüseyniñ bu cevābı

Çeriye itdi te’şīr bu hītābı³

107A

İmāma didiler kim diñle kāli

Bizim bu cengimiz fehm it mişāli⁴

Yezidiñ bey‘ atiçün bunca pür-hāş

Ve yā kıl bey‘ ati yā vir bize baş⁵

3035 Buyurdu geldi tīr-endāzlar ol ān

Şu resme itdiler kim tīr-bārān⁶

Hüseyniñ üstine bārān mişāli

Yağardı okları diñle mişāli⁷

Velākin kendine aşlā ziyānı

İrişdirmezdi Mevlā bil beyānı⁸

¹ Muhibb-i hānedāniñ: muhibbi kim Hüdanıñ İ

² Hem: mel‘ ūn o dem A // Şimir: Şemer B,C,D,İ / İle: — A / Ol dem: hem C

³ Kim: hem C // Hītābı: hītābı A

⁴ Kim diñle kāli: diñle maķāli İ // Bu cengimiz: cengimizüñ C / Mişāli: me’āli C, maķāli D

⁵ Bunca: bunda D,E / Pür-hāş: pür-hāş A // Ve yā: yā A / Kıl: vir D / Bey‘ ati: bey‘ atin C

⁶ 3035: — E / Geldi tīr endāzlar: tīr-endāzlara C

⁷ Okları: oklar A / Diñle: bārān D / Mişāli: me’āli E

⁸ Mevlā bil: bil Mevlā B / Beyānı: ‘ayānı C, anı E / Bil beyānı: şaklar anı D

İmām çünkim bu hāle oldu āgāh
Hemān ḥamle iderken anda nā-gāh¹

Göründi bir ḡubār anda vehimnāk
İçinden bir kişi çıktı hışımnaķ²

3040 ¢ Acāyib bir mehābet kān-ı merdān
Selām virdi Hüseyne vardı ol ān³

İmām çün gördü anı didi ey yār
Nedir adıñ bu yirde ne işiñ var⁴

Benem didi perīler pādşāhı
Adım Za¢ fer saña idem penāhi⁵

O dem atañ ¢ Alī hażretleri bil
Varınca kūh-ı Kafa sen iṣitgil⁶

Nice devler perīler öldürüp ol
Nicesin mü'min itdi oldı maķbul⁷

3045 Benim de atam oldı ehl-i īmān
Perīye pādşāh itdi hem ol ān

¹ Çunkim: çünkü C // Anda: diñle C / Nā-gāh: şāh A

² Bir ḡubār anda: anda bir ḡubār D // İçinden bir kişi çıktı: çıktı içinden bir kişi A

³ Vardı: anda C / Ol ān: o cān A, hemān C

⁴ Çün: — C / Çün gördü: gördü çün D,E / Didi: didi ki A,C

⁵ Benem didi: didi ol benem A // Za¢ fer: Zaǵfer A,D,E

⁶ Atañ: anıñ İ

⁷ Nice: niçe İ / Öldürüp: öldürür D // Nicesin: niçesin İ

Ben olmuşam perîler şâhi şimdi
Baña ruhşat icâzet vir ki imdi¹

Muğâlif leşkerini kırayım ben
Selâmetle ḥalâşı tâ ki bul sen²

107B İmâm tahsîn idüp didi ki ey cân
Çü sen cism-i laťfsiñ anlar insân³

Görinmezsiñ dahı cenge girince
Bulara ȝulm olur sen ceng idince⁴

3050 Didi ben girem insân şüretine
İcâzet virmedi baķ sîretine

Didi Za^c fer Bedir cenginde ey yâr
Melekler kırdılar yâ nice küffâr⁵

N'içün virmeñ icâzet ben de bu kez
Kîtâl idem ki kurtul sen de bu kez⁶

İmâm didi ki ey Za^c fer o demde
Resûliñ va^c desi idi ‘ademde⁷

¹ 3046a: Benem şimdi perîler pâdşâhı C // Ki: — A,C,D / Vir: virgil D / İmdi: penâhı C

² Kırayım: hep kırayım A, hep kıram C, hem kıram D // Tâ ki bul sen: bulasıñ tâ sen A, ki bulam ben C, tâ ki bulasın E

³ Ki: kim A,E,İ // Sen cism-i laťfsiñ: sensin cism-i laťf E

⁴ Dahı: ki sen E // İdince: içinde C

⁵ Za^c fer: Zagfer A,D,E // Yâ: — ; Nice: nice vü C

⁶ Virmeñ: virmezsiñ C / Ben de: baña E // Kurtul sen de: kurtaram seni de A

⁷ Ey Za^c fer: Za^c fere ; O demde: ol demde C // İdi: lâkin A / ‘Ademde: o demde E

Aña şehd-i şehādet yitmemişdi
Ecel dāmī anı bend itmemişdi

3055 Anıñçün Haķ melekler gönderüp bil
Kamu küffārı kırdılar işitgil¹

Benim va^c dem bugün buldı ḥitāmi
Bugün vuşlat günüdür bil merāmī

Bugün dār-ı fenādan giderem ben
Bugün Haķka mülākāt iderem ben²

Bu bir sā^c at içün sen dostıma ben
Ne ḥācet zahmet itmek yürü git sen

Fiğān itdi sözin işitdi Za^c fer
Vedā^c idüp dönüben gitdi Za^c fer³

3060 Gider ol töz bulur leşker felāḥı
İmām meydāna sürdi zü'l-Cenāḥı

Mübāriz isteyüp meydāna girdi
Temīm-i Şāmī aña karşuvardı⁴

¹ İşitgil: sen işitgil A

² Fenādan giderem ben: fenāyi terk idüben C // Yürü git: git yürü C

³ Za^c fer: Zaǵfer A,D,E // Vedā^c: fiğān C / Dönüben: dönüp A,E / Gitdi: gitdi o E

⁴ Temīm-i: Tehīm-i E

Hüseyne didi kim diñle cevābi
Bizim yok leşkerimiziñ hisābi¹

108A Yalıñız başıñña olma melāmet
Yezīde bey^c at eyle bul selāmet²

Ki sābık Nehrivān cenginde ol dem
‘Alī kırdı bularıñ atasın hem³

3065 Henüz hātırlarında kīni vardur
Saña kim bu çeri içinde yārdur⁴

Nice evlādını aşhābını hep
Helāk itdiler ol ahbābını hep⁵

Yalıñız varma bu ķavm-i Yezīde
Şalāh budır ki bey^c at it Yezīde⁶

İmām didi ki ey Şāmī işit sen
Siziñle ibtidā ḥarb itmedim ben⁷

¹ Didi kim: kim didi C // 3062b: Bizde yokdur leşkeriñ hadd ü hisābi A / Leşlerimiziñ: leşkeriñ birden C / Yoğ: çok E

² Yalıñız: yalıñız ; Olma: yā imām olma A

³ 3064-3065: — D / Nehrivān: Şehrivān B // Atasın: atasını A

⁴ Hātırlarında: hātırlarında A,hāzırlarında C,hāzırlarında İ//Kim: yok C/Yārdur: ağıyārdur A,kim yārdur C

⁵ Nice: niçe İ // Ahbābını: aşhābını B, etbā‘ iñi C, ensābını D, yāriñi anlar E / İtdiler: eylediler C / Ol: bunca A, — C,D,E

⁶ Yezīde: mezīde A,İ // Şalāh: selāmet A, felāh D,ḥalāṣ E / Budur: bu A

⁷ Ki: kim B,İ // Harb: ceng C / İbtidā ḥarb: ḥarbe ibtidā E

Şehîd itdiñiz aḥbābımı cümle
 Kamu evlād-ı ensābımı cümle¹

3070 Egerçi çok çerisiz işbu demde
 Benim çok leşkerim lākin ‘ademde²

Feriştedür perī cinnile insān
 Baña yoldaş olur kim ehl-i īmān³

Ben ol şāhīm ki i᷇kbāl-i celālim
 İrüpdür kābe kavseyne kemālim⁴

Velākin in-şā ’allāh siz de ol dem
 Görüsiz hāliñiz nice olur hem⁵

*kad ḥasire’l-lezīne kezzebū bi-likāi’llāhi hattā izā cā ’ethümü’s-sā’atü
 bağteten kālū yā ḥasretenā ‘alā mā-farrātnā fi-hā*⁶

Benim ceddim ki Bedre cengevardı
 Melā ’ik şüret-i insāna girdi⁷

¹ Evlād-ı: evlādımı E

² Egerçi: eger ki C / Çerisiz: çerisiñiz A, çeriñiz D,E // Çok: — A, çün C / Leşkerim: ‘askerim A

³ Feriştedür: ferişte diyü A, feriştah diyü C,D / Cinnile: hep cinn ü C // Olur: evlādı İ

⁴ İrüpdür: idüpdür B / “İki yay arası”(bk. Necm, 9)

⁵ 3073: — B // 3073b: Görüsniñiz ben yalınıñız olur miyam A / Nice: niçe İ

⁶ B, — A,C,E,İ, ḫad ḥasire’l-lezīne kezzebū bi-likāi’llāhi hattā izā cā ’ethümü’s-sā’atü bağteten kālū yā ḥasretenā ‘alā mā D / “Allah'a döneceklerini yalanlayanlar ziyan etmişlerdir. Nihayet kendilerine ansızın o zaman gelip çatınca ‘Vah başımıza gelen, ne yaptık’ derler.”(En‘am, 31)

⁷ Bedre cenge: Bedir cengine E

3075 Nice kāfir helāk itdi melekler

İ̄cānet eyleyüp gitdi melekler¹

Benim atam c̄ Alī sözüm işitgil

Çeküp ķopardı bāb-ı ḥayberi bil

Bunu didi bir hemān nāc̄ ra urdı

Herāsān oldı leşker anı gördü²

108B Bu ünden lerze düşdi Kerbelāya

İrişdi nāc̄ rası tahtे's-serāya³

Ķılıcını çeküben vardı çaldı

Tem̄imi ortasından iki böldi⁴

3080 Bu kez Zeyd Ebṭahī bed-baht-ı c̄ālem

Şecāc̄ at kānı idi meşhūr ādem⁵

Anı men̄c̄ eyleyüp çaldı ķılıcı

İki yarup yire batdı hem uci⁶

Susızlıktan buñaldi lākin anda

Mecāli ķalmadı hīç ol zemānda⁷

¹ Kāfir: kāfirleri A

² Bir: — A,C / Hemān: hemān-dem C / Nāc̄ ra: naǵra B // Herāsān: ḥerāsān A

³ Önden: evinden İ / Lerze düşdi: düşdi lerze C

⁴ Ķılıcını: ķılıcın A,D,E, ķılıncını İ // Çaldı: vü çaldı D // Boldı: yardı A

⁵ Bed-baht-ı: bed-baht-ı ; Zeyd Ebṭahī: Zeyd-i Baṭḥī A

⁶ 3081b: İki pāre idüben leşi düşdi C / Yarup yire: pāre idüp İ / Hem: — A,B, bir E / Yire: zemīne B / Batdı: geçdi D

⁷ Lākin: ķaldı D,E // Hīç: hiç B, hem C

Bu kez ‘arżū-yı cān қıldı Furāta
 Sürüp atın revān oldı Furāta¹

Şimir mel‘ūn görüp hem itdi feryād
 Didi ey leşker-i Şām Kūfe bī-dād²

3085 İşidiñ sözimi zinhār u zinhār
 Hüseyne virmegiz қatıre şu deyyār³

Eger içerse bir қatırece şu bu
 Bizim gibi biñ ādem öldürür bu⁴

Hebā olur bu sa‘y-i leşkerimiz
 Halāş olmaz kırıetur her birimiz⁵

İşidince bu sözi cümle leşker
 Hüseyne eylediler һamle leşker⁶

Қamu leşker olup o cenge mā’ıl
 Furāt ile Hüseyne oldı hā’ıl⁷

¹ ‘Arżū-yı cān қıldı: ‘arżū қıldı cānı A, arżū idüp қıldı C, ‘arżūyi қıldı cān D, arżū cān қıldı E, arżū-yı cān қıldı İ / Қıldı: itdi B // Atın revān oldı: oldı atın revān D

² Şimir: Şemer B,C,D,İ / Hem: anı A // Şām Kūfe: Şām-ı Kūfe-i A / Leşker-i Şām: Leşker Şāmı E

³ Sözimi: bu sözi C / Zinhār u: zinhār be D, zinhār E, zinhār ve İ// Қatıre şu: şu қatıre A,D şu aşlā C / Virmegiz қatıre şu: şu virmeyiz қatıre C

⁴ İcerse: içeri ise B,İ / Şu bu: şuyı bu A, şu B,E,İ, bil şu D / Қatırece şu bu: қatıre bu şudan C // Bu: ven? C

⁵ Sa‘-yi: şakı̄ C // Halāş: halāş A / Her birimiz: hep varımız C

⁶ Hüseyne eylediler: eylediler Hüseyne A

⁷ 3089: — D / Қamu: қamusı İ / Leşker olup: leşkerler A / O: bu B, — E,İ / Olup o: olurlar C / Leşker: leşkerler E // Oldı: oldılar A

3090 İmām gördü o demde böyle hāli
 Kılup hamle ider ceng ü cidāli¹

*Beyt-i Ceng*²

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün
 Şu resme kırdı kim enhār müşāli akdir hūn-āblar
 Şanasıñ Kerbelā içre çıkar al çeşme-i āblar³

Nice a^cdā helāk itdi nicesi yaralandılar
 Olur meydān içi pür-ķan ki cenge açılır bāblar

109A Bu kez bozdı kamu şaff-ı sipāhi
 Furāta girdi gör imdi o şāhi⁴

Eline aldı kim şu içe anda
 Bir āvāz geldi nā-gāh ol zemānda⁵

3095 Ne şu içmek zemāni kıl ferāğat
 ' Adūlar ehl-i beyti kıldı gārāt

İşitdi çün imām işbu cevābı
 Girü döndi elinden dökdi ābı⁶

¹ Gördi: gördü ki C / Böyle: bu A,C / O: ol C, bu E

² C, — A,B,D,E,İ

³ 3091-3092: — E / 3092: — C,D,İ / Şanasıñ: şanasın D,İ / Al: çok C

⁴ Bu kez bozdı: bozdı a^cdayı A // O şāhi: zevātı C

⁵ Kim şu içe anda: ki şudan içe hem C // 3090b: Geldi nā-gāh ol zemānda āvāz hem C / Geldi: geldi ki A

⁶ İşitdi çün imām: imām işitdi A / Çün imām işbu: imām hem bu C

Naşîb olmaz aña bir կatre şu hem
Dönüben ḥaymegāha geldi ol dem¹

Bilür kim bu yalanı söylemişler
Ki ya^c ni^ī ol şuyı men^c eylemişler²

Velâkin ol yalan söz diñle akvâl
Muvâfiğ geldi taķdîre budır kâl³

3100 Zîrâ içse gerek şehd-i şehâdet
Olup cennetde ol şâhib-sa^c ādet⁴

Kaçan kim ḥaymesine vardı ol cân
Naşîhat kîldı ehl-i beyte ol ân⁵

Didi şimdi ‘azîmet tâzelendi
Yine size müşîbet tâzelendi

Velî çâk-ı girîbân itmegiz siz
Açup ser-mûy perişân itmegiz siz⁶

Yeñile düşdiñizancağama siz
Görinmeñ şakınıñ nâ-mahreme siz⁷

¹ Ḥaymegāha: ḥaymegāha A / Ḥaymegāha geldi: geldi ḥaymegāha E / Ol: bu A,B, o D

² Yalani: kelâmi C

³ Kâl: hâl D

⁴ 3100: — C,D / Olup: bulup B

⁵ Vardı: geldi C / Ol cân: ol ân A,B // Beyte: beytine A,B,C,D,E,İ

⁶ 3103-3110: — İ / 3103b: Görünmeñ şakınup nâ-mahreme siz C

⁷ 3104: — C / Düşdiñiz: düş oldiñiz A

3105 O Zeyne'l- Ābidīni çünkü gördü
 Vedā^c idüp yüzin yüzine sürdürdü

Beyt-i İmām Hażret-i Hüseyn¹

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 El-vedā^c olsun ki cism-i cān fedā itmekdedür
 Ol münādī^ı-yi ecel gayrı nidā itmekdedür²

El-vedā^c kim murğ-ı cān şayid ider bāz-ı ecel
 Tā ki ol naķd-i şehādetden şadā itmekdedür

Baḥr-i Meşnevī³

109B   Didi kim bu belālar gelmeseydi
 Belā bize muķadder olmasayı⁴

Ki bizden şoñra ümmetler geleydi
 Belālar anlara nāzil olaydı⁵

3110 Şanurlardı anı hışm-ı İlāhī
 Kazanurlardı anlar çok günāhi

¹ E, — A,B,C,D,İ

² 3106-3107: — B,C / 3106-3113: — D / 3107: — E / Nidā: rūḥa nidā A

³ E, Beyt C, A,B,D,İ

⁴ Belālar: belālar bize A,E // Belā: belālar A, bārī E

⁵ Bizden: benden A / Geleydi: gelmeseydi E // Olaydı: olmasayı E

Veli şimdi idüp bunı te'emmül
 Muşibet gelse iderler taħammül¹

Murabba' ²

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn
 Ey göñül gel kıl şabır taħammülü sen ol 'ulā
 Cün 'ulā kılmaķ dilerseñ fānide sen çek belā³

Çekmeyince renci kimse bulmadı aşlä şafā
 Kim[ler] 'ulā oldılar ki derde olup mübtelā⁴

Ey oğlum didi Mekkeye varınca
 Medinede ehıbbāmı görince⁵

3115 Selāmım tebliğ eyle anlara var
 Bihişte dāhil olnıca ben ey yār⁶

Götürem ehline senden selāmı
 İşidüp Şehrbānū bu kelāmı⁷

Didi ey şehryār-ı 'āli-miķdār
 Cüdā olnıca senden ey vefādār⁸

¹ Şimdi idüp bunı: şimdi bunı idüp A, şimdi idüp anı B, bunı idüp şimdi C // İderler: iderlerdi A

² A, — B,C,D,E,İ

³ 3112-3113: — B,C,E,İ

⁴ Kimler: kim A,B,C,D,E,İ

⁵ Didi: daḥı C // Ehıbbāmı: sen aḥbābı E

⁶ Selāmım: selāmımı C / Tebliğ eyle anlara var: anlara tebliğ eyle var B, eyle anlara tebliğ C // 3111b: Göriselüm ki cennet içre tebliğ C

⁷ Senden: sizden B, andan B // Şehrbānū: ehl-i bānū D

⁸ Şehryār-ı: Şehrbānū: A / Ey Şehryār-ı: Şehrbānū di C

Bulardur ehl-i beyt-i āl-i Ahmed
 Bulardur çünkü evlād-i Muhammed

[‘]Adū hürmet idüp ider sıyānet
 Bilürem bunlara olmaz ihānet¹

3120 Velākin ben ḡarīb-i dil-nüvāzı̄m
 İhānet ideler bu iħtirāzı̄m²

İmām didi ki sen çekme ġamı hiç
 Biriñiz görmeye nā-mahremi hiç

110A Ki sen de dāħil-i beyt-i Resūlsiñ
 Bu ehl-i beytile sen de қabūlsiñ³

Size қasd-i ta[‘] arruż olmaz aşlā
 Size a[‘] dā ihānet kılmaż aşlā⁴

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün
 Siziñ bu naleñiz ancak dil-i a[‘] dāyı şād eyler
 İhānet etmege size қamusı iħtirāz eyler⁵

3125 Ki қasd itmez size hergiz o şakın olma sen giryān
 Velakin bil o zālimler dilile acı zār eyler⁶

¹ ‘Adū: ‘adūlār A / İder: eyler D // Bunlara: bunlar C / İhānet: hiyānet B, hem hiyānet C

² Dil-nüvāzı̄m: bī-nevāyim B,C // 3116b: İdüpler ben ḡarībe ben iħtirāzı̄m C / Bu: budur A

³ 3122: — B,C; E’de 3123’ten sonra yazılmıştır. / Beytile: beyte A

⁴ 3123: — D / Size: didi B

⁵ 3124-3125 sadece A’da vardır.

⁶ O şakın olma sen: şakın sen olma A,B,C,D,E,İ

Vaşıyyet çün temām oldu hemāne
Bu şī^c ri söyleyüp oldu revāne¹

Si‘r-i Hüseyn-i Müctebā ²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Geldi ol dem kim dil-i maḥzūnimı ḥandān idem
Geldi bayramım ki cānı yārime ķurbān idem³

Geldi ol dem kim binā-yı cenneti ma^c mūr idüp
Bu riyāż-ı ķaşr-ı efnā-köşkini vīrān idem⁴

Geldi ol dem kim girībān çākile Hakkı bulup
Çeşm-i nemnākimla şekvā ‘arża-i düşmān idem⁵

3130 Geldi ol dem kim şehādet şerbetin nūş eyleyüp
Bezm-i şāh-ı enbiyāda kendimi sekrān idem⁶

---

¹ Hemāne: zemāne C

² A, Beyt C, Beyt İmām Hażret-i Hüseyn E, — B,D,İ

³ Kim: ki A,C / ḥandān: ḥandān A // Cānı yārime: cānimı yāre A

⁴ Kim: ki A,C,D / İdüp: idem A,C // Riyāż-ı: riyā ; Efnā: — E

⁵ 3129-3130: — D / 3129: — İ / E’de 3129 ile 3130 yer değiştirmiştir./Kim: ki A,C,E // Çeşm-i: cism-i A / Nemnākimla: nemnāk ile E

⁶ Kim: ki A,C,E / Şerbetin: cāmını B, şerbetini E / Eyleyüp: idüp E

Bahr-i Meşnevi¹

mefā'īlün mefā'īlün fe'ūlün

Didi bunı urup bir na'ra fi'l-ḥāl
Şanasiñ şur çalındı anda der-ḥāl²

Bu heybetden vehimnāk oldı a' dā
Bu dehsetden sehimnāk oldı a' dā

Taña ƙaldı başanlar bu şadāya
Ki düşdi zelzele ol Kerbelāya³

Görüp ibn-i Sa'īd ol dem bu ḥāli
Çağırdı leşkerine bil maḳāli⁴

110B 3135 Didi ey bī-ḥaberler bu imāmdur
Ki cedd-i Muṣṭafā zu'l-iḥtirāmdur

Atası ol 'Aliyyü'l-Murteżādur
Karınداşı Hasan hem Müctebādur⁵

Eger bir ƙatre şu içse bu merdān
Kamumız ölmüş idi şimdi el-ān⁶

¹ E, Meşnevi A, — B,C,D,İ

² Didi bunı: bunı didi D / Urup: vurur B,urur C, idüp D / Na'ra fi'l-ḥāl: nağra der-ḥāl B // Şanasiñ: şanasın C,D / Şur çalındı anda der-ḥāl: and şur çalındı fi'l-ḥāl C

³ 3133: — D / Zelzele: lerzeler A,B / Ol: hem C

⁴ Ol dem: anda B,D çünkü C // Çağırıldı: çağırup C / Bil: bu D,E

⁵ Hem: ol B

⁶ İçse: içe E // Ölmüş idi şimdi: helāk olurdık şimdi A, şimdi ölmüşdik bil B, mürd olurduk şimdi C, öldirirdi şimdi D

Tevaḳḳuf virmegiz aşlā buña siz
 Yürüñ ḥamle idiñ cümle aña siz¹

İşitdi çünkü leşker böyle sözi
 Hüseyne bir uğırdaṇ tutdı yüz²

3140 Ara yire alup ol şeh-süvārı
 Havāle oldu a' dā cümle vari³

Bu ahvāli görince merd-i şirān
 Қılıcın çekdi çağırıldı o merdān⁴

Ne yire ḥamle kıldıysa öñinde
 ' Adūniñ biri turmazdı öñinde⁵

Tağıtdı şaflarınıvardı bu kez
 Yine döndi Furāta girdi bu kez⁶

Diler kim bir içim şu içse anda
 Gelür bu hāṭırına ol zemānda⁷

¹ Buña: buňla E

² Çünkü: anda B // 3139b: Bir uğırdaṇ tutdılar Hüseyne yüz C / Tutdı: dutdı B,E,İ, döndi D

³ Alup: aldı A, alur D / Şeh-süvārı: şāh-süvārı C

⁴ Şirān: şirāz C, nīrān D // 3141b: Çekdi қılıc ol zemān ol şād-bāz C / Қılıcın: қılıncın İ

⁵ 3142: — C / Kıldıysa: kılsayıdı D,İ // Turmazdı: durmazdı E,İ / Öñinde: uğrında A

⁶ Tağıtdı: dağıtdı İ / Şaflarınıvardı bu kez: leşkeri bu kez varurdı C // Döndi: dönüp ; Girdi bu kez: bu kez girdi C

⁷ 3144a: Bir içim şu içeyim dirken anda C / İçe: içse A // Bu hāṭırına: bu hāṭırına A, hāṭırına hem E / Gelür: gelüp D

3145 Ki bunca ehl-i beytile ‘ayāli
 Şusızlıkdan že‘if olmuşdı hāli¹

Bu hāletler olur ķalbine zāhir
 Yine şu içmeyüp ol ķalbi tāhir²

Girü döndi dahı var bir rivāyet
 Kaçan şu içmege itdi ri‘āyet³

Bir ok atdı Hāşır ibn-i Temī̄i
 Dudağın mecrūh itdi gör sakī̄mi⁴

Müyesser olmadı şu içmek aşlā
 Yine şu içmedi bir ķat̄e ķat̄e ā⁵

111A 3150 Dönüp geldi yine ol zī̄-sa‘ādet
 İrişdi va‘de-i şehd-i şehādet⁶

Hücüm idüp alur eṭrāfin a‘dā
 Vucūdında zahimlar oldı peydā⁷

Döküldi çișme çișme ķanları hep
 Kılıcdan yara idi yanları hep⁸

¹ Şusızlıkdan: şusızlıkdan C

² İçmeyüp: içmedi C,E / Ķalbi: göñli A,E

³ 3147: — E / Var bir: vardur A,C // İçmege: içmedi C, içmeye D / İtdi: ķıldı A, itse D

⁴ Hāşır: Hāżer D / Temī̄i: la‘inī C // Dudağın: dudağından C / Sakī̄mi: la‘inī C,D

⁵ Ķat̄e ā: aşlā C

⁶ Zī̄-sa‘ādet: pür-sa‘ādet A

⁷ Idüp alur: itdi alup D,E // Vucūdında: vucūdından A,D / Zahimler: zahimler A,D,E yaralar C

⁸ 3152: — C,D / Yara idi: yaralandı E / Yanları: yaraları İ

Temām yetmiş iki zahmī var idi
 Kamusından kızıl kan akar idi¹

Mecāli kalmadı ol şiriñ artik
 Yidi tā yara üzre yaralar çok²

*Beyt-i İmām Hażret-i Hüseyin*³

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
 3155 Nāvek-i taķdīre cānim pūte kıldını ey felek
 Gerçi cāna ķasdıñ ammā şimdi raḥmiñ ķandadur⁴

Pāre pāre yaralarla pāre pāre cismimiz
 Қana қana қan içirdiñ қanı raḥmiñ қandadur⁵

*Bahr-i Meşnevi*⁶

mefā’īlūn mefā’īlūn fe’ūlūn
 Bilüp ibn-i Sa’id aḥvālin anıñ
 Sürüp geldi çü görüdi hālin anıñ

O dem didi kim ey ʐālim bu hāle
 Sen iķdāmı idersiñ bu ķitāle⁷

¹ Kızıl: çişme C / Kan: қanlar A

² Artık: artuk İ // Tā: — C / Yara: yaralar A,E / Yaralar: yara E

³ E, Murabba’ A, — B,C,D,İ

⁴ 3155-3156: — D / 3155: — C / Pūte: bu ne A // Қasdūn: қasd itdūn A / Raḥmūn: zaḥmün B,E,İ

⁵ Pāre pāre cismimiz: yār-ı çeşmim yār içün B/Cismimiz: çeşmimiz E//Kan: hem İ/Raḥmiñ: zaḥmiñ E,İ

⁶ E, Meşnevi A, — B,C,D,İ

⁷ 3158a: Didi imām ki ey ʐālim bu hāle C // İķdāmı idersiñ bu: iķdām eylediñ hem B,iķdām idersiñ āhir bu C

Bilüp ibn-i Sa‘id bu ḥaḳ cevābi

Girü döndi görüp böyle ‘itābi¹

3160 Şimir mel‘ūn buyurdu geldi yayaḳ

Anıñ eṭrāfinı hem aldı yayaḳ²

Hemen-dem tīr-bārān eylediler

Nice oḳlar perişān eylediler³

Varup bozdı yayaḳları imām hem

Ḳarār itdi çün anda ṭurdı ol dem⁴

111B Biraz a‘dā gözetdi ḥaymegāḥı

Varup yağma ide tā bārgāḥı

Bu ḥāletden imām vāḳif olur bil

Didi yā āl-i Süfyān iḥtirāz kıl⁵

3165 Tūtalıṁ siz de yoḳdur dīn ü īmān

Rūsūm-ı nāmūsiyyet yoḳ mī el-ān⁶

¹ 3159: — D / Döndi görüp böyle: dönüp gördü bu C / Görüp: gördü İ

² Buyurdu: çağırıldı A, didi C, yürüdi D / Mel‘ūn: mel‘ūni ; Geldi: didi C // Eṭrāfinı hem: eṭrāfin cümle D

³ Hemen-dem: hemān-dem C,D / Tīr-bārān eylediler: atıldılar tīr-bārān anda C // Oḳlar: oḳlarla A / Eylediler: itdiler dem C

⁴ Yayaḳları imām hem: yayaḳları ol imām A, imām yayaḳları hem D, yayaḳları hemen-dem İ // 3162b: Ḳarār itdi anda çün ṭurdı hem C / ṭurdı ol dem: ol imām A / ṭurdı: durdı B,E,İ

⁵ Āl-i: ehl-i D / İḥtirāz: hazer A

⁶ 3165: — C,E / Tūtalıṁ: dutalıṁ D,İ

Eger maḳṣad benem düşdüm bu ḥāle
Ne ḥācet varmaḳ ol ehl-i ‘ayāle¹

Şimir mel‘ūn dahı ol iltimāsı
Ḳabūl itdi çağırdı cümle nāsı²

Ḩavāle oldılar bu kez imāma
Rivāyet böyledir gūş tut kelāma³

İmāmın ḫalmadı dermānı deyyār
Varamazdı yine semtine aḡyār⁴

3170 Irakdan tīr-bārān atdı anlar
Nice oğlar sügüler atdı anlar⁵

İmām gördü ki yok cevlāna ḫudret
Hemān atdan iner ol pür-ḥamīyyet⁶

Zīrā ol at ḫalıpdur Muṣṭafādan
Dahı hem yādgār-ı Murteżādan⁷

Ziyān irer deyü ol ata nā-gāh
Piyāde oldı atdan indi ol şāh⁸

¹ Maḳṣad: maḳṣūd E, İ // Ol: hem C, İ, — E

² Dahı ol: görüp bu E

³ Tut: dut B, E, İ / Kelāma: maḳāle C

⁴ 3169-3170: — D / ḫalmadı dermānı: dermānı ḫalmadı B / Yine: yanına A

⁵ 3170a: Atdlar irakdan anlar tīr-bārān A // Sügüler: sügüler A, sügü C / Atdı: atdlar C / Anlar: düşmān A

⁶ İmāmın ḫalmadı: imām gördü ki C / Yok: — D // Pür-ḥamīyyet: ḥamīyyet A

⁷ ḫalıpdur: ḫalupdı B, D, İ // Yādgār-ı: bārgāh-ı C

⁸ İrer: ider D // Atdan indi ol şāh: anda indi ol şāh A / Ol şāh: nā-gāh C

Bu kez a^c dā imāmı görüdi yayan
Yüreklenди қамусı oldı merdān¹

3175 İrişdi anda bir mel^c ūn hemen-dem
Bir ok^c urdı Hüseyniň alnına hem²

Okı çekdi çıktı ol hemāne
Olur қан yüzine anıñ revāne³

Alup қanı yüzü gözine sürdi
Hudāya şukr idüp hem böyle dirdi⁴

112A   Şükür olsun Hudāya cengile ben
Buluram ceddimi bu rengile ben⁵

Bunu deyüp bu һали çünkü gördü
Hemen-dem kıbleye karşı oturdu

---

¹ Yüreklenди: yürekleniler A, ḥoru aňladı C

² Hemen-dem: hemān-dem C,D // Urdı: atdı B,İ

³ Ol: — A, cün C,İ / Hemāne: hemān C // Olur: olupdı C / Yüzine anıñ revāne: revān anıñ yüzine A, anıñ yüzine revān C

⁴ Yuzi: yüzine A // Dirdi: didi A,C, durdı İ

⁵ 3178: — B / Oturdu: oṭurdı C

*Beyt-i İmām Hażret-i Hüseyin*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

3180 Bī-mecāl oldım ki aşlā bir mecālim қalmadı
İtmezem devrānı ġayrı cenge hālim қalmadı²

Ey Yezīdī gel şehīd it kim bulam ‘uqbāyı ben
Kat‘ olup çün dünyāda rızk-ı helālim қalmadı³

*Bahr-i Meşnevi*⁴

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ülūn

Kaçan kim tākatı gitdi oturdı
Hücūm itdi ‘adūlar anı gördü⁵

Anı katlı itmek içün geldiler hep
Görüp yüzin şeremsār oldılar hep⁶

Yüzine baķup iderler hicābı
Kimesne dimez oldı bir cevābı⁷

¹ E, Murabba‘ A, Beyt C, — B,D,İ

² Bī-mecāl oldım ki: bī-mecālim oldı ki E / Ki aşlā bir: yā Rab ġayrı C // Devrānı: cevlānı D,E / Hālim: mecālim A

³ Yezīdī: Yezīd D,E / Gel: gel kim D / Kim bulām: tā bulām D,E // Çün dünyāda: dünyāda çün B,İ, bu dünyāda C, dünyāda E / Helālim: hālatim C

⁴ E, Meşnevi A, — B,C,D,İ

⁵ Oturdu: oturdu C // İtdi: idüp C

⁶ Katlı: şehīd C / Hep: — C, hem İ // Yüzin: yüzini C / Şeremsār: şeremdār B / Hep: — C, hem İ

⁷ Yüzine baķup: baķup yüzine C / İderler: itdiler A

*Beyt-i İmām Hüseyin*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

3185 Âl-i Aḥmed ķanını dökmek meger āsān mıdur

Kim zīrā ‘ālemde bu ķan ķana beñzer ķan mıdur²

Yā n’içün bugž-ı ‘adāvet düşdi göñliñe seniñ

Tā ki bu ķasdile ‘iṣyān ahdile peymān mıdur³

*Bahr-i Meşnevi*⁴

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fe‘ülūn

Şimir mel‘ ūn irişdi itdi efgān

Ne turursız didi ey ķavm-i nā-dān⁵

Gelüp Der‘ a la‘ īn ol bed-sitemkār

Mübārek ķolını itdi zaḥımdār⁶

Bir ok ile Sinān mel‘ ūn urur hem

Zemīne düşdi çün şeh-zāde ol dem⁷

¹ E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ

² 3185-3186: — C,D / 3186: — E,İ / Āsān mıdur: āhān mıdurur A, āhān mıdur İ // Kim: — E / ‘Ālemde bu: bu ‘ālemde A

³ Buğž-ı: bu‘ż-ı A / Düşdi göñliñe: göñliñe düşdi B

⁴ E, — A,B,C,D,İ

⁵ Turursız: turursınız A, durursız B,D,E,İ

⁶ Der‘ a: turdı D, durdı E / La‘ īn: la‘ īnī ; Bed-sitemkār: sitemkār C // Zaḥımdār: zaḥımdār A,D,E

⁷ Çün: ol C, hem D, — E

112B 3190 Tezelzül düşdi deşt-i Kerbelāya

İrişdi velvele ‘arş-ı ‘ulāya¹

Melekler gördü anı oldı giryān

Felekler zārı ķıldı ol gün ey cān²

Didiler bu ķatı ʐulm-i şarīhdür

Ne dürlü bu ‘aceb emr-i қabīhdür³

Per̄iler cinn̄iler ķıldı figānı

Ki տutdı nāleler heft-āsmānı⁴

Kaçan kim düşdi şeh-zāde turāba

İki fāsık gelür gūş տut cevāba⁵

3195 Gelüp Havlı karındaşıyla anda

Hüseyni կatl ide tā ol zemānda⁶

Müyesser olmadı lākin bu iķdām

Vehimnāk olupen döndi o eżlām⁷

Görür ibn-i Sa‘īd vehm itdi herkes

Birine didi var sen başını kes⁸

¹ Tezelzül: zelzele ; Deşt-i: hem ol C // ‘Ulāya: a‘lāya A

² Қıldı ol gün: ķıldılar hem D

³ 3192-3193: — D / Emr-i: fi‘l-i C

⁴ Tutdı: dutdı B,E,İ

⁵ Düşdi şeh-zāde: şāh-zāde düşdi E // Gelür: gelüp E / Tut: dut B,E,İ, it C

⁶ Gelüp: gelür İ // İde: ideler A / Zemānda: mekānda C

⁷ Olupen: olaraq A, oldı C / Döndi: dönüben C

⁸ Vehm itdi: hem dahı B, hem gitdi C, hem itdi İ // Didi: söyledi C / Sen: — B,C

Gelüp didi seni ƙatlı ideyim ben
 İmām didi degilsiñ ƙātilim sen¹

Yüri zaḥmet çeküp olma āvāre
 Cehennemde giriftār olma nāre²

3200 İşitdi ol kişi böyle cevābı
 Fiğān itdi gözinden dökdi ābı³

Didi kim sen henüz ḥaḳ sözi dirsīñ
 Bu ḥalde hem bize rāḥim idersiñ⁴

İmāme'l-müttaķīnsiñ bildim el-ḥaḳ
 Ki şekkim ƙalmadı aşlā muḥakķak⁵

Varuben buldu ol ibn-i Sa‘īdi
 Ki ya‘nī ƙatlı ide anda pelīdi⁶

İrişdi ƙulları oldı һavāle
 Buniñla başladı anlar kītāle

113A 3205 Hüseyne geldi didi yā imām hem
 Şehīd olam seniñçün işde bu dem⁷

¹ Seni: birisin C // Degilsiñ: degilsin C,D,E,İ / Sen: ben C

² Olma: olma sen A

³ Ābı: ƙanı İ

⁴ Dirsīñ: dirsin C,D // ḥalde: ḥāletde B,C / Hem: — A / Hem bize: bize hem B, bize sen C

⁵ Müttaķīnsiñ: müttaķīnsin C,D

⁶ Varuben: varup ; Ol ibn-i Sa‘īdi: ibn-i Sa‘īdi ol A // Anda pelīdi: ol pelīdi ol A, hem ol pelīdi C, anda ol pelīdi E

⁷ 3205: — C / İşde: işte A

İmām didi seniñ a‘ māliñ ey yār
 Şakın sen zāyi‘ olur şanma zinhār¹

Şehīd itdiler anı çün işitgil
 Velākin ol imām hażretleri bil²

Düşüp yatmışdı toprağ üzre nā-çār
 Şehīd idemez idi қavm-i eşrār³

İki mel‘ūnaanca bu ǵalālet
 Müyesser oldu virdiler şehādet⁴

3210 Birisi ol Şimir mel‘ūn-ı bī-dīn
 Sināndur ol biri maǵbūn-ı bī-dīn⁵

Sinān irişdi kim vire şehādet
 Şimir sebķat idüp ol bī-sa‘ādet⁶

Hüseyiniñ sīnesine başdı mel‘ūn
 Şehīd itmek idi çün ķasdı mel‘ūn⁷

¹ 3206b: Şakın zāyi‘ olur şanma hem ey yār C / Sen: — D, İ / Zinhār: vü zinhār D / Sen zāyi‘ olur: zāyi‘ olur sen E / Zinhār: bu dem yār İ

² Anı çün: o demde D // Ol: — ; Hażretleri: hażretlerini A

³ Yatmışdı: yatmış idi ; Toprağ üzre: ol halde C // İdemez idi: idemezlerdi A, idemezdi anı C / Қavm-i: қamu A / Eşrār: füccār C

⁴ Bu: — A / Ancağ bu: buancağ B,D // Virdiler: dirler bu B

⁵ Ol: — A / Mel‘ūn-ı: mel‘ūn hāin A, mel‘ūn D / Şimir mel‘ūn-ı: mel‘ūn Şimir İ // Ol biri: biri ol C,D

⁶ Sebķat: mel‘ūn B / Ol: hem C

⁷ Sīnesine başdı: yanına vardı o C // İdi çün: içün hem A,B, içün C, itdi çün E

İmām didi ki kimsiñ söylegil sen
Nedir adiñ seni tā bileyüm ben¹

Didi adım Şimirdür bil cevābi
İmām didi ki ƙaldır bu niƙābi

3215 Nişānim vardur olam senden āgāh
Şimir mel^c un niƙābin açdı nā-gāh²

Toküvez dişleri anıñ hemāne
Ki ƙaşra çıkışmış ağızından ^cayāne³

Didi Şaddaƙ ki rü'yāda bu ƙāli
Resūlu'llāh dimişdi bu maƙāli⁴

Didi sen ƙātilimsiñ itme te ^{h̄}hir
Bu a^c māliñde aşlā itme takşir⁵

Didi senden su ^{h̄}alim var ey ezlām
Nedir bu ay nedir bugün ne hengām⁶

113B 3220 Şimir didi Muharrem işde bu māh

Bugün Cum^c a namāz vaqtı ol āgāh⁷

¹ Didi ki: didi aña C / Kimsiñ: kimsin C,D

² Vardur: var ; Olam: olam tā C // Niƙābin açdı: açdı niƙābin A / Açıdı: aşdı E

³ Hemāne: ƙār-āde C // ^cAyāne: hemāne A

⁴ Şaddaƙ ki: şaddaƙ A, şaddık ki İ

⁵ 3218: — İ / Ƙātilimsiñ: ƙātilimsin C,D // A^c māliñde aşlā itme: a^c māliñden aşlā ƙılma A, a^c māliñde aşlā ƙılma B, işde itme ƙılma aşlā C

⁶ Ne: bu D,E

⁷ Didi: didi ki A / Muharrem: Muharremdür C / İşde: işte A // Ol āgāh: yevm-i māh C

Didi kim ey Şimir tut bārī ḫālim
Biraz mühlet vir it şoñra ķitālim¹

Hem evvel bu namāzı ķılayım ben
Ki şoñra Ḥaḳḳa vāṣil olayım ben²

Şimir mel^c ūn iner gögsinden ol dem
İmām hażretleri ķildı namāz hem³

Öbir vaqt idi kim minberde huttāb
Oḳurlardı bu āyātı ey aḥbāb⁴

inna 'llāhe ye 'murū bi'l-'adli ve 'l-ihsāni ve ītā zi'l-kurbā ve yenhā 'ani'l-fahṣāi ve'l-münkeri ve'l-bağyi⁵

3225 Mü'ezzinler minārede temāmı
Şalāt ile selām idi kelāmı⁶

inna 'llāhe ve melā'iketehū yuṣallūne ale 'n-nebiyyi⁷

Ne eydür ol Muḥarrem kim ķitāli
İdüp evlāda virdiler zevāli⁸

¹ Tut: dut B,E,İ / Kālim: kīlam E // İt şoñra: andan it C

² Şoñra Ḥaḳḳa: Ḥaḳḳa şoñra C

³ İner gögsinden ol dem: biraz turdı anda hem C

⁴ Oḳurlardı: oḳurdu ; Ey: bil ey C

⁵ D, inna'llāhe ye'murū bi'l-'adli ve'l-ihsāni A,B,İ, — C,E / *Süphesiz ki Allah size adaleti, iyiliği, yakınlarınıza yardımını emreder. Kötülüğü, fenalığı ve zulmü yasak eder.* (Nahl, 90)

⁶ Minārede: münādiler C // 3225b: Oḳurlardı şalāt ile selāmı A / İdi: itdi D

⁷ A,B,İ — C,D,E / *Süphe yok ki, Allah ve melekleri peygambere salat ederler.* (Ahzab, 56)

⁸ Ol: kim A, / Muḥarrem: Muḥarremde A / Kim: ki C,D // İdüp: udup ; Evlāda: evlādı C / Zevāli: anı A

Ne gündür Cum^ca gün ol yüzⁱ seh̄i
Huşuşā ola anda öyle vak̄ti¹

Resūliñ āline böyle ^cazābı
İde yarın nice vire cevābı²

Ne göz kim olmaya ol yüze mā'ıl
Ne dildir kim ola ol ƙatle ƙā'ıl³

3230 İlāhī dīdemizi kılma bī-nūr
Göñilden itme anıñ sevgisin dūr⁴

Bizi emriñe yā Rab itme ^cāşı̄
Ki tā olmayalım ehl-i ma^cāşı̄⁵

Zelīl itme virüp nefs-i hevāyı
Bekāyı mübtelā-yı bī-nevāyı⁶

¹ Gün ol: o gün B, gün, ola C, gün D / Cum^ca gün ol: ol ki Cum^ca D / Yüzi seh̄i: yevmi C, yuri seh̄i İ // Huşuşā: huşuşā A / Ola anda: ki ola hem C / Öyle: öylen E

² Nice: niçe İ

³ 3215-3222: — B / 3219a: Ne gözdür ol yüze ola ki mā'ıl D, Ne gözdür kim ol yüze ola mā'ıl E // Kim: ki D / Ol: — E

⁴ 3230-3132: — C / Dīdemizi: vechimizi A

⁵ 3231: — D / Yā Rab itme: itme yā Rab E // Ki tā olmayalım: olmayalım tā ki A

⁶ E'de 3232'den sonra 1911-1917 tekrar edilmiştir.

*İmām Hüseyiniň Encāmī Secde ile Şehīd ve Ehl-i Beytüň Medīneye
Gitdigini Beyān¹*

114A

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Bu rivāyet firķatinden oldu gözler la‘lfām

Bu hikāyet şohbetinden vālā oldu hāş u ‘ām

Çün namāza mā’il oldu otırup diz üstine

Kıbleye itdi teveccüh secdeye vardı imām²

3235 Virmedi mühlet ki kalkup bir dahı secde ide

Kesdi ol demde mübārek başını ol bed-zulām³*Şi‘r Fi-Hakk-ı Hüseyin⁴**fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

Bu kelām-ı pür-melāli işiden cān ağlasun

Bu peyām-ı infihāma cümle insān ağlasun⁵

Kanlı yaş döksün gözinden gayıri hāk-i Kerbelā

Hün-1 āl-i Muştafādur dökilen kan ağlasun⁶

Bu kažanıň dehetinden ağladı seng ü cebel

Hem şadef baṭnında cümle dürr-i mercān ağlasun

¹ D, İmām Hüseyiniň Encāmī Secdesi Beyān A, Beyt C,D, El-Kışşa İmām Hüseyiniň Şehīd Oldığı Beyān E² Oldı: olup D / Otırup: oṭurup C³ Kalkup: kılup A, ķakup C // Ol demde: anda ol C / Mübārek başını: başı ol Yezidî D / Başını: başın İ⁴ A, Beyt C, Beyt-i Ehl-i Beyt E, — B,D,İ⁵ Cān: kan C // İnfihāma cümle insān: infihāmı işiden cān E⁶ 3237-3238: — C / 3238-3239: — D / 3238: — E,İ / Hāk-i: hāk-i A

Tā kiyāmet bu ḡazāniñ mā-cerāsin yād idüp
Yaķışur āl-i Resūle dost u düşmān ağlasun¹

3240 Rāvī eydür çün şehādet şerbetin nūş eyledi
Geldi ol at zülfini ḫana boyādı bil kelām²

Döndi vardı ḥaymegāha ehl-i beyt anı görüp
İtdiler feryād-ı āhi bu şīc rden al peyām³

Beyt-i Şehrbānū ⁴

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Ey semendim söyle bi’llāh şeh-süvāriñ ḫandadur
Ḳanda gitdi şāhibiñ yā ḡam-güsāriñ ḫandadur

N’eylediñ n’itdiñ Hüseyen-i Müctebāyi ey feres
Bir ḥaber vir şeh-süvār-ı kāmkāriñ ḫandadur⁵

Çün seniñle Kerbelāya girdi cevlān eyledi
Yalıñız geldiñ n’içün ol nā-murādiñ ḫandadur⁶

3245 Hem saña hem-rāh hem-dem olmuş idi rūz u şeb
Ḳanda ḫoydīn geldiñ anı ḫanı yāriñ ḫandadur⁷

¹ Ḥazāniñ: ḫażāniñ A

² Eydür: idüp C, ider İ / Eyledi: eyleyüp D, idüp E // Zülfini ḫana: ḫana zülfin C

³ Vardi: varup A // Bu şīc rden: böyle şīc ri D

⁴ E, Şīc r A, Beyt C, — B,D,İ

⁵ Şeh-süvār-ı: şāhvār-ı C, İ şeh-süvāriñ E

⁶ Nā-murādiñ: nāmdāriñ A, İ / Geldiñ n’içün ol nā-murādiñ: geldi o cāniñ şāni yāriñ ? C

⁷ 3245: — C,D / Hem-dem: hemen-dem İ

Eсадı mı firkat semümü geldi mi vaqt-i hazan
 Ey nihal-i bâg-ı vahdet gül-^c izarıñ kandadur¹

114B

Böyle nevha kıldıginca ehl-i beyt-i Muştafa
 Gözlerinden kan dökerdi zü'l-Cenâh kıl infihâm²

Bu gazadan şoñra düşdi taqlara ol zü'l-Cenâh
 Görmedi kimse nişanın tutdu şahrayı makâm³

Çün şehid itdi Hüseyni ol Şimir mel^c un dağı
 Haymegâha vardı leşker lakin idüp ihtirâm

3250 Görmedi bir kimse hâşâ ehl-i beytiñ dâmenin
 Varmadı ol semte a^c dâ çün buyurdu lâ-yenâm⁴

Gördi Zeyne'l-^c Âbidîni ol Şimir mel^c un varup
 İstedi başın kesüben vire aña in^c idâm⁵

Koymadı anı Hamîd hem didi ey bî-dîn la^c ìn
 Hastedür bu katline n'içün idersiñ ihtmâm⁶

Bir rivâyetde dağı men^c eyledi ibn-i Sa^c id
 Çünkü anı hifz idüpür anda ol bâkî kirâm⁷

¹ Semümü: nesimi C

² Nevha: nevhalar C / Kıldıginca: kıldı gonca-i A, itdikce C, kıldı nice D // Kıl: bil C

³ Taqlara: daqlara E // Tutdu: dutdu E, İ / Şahrayı: şahrâda D

⁴ Dâmenin: dânesin C // A^c dâ: kimse E

⁵ Zeyne'l-^c Âbidîni: Zeyne'l-^c Âbidîn E, Zeyne'l-^c Âbidîne İ/Mel^c un: mel^c una E//Kesüben: kesüp hem D, E

⁶ Hamîd hem: Hamide D // 3252b: Hastedür n'içün idersiñ bunuñ katline ihtmâm C

⁷ Bir rivâyetde dağı: koymadı anı bir rivâyetde E // Bâkî: kân-i A

Çün imāmīñ mātemine başladı ehl-i ‘ayāl
İtdiler feryād-ı āhı kim bu mazman-ı niżām¹

Beyt-i Ehl-i Beyt ²

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

3255 Bu ne miḥnetdür ki yā Rab müntehā oldu bize
Bu ne nisbetdür ‘ādūdan hāliyā oldu bize

Bu ne ḥikmetdür refīk-i Muṣṭafādan yād idüp
Şimdi hem-rāh-ı muḥālif iktiżā oldu bize³

İşidenler Kerbelāyı bir қażādır dimesün
Bir degildür mā-cerāmız biñ belā oldu bize⁴

Yād idüp қankı birisin āh u feryād idelim
Tā қiyāmet vaşf olınmaz her cefā oldu bize⁵

Bahr-i Remel ⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
Çün şehīd olduğu demde ol imām-ı bā-ṣafā
Bir ǵubār peydāh olupen tutdı dünyayı temām⁷

¹ Bu: — ; Niżām: inżimām A / Mazman-ı: mazman-ı E

² E, Şı‘r A, Beyt C, Kāfiye-i Eş‘ar D, — B, İ

³ ḥikmetdür: miḥnetdür C, ḥikmet kim D, E, İ / Refīk-i: refīk-i A

⁴ 3257: — C

⁵ 3258: — İ / İdüp: idüben ; Birisüñ: birin C, birini D

⁶ E, Beyt C, Kāfiye-i Bahri’l-Hezec D, — A, B, İ

⁷ Şehīd olduğu: vefāt itdiği C / İmām-ı: imām İ // Peydāh: peydā D / Tutdı: dutdı E, İ

3260 Tā hevāya çıktı ol toz ȝulmet oldu bu cihān
 Şandı ‘ālem kim ȝiyāmet ȝopdı budur irtisām¹

115A Ol açılmışdı kim cennet ȝapusı zeynetlenüp
 Hem şeh̄ide olmuş idi muttaȝır dārū’s-selām²

Hūri [vü] ȝılmān-ı vildān elde cām-ı pür-şerāb
 İntizār kim tā şeh̄ide ‘arz ide şahbā-yı cām³

Ehl-i beyt içün müheyyā oldu hem ecr-i ‘az̄im
 Çünkü şabr idüp belāya buldı zevk-i ber-devām

Ol münāfīklar içün hem hāzır olmuşdı cah̄im
 Tā ki aȝlāl ü selāsil ide anı bend-i dām⁴

3265 Her kimesne itdüğince bula anda ecrini
 Koymaya bir intikāmı ol ‘az̄izun zu’n-tikām⁵

Rāviyānlardan rivāyet sözlerin yād idelim
 Ehl-i beyti bil ki anda nice կıldı ‘azm-i Şām⁶

¹ Toz: nūr-ı İ // 3166b: Hem şeh̄ide olmuş idi muttaȝır dārū’s-selām İ

² 3261-3265: — D / 3261: — İ / Ol: ol gün A,E / ȝapusı cennet: cennet ȝapusı A / Açılmışdı kim: açıldı E // Oluşu idi: olmuşlardı

³ Hūri vü: hūri-yi A,B,C,D,E,İ / ȝılmān-ı vildān: vildān-ı ȝılmān A,B,C,D, vildān ȝılmān İ // İntizār kim: muttaȝırdur C / Tā şeh̄ide: şeh̄ide tā A, tā kim tā şeh̄ide E / İde: ideler A

⁴ Hāzır: hāzır A,B,E // İde anı: anı ide A

⁵ Her: bir E / İtdüğince: kim idince İ // Bir: bu E / ‘Az̄izun zu’n-tikām: ‘az̄iz zu’l-intikām İ

⁶ Ehl-i beyti: hem ehl-i beyit A, ehl-i beyt hem B / Anda: andan C,İ / Nice: niçe İ

Nice hevdecler müheyyā eyledi ibn-i Sa‘īd
Bindirüp i‘zāz u ikrām eyledi ber-müstedām¹

Ba‘żilar dirler ki ‘uryān nāķaya bindirdiler
Hāşā li’llāh bu ḡarażdur kim bu söz kizb-i ‘iżām²

Ehl-i beyt-i Muṣṭafāya bu ḡaraż mümkin degil
Bu yalan mahżā haṭādur kim olardur pāk-nām³

3270 Hevdece mestūr u maḥrūs girdiler ‘azm itdiler
Gördiler çunkim Hüseyniñ cism-i pākin ķıl fihām⁴

Garķ-ı hūn olmuş mübārek cismi yatur başı yok
Gel gör imdi ehl-i beytin hālini ey hoş merām⁵

Beyt-i Ehl-i Beyt⁶

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
Bir ҳaber vir ey Hüseyn-i Müctebā hāliň nedir
Қana garķ olmuş yatursiň bildir aħvāliň nedir

Қanda қaldi yā ser-i pākiň beyān it bilelim
Cism-i ebyaž üzre seyl-āb eyleyen aliň nedir⁷

¹ Eyledi: eyledi ol A // İ‘zāz u ikrām: ikrām u ‘izzet C

² 3268-3269: — C / Nāķaya: nāfeye E // Kizb-i ‘iżām: olardur pāk-nām A

³ 3269: — A / Olardur: olar ki D, olar hem E

⁴ Mestūr u maḥrūs: maḥrūs u mestūr C, mestūr maḥrūs E, İ // Çunkim: kim çün B, çünkü C, kim hem D, kim E

⁵ Garķ-ı hūn olmuş: garķ olmuş kim İ // Gör imdi: görelüm C / Ey: bil D, E

⁶ Beyt C,D,E, — A,C,İ

⁷ Қaldı: қıldır İ // Üzre seylāb: ile gül-āb C / aliň: nāliň D, E

*Baḥr-i Remel*¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Hevdeciñ içinde giryān oldılar yaşın yaşın

İtdiler şabr u taḥammül itmeyüp çāk-ı ḥiyām²

3275 Cem‘ idüp cism-i şehīdi ķıldılar çünkim namāz

Başların alup revāne oldı budur iħtitām³

115B

Her ser-i makṭu‘ şehīdi aldı her bir tā ‘ife

Varalar zeynetle ya‘ ni buldılar çün böyle kām⁴

Virdi Ḥavl ibn-i Yezīde ol Hüseynüñ başını

Didi sen git Kūfeye var söyle aħvāl-i rizām⁵

Aldı Ḥavlī ol mübārek başı gitdi Kūfeye

Kūfeye girmezden evvel oldı aħšam ey hūmām⁶

Kendiniñ bed-ħānesi bil Kūfeden ṭaşra idi

ħānesine vardı başı gizledi hem ol hīšām⁷

¹ E, Baḥr-i Hezec A, Beyt C, — B,D,İ

² İçinde: içine girdiler A / Oldılar: ağladı E // Şabr u taḥammül: şabr-ı kararı E / İtmeyüp: lakin itmeyüp A, itmediler D,E / Çāk-ı: çāk D,E / ḥiyām: giryān C

³ 3275-3276: — E / Çunkim: çünkü C//Başların: başları C/Revāne oldı: revān oldılar A/Budur: bu dem C

⁴ Zeynetle: zīnēt C / Buldılar çün böyle: çünkü böyle oldı D

⁵ 3277: — İ / Ḥavl: çün C // Var: — ; Sen git: var sen ; Aħvāl-i: aħvāli D / Rizām: niżām C, temām

⁶ Ḥavlī ol: fevri ol C, ol Ḥavlī E//Girmezden: varmazdan C / Oldı aħšam: aħšam oldı B/ Aħšam: aġħsam E

⁷ İdi: imiş D // Hem ol hīšām: ol bed-ħīšām D,E

3280 Var idi bir ‘avreti kim şāliha enşārıden

Her gice қalқup namāzı itmiş idi iltizām¹

Ol gice қalқar ki ya‘ ni tā namāz ide edā

Gördi bir nūr oldı peydāh şanki toEqual şems-i tām²

Ḩāneyi қıldı münevver қurdılar bir taht-ı nūr

Geldi dört hātūn otırdı her biri zü'l-iħtirām³

Birisı bir baş getürdi sürdi yüzin yüzine

Didi ey қalbim sürüri çün ola yevmü'l-kīyām⁴

Baş açup bār-ı Hudāya ideyim şekvāyı ben

Dādī ki düşmāndan alsun kim budur ārzūm müdām⁵

Murabba ⁶

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

3285 Olıcaķ dīvān-ı Haķķa tā ki iħżār-ı enām

Baş açup feryād idem ki ey Hudā-yı lā-yenām⁷

Sen bilürsiñ Kerbelāda n’itdi zālim қullarıñ

Қoyma mazlūm intikāmin ey ‘azīzun zu’n-tikām⁸

¹ ‘Avreti: hātūn D // Қalқup: қaқup C / Namāzi: namāza D

² Tā: hem B, ol D,E // Peydāh: peydā D,İ / toEqual: E,İ

³ Қurdılar: қoydılar A / Taht-ı: taht-ı A,D,E // Otırdı: otırır A / Zü'l-iħtirām: hūrī müdām C

⁴ Bir baş getürdi: getürdi başı A // Қalbim sürüri: қalb sürürim C / Yevmü'l-: yevm-i B,D,E,İ

⁵ Dādī ki: dādī mī İ / Ārzūm: arzūm A,D, Ārzū B, arzūm C / Müdām: Hudām E

⁶ A, — B,C,D,E,İ

⁷ 3285: — C / Dīvān-ı: yevm-i kīyāmet B / Haķķa: Haķķı ; iħżār-ı: iħsār-ı E

⁸ Bilürsiñ: bilür sen İ // ‘Azīzun: ‘azīz B,İ, ‘azīz-i C,E

Kâfiye-i Ebhârû'l-Mesnevi¹

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Gördi ol bî-çâre һavf itdi կatı

Bir nidâ geldi gör imdi һâleti

Kim bu baş mažlûm-ı şâh-ı Kerbelâ

Ol Hüseyniñdür ki görüdî her belâ²

Hem ziyâret eyleyen һâtûn dahı

Biri Meryem  l-i  Imrân ey sehî³

116A 3290  siyedür hem Hadîce bil kelâm

Fâtima Zehrâ biri budur peyâm⁴

 or kma sen kim hi  sa a olmaz  az ab

Bu  ava slardan sa a yokdur hisâb⁵

Bildi  avret  unki bu  ali hem n

Gördi kim ol baş  urur anda  ay n⁶

Aldı bildi kim Hüseyniñdür bu baş

A ladı gözden döküldi  anlu ya ⁷

¹ D, Ba r-i Me nevî E, — A,B,C, 

² Ki: — A

³  at n:  at n A,  at n E

⁴  siyedür hem Hadîce: Amîne hem Hadicedür C // Zehrâ: — D / Biri budur: budur bil sen C, biri budur a la D

⁵  or kma sen kim hi :  or kma ki sa a olunmaz C / Sen kim: sen ki D

⁶  urur: durır B, , durup E / Anda: hem C // 3293'ten sonra D'de araya 2 yapraklı bir nakil yazılmıştır.

⁷ Gözden döküldi: gözinden dökdi A, dökdi gözinden B,C, gözinden dökildi E

Ol başı ol dem yudu güllâb ile
Taradı geysûların müşk-âb ile¹

3295 Hem erin uyardı didi ey kilâb
Bu ne işdür sen ki itdiñ irtikâb²

Āl-i Aḥmed olduğın bilmez misiñ
Haḳ çalabdan iħtirāz kılmaż misiñ³

Didi bunı çıktı gitti nā-gihān
Bir daħi gorinmeyüp oldi nihān

Çün şabâḥ oldı turup Havlî hemiñ
Aldı ol başı eline ol la' īn⁴

Bir ṭabaḳ üzre mübârek başı hem
Koydı 'Abdu'llâhiñ öñine o dem⁵

3300 Gördi 'Abdu'llâh anı ḥandān olur
Hem eline bir çibık ol dem alur⁶

Ol çibıkla leblerin ḍarb eyledi
Bu Hüseyniñ lebleri ne ḥoş didi⁷

¹ Ol dem: alup C // Taradı: daradı B,E,İ / Müsk-âb ile: ādâbile D, misk-âb ile E, müşk-âbile İ

² İşdür: iş durur ; Sen ki: sen C / Sen ki itdiñ irtikâb: seni ƙahr ider çalab D

³ Bilmez misiñ: bilmes misin C,D,İ // Kılmaż misiñ: kılmaż misin C,D,İ

⁴ Turup: durup B, anda C,E,İ // Ol başı: başı ; Ol la' īn: hem o la' īn E

⁵ Öñine: öniñde D,İ / O dem: ol dem C

⁶ Ol dem: 'aşa C

⁷ Çibıkla: çibık ile A

Bir şahâbe otrırıldı ol zemân
 Gördi bu hâli hemân kıldı figân¹

Didi ey dînsiz çü bilmeñ n’itdiğin
 Bu imâmdur leblerin darb ittiğin²

Nice kez gördim ki peygam-ber hemîn
 Leblerin öperdi bunîn ol emîn³

116B 3305 Bu çıbıkla şimdi darb itmek nedir
 Bu tarîk-i İblîse gitmek nedir⁴

Bu ne işdir deyü çünkîm söyledi
 Ehl-i meclis işidüp zâr eyledi⁵

Gördi ‘Abdu’llâh tarıldızı diñle sen
 Didi hürmet itmesem mihmâna ben⁶

Öldürürdim ben seni tâ söyle bil
 Kovdızı ol meclisden anı diñlegil⁷

¹ Hemân: hem A

² 3303a: Didi kim ey fâşik la‘în n’eylediñ C, Didiler n’eylersiñ çü bilmeñ n’itdiğin E / N’itdiğin: n’itdigin A,B // İmâmdur: imâmiñ C / İtdiğin: itdigin A, eylediñ C

³ Hemîn: anuñ C // Bunîn: çünki C / Ol emîn: ey la‘în A,B

⁴ Darb itmek nedir: itmek ne durur D // İblîse: şeytâna C / Nedir: ne durur D

⁵ İşdir: işdurur C / Diyü çünkîm: deyüben A,C

⁶ Gördi: didi D / Tarıldızı: darıldı B,E,İ

⁷ Ben seni tâ: tâ seni ben A,B // Kovdızı: koğdı D

Bu ƙabâhat eyleyüp şaq ƙalanlar
 Ƙalmadı bir yıla cümle idenler¹

3310 Her biri bir derde düşüp gitdiler
 Cümle birbirlerin atın bindiler

Didi bu başı götürüñ siz yine
 Ol ‘Ömer ibn-i Sa‘îde tîz yine²

Başlar ile bu ber-ā-ber tâ gele
 Ehl-i Kûfe göre bu hâli bile³

Ol mübârek başı çün getürdiler
 Yine ol cem‘ iyyete yetürdiler⁴

Bir rivayet bunda var bil ey sa‘îd
 Kerbelâda ƙaldı çün cism-i şehîd⁵

3315 Var idi bir ƙarye anda ‘Arża-nâm
 Halkı geldi Kerbelâya ey hümâm⁶

Gördiler cümle şehîdiñ leşkeri
 Anda yatur kim kesilmiş başları⁷

¹ 3309-3310 sadece C’de vardır. / 3309: vezin bozuk

² Didi: didi ‘Abdu’llâh C / Görürün: getürüñ İ // Sa‘îde: Sa‘îd İ

³ 3312a: Başlarla hep ber-ā-ber tâ geleler C / Başlar ile: başlarla D // Bile: bileler C

⁴ Çün: içün İ // Cem‘ iyyete: ‘askerlere C

⁵ 3314a: Bunda var bil bir rivâyet ey sa‘îd İ / Var bil: vardur C, vardır bil D / Ey: — D

⁶ Anda: — C / ‘Arża-nâm: arża-nâmi A, ‘arşa-nâm B, ‘arzi-nâm E, İ // Halkı geldi: geldi halkı A / Ey hümâm: diñle kelâmi A, hâş u ‘âm C

⁷ Şehîdiñ leşkeri: şehîdler cismini A, şehîd cisimlerin C // Başları: re’sini A

Kerbelā feryādile ṭolmuş hemān
Nevḥa iderler o yirde ol zemān¹

Gördiler yok kimse lakin çok āvāz
Bildiler kim cinn̄elerdur diñle rāz²

Kerbelā mazlūmları çün cinn̄iler
Ağlaşup dirdi bu şī' ri sünn̄iler³

fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlūn
3320 Ey Ḥudā nedir bu hikmet işbu mazlūm hāline
Kana ḡarķ olmış yaturlar bilelim aḥvāline⁴

Sen 'azizun zu'n-tikāmsın koyma hākkıñ bunlarıñ
Vir belāsin bu ḍalāliñ irmesün murādına

Hem su 'äl itdi Beni Tayya biri
Mü 'min idi ol ḫabīle ekseri⁵

Kerbelāda cinn̄iler zār itdi mi
Āh u efgān idüp eskār itdi mi⁶

¹ Feryādile: feryād ile E / Tolmuş: dolmuş A,B,E,İ // Nevḥa: nevhalar A

² Yok kimse lakin: kimse yok lakin anda A, kimse yok lakin D,E

³ Kerbelāda: Kerbelāda C / Çün: içün A,D / Mazlūmları: ma'şūmları B, mazlūmuñ C, mazlūmı D // Ağlaşup: ağlaşuben ; Dirdi bu şī' ri: rāz iderdi C

⁴ 3320-3321 sadece D'de vardır.

⁵ 3321-3325: — D / Tayya: Tayyar E

⁶ 3323-3324: — E / Efġān: eskār ; Efkār: efġān C

117A   Ol didi kim Hakkâ itdim istimâ^c
               Söleyüp bu beyti iderler fezâ^c¹

3325 Ehl-i ‘Arşa hem şehîd cismini bil
               Defn idüp kıldı namâzin diñlegil²

Çün getürdi başları ibn-i Sa‘îd
               Kûfeye vardıirişdi ol pelîd³

Dikdiler şebdeler üzre başları
               Hem ‘alem açup görün bu işleri⁴

Oldılar hândân nağâre çaldılar
               Kûfe şehrine teveccûh kıldılar

Ol yaña ibn-i Ziyâd gör n’eyledi
               Bârgâhın zîb ü zeynet eyledi⁵

3330 Virdi biñ âdem didi tîz gidiñiz
               Her mahalle yolunu žabt idiñiz⁶

¹ Didi kim: didi ki A,B / Hakkâ: hakkâ ki A // 3228b: Âh idüben iderleridi fezâ^c C

² ‘Arşa: ‘arşa B // Kıldı: kıldılar C / Namâzin: namâzin İ

³ Getürdi: getürdiler A / Başları: başların C // 3232b: Hem ‘alem açup görün n’itdi pelîd D / Ol pelîd: diñle keyd E

⁴ 3327a: vezin bozuk ; Hem aluben getürdiler başları C // 3327b: Kûfeye vardıirişdi başları D / ‘Alem: ‘alemler A

⁵ Yaña: yakadan A, yakada E

⁶ Didi tîz gidiñiz: mahalle gidiñ siz C / Gidiñiz: gitdiler D // Žabt: žabt E / İdiñiz: idiñ siz C, itdiler D

Fitne ḫoparmañ didi ḥalk içre bil
Hem nidā ḳıldı münādī diñlegil¹

Tā ki istikbāl ide her hāş u ‘ām
Kūfe ehli çıktılar anda temām²

Ba‘zı tehniye ṭarīkile hemān
Ba‘zı ta‘ziye içün çıktı ‘ayān³

Öyle çok idi kim ādem bil yaķin
Tā şabāhın girdi leşkerler hemin⁴

3335 ‘Aşr vakıtinde serāya irdiler
Ehl-i Kūfe çün bu ḥāli gördiler⁵

Her biri itdi te ‘essüf ḳıldı zār
Ağladı ol gün civān-ı nāmdār⁶

Gördi Zeyneb anı efgān eyledi
Hevdec içinde bulara söyledi⁷

¹ 3331a: Fitne ḫoparmaq ḥalk içinde bil C / Bil: siz D // Nidā ḳıldı münādī: münādī nidā ḳıldı C / Münādī: nidayı D,E / Diñlegil: diñlegiz D

² İstikbāl ide: istikbāle çıkış A,C / Her: — C, ol D,E // Çıçıdlar: çıktı A / Anda: anda hep A, cümle C

³ 3333: — D,E / Hemān: yaķin İ // İ‘de 3333b yerine 3334b yazılmıştır.

⁴ Çok idi kim: çoğunu kim A / Ādem: ‘ālem D,E // Şabāhın: şabāhdañ ; Leşkerler: leşker C

⁵ ‘Aşr: ikindi A,C,İ, kindi B / Vakıtinde: vaştı C

⁶ Ağladı: ağlaştı A / Civān-ı: çün anı E

⁷ Bulara: buları E

Didi kim ey ehl-i Kūfe siz bizi
 Şaldıñız ġurbetde havfe siz bizi¹

117B Siz nice nāme yazup götürdiñiz
 Siz yine fi‘liñizi döndürdiñiz²

3340 İtdiñiz çün Müslümanı bunda şehīd
 N’içün ağlarsız eyā ķavm-i Yezid³

Didi bir bir bu söziñ ħakdur seniñ
 Bu cevābiñ ṭoğrı muṭlakdur seniñ⁴

Tā ki rūz-i haşre dek bil ey sehi
 Kūfe ehlinden bu nām gitmez dahı⁵

yekulūne bi-elsinetihim mā-leyse fi-ķulūbihim⁶

Zeyd ibn-i Erkam anda söyledi
 Başlara çünkim yakın yardım dedi⁷

Ol ser-i maḳṭū‘ imāmdan ol zemān
 Ben işitdim bunı oқurdu ‘ayān⁸

¹ Ehl-i Kūfe: Kūfe ehli E // Ğurbetde: ķurbetde E

² Nāme yazup götürdiñiz: zemān nāme yazdiñiz C//Yine: nice A,B / Fi‘liñizi: fi‘li hemān C, fi‘li girü İ

³ 3340: — E / Eyā: ve yā İ / Ağlarsız: ağlarsınız A

⁴ Söziñ ħakdur: sözleriñ ħaġ C // ṭoğrı muṭlakdur: ṭoğridur muṭlaq A / ṭoğrı: doğru E, İ

⁵ 3342: — D / Dek: den A / Tā ki: tā A, — C / Haşre: mahşere A,B,C / Bil ey: ey B, bil sen ey C // Bu nām gitmez: gitmez bu nām C

⁶ A,B,İ, — C,D,E / “Kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylelerler.”

⁷ Erkām: Ergām E // Başlara: başda ; Vardım: geldim C

⁸ Ol ser-i: sırr-i E / Maḳṭū‘: — B, maḳṭū‘-i E // Bunı oқurdu: oқurdı bu āyeti C, bunı oқudu E / ‘Ayān: temām C, hemān D

*em hasibte enne eşhâbe'l-keyfi ve'r-rakîmi kânû min-âyâtinâ 'acebâ'*¹

*Bâhr-i Mesnevi*²

fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlün

3345 Cün işitdim lerze tutdı cismini
Ol şalâbetden unutdım resmini³

Ben didim *saddak* eyâ ibn-i Resûl
Ehl-i dîn olan ider sözüñ kabûl⁴

Bir 'azîz pîr hem rivâyet eyledi
Şebdeden ol başlar inince didi⁵

Ben yakîn anda turirdim ey hümâm
Okudu bu âyeti re's-i imâm⁶

*ve lâ-tâhsebenna'llâhe gâfilen 'ammâ ye'melu'z-zâlimûn*⁷

Râvî eydür anda 'Abdu'llâh yine
Ol imâmîn başın aldı dizine⁸

¹ A,B,D,İ, — C,E / “Yoksa sen Kehf ve Rakîm ashabını bizim şaşıracak ayetlerimizden mi sandın?” (Kehf, 9)

² E

³ 3345-3346: — D / Tutdı: dutdı B,E,İ // Unutdum: ben unutdum A

⁴ “Doğru söyledin.” // İder sözüñ: sözüñ ider A, ider sözi C

⁵ Pîr hem: pîrden D // 3347b: Kûfeye ol başlar gelince didi C / Başlar: baş A

⁶ Yakîn anda turirdim: yakîn turirdim anda A, yakîn anda durirdim B,İ anda yakîn tururdım C, yakîn anda durdım E // Âyeti: bu beyti hem İ / Re's-i: re'sü'l A / Âyeti re's-i: re's-i âyeti C

⁷ — E / Ve lâ taħsebenna'llâhe gâfilen 'ammâ ye'melu'z-zâlimûne innemâ yu'aħħir humul yevmin teħhaṣu ħiġi'l-ebṣâr D / “Zannetme ki, Allah zalimlerin yaptıklarından gafildir.” (İbrahim, 42)

⁸ Eydür: ider B,D,İ // İmâmîn başın: mübârek başı A

3350 Ayağı üzre düşer bir katre kan
Deldi ol kan ayağını ol zemān¹

118A Yarası virirdi mekrūh rāyiḥa
Yaradan her dem iderdi šāyiḥa²

Tā zemān-ı katline dek diñlegil
Yarası aşlā ‘ilāç tutmazdı bil³

Ehl-i meclis itdi istikrāh hemīn
Varmaz oldu yanına kimse yaķīn⁴

Beyt-i Bekāyi⁵

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün
Şanma dökmek āl-i Ahmed kanını tedbir durur
Gel hazer kıl kim saña her katresi bir tır durur⁶

3355 Tā zemān-ı katle dek bu resme görürsiñ ‘azāb
Her kimesne itdigince bulması taķdır durur⁷

¹ Düşer: düşdi A,D

² Virirdi: artdı dem-be-dem C, virdi E / Mekrūh: şoñra E // 3351b: Yaraya iderdi her dem me‘âliçe? C / Her dem iderdi: iderdi her dem D,E

³ Zemān-ı katline: zevâlî vaqtine D,E Diñlegil: şöyle bil D // Tutmazdı: dutmazdı B,E,İ, itmez D / Aşlā ‘ilāç tutmazdı: tutmazdı ‘ilāç aşlā C / Bil: kabûl D

⁴ Ehl-i meclis: meclis ehli C / İtdi: itdiler E / Hemīn: hemān İ // 3353b: Varamazdı yanına hiçbir kimsenin A / Yanına kimse: kimse yanına C,D, yanına hem E / Yaķīn: ‘ayān İ

⁵ E, Murabba‘ A, — B,C,D,İ

⁶ Tedbir durur: tedbirdür B, bir tedbirdür C, tedbir müdür İ // Tır durur: tırdür B, tır müdür İ

⁷ Katle: katline E / Görürsiñ: görür C // İtdigince: gördüğince D / Taķdır durur: taķdırdür B,C

Baḥr-i Meşnevi¹

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Çünkü perde kurdılar ol yire bil
Ehl-i beyt oturdu geldi diñlegil²

Evvelā Zeyneb gelüp virmez selām
İltifāt itmez dahı dimez kelām³

Gördi ‘Abdu’llāh anı hışm eyledi
Kim bu ṭuğyān şāhibi kimdür didi⁴

Didiler Zeyneb durur bint-i ‘Alī
Hem Hüseyniñ hem-şiresidür beli

3360 Didi ‘Abdu’llāh ki ey hātūn bu dem
Bī-nihāyet Haḳḳa şükr olsun ki hem⁵

Tā sizi rüsvāy idüp da‘vāñızı
Bāṭıl itdi beyhūde sevdāñızı⁶

Didi Zeyneb ey ‘adū-yı zü'l-Celāl
Sen yalan söylersiñ ey ehl-i ḥalāl⁷

¹ E, Meşnevi A, — B,C,D,İ

² Geldi: gelüp A / Oturdu geldi: geldi oturdu C

³ Gelüp: gelür D,E / Selām: selāmı C // Kelām: kelāmı C

⁴ Gördi: görüp D,E

⁵ Hātūn: hātūn A,E // Olsun ki: olsun C

⁶ Beyhūde: siñiz? dahı A / İtdi: itdiñ D / Sevdāñızı: ḡavķañızı D, da‘vāñızı E

⁷ Söylersiñ: söylediñ C

Çoşkun şükür olsun Hudâya bî-^c aded
Kim bizi kıldı mu^c azzez ol Ehad

118B Tâ nübûvvetle bizi ma^c mûr idüp
Kıldı a^c mâ düşmânı maķhûr idüp¹

ve lehüm a^cyünün lâ-yubşirûne bihâ ve lehüm âzânün lâ-yesme^cûne bihâz

3365 Kim sizi mağlûb idüp virdi melâl
Gâlib itdi gör bizi ol lâ-yezâl³

Tâ ki bu aḥvâli ol ceddîm bize
Söylemişdi kim haber virem size⁴

Kerbelâniñ mâ-cerâsını temâm
Söylemişdi ol Resûl-i lâ-yenâm⁵

Biz bu aḥvâli bilürdik âşkâr
İntizâr üzre idik leyî ü nehâr

Hamduli'llâh râhmeten li'l-^c âlemîn
Şâdîk oldı şâdîku'l-va'dü'l-emîn⁶

¹ İdüp: eyledi A // Maķhûr: mahkûr E

² A,B,C,D,— E,İ / “Onların gözleri vardır görmez; kulakları vardır, işitmezler.”(Âraf,79)

³ Melâl: mâl D // Ol: — A / Lâ-yezâl: lâ-yenâm E

⁴ Ol ceddîm: ceddîm hem D // Kim haber virem size: hem Resûli hem bize D / Söylemişdi: söylemişdür ; Virem: virdim E

⁵ Temâm: bil temâm A // Ol Resûl-i lâ-yenâm: kim haber virdi temâm D

⁶ Hamduli'llâh: Hamduli'llâh kim ol A

3370 Hem siziñ geldi zevâliñiz yañin

Tâ cezâñizi bulursiñiz hemin¹

ve bessiri'l-münâfîkîne bi enne lehüm 'azâben elîmâ²

Didi 'Abdu'llâh hele tuğyâniñiz

Gitdi bu demde ġurûr 'isyâniñiz

Didi Zeyneb mäl içün sen diñlegil

Şöyle şâhiñ kaşdını itdiñ ki bil³

Mü'min olan sözin iderdi kabul

Hem imâmü'l-vakıt idi âl-i Resûl⁴

Tâbi'i idi cümle mahlukât aña

İktidâ iderdi her evkât aña⁵

3375 İşidüp hışm itdi 'Abdu'llâh hemân

Katline hükm itdi anıñ ol zemân⁶

Ol 'Ömer ibn-i Sa'îd anda idi

Gördi feryâd itdi ey zâlim didi⁷

¹ Geldi zevâliñiz yañin: zevâliñüz yañindurur C // Cezâñizi: cezâlar D / Bulursiñiz: bulursız C,D / Hemin: eyl lañ in A, yañindurur C, yañin E

² A,B,İ, — C,D,E / "Kendileri için acıklı bir azap olduğunu müdafiklara müjdele." (Nisa, 138)

³ Sen: — C // Şâhiñ kaşdını itdiñ ki: şâha kaşd eylediñ A / İtdiñ ki: itdiñüz C

⁴ Sözin iderdi: sözini ider D // İmâmü'l: imâm key C

⁵ Evkat: vakit C

⁶ İtdi: eyledi C // İtdi: eyledi C

⁷ İdi: didi A / 'Ömer: Şemir İ // İtdi ey: eyleyüp C

119A   Zâhir anıñ cigeri olmuş kebâb
 Çekdigi rence göre söyler cevâb¹

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

Ciger hûn itdiñ ey zâlim derûndan nâra yaķdîñ āh
 Ne rahm idüp perişân hâlime ne zâra yaķdîñ āh²

Ala bu dâdımı senden kıyâmet günü ol Bâri
 Teraħħumitmeyüp her dem o cefâkâra yaķdîñ āh³

3380 Döndi Zeyne'l- Ābidîne baķdı hem
 Didi bu kimdür ħaber viriñ bu dem⁴

Bu Hüseyniñ oğlu didiler Sa'îd
 Didi 'Abdu'llâh ki olmışdı şehîd⁵

Didiler yok ekber evlâdî 'Ali
 Ol şehîd oldu bu bîmârdî velî⁶

Çünkü Zeyne'l- Ābidîn böyle peyâm
 İşidüben didi bu resme kelâm⁷

¹ Söyler: ide A

² 3378-3379: — C,D,E,İ / Derûndan: derinden B

³ Günü ol: gün ola B // İtmeyüp: eyleyüp A

⁴ Hem: ol E // Dem: ol E

⁵ 3381a: Didiler kim bu Hüseyniñ oğlu Sa'îd A // Ki: — C / Olmuşdı: olmuş A, ol olmuş B, ol oldu D,E

⁶ Evlâdî: oğlu B // Bîmârdî: oldu C, bîmâra E

⁷ Çünkü: çün ; Böyle: eyle C // İşidüben: işidüp A,B

Didi ‘Abdu’llâha kim sen diñlegil
Ol kardeşim idi hem şöyle bil¹

3385 Ol kardeş-i vefâdârım idi
Ol benim yâr-i hevâdârım idi²

İntikâmın koymaya Rabbü'l-enâm
Ala dünyâda ‘azîzun zu'n-tîkâm³

İşidüp bu sözü ‘Abdu’llâh hemân
Hışm idüp katline emr itdi ‘ayân

Gördi çün Zeyneb anı itdi fiğân
Didi ey zâlim ne dirsiñ el-amân⁴

Bundan özge kalmadı âl-i Resûl
Kalmadı şâhib-siyâdet ey fużûl⁵

3390 Hün-i beyt-i âl-i Ahîmedden eger
Bulmadıysa âtesiñ teskîn eger⁶

¹ ‘Abdu’llâha kim sen: ‘Abdu’llâh ki kimsin D, ‘Abdu’llâh kimsiñ E, ‘Abdu’llâh kim sen İ / Kim: ey zâlim A, — B // Hem: benim A, sen B, — C

² 3385: — C / Kardeşim-i: kardeşim A // Yâr-i: yârim A,B

³ İntikâmın koymaya: koymaya intikâmın A / Rabbü'l-enâm: ol Rabbü'l-enâm A // ‘Azîzun: ‘azîz B, İ, ‘azîzu C,E / Zu'n-tîkâm: zu'l-intikâm B, zu'l-intikâm C, İ

⁴ Çün: — C / İtdi: eyledi C, kıldı D // 3388b: Didi zâlim-i bî-dîn ü bed-gümân

⁵ Bundan: bunda E // Siyâdet: siyâset A,B

⁶ Hün-i: hâvf-i E, çünki İ / Eger: eger Yezîd E // 3390b: Tâ ziyân itme buña sen ey pelîd C / Âtesiñ: âtesin İ / Eger: meger D

Sen beni bunıñ yerine it şehid
Tā ziyān itme buña sen ey pelid¹

119B Çünki Zeyne'l-‘Ābidin işitdi bil
Didi ‘Abdu'llāha sözüm diñlegil²

Sen kıtalden korķudur misiñ beni
‘Ādet itmişdür bize anı Ğani³

Tā bize ser-mâye-i feyz-i zülâl
Bu şehâdetdür kim ider intikâl⁴

3395 Bil gider bu yolda cümle varımız
Hem ķazaya şabır kılmaç kârimiz⁵

Beyt-i İmām Zeyne'l-‘Ābidin⁶

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn
Teşneyem āb-ı şehâdet feyz-i rahmândır baña
‘Āşıksam vaşl-ı dil-ārâ vakt-i hândândır baña⁷

Olmışam dâm-ı ‘adûda çün giriftâr-ı esir
Bu cefâyı çekmesinden ölmek âsândır baña⁸

¹ 3391: — E

² ‘Abdu'llâha: ‘Abdu'llâh E,İ

³ Korķudur misiñ: korķudamazsıñ C//İtmişdür: itmişdi E/Anı Ğani: tañrı anı E/Anı: şehîdligi A,hem ol C

⁴ Ser-mâye-i: ser-mâye B,E /Zülâl: lâ-yezâl A,zü'l-Celâl B//Şehâdetdür kim: şehâdet bize C/Kim: ki D, E

⁵ 3395: — D / Bil: bil ki A, bile C / Bu yolda cümle: hem bu yolda C // Kârimiz: bizim kârimiz A

⁶ E, — A,B,C,D,İ

⁷ 3396-3397: — A,D / Teşneyem: teşne-i B / Āb-ı: hem bu C,İ // Vaşl-ı: vaşf-ı C,İ

⁸ Olmışam: bulmışam E // Çekmesinden: çekme senden E

Bâhr-i Mesnevi¹

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Gördi ‘Abdu’llâh ki kılmaz fā’ide
Bunlara doğru kelāmdur kā’ide²

Tā zîrâecdâdınıñ şanında bil

Nâzil olmuşdur bu âyet diñlegil³

ve mā-yen̄tiku ‘ani’l-hevā in huve illā vahyün yūhā ‘allemehu şedidü'l-kuvā⁴

3400 Söylemez oldu süküt çün ol şirâr

Bir kılına didi kim sen yürü var⁵

Kûfeniñ câmi‘ -i kurbında yakîn

Bunlara yir göstür otursun hemîn⁶

Ehl-i beyt ol yire çunkim gitdiler

Oturup hem yas u mâtem tutdilar⁷

¹ E, — A,B,C,D,İ

² Toğrı: doğru E,İ

³ Tā zîrâ: ki zîrâ D, zîrâ tā E // Olmuşdur: olmuşdı B / Âyet: âyât D

⁴ İ’de 3397’den sonra yazılmıştır. / D, Ve mā-yen̄tiku ‘ani’l-hevā A,B, Ve mā-yen̄tiku ‘ani’l-hevā ‘allemehu şedidü'l-kuvâ İ, — C,E, / “O, kendî isteğiyile konuşmuyor. O, şüphesiz vahy konuşuyor. Ona kuvveti çok büyük olan her şeyi öğretti.” (Necm, 3-4-5)

⁵ Söylemez oldu süküt: süküt itdi söylemez A / Süküt çün: sükütü C / Çün ol: itdi o E

⁶ Câmi‘ -i: câmi‘ B,İ / Kurbında: katında B // Yir: — A / Otursun: otursıñ B,İ / Hemîn: yakîn C

⁷ Beyt: beyti C / Çunkim: çünkü B, çün C // Hem: — A / Tutdilar: dutdilar B,E,İ,itdiler D

Bir nice gün geçdi ‘Abdu’llâh hemân
 Çağırır Zehri ve Haşrı ol zemân¹

Ol Şimir zü'l-Cevşeni çağrırdı ol
 Bunlara beş biñ münâfiğ virdi ol²

3405 Ehl-i beyte nice hevdecler virir
 Başları Şâma Yezîde götürür³

Hevdece girdi ‘ayâliñ her biri
 Başları alup revân oldu çeri⁴

Her konakda nice dürlü ey ahî
 Zâhir olurdı kerâmetler dağı⁵

120A   Tâ saña bir nicesin idem beyân
 Çünkü Harrâna varırlar bil ‘ayân⁶

Bir Yahûdî var idi Yahyâ be-nâm
 Başlara seyre gelür diñle kelâm⁷

3410 Çün Hüseyniñ başına vardı yakîn
 Gördi kim bu äyeti okur hemîn

¹ Zemân: nice C // Ve: — A / Zehri: Zehrâyi D / Haşrı: Haşriyi ; Ol zemân: hemân C

² Zü'l-Cevşeni: mel'ünü hem C // Bunlara: bunlar ; Verdi: var idi İ / Münâfiğ: mübâzîr C

³ Hevdecler: hevdec D,E / Virir: virüb B, virdiler D,E // 3405b: Başları alup revâne oldılar E / Şâma: Şâmda A, Şâm-ı D / Götürür: gönderüp B, gönderdiler D

⁴ Ayâlin: havâtîn C // 3406b: Göntherir Şâma Yezîde başları E

⁵ Nice: dürlü C // Kerâmetler: nice kerâmetler A / Olurdu: iderdi A,B,İ

⁶ Varurlar: varup C

⁷ Var idi: vardı B,C / Yahyâ: adı D

ve seya‘lemü’l-lezîne zalemü eyye munkalibin yenkalibûn¹

İşidüp andan bu âyet zikrini
Oldı hayrân sen gör imdi fikrini²

Didi kim bu baş kimiñdür söylegil
Ol Hüseyniñdür didiler şöyle bil³

Ceddidür anıñ Muhammed Muştafa
Anası Zehrâ atası Murteza⁴

Gördi Yahyâ anı oldı müslimân
Hânesine döndi geldi ol zemân⁵

3415 Aldı çok tuhfe hedâye diñlegiz
Geldi Zeyne’l-Âbidîne ol ‘azîz⁶

Biñ direm altunı hem alup gelür
Çün müvekkiller görüp anı bilür⁷

Didiler a‘dâ-yı şâha ey ‘ibâd
Bu muhabbet mûcib-i fi‘l-i fesâd⁸

¹ A,B,D, Ellezîne zalemü eyye munkalibin yenkalibûn C, — E,İ / “Zalimler hangi akibete uğrayacaklarını, ne hâlden ne hale döndürüleceklerini pek yakında anlayacaklardır.” (Şuarâ, 227)

² Andan: anda C // Hayrân: Harrân E

³ Didi kim: didi ; Kimiñdür: kim durur C

⁴ Zehrâ: Fâtima Zehrâ A / 3413’ten sonra İ nüshası sona eriyor.

⁵ Anı oldı: oldı anda E // Hânesine: hânesine A

⁶ Tuhfe hedâye: hediyeye anda D,E

⁷ Dirhem: dirhem A,B,C,D,E,İ / Biñ: ki biñ; Altunı hem alup: altın aluben C // Bilür: bulur C

⁸ A‘dâ-yı: a‘dâya A,B / Şâha: şehâ B // Fi‘l-i: ehl-i D / Fesâd: şanâd C, fenâd E

Ḳatline ḥaṣd eyleüp leşker yürür
Anlar ile ceng ider Yahyā görür¹

Nicesin öldürdi mecrūḥ oldu ol
‘Ākībet anda şehādet buldu ol²

3420 Şimdi Ḥarrānda mezārı ey sa‘id
Adı ma‘ rūfdur anıñ Yahyā şehīd³

Her kerāmetden dahı budur biri
Çünkü Muşl şehrine yitdi çeri⁴

120B Ol ‘Imādü’d-dīn idi anda emīr
Ehl-i īmān idi ḥüb-żamīr⁵

Ol Şimir mel‘ūni i‘lān eyledi
Gelsün istikbāle deyü söyledi⁶

Çün ‘Imādü’d-dīn görüp böyle cevāb
Didi itsün bu şehirden ictināb⁷

¹ Katline ḥaṣd: ḥaṣdile katl A, ḥaṣdına ḥaṣd C / Anlar ile: anlarile C,E / Ceng ider Yahyā: Yahyā cenge ir C / İder: idüp D,E

² Oldı ol: eyledi C, itdi ol E / Ol: — A // Buldu ol: buldydı C

³ Ey: — A // Anıñ: — A, işit B

⁴ Kerāmetden: dahı: kerāmetlerden C

⁵ ‘Imādü’d-dīn: ‘imārū’d-dīn E // ḥüb-żamīr: ḥüb-dilir B, ḥüb-żamīr E

⁶ Mel‘ūni i‘lān eyledi: şehre i‘lān ider idi A, zü'l-Cevşen i‘lān eyledi B, zü'l-Cevşeni i‘lām ider D / İder: idi E // Deyü söyledi: dir aḥkām ider D

⁷ Görüp böyle: işidüp C / Görüp: görür A

3425 Muğālifdür bu şehr olur kītāl

Hāliyā vardur fesāda iħtimāl¹

Taşrada ḫonsun Zeh̄ire virelim

Tā ki bir gün hizmetini görelim²

Ol Şimir mel^cün anı kıldır kabūl

Havf idüp taşra yire itdi nüzūl³

Hem imām hażretleriniň başını

Bir firāş üzre kodı gör işini⁴

Ol mübārek başdan anda kim hemān

Tāşin üstine düşer bir қatıre kan⁵

3430 Aldı ol ḫandan hemān şahṛā eṣer

Rengi gülgün oldı şan yākūt-ter⁶

Her Muğarrem ayı şahṛānīň yüzü

Cūş idüp la^c le dönerdi bil sūzī⁷

¹ Şehir: şehirde A,E // Vardur: olur C / İħtimāl: iħ timāl E

² Taşrada: taşra A, taşraya C // Tā ki: dahı E

³ İtdi nüzūl: kondı ol C

⁴ Firāş üzre: fereş üstüne C

⁵ Kim: — A,B,C,E / Başdan: başından E / Hemān: ^cayān B

⁶ Şan: şankı A / Yākūt-ter: yākūt zer A

⁷ Ayı: ola E // Dönerdi: ṭutardı C / Bil sūzī: yüzü A

Tā ki ol ‘Abdü’l-Melik hem oldu şāh
 Ceddile çün ķıldı ol ṭaşa nigāh¹

Ķalmadı ol ṭaşda aşlā bir nişān
 Şimdi çün şehīd niķat dirler ‘ayān²

Ķalkup ol yirden revāne oldılar
 Ol Nuşaybin şehrine çün geldiler³

3435 Anda Manşūr ibn-i İlyās var idi
 Halkı istikbāle aldı yürüdi⁴

Şehrinin tonatdı zeynet eyledi
 Bunları ķondırup ‘izzet eyledi⁵

121A Nā-gihān bir yıraq ‘ālem-sūz çıkar
 Şehre düşdi ekseri ħalķın yaķar⁶

Ol Şimir gördü bunı idüp firār
 Çıkdı andan ķılmayup bir dem ķarār⁷

¹ Ol: — A,E // Çün: çünkü E / Ceddile çün: çün ceddile A,C,D,E / Ceddile: ħamdile C, nażar D,E / Ol: o D / Nigāh: nā-gāh C,E, be-nā-gāh D

² Şehīd: şehīd-i A / Çün: — B,C,D,E / Şehīd niķat: hoşmız şehīdi B, şimdi hoşmir şehīd noķta C, hismüz şehīd noķta D, şehīd noķta E / Dirler: dir A,D

³ Ķalkup: ķakup C / Revāne: revān A // Nuşaybin: Bışşı C / Çün: hem çün D / Geldiler: vardılar A

⁴ Var idi: varıldı B,C

⁵ Tonatdı zeynet: kim anda zeynet D / Tonatdı: donatdı E // Ķondırup: ķondurdı D,E

⁶ 3437a: Nā-gihān birbirin sürdi çıkarıldı D / Yıraq: boran E / ‘Ālem-sūz: ‘ālem nūr C, ‘ālem şüret E // ħalķın: ħalķı C,D / Yaķdı: ķırdı D

⁷ Gördi: görüp D / İdüp: itdi C,D / İdüp firār: firār ider E // Çıkdı: ķaçdı A / Andan: anda E / Ķılmayup: turmayup A,bulmayup D,E / Bir dem: aşlā D, itmez E

Vardılar bir ḫal^c aya anlar o dem
 Ḥākimi adı Süleymān idi hem¹

3440 Bir kardeṣası var imişdi Da^c zā
 Anı öldürmiş Ḩālīyye'l-Murteżā²

Ol sebebden çünkü bu ḥāli görür
 Şād olup ol leşkere կarşu varur³

Şehri ṭonatdı temāmet pāy-ı ser
 Leşkeri ḫondurdı anda ser-te-ser⁴

Fahr içün her birisi bir baş alur
 Baş iriṣmez arada ḡavğā olur⁵

Sen alursın ben aloram deyü hem
 Arada öldi Süleymān bil o dem⁶

3445 Ol Şimir mel^c un anı gördü hemān
 Anda temkin bulmayup öldi revān

Tā Ḥaleb şehrine vardılar yakīn
 Ḫondılar bir ḫal^c a կurbına hemīn⁷

¹ Bir : — D / Anlar: anda A, andan D, onlar E / O dem: ol dem C, hem o dem D

² Var imişdi: varılmış adı B,C, varılmışdı D, var imiş E / Da^c zā: Dağzā B,C, Ġazā D,E // Öldürmiş: öldürmiş idi hem A

³ Olup ol: olup o A, olupen C

⁴ Tonatdı: donatdı B,E, dolandı D

⁵ İriṣmez: yitişmez A / Arada: orada E

⁶ Alursın: alursın E // Arada: orada E / Öldi: mürd C / O dem: bu dem D, hem C

⁷ Կurbına: կurbında E

Ḳal^c anıñ ḥalḳı şatarlardı ḳumāş
Kim çıkar andan ḥarır atlās ma^c āş¹

Rāvīler söyler rivāyetden kelām
Şehrbānū ḥatūniñ diñle peyām²

Vak^ca-yı Şirin³

Var idi yüz cāriyesi diñlegil
Ellisini hem āzād itmişdi bil⁴

3450 Tā ki Zeyne'l-Ābidīn olınca hem
Kırkınu anda āzād itmiş o dem⁵

On ḥalāyık ḳalmışdı ol zemān
Biri Şirin idi maḥcūb-ı cihān⁶

121B   Hizmete geldi Şirin anda turur
Bağdı Zeyne'l-Ābidīn anı görür⁷

¹ Satarlardı: şanurlardı A, anda şatardı C / Ḳal^c anıñ: ḳal^ca C // Andan: anda A

² Söyler rivāyetden: itdi bu maḳāmda bir C // 3354b: Diñle Şehrbānū ḥatūndan kelām D / ḥatūniñ: ḥatūniñ A, ḥatūniñ E

³ A, — B,C,D,E,İ

⁴ Var idi: varıldı B,C / Yüz: çok D,E // İtmişdi: itmiş idi A

⁵ Olinca: dünyaya gelince A / Hem: bil E // İtmiş: itmişdi A, eylemişdi C / Anda: — C / Anda āzād itmiş: āzād itmiş idi anda E / O dem: ol dem C, bil E

⁶ 3451a: Bir cāriye var idi adı Şirin D / Ḳalmışdı: ḳalmış idi tā A // 3451b: Ol Haleb şehrine gelmişdi hemin D

⁷ Turur: durur B, o turur C, durur E / Şirin: — C

Didi ey māder bugün Şirine bak
 Kim nice rūşen turur misl-i çırāk¹

Şehrbānū şandı Zeyne'l- Ābidin
 Rağbet ider Şirine anda yakın²

3455 Didi ey oğlım saña virdim anı
 Didi kim ben de āzād itdim buni³

Çünkü ol demde āzād oldı Şirin
 Aña hıl^c at geydürürlər yer yerin⁴

Ol Şirin didi izin vir varayım
 Ben de bu ƙal^c a içine gireyim⁵

Bir һarır alup gelem hem bu yaña
 Didiler var git izin ǵayı saña⁶

Gitdi Şirin ƙal^c aya toDate yürür
 Gördi kim baǵlı kapu anda turur⁷

3460 Ƙal^c anıñ mālikiniñ adı 'Aziz
 Geldi burc üstine anı diñlegiz⁸

¹ Māder: ana A,C // Turur: durır B, durur C,D / Misl-i çırāk: misli cihānda yok E

² Anda: hem bil C

³ Ben de āzād itdim: āzād eyledim ben C, hem āzād eyledim D, hem ben āzād itdim E

⁴ Hıl^cat: hılkat B / Yer yerin: tā ki zerrin A, bir birin E

⁵ Didi: didi ki A,E / Izin vir: izine C

⁶ Bir: ben E

⁷ Yürür: varır A, Toǵrı: doğru B,E karşı C // Turur: durır B,E

⁸ Ƙal^c anıñ: ƙal^c a C / Mālikiniñ: hāfızınıñ A

Baķdı görди kim bir ‘avret anda var
 Didi kimsiñ söylegil ey yār-ı ġār¹

Ol Şirin didi ġaribem ben bu dem
 Ač ķapuyı kim ḥarır alup gidem²

Ol ‘aziz didi seniñ adıñ Şirin
 Gel saña diyem bu ḥaliñ her birin³

İşidüp Şirin ta‘accüb eyledi
 İçerü girdi bu ḥali söyledi⁴

3465 Ol Şirin didi nice bildüñ beni
 Ol didi rü ’yāda gördim ben seni⁵

Bu gece Mūsā ile Hārūnı ben
 Vākı‘ amda görmişem hoş diñle sen⁶

122A Görmüşem ġayet melül ol zāt-ı pāk
 Çeşmi nemnākī giribān çāk çāk⁷

Çehre-i gülgünları tebdil olup
 Ağlaşurlar gözyası sebil olup⁸

¹ Kim: — A,C // Kimsiñ: kimsin A,D / Söylegil: söyle baña D / Yār-ı ġār: ġār-ı ġār B, iškār

² Ġariben ben: ben ġaribem A, ‘azizem ben D, ‘Arabem ben E // Kim: — C / Gidem: gelem A

³ Seniñ adıñ: adıñ seniñ A // Bu: — E / ḥaliñ: aḥvāliñ A, ḥaliñ B, ḥalini E

⁴ 3464: — D

⁵ Rü ’yāda: rü ’yāmda C

⁶ Mūsā ile Hārūnı: Hārūn ile Mūsayı D // Hoş: — C

⁷ Çeşmi nemnākī giribān: cismi ġamnāk olupen C, Çeşmi nemnāk kārbān hem D

⁸ 3468: — D,E

Ben didim ki ey Nebî bu hâl nedür
 Şerh-i tibyân kıl ki bu ahvâl nedür¹

3470 Ey ‘azîz didi bugün her enbijâ
 Aşfiyâ vü atkiyâ vü evliyâ²

Cümlesi oldu giriftâr-ı kažâ
 Yas-ı mâtem tutdılar idüp fezâ³

Ki zîrâ evlâd-ı hatme’l-mûrselin
 Kerbelâ içre şehîd oldu hemîn⁴

Şimdi alup başlarını götürür
 Kal‘ anîn öñinde konmuş oturur⁵

Sen de bâkî devlet isterseñ hemân
 Ol seriñ var yanına ol müslimân⁶

3475 Hem dahı bizden aña eyle selâm
 Hem şabâh olnıca sen diñle kelâm⁷

¹ Kıl ki: eyle A, buyuruñ C / Bu: — C

² Didi bugün her: didi ki cümle D // Atkiyâ vü evliyâ: evliyâda atkiyâ B

³ Kažâ: gazañ A,C // Tutdılar: dutdılar B,E / Fezâ: gazañ C

⁴ Evlâd-ı: evlâdıdır C

⁵ Başlarını götürür: başları getürürler C // Öñinde: öñine A / Oturur: tururlar C

⁶ 3474a: Bâkî devlet istersiñ sen hemân C / Sen de: sen dahı A // Ol: mübârek A / Seriñ: başñ C / Var yanına: yanına var A,C,E

⁷ Eyle: ilet D // Sen: — A,C

Bir ḥalāyık kim geliser bu yaña
 Adı Şirindür anı virdi saña¹

İşidüp anı Şirin şukr eyledi
 Her söziñ mahżā haķīkatdür didi²

Lākin işit bu cevāb-ı naķdimi
 Hem bilür ol Şehrbānū ‘akdimi³

İşidüp anı dönüp geldi Şirin
 Ehl-i beyte didi bu rü ’yāyi Şirin⁴

3480 Çünkü bu aḥvāle vāķif oldılar
 Her biri Haķķa şükürler ķıldılar⁵

Ķal’ adan çıķdı ‘azīz oldı revān
 Vardı müştahfiżlara anda hemān⁶

122B Biñ fūlōri anlara rişvet virür
 Destür alup ehl-i beyte çün varır⁷

Vardı Zeyne’l- Ābidiniñ yanına
 Virdi biñ altun o cānlar cānına⁸

¹ Kim geliser: geliserdür B, kim geliserdür C // Şirindür: Şirin C / Virdi: virdim A,B / Saña: ben saña A

² Şirin şukr: şükürler D // Haķīkatdür: muhaġġakadur C

³ 3478-3480: — D / Ol: — C

⁴ 3479b: vezin bozuk / Didi bu rü ’yāyi Şirin: bu rü ’yāyi didi ķadm E

⁵ Aḥvāle: aḥvāli E

⁶ Müştahfiżlara anda: anda müştahfiżlara A

⁷ Anlara rişvet: anda iħdā C // Alup: alur A

⁸ Zeyne’l- Ābidiniñ: Zeyne’l- Ābidin hem C

Ehl-i beytiñ her birine ol ‘aziz
Virdi nice tuhfeler pāk-i temiz¹

3485 Müslimān oldu şehādet söyledi
Ol ser-i pākı ziyāret eyledi

Vardı çün başıñ yanına ol hemān
Virdi Mūsā ile Hārūndan selām²

Ol ser-i maḳṭū‘ işitti çün hīṭāb
Geldi ol başdan dahı böyle cevāb³

selāmu’llāhi ‘alā nebiyyinā ve ‘aleyhimā⁴

mefā’ilün mefā’ilün fe’ulün
Selāmu’llāh nebīmüze dahı cümle nebīye
Huşuşā ol kelīm Mūsā nebīye⁵

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün
Ol ‘aziz didi inandım ben saña
Müslimān oldım hidāyet kıl baña⁶

¹ Nice tuhfeler pāk-i: çok tuhfe hedāye ki A, çok tuhfe hedāye diñle B/Pāk-i: pay-ı C/Tuhfeler: tuhfe-yi D
² Çün: ol A,E, — C / Ol: ey B, hem ol C, çün E

³ İşitti çün: çün işitti A,B, anda itdi C / Hīṭāb: bu selāmi A, cevāb B / Ser-i: sırr-ı E // Dahı böyle cevāb: bu resme kelāmi A / Dahı: — C

⁴ D, selāmu’llāhi ‘alā nebiyyinā ve ‘aleyküm A,B, —C, E / “Allah’ın selāmi nebilerin ve onların üzerine olsun.”

⁵ 3488 sadece D’de vardır.

⁶ Kıl: irdi A

3490 Bir şadā geldi o başdan bī-gümān

Ey ‘azīz çünkim sen oldıñ müslimān¹

Hem baña virdiñ selām-ı enbijā

Müntesib oldıñ bize sen bī-riyā²

Ol ‘azīz kıldı du‘alar döndi hem

Şehrbānū Şirīne didi o dem³

Sen dilerseñ tā rızāmızı bizim

Var kabūl eyle anı diñle sözüm⁴

Diñledi Şirīn sözin itdi kabūl

Çal‘ aya çün vardı tezvīc itdi ol⁵

3495 Var idi bir er adı Ebū'l-Hunūk

Leşkeriñ içinde idi ol konuk⁶

Didi ben gördim kerāmetin anıñ

Söyleyim bir bir rivāyetin anıñ⁷

¹ O: ol A // ‘Azīz: gözim E / Çunkim: çünkü D,E / Sen: — E

² 3491b: Müjde olsun saña bizden bī-riyā C

³ O dem: ol dem A, bu dem C

⁴ Eyle: it E / Anı: ‘azīzi A,C,D,E / Diñle: hem D

⁵ 3494a: Şirīn diñledi sözü itdi kabūl A / Sözü itdi: itdi sözü B // Çün vardı: vardı çün A

⁶ Var idi bir er adı: varındı adı biri C // İdi: itdi B / Konuk: vuķuk A, vāķuk B, menūk C

⁷ Söyleyim: tā ki söyleyim A / Bir bir: ben bir E / Rivāyetin: bedāyetin D,E

123A   Bu gice elli mübārizler ile
Başları bekler idim ben de bile¹

Ḩābavardı cümle hem-rāhūm hemān
Ben uyanık ḫalmış idim ol zemān²

Zāhir oldı bir muḥib ādem hemīn
Ol Hüseyniñ başına vardı yakīn³

3500 Bir beyāż cāme giyinmişdi o dem
Ağlayuraķvardı ol şandūğa hem⁴

Ol başı çıktı feryād eyledi
Sürdi yüzin yüzine dād eyledi⁵

Ben taşavvūr eyledim ḡayrıları
Şandım anı cümle ḥalķdandur biri⁶

Ḩışm idüp ya‘ nī ki vardım ol yaña
Tā başı alup yine ḫoyam aña⁷

¹ Bu: bir D / Mübārizler ile: ādemle ben bile C // Bekler idim ben de: beklerdim hem anda A, bekleridim hem C / Ben de: anda B

² Hem-rāhīm: ḫolcılar A // ḫalmış idim: ḫalmışdım C, idim ḫalmışam E / Ol zemān: zemān E

³ Muḥib: muheybe C

⁴ Beyāż: beyāż D / O dem: ol dem C // Ol: — C

⁵ Dād: zār B,E, hem C / Eyledi: söyledi C

⁶ ḡayrıları: ḡayırlar gibi A // ḥalķdandur: ḥalķdan B,C

⁷ Ki: kim B,D — C / Ol yaña: bil aña B, aña D, ben aña E // Aña: şandūğa A

Bir şadā geldi ki ṭur ey bī-edeb
 Hazret-i Ādem budur itme ḡaceb¹

3505 Mātemin ṭutar ki oldur Müctebā
 Gūše-i ḫalb-i Muḥammed Muṣṭafā²

Ben taḥayyür ḫalmış iken bī-ḥaber
 Zāhir oldu bir kimesne mu‘teber³

Bir nidā geldi ki Nūḥdur bu seḥī
 Geldi İbrāhīm ü İsmā‘īl daḥī⁴

Geldi İshāk ile sā‘ir enbiyā
 Hāzır oldu cümle rūḥ-ı aşfiyā⁵

Cümlesi mātemle efgān itdiler
 Tā ki Kisrāyi periṣān itdiler⁶

3510 Geldi andan şoñra şāh-ı milk-i dīn
 Fahṛ-i ‘ālem hem şefī‘ü'l-müznibīn⁷

Bilesince cümle aşḥāb-ı kibār
 Ca‘ fer ü Ḥamza Ḥasan hem çār-ı yār⁸

¹ Tur: dur B,E / Ṭur ey: ey dur D

² Mātemin: mātemi C / Ṭutar: dutar B,D,E,ṭuṭar C / Ki: kim A, / Ki oldur: oldur ki C

³ 3506: — E / ḫalmış iken: ḫalmışken C // Mu‘teber: anda mu‘teber A

⁴ Nūḥdur bu: bu Nūḥ ; Seḥī: aḥī C

⁵ İshāk ile: İshākla B // Hāzır: hāzır C,D

⁶ 3509: — D / 3509b: Emr-i Ḥakdur diyü şabri itdiler C / Kisrāyi: geysūyi E

⁷ Şāh-ı milk-i: milk-i şāh-ı A,C,D // Hem: — A / Şefī‘ü'l-müznibīn: rāḥmeten li'l-‘ālemīn D,E

⁸ Kibār: rīzā C // Ḥamza Ḥasan: Hasan ‘Alī D / Hem: — ; Yār: murtezā C

123B   Nāzil oldu tā semādan nūr hemīn
 Ḳurdılar nūrānī kürsī ber-zemīn

Geçdi kürsīde oturdu ol Resūl
 Enbiyālar otırup oldı melūl¹

Bir feriște indi gördim vehmnāk
 Bir elinde tīg-i āteş sehmnāk²

3515 Hamle ķıldı müstahfızlara ķatı
 Gördim anda çünkü ben bu heybeti³

Ķorkdı cānim eyledim efgān-i zār
 Hem çağırdım ey Resūl-i Kirdgār

Ben refākat ķılımışam ikrāhile
 Tā bu yolda giderem hem-rāhile⁴

İşidüp men^c eyledi baķ zārima
 Bir țapanca urdı hem ruhsārima⁵

Ol țapancadan yüzim oldı siyāh
 Zāri ķıldım ağladım hem itdim āh⁶

¹ Kürsīde oturdu ol: ol kürsīde oturdu E / Ol: hem B,D, — C // Oldı: olmuşlar C

² Feriște: feriştāh C,D,E / İndi gördim: gördüm itdi C

³ 3515: — E / 3515a: vezin bozuk / Hamle ķıldı müstahfızlara: müstahfızlara hamle ķıldı D / Қıldı: ķıldı ol A // Anda: andan B,C / Çünkü ben bu: ben bulardan C, ben hem bu D

⁴ 3517: — E / Қılımışam: eyledim ķılımışam C // Hem-rāhila: hem-rāh ile A,C

⁵ Men^c eyledi baķ: benim baķdı A, men^c baķdı B / Baķ: hem C // Urdı: vurdı E

⁶ Oldı: olmuş C

3520 Çün şabâh oldu ki ol elli nefer

Cümlesi yanmış ki ƙalmamış eser¹

Ol Şimir zü'l-Cevşenî hâli görür

Ḳorḳdı çün cānı bu aḥvâli görür²

Ol Ebū'l-Ḥunūka şordı bu işi

Didi n'içün yandı ol elli kişi³

Ol dahı gördigi hâli söyledi

Leşker işidüp ta' accüb eyledi⁴

İtdigi işe peşimân oldu hep

Bir dahı vardur rivâyet ki 'aceb⁵

3525 Naklä ider Sa' d-i Dîmîşkî bunda bil

Anlar ile bile geldim diñlegil⁶

Yolda giderken irişdi bir haber

Kim ḥuzā'î cem' kılmuş nice er⁷

¹ Oldı ki ol: oldı bakdım ki C / Ol: o A,E // Yanmış ki: yanmış A,E, yanmışdı B, yanmış hîç C / Eser: hergiz eser E

² 3521: — C / Zü'l-cevşenî: zü'l-Cevşen bu A,B // Çün cānı: cānı çün A

³ Ebū'l-Ḥunūka: Ebū'l-Ḥunuğdan A / Şordı: şordılar C // 3522b: Ḳorḳdı cānim anda gördüm bu işi C / Ol: bu A,E

⁴ 3523: — B / Hâli: gibi C

⁵ İtdigi: itdigine D / Hep: hemîn D,E / İşe: işlere ; Oldı: oldılar C // Vardur: var bir ; Rivâyet: rivâyâti C / Ki: kim B, çün D,E / 'Aceb: yakın D, zâmir E

⁶ Bunda bil: bir haber C // 3525b: Kim ḥuzā'î cem' eylemiş nice er C / Anlar: ile anlarınlâ D,E

⁷ 3526: — C

124A   Bu gice başup sizi şeb-ḥūn ider
Başları alup sizi mağbūn ider

Ol Şimir zü'l-Cevşen işitdi anı
Iżtirāba düşdi ḥavf itdi cānı

Bir kilīsā var idi anda yakīn
Vardılar ol yire kim ola emīn¹

3530 Didi rāhib ne kişisiz söylegiz
Kime gider başları şerh eylegiz²

Didiler budur Yezīdiñ leşkeri
Hem bu başlardur ḥavāric başları³

Biz işitedik Ḥuzācī ķavmi hemīn
Sizi şeb-ḥūn ide bil budur yakīn⁴

Bu kilīsādan bize vir bir maķām
Bu gice olsun emīn bu ḥāş u 'ām⁵

Didi rāhib izdihām olur ķatı
Yoқ kilīsānīñ o resme vüs' ati⁶

¹ Kilīsā: kenīsā ; Var idi: varıldı C // Kim: ki C / Ola: olalar E

² Kişisiz: kişişiniz A // 3530b: Bu gelen başları hep şerh eylegüz C / Kimi gider başları: kim başlarıınız E

³ Didiler budur: didiler ki bu C // Hem: — A / Başlardur: başlar da A,C / ḥavāric: turābī A

⁴ Ḥuzācī: cümle Ḥuzācī A / İşitedik: işit diňle B / Hemin: heb A,B,C // 3532b: Bu gice şeb-ḥūn ider budur taleb A,B,C

⁵ Kilīsāden: kenīsādan C // Olsun emīn: mahfūz olsun A, emīn olsun C, mihmān olalum D / Bu: — C,D

⁶ Izdihām: izdihām A,D,E // Kilīsānīñ: kenīsānīñ C / O resme: ol ķadar C, bu resme D,E

3535 Tā esīrī başları viriñ bize
 Taşrada tūriñ ki yer yokdur size¹

İşidüp mel^c ün Şimir itdi kabul
 Başlar ile ehl-i beyti virdi ol²

Gitdi Zeyne'l-^c Ābidin dahı bile
 Taşrada kalandı kendi leske ile³

Bir maķām gösterdi rāhib bunlara
 Haylı ikrām itdi ol maḥdūmlara⁴

Gice oldı uyanup rāhib dahı
 Vardı ol şandūga yakın ey ahī⁵

3540 Gördi ol şandūk ol ān cānā hemān
 Nūrile olmuş münevver ol zemān⁶

Geldi ol dem penceresinden görür
 Zāhir olmuş gördi bir hātūn turur⁷

¹ Taşrada: taşra A / Tūriñ: kalandı A, durıñ B,E / Ki: hiç C, dahı D,E / Yoķdur: yok C,D,E

² Mel^c ün Şimir: Şimir mel^c ün A,B // Başlar ile: başlarla D

³ Gitdi: tā ki A / Dahı: cümle C // Kendi leske: Şemer 'asker C / Kendi: gitdi A,E

⁴ Bunlara: anlara C // Ol: o A,D / Maḥdūmlara: maḥzūnlara: A,C

⁵ Oldı: olur D / Uyanup: uyanır A, uyanur D / Ey: — E

⁶ Şandūk: şandūkda C / Cānā: — C / Hemān: hem A, maķāmı C // Nūrila: nūr ile E / Olmuş münevver: münevver olmuş A, dolmuş müzeyyen B, tolmuş münevver C / Ol zemān: hemen-dem A, mekānı C

⁷ Gördi: anda A / Hātūn: hātūn A, hātūn E / Turur: durur B,D,E

124B   Nūra ḡarḳ olmış ṭurur bī-iṣṭibāḥ
Pertevinden utanur ḥūrṣid māh¹

Zāhir oldu bir dahı anda gelür
Birbiri ardından beş hātūn olur²

Geldi bir āvāz ki şakın bī-edep
Bunları nezzāreye kılma ṭaleb³

3545 Sāredür evvel gelen diñle kelām
Şoñra Hācerdür gelen zü'l-iħtirām⁴

Asiyedür zevce-i Fir'avnı bil
Hem Ḥadīcedür biri sen diñlegil⁵

O kerāmātı çünkim gördi rāhib
Hemān etbā'ını çağırdı rāgıb⁶

Var idi anda yetmiş Naşrānī hem
Gelüp mü'min olurlar anlar ol dem⁷

¹ Turur: bütün A, durur B,C,E // Utanur: utanur C

² Bir dahı anda: anda bir dahı E

³ Geldi bir āvāz ki şakın bī-edep: Bir āvāz geldi ki şakın ey bī-edeb A,B,C,D // Bunları: bunlara C / Nezzāreye kılma: kim nażarla kılma A, baķma nażar kılma C

⁴ Diñle kelām: sen diñlegil E // Hācerdür gelen: gelen Hācer-i C

⁵ Zevce-i: zevcesi E // Ḥadīcedür biri sen: Ḥaṭīcedür dahı Zehrādur A, Ḥaṭīcedür gelen bil D,E

⁶ Bu beyitten itibaren vezinler sürekli değişmektedir. / O: ol A,C,D,E / Kerāmātı: kerāmeti D / Çunkim: çünki A,D, çün E / Çunkim gördü: görüp anda C

⁷ 3548a: Anda yetmiş naşrānī varıldı hem C / Anda: — ; Hem: belli hem E // 3454b: Cümlesi oldılar mü'min ol dem A, Mü'min oldu cümlesi bir dem hemān C / Olurlar: oldılar D,E / Ol: o C,D

İcāzet istedi anlar hemen-dem
 İzin virmedi Zeyne'l-^c Ābidīn hem¹

3550 Dağı bundan ziyāde çok kerāmāt
 Velī zāhir olur işit dir āyāt²

Hemān-dem dahı ol Şāma yöneldi
 Hemān beyt ehli hevdeclere girdi³

O gün virmedi anlara icāzet
 Şimir emr itdi gitdiler temāmet⁴

Turmayup gitdiler anlar bir zemān
 Şehr-i ^c Aklāna irişdiler hemān⁵

Var idi anda ^c Aklān-nām bir kişi
 Ki ser-leşker idi gör sen bu işi⁶

3555 Binüp ^c Aklān hemān şehrine geldi
 Kamu şehr ehli istikbāle geldi⁷

---

¹ Anlar: cenge A,B / Hemen-dem: hemān-dem C,D,E // 3549b: İzin alup revān oldu yola hem D

² 3550-3551 sadece D'de yazılmıştır. / 3551b: vezin bozuk

³ Beyt ehli: ehl-i beyt A,B,C,D,E

⁴ 3552-3565: — D / O: ol ; Virmmedi anlara: anlara virmedi A, emr itdi anlara E // Şimir emr itdi: emr itdi Şimir A, Yezid emr itdi C,E / Gitdiler: göçdiler A

⁵ Turmayup: durmayup B,E / Bir: ol C

⁶ 3554a: vezin bozuk / ^c Aklān-nām: ^c Aklān-nāmında A, ^c Aklān adlu / Var idi: vardı B, varımış C // Gör sen: sen gör C

⁷ Geldi: vardı E // Kamu şehr ehli: ehl-i şehr kamu A, kamu ehl-i şehr B, kamu halkı hemān C

Şimir meclis ƙurup oturdı hem̄in
Seyir iderdi leşkeri o lā'ın¹

Ticārete gelür bir Ḫuzā' ī hem
Görüp leşkeri şehre girdi ol dem²

Ḫuzā' ī tīz varup ol başı gördü
Kimiñ başı deyü anlara şordı³

125A   Şimr mel'ün didi Hüseyiniñ başı
Ol didi kim n'içün itdiñ bu işi⁴

3560 Şimr işidüp Şimr anı mecrūh ider
Leşkerini hemen-dem alup gider⁵

Şehr-i Dımışka çün irdi ol çeri
Anda zeynet itdi һalkıñ ekseri⁶

Şehr-i istikbâle okudu hemān
Ebū Zer dir anda idim ol zemān⁷

¹ Meclis ƙurup: mel'ün konup A, mel'ün ƙurup E // Seyir iderdi leşkeri: lekşeri seyr iderdi A, leşkere seyr ider idi B, leşkere seyri iderdi C, leşkere seyr iderdi E / O: ol B,C,E

² Bir Ḫuzā' ī anda ticāretle gelürdi A, Ol Ḫuzā' īler ticāretden gelür hem C // 3463b: Kimiñ başı diyüben şorarlar hem C / Leşkeri: bu leşkeri ; Ol dem: — A

³ 3558: — C / Ol başı gördü: görî başı A // 3558b: Şordı anlara kimiñ diyü başı A

⁴ Mel'ün didi Hüseyiniñ: didi budır Hüseyiniñ A // Ol didi kim: onlar didi C, ol didi ki niye E

⁵ 3560a: vezin bozuk / İşidüp anı mecrūh ider: mel'ün işidüp mecrūh olur C / İşidüñ: işitdi E // Hemen-dem: hemān-dem C,D / Gider: yürüür C

⁶ Şehr-i Dımışka: Şehr-i Mışka B, Dımışkî şehrine C, şehr-i menfiye E / Çünkü irdi: çünkü yitdi A, yitdi çunkim B / Ol çeri: lā'ın C, Yezid E // 3561b: Hem anda zīb ü zīnet itdi lā'ın C, Hem anda zīb ü zīnet itdi Yezid E

⁷ 3562a: Dımışkî şehrine istikbâle okur hemān C / Hemān: hemîn E // Ebū Zer: Ebū'l-Kays B, Ebū'l-Yüsř A, Ebū'l-Leys C/ Anda idim ol zemān: anda idi bil bî-gümān E / Ol zemān: ben ol zemān A

Birisine didi կanda gelürler
Didi kim Kerbelādan ol gelürler¹

Çalkup andan şehr-i Şâma vardılar
Şebdelerden başları indirdiler²

3565 Ehl-i beyti hevdecden çıkışdırılar
Yezîdiñ katına hem getürdiler³

Şimr mel'ün çün Hüseyniñ başını
Mâlik eline virür gör işini⁴

Başı Yezîde hemân getürdiler
Tabağı varup öñine կodılar⁵

Temîr adlu var idi hem bir kişi
Aña didi n'içün itdiñ bu işi⁶

Beg կakıdı çünkü anı tutdılar
Anı meclisden yabâna atdılar⁷

¹ 3563a: Didim birisine կandan gelûrsiz A, Birine didim կanda gelürler B / Bir kese didüm bular կanda gelür C // Kim: ki E / Gelürler: gelürüz A, gelür C

² 3564a: Hemân-dem Şâm şehrine vardılar C, Hemân andan dahi Şâma vardılar E // Şebdelerden başları: başları şebdelerden A,B,E başları dahi anda C

³ 3565a: vezin bozuk / Hevdecden çıkışdırılar: mahfillerden çıkıştı C, hevdecden çıkıştı hem E // Yezîdiñ: ol Yezidiñ A / Hem getürdiler: la'net itdi oturdu C, getürdü o dem E

⁴ Çün: ol D,E // Virür: virdi C,D,E

⁵ 3567a: Yezîde götürdi başı hemân ol A / Getürdiler: götürdi ol B, gönderdiler D, gönderdi ol E // Tabağı: tabaklı A, tabaklı B / Öñine: önünde D / Կodılar: կoydı ol A,E, կodı ol B, տurdılar C

⁶ Temîr: Temri C, Temîn E / Adlı: atlu E / Var idi varındı ; Hem bir: bir bed C / Var idi hem: anda A,B // Aña didi: didi Yezîde A

⁷ Beg: Yezîd A, bir C, peg D / Çünkü anı: anı çün A, çün anı B, çün anı kim D, çunkim anı E / Tutdılar: dutdılar B,E

3570 Görüp bunı Şimir mel^c üni kaçar

Āh u efgān idüp it gibi kaçar¹

Tutup anı keser basın elin hem

^cAzāb ider sā[']ir etbā^c ina hem

Gördiler bir Yahūdī çıkışagelür

Bağdı başdan kerāmet zāhir olur²

Yahūdī çünki başa vardı hemān

Şehādet söyleyüp oldu müslimān³

Kağıdı Yezid anı çün tutdilar

Anda o mazählümi şehid itdiler⁴

3575 Gördiler anda gelür bir tersā hem

Sordilar ismini ^cAbdu'llāh o dem⁵

125B

Başının yanına hemen-dem gelür ol

Şehādet söyleyüp mü[']min olur ol⁶

¹ 3570-3571 sadece C'de vardır.

² Çıkagelür: çıkışeldi C // Kerāmet: kerāmetler A / Olur: oldu C

³ Vardı: oldu D,E / Hemān: ol än C, revān D,E // Söyleyüp: getürüp D

⁴ Kağıdı Yezid anı çün: Yezid hışm eyleyüp anı A, Yezid hışm itdi hem anı B, Yezid kagini hemān-dem C,D, Yezid kagini hemendem E / Tutdilar: dutdilar B,E // Anda o mazählümi: o mazählümi anda A,BC,D,E

⁵ 3575-3576: — D / Gelür bir tersā: bir tersā gelür A,B, bir dahı tersā C,E / Gördiler: gördü B / Anda bir: bir dahı C / Gelür hem: gelür A,E // İsmi: ismini A / ^cAbdu'llāh: ^cAbdu'l-Vahhāb: A,B,E / O dem: olur A,E, ol dem C

⁶ 3376a: Hemen-dem ol başının yanına geldi A, Hemen-dem başının yanına geldi ol B, Hemān başının yanına geldi ol C,E / Olur: oldu A,B,C,E / Ol: — A

Yezid emreyledi ol demde hemān
Anı ol yirden çıkışdı ol zemān¹

Yine emreyledi çünkim vardılar
Ehl-i beyti huzura getürdiler²

Ümm-i Gülşüm hem dahı Zeyneb ile
Dahı Zeyne'l- Ābidin anda bile³

3580 Yezide didiler iżin viriñ siz
Bu başı bir dahı hem görelim biz⁴

Yezid hem anda ruḥsat virdi ol dem
O başı varup eline alur hem⁵

Didiler aña uqbādan muḳaddem
Fānide çekesiñ azābiñ hem⁶

---

¹ Emreyledi: emritdi A,B,C / Ol demde: çün ol demde B, ol dem C // Çıkardı: çıkışdılar A,C, götürdüler D / Ol zemān: ol ān D

² 3578: — C / Yine: Yezid D,E // Huzura: huzura D,E

³ Hem dahı: geldiler A,B / İle: bile C

⁴ 3580a: Bu başları yerine götürelim biz A / Bu: ol B,C,D,E / Bir dahı hem: varup C, hem bir dahı E

⁵ 3581a: Yezid hem anda ruḥsat virdi ol dem: Çünkü ruḥsat virdi aña hemān-dem A,B, Yezid ruḥsat virdi anda vardılar C, Yezid ruḥsat virdi hem anda ol dem D, Yezid ruḥsat virdi anda ol dem E // Ol: o A / Başı: — B / Varup eline alur hem:eline aldı ol dem A, şunup eline aldı hem B / Alur hem: aldılar C / Varup eline: eline varıp D

⁶ 3582a: Yezide didi ahretde olduñ la in C / Didiler aña uqbādan: Yezide didi ahretden D, Yezide didi kim ahiretden E // 3582b: Dünyā içre elem kederden dūr olmasın C / Fānide: ki dünyada D,E / Çekesiñ azābiñi: çek sen azābiñ B, azābi çekesin D, çekesin azābi D / Hem: sen D, o dem B,E

İtdiñizdi dir da^c vet Yezid sâbık
Ümm-i Gûlsüm didi ey bed-münâfiķ¹

Haķ münâfiġa ‘azāb ider hemān
Anda bu ‘āyāti oķur ol zemān²

inne ’l-münâfiķine le-kâzibûn³

3585 Yezid Zeyne’l- Ābidîne söyledi
Hâcetiñ var ise sen digil didi⁴

Didi kim ol atamîn başını vir
Alup beyt ehlini gidem izin vir⁵

Dahı bugün cum^c a gündür hemān
Ben de hûṭbe beyân idem bu zemān⁶

Virdi ruḥsat çünki aña vardılar
İkisi de cāmi^c içre girdiler⁷

¹ 3583-3584: — D / 3583a: İtdiñizdi dir da^c vet Yezid sâbık: Yezid didi da^c vet itdiñiz sâbık A,E, Çünkü ruḥsat virdi aña hemān-dem B, Yezid ruḥsat virdi anda vardılar C // Didi: didi kim ; Bed-münâfiķ: münâfiķ B

² 3584a: Çok ‘azāb ider münâfiķa anda C / Haķ münâfiġa: münâfiķa Haķ A / Haķ: cün ; Olur: ider E // Anda bu ‘āyāti oķur: oķur anda bu ‘ayāti A, hemān bu ‘āyeti oķur C

³ A,B, — C,D, Baḥr-i Āyat E / “*Hiç şüphesiz ki münafiķlar yalancıdır.*”(Münâfiķûn, 1)

⁴ 3585a: Vezin bozuk / Sen: — A, hem D / Digil: söyle A,D / Var ise: varise B,C

⁵ Didi kim ol: ol didi kim A,B,C,D,E / Atamîn: imâmiñ D / Başını vir: başın vir baña C / Vir: virgil E // 3596b: Ehl-i beyti alup gidem izin vir A,B, Ehl-i beyti alup gidem bir yaña C, Ehl-i beyti alup ideym seyr D, Ehl-i beyti alup gidem diñlegil E

⁶ Bugün: bu D / Hemān: ‘ayān B,C, hemâne D // Ben de: ben de bir B / Beyân idem bu zemān: idem bugün beyân B / Beyân idem: idem beyân C / İdem: ideym E / Bu zemān: ‘ayâne D, ‘ayān E

⁷ Çünkü aña vardılar: girdi mescid içine D / Çünkü: çünküm ; Aña: ol dem B // 3494b: Ehl-i beyti girdi hevdec içine D / İçre: içine E

Ehl-i Şāmdan bir ḥaṭīb çıktı hemān
İtdi biraz ḥuṭbe beyān ol zemān¹

126A 3590 Yine anda gör ki ḥaṭīb n’eyledi
Anda Ebī Süfyānı medh eyledi²

Döndi Zeyne'l- Ābidīn hem söyledi
Ey ḥaṭīb n’içün ḥaṭā itdiñ didi³

Minbere çıktı çü kendi ol zemān
İtdi biraz ḥuṭbe beyān bil temām⁴

Hakka hamdile şenā itdi temām
Resūli medh itdi anda ol hümām⁵

Şabāvet hāline göre zekāvet
Hudā virmişdi aña fażl-ı nīc met

3595 Namāzı çün temām itdiler anlar
Gelüben leşkere yitdiler anlar⁶

¹ 3589-3591: — D / Ḥaṭīb: ḥaṭīb A,E, ḥaṭīb C // 3589b: Biraz ḥuṭbe beyān itdi ol zemān A,B,C

² Yine: gördü C,E // 3590b: Yezidi ḥuṭbe içre medh eyledi A, Çün Yezidi anda çok medh eyledi B / Anda Anda Ebī Süfyānı: Ebī Süfyānı anda C,E

³ Döndi Zeyne'l- Ābidīn hem: Ḥaṭībe döndi anda hem C, Anda ḥuṭbe dönüben E

⁴ 3592: — E / Çü kendi: Zeyne'l- Ābidīn A,C,D / Minbere çıktı: çıktı minbere D / Ol zemān: ey hümām A, ol ān C, hem D // İtdi biraz ḥuṭbe beyān: biraz ḥuṭbe beyān itdi A,B,C, biraz ḥuṭbe beyān itdi ki D / Bil temām: ol hümām B, ol zemān C, ol dem D

⁵ Hamdile: medhile B, hamd-i E / Şenā: şenālar E / İtdi: kıldı C / Temām: hemān A, hümām B // 3594b: Bir ḥuṭbe beyān itdi ol hümām B, Resūliñ medhini kıldı liyākat C / Resūli: ol Resūli E

⁶ 3594 sadece E’de vardır. / 3595a: Namāzdan fariğ olup geldiler hem D / Anlar: anda A // 3595b: Yezide başlar için minneti him D / Anlar: anda A

Yezid emr eyledi ol başları hem
Ki Zeyne'l-^c Ābidîne virdi ol dem¹

Hep şehidler başlarını virdi ol
Kerbelâya anları gönderdi ol²

Başları alup revâne oldılar
Hem girü ol Kerbelâya geldiler³

Başları bedenlere koydu temâm
Şağ selâmet yine geldi ol hümâm⁴

3600 Yezid anlara otuz kişi virdi
Medîneye gidüñ siz dahı didi⁵

Anda Zeyne'l-^c Ābidîn dahı bile
Ehl-i beyti götürür anlar ile

Medîne yolunu çün tutdı anlar
Resûlüñ ravjasına yitdi anlar⁶

¹ 3596a: Yezid didi dahı o başları heb D / Emr eyledi: emr itdi A,B, didi E // 3596b: Teslim idin Zeyne'l-^c Ābidîne heb D, Teslim idin Zeyne'l-^c Ābidîne heb E / Ki: yine A / Virür ol dem: teslim idin hem C / Virdi: virir A

² 3597: — B,C / Heb: cümle D / Şehidler başlarını: şehidiñ başını D, şehidlerin başını E / Virdi ol: virdiler E // 3597b: Cümlesin anıñ Kerbelâya gönderdi ol A

³ Hem: çün A / Geldiler: gitdiler C

⁴ Başları: ol başları A,C, ol başı E / Bedenlere koydu: yerine koydilar D, bunlara koydu E / Temâm: hemân D // 3599b: Defn idüp namâz kıldılar ol zemân D / Selâmet: teslim C / Yine geldi ol: leşkere geldi E, geldi anda ol E

⁵ 3600-3601: — D / 3603: — D / Virdi: koşdu C // Gidüñ siz dahı: siz dahı gidüñ A,C,E, Medîneye siz dahı: siz Medîneye kadar B

⁶ Tutdı: dutdı B,E, gitdi C / Yolunu: yoluna C

Ağluyarağ virdiler aña selām
 Hālini ‘arż itdiler cümle temām¹

Çalkup andan evlerine vardılar
 Ol rızā-yı Hakkā kā’il oldılar²

3605 Kerbelā çün bunda oldı iħtitām
 Muştafāya vir şalātile selām³

---

¹ 3603: — E / Virdiler aña selām: aña virdiler selām B, selāmı virdi anlar C // 3603b: Hällerin dahı ‘arż eyledi anlar C

² Evlerine: hānesine A, hānesine B // 3604b: Cümle mü’miñ yās-ı mātem tutdilar D, Hakkıñ hem emrine rāzi oldılar E / Ol rızā-yı Hakkā: kāzā-yı Hakkā hem C / Ol: — A / Kā’il: anlar kā’il A, rāzi C

³ E’de 3605’ten sonra 1910-1917 tekrar yazılmıştır. / Kerbelā: mā-cerā-yı Kerbelā A, Kerbelā vaķ’ası D / Bunda: — ; İħtitām: temām D / Bunda oldı: oldı bunda E // Muştafāya: rūḥ-ı pāk-ı Muştafāya A, Muştafāya hem E / Şalātile: salavātile E

Beğayıniñ Nazm Tārihi¹

126B

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Gel Beğayı söyle tāriḥ lā-yenāmiň ‘aşķına

Āl-i aħbāb-ı şehīd-i Kerbelāniň ‘aşķına² (h.1198)

Teşne-i ƙahrı baña her-cāyī itdi Kerbelā

Gel bu cāmı iç Hasan ile Hüseynüň ‘aşķına³

Tāriḥ-i Murabba⁴

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

Kerbelāyı yād idenler rūz u şeb nālān olur

‘Aşķile ƙurbān olur nemnāk dīde giryān olur⁵

Tā zemān-ı sābıkında tāriḥin şāyī eyle

Cān viren bu yirde ancaķ nā ’il-i cānān olur⁶ (h.1311)

¹ A, — B,C,D,E,İ

² 3606-3607: — D,E / 3512a: Gel cemā’at bir ḥelvāyı̄ Murteżāniň ‘aşķına C / Āl-i aħbāb-ı: āl-i aħbāb iç B

³ 3607a: Ehl-i beyt-i çār-yār-ı bā-şafāniň ‘aşķına C // Āb-ı hayatı iç şehīd-i Kerbelāniň ‘aşķına C / Hüseyniň: şāh-ı Hüseyniň A

⁴ A, — B,C,D,E,İ

⁵ İdenler: idenler hep A/ Rūz u şeb: her rūz-ı şeb A // Nemnāk dīde: dīde nemnāk A

⁶ Tāriḥin şāyī eyle: bilinsün tāriḥin eyle şāyī A

SÖZLÜK DİZİN¹

A

- ‘Abd-i bîmâr (a.+f.i.): Hasta kul, 1
- ‘Abdu’llâh (ibn-i ‘Abbâs) (ö.i.): 104, 148, 266, 1381, 1383, 1389, 1395, 1399, 1403
- ‘Abdu’r-rahmân (ibn-i Mülcem) (ö.i.): Hz. Ali’yi şehit eden kişi, 135, 150, 151
- ‘Abdu’llâh (ibn-i Ziyâd) (ö.i.): 886, 819, 890, 915, 916, 920, 923, 930, 939, 948, 965, 974, 993, 994, 999, 1000, 1007, 1010, 1011, 1014, 1016, 1031, 1043, 1044, 1049, 1073, 1076, 1083, 1085, 1113, 1114, 1132, 1149, 1154, 1156, 1158, 1172, 1189, 1216, 1218, 1228, 1239, 1273, 1306, 1308, 1311, 1316, 1488, 1523, 1539, 1553, 1555, 1568, 1594, 1596, 1653, 1654, 1655, 1659, 1664, 1668, 1675, 1676, 1713, 1716, 1743, 1745, 1747, 1748, 1777, 1802, 1804, 1811, 1832, 1997, 2684, 3329, 3358, 3360, 3371, 3375, 3384, 3387, 3392, 3398, 3403
- Āb-ı hayvân (f.b.i.): nerede olduğu bilinmeyen bir kaynağın, içene ebedi hayat veren efsanevi suyu, 429
- Ağlâl ü selâsil (a.i.): elleri ve ayakları bağlayan kelepçe ile zincir, 247, 3264
- Āgniyâ (a.s.): zengin, 381, 1051
- Āğuşte (f.s.): bulaştırılmış, 1648
- Āhen (f.i.): demir, 1203
- Āhter (f.i.): yıldız, 154
- ‘Alî (ö.i.): Hz. Ali, 79, 85, 88, 106, 133, 136, 213, 238, 370, 372, 373, 437, 515, 516, 530, 535, 549, 973, 1005, 1531, 1534, 1630, 2748, 3043, 3076, 3359
- ‘Aliyy-i Aşgar (ö.i.): 2953
- ‘Aliyye’l-Murtezâ (ö.i.): Hz. Ali, 1245, 1631, 1702, 1720, 1953, 2102, 2337, 2526, 2702, 2724, 3440
- ‘Amâme (<‘imâme a.i.): sarık, 904, 1979, 1984

---

¹ Kelime sonlarındaki rakamlar, kelimelerin geçtiği beyit numaralarını göstermektedir.

- Amîk (a.s.): derin, 789
- Ansûne (Ansûbe) (ö.i.): 222, 223, 226, 227
- ‘Arûs (a.i.): gelin 28, 2231
- ‘Arzâ (<‘arzâ f.i.): sunma, gösterme, 3129
- Arz-ı ızmâr eyle- (a.t.b.f.): gönülde gizleneni söyleme, 13, 1672
- Ārzümend (f.+f.s.): istekli, arzulu, 8
- Aşfiyâ (a.s.): samimi, saf, içi temiz, 105/, 3470, 3508
- ‘Aşfur (t.i.): sarı çiçekli bir bitki, 905
- Āsitân (f.i.): eşik, 1385, 2455
- ‘Atş (a.i.): susuzluk, susama, 2633, 2423, 2671, 2723, 2811, 2872
- Ażher (a.s.): en zahir, apaçık, 22
- Āzürde (f.s.): incinmiş, kırılmış, 1599

B

- Bağdâd (ö.i.): Bağdad, 157, 161, 163
- Bâ-ḥuşûş (f.+a.b.zf.): hususıyla, en çok, hele 21
- Bâ^cis (a.s.): sebep olan, gönderen, 681
- Bârgâh (f.b.i.): çadır, 3163, 3239
- Bâṭhâ (a.i.): Mekke'nin eski ismi, 1391
- Bedîh-şân (f.i.): şanı yüce 22
- Bed-liķâ (f.a.b.s.): kötü yüzlü, 29, 449, 917, 1040, 1044, 2198
- Behre (f.i.): hisse, nasip, 2215
- Behter (<bihter f.s.): daha, pek, en iyi, 37, 230, 648, 2081
- Behremend (f.b.s.): nasibi olan, 1786, 2221, 2394, 2705
- Bend (<besten>bend f.s.): Bağlı, bağlanmış, 4, 353, 905, 1255, 1395, 3054, 3204
- Ber-dâr (f.s.): asılmış (insan), 1483
- Bekâyî (ö.i.): Bekâyî, 13, 332, 1343, 1916, 2111, 3232, 3606
- Besâ (f.e.): pek çok, hayli, 1358

Best eyle-(f.t.b.f.): düğümlemek, bağlamak, 2711, 2960

Best it-(f.t.b.f.): düğümlemek, bağlamak, 363

Beyhûş (<bî-hûş f.b.s.): şaşkın, deli, 2354, 2448

Beyyinât (a.i. beyyine'nin c.): deliller, şahitler, 20

Bî-nevâ (f.b.s.): nasipsiz, çaresiz, zavallı, 28, 1056, 1171, 3232

Bî-iştibâh (f.a.b.s.): şüphesiz, 3542

Buk̄c a (a.i.): yer, toprak, ülke, 1415

Bular (<bunlar t.): 51, 385, 404, 408, 411, 411, 427, 534, 1031, 1549, 1550, 2171, 2183, 2184, 2836, 3049, 3064, 3118, 3337

Büldân (belde'nin c.): şehirler, 363, 665, 1340

C

Cahîm (a.i.): cehennem, tamu, 1041, 1978, 3264

Cāfer (-i Tayyâr) (ö.i.): 2459, 2478, 3511

Câme (f.i.): elbise, 529, 849, 957, 2311, 3500

Câvidân (f.s.): daimi kalacak olan, ebedi, 27, 167, 958, 1362

Câvidânī (f.s.): bk. câvidân 794

Cebrâ'il (ö.i.): Hz. Cebrâil, 108, 308, 373, 382, 884, 386, 406, 410, 413, 425, 433, 524, 543

Cezâc (a.i.): sabırsızlıkla sızlanma, 2975

Cifr-i câmīc (a.b.i.): Hz. Ali'ye ait, ilim anahtarlarının yazıldığı bir kitap, 3002

Cinân (a. cennet'in c.): cennetler, bahçeler, 9, 1363, 1858, 2065, 2822

Cūc de (ö.i.): 223, 227, 236, 237, 238, 243, 248, 249, 254, 276, 283, 318, 337, 338, 342, 343, 1874

Cühûd (<cehûd a.i.): Bilerek inkâr etmek-(Hz. Muhammed'i bildikleri ve mukaddes kitablarında O'nun evsâfini okudukları hâlde inkâr eden Yahudiler), 495, 497

Cür̄c a (a.i.): yudum, içim, 131, 329

Cûrm (a.i.): suç, günah, 12

Ç

Çālāk (f.s.): çevik, eline ayağına çabuk, 274

D

Dam- (t.f.): damlamak, 203

Dāmī (f.i.): tuzakçı, avcı, 36

Dem^c (a.i.): göz yaşı, 1352, 2595

Dihye (ö.i.): Hz. Peygamber'e çok benzeyen bir sahabе, 401, 404, 406, 408, 18, 19

Dirahşān (f.s.): parlak, parlayan, 152

Deriħşān (<f.s. dirahşān): bk. dirahşān, 22

Dest-bestе (f.b.s.): eli bağlı, el bağlamış, 11

Deyn eyle- (a.t.b.f.): borç vermek, 364

Deyyār (a.i.): biri, bir kimse, 3085, 3169

Dimışķ (ö.i.): 3561

Dīdebān (f.b.i.): gözleyen, bekçi, 688, 1382

Dil-ārā (f.b.s.): gönül alan, 2815, 2913, 3396

Dil-āzār (f.b.s.): gönül inciten, hatırlanır, 11, 2029, 2694

Dil-güşā (f.b.s.): gönül açan, 384

Dil-güs  d (f.b.s.): gönü   ferah, 1787

Dil  r (f.s.): yürekli, cesur, 2046, 2061, 2443, 2474, 2756

Dil-nüv  z (f.b.s.): gönül okşayan, 3120

Dil-  s  d (f.b.s.): gönü   hoş, sevinmiş, 375, 2117, 3244, 2478

Dir  g (f.i.): eyvah, yazık, 350, 351, 1024, 1025, 2086, 2167

Dir  g   (f.zf.): yazıklar olsun, 278, 2985

D  z (f.s.): diken, dikici, 2008

D  -t   (f.b.s.): iki kat, bükülmüş, eğrilmiş, 1644

E

Ebhār (a. *bahr'* in c.): bahirler, deryalar, denizler 5, 91

Ebū Eyyūb Enṣārī (ö.i.): Hz. Peygamberi evinde misafir eden sahabе, 113

Eclā (a.s.): pek belli, pek aşikar, 2427

Egn (t.): sırt, 116

Emire'l-Mü'minīn (ö.i.): 740, 1454, 1573, 1636, 1905, 2030, 2034, 2057, 2569, 2668, 2727

Enbiyā (a.i. nebi'nin c.): nebiler, peygamberler, 19, 49, 700, 809, 3018, 3130, 3470, 3490, 3508, 3513

Enīsü'l-enbiyā.: peygamberler dostu 503

Hatmū'l-enbiyā.: peygamberlerin sonuncusu, son peygamber, 508

Esb (f.i.): at, 1981

Eşkā (a.s.): haydut, eşkıya, 271, 923, 1234

Etkā (a.s.): günah işlemekten çekinen, 271, 2370

Eyā (a.f.n.): ey, hey manasında nida edatıdır, 22, 35, 171, 417, 1136, 1281, 1295, 1945, 2276, 2317, 2410, 2424, 2559, 3340, 3346

İytām (a.s. < *eytām*): yetimler, 1148

F

Fāriğ ol- (a.t.b.f.): uzak olmak, rahat olmak, 1088, 1482

Fārūk (ö.i.): Hz. Ömer, 38

Fāṭūma (ö.i.): Hz. Fatima, 79, 105, 334, 370, 412, 414, 437, 488, 501, 514, 532, 548, 3290

Fażl (*ibn-i Ḳalī*) (ö.i.): 2339, 2340, 2341, 2345, 2346, 2535, 2537

Fehm (a.i.): anlamak, anlayış, 18

fehm eyle- : düşün, anla, 631

fehm it- : düşün, anla, 1805, 2456, 2830, 2969, 3033

Ferişte (<ferişte a.i>): melek, 110, 113, 1931, 1932, 3070, 3514

Firāş (a.i.): döşek, yatak, 3428

Firāvān (f.s.): bol, fazla, aşırı, 188

Feza^c (a.i.): korkma, bağırip çağırma, 2975

Furāt (ö.i.): Fırat nehri 1261, 1299, 1372, 1754, 1755, 1757, 1761, 1875, 2122, 2389, 2670, 2671, 2672, 2674, 2745, 2791, 2794, 3083, 3089, 3093, 3143

Fużūlī (ö.i.): 47

Fürkat (< firkat a.i.>): ayrılık, 688, 2432

G

Ġaffār (a.): Allah'ın günahları çokça bağışlayan sıfatı, 3

Ġammāz (a.s.): ayıpları arayıp şikayet eden, münafık, 315, 1156

Ġārāt (a.i.): yağmalar, 159, 640, 3094

Ġarīm (a.s.): hasım, rakip, 2123, 2145, 2633

Ġirbāl (a.i.): kalbur, iri delikli elek, 2005

Girān (f.s.): ağır, sert, 1378

Giriftār (<giriften>girift+ār f.s.): yakalanmış, tutsak, tutkun, 4, 62, 365, 760, 1033, 1126, 1380, 1503, 2907, 3199, 3397, 3471

Ġulām (a.s.): genç; köle, esir, 206, 301, 595, 899, 931, 2179, 2393, 2506

Ġulū (<gülüvv a.i.>): üşüşme, hücum, saldırış, 2070

Ġūnā (f.i.): sıfat, tarz, gidiş, 1137

Ġurāb (a.i.): karga, 918, 1838

Gülgūn (f.b.s.): gül renkli, 389, 398, 607, 859, 1105, 1302, 2868, 3430, 3468

H

Ḩācāt (a. ḥācet'in c.): bk. ḥācet, 3

Ḩācet (a.): ihtiyaç, lüzum 832, 2682, 3058, 3166, 3585

Ḩacīl (a.s.): utanmış, 1587, 1993

Ḩalīb (a.i.): süt, 2963

Ḩamel (a.i.): kuzu, 484

Ḩamūl (<haml a.s.): sabırlı, metânetli, 1981

Ḩār (f.): diken, 8, 9, 346, 351, 448, 734, 1024, 1665, 1800, 2245, 2517, 2530, 2901

Ḩārā (f.): pek katı taş, mermer 2285

Ḩarīdār (f.): satın alıcı, müşteri, 10

Ḩarīf (a.i.): meslekdaş, sanat arkadaşı, 1085, 2511, 2632

Hasan (ö.i.): Hz. Hasan, 39, 52, 76, 77, 80, 89, 93, 95, 99, 101, 102, 105, 112, 116, 117, 121, 132, 138, 139, 140, 178, 156, 161, 168, 183, 206, 207, 218, 225, 237, 239, 243, 249, 250, 252, 262, 263, 264, 266, 267, 272, 275, 281, 288, 299, 306, 309, 311, 312, 314, 380, 384, 388, 400, 403, 407, 457, 461, 468, 475, 486, 490, 491, 494, 499, 557, 659, 813, 1245, 1380, 1632, 1953, 1954, 1955, 2479, 2480, 2483, 2484, 2558, 2559, 2560, 2562, 2563, 2569, 3136, 3511, 3607

Ḩātif (a.s.): sesi işitilen ama kendisi görülmeyen seslenici, 2064, 2808, 2810

Ḩaṭarnāk (a.f.b.s.): tehlikeli, korkunç, 789

Ḩavlı (ibn-i Yezid) (ö.i.): 3195, 3276, 3277, 3298

Ḩaydār (ö.i.): Hz. Ali, 38

Ḩazer (a.i.): sakınma, kaçınma

ḩazer Ḳıl-: sakın, 27, 1552, 2228, 3354

ḩazer it-: sakın 3026

Ḩāzīk (a.s.): işinin ehli, usta, 2764

Ḩazrec (ibn-i Dihye) (ö.i.): 161

Helāhil (a.s.): öldürücü zehir, ağu, 246, 2311

Hemīše (f.zf.): daima, her zaman, 221

Hengām (f.i.): zaman, mevsim, sıra, 136, 1938, 3219

Herāsān (<hirâsân f.s.): korkan, korkak, 2173, 2199, 2894, 3077

Her-bār (f.zf.): her defa, daima, 1647

Hest it- (f.t.b.f): var etmek, 363

Hevdec (a.i.): kadınlar için deve üstüne yapılan oturma yeri, 1425, 3267, 3270, 3274, 3337, 3405, 3406, 3551, 3565

Hezārān (f.i. hezar'ın c.): binler, binlerce 23, 28, 484, 1351, 1407, 2167, 2244, 2386, 2301

Hımār (a.i.): eşek, 610

Hırkāt (a.i.): hararet, sıcaklık, 1358

Hışām (a.i.): düşmanlık, kavga, çekişme, 302, 2703, 3279

Hiyāz (a.i. havz'ın c.): havuzlar, 2708

Hicāz (ö.i.): 559, 638, 725, 2780, 3028

Hurr (bin Yezīd-i Riyāhī) (ö.i.): 1514, 1556, 1558, 1561, 1566, 1568, 1571, 1573, 1575, 1585, 1590, 1591, 1593, 1638, 2017, 2018, 2022, 2032, 2034, 2037, 2042, 2044, 2046, 2048, 2052, 2053, 2069, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2081, 2083, 2084, 2087, 2114

Hużżār (a.s.): huzurda bulunanlar, 1659

Hüsey(i)n (ö.i.): Hz. Hüseyin, 40, 76, 99, 113, 138, 175, 177, 295, 298, 306, 319, 323, 325, 336, 370, 375, 384, 388, 395, 398, 403, 421, 432, 437, 440, 443, 455, 457, 461, 463, 469, 470, 475, 478, 486, 487, 488, 490, 491, 492, 511, 512, 526, 542, 544, 550, 551, 578, 587, 600, 605, 612, 621, 625, 632, 641, 649, 650, 663, 704, 735, 737, 739, 772, 788, 799, 811, 814, 815, 821, 842, 843, 846, 847, 866, 868, 876, 877, 878, 891, 892, 896, 899, 904, 907, 932, 1005, 1060, 1115, 1116, 1121, 1124, 1125, 1151, 1155, 1176, 1354, 1369, 1374, 1375, 1376, 1377, 1448, 1452, 1471, 1742, 1473, 1485, 1491, 1501, 1524, 1552, 1555, 1557, 1562, 1591, 1610, 1633, 1638, 1639, 1640, 1643, 1656, 1657, 1662, 1668, 1671, 1682, 1697, 1733, 1746, 1750, 1756, 1762, 1766, 1803, 1812, 1818, 1833, 1855, 1868, 1874, 1911, 1942, 1972, 1979, 1998, 2005, 2014, 2015, 2027, 2033, 2042, 2056, 2066, 2094, 2103, 2211, 2222, 2229, 2266, 2270, 2279, 2364, 2371, 2373, 2393, 2424, 2484, 2506, 2535, 2582, 2603, 2618, 2726, 2762, 2772, 2785, 2817, 2851, 2857, 2860, 2895, 2922, 2923, 2931, 3032, 3036, 3040, 3062, 3085, 3088, 3089, 3139, 3175, 3195, 3205, 3212, 3243, 3249, 3270, 3272, 3277, 3288, 3293, 3301, 3259, 3381, 3410, 3412, 3499, 3559, 3569, 3607

I

^c Irāk (ö.i.): Irak, 155, 1036, 1392, 1395

İ

İbrām (a.i.): ısrarla isteme, 1461

İhtifā (a.i.): saklanma, gizlenme, 367, 1043, 1896

İhtirāz (a.i.): sakınma, çekinme, 1526, 3120, 3124, 3164, 3296

^c İkāb (a.i.): eza, cefa, eziyet, 1133

İlāhī (a.): Ey Allah'ım, ey ilahım, 1-13, 73, 1910, 1911, 3110, 3230

İlci (t.i.): haberci, ulak, 1670, 1671, 1675

İnhā (a.i.): bir hususu bildirme, tebliğ, 833

İnhilāl (a.i.): çözülüp ayrılma, dağılma, 559

İrgür- (t.f.): ulaştırmak, eriştirmek, 2436

İRte (<erte t.i.): ertesi, gelecek, sabah, 1072, 1259, 1843

İşnā-^c aşer (a.b.s): on iki 140, 741

İstifsār (a.i.): sorma, sorulma, 1513

J

Jāle (f.i.): kırağı, çiğ, 130, 131,

K

Ḳabīḥ (a.s.): cirkin, yakışiksız, fena, 1602, 1712, 3193

Ḳakı- (t.f.): öfkelenmek, kızmak, 587, 948, 950, 974, 1085, 1264, 1638, 2073, 2135, 2149, 3569, 3574

Ḳalb (a.i.): merkez, orta, 1969, 2199, 2683, 2733, 2736

Ḳalṭabān (f.s.): nâmussuz, pezevenk, 1306

Kāmkār (f.b.s.): isteğine ulaşmış, mutlu, 641, 673, 1101, 1684, 1926, 1931, 1976, 2068, 2358, 2639, 3243

Ḳand (a.i.): şeker, 2086

Ḳannara (<ḳanara t.i.): üç çatallı kasap çengeli, 1139

Kārbān (f.i.): kervan, 640, 1175, 1178, 1181, 1182, 1184, 1186

Kerbelā (ö.i.): 40, 45, 52, 54, 57, 58, 59, 60, 61, 66, 76, 129, 175, 177, 364, 367, 388, 392, 429, 449, 482, 483, 533, 535, 540, 541, 550, 551, 554, 556, 568, 641, 657, 658, 659, 661, 669, 672, 686, 1352, 1353, 1354, 1356, 1359, 1361, 1364, 1365, 1371, 1414, 1523, 1619, 1620, 1622, 1626, 1628, 1637, 1640, 1642, 1644, 1661, 1668, 1717, 1730, 1731, 1758, 1823, 1830, 2103, 2108, 2197, 2197, 2202, 2218, 2233, 2357, 2358, 2372, 2398, 2304, 2305, 2342, 2345, 2367, 2383, 2411, 2451, 2465, 2539, 2562, 2577, 2580, 2581, 2616, 2618, 2710, 2716, 2722, 2729, 2752, 2755, 2759, 2765, 2806, 2814, 2833, 2848, 2904, 2958, 2959, 2989, 2991, 3010, 3013, 3021, 3078, 3091, 3133, 3190, 3227, 3244, 3257, 3286, 3288, 3314, 3315, 3317, 3319, 3323, 3367, 3472, 3563, 3597, 3598, 3605, 3606, 3607, 3608

Ḳaş- (<kaçmak t.f.): kaçmak, 1040

Ḳaṭre-i ḥayvān (a.+f.b.i.): bk. āb-ı ḥayvān, 24

Keşṭibān (f.b.i.): gemi, 1466

Kevneyn (a.i.): iki alem; dünya ve ahiret, 1366, 2191

Ḳillet (a.i.): azlık, 2046

Kilāb (a.i. kelb'in c.): köpekler, 1679, 1733, 1996, 2651, 3295

Kimesne (t.): kimse, 28, 146, 489, 562, 2281, 3184, 3265, 3355, 3566

Kirdgār (f.b.i.): Allah, 93, 699, 1477, 1916, 2023, 2109, 2602, 3516

Kisb ü kār (a.b.i.): iş güç, kazanç, 2090

Ḳoşun (t.i.): saf, asker dizisi, 972

Kūfe (ö.i.): Kûfe, 133, 138, 168, 708, 727, 729, 748, 750, 765, 861, 862, 869, 879, 891, 894, 902, 903, 907, 922, 978, 981, 1151, 1322, 1374, 1377, 1384, 1404, 1413, 1451, 1455, 1458, 1459, 1484, 1487, 1508, 1539, 1551, 1569, 1575, 1590, 1592, 1609, 1652,

1653, 1661, 1663, 1677, 1778, 1781, 2312, 2324, 3084, 3277, 3278, 3279, 3312, 3326, 3328, 3332, 3335, 3338, 3342, 3401

Kūs (f.i.): eski savaşlarda çalınan büyük davul, 1427, 1965, 1969, 2635

Künā (f.i.): arazi, tarla, 1971

Kütāh (f.s.): kısa, 625

L

Lā-cerem (a.i.): şüphesiz, mutlaka, 642, 812

Lā-^c idād (a.s.): sayısız, pek çok 15

Lāne (f.i.): yuva, 2139

Lā-yenām (a.b.s.): uyumayan, 310, 356, 1701, 1775, 2355, 2556, 3250, 3285, 3367, 3606

Lā-yerzā (a.b.s.): memnun olmayan, 2811

Lā-yezāl (a.i.): zevalsiz, ebedî; Allah, 327, 583, 1836, 1861, 2401, 3017, 3365

Lem-yezel (a.b.s.): zeval bulmaz, baki; Allah, 1412, 2375, 2477

Le^zim (a.s.): alçak, rezil, zelil, 344

Levn (a.i.): renk; sıfat, 210

Leyk (f.e.): lakin, amma, fakat, 1059, 1799

Licām (f.i.): dizgin, gem, 2737

Lu^cb (a.i.): oyun, eğlence, 451, 1030, 2636

M

Mağbūn (a.s.): şaşkın, şaşırılmış, 195, 249, 260, 481, 859, 3210, 3527

Ma^c şiyet-(kār) (a.+f.i.): Günahkâr, isyankâr, 1, 522

Medīne (ö.i.): 79, 170, 171, 177, 179, 218, 275, 281, 369, 559, 564, 572, 692, 703, 724, 850, 882, 1404, 2119, 3114, 3600, 3602

Megeş (f.i.): sinek, 1465, 2287, 2740

Mekş (a.i.): durma, bekleme, 2863

Melāl (a.): usanç, sıkıntı, 568, 1808, 2380, 2551, 3236, 3365

Melālet (a.i.): bk. melāl, 4, 1366, 2701, 2473

Menāḥī (a.i.): men edilmiş şeyler 819

Menām (a.i.): uyku, rüya, 292

Mervān (ö.i.): 219, 223, 242, 335, 338, 339, 577, 589, 590, 603, 613

Metā^c(a.): satılacak mal, eşya, 10, 2753

Meymene (a.i.): ordunun sağ kolu, 1966, 1967, 1973, 2013

Meysere (a.i.): ordunun sol kolu, 1966, 1968, 1973, 1974, 2013

Mezrū^c (a.s.): ekilmiş, tohum atılmış, 1362, 1392

Mīzbān (f.b.i.): misafiri ağırlayan; ev sahibi, 166, 357

Mu^callā (a.s.) yüce, yüksek, 23, 233, 2328

mu^c allā eyle- : yüceltmek 1364

Mu^cāviye (ö.i.): Muâviye, 134, 154, 170, 224, 340, 342, 343, 352, 557, 561, 565, 573, 813, 814

Muḥalled (a.s.): daimi, sürekli, ebedi, 25

Mūr (f.i.): karınca, 1465, 2740

Muṣallī (a.s.): Namaz kıلان, beş vakit namazına devam eden, 502

Muṣaykal (a.s.): cilalı, parlak, 1884, 2845

Muṣil (ö.i.): Musul, 257, 258, 259, 260, 2881, 3421

Mu^ctād (a.s.i.): alışılmış, 2363

Mu^ctād it- (a.t.b.f.): adet edinmek, alışmak, 404, 2145, 2715

Mūy (f.i.): kıl, saç, 127, 1645, 2003

Mücellā (a.s.): cilalı, parlatılmış, parlak, 23

mücellā eyle- : parlatmak 1364

Müdārā (f.i.): yüze gülme, dost gibi görünme, 979

Muhīn (a.s.): ihanet eden, 1757, 1795

Münācāt (a.): Allah'a yalvarmak, dua, 2, 521 ,1871, 1875

Mün^cadim (a.s.): yok olan, 2740

Münhezim (a.s.): hezimete uğrayan, 2740

Müslim (bin ‘Akīl) (ö.i.): 759, 761, 762, 763, 764, 765, 776, 779, 781, 784, 786, 787, 788, 848, 849, 863, 864, 866, 876, 893, 915, 925, 930, 932, 941, 947, 959, 967, 971, 974, 984, 985, 989, 995, 1012, 1035, 1043, 1045, 1046, 1048, 1050, 1051, 1052, 1056, 1057, 1058, 1059, 1070, 1077, 1078, 1080, 1088, 1090, 1097, 1100, 1103, 1104, 1108, 1109, 1113, 1114, 1120, 1123, 1124, 1137, 1138, 1139, 1148, 1149, 1157, 1188, 1191, 1210, 1211, 1217, 1220, 1235, 1237, 1247, 1255, 1307, 1344, 1376, 1377, 1384, 1428, 1487, 1490, 1492, 1494, 1495, 1500, 1501, 1509, 1539, 1739, 1911, 1905, 2263, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2435, 2436, 3340

Müşir (a.s.): emreden, işaret eden, 3017

Müzeyyen (a.s.): zinetlendirilmiş, süslenmiş, süslü, 21, 1454

müzeyyen eyle- : süslemek 55, 718

müzeyyen it-: süslemek 459

müzeyyen kıl-: süslemek 461

müzeyyen ol-: süslenmiş 2308

N

Nā-bekār (f.a.b.s.): işe yaramaz, hayırsız, 724, 1273, 1319, 1589, 2650

Nāfe (f.i.): derisinden kürk yapılan hayvan postlarının karnı altındaki deri kısım, 381, 1425

Nā-gihān (<nā-gehān f.zf.): ansızın, birdenbire, 101, 263, 313, 1075, 1099, 1186, 1204, 1228, 1241, 1330, 1756, 1853, 1862, 1878, 2060, 2094, 2351, 2480, 2506, 2519, 2548, 2656, 2771, 2778, 2801, 2817, 3297, 3437

Nā-ḥalef (f.a.b.s.): soyuna çekmeyen, hayırsız evlad, 2985, 3020

Nāṣa (a.i.): dişi deve, 3268

Nāmīk (a.i.): yazıcı, kâtip, 1707

Nā-pesend (f.b.s.): beğenilmez, 29

Naṣārā (a.i.): Hristiyanlar, 2001

Naşb (a.i.): rütbe alma, bir memurluğa tayin edilme, 883, 887

- Nā-sezā (f.b.s.): yakışmaz, münasip olmayan, 30, 39, 45, 540, 2344, 2658, 2659, 2936
- Nāvek (f.i.): ok, 483, 1203, 1352, 1801, 3155
- Nedmān (a.i.): pişman olma, pişmanlık, 425
- Nezzāre (a.i.): bir şeye bakma, seyirci, 3454
- Nerm it- (a.t.b.f.): yumuşatmak, 1800
- Nevmid (f.s.): ümitsiz, 2970
- Nistān (f. nist'in c.): yoklar, 363
- Niṭāk (a.i.): kuşak, kemer, 1358
- Nīze (f.i.): kargı, mızrak, 2651
- Nūmāyān (f.b.s.): görünen, aşikar, 137, 552

O

- Olisar (t.zf.): olunca, 616, 657, 688, 885, 1064
- ‘Oṣmān (ö.i.): Hz. Osman, 38

P

- Penhān (<pinhān f.): gizli, saklı, 12, 150, 537, 933, 1399
- penhān eyle-: gizlemek, 1025, 2870
- penhān it-: gizlemek, 7, 487
- Penhān ol-: gizlemek, 132, 490, 550
- Perveriṣ (f.i.): besleme, 166
- Perverdgār (f.b.s.): besleyici, rızıklandırıcı; Allah, 2023, 2083
- Pes (f.i.): öyle ise, şimdi, 765, 2613
- Peşimān (f.s.): pişman, 348, 2026, 2029, 2206, 2622, 2778, 3524
- Püser (f.i.): oğul, erkek çocuk, 665
- Püşt (f.i.): arka, sırt, 1644
- Püte (f.i.): nişan tahtası, 3155

R

Rāst (f.s.): doğru, 2209

Rāyet (a.i.): sancak, bayrak, 566, 2684

Rayḥā (<rāyiḥa f.i.): koku, 202

Rehā (f.i.): kurtulma, kurtuluş, 540, 914, 1503

Revzen (f.i.): 2157, 2701

Rezzāk (a.): bütün mahlukatın rızkını veren Allah, 14

Rikāb (a.i.): büyük bir kimsenin katı, önü, 909, 2705

Rizām (a.s.): serkeş adam, 2749

Rubbāh (<rübâh f.i.) tilki; hilakar, kurnaz, 639, 905

S

Sa^cd (ibn-i Vakkāṣ) (ö.i.): 874, 1680, 1703, 2447, 2608

Şā^ciķa (a.i.): yıldırım, 1350

Sakāmet (a.i.): bozukluk, yanlışlık, eksiklik, 1327

Şanevber (a.i.): çam fistığı ağacı; sevgilinin boyu 1232

Şariḥ (a.i.): açık, aşikar, 1143, 1602, 1776, 3192

Şarşar (a.i.): şiddetli rüzgar, 1074, 1665, 2297

Şavāb (a.i.): doğruluk, dürüstlük, 1924

Sebük-bār (f.b.s.): yükü hafif, eşyası hafif olan, 115

Sehmnāk (f.b.s.): korkunç, korkulu, 3514

Sekrān (a.s.): sarhoş, mest olmuş, 131, 2160, 3130

Sencileyin (t.): senin gibi, 229, 1959

Ser-ā-sīme (f.s.): sersem, 1186

Serīr (a.i.): taht, 141

Ser-firāz (f.b.s.): başını yukarı kaldırınan, mümtaz, 99, 440, 505, 638, 683, 725, 2573

Ser-nigūn (f.b.s.): baş aşağı olmuş, talihsiz, bahtsız, 128, 566, 1187, 1237, 2501, 2720, 3025

Settār (a.s.): örten, gizleyen; Allah, 386, 413

Seyl-āb (f.i.): sel, sel suyu, 31, 136, 3273

Sezāvār (f.): münasip, uygun, 10

Şiddīk (ö.i.): Hz. Ebû Bekir, 38

Şın- (t.f.): bozulmak, yenilmek, 975, 2070

Sipās (f.i.): şükretme, dua etme, 16, 1886

Suğb-ı gırbäl (a.b.i): delikli elek, kalbur, 2005

Sūk-ı rahmet (a.+a.i.): rahmet pazarı, rahmet karşısısı 10

Şūri (a.s.): hakiki olmayan, sureten, 802

Sügü (t.i.): kargı, süngü, mızrak, 3170

Süyūf (a.i. seyf'in c.): kılıçlar, 2723

§

Şābb (a.i.): genç, yiğit, 467, 714

Şāhsār (f.b.s.): dallık, ağaçlık, 2694

Şām (ö.i.): Şam, 151, 154, 183, 187, 188, 259, 273, 293, 339, 341, 565, 582, 880, 929, 978, 983, 1006, 1030, 1135, 1138, 1141, 1143, 1144, 1677, 2119, 2121, 2312, 2324, 2641, 3084, 3266, 3405, 3551, 3564, 3589

Şebde (<şabta t.i.): 1109, 2052, 2070, 2185, 2443, 2444, 2445, 2543, 2686, 2792, 2845, 2882, 3327, 3347, 3564

Şehd (a.i.): bal, 1525, 1622, 1972, 2040, 2164, 2219, 2275, 2767, 2992, 3054, 3100, 3150

Şemme (a.i): koklama, 1359, 2427

Şemmedār (a.f.b.i): koklayan 143, 678

Şermsār (f.b.s.): utangaç, mahcup, 1588, 1644, 2828, 2828

Şeremsār (<şerm+sār f.): bk. şermsār, 2, 3183

Şikāl (a.i.): el ve ayak zinciri, 576

Şikār (f.i.): av, 786, 918, 1465

Şimr (zü'l-Cevşen) (ö.i.): 977, 1749, 1802, 1990, 2073, 2782, 3031, 3084, 3160, 3167, 3187, 3210, 3211, 3214, 3215, 3220, 3221, 3223, 3249, 3251, 3404, 3423, 3427, 3438, 3445, 3521, 3528, 3536, 3559, 3560, 3566, 3570

Şürü^c (a.i.): başlama, 1563

Şitāb (f.i.): acele, sür'at, çabukluk, 2843

Şuğl (a.i.): iş, 1690

Şūm (f.s.): şom, uğursuz, 1727, 2956

Şūmār (f.i.): hesap, sayı, 2010

Bī-şūmār (f.s.): sayısız, çok, 1396

T

Ta^c addi (a.i.): saldırıma, zulmetme, 1327

Tahte's-serā (a.b.i.): toprak altı, 3078

Taķarrüb (a.i.): yaklaşma, yanaşma, 416, 1136

Tañā kal- (t.b.i.): şaşırmak, donakalmak, 2653

Tapşır- (t.f.): teslim etmek, emanet etmek, 326, 327

Tapu (t.): hizmet; huzur, makam, 7

Tapu kıl- : hizmet etmek, 921

Taşra (<daşra t.i.): dışarı, 212, 596, 611, 612, 1080, 1337, 3216, 3279, 3436, 3427, 3535, 3537

Tefahħuṣ (a.i.): inceden inceye araştırma, 417

Telħi^ī (a.i.): acı, 2209

Teng (f.s.): dar, sıkıntılı, kederli, 973, 1532, 2738

Tenkīħ it-(a.+t.i.): nikah etme, evlendirme, 28

Testir (a.i.): örtme, gizleme, 1352

Teşne-mā (a.+f.b.s.): susamış, 24

Tevaikkuf (a.i.): durma, bekleme, 476, 3138

Tir-bārān (f.b.s.): ok yağıdıran, 2346, 3035, 3161, 3170

Tır-endāz (f.b.s.): ok atıcı, 3035

Töz (t.i.): asıl, tabiat, cevher, 3060

Tuşe (a.i.): yiyecek, azık, 2383

U

Ur- (t.f.): I. Vurmak, atmak 137, 274, 2186, 2353, 2357, 2373, 2390

‘Usr (a.i.): güçlük, sıkıntı, zorluk, 1364

Ü

Ümmehāt (a.i.): analar, 1349

Ün: (t.i.) yüksek ses, nida, avaz, 3078

V

Vāfi (a.s.): yeterli, tam, 378

Vālih (a.s.): keder ve üzünlükle şaşakalmış, şaşırılmış, 697

Vāmīk (a.s.): aşık, sevdalı, 1545

Vedūd (a.s.): çok muhabbetli, çok şefkatli. (Allah'ın sıfatlarındandır.) 17

Verd (a.i.): gül, 1348, 2345, 2529

Velvele (a.i.): Gürültü, patırtı, 329, 3190

Velīd (ibn-i ‘Utbe) (ö.i.): 572, 575, 579, 580, 581, 586, 589, 590, 598, 603, 608, 614, 628, 882, 2834, 2860

Vilāyet (<velāyet a.i.): velilik, 124

Y

Yayağ (t.i.): yaya, yayan, piyade, 2061, 2347, 2449, 2514, 2525, 3160, 3162

Yek-żān (<yeksān f.b.s.): düz, 363

Yeñile (t.z.): yeni, henüz, 2904, 3104

Yer yerin (t.z.): her taraftan, 3456

Yezid (ibn-i Mu‘āviye) (ö.i.): 224, 225, 235, 365, 389, 481, 558, 560, 566, 568, 569, 572, 578, 582, 610, 615, 619, 629, 632, 723, 724, 727, 732, 738, 742, 749, 799, 811, 815, 817, 818, 821, 822, 824, 827, 836, 841, 846, 871, 874, 875, 880, 890, 1006, 1037, 1115, 1140, 1188, 1190, 1193, 1312, 1375, 1384, 1390, 1488, 1517, 1532, 1577, 1657, 1658, 1664, 1669, 1670, 1686, 1698, 1744, 1995, 2002, 2119, 2121, 2137, 2401, 2424, 2624, 2721, 2723, 2781, 2784, 2821, 2969, 3021, 3034, 3063, 3067, 3181, 3727, 3340, 3405, 3531, 3565, 3567, 3574, 3577, 3580, 3581, 3583, 3585, 3596, 3600

Yüsř (a.i.): kolaylık, 1364

Z

Ża‘if (<za‘f a.i.): Güçsüz, kuvveti az, tembel, 1, 749, 953, 2357, 2511, 2632, 2663, 2669, 2875, 3145

Zehrā (ö.i.): 378, 532, 659, 680, 845, 1485, 1702, 2858, 3290, 3413

Żelīl (a.s. zillet'in c.): hor, hakir, aşağı, 13, 3232

Żellet (<zillet a.i.): aşağılık, hakirlık, 2047

Żeyne'l-‘Ābidīn (ibn-i ‘Alī) (ö.i.): 2417, 2815, 2837, 2953, 2983, 3003, 3008, 3205, 3251, 3380, 3383, 3392, 3415, 3450, 3452, 3454, 3483, 3457, 3549, 3578, 3585, 3591, 3601

Zeynet (<zinet a.i.): süs, 2677, 3261, 3276

Zeynet vir- (a.t.b.f.): süslemek, 458

Zeynet ey- (a.t.b.f.): süslemek, 1142, 1339, 3329, 3436

Zeynet it- (a.t.b.f.): süslemek, 460, 3561

Zīb ü zeynet (a.b.i.): bk. zeynet, 1977, 2307, 3329

Zülāl (a.i.): saf, hafif, soğuk, tatlı su, 30, 59, 1351, 2366, 3012, 3394

āb-ı zülāl: (f.a.b.i.): berrak su, 1372, 1809, 1875

zülāl-i kevser (a.b.i.): kevser suyu, 2538, 2678

Zünüb (a.i. zenb'in c.): günahlar, 11

SONUÇ

Dârendeli Bekâyî, Osmanlı Devleti'nin sona doğru yaklaştığı XVIII. yüzyılın ikinci yarısında yaşamış Divan şairlerimizden birisidir. Onun hakkında edebiyat tarihlerinde ve diğer biyografik kaynaklarda birbirinin tekrarı niteliğindeki birkaç cümle ötesinde bir bilgi mevcut değildir. Doğum tarihi ve yeri konusunda da kaynaklarda herhangi bir bilgi geçmemektedir. Ancak Dârendeli Bekâyî olarak anılması, Dârende'de doğmuş olabileceği kanaatini doğurmaktadır. Kardeşleri şair Hayret Efendi ve şair Süleyman Penâhî gibi Dârende'de “*Kâtip-zâde*” olarak anılmıştır. Nasıl bir eğitim aldığına dair yine kaynaklarda rastladığımız bir bilgi yoktur. 1785 yılında vefat etmiştir.

Eserlerini sade ve samimi bir dille kaleme alan Bekâyî klasik çizgide kalmış, aşıkâne duyguları ve lirizmi ön planda tutmuştur. Vezni kullanma hususunda orta seviyede olan şair, imale ve zihafların dışında vezni genellikle başarılı kullanmıştır. Eserlerinde Arapça ve Farsçaya da oldukça hakim olduğu görülmektedir. Ancak Bekâyî, bu kelimeleri uzun tamlamalar içerisinde kullanarak dilini ağırlaştırmamıştır.

Bekâyî, Türk edebiyatında ilk manzum Battal Gazi destanının sahibi olarak bilinmektedir. Zira edebiyatımızda mensur olarak birçok Battal Gazi destanı yazılmasına rağmen, manzum olarak ilk defa şairimiz tarafından kaleme alınmıştır. Mensur bir nûshadan nazma aktarıldığı tahmin edilen eser, Bekâyî'nin *Battal-nâme*'yi samimi ve coşkun bir dille, biraz da kısaltarak manzum bir şekilde yazmış olduğu yaklaşık yedi bin beyitlik eseridir. Şeyhüllâslâm Arif Hikmet Bey *Tezkiretü's-Şuarâ* adlı eserinde Bekâyî'nin bu eserler dışında, bir de *Mevlid-i Nebî* manzumesi olduğunu bildirse de, bu eserin nûshalarına henüz rastlanmamıştır. Kaynaklarda Bekâyî'ye atfetilen *Hikâye-i Şîrvân Şâh* ve *Hârûnu'r-Reşîd Hikâyesi* isimli eserler ise şairimiz Dârendeli Bekâyî'ye ait değildir.

Bekâyî'nin dışa dönük ve etrafında olup bitenlere karşı oldukça dikkatli bir şair olması, onu *Battal-nâme* ve *Maktel-i Hüseyîn'i* yazmaya yöneltten en önemli etken olarak gösterilebilir. Zira devrin insanları bu iki eseri asıllarından anlayamadıklarından yakınıp Bekâyî'den manzum hâlde yazmasını istemişlerdir. Şairliğini halkın faydası yönünde kullanan şair, onların bu arzusu karşısında *Battal-nâme* ve *Maktel-i Hüseyîn'i* kaleme almıştır.

Bekâyî'nin tenkitli metnini hazırladığımız *Maktel-i Hüseyen (Kitâb-ı Kerbelâ)* isimli eseri hakkında sonuç olarak söyleyebileceklerimiz şunlardır:

1. Tespit edebildiğimiz kadarıyla eserin yurtdışında iki, yurtiçinde sekiz olmak üzere on nüshası mevcuttur. Ancak konusu itibariyle çok okunan bir eser olduğu için, ulaşılması güç olan şahsî kütüphanelerde bulunabilecek nüshalarla bu sayının daha da artması kuvvetle muhtemeldir.
2. Hemen hepsi harekeli yazıyla yazılmış nüshalar arasındaki farklılıklar, büyük oranda misra içerisindeki kelimelerin yerlerinin değiştirilmesinden ibarettir. Beyit bütünlüğü içerisinde anlam değişikliği doğurabilecek nüsha farklılığı nisbeten daha azdır.
3. Başta ve sonlarda görülen fizikî eksikliğin dışında, metin içerisindeki kimi beyitlerin bazı nüshalarda yazılmamış olması dikkat çekicidir. Bu eksikliklerin müstensihin tasarrufuya olduğu kanaatindeyiz.
4. Nüshaların kendi içlerinde veya birbirleri arasında bir imla birliği söz konusu değildir. Zira, bir kelimenin art arda gelen iki beyitte dahi farklı şekilde yazılışlarına rastlamak mümkündür.
5. Eserin yazıldığı dönem XVIII. yüzyıl olmasına karşın, kimi Türkçe kelimelerin yapıları dikkate alındığında, Eski Türkçenin ve Eski Anadolu Türkçesinin izlerinin eserde hala korunduğu görülmektedir. Bu yönyle de üzerinde yapılacak bir dil çalışması için eserin oldukça zengin bir içeriğe sahip olduğunu söylememiz mümkündür.
6. Sade sayılabilecek bir dille yazılmış olan eser, kelime çeşitliliği bakımından Türkçe asıllı kelimelerle birlikte Arapça ve Farsça kelimeleri de ihtiva etmesi bakımından oldukça zengindir.
7. Eserin söz varlığında geçen Arapça ve Farsça kelimeler uzun tamlamalar içerisinde kullanılmamıştır. Dolayısıyla bu kelimelerin çokluğu eserin dilini ağırlaştırmamıştır.
8. Konuşma dili özelliklerinin büyük oranda eserin diline yansıtıldığı görülmektedir. Bunda metnin halk için yazılmış olmasının etkisi büyüktür. Nitekim Arapça ve Farsça kökenli bazı alıntı kelimelerin bile halk ağzıyla söyleyişine göre hareketlendiği görülmüştür.

9. Bekâyî eserini coşkun bir dille ve herhangi bir sanatsal kaygı gözetmeden yazmıştır. Şair kendi inancının da tesiriyle kimi beyitlerde, Hz. Hüseyin'e karşı savaşanlar için “erķān-i ahmaķ”, “kilâb”, “pelîd”, “la‘în ibn-i la‘în” gibi ağır ifadeler kullanmıştır.

10. Ağırlıklı olarak aruzun “fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn” ve “mefā‘îlün mefā‘îlün fe‘ûlün” kalibiyla yazılmış eserde imale ve zihafların çokça kullanıldığı, bazı beyitlerde ise vezin hataları yapıldığı görülmüştür. Özellikle eserin son beyitlerinde peş peşe yapılan vezin hataları, bizi metin tamiri yapmaya yöneltmiştir. Mısra içerisinde kelimelerin yerlerinin değiştirilmesiyle vezni düzelen beyitler olduğu gibi, hiçbir şekilde vezin kusurunu gideremediğimiz beyitler de olmuştur. Bunlara dipnotta işaret edilmiştir.

11. Eserde görülen vezin hataları Bekâyî'nin güçlü bir şair olmadığı kanaatini doğurabilir, ancak bu hataların müstensihler tarafından yapılmış olabileceğini de umutmamak gereklidir.

12. Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ*'sını manzum şekilde kaleme alan Bekâyî, Fuzûlî'nin eserindeki ilk beş bâbı atlayarak Hz. Hasan'ın Medine'de dünyaya gelişiyile eserine başlamıştır. Bunun dışında muhteva olarak büyük oranda *Hadîkatü's-Süedâ*'ya bağlı kalmıştır.

13. *Hadîkatü's-Süedâ*'nın mensur kısımlarını büyük bir titizlikle manzum olarak eserine aktaran Bekâyî, manzum kısımlarını da atlamamıştır. *Hadîkatü's-Süedâ*'da geçen manzumeleri daha sade bir dille kimi zaman kendi yorumlarını katarak, kimi zaman da ana düşünceyi korumak suretiyle tamamen değiştirmektedir.

Yüksek lisans tezi olarak hazırladığımız bu çalışmanın, bilinmeyen bir eseri gün yüzüne çıkarmasıyla birlikte, Fuzûlî'nin *Hadîkatü's-Süedâ* adlı eserinin manzum olarak yazılmış ilk ve tek örneği olması bakımından da edebiyat tarihi için naçizane bir katkı sağlayacağını ümit ediyoruz. Ayrıca bu tür çalışmaların diliçi çeviri, metinler ve kültürler arasılık bağlamında da ayrı bir önem arz ettiği kanaatindeyiz.

KAYNAKÇA

- AKGÜNDÜZ, Ahmet (1992). *Arşiv Belgeleri Işığında Somuncu Baba Şeyh Hamîd-i Velî ve Neseb-i Âlisi*. s.63-64. İstanbul: Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Vakfı Yay.
- AKGÜNDÜZ, Ahmet (2002). *Dârende Tarihi*. İstanbul: Es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi Vakfı Yay.
- AKSOYAK, İsmail (2008). “Osmanlı Şairlerinin ‘Aruz Tasarrufları’ ve Araştırmacıların Gereksiz Müdahaleleri”. *Turkish Studies*. S. 3/6. s.388-403.
- AKSU, Ali (2010), “Kerbela Literatürü”, *Çeşitli Yönleriyle Kerbela*. C.1 (s.341-376) Sivas: Asitan Yay.
- AKÜN, Ömer Faruk (1994). “Divan Edebiyatı”. *DIA*. C.9 (s.389-427). İstanbul: TDV Yay.
- ARSLAN, Harun (2001). *Kitâb-ı Maktel-i Âl-i Resûl (Giriş-İnceleme-Sözlük-Adlar Dizini)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- ARSLAN, Mehmet ve ERDOĞAN, Mehtap (2009). *Kerbelâ Mersiyeleri*, Ankara: Grafiker Yay.
- ATEŞ, Ahmed (1942). “Metin Tenkidi Hakkında (Dâsitân-ı Tevârih-i Mülük-ı Âl-i Osman Münasebeti ile)”. *Türkiyat Mecmuası*. C. 7-8. s. 255.
- AVŞAR, Ziya (2008). “Tenkitli Metin Neşrine İmla Sorunu Üzerine Yeni Düşünceler ve Öneriler”. *Turkish Studies*.S. 3/6. s. 59-95.
- AZİZÖVA, Elnure (2001). *Kerbelâ Vak'ası*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi
- BAĞDATLI İsmail Paşa (1947). *Keşfî ’z-Zünun Zeyli*. C.2 (s.540). İstanbul: MEB Yay.
- BAŞARAN, Selman (1994). “Ebû Mihnef”, *DIA*, C. 10 (s.188). İstanbul: TDV Yay.
- BURSALI, Mehmed Tahir (1333). *Osmanlı Müellifleri*, C.3 (s.1333-1342). İstanbul: Matbaa-i Âmire.
- CEBECİOĞLU, Ethem (1997). *Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü*. Ankara: Rehber Yay.
- ÇAĞLAYAN, Bünyamin (1997). *Kerbelâ Mersiyeleri*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.

- ÇINARCI, M. Nuri (2007). *Şeyhüllislam Ârif Hikmet Bey'in Tezkiretü's-Şuarası ve Transkripsiyonlu Metni*. s.33. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi.
- DEMİREL, Özlem (2007). *Âşikî'nin Makatel-i Hüseyen'i Üzerine Dil İncelemesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- DEVELLİOĞLU, Ferit (1997). *Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat*. Ankara: Aydın Kitabevi Yay.
- DİLÇİN, Cem(1997). *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*. Ankara: TDK Yay.
- DİLÇİN, Cem (2009). *Yeni Tarama Sözlüğü*. Ankara: TDK Yay.
- DUMAN, Musa (1999). "Bazı Çeviri Yazılı Metinlerdeki Çok Şekilli Kelimelerin Değerlendirilmesi". *Uluslararası Sözlük Bilimi Sempozyumu*. s.54-76. Düzenleyen: Doğu Akdeniz Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü. Gazimağusa.
- EMİNOĞLU, Münevver (2001). Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Yazmalar Kataloğu. İstanbul: Stil Matbaacılık.
- ERCİLASUN, Ahmet Bican (1994). "Türkçede Emir ve İstek Kipi Üzerine". *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*. C. 1. s. 3-9.
- ERGÜN, Saadettin Nüzhet (1977). "Bakayı". *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*. C.1. s. 299. İstanbul: Dergah Yay.
- ERTEKİN, Ertekin (2006). "Arapça, Farsça ve Türkçe Makatel-i Hüseyin'ler". *Âşinâ*. S.III/23-24. s.82-84.
- ESİR, Hasan Ali (2012). "Anadolu Sahası Mesnevilerinde Kerbelâ Vakası". *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*. S.1. s.43-64.
- FIĞLALI, Ethem Ruhi (1990): *Türkiyede Alevilik Bektaşılık*, İstanbul: Selçuk Yay.
- FIĞLALI, Ethem Ruhi (1998). "Hüseyin". *DİA*. C.18. s. 518-521. İstanbul: TDV Yay.
- GİBB, E.J. Wilkinson (1999). *Osmanlı Şiir Tarihi. A History of Ottoman Poetry*. I-V (Ter. Ali ÇAVUŞOĞLU). Ankara: Akçağ Yay.
- GÖLPINARLI, Abdülbaki (1955). *XVIII. Yüzyıl Divan Şiiri*, İstanbul: Varlık Yay.
- GÖLPINARLI, Abdülbaki (2005). *Yeni Gülbâr-ı Hasaneyn, Vak'a-i Kerbelâ*. İstanbul: Ataç Yay.
- GÜLEÇ, İsmail (2007). *Yazma Eserler Katalogu*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.

- GÜLSEREN, Cemil (1979). *Dârendeli Bakai'nin Manzum Gazavat-i Seyyid Battal Gazisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. s.29. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- GÜLSEREN, Cemil (1995). "Şeyh Hamîd-i Velî Ahfadından Darendeli Alimler I". *Somuncu Baba Dergisi*. Y.2. S.7 (s.17-19). Darende: Alemdar Ofset
- GÜNGÖR, Şeyma (1986). "Maktel", Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi. C.6 (s.126). İstanbul: Dergah Yay.
- GÜNGÖR, Şeyma (1987). *Hadikatü's-Süeda*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay.
- GÜNGÖR, Şeyma (2003). "Maktel", *DİA*. C.27 (s.455). Ankara: TDV Yay.
- GÜNGÖR, Şeyma (2003). "Maktel-i Hüseyin", *DİA*. C.27 (s.455). Ankara: TDV Yay.
- GÜNGÖR, Salahaddin (2010). *Hadikatü's-Süeda Saadete Ermişlerin Bahçesi Kerbelâ*. İstanbul: Kurtuba Yay.
- GÜRTUNCA, M.Faruk (2011). *Hadikatü's-Süeda Ermişlerin Bahçesi Kerbelâ Şehitlerinin Destanı*. Ankara: Huzur Yay.
- İPEKTEN, Haluk (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yay.
- İPEKTEN, Haluk ve İSEN, Mustafa (1992). "XVIII: Yüzyıl Divan Edebiyatı", *Türk Dünyası El Kitabı*, Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay.
- İSEN, Mustafa (1994). *Aciyi Bal Eylemek-Türk Edebiyatında Mersiye*. (2. Baskı). s. 2-44. Ankara: Akçağ Yay.
- HORATA, Osman (1992). "Klâsik Edebiyatımıza Ait Metinlerin Neşrine Karşılaşılan İmlâ İle İlgili Bazı Problemler". *I. Eski Türk Edebiyatı Kolloquiumu*. Ankara: İLESAM.
- HORATA, Osman (2002). "Zihniyet Çözülüşünden Edebî Çözülüse: Lâle Devri'nden Tanzimat'a Türk Edebiyatı". *Türkler*. C.11 (s.573-592). Ankara: Yeni Türkiye Yay.
- HORATA, Osman ve İSEN, Mustafa (2009). *Eski Türk Edebiyatı El Kitabı* (s.137-165). Ankara: Grafiker Yay.
- KANAR, Mehmet (2010). *Etimolojik Osmanlı Türkçesi Sözlüğü*. İstanbul: Derin Yay.
- KANAR, Mehmet (2011). *Eski Anadolu Türkçesi Sözlüğü*. İstanbul: Say Yay.
- KANAR, Mehmet (2011). *Farsça-Türkçe Sözlük*. İstanbul: Say Yay.
- KARAHAN, Abdulkadir (1939). *Anadolu Türk Edebiyatında Maktel-i Hüseyinler*. Mezuniyet Travayı. s.3. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.

- KILIÇ, Atabey (2008). "Aruz İmlası Üzerine Notlar" *Turkish Studies*, S.3/6.471-487.
- KILIÇ, Ünal (2010), "Kerbela Vakası (Tarihi Süreç)", *Çeşitli Yönüyle Kerbela*. C. 1 (s. 15-48) Sivas: Asitan Yay.
- KORKMAZ, Esat (2005). *Alevilik ve Bektaşilik Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Anahtar Kitaplar Yay.
- KÖKSAL, M. Fatih (2008). "Metin Tamiri (Usul ve Esaslar, Uygulamalar ve Bazı Teklifler)". *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. S. 1. s. 169-190.
- KÖKSAL, Mustafa Âsim (1984). *Hz. Hüseyin ve Kerbelâ Fâciası*. Ankara: Akçağ Yay.
- KÖPRÜLÜ, M. Fuad (1965). "Aruz". *İA*. C. 1. s. 625-653. İstanbul: MEB Yay.
- KÖPRÜLÜ, M. Fuad (2004). *Edebiyat Araştırmaları-1*. Ankara: Akçağ Yay.
- Kuran-ı Kerîm Meâli*(2011). Ankara: DİB Yay.
- KURTULUŞ, Rıza (2002). "Arap ve Fars Edebiyatlarında Kerbela Maddeleri", *DİA*, C. 25 (s.272-274). Ankara: TDV Yay.
- KURTOĞLU, Orhan (2003). *Lebîb Dîvâni (Inceleme-Tenkitli Metin-Sözlük)*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
- KUTLAR, Fatma Sabiha (2004). *Arpaemîni-zâde Mustafa Sâmî. Dîvân*. Ankara: Kalkan Matbaası.
- KUTLAR, Fatma Sabiha (2005). *Klâsik Dönem Metinlerinde Degerli Taslar ve Risâle-i Cevâhir-nâme*. Ankara: Öncü Kitap.
- KUTLAR, Fatma Sabiha (2008). "16. ve 19. Yüzyılda Yazılmış İki Metnin İmlasına İlişkin Kimi Tespitler". *Turkish Studies*. S. 3/6. s. 499-510.
- LEVEND, Agâh Sırı (1984). *Divan Edebiyatı kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhumlar*, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- LEVEND, Agâh Sırı (1988). *Türk Edebiyatı Tarihi-I Giriş*. (3. Baskı). s. 143. Ankara: TTK Yay.
- MAZIOĞLU, Hasibe (1982). "Türk Edebiyatı, Eski". *TA*. C. 32 (s.130-132) İstanbul: MEB Yay.
- MERCANLIGİL, Muhamrem (1960). *Ebcded Hesabı*. ANKARA: Doğu Ltd Şirketi Matbaası.
- Milli Kütüphane Yazmalar Kataloğu* (1987). (Haz. Müjgan CUNBUR vd.) C.1-6. Ankara: Milli Kütüphane Basımevi.

- MİRZAYEV, Ataemi (2009). “Fuzuli’nin Hadikatü’s-Süeda Adlı Eserindeki Manzum Kısımlar Üzerine”. *Turkish Studies*. S. 4/6. s. 438-447.
- MUTÇALI, Serdar (2012). *Arapça-Türkçe Sözlük*. İstanbul: Dağarcık Yay.
- OCAK, Tulga (1997). “Labial Hı’nın Çevriyazında Yazımı Sorunu”. *Çağdaş Türk Edebiyatına Eleştirel Bir Bakış Nevin Önberk Armağanı*. s. 167-172. Ankara.
- ÖZÇELİK, Kenan (2008). *Yûsuf-i Meddâh ve Maktel-i Hüseyen (İnceleme-Metin-Sözlük)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- ÖZSOY, Selman (1974). *Silsile Nesep Tarihi (Zaim Zâdeler)*. s.19. Osmaniye.
- ÖZÇELİK, Mustafa (2009). *Seyyid Battal Gazi*. T.C. Eskişehir Valiliği. s.107-111. Ankara.
- ÖZTEKİN, Özge (2006). *XVIII. Yüzyıl Divan Şiirinde Toplumsal Hayatın İzleri: Divanlardan Yansıyan Görüntüler*. Ankara: Ürün Yay.
- ÖZTEKİN, Özge (2010). *Çelebizâde Âsim Divan*. Ankara: Ürün Yay.
- PAÇACIOĞLU, Burhan (1993). *Battal-nâme*. Yayınlananmamış Doktora Tezi. Kayseri: Erciyes Üniversitesi.
- PAKALIN, M. Zeki (1983). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: MEB Yay.
- PALA, İskender (2004). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*. İstanbul: Kapı Yay.
- REDHOUSE, James W. (2001). *Turkish and English Lexicon*, İstanbul: Çağrı Yay.
- SAMÎ, Şemseddin (1896). *Kâmûsu ’l-A ’lâm*, c.III. İstanbul: Mihran Matbaası.
- SAMÎ, Şemseddin (2010). *Kâmûs-ı Türkî*. İstanbul: Çağrı Yay.
- SARAÇ, M. A. Yekta (2007). *Klasik Edebiyat Bilgisi Biçim-Ölçü-Kafife*. İstanbul: 3F Yay.
- STEİNGASS, F. (2006). *A Comprehensive Persian-English Dictionary*. İstanbul: Çağrı Yay.
- ŞAHİN, Hatice (2011). *Eski Anadolu Türkçesi*. Ankara: Akçağ Yay.
- ŞAKİR, Ziya (2007). *Kerbela Vakası ve Kerbela’nın İntikamı*. İstanbul: Cevahir Yay.
- TAHİR, Bursalı Mehmed (1972). *Osmanlı Müellifleri*. (Haz. Mustafa TATCI ve Cemal KURNAZ). C.2. s. 105. İstanbul: Matbaa-i Âmire.
- TANYILDIZ, Ahmet (2007). “Süreli Yayınlar Bağlamında Bazı Çevriyazı Sorunları”. *Turkish Studies*. S.2/3. s.525-534.
- TÖKEL, Dursun Ali (2000). *Divan Şiirinde Mitolojik Unsurlar*, Ankara: Akçağ Yay.

- Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu*(2012). (27. Baskı.) Ankara: TDK Yay.
- ULUDAĞ, Süleyman (2002). *Tasavvuf Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: Kabalcı Yay.
- UZUN, Mustafa (2002). “Türk Edebiyatında Kerbelâ”. *DİA*. C.25 (274-275). Ankara: TDV Yay.
- ÜNVER, İsmail (1986). “Mesnevi”. *Türk Dili Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*. C. 52. S. 415-417. Ankara: TDK Yay.
- ÜNVER, İsmail (1993). “Çevriyazida Yazım Birliği Üzerine Öneriler”. *Türkoloji Dergisi*. C. XI. S. 1-46.
- YAKIT, İsmail (1992). *Türk-İslâm Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme*. İstanbul: Ötüken Yay.
- YILDIRIM, Ali (2007). “Metin Tenkidi İle İlgili Hususlar ve Kâmî Dîvâni Örneği”. *Turkish Studies*, S.1/5. s.624-637.